

Στούς χιλιάδες Έλληνες
καί Έλληνίδες τῆς
Ἀνατολικῆς Μακεδονίας
καί Δυτικῆς Θράκης
πού, κατά τήν περίοδο
τῆς Βουλγαρικῆς Δατο-
χῆς 1941-1944,
ἄλλοι ἐθυσίασαν τήν
πολύτιμη ζωή των καί
ἄλλοι υπέστησαν τά
πάντα ἀλλά οὐκ ἐλύγισαν
καί διετήρησαν ὅλοι ἀλώβητο
τόν Ἑλληνισμόν των,
ἀφιερώνω
τό βιβλίον μου αὐτό
μέ πόνον, ἀγάπην,
θαυμασμό καί συγκίνηση.-

ὁ συγγραφέας

Π ρ ό ς

Τήν Σεβαστήν Ἐπιτροπήν

ἥτις θά κρίνη τό παρόν βιβλίον

I.- Ζητῶ συγνώμην διά τήν ἀπειρίαν τῶν λαθῶν τῆς δακτυλογράφου μου καί τήν ὡς ἐκ τούτου ἀπειρίαν διορθώσεων.

Τοῦτο πολύ μέ ἐβασάνισεν. Ἀμφιβάλλω ἐάν δέν μοῦ διέφυγαν μικρά τινά εἰσέτι σφάλματα ἄνευ διορθώσεως.

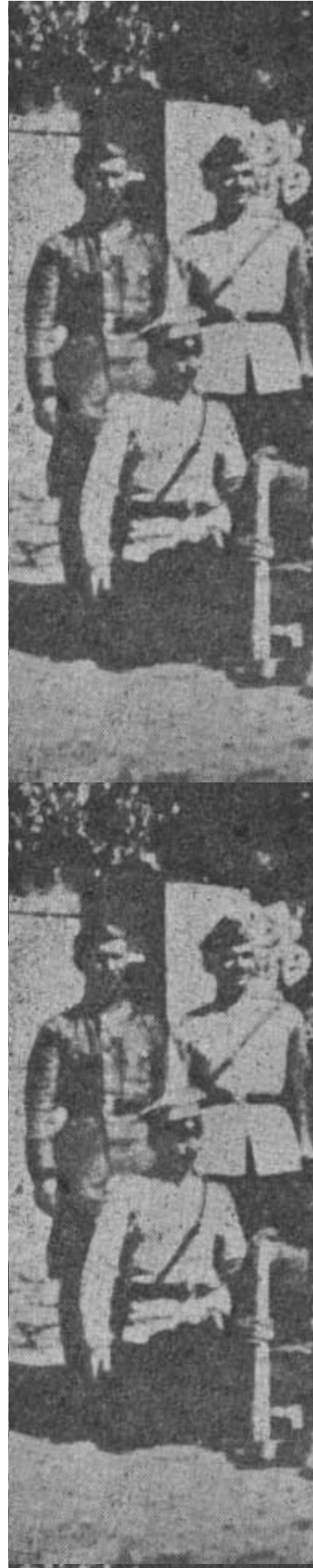
Δυστυχῶς δέν ἦτο δυνατόν νά ἐξεύρω καλυτέραν.

II.- Ὡς πρός τήν γλῶσσαν, παρακαλῶ ὅπως ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐχρησιμοποίησα τήν ἀπλήν καθομιλουμένην καί οὐχί καθαρεύουσαν ἢ δημοτικήν.

Χάριν εὐφωνίας εἰς ὁρισμένας καταλήξεις προσθέτω τό σύμφωνον "ν" ἐφ' ὅσον ἡ ἐπομένη λέξις ἀρχίζει ἐκ φωνήεντος.

III.- Δι' ἑτέρου βιβλίου μου ὅπερ εὐρίσκεται ἐν τῷ περατοῦσθαι θά ἀναφερθῶ εἰς τήν Βουλγαρικήν κατοχήν ἐφ' ὅλοκλήρου τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Θράκης.-

Προς την Επιτροπή Βιβλίου
Αφιέρωση
Πρόλογος – Βιβλιογραφία
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1. Η Γερμανοβουλγαρική Συμφωνία – Πρωτοχρονιά 1941- Διπλωματική Επιχείρηση Βαλκάνια – Σχέδιο Μαρίτα – Η Βουλγαρία Παζαρεύει – Επί τέλους Συμφωνία – Οι Γερμανοί Έρχονται
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2. Η Εποποιία και η Συνθηκολόγηση – Η Συνθηκολόγηση των Νικητών – Διαπραγματεύσεις Παραδόσεις – Ο Γερμανικός Θαυμασμός.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3. Η Γερμανική Κατοχή – Οι Πρώτες ώρες – Γερμανικές Διαβεβαιώσεις – Σκλαβωμένοι Νικητές – Επιτάξεις και Αντιδράσεις.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4. Οι Βούλγαροι Έρχονται – Οι Βουλγαρικοί Πανυγηρισμοί – Διαμαρτυρία Πιπινέλη – Έρχονται οι Βούλγαροι – Οι Βούλγαροι στη Προσωτσάνη – Οι Βούλγαροι στη Πετρούσα – Οι Βούλγαροι Πολιτική Διοίκηση – Κατάλυση Ελληνικού Κράτους – Οι Γερμανοί Αποχωρούν – Το πρόγραμμα Βουλγαρισμού – Τα Πρώτα μέτρα – Η Αραίωση του Καλαμποτίου.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5. Η Δίωξη της Πνευματικής Ηγεσίας – Η Δίωξη του Κλήρου – Βασανισμοί Κληρικών – Δίωξη της Παιδείας – Δίωξη Επιστημόνων – Τα Μαχητικά Στοιχεία – Αύξηση των Απελάσεων.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6. Οικονομική Καταπίεση – Η ληστεία των Ελληνικών Περιουσιών – Βία και κλοπή – Διαρπαγή Κρατικής Περιουσίας – Περιουσίες Απόντων – Η Σειρά των Παρόντων – Χρήστος Τέντζος – Λαθραία διαφυγή – Γιατί Ζητούσαν Δηλώσεις – Άκαρδοι Συνεταίροι – Έρευνες – Συνοπτικά – Σαμόζα Μπουλγκάρι – Η Διακοπή των Απελάσεων.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7. Ο Τελικός Στόχος – Η Βουλγαρική Υπηκοότητα – Συντριπτικές Απογραφές – Αρμενική «Φιλία» – Ισραηλίτες.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8. Επιτροπές Προσφύγων και Διαμαρτυρίες – Διαμαρτυρία Τσολάκογλου – Προσφυγικές Επιτροπές – Επίσκεψη στον Τσολάκογλου – Τα Μέλη της Επιτροπής – Επιτροπές στη Μακεδονία – Πληροφορίες και Διαμαρτυρίες – Συνέχεια Διαμαρτυριών – Αθανάσιος Χρυσόχου.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9. Η Βουλγαροκομμουνιστική Συνομοσία – Γερμανορωσικός Πόλεμος – Ναύπλιο 28-6-1941 –

Πράκτορες των Βουλγάρων – Βούλγαροι και ΚΟ Δράμας – Η Νέα Γραμμή – Οι Πρώτοι Παρτιζάνοι – Βουλγαρικές Συσκέψεις – Το Καινούργιο Αντάρτικο – Επιφυλακτικοί οι Έλληνες – Βουλγαρικές Προετοιμασίες – Κινήσεις στην Ύπαιθρο – Απαγωγή Γιατρού – Ελληνοβουλγαρικές Προκυρήξεις – Οι Αντάρτες εξορμούν – Σύσκεψη στη Φτελιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10. Η Έκρηξη του Ψευδοκινήματος – Επίθεση στη Δράμα – Δοξάτο – Χωριστή – Νικηφόρος – Πυξάρι – Κύρια – Προσωτσάνη – Φωτολείβος – Πετρούσα – Μικρόπολις – Πύργοι – Κουδούνια – Σιταγροί – Γενικό Συμπέρασμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11. Η Φρικτή Συνωμοσία – Το Ατιμώρητο Έγκλημα – Δοξάτο – Έρχονται οι Δολοφόνοι – Αεροπορικοί Βομβαρδισμοί – Συνέχεια Συλλήψεων – Αναπάντητες Ερωτήσεις – Απειλή Πυρπολήσεως – Δευτέρα διαλογή – Είμαστε Έλληνες – Εγγίζει το Τέλος – Πεθαίνουν για την Ελλάδα – Μετά τη Σφαγή η Ατιμία – Οι Υπεύθυνοι – Φόρος Αίματος. – Χωριστή – 30-9-1941 – Διάσωση Ελλήνων – Σχέδιο Ληστείας – Διήγηση Διασώσεως – Η Μεγάλη Σφαγή – Εκβιασμοί Βιασμοί κλπ – Φτελιά – Αδριανή – Άγιος Αθανάσιος – Κύρια – Νικηφόρος – Πυξάρι – Πλατάνια – Πλατανόβρυση Παληάμπελο κλπ – Καλός Αγρός – Φωτολείβος – Κουδούνια – Σιταγροί – Μεγαλόκαμπος – Πρωσοτσάνη – Πετρούσα – Πύργοι – Κοκκινόγεια – Καλή Βρύση – Ανθοχώριο – Αγιοχώριο – Μικρόπολις – Κάτω Νευροκόπι – Χρυσοκέφαλος – Μεσοχώρι – Παγγαίο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12. Η Σφαγή στη Δράμα – Ουδεμία εκδήλωση – Ο Φόνος του Αποστόλου – Τα πρώτα Θύματα – Συλλήψεις – Άσκηση Σκοποβολής – Αρκούδα και Αρκουδάκι – Μακάβριο Ποδόσφαιρο – Η μεγάλη Σφαγή – Βιασμοί – Λεηλασίες – Η Εξαφάνιση των Ιχνών – Δύο Αυτόπτες μάρτυρες – Στρατώνες Πυροβολικού – Στρατώνες Πεζικού – Εγκλήματα στις Φυλακές – Νεκρός Ζωντανός – Χάρισμα Θεού – Ένας Τυχερός στους Τριάκοσους – Αδελφές Ζαχαροπούλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13. Οι Παρτιζάνοι Διαλύονται – Μεταβολή Καταστάσεως – Ανικανότης και Αδράνεια – Κακά μυνήματα – Πείνα και Καλοπέραση – Δολοφονίες – Το Τέλος του Ψευδοκινήματος – Η Επάνοδος στα Χωριά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14. Διαμαρτυρίες – Ομολογίες – Εγκληματίες – Ελληνικές Διαμαρτυρίες – Βουλγαρική Αντίδραση – Βουλγαρικές Ομολογίες – Γερμανικές Έρευνες – Βούλγαροι Εγκληματίες (Ονόματα) – Διαφυγές

– Το Τέλος του 1941- Η Νομιμοποίηση του Εγκλήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15. Διώξεις του Ελληνικού Κλήρου – Μια Γενική Εικόνα – Η Βουλγαροποίηση των Εκκλησιών – Η Σιωπηλή Άρνηση – Ενταφιασμοί χωρίς Ιεροτελεστία – Κακοποιήσεις και Ξυλοδαρμοί – Βούλγαροι Κληρικοί – Ελκυστικές Αντιπαροχές – Τη Υπερμάχω – Αλλαγή Ονομάτων – Ο Βούλγαρος Μητροπολίτης – Τσακάλια και Μάρτυρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16. Η Δίωξη της Ελληνικής Παιδείας – Τα Ελληνικά Βιβλία – Βουλγάρικα Σχολεία – Από το Σχολείο στο Στρατό – Μαθήματα Χορού – Έλλειψη Μαθητών – Βούλγαροι Δάσκαλοι – Και ...Συνεδρία - Βουλγαρική Πολιτιστική Κίνηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17. Βουλγαρική Προπαγάνδα – Προπαγάνδα χωρίς αποτέλεσμα – Βουλγαρικά Βιβλία – Βουλγαρική Εμφάνιση – Βουλγαρικός Αλέξανδρος – Γηγενείς και Πρόσφυγες – Θέματα Υπαλληλικά – Απογοήτευση – Βουλγαρικές Οργανώσεις – Επίσκεψη Φίλωφ – Άλλες Επισκέψεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18. Το Διάταγμα της Υψηκότητας – Παρανομία Πρωτοφανής – Οι Δραμινοί και το Διάταγμα – Η Ελληνική Αντίδραση – Νέες Διαμαρτυρίες – Προσπάθειες Αναστολής – Η Πρώτη Αναστολή – Είμεθα Έλληνες – Γράψε μας Καλαμπόκι – Η Δεύτερη Αναστολή – Η Τρίτη Αναστολή – Κατηγορίες Βουλγάρων Υψηκών – Προνόμια – Και Προδοσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19. Οικονομική Καταπίεση και Εξαθλίωση – Σαμόζι Μπολγκάρι – Κατάσχεση Περιουσιών – Επιτάξεις Ρυμοτομήσεις – κατάσχεση Δασών – Τίτλοι Ιδιοκτησίας – Πωλήσεις Κατασχεθέντων – Διακύρξη Ενοικιάσεως – Κατάσχεση Οικιακών Σκευών – Έρευνες Αρπαγές – Υποκατάσταση Απαιτήσεων – Φορολογία Προστασία – Εμπορικές Επιχειρήσεις – Επαγγελματίες Βιοτέχνες – Πλανόδιοι Έμποροι – Αναγκαστικό Δάνειο – Θερισμός Αλωνισμός – Εκβιασμός Συνταξιούχων – Διαμαρτυρίες στη Θεσσαλονίκη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20. Η Εξόντωση από την Πείνα – Επισιτισμός – Αρτοδοσία – Δελτία Τροφίμων – Κατάσχεση Τροφίμων – Φάρμακα –Ούτε Αγορές – Ο Φίλωφ Ειρωνεύεται – Μαύρη Αγορά – Απαγόρευση Επικοινωνίας – Εξευτελισμοί και Ατιμώσεις – Βιασμοί στα Χωριά – Ακμαίο Ηθικόν – Βουλγαρικές Απορίες – Όχι στον Ερυθρό Σταυρό – Ενίσχυση από τη Πατρίδα – Διαμαρτυρίες - Μια Γενική Εικόνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21. Ο Βούλγαρος Έποικος στη Δράμα –

Σχέδιο Εποικισμού – Δηλώσεις Φίλων – Τα Πάντα για τους Εποίκους – Αρχίζει ο Εποικισμός – Μαρτυρίες Ελλήνων – Επαναπατριζόμενοι Μετανάστες – Όλοι Έποικοι – Επίταξη Οικημάτων – Κατάθεση Παθόντος – Ανέγερση Οικημάτων – Η Εξεύρεση των Υλικών – Η Αγγαρεία στην Οικοδόμηση – Σπίτια και Προπαγάνδα – Έποικοι Απομυζητές – Ανταπόκριση από Δράμα – Δηλώσεις Υπουργών – Επιλογή στον Εποικισμό – Καταθέσεις Ελλήνων – Απογοήτευση Υπουργού – Μέχρι Τέλους – Ελληνικές Διαμαρτυρίες – Εκβουλγαρισμός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22. Υποχρεωτική Εργασία –

Βουλγαρικά Κάτερνα – Η Πρώτη Στρατολογία – Πολιτική Επιστράτευση – Η Ζούγκλα των Στρατοπέδων – Προσπάθεια Εκβουλγαρισμού – Καταθέσεις Παθόντων – Ένας «Καλός» Δήμαρχος – Φυγή στον Στρυμόνα – Βασανισμοί οικογενειών – Αποστολή Ολέθρου – Αφήγηση Δραπέτων – Ένα Τραγούδι – Διαμαρτυρίες Ελληνικές – Το Τελευταίο Έτος – Νέες Διαφυγές – Το Τέλος των Μαρτυριών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23. Η Φυγή Των Ελλήνων –

Οι Τρεις Δρόμοι – Η τραγωδία του Στρυμόνα – Άδειες Αναχώρησης – Διαφυγές στα Πορτία – Καβάλα Χαλκιδική – Η Ζωή των Προσφύγων – Προς Γερμανία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24. Οι Διωγμοί των Εβραίων.**ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25. Η Βουλγαρική Θηριωδία –**

Βουλγαρικός Αντικομμουνισμός – Βούλγαροι Καταδότες στη Δράμα – Συνέχεια Εκτελέσεων – Ο Δήμιος Αρχικηπουρός – Το Δράμα του Μακεδονομάχου – Η Δολοφονία του Ρουμπαζώνη – 8 Νεκροί Ελληνόπαιδες – Κάτω Νευροκόπι – Χαριτωμένη – Κοκκινόγεια – Δοξάτο – Ο Ταγματάρχης Μπουγάς για το Δοξάτο – Άγιος Αθανάσιος – Καλαμάκι – Βαλτοχώρι – Αδριανή – Φωτόλειβος – Μαυρόλιθος – Αηδονόκαστρο – Καστανώτο – Πασχαλιά – Βουνοπλαγιά και Ποταμάκια – Τραχώνη κλπ – Ελληνικές Διαμαρτυρίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26. Η Μαύρη Βίβλος –

Έρευνα Καθηγητών – Όπως Άλλοτε – Η κατάλυση του Ελληνικού Κράτους – Διώξεις Ιερέων – Διώξεις Παιδείας – Βουλγαρική Υπηκοότητας – Το Ψευδοκίνημα – Βούλγαροι Έποικοι – Διαφυγή – Στρατολογία Καταστροφές – Όλοι Εγκληματίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27. Η Εθνική Αντίσταση και η

Απελευθέρωση. Τα Πρώτα Ξεκινήματα – Μιχαήλ Παπαδάκης – Αντάρτης Εκδικητής – Έτσι άρχισε η Αντίσταση – Οι πρώτες Μάχες – Η πρώτη Διοργάνωση –

Οι Τραυματίες στη Θεσσαλονίκη – Απέμειναν Δύο – Ξαναρχίζει ο Αγώνας – Τα Εθνικά Αντάρτικα – Ο Πόθος της Αντίστασης – Οι Κομμουνιστικές Οργανώσεις – Οι Πρώτες Κομμουνιστικές Ομάδες.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ 28 – 29 - 30. Οργάνωση της ΕΣΕΑ. Τσαούς Αντών – Παν. Παπαδόπουλος – Ο Σχηματισμός της ΕΣΕΑ – Η Συμμαχική Αποστολή – Ο Άγγλος Μύλλερ – Σκοτώστε τους Έλληνες Αξιωματικούς – Επιχείρηση ΚΙΤ-ΚΑΤ – Χειμώνας 1944 – Η Μάχη στη Στράνια – Οι Μάχες του Μαρτίου – Έγγραφα προς τον Βασιλέα Γεώργιο – Η Βουλγαρική Επίθεση.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ 31 - 32. Ολοκαυτώματα και ηρωισμοί του Μαΐου 1944. Οι Σφαγές – Το Βουλγαρικό Σχέδιο – Η Μάχη του Πορόβου – Η μάχη των Παπάδων – Οι Βούλγαροι Αντεπιτίθενται – Από τον Ιούνιο 1944 ως την Απελευθέρωση – Οι Μάχες Ιουνίου Ιουλίου – Αντεπίθεση στον Αντάλοφο – Οι μάχες του Αυγούστου – Μάχονται οι Έλληνες Αξιωματικοί – Οι Αξιωματικοί σε Θέση Μάχης – Η Απόδραση του Μπωλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ 33 - 34. Η Βουλγαρική Πτώση – Ο Βασιλιάς Πεθαίνει – Διπλωματικοί Ελιγμοί – Το Δεύτερο Άλογο – Η Ελληνική Κατάσταση – Η Απελευθέρωση που Δεν Ήρθε – Η Βουλγαροκομμουνιστική Αδελφοποίηση – Βούλγαροι Υπουργοί στη Μακεδονία – Παύση Επιχειρήσεων – Σύσκεψη με τον Συράκωφ – Επιστροφή στη Σόφια – Η Σύλληψη του Κωνσταντάρ – Η Μάχη Κρινήδων Νικηφόρου – Η Απελευθέρωση του Κωνσταντάρ – Κατάθεση Εδασίτου – Η Δολοφονία του Αβδελά – Βασίλειος Αβδελάς – Άφιξη Κυβερνητικού Κλιμακίου – Ημερήσια Διαταγή – Επιθεώρηση Δυνάμεων της ΕΣΕΑ – Σύσκεψη στη Καλλίφυτο – Η ΕΑΜοκρατία – Ο Τσαούς Αντών στην Αθήνα – Η κρίση των Δεκεμβριανών – Οι Μάχες των Δεκεμβριανών – Μετά τη Βάρκιζα – Δράμα Μάρτιος 1945.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ 35. Μετά την Απελευθέρωση – Η Ζωή Ξαναρχίζει.

ΠΑΡΑΤΗΜΑ. Γενοκτονία

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τό βιβλίο αυτό πού σέ λίγο θ' αρχίσετε νά διαβάσετε δέν εἶναι οὔτε μυθιστόρημα τρόμου, οὔτε ἔργο φρίκης.

Εἶναι ἓνα βιβλίο ἀντικειμενικῆς ἱστορίας, βασισμένο σέ ἐπίσημα ντοκουμέντα Ἑλληνικά, Βουλγαρικά, Γερμανικά, Ἰταλικά καί Σερβικά καθώς καί σέ ἀφηγήσεις ἐπιζησάντων θυμάτων, τῶν ὁποίων προηγούμενα ἡλέχθη ἡ ἀλήθεια. Πολυετής καί κοπιώδης ὑπῆρξεν ἡ συλλογή τῶν στοιχείων καί ἡ διασταύρωση τῶν πληροφοριῶν.

Γιά τήν Ἑλληνική Ἱστορική Βιβλιογραφία ἀποτελεῖ τό βιβλίο αυτό τήν πρώτη ὁλοκληρωμένη προσπάθεια παρουσιάσεως τῆς ἄγνωστης, στούς περισσοτέρους, τρομακτικῆς ἱστορίας τῆς Βουλγαρικῆς Κατοχῆς 1941-1944.

Εἶναι γραμμένο σέ ἀπλή γλῶσσα καί μέ ἀφηγηματικό τρόπο, χωρίς κουραστικές παρακομπές καί σχολαστικές ὑποσημειώσεις. Ἔτσι θά μπορεῖ νά διαβάζεται εὐχάριστα ἀπό ὅλα τά μέλη μιᾶς Ἑλληνικῆς οἰκογενειακοῦ ἢ ἀγροτικῆς.

Γιὰ τό βιβλίο ἀπευθύνεται σέ ὅλους τούς Ἕλληνες. Ὅλοι πρέπει νά μάθουν τήν φοιτητήν ἀλήθεια. Ὅχι γιά νά διαιωνίζεται τό ἑθνικό μῖσος Ἀλλά γιά νά γνωρίσωμε πραγματικά τούς γείτονές μας Βουλγάρους καί νά μπορέσουμε νά ἀξιολογήσουμε καλύτερα τόν τεράστιον ἑθνικό κίνδυνον πού ἐξαμολουθεῖ ν' ἀπειλεῖ τήν ἀκεραιότητα τῆς Πατρίδος μας καί τήν ὑπόστασιν τῆς φυλῆς μας.

Ἐάν ἀφαιρεθοῦν οἱ χρονολογίες θά εἶναι δυνατόν νά νομίζετε ὅτι πρόκειται γιά γεγονότα πού συνέβησαν στόν μακρινό Μεσαίωνα. Τότε πού ὀρδές βαρβάρων κατέστρεφαν καί λεηλατοῦσαν μέ τίς ἄγριες ἐπιδρομές των διάφορες χῶρες, ἐξοντώνοντας ἀνάλητα τούς πληθυσμούς ὁλοκληρῶν περιοχῶν.

Δυστυχῶς γιά μᾶς τούς Ἕλληνες τά γεγονότα αὐτά εἶναι σχεδόν πρόσφατα.

Συνέβησαν ὅπως βλέπετε πρὶν 30 ^{ἀπὸ τὸν} χρόνια.

Ἐπιδρομεῖς ὅπως πάντα οἱ Ἕλληνες Βούλγαροι.

Θύματά τους ὅπως πάντα οἱ Ἕλληνες.

Αἰῶνες τώρα, ἀσταμάτητα, οἱ αἰμοβόροι αὐτοὶ προπομποὶ
τῶν Σλαύων ξεχύνονται, χεῖμαρρος ὀρμητικὸς, στήν Μακεδονίαν καὶ
Θράκη.

Σκοπὸς τοὺς ν' ἀποκτήσουν τὴν πολυπόθητη διέξοδο στό γαλανὸν
Αἰγαῖο.

Ἄλλ' ἐδῶ, στ' ἀγιασμένα χώματα τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης,
ὕφνεται φράγμα ἀδιαπέραστο, κᾶστρον ἄπαρτο τοῦ πολιτισμοῦ καὶ
τῆς Ἑλευθερίας, ἡ Φυλὴ τῶν Ἑλλήνων.

Αὐτὴν λοιπόν, τὴν ἀφάμαστη Φυλὴ τῶν Ἑλλήνων προσπαθοῦν, αἰῶ-
νες τώρα, νὰ ἐξοντώσουν οἱ Βούλγαροι.

Στό βιβλίον αὐτό, θά δῆτε νὰ προβάλλῃ, μέ τίς φτωχὲς πινελλιές
μου, ἡ φρικιλέα εἰκόνα τῆς Βουλγαρικῆς θηριωδίας καὶ ἡ ἀτρόμητη
καὶ ἀλύγιστη ἀντίσταση τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ τὸ 1941 ἕως τὸ 1944.

Γιὰ νὰ γλυτώσουν οἱ Ἕλληνες τῶν περιοχῶν τῆς Ἀνατολικῆς
Μακεδονίας καὶ Δυτικῆς Θράκης ἔπρεπε νὰ ὑπογράψουν μιὰν ἀλλῇ
ἐντυπὴ δήλωση ὅτι δέχονται νὰ γίνουν Βούλγαροι ὑπήκοοι.

Κι' ὅμως αὐτοὶ οἱ χιλιάδες ἄλλοι ἄνθρωποι, ἄνδρες, γυναῖκες,
παιδιά δὲν ἐδέχθησαν, τὴν βίαιη μεταβολὴ τῆς ἐθνικότητός των καὶ
δὲν ὑπέγραψαν αὐτὸ τὸ μικρὸ χαρτάκι τῆς προδοσίας. Προτίμησαν
τὸ ματὺριο καὶ τὸν θάνατο.

Ἐστάθησαν Ἕλληνες ὑπερήφανοι καὶ γενναῖοι. Μέσα στό αἷμα των
κοχλάκιζεν ὁ δυναμισμὸς τῆς Φυλῆς μας. Μιᾶς φυλῆς ποὺ αἰῶνες τώρα
ξέρει νὰ δημιουργῇ θαύματα πολιτισμοῦ καὶ νὰ γεννᾷ ἥρωες σὲ πρό-
τυπα πανανθρώπινα.

Κλίνει εὐλαβικά τὸ γόνυ στὸν βωμὸ τῆς θυσίας των.

Ἐνα ἔγκλημα γενοκτονίας διεπράχθη ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους σὲ βάρος
τῶν Ἑλλήνων, στήν περίοδο 1941-1944

Ἐνα ἔγκλημα γενοκτονίας τοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ
ἀτιμώρητο.-

ΦΩΤΗΣ ΤΡΙΑΡΧΗΣ

Καβάλα

Μάρτιος 1970

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Α. Χρυσόχδου: Η ΚΑΤΟΧΗ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ Θεσ/κης 1951
 Η ΜΑΥΡΗ ΒΙΒΛΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ
 ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΗΝ ΘΡΑΚΗΝ: 'Αθήναι 1945
 Δ. 'Αναγνωστοπούλου: ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ
 ΔΡΑΜΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΗΣ: Δράμα 1964
 Κ. Σνώκ: Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΣ: Δράμα 1945
 Μ. Κανέλλη: ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ 'Αθήναι 1945
 Π. Μοναστηριώτη: ΟΙ ΠΡΩΣΟΙ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ: Κάϊρον 1944
 Χ. Τραπεζούντη: ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΚΙ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ 'Αλεξάνδρεια 1944
 Δ. Ξανιά του: ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ
 ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΝ 'Αθήναι 1944
 Α. Γ. Α. ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ: 'Αθήναι 1945
 Α. Λειβαδέως: ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΣΜΟΙ
 ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΘΥΣΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ 1940-1944 'Αθήναι 1945
 Κ. Χριστοδούλου: ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ 'Αθήναι 1945
 Κ. Σνώκ: ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ- ΘΡΑΚΗ Θεσ/κη 1945
 ΤΙ ΕΤΟΙΧΙΣΕ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ 'Αθήναι 1946
 Η ΕΜΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΠΙΒΟΥΛΗ: 'Αθήναι 1947
 Α. Σβάλου: ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗ 'Αθήναι 1945
 'Εμ. Γρηγορίου: ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ Θεσ/κη 1945
 Κ. Βοβολίνη: Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ: 'Αθήναι 195
 Π. Παπαδοπούλου: Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ, 'Αθήναι 1953
 Αχ. Κόρου: Η ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΚΑΜΗΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ: 'Αθήναι 1946
 Α. Φωστήριδου: ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ
 ΚΑΤΟΧΗΣ Θεσ/κη 1959
 Φ. Καλλιμύδη: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ Θεσ/κη 1961
 Α. Στολίζνα: ΜΕ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΔΑΚΡΥ 'Αθήναι
 Γ. Ξολλάνογλου: ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ 'Αθήναι 1959
 Κ. Κωνσταντάρ: ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΔΙΩΓΜΟΙ: 'Αθήναι 1964
 'Αλεξ. Μπουχνερ: Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ 'Αθήναι 19
 Β. 'Οβεν καί Γ. Μπουτρώ: ΘΩΡΑΚΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ Βορολίνον 1941
 Γ. Ε. Σ. ΤΙ ΖΗΤΟΥΝ ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΜΕΣ ΕΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ Θεσ/κη 1943
 Π. 'Ενσεκίδη: Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ 'Αθήναι 1964
 Δ. Μπουγά: ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΘΗΡΙΩΔΙΩΝ ΕΝ ΔΡΑΜΑ
 ΑΠΟ ΤΟΥ 1941-1944 ('Ανέκδοτα)
 Α. 'Οθωναίου: ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ('Ανέκδοτα)

Α. Εδινάιν : ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΛΟΓΕΙΟΣ
ΕΓΚΥΚΛΩΝΑΙΔΙΚΟΝ ΔΕΞΙΚΟΝ ΗΛΙΟΣ
Γ/ Ε.Ε. ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

Αθήναι 1959

Αθήναι

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΜΑΧΗ	Αντιστασιακή εφημερίδα της Κατοχής		
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ	"	"	"
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΕΙΛΑΤΑ	"	"	"
ΔΟΞΑ	"	"	"

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΛΑΒΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ	Ημερησία εφημερίδα Καίας	Τόμοι	1945-1970
ΠΡΩΙΝΟΣ ΤΥΠΟΣ	" " Δράμας	"	1958-1970
ΟΥΥΡΟ	Βουλγαρική εφημερίδα	"	1941-1944
ΖΟΡΑ	" "	"	1941-1944
ΝΟΒΟΒΕΤΛΕΡ	" "	"	1941-1944
ΣΥΝΘΗΜΑ	Γερμανικό περιοδικό	"	1941-1944
ΑΝΤΛΕΡ	" "	"	1941-1944
ΤΕΜΠΟ	Ιταλικό περιοδικό	"	1941-1943
ΟΛΑΣΝΙΚ	Περιοδικό των Σλοβίων / Σερβίας/	"	1961

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 1941:

Ἡ Πρωτοχρονιά τοῦ 1941 ~~ἦν~~ βρῆκε ὅλους τοὺς Ἕλληνες ἐνωμέ-
νους νὰ συνεχίσουν νικηφόρα τὸν πόλεμο ἐναντίον τῶν Ἰταλῶν. Ὁ
Βασιλεὺς μας Γεώργιος Β' παρακολουθοῦσε ἀπὸ κοντὰ τὴν ἐξέλιξη
τῆς καταστάσεως καὶ ἡ στρατηγικὴ ἰδιορρυξία τοῦ τότε Πρωτο-
πρωτοῦ μας Ἰωάννου Μεταξᾶ ὡδηγοῦσε τὸ Στρατό μας ἀπὸ νίκη σὲ νίκη.

Καὶ ἦταν οἱ Ἑλληνικὲς νίκες, οἱ πρῶτες "υμναστικὲς νίκες" στὸν
Β' Παγκόσμιον πόλεμον. Πάνω στὶς χιονοκορφές τῶν Βορριοηπειρωτικῶν
βουνῶν ἡ φυλὴ μας χάραξε μὲ αἷμα τῆς τὸ ἀθάνατον ΟΧΙ τῆς.

Αὐτές οἱ νίκες καὶ αὐτὸ τὸ ΟΧΙ ἦταν τὸ καλύτερον Πρωτοχρονιῆτικο
δῶρον στὴν τρομαγμένη Ἀνθρωπότητα. Ἦταν τὸ χαμόγελο τῆς Ἀλβίας
ὅτι τὸ πλὴν δέν χάθηκε. Ἦταν ἡ ζωοφόρα πνοὴ ποὺ ἔδινε τὸ κουράγι-
ον ὅλους τοὺς λαοὺς νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς βίας καὶ
τῆς βαρβαρότητος. Ἦταν, ὅπως μεταγενέστερα ὁμολογήθηκε ἀπὸ
ἐχθρούς καὶ φίλους, ἡ ἀνασταλτικὴ δύναμις ποὺ ἔνεμο ἀλότομα
τὴν πορεία τῶν σχεδιαζομένων ἀπὸ τὸν Χίτλερ διεθνῶν πολιτικῶν
ἐξελίξεων.

Ἀκριβῶς αὐτές τίς ἐπιπτώσεις ποὺ εἶχαν οἱ Ἑλληνικὲς νίκες πρὶν
στὴν διεθνῇ κατάστασι ἔκαναν τὸν Χίτλερ ν' ἀνησυχῇ τρομερά.

Στὴν ἀπὸ 20-II-40 ἐπιστολὴν τοῦ πρὸς τὸν Μουσσολίνι ἔγραψε:

"... Αἱ ψυχολογικαὶ συνέπειαι εἶναι δυνάμει καθ' ὅσον ἡ
Ἑλληνικὴ κατάστασις βαρύνει πολὺ δυσμενῶς ἐπὶ τῶν διπλωματικῶν
προπαρασκευῶν αἵτινες εὐρίσκονται ἐπὶ πλήρει ἐξελίξει.... Αἱ στρα-
τηγικαὶ συνέπειαι. Αὐταὶ εἶναι, Ντούτσες, λίαν σοβαραί.... Δέν τολ-
μῶ οὐδέ μᾶλλον νὰ φαντασθῶ τὰς συνεχεῖας "....."

Ὁ Μουσσολίνι μὲ μειωμένο τὸν ἐγωϊσμό του ἀπέναντι στὸν σύμμαχόν
του ἐξ αἰτίας τῶν Ἑλληνικῶν νικῶν προσπαθεῖ στὴν ἀπὸ 22-II-40
ἐπιστολὴν τοῦ νὰ δικαιολογηθῇ στὸν Χίτλερ. Ἀλλὰ δέν ἔχει νὰ
παρουσιάσῃ τίποτε τόθετικόν καὶ ἐλπιδοφόρον.

Ὁ Χίτλερ καταλαβαίνει ὅτι ὁ μικρὸς Ἑλληνικὸς Δαυὶδ ἔχει γίνε-
αι ἐπικίνδυνος γιὰ τὸν Ἰταλικὸν Γολιάθ. Γι' αὐτὸ θέλει νὰ ἐπὲμ ἡ ὁ
ἴδιος καὶ νὰ ἡσυχάσῃ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ποὺ ἀποτελεῖ πρὶν ἓν σοβαρὸ
κίνδυνον γιὰ τὰ μεγαλεπήβολα καὶ τακτικὰ σχεδιασθῶν Ἀξόνος.

Ἐν ὅσῃ μάλιστα τῇ σχεδιαζομένῃ ἐκθέσει τῶν Γερμανῶν κατὰ
τῆς Ρωσσίας δέν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ὁπλοὺς αὐτοῦ τοῦ ἀπει-
λητικοῦ βρεττανικοῦ προγεφυρώματος στὰ Βαλκάνια.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Ο Γερμανός Υπουργός των Ξεπεριικών Φόν Ρίμπεντροπ πέρνει από τόν Χίτλερ έντολή κι' αρχίζει μιάν έντονη διπλωματική δραστηριότητα μέ άντικειμενικό σκοπό ή Γερμανία νά κυριαρχήση σ' όλο τόν κυρίως Βαλκανικό χῶρο, χωρίς νά ριφθῇ οὔτε ένας πυροβολισμός. Μ' αὐτόν τόν τρόπο ὁ Γερμανικός Στρατός θά βρεθῇ ξεκούρατος κι' έτοιμοπόλεμος μπροστά στά Ἑλληνικά σύνορα, γιά νά κατασπαράξῃ αὐτούς τούς αντίπαλους Ἑλληνες πού τολμοῦν νά άντιστρατεύωνται στά σχέδια τῆς " Νέας Τάξεως " στήν Εὐρώπη.

Ο ἑαυτός ὁ Χίτλερ υπερηφανευόμενος γιά τίς διπλωματικές του έπιτυχίες γράφει στίς 31-12- 40 πρὸς τόν Μουσολίνι.

" ... Ἀπό τίς 13ης Δεκεμβρίου Γερμανικά Στρατεύματα διέρχονται σχεδόν συνεχῶς τήν Οὐγγαρίαν κατευθυνόμενα πρὸς τήν Ρουμανίαν.

Ἡ Οὐγγαρία καί ἡ Ρουμανία ἔθεσαν, μέχρι τοῦ άνωτάτου δυνατοῦ ὁρίου, εἰς τήν διάθεσίν μου τό σιδηροδρομικόν τῶν δίκτυον, εἰς τρόπον ὥστε τώρα νά εἶναι δυνατόν νά μεταφερθοῦν αἱ Γερμανικαί μεραρχίαι ταχύτατα πρὸς τό μέρος τῆς έξορμήσεώς των....."

Τό " μέρος τῆς έξορμήσεώς των" δηλαδή ἡ άφετηρία γιά τήν κατάκτηση τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ Βουλγαρία, πού άκόμα δέν ἔχει προσχωρήσει πῃδηκῇ στό τριμερές σύμφωνο τοῦ "Λέονος (Γερμανία-Ἰταλία-Ἰαπωνία).

Ἀπό διπλωματικῆς λοιπόν πλευρᾶς ὁ Χίτλερ εἶχεν έπιτύχει μέχρι τά τέλη Δεκεμβρίου 1940 τήν προσχώρηση στό στρατόπεδό του τῆς Οὐγγαρίας καί τῆς Ρουμανίας. Παράλληλα γινόταν καί ἡ σχετική προεργασία γιά τήν Βουλγαρία.

ΣΧΕΔΙΟ ΜΑΡΙΤΑ

Ἀπό τίς 12-11-1940 ὁ Χίτλερ εἶχε μέ τήν ὑ' άριθ. 18 διαταγή του πρὸς τήν άνωτάτη ήγεσία τῶν Γερμανικῶν Ἑνόπων δυναμεων διατάζει " Οἱ άρ' ηγοί τοῦ Στρατοῦ" θά λάβουν τά κατάλληλα προκαταρκτικά μέτρα γιά τήν κατάληψιν τῆς Ἱππερωτικῆς Ἑλλάδος βορείως τοῦ Αἰγαίου, έν περιπτώσει άνάγκης, τοῦ Στρατοῦ μας διερχομένου διά τοῦ βουλγαρικοῦ εδάφους....."

Μετά ένα μῆνα στίς 13-12-1940 ἐκδίδει τήν ὑ' άριθ. 20 γενική διαταγή του ὅπου γιά πρώτη φορά δίνει σαφεῖς οδηγίες πρὸς τοὺς ήγέτες τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ γιά τήν κατάκτηση τῆς Ἑλλάδος.

Στήν έπιχείρηση αὐτή δόθηκε τό συνθηματικόν ὄνομα " Μάριτα" καί μ' αὐτό τό ὄνομα εἶναι γνωστό τό σχέδιο τῆς γερμανικῆς έπιτρατείας στήν Ἑλλάδα. Ἡ έναρξη τῆς έπιχειρήσεως άρρίζετο γιά τόν Μάρτιο, διότι ὁ Χίτλερ έσκόπευε νά χρησιμοποιήσῃ πῃμ τίς

ενοπλες δυνάμεις της Γερμανίας μετά την κατάληψη της Ελλάδος
μέ νέα αεροπορία. Στην έκστρατεία κατά της Σοβιετικής Ένώσεως
(Επιχείρηση Μπαρμπαρόσα).

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΠΑΡΕΡΧΕΤΑΙ

Τήν πρωτοχρονιά . λοιπόν του 1941, ενώ έμετε χαίρομαστε τις
νίκες μας στα Βορειοηπειρωτικά μουνά, ο Χίτλερ αρχίζει τον διπλω-
ματικό του αγώνα για την Βουλγαρία.

Όπως αποκαλύπτεται από το προσωπικό ημερολόγιο του τότε
βουλγαρικού πρωθυπουργού Φιλώφ, την πρωτοχρονιά άκριβώς του 1941
ο Χίτλερ τον μαλεϊ και πηγαίνει στο κάλτσμπουργκ όπου μαζί με
τις πρωτοχρονιάτικες εύχές του γίνεται ή πρόταση να προσχωρήσει
και ή Βουλγαρία στο Φριμερές.

Ός ανταμοιβή γι' αυτό προσφέρεται στη Βουλγαρία ή Μακεδονία και
ή Θράκη του Αιγαίου.

Ο Φιλώφ γνωρίζοντας πόσον έχει ανάγκη, ο Χίτλερ, του Βουλ-
γαρικού έδάφους, για την επίθεσή του κατά της Ελλάδος, επιθυλάσ-
σεται να ανταστήσει στην τόσο δελεαστική πρόταση, και έπιστρέφει
στη Λόφια.

Οι Βούλγαροι αρχίζουν να παζάρια . Ο βασιληάς τους Βόρις
ζητά να μάθι τί ακριβώς έννοούν " Θράκη του Αιγαίου" και τί εί-
δους στρατιωτική συνεργασία θά έχουν.

Ο ύφυπουργός της Γερμανίας φόν Βαϊτσέκερ έξηγεϊ στον πρεσβή
τή της Βουλγαρίας στο Βερολίνο Δραγκάνωφ ότι ως Θράκη του Αιγαίου
νοείται ή Ελληνική Θράκη από τον ποταμό Νέστο μέχρι τον ποταμό
Έβρο.

Οι Βούλγαροι δέν συμφωνούν και τά παζαρέμτα συνεχίζονται.

Στις 16-1-41 ο Γερμανός πρεσβευτής στη Λόφια φόν Ριχτχόφεν
προτείνει να διαξαχθούν στρατιωτικές συνομιλίες με τον Στρατάρχη
φόν Αλστ αρχηγό των Γερμανικών δυνάμεων στα Βαλκάνια, του ή
έδρα του ήταν στην Ρουμανία. Αρχίζουν οι συνομιλίες με τέ αιώνια
βουλγαρικά παζάρια στο Βουκουρέτι.

Οι Γερμανοί όμως στις 11-2-41 επιτυχ'νουν την υπογραφή του
Βουλγαρογερμανικού Συμφώνου μη έπιστάσεως. Δηλαδή την ώρα που
έμετε προμαχούσαμε για τις έλευθερίες όλων των λαών, και φυσικά
και των Γούρμων, οι Γούρμοι πίσω από την πλάτη μας, όχι μόνο δέν
μς βοηθούσαν, όπως είχαν, ήθελή βέβαια μόνον, υποχρέωση από το
Βαλκανικό Σύμφωνο αλλά αντίθετα έκλειναν και συμφωνίες με τους
έχθρους μας και έπολιτεύοντο αντίθετα προς το Αγγλογερμανικό
Σύμφωνο του 1939.

Τελικά οί Βούλγαροι έπειτα από πολλές συζητήσεις, που αντιμε-
μενικός τους σκοπός ήταν όχι τό εάν θ' συμμαχήσουν με τούς Γερμα-
νούς, αλλά τό πόσο περισσότερο θά μπορούσε νά μεγαλώση ή Βουλγα-
ρία, συμφώνησαν.

Τήν 1η Μαρτίου 1941 υπογράφεται μνηγυρική στάάναντορα Μπελβεν-
τέρε στη Βιέννη, ή προσχώρησι της Βουλγαρίας στον "Άξονα.

Τό Πρωτόκολλο της Συμφωνίας τό υπέγραψε ό ίδιος ό Βούλγαρος
Πρωθυπουργός Φιλώφ, ό όποιος στό ήμερολόγιό του γράφει έκεινη
τήν ήμέρα μέ ιδιαίτερη ικανοποίηση:

" Ο Ρίμπεντροπ καί ό Τσιάνο μοί ένεχείρισαν έγγραφον δυνάμει
του όποιου κατά τήν στιγμήν της τελικής ρυθμίσεως των Βαλκανικών
συνόρων, θά λάβωμεν τήν διέξοδον προς τό Αίγαίον έκτεταμένην
έκ τοῦ ποταμοῦ Στρυμῶνος μέχρι τοῦ ποταμοῦ Έβρου. Τό γεγονός
αυτό πρέπει νά μείνη αὐστηρῶς μυστικόν καί δέν θά ανακοινωθῇ
παρά μόνον μέ τήν συγκατάθεσιν των δύο Κυβερνήσεων, Γερμανίας
καί Ἰταλίας....."

Αὐτό τό έγγραφο τό όποιο μνημονεύει ό Φιλώφ στό ήμερολόγιό
του, βρέθηκε στό Γερμανικά Ἀρχεια μετά τήν Ἰσομηνική κατάρευση.

Παραθέτουμε γιά τήν Ἱστορία απόσπασμά του.

" Κύριε Πρωθυπουργέ

Έν σχέει μέ τίς συζητήσεις αἱ όποιαί έλαβον χώραν κατόπιν
της προσχωρήσεως της Βουλγαρίας εἰς τό τριμερές σύμφωνον, έχω
τήν τιμήν νά εὐβεβαιώσω προς τήν ύμετέραν έξοχότητα τήν συμφωνί-
μεταξύ των Κυβερνήσεων των δυνάμεων του "Άξονος καί της Βουλγαρίας
έπί τοῦ ότι έν συνδυασμῷ μέ τόν νέον διακανονισμόν των συνόρων
εἰς τά Βαλκάνια, ή Βουλγαρία θά λάβη μίαν διέξοδον εἰς τό
Αἶγαῖον έκτεταμένην κατά προσέγγισιν από τό δέλτα τοῦ Έβρου
προς ἀνατολάς....."

Ἐπειλοῖπόν παραδόθηκεν ή Ἀνατολική Μακεδονία μας καί ή Θράκη
μας στούς Βουλγάρους.

Ἡ παραχώρηση ὅπως βλέπουμε εἶχε γίνει ἕνα μήνα πρίν ἀκόμα
αρχίσει ή Γερμανική επίθεση κατά της Ἑλλάδος.

Πρέπει νά όμολογήσουμε ότι ήταν καί γιά τά δύο συμβαλλόμενα
μέρη μιά συμφέρουσα συμφωνία.

Οί Γερμανοί κέρριζαν ἕνα πιστό σύμμαχο καί τό δικαίωμα νά
διέλθουν ελεύθερα τί στρατεύματά των από τήν Βουλγαρία ὥστε νά
εἶναι σύντομα στά Ἑλληνοβουλγαρικά σύνορα γιά νά έξορμήσουν
κατά της Ἑλλάδος.

Ἡ ἀντιπαροχή πού ἔδιναν δέν τούς ἐζημίωσε καθόλου. Παραχωροῦσαν ἐπαρχίες μιᾶς ἐξένης χώρας, ἐχθρικής πρὸς αὐτούς, πού ἡ φύλαξή των ἀπαιτοῦσεν ἀπασχόληση δυνάμεων.

Οἱ Βούλγαροι πάλι πραγματοποιοῦσαν τὸ προαιώνιον ὄνειρό τους. Κατέβαιναν ἐπὶ τέλους στὸ γαλανὸν Αἰγαῖο, ἀποκτοῦσαν τὴν πολυπόθητη διέξοδο καὶ προσαρτοῦσαν τὴν «μεδονία καὶ θράκη» στὸ Βασίλειό τους. Ἡ Μεγάλη Βουλγαρία γινόταν πραγματικότητα χωρὶς νὰ πολεμήσουν.

Τὸν Βασιλέα των Βόριδα τὸν Γ' γιὰ τὸ τεράστιο πραγματικὸν αὐτὸ ἔκτενγμα τῆς Κυβερνήσεώς του, ἡ Βουλγαρικὴ προπαγάνδα τὸν ἀπεκάλεσε "Βασιλέα Ἑνωτῆ".

~~Ὁ Βουλγαρικὸς λαὸς ἐδέχθη οὖν, χωρὶς καμμίαν ἐξαιρέτην, ἐπέσους ἐπὶ αὐτῷ καὶ τὴν ἀπροσέλευστη καὶ ἀνέλεστη αὐτῇ ἐπέκτασιν τῆς ἐξουσίας πρὸς τὸ Αἰγαῖο. Ἐνωμένον ὅλον οὖν Βουλγαρίαν πανηγυρίζον.~~

Οἱ Γερμανοὶ ἔρχονται

Τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα ἄρχισαν νὰ εἰσέρχονται ἀμέσως στὸ Βουλγαρικὸν ἔδαφος. Ἡ ὑποδοχὴ πού τοὺς ἐπεφύλαξε ὁ Βουλγαρικὸς λαὸς δέν περιγράφεται μὲ λόγια.

Νέοι καὶ γέροι, ἄντρες καὶ γυναῖκες, ἀχθρία καὶ κορίτσια ἀγιάλιζαν τοὺς Ἑρμανοὺς Στρατιῶτες μὲ τέτοια ἐγκαρδιώματα καὶ ἀνυπόκριτον ἐνθουσιασμό πού ἀκόμα καὶ οἱ ψυχροὶ γέυτονες συγκινηθήσαν. Ἡ καμμιὰ χώρα τῆς Εὐρώπης δέν εἶχαν συναντήσει τέτοια φιλόξενη ἐγκαρδιότητα καὶ φιλία. Στὶς ἄλλες εὐρωπαϊκὰς χώρας κανεὶς δέν παρεγελοῦσε στὸ πέρασμά τους. Τὰ μάτια τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τῆς Εὐρώπης τοὺς κοίταζαν γιομάτα μῖσος.

Ἐδῶ ὅμως στὴ Βουλγαρία τὰ αἰσθήματα τοῦ «αὐτοῦ» ἦταν διαφορετικὰ. Ὅλοι οἱ Βούλγαροι ἦσαν γερμανόφιλοι καὶ φασίστες. Τοὺς ἐνοιεῖσαν σὰν ἀδελφούς των. Ἦσαν φιλοπόλεμοι καὶ ἱμπεριαλισταί. Ἀπιδυμοῦσαν νὰ κατακτήσουν Ἑλληνικὰς χώρας καὶ νὰ γίνουν κυρίαρχοι σλαβικῶν. Οἱ ἴδιοι ἐκπαύοντο ὅτι εἶναι οἱ ....«πρῶτοι» τῆς Ἀνατολῆς (!!!).

Μετὰ τρία χρόνια τὰ αἰσθήματα αὐτὰ τὰ γερμανόφιλα τῶν Βουλγάρων δέν τοὺς ἐμπόδιζαν νὰ ὑποδεχθοῦν μὲ τὸν ἴδιον ἀνυπόκριτον ἐνθουσιασμό ὡς ἀπελευθερωτὲς, τοὺς Μπολσεβίκους Εὐρωπαίους Στρατιῶτες.

Τί νὰ πῇ κανεὶς. Εἶναι κι' αὐτὸ μιὰ ἀπὸ τὶς ἰδιότητες τῶν Βουλγάρων. Πάξερουν νὰ φιλοῦν τὰ πόδια καὶ τοῦ νέου κατακτητῆ τους.

Στὸ βιβλίο "Θῶρακες στὰ Βαλκάνια" πού ἐξεδόθη τὸ 1941 στὸ Μερολίνο ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς Δημοσιογράφους καὶ πολεμικοὺς ἀνταποκριτὰς Βίλφρεντ φὸν Όβεν καὶ Γιούργιεν Κάαν Μπουντρώ περιγράφεται

ζωηρότατα ή ύποδοχή που έγινε στις Γερμανικές μηχανοκίνητες μονάδες από τους Βουλγάρους στο Ρουχτισούμιον και σ' άλλες πόλεις της Βουλγαρίας, τις πρώτες ημέρες της εισόδου των.

Πολύ τό πλήθος και τά πάθος. Μαντού σημαίες μ' αγνυλωτούς σταυρούς κι' είκονες του Χίτλερ. Τούς έβραχναν μέ λουλούδια. Τούς αγιάλιαζαν τούς φιλούσαν, τούς κερνούσαν κρασί, μέλι, ροδέλαι ον χοιρινά κ.λ.π. Ζητωκραύγαζαν συνεχώς Χάιλ Χίτλερ. Γράφει σχετικά τό βιβλίο αυτό/

"....Γερμανοί στρατιώτες, πλήρωμα ενός τεθωρακισμένου άπαντών-
τες εις τάς έκδηλώσεις αυτές του ένθουσιασμού μέ ήχηρά και συνεχή
" Χάιλ Χίτλερ " έβράχνιασαν, αλλά τί νά κάνουν, πρέκει κάθε τόσο
συνεχώς ν' άπαντούν " Χάιλ Χίτλερ " εις τάς νέας εκδηλώσεις, τόσον
πολύ τούς έκείρισεν ό ένθουσιασμός ό άερίγραπτος του Βουλγαρικού
λαού....."

Ακόμη και ό Χίτλερ συγκινηθήκει από την ύποδοχή που έκαμαν οι
Βούλγαροι σιά Στρατεύματα του. και στον λόγο του την 4-5-41 στο
Ράιχσταγ, όταν ή Ελλάδα μας είχεν πιά υποκύψει έλεγε:

"...Έμπορούσα κατά την στιγμήν εκείνην νά λάβω την άπόφασιν
αυτήν μέ άπόλυτον ψυχικήν ^{πρέσαν καθ' όσον μετὰ τών άλλων ένώριον τών ψυχικών διατάσεων} ~~έκείνην~~ και την πολιτικήν της Βουλγαρίας
ή όποία είχεν μείνει άπαλλάκτως πιστή εις την φιλίαν/της και την
άφοσίωσιν της προς τό Γερμανικόν Ράιχ.....

Η ΕΠΟΠΕΙΑ ΚΑΙ Η ΣΥΝΟΙΚΟΔΟΝΙΑ

Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ

6 'Απριλίου 1941. Ώρα 5,30 πρωινή. Στο σπίτι του Έλληνοσ -ρω-
θου πουργού Κορυζή. Τό τηλέφωνο της κρεβατοκάμαρας κουνουνίζει παρα-
τεταμένα. Όπως είναι ξαπλωμένη στο κρεβάτι η σύζυγος του πρωθυ-
πουργού απλώνει άδρεχτα τό χέρι της καί σηκώνει τό άκουστικό.

Ποιος νάναι τέτοιαν ώρα;

Κάποιος της μιλά 'αλλιά. Είναι λέει άπό τήν Γερμανική πρεσβεία
'Ο Γερμανός πρεσβευτής ποίγηφ φόν Έρμπαχ παρακαλεί νά γίνει άμέ-
σως δεκτός άπό τόν κ. πρόεδρο της 'Ελληνικής Κυβερνήσεως.

'Ο Κορυζής καταλαβαίνει ότι ή κρίσιμη ώρα έφτασε καί όίνει
έντολή στην γυναίκα του νά του άπαντήσει ότι τόν περιμένει σέ μισή
ώρα.

'Αμέσως σηκώνεται καί τηλεφωνεί στον βασιλιάς Έφραγιο, στους
'Υπουργούς καί στο Έθνικό Έπιτελείο Έτρατοϋ.

Σέ μισή ώρα είναι έτοιμος καί δέχεται σόν Γερμανό πρεσβευτή ποί
κοιίζει τό τελεσίγραφο του Άίτλερ.

'Ο πόλεμος μέ τήν Γερμανία 'ρχίζει. Οι Βούλγαροι δέν λαμβάνουν
μέρος στον πόλεμο αυτόν. Άποφεύγουν όπως πάντα τίς θυσίες σέ
αίμα.

'Ο λαός μας ένωμένος αντιμετώπιζει μέ άποφασιστικότητα τόν και-
νούργιο έκείδρα. Ετά Μακεδονική όχυρά μία καινούργια ^{καρδιά} ηρώων
θαυμάτων ~~εξακρίβη~~ γράφεται από τους άδάμαστους φαντάρους μας.

'Η θρυλική γραμμή μεταξά από τόν Στρυμόνα μέχρι τοϋ Νέστοα
παραμένει τεύχος άπρόσπλάστο για τους Γερμανούς έκείδρους,
καί τά τεχνικά μέσα επί τόν όγκο στρατευμάτων που διαθέτουν

Γιά Έλλη μία φορά ή τρομακική ανθρωπότητα στέκεται μέ θαυμα-
μοπροστά στο καινούργιο φωτεινό μετέωρο της 'Ελληνικής άνδρείας.

'Αλλά ή νοτιά πλευρά τοϋ Γιουγκοσλαβικού μετώπου διεσπάσθη άμέ-
σως.

Οι Γερμανικές ψάλαγγες έξορμούν προς τήν Θεσσαλονίκη.

'Εν τω μεταξύ οι Γερμανοί εισέχονται από βορρά στην δυτική ορά-
κη έπειτα από σκληρές μάχες καί φθάνουν μπροστά στον Νέστο.

'Υπάρχει κίνδυνος άποτομής της 'Ανατολικής Μακεδονίας από τόν
κορμό της 'Ελλάδος καί αίχμαλωτισμού των γενναίων υπερασπιστών
των 'Ελληνικών όχυρών.

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΟΥΡΣΗ ΤΩΝ ΝΙΚΗΤΩΝ

Στις 12 τό μεσημέρι της 8-4-1941 ο Διτής του Γημάτος Στρατιάς 'Ανατολ. Μακεδονίας αντιστράτηγος Μπακόπουλος πέρνει τηλεφωνική διαπραγή από τον Αρχιστράτηγο/ 'Αλέξανδρο Παπάγο από τον εξουσιοδοτούμενος έφ' όσον ή συνέλιξη της αντίστασης είναι ανέφικτη νά καταθέση τά όπλα επί τόπου μέ κατά τό δυνατόν έντίμους όρους συνθηκολογήσεως.

Στις 12,30 τό μεσημέρι της 9-4-41 στό Γερμανικό προξενείο Θεσσαλονίκης υπεγράφη τό σχετικό πρωτόκολλο.

'Από Γερμανικής πλευράς υπεγράφη από τον ίδιο τον αντιστράτηγο Βάιελ, από έλληνικής από τον αντιστράτηγο Μπακόπουλο.

Πρόετις υπογραφής ο αντιστρατηγος Μπακόπουλος εξέητησεν όρισμένους όρους :

1) Νά συνταχθή τό πρωτόκολλο όχι μόνον στην Γερμανική αλλά και στην έλληνική.

2) Νά αναγνωριθώ από τών Γερμανών ότι ή στρατιά της 'Ανατολικής Μακεδονίας δέν ήττήθη.

3) Νά παραμείνουν στις θέσεις των στην ~~Μακεδονία~~ ^{Μακεδονία} και θράκη οι 'Ελληνικές πολιτικές αρχές και ν' άσκηουν τά καθήκοντά των.

4) Νά μή εισέλθη ο Βουλγαρικός Στρατός, εις τό παραδιδόμενον τό'ς Γερμανούς έδαφος της Μακεδονίας και θράκης.

5) Νά μήν αποσταλλουν αιχμάλωτοι στη Βουλγαρία και 'Ιταλία οι παραδοθησόμενοι 'Ελληνες 'Αξ/κοί και κλη'όκλ'ται, αλλά νά παραμείνουν έντός του 'Ελληνικού έδάφους.

6) Νά άπολυθουν οι έφειροι οι καταγόμενοι από τήν εκτεχόμενη περιοχή και νά έπρεθουν νά επιστρέφουν στα σπίτια των.

7) Νά διατηρήσουν τά παραδοθησόμενα στρατιωτικά τμήματα την διοικητική των διάταξη και πειθαρχία και οι 'Αξ/κοί νά δύνανται νά κυκλοφορουν έλεύθερα έντός των πόλεων.

'Ο Βάιελ συνεφώνησε για τους τρεις πρώτους όρους.

Για τον τέταρτον όρο έδήλωσεν ότι θάχει είναι όρα της Γερμανικής κυβερνήσεως και όχι Ιουιάς του.

Διεβεβαίωσεν όμως τον αντιστράτηγο Μπακόπουλο και όλους τους περισταμένους 'Ελληνες και Γερμανούς ότι έχει διαβάσει, διαταγή του Χίτλερ που άπαγορεύει την είσοδο των Βουλγάρων στό 'Ελληνικό έδαφος. 'Ο Βάιελ έφεύδετο. Οι Βούλγαροι μετά από ένα Ισυνόημερο περίπου είσηλθαν επίσημα στην Μακεδονία, εφαρμόζοντας την ειδική

μυστική συμφωνία Γερμανίας - Βουλγαρίας.

Γιὰ τοὺς ὑπολοίπους ὁρους ἀνέφεραν ὅτι εἶναι ἀναρμόδιος ν' ἁποφασίσῃ. Δέχθημεν ὅμως καὶ μιά φραστική διατύπωση στοῦ πρωτό-κολλοῦ ποὺ ὑπεβοήθησε νὰ μὴν μεταφερθοῦν οἱ Ἕλληνες αἰχμάλωτοι στὴ Βουλγαρία.

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἐτήρησαν τὸν ὅρον αὐτόν/μέ σχολαστικότητά, μεταφέροντας στὴν Ἑλλάδα ἀνδρὰ καὶ ἐλαχίστους Ἕλληνες αἰχμάλωτους ποὺ εἶχαν προσκοινὰ γιὰ λόγους ἀσφαλείας μεταφεροθεῖ σὲ παραμεθόρια Βουλγαρικὰ χωριά.

ΤΑ ΛΕΙΜΜΕΝΑ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

Γεωρικά τὰ κείμενα τῆς συνθηκολογήσεως διετυπώθη ὅπως τὸ παραθέσουμε:

" ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ "

Μεταξὺ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Στρατιᾶς τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, στρατηγοῦ Μανιοῦλου καὶ τοῦ διοικητοῦ μιᾶς Γερμανικῆς τεθωρακισμένης Μεραρχίας . πλήρως ἐξουσιοδοτουμένου ἐκ μέρους τοῦ ἐν Ἑλλάδι Γερμανικοῦ Στρ. τοῦ, Ἀντιστρατήγου Βάιελ, συμφωνήθησαν οἱ ἀνδρούχοι ὅροι παραδόσεως καὶ ἐγγράφως, θὰ παραδοθῇ δὲ ἀνὰ ἓν ἀντίγραφον εἰς τὴν Γερμανικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γὰρ εἰς ἐκαστον τῶν διαπραγματευομένων, δηλαδή εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Στρατιᾶς τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ τὸν διοικητὴν τῶν ἐν Ἑλλάδι Γερμανικῶν Στρατευμάτων.

I.- Τὰ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ εὐρισκόμενα τμήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καταθέτουν τὰ ὅπλα καὶ διακόπτουν τὰς ἐχθρὰς εἰς τὸ ἐξῆς:

Ἀπὸ τοὺς Ἀξιωματικούς τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ὅσοι θὰ ἀφαιρεθοῦν τὸ ἐξῆς:

Ἡ περιοχὴ τῆς Στρατιᾶς τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας περιλαμβάνει τὸ τμήμα τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν θρησκευτικῶν συνόρων μέχρι τοῦ Ἀξιού ποταμοῦ.

II.- Ἡ γνωστοποίησις τῆς ἀμέσῃ διακοπῆς τῶν ἐχθροπραξιῶν θὰ ἐπιδικωχθῇ εὐθύς καὶ διὰ παντός μέσου καὶ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν καὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

III.- Πῶσα καταστροφὴ ἢ ἀχρήστευσις προηθεῖται θὰ παύσῃ ἀμέσως.

IV.- Τὰ πλωτὰ μέσα τὰ εὐρισκόμενα ἐν τῇ λεγόμενῃ Θεσσαλονίκῃς ὅσοι διακρίνονται ν' ἀποπλεύσουν καὶ τίθενται εἰς τὴν ἀμέσῃ διάθεσιν τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ.

I.- "Απαντα τά όπλα καί τό λοιπόν πολεμικόν ύλικόν τό εύρισκό-
μενον είς τήν περιοχήν τής 'Ανατολικής Μακεδονίας θά παραδοθῇ
είς τά 'ερμανικά στρατεύματα συμφώνως πρός λεπτομερεστέρας άλλας
συνενοήσεις.

VI.- Τό έμπόριον καί αί συγκοινωνίαι θά έξακολουθήσουν είς
τήν περιοχήν τής 'Ανατολικής Μακεδονίας κανονικώς.

Αί αποφάσεις τών πολιτικών δικαστηρίων διατηροῦν πλήρως
τό κύρος των.

VII.- 'Η 'Ελληνική Βασιλική 'Αστυνομία θά διατηρήσῃ τόν όπλι-
σμόν της καί θά έξακολουθήσῃ έκτελοῦσα τά αστυνομικά της
καθήκοντα υπό τήν άνωτέραν Γερμανικήν Διοίκησιν.

'Εν άναμονή τής ρυθμίσεως λεπτομερειών τινών άρχίζει άμέσως
ή ίσχός τοῦ παρόντος πρωτοκόλλου.

'Ο Διοικητής τής Στρατιᾶς τής 'Ανατολικής Μακεδονίας εἶναι
έτοιμος νά ρυθμίσῃ τάς περαιτέρω λεπτομερείας, άποστέλλων αντι-
πρόσωπον μέ πλήρη έξουσιοδότησιν τήν 9-4-41 πρός τόν Διοικητήν
τῶν έν 'Ελλάδι Γερμανικῶν Στρατευμάτων.

Ύνεφωνήθη, άνεγνώσθη, επεκυρώθη καί ύπεγράφη .

Κ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΙΣΑ

'Αντιστράτηγος

'Αντιστράτηγος

Στό πρωτόκολλον προσηρηθήθη καί τό ακόλουθον παράστημα:

" ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ"

I.- 'Αναγνωρίζεται ρητώς ότι μέχρι τέλους τῶν διαπραγματεύσεων
τά 'Ελληνικά στρατεύματα τής στρατιᾶς 'Ανατολικής Μακεδονίας ήγω-
νίσθησαν γενναίως κατά τῶν γενναίων Γερμανικῶν Στρατευμάτων.

Παρά τό γεγονός ότι τά 'Ελληνικά στρατεύματα έκράτησαν τάς
κυρίας θέσεις των , ό Διοικητής τής Στρατιᾶς τής 'Ανατολικής Μακε-
δονίας, προέβη είς τήν άπόφασιν νά συνθηκολογήσῃ, ἵνα έμποδίσῃ
περαιτέρω έκτοπον αίματοχυσίαν, ή όποία θά προσελαίτο έν τής
προελάσεως γερμανικῶν τεθωρακισμένων μονάδων είς τήν κοιλάδα τοῦ
'Αξιού.

II.- 'Ο Διοικητής τής Στρατιᾶς τής 'Ανατολικής Μακεδονίας έκ-
φράζει τήν ρητήν έπιθυμίαν, όπως οί ύπ'αυτόν 'Αξι/οί καί όπλίται
μή άποσταλλοῦν είς στρατόπεδον συγκεντρώσεως οὔτε έν Βουλγαρία
οὔτε έν 'Ιταλία.

III.- Αί πολιτικά άρχαί θά παραμείνουν είς τάς θέσεις των καί
κατ'άκολουσίαν οί άναχωρήσαντες ύπάλληλοι θά δύνανται νά επανέλ-
θουν .

Κ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
'Αντ/γος

ΒΑΙΣΑ
'Αντ/γος

Ο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ

ΘΑΥΜΑΣΜΟΣ

Μετά από 16 χρόνια, τό 1957 ο Γερμανός Στρατιωτικός, συγγραφέας "Αλεξ. Μπούχνερ γράφει στο βιβλίο του ή " Γερμανική έκστρατεία στην "Ελλάδα" που θεωρείται από τους Γερμανούς ένα πραγματικό επί-
σημο ντοκουμέντο του "Ελληνογερμανικού πολέμου. Κάτι παρόμοιο
μέ τις διέξες μας επίσημες εκδόσεις του ΓΕΣ.

" Αί σιληρώς καί αποφασιστικώς άμυνθεΐσαι φρασαί των "Ελλήνων
όχυρών έλαβον τόν όρόμον της αίχμαλωσίας, άποδοθεισών προη-
γουμένως εις ταύτας πασών των στρατιωτικών τιμών. Εά τιήματα ταΐ
τα κατέβη έν τη υπερασπίσει των όχυρών, έπεδείξαντο υπό τό συνεχές
καί ισχυρόν πύρ, χαλύβδινα νεύρα καί καλήν πειθαρχίαν.

Ουδέ καί αί έπιόρουαί των άεροσκαφών καθέτου έξουλήσεως έληρέα-
σαν τούς άνδρας ταύτους, οίτινες έξετέλουν πυρά καί κατί τήν
αίχμηριαν των βομβαρδισμών, γεγονός ή σημειωθέν ούτε έν πολωνία,
ούτε διαρκούσης τη έκστρατειάς της Γαλλίας.

Παρά τήν έκτέλεσιν βοής κατά των φατνωμάτων οι άμέσου
σκοπεύσεως καί τό εύτοχόν πύρ, αί φρουραί των όχυρών έξηολούθου
ράλλουσαι.

"Εάν κατόπιν έπιτυχοϋς βοής έξουδετεροϋτο τό προσωρινόν
ώραιοένης θέσεως, αντικαθίστατο άμέσως δι' άλλων όπλιτών καί διά
νέων όπλων".

"Ιδιαιτέρως ένοχλητική διά τούς εύραιοιόνους έντός των έγκα-
ταστάσεων "Ελλήνας ήήρξεν ή έλλειψις άέρος, προκληθεΐσα συνεχεία
έμφράξεως καί έκλιματώσεως όλων των φατνωμάτων, των άεροσκα-
φών καί των άνοιγμάτων, ώς καί ρήσεως παρά των έπιτιθεμέ-
νων τημάτων έμφορητιών καί καυνογόνων ύλών. "Η άτμόσφαιρα εις
έσωτερικόν των ύπογαίων χώρων ήτο εις όρισέναι σημεΐα άποτυπώ-
τη, διότι οί υπάρχοντες άνεμιστήρες δέν ήδύναντο πλέον ν' άνανεώ-
σουν άρκοϋντως ταχέως τόν άέρος.

Αί καταλήγουσε στόν δημόσιον έκαινο που άπενεήθη από τόν
Χίτλερ πρός τούς ήρωϊκούς "Ελληνες στρατιώτες, μέ τόν λόγο του τί
4 Μαΐου 1941 έν όπιον του Γερμανισού Ράϊχσταγ.

" Η ιστορική δικαιοσύνη όμως μέ υποχρεώνει νά διαπιστώσιν ότι
άπό όλους τούς άπαι αντιπάλους τούς όποιους αντιμετώπισαμεν, ό "ΕΛΛ
στρατιώτης, ιδίως, έπολέμησε μέ ύψιστον ήρωϊσμόν καί αύτοθυσίαν.
"Ανυπολόγησε μόνον όταν ή τεραιτέρα αντίστασις ήτο άδύνατος
κατά συνέειαν ματαία"

Καί σάν έπιβράβευσή του "Ελληνιστου ήρωϊσμοϋ διέταξε τήν άπόλυ-
των "Ελλήνων αίχμαλώτων πολέμου.-

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

Άμέσως μετά την συνθηκολόγησιν τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων πού ὑπερήσπιζαν τὰ ὅχυρά τῆς Γερμανίας μεταξῶ, τὰ Γερμανικά στρατεύματα κατέλαβαν ἀστρακίαια ὅλη τὴν Ἀνατολικήν Μακεδονίαν. Ἡ Θράκη εἶχεν ἤδη καταληφθεῖ.

Οἱ εἰσβολαὶ ἐσεβάσθησαν ὅλες τίς Ἑλληνικὰς πολιτικὰς, δικαστικὰς καὶ ἀστυνομικὰς ἀρχάς τίς ὁποῖες ἀπεκατέστησαν στὶς θέσεις των καὶ ἐπέτρεψαν τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθυπάρχοντων τοὺς ὅπως καὶ πρὸ τῆς κατοχῆς.

(Δήμαρχος Δράμας παρέμεινεν ὁ Ἀθανάσιος Γριανταφυλλίδης, ὁ θαυμασιὸς αὐτός Ἕλληνας).

Ἐπέδειξαν πολὺ καλὴ διαγωγή πρὸς τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς στρατιωτικοὺς αἰχμαλώτους. Οἱ ἡρώισμοί εἶχαν προκαλέσει τὸν θαυμασμό τῶν Γερμανῶν πολεμιστῶν καὶ ὁ θαυμασμός αὐτός εἶχε τίς ἐπωφελεῖς, γιὰ τοὺς Ἕλληνας, ἐπιπτώσεις.

Στὴ Δράμα ἀπὸ τίς πρῶτες ἡμέρας ἡ Γερμανικὴ Στρατιωτικὴ Διοίκησις ἐξέδωκε δύο ἀνακοινώσεις τῆς πού ἐτοιχοκολλήθησαν στὴν πόλιν, στὶς κομπούλεις καὶ στὰ χωριά.

Στὴν μίαν διεκυρήσσετο ὁ φιλελληνισμός των Γερμανῶν καὶ ἡ δικαιολογία ὅτι ἦλθαν στὴν Ἑλλάδα μόνον γιὰ νὰ ἐκδιώξουν τοὺς Ἀγγλους.

Στὴ δευτέρῃ διετάσσετο ὁ κληθυσμός νὰ παραδώσῃ ἀμέσως στὶς Γερμανικὰς ἀρχάς καθὲς εἶδους ὀπλισμόν ἢ ἄλλα στρατιωτικὰ ἐφόδια, πού τυχόν κατεῖχαν.

Ἐορίζετο ἐγγύησις γιὰ τὸν σεβασμὸν ἀπὸ τὰ Γερμανικά στρατεύματα τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας τῶν Ἑλλήνων ἐφ' ὅσον συνεμποροῦντο πρὸς τίς διατάξεις τῶν Γερμανικῶν ἀρχῶν κατοχῆς.

Ἡ ἀνακοίνωσις ἦταν γραμμένη στὴν Γερμανικὴ καὶ Ἑλληνικὴ γλῶσσα. Ὑπῆρχεν ἐπιεικὴς καὶ μετάφρασίς της στὴν Βουλγαρικὴ.

Ἄν σημειωθῇ ὅτι στὸ Νομὸ Δράμας οἱ κάτοικοι εἶναι Ἕλληνες καὶ ὅλοι γνωρίζουν τὴν Ἑλληνικὴν, καταλαβαίνει κανεὶς ὅτι ἡ καθησυχαστικὴ αὕτη ἀνακοίνωσις, προεκάλεσε ἀντίθετα ἀποτελέσματα.

Οἱ Ἕλληνες περιῆλθαν σὲ ἀνησυχία. Ὁ φόβος ἀφίξεως τῶν Βουλγάρων ξεπρόβαλεν ἐμπρός στα μάτια τῶν. Νωπὴ ἦταν ἡ φοιμαλέα μνήμη τοῦ 1916-1918 μὲ τὴν πεῖνα τὴν ὁμηρίαν καὶ

τίς ομαδικές δολοφονίες καί βιασμούς. Καί τότε πίσω από τούς Γερμανούς είχαν εισέλθει άμαχητί οί Βούλγαροι. Όλοι όσοι είχαν τήν δυνατότητα νά ξεφύγουν πρός τήν, πέραν του Στρυμόνος, Μανεδονία/ή καί πρός άλλες νοτιώτερες Έλληνικές περιοχές έγνατέλειπαν τά πάντα καί άναχωρούσαν βιαστικά. Ήταν τόσο πιερή ή πεύρα του παρελθόντος.

Άλλά υπήρχε τόσο μεγάλη έλλειψη συγκοινωνιακών μέσων ώστε ή φυγή δέν ήταν κατί τό εύκολο.

Οί Έλληνικές Άρχές παρέμεναν στίς θέσεις των, έκτός βέβαια από τίς Στρατιωτικές.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ

ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ

Οί Γερμανικές Άρχές όμως διαβεβαίωναν τούς πάντες ότι δέν πρόκειται νά έπιτραπή στον Βουλγαρικό Στρατό νά εισέλθη στο Έλληνικό έδαφος.

Σέ σχετική διαμαρτυρία του Στρατηγού Μπακοπούλου στή Θεσ/νίκη, ο Γερμανός Στρατηγός Κρένσκυ του έδωσε καθυσχεαστικές διαβεβαιώσεις.

Ο στρατηγός Φόν Λάρικ έδήλωσεν έπίσημα πρός τούς Έλληνες στρατιωτικούς.

- Δύναμαι νά σάς διαβεβαιώσω μέ τόν κατηγορηματικώτερον τρόπον ότι ο Φύρερ ουδέποτε θά διαπράξη τήν άδίκιαν νά σάς παραδώσ η είς τούς Βουλγάρους.

Στή Δράμα ο Γερμανός Στρατιωτικός Δ/τής διεικήρυττεν.

- Ο Φύρερ άγαπά τήν Έλλάδα καί έχαλουγήθη είς τά νόμιμα του Έλληνικού πνεύματος.

Άλλοι κατώτεροι Άξ/κοί Γερμανοί, διεβεβαίωναν τούς Έλληνες Δραμηνούς ότι υπήρχεν διαταγή του Χίτλερ περί άπαγορεύσεως της εισόδου των Βουλγάρων στο Έλληνικό έδαφος.

Γιά λίγες μέρες φτερούγισεν ή έλπίδα. Ίσως ή περιοχή Δράμας νά παρέμεινεν υπό Γερμανική Κατοχή. Ίσως τό θέμα της κυριότητος των έπιμάχων έδαφών νά συνεζητείτο μετά τήν λήξη του πολέμου.

Άλλά όχι. Ή αλήθεια ήταν πιερή. Οί Γερμανοί άξ/κοί έλεγαν φέμματα. Είτε από άφέλεια, είτε από δοκία προαιρεση.

ΕΚΛΑΒΘΕΜΕΝΟΙ

ΠΙΛΗΓΑΙ

Στίς καπναποθήκες της Δράμας, άπέναντι από τό άγαλμα του Μητροπολίτου Χρυσοστόμου οί Γερμανοί ένέκλεισαν τούς

Ἕλληνες Στρατιωτικούς πού δέν εἶχεν ἀνόμα ξεναθαρισθῆ
ἡ θέση των ἢ δέν εἶχαν τήν δυνατότητα νά φύγουν πρὸς
τίς πατρίδες των.

Ἡ συμπεριφορὰ πρὸς αὐτούς ὑπῆρξε πολὺ καλὴ. Ἀλλὰ καί
ἡ κοινωνία τῆς Δράμας ἐσηκώθηκε σέ συναγερμό, γιὰ νά
βοηθήσῃ αὐτούς τοὺς Ἕλληνες πού τόσο ἥρωικά πολέμησαν.
Ἐξεύρισαν πολιτικές ἐνδυμασίες καί τοὺς ὑποβοη-
θοῦσαν νά φύγουν. Τοὺς ἔδιναν χρήματα καί ὄπλα. Προσπα-
θοῦσαν μένᾳθε μέσο ν' ἀνακουφίσουν τὸν πόνο κυρίως νά
γλυκάνουν τίς πικρὲς ὥρες τῆς αἰχμαλωσίας των.

Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ἦτο ἡ ὀργάνωσις καί προσφορὰ
ικανοποιητικοῦ συσσιτίου γιὰ ὅλους τοὺς αἰχμαλώτους.

Ὅλοι οἱ Δραμηνοὶ προσέφεραν ἀπὸ τὸ ὑπέρημά τους
γιὰ τὸ συσσίτιο αὐτό.

Οἱ Γερμανοὶ ἀπηγόρευσαν ἡ παρασισηγή καί διανομή
τοῦ συσσιτίου νά γίνεται στὸν χώρο τοῦ στρατωνισμοῦ
τῶν αἰχμαλώτων.

Ἐπέτρεψαν ὅμως τήν λειτουργία μιᾶς πρωτότυπης
"ἀερογέφυρας".

Οἱ Ἕλληνες αἰχμάλωτοι κατέβαζαν τίς καρβάνες των ἀπὸ
τὰ παράθυρα καὶ ἐπὶ πεζοδρόμιο μὲ σχοινὶ ἀπὸ τοὺς
ζωστήρες των.

Ἐπείτῃ τίς παρελάμβαναν οἱ ἀρμόδιοι Δραμηνοὶ γιὰ τὸ
συσσίτιο. Τίς γέμιζαν, τίς ἔδεναν καί ἐπὶ σχοινὶ
μὲ τὸ ὅποιο ξαναφείβαν στὸν παραλήπτη.

Μετά τὸ Πάσχα οἱ Γερμανοὶ μετέφεραν τοὺς αἰχμαλώτους
αὐτοὺς στὴν πέραν τοῦ Στρυμῶνος Ἑλλάδα ὅπου καί τοὺς
ἄφησαν ἐλευθέρους.

Ἐν τῇ μεταξύ στὴ Δράμα καί στὰ χωριὰ ἄρχισαν νά κατα-
φάνουν οἱ πρῶτοι ἀπολυθέντες ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς Δραμη-
νοὶ αἰχμάλωτοι.

Οἱ οὐσιαστικὰ νικηταί τοῦ πολέμου ἐπέστρεψαν χωρὶς
ὄπλο. Ἀλλὰ τήν καρδίαν των γιόμιζεν ἡ φλόγα τοῦ ἀγῶνος.
Στὰ μάτια των ἄστραφτεν τὸ πείσμα. "Ὅχι δέν νικηθήκαμε,
ὁ πόλεμος συνεχίζεται".

Αὐτοὶ θ' ἀποτελέσουν τὸν πυρήνα τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως.
Οἱ οἰκογένειές των τοὺς σέχονται μὲ λαχτάρια καί ἀγάπη.
Ἀλλὰ καί ἀγωνία. Εἶναι τόσο ἀβέβαιο καί σκοτεινὸ τὸ
μέλλον.

Σ'αυτούς τούς πολεμιστάς τοῦ 1940-1941 θά ξεσπάσῃ ἀργότερα ὁ μισελληνισμός καί ἡ μακουργία τῶν Βουλγαρικῶν ἀρχῶν κατοχῆς. Μά δέν θά λυγίσουν οἱ πολεμισταί . Ἡ ψυχὴ τους ἀτσαλώθηκεν ἐκεῖ φηλά στό καμίνι τῶν νικηφόρων μαχῶν.

ΕΠΙΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

Ἡ κατάστασις στήν ὑπαιθρο ἦταν λίγο ἄσχημη μέ τίς συνεχεῖς ἐπιτάξεις ζῶων ἀπό τούς Γερμανούς διοικητάς διαφόρων στρατιωτικῶν μονάδων. Ὁ Ἄλεξ. Ὁθωμανός, κάτοικος τότε χωριστῆς, ιδιοκτητῆς τοῦ ἐκεῖ ἀλευρομύλου μᾶς δίνει στά ἀνέκδοτά ἀπομνημονεύματά του τήν ἀκόλουθον εἰκόνα:

" Ἐπὶ τέλους φωτίζεται ἡ πρώτη μέρα τῆς σκλαβιᾶς μας. Ἡσυχία βασιλεύει παντοῦ. Μὲ φόβο βγαίνω στό δρόμο, ἵσως συναντήσω κανέναν. Ἀλλά παντοῦ ἡσυχία. Παντοῦ ἀπηνησία. Σάν νά βρίσκεται κανεῖς σέ καμιὰ νεκροῦπολη. Σκέπτομαι τί θά κάνωμε, τί θά γίνωμε; Ἐπιστρέφω σπίτι μου. Ἐτοιμάζω τό ἄλογό μου. Τό ζεύω στήν καρρότσα μου καί πέρνω τόν δρόμο τοῦ Δοξάτου. Θέλω νά μάθω νέα ἀπό τόν ἀδελφό μου πού εἶνα δήμαρχος ἐκεῖ. Θά νῶ καί συναντῶμαι μαζί του. Οἱ Γερμανοί ἔχουν ἤδη φθάσει στό Δοξάτο. Λόγω τῆς ιδιότητός του, ὁ ἀδελφός μου γνωρίζει τόν Γερμανόν Διοικητήν. Γνωρίζομαι κι ἐγώ καί τόν παρακαλῶ νά μή μοῦ ἐπιτάξουν τ'ἄλογό μου. Εὐτυχῶς μ'ἐφοδιάζει μ'ἓνα ἔντυπον σημεῖωμα μέ τό ὅποῖον μέ ἀπαλλάσσει ἀπό τήν ἐπίταξιν τοῦ ἄλογου μου. Γυρίζω πάλι στό χωριό μου κοντ' στήν οἰκογένειά μου, δέχως ὅμως νά μᾶς φεύγῃ ὁ βραχνᾶς τῆς σκλαβιᾶς.

Τήν ἄλλη μερὰ ἔρχεται βιαστικός καί φοβισμένος ὁ ἓνας χωρικός στό σπίτι μου, ὁ Παναγιώτης Σιρόγλου καί μοῦ λέει ὅτι οἱ Γερμανοί ἐπίταξαν τ'ἄλογά μας. ~~Θά~~ Φθάνω κοντά στόν Γερμανό, ὁ ὅποῖος ἐν τῷ μεταξύ ἔχει μαζέψ' καί ἐπιτάξει ὅλα τὰ ἄλογα τοῦ χωριοῦ.....

Τήν ἄλλην ἡμέρα ἀγανακτισμένος ἀπό τήν στάσιν τῶν Γερμανῶν καί τοῦ μακοῦ Ἑλληνος διερμηνεῶς πού εἶχαν μαζί τους, παίρνω τήν γυναῖκα μου καθώς καί ὅλους τούς χωρικοὺς καί πήγαμε στό Δοξάτο, ὅπου παρουσιάστηκα μαζί μέ τήν γυναῖκα μου τήν ὁποία χρησιμοποιοῦσα ὡς διερμηνεᾶ στόν Διοικητὴ τοῦ ἐκεῖ Γερμανικοῦ Στρατοῦ, Συνταγματάρχην.

Δίχως φόβο τόν παρεκάλεσα όπως μᾶς ἐπιστραφοῦν τὰ ἄλογά μας, διότι δέν εἶναι δυνατόν οἱ ἀγρότες μᾶμην ἔχουν τὰ ἄλογά τους διὰ τήν ἀγροτικήν τους ἐργασία.

Τότε ὁ Συν/ρχης μοῦ λέει:

- 'Εάν ἔχετε ἀπό 2.000 δρχ. νά δώσετε θά σᾶς ἐπιστραφοῦν τὰ ἄλογά σας. 'Επέμεινα ἐγώ, διὰ τῆς γυναίκός μου καί τόν παρεκάλεσα πάλι.

- Εἶναι δυνατόν τοῦ εἶπα, αὐτοί οἱ ξυπόλητοι χωριοί νά ἔχουν αὐτά τὰ χρήματα .

'Εγώ ἐξ' ἰδίων μου νά σᾶς δώσω ἀπό 100 δρχ. νά μᾶς ἐπιστρεψτε τὰ ἄλογά μας.

Πράγματι ἐδέχθη ὁ Γερμανός 'Αξιωματικός καί πήραμε τὰ ἄλογά μας καί φθ'σαμε στό χωριό μας, οπου μᾶς ὑποδέχτηκαν μικροί καί μεγάλοι, μέ χαρά" .

./.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΕΡΧΟΝΤΑΙ

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΙ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΙ

Στίς 13-4-41 στη Σόφια ἡ Βουλγαρικὴ Σοβράνιε (Βουλὴ), σέ εἰδικὴ πανηγυρικὴ συνεδρίαση ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ Βουλγαρικοῦ "ἔθνους πρὸς τοὺς Γερμανοὺς " ἀδελφοὺς καὶ συμμάχους" γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν....." ὑποδούλων εἰς τοὺς βαρβάρους "Ἕλληνας καὶ Σέρβους Βουλγαρικῶν ἐδαφῶν τῆς Μακεδονίας, τῆς Θράκης καὶ τοῦ Γκόριμποβ " .

Ἐ'ὄλη τὴν Βουλγαρία τελοῦνται πανηγυρικαὶ δοξολογίαι καὶ τελεταί.

Ὁ Βουλγαρικὸς τύπος γράφει πύρινα " πατριωτικά " ἔθρα.

" Ἐθραύσθησαν πλέον τὰ δεσμά τοῦ Σερβικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ ζυγοῦ καὶ οἱ ὑποδουλωμένοι λαοὶ τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης ὑποδέχονται μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὸν ἀπελευθερωτὴν Βουλγαρικὸν Στρατόν".....

Ὁμολογοῦμένως ἡ Βουλγαρικὴ ψευδολογία καὶ ἀναίσχυντία δὲν ἔχει ὅρια.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΜΙΛΙΝΕΛΗ

Στίς 23-4-41 ἀποχωρεῖ ἀπὸ τὴν Σόφια ὁ "Ἕλλην πρεσβευτὴς Παναγιώτης Μιρινέλης.

Ἐπισιέπεται τὸν Βούλγαρον Ὑπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν Πωλφ καὶ διαμαρτύρεται ἐντονώτατα γιὰ τὴν ἀντίθετον πρὸς κάθε λογικὴ καὶ δίκαιον κατάληψιν τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης.

- Χωρὶς νάπολεμήσετε ἐναντίον μας, εἶπεν, ἀναμείνατε ἕως ὅτου περιέλθωμεν εἰς τὴν ἐπιθανάτιον ἀγωνίαν διὰ νά προσβίλητε τὸ πτώμα τῆς Πατρίδος μας. Ἐάν μᾶς εἶχατε ἐπιτεθεῖ μετ' ὅπλον ἀνά χειρὸς ὅταν ἐστεκόμεθα ἀκόμη ὀρθιοὶ θὰ εἶχατε ν' ἀξιώσαστε δι' ὑμᾶς τὴν τιμὴν μιᾶς γενναίας πράξεως.

Δι' αὐτὸ ὅμως τὸ ὅποτον ἐπράξατε, θὰ παραμείνη μόνον ἡ μνήμη τῆς ἀσχημίας....."

ΕΡΧΟΝΤΑΙ

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Κατὰ τὸ δεῦτερον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1941 ἐσημειώθησαν στὴ δρόμα ἐμφανίσεις Βουλγάρων Ἀξι/κῶν

Ήταν ἡ " στρατοπεδία " τῶν Βουλγαρικῶν Στρατευμάτων πού θά εἰσήλυναν στήν περιοχή.

Πρός τό Κάτω "εὐφροσύνη" ἀφικνοῦνται καί σταθεμεύουν μονάδες Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ.

Ἀπό τό τρίτον ὅμως δεκαήμερον τοῦ Ἀπριλίου ὁ ἀριθμός τῶν Βουλγαρικῶν στρατιωτικῶν Τμημάτων γίνεται ὁλοένα μεγαλύτερος καί ἡ κἀθοδος στήν Δράμα καί σέ ὅλη τήν ὑπαίθρο τοῦ Νομοῦ Δράμας ἀπρονέλυτος.

Μάταια οἱ Γερμανοί προσπαθοῦν νά διασπασθοῦν τήν καιρὴν ἐντύπωση πού προκαλεῖ στοὺς Ἕλληνες ἡ παρουσία τῶν Βουλγάρων Στρατιωτῶν στίς Ἑλληνικές περιοχές.

Ἡ εἰσόδος τῶν Βουλγαρικῶν Στρατευμάτων στήν πόλη τῆς Δράμας γίνεται χωρίς ἐπείσδεια . Στήν ὑπαίθρο/ὅμως οἱ Βούλγαροι Στρατιῶτες δέν μποροῦν νά συγκρατήσουν τόν ἀτσαβισμό τῆς βαρβάρου φυλῆς των.

Ὅσο περνοῦν οἱ μέρες τόσον αὐξάνει ὁ ὄγκος τῶν ἀφικνουμένων Βουλγάρων καί γίνονται γνωστά τά πρῶτα κρούσματα Βουλγαρικῶν βιαιοτήτων , λεηλασιῶν ἑλληνικῶν περιουσιῶν, κακοποιήσεως Ἑλλήνων καί βίαιου παθόντων ἀλλὰ καί..... γυναικῶν ἀκόμα γυναικῶν.

Εὐτυχῶς τά ἔκτροπα αὐτά εἶναι σποραδικά καί ὄχι ὀργανωμένα.

Σὺλλο τόν νομό Δράμας θρηνώδης καί σπαρακτικός ἀκούγεται ὁ γόος τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν.

- " Θεέ μου σῶσε μας. Ἔρχονται οἱ Βούλγαροι " .

Ἐνα κύμα φυγῆς τῶν Ἑλλήνων πρὸς τήν πέραν τοῦ Στρυμῶνος Ἑλλάδα ξεσηκώνεται.

Ὅλοι θέλουν ναφύγουν ἀλλὰ δυστυχῶς ὅλοι δέν μποροῦν.

Οἱ δυνατοί καί οἱ τυχεροί τό κατορθύνουν . Οἱ ἄλλοι οἱ πολλοί μένουν . Αὐτοί θά ὑποστοῦν τήν μοῖρα των ἀλλὰ δέν θά λυγίσουν .

Στίς Ἑλληνικές ἀρχές πού ἔχουν παραμείνει στή Δράμα ἐκτείνεται ἡ ἀβεβαιότητα, ἡ ἀνησυχία καί ἡ νευρικότης.

Ἐν τῇ μεταξύ στήν ὑπαίθρο καί ἰδιαίτερα σ' ὀρισμένα χωριά, στοιχεῖα ἀνθελληνικά μαζί μέ ἀναρχικούς Ἕλληνες καί ἄλλα ὑποκτα πρόσωπα (ἀποφοίτους φυλακῶν κ.λ.π.) ἐνθαρυνόμενα ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους Στρατιωτικούς, ἀρχίζουν νά δημιουργοῦν ἐπείσδεια σέ μέρος τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν καί τῶν Ἑλλήνων κατοίκων.

Σκοπός των νά καταλυθῇ ἡ Ἑλληνική Διοίκηση ὥστε οἱ

οι Γερμανοί να παραδώσουν την κατοχή της περιοχής στους Βουλγάρους το συντομότερο.

Επεισόδια παρομοίας φύσεως έσημειώθησαν στην Προσωπική στην Πετρούσα και σε δύο τρία άλλα χωριά.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ

Τίς πρώτες μεταμασηβρινές ώρες της 21ης 'Απριλίου 1941 /Δεύτερας ημέρας του Πασχα) ένα Βουλγαρικό φορτηγόν αυτοκίνητο μετέφερε στη Προσωπική μιά ομάδα Βουλγάρων Στρατιωτικών με επί κεφαλής ένα Βούλγαρο Λοχία.

Οι Έλληνες μόλις τό άντελήφθησαν έτρεξαν να κρυφτούν στα σπίτια των. Δύο προηγούμενες κατοχές 1912-1913 και 1916-1918 τούς είχαν δώσει πικρότατες άναμνήσεις.

Ήξεραν πολύ καλά τί σημαίνει Βούλγαρος.

Κανείς κάτοικος της Προσωπικής δέν υπήρχε στο δρόμο ούτε για να τούς δει. Κλειστά τά μαγαζιά, κλειστά και τά σπίτια. Έρημοι οι δρόμοι. Μιά πολιτεία σιωπη ή σάν νεκρή.

Πίσω από τίς γρίλλες, οι ψυχές των Έλλήνων θλιμένες άφουγκράζοταν τό ποδβολητό και την βάρβαρη και κορόμηλη γλώσσα των κατακτητών.

Ο Βούλγαρος Λοχίας κατέβηκε από τό αυτοκίνητό του και συνενοήθηκε με μιά ομάδα 8 Σλαβοφώνων άνθελλήνων που τούς περίμεναν. Οι μοναδικοί άνθρωποι που υπήρχαν εκεί.

Οι άνθέλληνες τόν υποδέχθηκαν με Βουλγαρικά " ούρα" και Βουλγαρικές σημαίες.

Όλοι μαζί, Βούλγαροι στρατιώτες και άνθέλληνες, τρέξανε προς τά Γραφεία της Κοινότητας Προσωπικής και με άλλαλαγμούς σάν άγριοι τάχαροι και βοιολές κατέ της Έλλάδος ύψωσαν την Βουλγαρική σημαία.

Ήξερίωζαν τόν τότε πρόεδρο της Κοινότητας Κ. Βουλτσιάδη και τόν Κοινοτικό Γραμματέα Χάρη Χρυσόχδου.

Ο Βούλγαρος Λοχίας... διόρισε νέο Κοινοτικό Συμβούλιο, τούς 8 σλαβοφώνους άνθέλληνες που τόν συνόδευαν και τόν καθοδηγούσαν.

Μετά την Κοινότητα ή συμμορία των 8 άνθελλήνων και οι Βούλγαροι στρατιώτες κλήθηκαν επετέθησαν κατά του οίκληματος της Ελληνικής Κυροφυλακής.

Αφώκλιναν τούς Άξίλους και Λορ/νες και τούς ένέκλεισαν σ' ένα δωμάτιο του οίκληματος.

Μερικά ύποκτα υποκειμένα της Προσωπείας (άναρχικοί, κλέφτες κ.λ.π.) φίλοι τών 8 άνθελλήνων έξωπλίσθησαν καί διωρίσθησαν ..... " Βουλγαρική Πολιτοφυλακή Προσωπείας " .

Αηλαδή έβαλαν τούς λύκους νά φυλάνε τά πρόβατα.

Προσέλαβαν μερικους άθίγγανους μουσικούς καί έρχισαν όλοι μαζί νά γλέντι καί τό φαγοπότι. " Έπρεπε νά πανηγυρίσω ν τήν " Βουλγαρικήν άπελευθέρωση. " .

Στά κλειστά όπως σπύτια οί Έλληνες έπαισαν γιά τήν χαμένη έλευθερία των καί γιά τίς φρικτές ήμέρες πού έρχισαν.

Ο Έλληνας Κοινοτιικός Γραμματέας, ό άξέχαστος Χάρης Χρυσόχοδου, άνεχώρησεν άμέσως γιά τήν Δράμα καί άνέφερε στόν Έλληνα Δήμαρχο Δράμας Άθαν. Τριανταφυλλίδη μέ όδύνη καί ταραχή τά τρομερά αύτά γεγονότα, καί τόν κίνδυνον πού διέτρεχαν οί Έλληνες Χω/νες στά χέρια τών άνθελλήνων, τών καιοκοιτών καί τών Βουλγάρων στρατιωτών.

Ο άκάματος έμεινος ήγέτης, Άθαν. Τριανταφυλλίδης, έσπευσε νά συναντήση τόν Δ/τή του Τμήματος Ασφαλείας Δράμας Άλεξίου καί μαζί πήγαν στόν Γερμανό Στρατιωτικό Δ/τή παθηκημικιστη της Δράμας. Του άνεφεραν τά διατρέξαντα καί τ'ν παρεκάλεσαν νά επέμβη. Ο Γερμανός Άξ/ικός συνεφώνησε καί ή επέμβασή του διέσωσε τούς Έλληνες Αστυνομικούς της Προσωπείας.

Από τήν έπομένη τό όλορισθέν άπό τούς Βουλγάρους Κοινοτικό Συμβούλιο Προσωπείας έρχισε τήν συστηματική κατάδίωξη τών Έλλήνων μέ σκοπό τόν έμβουλγαρισμό της Προσωπείας.

Χαρακτηριστικόν είναι ότι ή κατάδίωξη αύτή έγινε μέ σύστημα καί πρόγραμμα.

Σέ λίγες μέρες όταν όλόκληρος ό νομός Δράμας είχε καταληφθει άπό τόν Βουλγαλικό Στρατό καί είχε τεθει κάτω άπό Βουλγάρους Δημοτικούς καί Κοινοτικούς έρχοντες, εφαρμόσθηκε τό ίδιο πρόγραμμα .

Τό πρόγραμμα αύτό όπως άπεδείχθη άργότερον είχεν έπινοηθει άπό τίς είδικές υπηρεσίες της Βουλγαλικής Κυβερνήσεως.

Από τήν πρώτη λοιπόν ήμέρα καθορίζεται :

1.° Η υποχρεωτική άλλαγή τών έγγραφών τών καταστημάτων στη Βουλγαρική γλώσσα. 2.- Η άπαγόρευση της όμιλίας της Έλληνικής γλώσσας άπό τούς κατοίκους ένώπιον τών Βουλ-

γαλικών Ἀρχῶν ἢ στούς δρόμους.

3.᾽ Ἡ ἐκδίωξη τῶν Ἑλλήνων Κρατικῶν καί Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἱερέων, τῶν ἐκπαιδευτικῶν, τῶν ἐπιστημόνων τῶν ἡγετικῶν παραφόντων.

4.- Ἡ αὐθαίρετη κατάσχεση Ἑλληνικῶν περιουσιῶν κ.λ.π.

Οἱ καταδιωκόμενοι Ἕλληνες τῆς Ἰηρωσσάνης ἄρχισαν νά διαφεύγουν σιγά-σιγά πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην.

Ὁ ἀνθέλλην προσωρινὸς πρόεδρος τοῦ Βουλγαρικοῦ Συμβουλίου Ἰηρωσσάνης, ἀντικατεστάθη λίγο ἀργότερα μέ τὸν γνήσιο Βούλγαρον Μπορίς Καραγιλοβάνωφ ἀπὸ τὴν Γιάμπολη τῆς Βουλγαρίας.

Στούς Βουλγάρους δὲν ἐνέπνεαν ἐμπιστοσύνη οἱ ἑξωμότες Ἕλληνες. Τούς μετεχειρίζοντο μόνο γιὰ τὴν ὑλοποίηση τῶν σχεδίων τῶν.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

ΣΤΗΝ ΠΕΤΡΟΥΣΑ

Στὴς 21 Ἀπριλίου 1941 τὴν ἴδια ἡμέρα πού κατελήφθη ἡ Ἰηρωσσάνη ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους, στὴν Πετροῦσα ἔγιναν παρόμοια ἐπεισόδια.

Ὁ Ἀστυνόμος Πετρούσης Ἐννομ/χης Γεώργιος Μπουζάνης ἦταν μέσα στοῦ Ἰταμοῦ μέ τοὺς χωροφύλακες του. Ἑλληνικά ἀντελήφθησαν ἕνα μπουλουι ἀπὸ γινώ- τοὺς Σλαυοφάνους ἀνθέλληνες τοῦ χωριοῦ νά μελινικιώνουν τό οἶκημα τῆς Ἀστυνομίας μέ σκοπὸ νά τό καταλάβουν. Μιά κραυγὴ ἀκουγόταν.

- " Νά φύγουν οἱ Ἕλληνες Χωροφύλακες. Ἐμεῖς θέλουμε τοὺς Βουλγάρους.

Οἱ Χωροφύλακες κλείνουν βιαστικά τὶς πόρτες καί ὀχυρώνονται ἑτοιμοὶ νά ὑπερασπιστοῦν μέ τό αἷμα τους τὴν θέση πού τοῦς ἐνεπιστεύθη ἡ Ἑλληνική Πατρίδα.

Ὁ Ἐννομ/χης Μπουζάνης ἕνα γενναῖο παλληκάρι τῆς Χωροφυλακῆς, προειδοποιεῖ, μέ τὴν δυνατὴ του φωνή, τοὺς ἀνθέλληνες ὅτι ἂν αὐτοὶ κάνουν ἕνα ἀκόμη βῆμα θά μάνη καὶ αὐτὸς χορήγη τῶν ὁπλῶν πού διαθέτει.

Καί οἱ ἀνθέλληνες ξέρουν πολὺ καλά ὅτι ὁ Μπουζάνης δὲν ἀστελεεύεται.

Σταματοῦν γιὰ λίγο, ἀλλὰ παραμένουν ἐξαγριωμένοι καί ἀπειλητικοί.

Ὁ Ἕλληνας Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Βικτόλας Μαδεμλῆς μόλις πληροφορεῖται τὰ γεγονότα τρέχει μέ δύο τρεῖς ἄλλους φίλους του. Στέκεται μπροστά στὴν ὅρτα τῆς Ἀστυνομίας

και με το στήθος του φράζει το πέρασμα.

Με πειστινιάδωγια προσπαθεῖ νά τους ήρεμήσει και επικαλέζεται την σύνεση μεριων γνωστων του άνθελλήνων.

Η θύελλα αρχίζει νά κοπάζη.

ΑΛΛΑ οι ήγέτες της άνταρσίας σπεύδουν με ένα αυτοκίνητο στην πλησιέστερη Βουλγαρικη μονάδα και μεταφέρουν στην Πετρούσα μια ομάδα Βουλγάρων στρατιωτων με ένα λόχια. Αυτός απαιτεί την άμεσο παρέδοση των χωροφυλάκων. Οι Χω/νες άρνουνται. Ετοιμάζονται όλοι για μάχη.

Η κατάσταση έκτραχύνεται. Οι Έλληνες της Πετρούσης παλαιμένοι στα σπίτια των είναι ανίστατοι. Οι πιο θερμόαιμοι αποφασίζουν νά αποδέξουν τάδρεπάνια και τά δικαίνια και νά σπεύσουν σε βοήθεια των Έλλήνων Χωροφυλάκων που κινδυνεύουν.

Τους συγγρατουν οι ώριμότεροι.

Υπάρχει άκόμα ή δάσιμη άληπία ότι θα έπεμψουν οι Γερμανοί και θα άποφευχθῇ ή αίματοχυσία.

Η τηλεφωνική επικοινωνία με την Δράμα είχε διακοπεί.

Ένα έλληνόπουλο σφελνεται από τον Πρόεδ ο Νικόλαο Μανδραλή και ένα άλλο από τον Ιωάννη Βαλαβάνη για νά είδο ποιήση την Διοίκηση Χω/νης πόδας.

Ευτυχώς τά Έλληνόπουλα έφθασαν στην Δράμα έγκαιρώς και άνέφεραν τά γεγονότα στον Έλληνα Δ/τή Χω/νης.

Βιαίνος άπηυθύνη στον Γερμανό Στρατιωτικό Διοικητή και έζήτησε την άμεσον επέμβασή του.

- Οι Έλληνες Χωροφύλακες, του έτόνισαν παραμένουν στην θέση τους σύμφωνα με τό Διεθνές Δίκαιο και με την δική σας έγκριση και έντολή. Έχετε λοιπόν υποχρέωση νά τους προστατεύατε από την κακουργία του Βουλγαρικου Στρατου.

Ο Γερμανός Στρατιωτικός Διοικητης συμφώνησεν.

Ένας Γερμανός υπαξι/κος με δύο Στρατιωτες έφθασαν με στρατιωτικό αυτοκίνητο στην Πετρούσα και διέσωσαν τους άνδρες του Ε.Χ. Πετρούσης από βέβαλο θάνατο.

Τους ώδήγησαν στα γραφεια της Κοινότητος.

Διέταξαν τον Βούλγαρο Λοχία νά τους προστατευση από κάθε κινδυνον εν μέρους του κλήθους μέχρις ότου αποφασισθῇ εάν θα παραμείνουν στην Πετρούσα η θα άποχωρήσουν.

οι Γερμανοί έφυγαν, άγέρωχοι και διαστικοί όπως ήρθαν.

Αλλά εκείνη την νύκτα οι Έλληνες Χωρ/μες πόσους έξευτε-
λισμούς και πόσα μαρτύρια υπέστησαν από τους Βουλγάρους
φρουρούς των και τους γνωστούς άνθέλληνες;

Τό πρωτό ένα γερμανικό αυτοκίνητο τους παρέλαβε και τους
μετέφερε στη Δράμα. Τό τέλος της Έλληνικής Διοικήσεως
έπήρχετο.

Εντροτοι οι Έλληνες της Πετρούσης παρέμειναν στα σπί-
τια των κλεισμένοι.

Ποιος μπορούσε να βγή έξω.

Οι άνθέλληνες με τους Βουλγάρους μπορούσαν επάνω στο
γλέντι του πανηγυρισμού της " Βουλγαρικής άπελευθερώσεως"
να τους κακοποιήσουν.

Έξεδιώχθη τό Έλληνικό Κοινοτικό συμβούλιο και οι Κοινο-
τικοί υπάλληλοι και διορίσθηκε νέο από γνωστούς άνθέλληνες

Ός πρόεδρος εξέλέγη κάποιος Ουρούμης ό όποιος έτηρησε
καλή διαγωγή σχετικά και υπήρξε συντηρητικός στις ένέρ-
γειές του.

Αργότερα οι Βούλγαροι τον έξηνάγκασαν σε παραίτηση.

Είχε διαφωνήσει στα Βουλγαρικά σχέδια πλήρους
έξοφανισμού των Έλλήνων.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΗ

Τό πρώτο πενθήμερο του Μαΐου 1941 έχιαθείσεται σε όλη
τήν Ανατολική Μακεδονία και Θράκη τό στρατηγείο μεγάλων
λουάδων του Βουλγαρικού Στρατού.

Η Βουλγαρική Στρατιωτική Άτοχή των Έλληνικών αυτών
περιόχων, έχει ολοκληρωθεί.

Απομένει μόνον ή ανάληψη και της πολιτικής διοικήσεως
και της άνασκήσεως της Δικαστικής έξουσίας.

Ο Άδόλφος Χίτλερ συνεπής, στο υπογραφεν στη Βιέννη,
τήν 1-3-1941 σύμφωνο, παραδίδει την Ανατολική Μακεδονία
και Θράκη στους Βουλγάρους.

Στό λόγο του της 4-5-1941 στο Γερμανικό Ράϊχσταγ εκφρά-
ζει την ικανοποίηση του για τό επαίσχυντο αυτό γεγονός.

" Μπορούσα, λέγει ό Χίτλερ, την στιγμήν εκείνην
να λάβω την απόφασιν αυτήν με άπόλυτον ψυχικήν ήρεμian,
καθ' όσον μεταξύ άλλων έγνώριζα ότι ήμουν επί του προκει-
μένου

πολιτικῶν τῆς ¹³Βουλγαρίας, ἡ ὁποία μένει ἀνακα-
λύπτως πιστή εἰς τὴν φιλίαν τῆς καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῆς
πρὸς τὸ Γερμανικὸν Ράιχ.....

Χαιρετίζομεν ὡς ἐκ τούτου τὸ γεγονός ὅτι οἱ σύμμαχοί
μας ἔμπορουν νάνικανοποιήσουν τὰς δικαίως πολιτικὰς καὶ
ἐθνικὰς τῶν φιλοδοξίας.

Τὸ γεγονός ὅμως ὅτι ἡ διαπραχθεῖσα ἄλλοτε ἀδικία ἐναντί
τοῦ Βουλγαρικοῦ "ἔθνους ἔμπορεῖ πλέον νὰ ἐπανορθωθῇ, μᾶς
συγκιναῖ ἐντελῶς ἰδιαιτέρως. Διότι ἐνῶ ὁ Γερμανικὸς Λαὸς
κατόρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ διὰ τῶν ὅπλων του τὴν ἐμπράγματον
αὐτὴν ἐναθεώρησιν τῶν ἀδικιῶν συνθηκῶν, πιστεύομεν ταυτο-
χρόνως, ὅτι ἐξεπληρώσαμεν ἓνα ἱστορικὸν καθήκον εὐγνωμοσύ-
νης ἐναντι τοῦ πιστοῦ συντρόφου τῶν ὅπλων κατὰ τὸν προη-
γούμενον παγκόσμιον πόλεμον....."

Στις 5 Μαΐου 1941 οἱ Βούλγαροι ἀναλαμβάνουν ἐπίσημα
καὶ τὴ πολιτικὴ, δικαστικὴν καὶ ἀστυνομικὴ Διοίκηση τοῦ
Νομοῦ Δράμας καὶ τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν περιοχῶν πού κατέ-
χουν.

Ἡ κατοχὴ ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους τοῦ Νομοῦ Δράμας καὶ τῶν
λοιπῶν Ἑλληνικῶν περιοχῶν Ἀνατ. Μακεδονίας καὶ Θράκης
εἶναι κατὰ τὸ πρωτοφανές ἀπὸ ἀπόψεως διεθνoῦς δικαίου.

Οἱ Βούλγαροι ἐνῶ ὑπῆρξαν σύμμαχοι τῶν Γερμανῶν, δέν
ἐμψύξαν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος, οὔτε τὰ βουλγα-
ρικὰ στρατεύματα συμμετέσχον στίς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις
τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

Παρά ταῦτα ὅμως, κατέλαβαν σάν ἐντολοδόχοι τῶν Γερμα-
νῶν τίς Ἑλληνικὰς αὐτὰς ἐπαρχίας πού ἀνήκαν στό Ἑλληνι-
κὸ Κράτος., ἐναντίον τοῦ ὁποίου δέν εἶχαν πολεμήσει.

ΚΑΤΑΛΥΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Πρῶτος στόχος τῶν Βουλγάρων ἦταν ἡ κατάλυσις τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ Κράτους στό νομό Δράμας καὶ στίς ἄλλας Βουλγαροκρατού-
μενες περιοχές.

Στις 8 Μαΐου 1941 ἀφικνεῖται στή Δράμα ἀπὸ τὴν Σόφια
ὁ διορισθεὶς ἀπὸ τὴν Βουλγαρικὴ Κυβέρνηση " Νομάρχης
Δράμας" Γεωργιῆφ.

Συνωδευόμενος ἀπὸ Βουλγάρους Ἀξιωματικούς, χωροφύλακες καὶ
ἄλλους ὑποτελεῖς του εἰσέρχεται θυελλώδους στό Νομαρχιακὸ
μέγαρον τῆς Δράμας.

Καλεῖ σέξενταντο συγγέντρωση ὁλους τοὺς Ὑπαλλήλους τῆς Ἑλληνικῆς Νομαρχίας.

Τοὺς δηλώνει ὅτι ἀπὸ τὴν στιγμήν αὐτήν ὁ Νομός Δράμας περιέρχεται στὴν Διοίκηση τοῦ Βουλγαρικῦ Κράτους.

Ἐπομένως ὅλοι οἱ Ἕλληνες Δημόσιοι, Δημοτικοί καὶ Κοινοτικοί Ὑπάλληλοι, οἱ Δικαστικοί καθὼς καὶ οἱ Θάξ/κοί καὶ ἄνδρες τῆς Ἑλληνικῆς Χωρ/κῆς, θεωροῦνται αὐτομάτως ἀπολυθέντες τῆς θέσεως των καὶ δὲν εἶναι πλέον δικαίωμα νὰ ἀσκοῦν τὰ καθήκοντά των.

Τοὺς ἀπαγορεύει νὰ ἐπιστρέφουν στὰ γραφεῖα των καὶ νὰ πέρουν εἴπω καὶ ἑναχαρτί. Ὅφείλουν ἀμέσως νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ Νομαρχιακὸ Μέγαρο.

Τοὺς "ἐπιτρέπει" ν' ἀναχωρήσουν γιὰ τὴν πέραν τοῦ Στρυμῶνος Ἀκεδονία καθ' ὅσον ἡ περαιτέρω παραμονὴ των στὴν Δράμα ἀποκλείεται.

Δηλαδή σὲ μιὰ στιγμή ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς Δημοσιου-καλληλικὸς κόσμος τοῦ Νομοῦ Δράμας βρέθηκε χωρὶς ἐργασία καὶ ὑπὸ ἀπέλασιν.

Ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνηση εἶχεν ἀποστείλει ἀρμοδίους Βουλγέρους Ἀξιωματικούς καὶ ὑπαλλήλους. Ἔτσι ἡ κατάληψη ὅλων τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν (Χωρ/κῆ, Δικαστήρια, Δημόσιον Ταμεῖον, Ἐφορία, Σχολεῖα, Τράπεζες, Ἰδρύματα κ.λ.π.) ἀπὸ τοὺς νεοαφικθέντας αὐτοὺς Βουλγάρους ἐγίνε ταχύτατα.

Μὲ ἱταμό καὶ βάρβαρο τρόπον ἐκδιώκονται οἱ Ἕλληνες ὑπαλλήλοι καὶ τὰ γραφεῖα των.

Τίς θέσεις των καταλαμβάνουν ἄξεστοι καὶ ἀγροῖνοι Βούλγαροι, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων εἶναι κομιτατζήδες.

Πρώτη ἐνέργεια καθὲς Βουλγάρου ποῦ ἀναλαμβάνει προϊστάμενός μιν ὑπηρεσίας εἶναι ν' ἀσπάζῃ τὰ κλειδιά τοῦ χρηματοκιβωτίου τῆς ἐκεῖ ὑπηρεσίας.

Ἄν τὰ κλειδιά δὲν εὐρίσκονται ἀμέσως τότε γίνεται διάρρηξη μὲ κάθε μέσον. Οἱ Βούλγαροι αὐτοὶ "προϊστάμενοι" μὲ ἀνοίξουν τὸ χρηματοκιβώτιο, ἀδιαφοροῦντες γιὰ τὴν ἀπώλεια Ἑλληνικῆς ἔγγραφας ποῦ φυλάσσονται ἐκεῖ, "τσεκῶνουν" κυριολεκτικῶς μὲ λαχτὰ τὸ Ἑλληνικὸ χρῆμα ποῦ εὐρίσκουν, γιὰ δικὸν τοὺς ὄφελος. Ἡ μανία τῆς κλοπῆς ἐνυπάρχει σὲ ὑπερμεγέθυνην σέλιθε Βούλγαρο.

Κατά τόν ίδιο τρόπο καταλαμβάνονται καί τά οίκηματα τῆς Ἑλληνικῆς Χωροφυλακῆς ὑπό τούς Βουλγάρους Χωροφύλακες.

Βούλγαρος Διοικητής Χωρ/κῆς Δράμας τοποθετεῖται ὁ ταγματάρχης Πεῦσσεφ, ἕνα κτήνος μέ μορφήν ἀνθρώπου. Δ/τῆς Ἀσφαλείας Δράμας ὁ Βούλγαρος Μοίρ/χος καί μετέπειτα Ταγ/ρχης Στεπάν Μαγκελάνσκι, ἕνας ἐκβιαστής καί δολοφόνος τοῦ χειριστοῦ εἰδους.

Καρακτηριστικόν εἶναι ὅτι δέν μπορούσαν νά τόν ἀνεχθοῦν οὔτε οἱ ἴδιοι οἱ Βούλγαροι προϊστάμενοί του καί μετά τό ψευδοκίνημα τοῦ 1941 ἀναγκάστηκαν νά τόν ἀπολύσουν.

Βούλγαρος Δήμαρχος Δράμας διορίζεται ὁ Περβάν Μπατζαρόφ, ὁ αἰμασταχὴς δολοφόνος τῶν Ἑλλήνων στό ψευδοκίνημα τοῦ 1941.

Μέσα σέ λίγες ὥρες κάτω ἀπό τήν προστασία τῶν Γερμανικῶν Λογκῶν οἱ Βούλγαροι κατέλυσαν τήν Ἑλληνική Διοίκηση στή Δράμας ἀλλά καί στήν ὑπαιθρο,

→ χωρίς πρωτόκολλα καί χωρίς διατυπώσεις.

Ἡ ἀνάληψη ἀπό τούς Βουλγάρους τῆς Διοικήσεως τῆς ὑπαιθροῦ ἐγίνε μέ τόν ἴδιο τρόπο.

Στίς Κοινοότητες διορίζονται νέοι Πρόεδροι (Κιέτ) καί Κοινοτικά Συμβούλια. Στήν ἀρχή στίς θέσεις αὐτές τοποθετοῦνται ἐξωμῶτες ἑλαυδῶντοι Ἑλληνες πού ἀνῆκαν στό Βουλγαρικό Κομιτάτο ἀπό τά χρόνια τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος, καί δέν εἶχαν ἀναχωρήσει τό 1924-27 γιά τήν Βουλγαρία μέ τήν συμφωνία Καφαντάρη - Μολάφ δηλώσαντες ὅτι εἶναι Ἑλληνες. Καρακτηριστική εἶναι ἡ κατάθεση ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν τοῦ Πηκιάδη Πολυχρόνη τοῦ Θεοδώρου Ἑλληνος κατοικοῦ Σιταγρῶν, πού τήν ἐπιβεβαίωσε καί ἡ κατάθεση τοῦ ομοχωρίου του Συμεῶν Σαουλίδη.

"... Μετά τήν εἰσβολήν τῶν Γερμανῶν, εἰσῆλθον εἰς τό Ἑλληνικόν ἔδαφος καί τά βουλγαρικά στρατεύματα, ὀφισμένοι κάτοικοι τῶν χωρίων πού ἐκατοικοῦντο ἀπό Ἑλληνες καί ἀπό σλαβοφώνους κατοίκους (Πετροῦσα, Ἀλιστρούτη, Ἀγιοχώρι, Καλλιθέα, Καριτωμένη, Προσωτσάνη, Σηροκόταμο) ὑπεδέχθησαν ἐνθουσιωδῶς τούς Βουλγάρους μέ ἀνθη καί βουλγαρικῆς σημαίας. Οἱ βούλγαροι κατ'ἀρχάς, ἀπό ^{κατοίκους} κατοίκους τῶν χωρίων τούτων διώρισαν τούς Πρόεδρους τῶν Κοινοτήτων καί τούς ἀγοφύλακας, τῶν χωρίων τοῦ Νομοῦ Δράμας. Ἀργότερον τοὺς ἀντικατέστησαν μέ ἄλλους ἐκ τῆς κυρίως Βουλγαρίας καί μέ Ἀρμενίους» ~~Σύμφωνα με τα παραπάνω...~~

Τά ἄλλα χωριά τοῦ Νομοῦ Δράμας δέν διέθεταν ἐξωμῶτες.

Βρίσκει στις θέσεις των Κοινοτικών υπαλλήλων, άγροφυλάκων, ύδρονομώνων κ.λ.π. διορίσθησαν παρόμοιοι τύποι.

Αλλά με την πάραυτα του χρόνου, τουλάχιστον οι Πρόεδροι και οι Γραμματείς αντικατεστάθησαν από γνησίους Βουλγάρους καταγομένους από τό έσωτερικό της Βουλγαρίας.

Δέν υπήρχε φαίνεται έμπιστοσύνη στους έξωμότες.

Ο Νόμος Δράμας απέκτησε Βουλγαρική Διοίκηση. Νομάρχης Δήμαρχος, πρόεδροι Κοινοτήτων, Χωροφυλακή Δημόσιοι, Δημοτικοί, κοινοτικοί, Ύπαιθευτικοί, Ύικαστικοί, Τραπεζικοί και συνεταιριστικοί υπάλληλοι είναι όλοι τους Βούλγαροι, καταγόμενοι από τό έσωτερικό της Βουλγαρίας.

Οι περισσότεροι είναι όπως είπαμε παλαιοί Κομιτατζήδες και άμόρφτοι. Μερικοί ανήκουν στην κατηγορία των οίκειο-θεώς μεταναστευσάντων από την Ελλάδα στη Βουλγαρία, με την συμφωνία Καφαντάρη.- Μολώφ (1924-1927) άποδεχθέντες τότε την Βουλγαρικήν έθνικότητα.

Όλοι τους έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό γνώρισμα.

Διψούν για χρήμα, για αίμα Έλληνικό και για έρωτικήν άπόλαυση.

Δέν είναι τίποτε άλλο παρά μία συμμορία άπενθρόνων και σαδιστών γκάγκστερ, που έμπιταλλεύονται τό άξιώτά των, γι' νά ικανοποιήσουν τά πάθη των.

Νόμος και τίμιον είναι ή θέλησή τους. Οι Έλληνες ένα και μόνον δικ έμα έχουν νά πεθαίνουν τό συντομώτερον ή νά έμβουλγαρισθούν.

Με τέτοιο διοικητικό προσωπικό άσφαλώς δέν μπορεί νά υπάρξει Κράτος.

Ατούς τοίχους όπως έτοιχοκολλήθησαν ανακοινώσεις της Βουλγαρικής Διοικήσεως προς τόν κληρικό. Έδίδετο υπό-σχεση περί τηρήσεως " άπολύτου έσότητος" προς όλους άσχετα από έθνικότητα.

Ο " Νομάρχης" Δράμας Γεωργιάδης διαβεβαίωσε όλους για τις άγαθές του προθέσεις.

Λελάχιστες ήμέρες έπισκέπτεται την Δράμα υπό την Κομοτηνήν, ο Βασιλέας της Βουλγαρίας Βόρις και δίδει στους Έλληνες παρόμοιες ύποσχέσεις.

Είναι τό άραχνούφαντο κάλυμμα των σατανικών σχεδίων, για ένα σύντομον έμβουλγαρισμό της περιοχής.

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΑΠΟΧΩΡΟΥΝ

Από τις αρχές του δευτέρου δεκαημέρου του Μαΐου 1941 οι Μεγάλες Μονάδες του Γερμανικού Στρατού έκκενώνουν την Δράμα και όλη την Ανατολική Μακεδονία και Θράκη, εντός από το τρίγωνο Έβρου που παραμένει υπό Γερμανική Κατοχή, κατ' απαίτηση των Τούρκων και για ευνόητους λόγους. Με τον τρόπον αυτό το Γερμανικό Γενικό ~~Εκτελεστικό~~ Έπιτελεστο (ΟΚW) εξοικονομεί τις αναγκαίες Γερμανικές δυνάμεις για να τις προωθήσει προς το Ανατολικό Μέτωπο που πρόκειται ν' ανοίξει σ' ένα περίπου μήνα.

Αφήνουν πίσω των σάν τοποτηρητάς αλλά και αδόξοτους και ανεξέλεγκτους αυθέντες τούς Βουλγάρους.

Η φρίκη της Βουλγαρικής Κατοχής, αρχίζει. Οι Βούλγαροι Στρατιωτικοί και μή, όσο βλέπουν τούς Γερμανούς ν' αποχωρούν τόσον εξαχρειώνονται στις ενέργειές των προς τούς Έλληνες.

Οι Γερμανοί πολλές φορές επεμβαίνουν και διασώζουν τούς Έλληνες από τις Βουλγαρικές βαρβαρότητες.

Οι Βούλγαροι λυσσομανούν κυριολεκτικά σέ παρόμοιες περιπτώσεις και απειλούν.

Εξ' αιτίας παρεμβάσεως Γερμανού Αξιωματικού διεσώθη Ελληνίδα της Δράμας από κτηνώδη βιασμό της εκ μέρους Βουλγάρου υπολοχαγού.

Ο Βούλγαρος θυμωμένος απειλούσε την οικογενειά της παθούσης.

- Δέν θά φύγουν οι Γερμανοί τότε θά οήσε τί σημαίνει Βουλγαρική Κατοχή.

Αλλά και όλοι οι Βούλγαροι Αξιωματικοί δέν έδίσταζαν να δηλώνουν προς τούς Έλληνες της Δράμας που δέν υπέκυπταν στις άνίμους βουλήσεις των.

- Μόλις φύγουν οι Γερμανοί θά παραναλάτε τό θεό να μίν είχατε γεννηθή.

Κι' έτσι όπως απειλούσαν έγινε.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΒΟΥΛΓΑΡΙΣΜΟΥ

Τό πρόγραμμα εκβουλγαρισμού της περιοχής διαφαίνεται ολοκλήαρα καθώς εξετάζουμε τά γεγονότα της Βουλγαρικής Κατοχής.

Αυτή τή φορά τίποτε δέν ἔχει ἀφεθεῖ στήν πρωτοβουλία τῶν κατὰ τόπους Διοικητῶν, δημάρχων, καί Κοινοταρχῶν.

Τά πάντα ἔχουν προβλεφθεῖ μέ τρόπο μεθοδικό καί σαφή ἀπό τήν Βουλγαρικῇ Κυβέρνηση καί ἀποβλέπουν στόν ταχύτατον ἐμβουλγαρισμό τῶν Βουλγαροκρατουμένων Ἑλληνικῶν περιοχῶν.

Οἱ βουλγαρικῆς ἀρχές ἔχουν πλήρη καί ξεκαθαρισμένην ἀντίληψη ὅτι οἱ περιοχές αὐτές εἶναι ἑλληνικῆς καί κατοικοῦνται ἀπό ἀμιγῆ Ἑλληνικό πληθυσμό.

Στό Νομό Δράμας αὐτήν τήν ἐποχὴ ἐπὶ συνολικοῦ πληθυσμοῦ III.572 ἀτόμων μόνον οἱ 4.114 ^{εἶναι} σλαυόφωνοι .

Στό Νομό Σερρών ἐπὶ πληθυσμοῦ 182.100 ἀτόμων ὑπάρχουν 7.715 σλαυόφωνοι.

Αὐτό Νομό Καβάλας ἐπὶ πληθυσμοῦ 119.140 ἀτόμων μόνον ἐικοσιτρία (23) ἄτομα εἶναι σλαυόφωνοι.

Δηλαδή στήν Ἀνατολική Μακεδονία ἐπὶ συνολικοῦ πληθυσμοῦ 413.222 ἀτόμων μόνον 11852 εἶναι σλαυόφωνοι.

Στή Θράκη ἡ κατάσταση εἶναι ἀκόμα χειρότερη ^{γιὰ τοὺς Βουλγαροφώνους}. Ἐπὶ συνολικοῦ πληθυσμοῦ 303.171 ἀτόμων ὑπάρχουν μόνον 1061 ἄτομα σλαυόφωνα.

Ἀλλὰ καί ἀπό τοὺς σλαυοφώνους ἐλάχιστοι ^{διακρίνονται ἀντικειμενικὰ καὶ το} ἀπό φιλοβουλγαρικῆς διαθέσεως. Οἱ περισσότεροι ^{νοῦθουν} ὅτι εἶναι "Ἕλληνες καί ἀδιαφοροῦν γιὰ τὰ Βουλγαρικά " μεγαλόφωνα " σχέδια.

Εἰς γενικῆς του γραμμῆς τό σχέδιο ἐμβουλγαρισμοῦ προέβλεπε τίς ἀκόλουθες ἐνέργειες.

- 1.- Νά ἀποστερηθῇ ὁ Ἑλληνικός πληθυσμός τῆς περιοχῆς ἀπό τήν πνευματικὴν του ἡγεσίαν, τὰ μαχητικὰ στελέχη κ.λ.π. ὥστε νά καταντήσῃ μιά ἀναρχὴ καί ἄβουλη μάζα.
- 2.- Νά ἐξαθλιωθοῦν οἰκονομικά ὅλοι οἱ "Ἕλληνες" ὥστε νά καταντήσουν πεινασμένοι καί ἀνίσχυροι γιὰ κάθε ἀντίφρασι.
- 3.- Νά παραδοθῇ ὅλη ἡ δημοσίη καί ἰδιωτικὴ οἰκονομία τῆς περιοχῆς μόνον στοὺς βουλγάρους.
- 4.- Νά ἐξαναγκασθῇ μεγάλο μέρος τοῦ ἀρνούμενου νά ὑποκύβῃ στή βουλγαροποίηση Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ νά καταφύγῃ στίς πέραν τοῦ Στρυμῶνος Γερμανοκρατούμεναι περιοχές.
- 5.- Νά ἐποικισθῇ ἡ καταληφθεῖσα περιοχή ἀπό καθαροαίμους Βουλγάρους προερχομένους ἀπό τοὺς πᾶνομένους ἀγροτικούς

πληθυσμούς της κυρίως Βουλγαρίας.

6.- Νά ενεργηθῇ κάθε δυνατή προαγάνδα ὥστε τό ἐναπομένον μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ νά δεχθῇ τήν Βουλγαρικὴν ὑπηκοότητα.

7.- Νά ἐξασκηθῇ κάθε εἶδους βία ὥστε ἐκεῖνοι ποὺ δέν δέχονται τήν Βουλγαρικὴν ὑπηκοότητα καί ἐξακολουθοῦν νά παραμένουν στίς Βουλγαροκρατούμενες περιοχές, νά ἐξοντωθοῦν .

ΤΑ ΠΡΩΤΑ

ΜΕΤΑ

Στή Δράμα οἱ πρῶτες ἐντολές τοῦ Βουλγάρου Νομάρχου, τοῦ Βουλγάρου Δημάρχου καί τῆς Βουλγαρικῆς Ἀστυνομίας δείχνουν καθαρά τὰ ἀντιειμένανό σκοπό.

α.- Ἀπηγορεύθη ἡ κυκλοφορία τῶν Ἑλλήνων στήν ἀρχή ἀπό τίς 10 τό βράδυ καί ἀργότερα ἀπό τίς 8 τό βράδυ εως τό πρωί.

Κάθε Ἑλληνας ποὺ κατελαμβάνετο νά κυκλοφορῇ τίς ἀπηγορευμένες ὥρες συνελαμβάνετο, ἐξυλοκοπεῖτο ἀγρίως καί ἐτιμωρεῖτο μέ πρόστιμο ἢ φυλάκιση.

β.- Ὑπαχρεώθησαν οἱ καταστηματαῖοι ν' ἀναγράφουν/τίς ἐπιγραφές τῶν καταστημάτων των στή Βουλγαρικὴ γλῶσσα μέσα σέ 5 ἡμέρες . Καμμιὰ Ἑλληνικὴ ἐπιγραφή δέν ἐπετρέπετο.

Τό χρονικό ὅμως διάστημα "ἦταν τόσο μικρό καί οἱ ἐπιγραφοποιοί ποὺ ἤξεραν τήν Βουλγαρικὴν γλῶσσα ἀνύπαρκτοι.

Ἔτσι ἀναγκάιο ἐπακόλουθο νά ἐπιβάλλῃ ὁ μισέλλην Βούλγαρος Δήμαρχος Δράμας σοβαρά πρόστιμα σέ ὅσους δέν ἐπρόλαβαν νά βουλγαροποιήσουν τό κατ'ἐστημά των.

γ.- Μοναδική γλῶσσα συνεννοήσεως μέτ'ἑτ'ς Βουλγαρικῆς ἀρχές ἀλλά καί συνομιλία στούς δρόμους καθιερώθη ἡ Βουλγαρικὴ.

Κάθε συλλαμβανόμενος νά μιλᾷ Ἑλληνικά ἐνακοποιεῖτο καί τοῦ ἐπεβάλλετο πρόστιμον ἢ ἄλλη ποινή.

Ἄν σημειωθῇ ὅτι τὰ 98 % τοῦ πληθυσμοῦ ἀγνοοῦσαν τήν Βουλγαρικὴ γλῶσσα καταλαβαίνει κανεὶς τί σημαίνει αὐτό γιὰ τόν Ἑλληνικό πληθυσμό.

δ.- Διετάχθη τό κλείσιμον ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων καί ἡ ἀέλαση ὅλων τῶν ἐκπαιδευτικῶν.

Βούλγαροι διδάσκαλοι άρχισαν νά καταφάνουν γιά τήν ίδρυση Βουλγαρικῶν Σχολείων.

ε.- Έξεδιώχθησαν οί Μητροπολίτικές άρχέс τῆς Δράμας καθώс καί πολλοί Έλληνες ιερείс . Διετάχθη ή τέλευση τῆс σείας λειτουργίас στή Βουλγαρικῇ γλώσσα καί σύμφωνα μέ τό Έξαρχικό σχίσμα.

στ.- Ύπεχρεώθησαν όλα τά εφίζια καί τά καταστήματα νά έφοδιασθοῦν μέσα σέ 5 ήμέρες μέ Βουλγαρικέс σημαίес τίс όποίес ν' άναρτοῦν όποτε διετάζοντο από τήν Βουλγαρικῇ Αστυνομία.

ζ.- Κατεστράφησαν τό άγαλμα τοῦ Μακεδονομάχου καί κάθε άλλο μνημείο στήν Δράμα καί στήν Ύπαιθο τοῦ νομοῦ Δράμας πού έθεωρείτο ήρώων ή συμβόλιζε τόν Έλληνισμό.

οί Έλληνικέс σημαίес , οί εἰκόνες τοῦ Βασιλέас Γεωργίου τοῦ Β' καί τοῦ Ιωάννου μεταξά τά σύμβολα καί οί στολέс τῆс Α.Ο.Ν. τά Έλληνικά βιβλία, ~~εφ' όσον~~ ^{Βουλγαρικῇ} άνευρίσκοντο στίс έρευνес πού άνεργοῦσαν συνεχώс στά Έλληνικά σείτια τά άποσπάσματα Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ καί ~~κωρ/κῆс~~ ^{Βουλγαρικῇ}, κατεστρέφοντο καί έοδοκατοῦντο μέλύссс.

οί κάτοχοί των έδέρνοντο άπάνθρωπα καί έφυλακίζοντο.

η.- Αρχισαν νά άπελαύνονται πέραν τοῦ Στρυμῶνος όλοι οί Έλληνес υπάλληλοι καί έπιέζοντο νά άναχωρήсουν καί όλοι οί Έλληνес πού άποτελοῦσαν τήν πνευματικῇ ήγεσία τῆс Δράμαс(ίατροί, δικηγόροι, κληρικοί κ.λ.κ.).

θ.- Αρχισαν οί πρῶτες κρούсεις από Βουλγάρους χωρίς καμιά οίκονομικῇ υπόσταση, πρός Έλληνес κατα τῆμα άρχес έμπόρους κ.λ.κ. γιά .... έπαγγελματικό συνεταιρισμό.

η.- Έξεδιώχθησαν οί Έλληνес δικαστικοί. Στά Δικαστήρια έτοποθετήθησαν Βούλγαροι Δικασταί πού έδίκαζαν σύμφωνα μέ τούς Βουλγαρικούς νόμους.

Στούс Έλληνес δικηγόρους άπηγορεύθη ή άσκηση τοῦ έπαγγέλματός των.

Βούλγαροι δικηγόροι από τό έσωτερικό τῆс Βουλγαρίας, προερχόμενοι ανοίξαν γραφεΐα δικηγορικῇ στή Δράμα καί ανελάμβαναν δικαστικέс υποθέсεις αλλά καί μεσολαγήсεις στίс Βουλγαρικέс άρχес έπειτα από γενναία άμολή .

Χρυσέс δουλειес έκαναν οί νομιμοφανείс αύτοί μεσάζοντες καί δικασταί.

Η ΑΡΑΙΩΣΗ
ΤΟΥ ΚΑΛΑΠΟΤΙΟΥ

Οι Βούλγαροι στην προσπάθειά τους νά διαλύσουν κάθε συμπαγή έστία του Έλληνισμού άρχισαν τούς κατοίκους όρεινών χωριών νά εκτοπίζουν προς τίς πόλεις κι' από εκεί νά τούς άπελαύνουν.

Μιά από αυτές τίς ενέργειές των ήταν και ή άραίωση του πληθυσμού του Καλαποτίου.

Στίς 19-6-1941 μιά διμοιρία Βουλγαρικού Στρατού κήλωσε τό χωριό. Αρχισαν οί ξυλοδαρμοί ή ληστρική έρευνα και ή διαρπαγή.

Μεταξύ των άλλων έληστεύθησαν όλα τά χρήματα που είχαν φυλαγμένα οί 'Αγαθ. 'Αναστασιάδης, Πελαγία 'Ηλιοπούλου, Π. 'Αναστασιάδης,

Τό ρολόϊ του Θ. Γαβρά, τάμεταξωτά και είδη ρουχισμού Κ. Παπαδοπούλου και ^{ως} χήρας Β. 'Αναστασιάδου.

Μετά τήν ληστεία ό Βούλγαρος 'Αξ/κός διέταξε τήν άμεσο εκτόπιση 17 οίκογενειών και μετά δυό ήμέρες όλων των υπόλοιπων.

Δέν τούδ' έπετράλη ούτε τά ζωα τους νά πάρουν ούτε άλλο αντίτιμείνο.

Στό Βουλγαρικό φυλάκιο τής Κ. Βροντού τούς λήστεφαν και ότι φοροούσαν.

Η ΔΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΗΓΕΜΕΙΑΣ

Η ΔΙΩΣΗ

ΤΟΥ ΛΑΗΡΟΥ

Ετόν "Ελληνα Μητροπολίτη Δράμας ἀπηγορεύθη ἀπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Ἀρχῆς νὰ ποιμάνῃ τόποιμνιό του. Τόν ἐξαναγκάζουν νὰ παραγγίλῃ στήν Ἀθήνα ὅπου καί ἀπέθανε τό 1942.

~~Ὁ Μητροπολίτης Δράμας~~ Ἡ Μητρόπολη Δράμας ὑπῆχθη στήν δικαιοδοσίᾳ τοῦ Βουλγαροῦ Ἐξαρχικοῦ Μητροπολίτου Ἀνω Νευροκοπίου, Βόριδος.

Ἀρχιερατικός ἐπίτροπός του στη Δράμα ἐστάλη ὁ Βουλγαρός Ἀρχιμανδρίτης Γκεόργκι Μπόνεφ.

Μέ τήν ἄφιξή του ἄρχισε συστηματική καταδίωξη τοῦ κατωτέρου ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Κλήρου τῆς Δράμας.

Οἱ βαρβαρότητες καί οἱ βιαιοπραγίες τῶν Βουλγάρων κατὰ τῶν γηραιῶν ἰδιαίτερα κληρικῶν εἶναι καί τό ἀπερίγραπτο. Ὑποφιάζοντο τοὺς γηραιούς ἱερεῖς ὅτι εἶχαν λάβει μέρος στόν Ἀμεδονικόν Ἀγῶνα κατὰ τῶν Βουλγάρων. Καί τοῦτο εἶναι τό παράξενο. Τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ κληρικοῦ οἱ Μωαμεθανοὶ Τοῦρκοι ἐσεβάσθησαν καί οἱ "Χριστιανοί" Βούλγαροι κατεβασάνισαν καί ὠρισμένους κατεκρεοῦργησαν.

ΒΑΣΑΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΙΡΕΙΩΝ

Παραθέτουμε χαρακτηριστικά ἀποσπάσματα ἀπὸ κατ' οὐσίαν Δραμηνῶν ἱερέων στίς, πέραν τοῦ Στρυμῶνος Ἑλληνικῆς ἀρχῆς, ὅπου κατέφυγαν γιά νὰ σωθοῦν.

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Δ. Νικολαΐδης 70 ἐτῶν ἀπὸ τήν Μητρόπολη Δράμας λέγει μέ φρίκη:
"..... Ἀφοῦ μέ ὑπεχρέωσαν ^{οἱ Βούλγαροι} νὰ γυμνωθῶ τελείως, ἤρχισαν νὰ ἐρευνοῦν τά ἐνδύματά καί τῶς ἀποσπενῶς μου. Ἀφοῦ ἀφήρεσαν ὅσα χρήματα εἶχον ἐντός τῶν ἐνδυμάτων μου μέ διέταξαν νὰ ἐνδυθῶ τήν φανέλλαν καί τό ἐσώβρακον. Ἀμέσως κατόπιν ἤρχισαν μέ νὰ μέ ξυλοκοποῦν διὰ τῶν ὑποκοπῶν καί τῶν ὑποδημάτων καί ἀποκαλοῦντες με κομιτατζήν καί ἐρωτῶντες "πόσον αἷμα Βουλγαρικόν ἔχεις ρουφήξει διαβολόπαπ;"

Ἡ τραγωδία αὕτη ἐπαχέληθη πεντάκις εἰς διά τῆμα τριῶν ὥρων καί κατόπιν κάθε ξυλοκοπήματος τραβοῦσαν καί τά γένεια μου, εἰς τρόπον ὥστε πολλάί τρίες νὰ μέινωσιν εἰς χεῖρας των".

Ένας άλλος Ιερέας ο Αρχιδιάκονος Δράμας Βησσαρίων Δημητριάδης, 75 ετών, που είχε λάβει μέρος όταν ήταν νέος στον Μακεδονιόν αγώνα καταθέτει τα ακόλουθα:

" .... Τήν 8ην Αυγούστου 1941 με συνέλαβαν δύο Βούλγαροι χωρ/νες και με φδήγησαν εις τόν Βούλγαρον Διοικητήν τής Αστυνομίας Δράμας.

Αμέσως μου έγινετο αυστηρά σωματική έρευνα κατά τήν διάρκεια τής οποίας άλλοτε μέεντύπων μέ τόν υποκόπανον και άλλοτε τραβούσαν μέ δύναμη τήν γενειάδα μου. Τήν όγδόην μετά μεσημβρινήν μέ πήγανε εις τόν Βούλγαρον Διοικητήν Ασφαλείας, ό όποιος μου ειπε μέ απότομον ήφος: -" Κοϋτσε (σιϋλε) τσακίσου νά φύγης γιά τήν Έλλάδα νά μήν σέναίω χίλια κομμάτια" .

Κατόπιν μέ πήγανε στό κρατητήριο μαζί μέ άλλους αλήτας, μακοποιούς, κομμουνιστάς κ.λ.π. και τήν άλλην ήμέραν τό πρωί μέ έπλευσαν σ'Ένα βαγόνι μέ κάτι μεταφερόμενα ζώα, χωρίς νά μέ αφήσουν νά παραλάβω ούδέ τά άσπρόρουχά μου...»

Στόχος όλων αυτών των βιαιοτήτων είναι νά έξαναγκασθούν οί Έλληνες Ιερείς νά αποχωρήσουν άπό τήν Δράμα είτε μέ τήν θέλησή των είτε μέ τήν βία και νά καταφύγουν στήν πέραν τοϋ Στρυμόνος Έλλάδα.

Σχεδόν όλοι οί Ιερείς έξηναγκάσθησαν νά αυτοεξορισθούν

Απέμειναν μόνον κάτι γέροι συνταξιούχοι κληρικοί, άσθενείς και άνίκανοι γιά όποιαδήποτε εργασία. Αλλά και άή'αυτούς έλάχιστοι γλύτωσαν. Όπως ό Ιερέας Γεώργιος Αλεξιάδης που παρέμεινε στά Κομμινόγια Δράμας αλλά έδόλοφονήθη άργότερα άπό τόν Βούλγαρο δημοδιδάσκαλο τοϋ χωρίου.

Στούς έναπομείναντες Έλληνες Ιερείς άπηγορεύθη ή τέλεσι τοϋ Θρησκευτικοϋ λειτουργήματός των. Έκτός εάν έδέχοντο νά προσχωρήσουν στήν Έξαρχία και νά τελούν Βουλγαρικά τήν λειτουργία μνημονεύοντας τόν Βούλγαρον Έξαρχο.

Ανείς Έλληνες κληρικός δέν τό δέχθηκε αυτό. Προτίμησαι τήν πείνα, τά βασανιστήρια και τόν θάνατο πα ά ν'άλλοξοπιστήσουν και νά προδώσουν τήν Πατρίδα των.

Οί Έκκλησίες κατελήφθησαν άπό τοίς άφελθέντες άπό τήν Βουλγαρία κληρικούς. Σβύσθησαν άμέσως οί Έλληνικές εικονιφές τόσον έξωτερικά όσον και έσωτερικά. Ακόμα και τά

ονόματα τῶν ἁγίων πούν ἀνεγράφοντο Ἑλληνικά στίς εἰκό-
νες σβύσθησαν γιά νά ξαναγραφοῦν στή Βουλγαρική γλῶσσα.

Οἱ θρησκευτικές τελετές ἐτελοῦντο στή Βουλγαρική γλῶσσα
πού ὁ πληθυσμός της ἀράμας ἄγνοοῦσε καί κατὰ τό Βουλγαρικό
σχισματικό τυπικό .

Τοῦτο ἀποτελοῦσε κατάφωρη παράβαση τῆς διεθνῶς ἀνεγνω-
ρισμένης ἀρχῆς τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως .

Οἱ "Ἕλληνες Χριστιανοί ἀντέδρασαν .

Κανείς δέν ἐδέχετο νά λειτουργηθῇ ἀπό Βουλγάρους
ιερεῖς .

Μόνον τίς κηδεῖες τῶν Ἑλλήνων τελοῦσαν οἱ Βούλγαροι
κληρικοί . Ἀλλά ἦσαν τόσον φιλοχρήματοι καί ζητοῦσαν
τόσον ὑπερβολικές τιμές ὥστε καί πολλές φορές οἱ ~~ἐκκλησιαστικοί~~^{νεμεοί}
Ἕλληνες ἀπό ἐλλείψη χρημάτων ἐθάβοντο χωρίς νά γίνῃ
θρησκευτική τελετή .

Γιά τούς γάμους καί τά βαπτίσια κατέφευγαν οἱ "Ἕλληνες
τῆς ἀράμας σέ κανένα γέρο Ἕλληνα ἱερέα πού ἐτελοῦσε
τὴν ἱερωσύνη βλαστικά καί μυστικά σέ κά οἱο ἀπόμερο
σπιτάκι ἢ στό ὕψαιθο .

Ἕνα ἄλλο χαρακτηριστικό τῆς "Χριστιανικότητος" τῶν
Βουλγάρων καί τῆς ληστρικῆς τῶν διαθέσεως, εἶναι τό
γεγονός ὅτι ὅλα τά πολύτιμα ἀφιερῶματα καί σκεύη τῆς θείας
λειτουργίας τῶν Ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν διηρηκάζησαν ἀπό αὐτούς
καί ἐπωλήθησαν στό ἐσωτερικό της Βουλγαρίας .

Μέ υπομνήματά του πρός τίς Ἑλληνικές ἀρχες τήν
26-7-41 ὁ τελευταῖος Ἕλληνας δήμαρχος ἀράμας ὁ ἀείμνηστος
ἱατρός Ἀθαν. Γριανταφυλλίδης γράφει :

"... Αἱ ἐκκλησίαι ἤρχισαν ἀιέως ^{νά} καταλαμβάνονται
ἢ μία κατόπιν τῆς ἄλλης, νά ληστευτῇ ὁ πλοῦτος αὐτῶν
καί τάπολύτιμα ἱερᾶ σκεύη (ἄμια, ἀναθήματα, ποσήματα,
ἐξάπτεσσι, σταυροί, εὐαγγέλια κ.λ.π.) ..."

Τί "θεοσεβεῖς καί Χριστιανοί" αὐτοί οἱ "πολιτισμένοι"
Βούλγαροι .

ΔΙΕΞΗ

ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Μέ τήν ἔφιξη τῶν Βουλγαρικῶν δυνάμεων κατοχῆς τά Ἑλληνικά
σχολεῖα στή ἀράμα καί σ' ὅλη τήν Ἀνατολική Μακεδονία ἀπηγορευ-
θῇ νά λειτουργοῦν .

Οἱ Ἕλληνες ἐκπαιδευτικοί ἀπελάθησαν οἱ περισσότεροι .

στους ξαναομεινάντες ἀπηγορεύθη ἡ ἐνδύσκησις τῶν καυχιόντων τους ἔστω καί μέ περιορισμένον ἡ ἐλπίς μαθητῶν στό πλῆθος τους.

Τούς εἶχαν μάλιστα κάτω ἀπό τήν διαρκή παρακολούθησι τῆς βαρβάτου βουλγαρικῆς ἀστυνομίας καί πολλούς ἀπό αὐτούς κατεβασάνισαν.

Τά Ἑλληνικά βιβλία ὅπου ἀνευρίσκοντο καί ἰδιαίτερα τό ἐγκυκλοπαιδικό λεξικόν Ἐλευθερουδάκη καί ἡ Μεγάλη Ἑλληνική Ἐγκυκλοπαίδεια Πυρσοῦ κατέσχοντο σάν ὑλικό τοῦ Κράτους καί κατεστρέφοντο.

Ἐστρεψαν κυριολεκτικῶς τήν Ἑλληνική παιδεία καί μετεχειρίζοντο κάθε μέσο γιά τήν τελεία ἐξουδετέρωσή της.

Καί εἶχαν δίκαιο. Ἡ Ἑλληνική παιδεία δημιούργησε καί δημιουργεῖ τοὺς Ἕλληνας ἥρωες πού θαυμάζει ὅλη ἡ ἀνθρωπότης.

Ἀπό τά μέσα Μαΐου 1941 ἔρχισαν σκοραδικά νά λειτουργοῦν μερικά "Βουλγαρικά" σχολεῖα τά ὁποῖα ὅμως ἐκλείσαν μέ τίς θερινές διακοές.

ΔΙΩΞΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ Κ Α Μ/

Ὁ Βούλγαρος Δ/τῆς Ἀσφαλείας Δράμας ἐδήλωσεν ἰταμώτατα:

- "Ὅπως ἐπὶ Ἑλλάδος οὐδεὶς Βούλγρος ἱατρός ὑπῆρχεν ἐν Δράμῃ, οὕτω καί ἐπὶ Βουλγαρίας οὐδεὶς Ἕλλην θά παραμείνει.

Ὁ ἀνόητος. Μά πῶς ἦταν δυνατόν σ' ἓνα τόπον ὅπου μόνον Ἕλληνες ὑπῆρχαν ν' ἀνευρεθῇ Βούλγαρος ἱατρός;

Γιὰ τοῦτο, ἀφοῦ δέν ὑπῆχαν "Δραμῆνοί Βούλγαροι" μετεκομίσθησαν ἀπό τήν Βουλγαρία, ἱατροὶ Βούλγαροι γιά νά ἀσκήσουν τό ἱατρικόν ἐπάγγελμα.

Τούς Ἕλληνες ἱατροὺς, τοὺς κατεδύωξαν μέ λύσσα καί πείσμα καί τοὺς ἐξανάγκασαν νά ἐγκαταλείπουν τήν περικοπὴ των καί νά καταφεύγουν στήν κέραν τοῦ Στρυμῶνα Ἑλλάδα.

Ἐλάχιστοι κατέφεραν ν' ἀπομείνουν στήν περιοχή Δράμας καί μυστικῶς καί παράνομα ν' ἀσκοῦν τό ἱατρικόν ἐπάγγελμα τους.

Μέ διαταγή της βουλγαρικής Κυβερνήσεως ειδοποιήθησαν οί Έλληνες Ιατροί της Δράμας εάν έθυμοϋν νά εργασθοϋν στό έσωτερικό της Βουλγαρίας. Κανείς όμως δέν έδέχθη. Είναι πρός τιμήν των.

Μέ ειδικό νόμο ή Βουλγαρική Κυβέρνηση απηλλοτρίωσε τίσ ελληνικές τών Έλλήνων Ιατρών ύπέρ τοϋ Βουλγαρικοϋ Δημοσίου. Ή αξία των, όπως θά τήν εκτιμούσε ειδική Βουλγαρική Επιτροπή, θά κατεβάλλετο σέ 8 ετήσες δόσεις.

Οί ελληνικές κατεσχέθησαν, οί βιβλιοθήκες τών Ιατρών διηρπάγησαν, αλλά καρμιά αποζημίωση ποτέ δέν τοϋς έδόθη.

Μέ θαη τήν περίοδο της Αιτοχίης οί Έλληνες Ιατροί ύπέστησαν ζημιές, καταστροφές καί διώξεις. Άρραγε τοϋς αναγνωρίζουμε έμεις οί έμεινόμενοι τήν θυσία των ατόης.

Ήπετέλεσαν πάντοτε τό καθήκον των, ανθρωπιστικά καί μέ Έλληνοπρέπεια. Πρέπει νά είμεθα υπερήφανοι γι'αυτούς.

Όπως έξεδιώχθησαν όλοι οί Ιατροί κατά τόν αυτό τρόπον έξεδιώχθησαν όλοι οί Έλληνες επιστήμονες (δικηγόροι μηχανικοί κ.λ.κ.) καθώς καί κάθε Έλλην πού έθεωρείτο καί κάποιον τρόπον διανοούμενος καί δυνάμενος νά επηρεάση τίσ Έλληνικές ά αξίες μάζες.

Χαρακτηριστικό της μαζικής απέλαίσεως είναι ότι 72 Έλληνες ήκηκήμενα καί επιστήμονες κάτοικοι Δράμας θετεράχθησαν νά φύγουν από τήν πόλη μέσα σέ 48 ώρες.

Ήφοβούντο οί Βούλγαροι τό Έλληνικό Πνεϋμα. Όπου τό υποπτευόντουσαν ότι δυνατόν νά υπάρχη τό κατεδιώξαν μέ μένος.

Ετσι μέ βίαια μέσα καί παντός είδους εξηυτελι μούς καί βερβαροτητες εξηνάγκασαν σέ αποχώρηση πέραν τοϋ Αιγαίου, τοϋς μονίμους έφείρους, καί αποστράτους Άξιολούς τοϋ Έλληνικοϋ Στρατοϋ, τοϋς Έλληνες, άνέρχους τώρα, Διολούς, δημοτικούς καί Κοινοτικούς υπαλλήλους καθώς καί τοϋς συνταξιούχους.

Επιδίωξη τών Βουλγαρικών Αρχών ήταν νά αφήσουν τελείω άέφραη τήν λαϊκή μάζα από κάθε ήγετική φυσιογνωμία, άσχε νά επιτύχουν τόν κοδικοϋθητο γι'αυτούς έμβουλγαρισμό της Ανατολ. Μακεδονίας εύκολότερα.

Κι'όμως πάλι ξέφυγαν καί παρέμειναν στήν Δράμα αρκετοί Έλληνες πνευματικοί ήγέτες, πού στά δύσκολα χρόνια καθοδηγούσαν τόν λαό μας στό σωστό όρόιο. Πολλά μαρτύρια υπέστησαν.

Πολλοί εξολοφονήθηκαν από τὰ Βουλγαρικά κτήνη, όπως ο Θεόφιλος 'Αθανασιάδης καί άλλοι. 'Αλλά αξίζει νά τονίσουμε ότι κανείς τους δέν ἐλύγισε. Στάθηκαν ὁρθοί καὶ ὑπερήφανοι σάν "Ἕλληνες.

"Ἐγιναν παράδειμα. Κι' ἂν μέσα στήν πάλη καί τόν μυστικόν ἀγῶνα κατά τοῦ κατακτητοῦ πολλοί ἔχασαν τήν ζωή των, καινούργιες ἡγετικές φυσιογνωμίες ξεπετάχθηκαν που συνέχισαν τήν ἀέναη ἀντεπίθεση τοῦ 'Ελληνισμοῦ. Γιατί οἱ Βούλγαροι ἀγνοοῦσαν τό μεγάλο μυστικό. "Ὅτι ἡ Φυλή τῶν 'Ελλήνων δέν εἶναι μία ἀγέλη σλαύων ἀλλά" ἓνα σύνολον ἐλευθέρων ἀνθρώπων πού ὁ, κάθε ἓνας εἶναι καί ἓνας 'Ηγέτης.

ΤΑ ΜΑΧΗΤΙΚΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Μιάν ἄλλη κατηγορίαν πού οἱ Βούλγαροι κατεδίωξαν μέ λύσσα ἦσαν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ "Ἕλληνες πού στίς πόλεις καί τὰ χωριά ἐθεωροῦντο φανατικοί πατριῶτες καί εἶχαν διατελέσει στελέχη τῆς ΕΟΝ ἐπὶ 4ης Λυγούστου.

Τοὺς κατηγοροῦσαν ὡς Κομ/στές καί μέ φυλάκισέις, εὖλ ο καί πολλοὺς βασανισμοὺς τοὺς ἐξαναγκάσαν νά φύγουν πέραν τοῦ Στρυμῶνος μέ ὅλα τὰ ἀναγκαστικά ἐπακόλουθα.

Δήμευση τῆς περιουσίας των καί πλήρης ἀπογύμνωσή των.

'Αντίθετα τοὺς πραγματικούς Κομ/στές δέν τοὺς κατεδίωξαν τουλάχιστον μέχρι τοῦ Οκτωβρίου τοῦ 1941.

'Απέβλεπαν σέ μία συνεργασία μαζύ τους βασιζόμενοι στή γνωστή διεθνιστική των συνείδηση καί στήν χιμαίρικη ἰδεολογία τῶν ἑξῆς Κομμουνιστῶν.

Αὕτῃ ἡ συνεργασία ἀπέδωσε τοὺς φρικτοὺς καρπούς της τὴν 29-9-41.

Μέ τίς ἀπελάσεις τῶν 'Εθνικιστικῶν μαχητικῶν στοιχείων ἀποσκοποῦσαν νά μὴν ὑπάρχουν ἡγετικά μαχητικά στελέχη ἀνάμεσα στίς 'Ελληνικές λαϊκές μάζες στήν κρίσιμη ὥρα.

ΛΥΣΗΝ

ΤΩΝ ΑΠΕΛΑΣΕΩΝ

Οἱ ἀπελάσεις ὅσο κερνοῦσαν οἱ ἡμέρες γίνονταν ὅλο καί σέ μεγαλύτερο ἀριθμό καί ἐντατικώτερο ρυθμό. "Ἦρχισαν πιά ὁμαδικέ συλλήψεις, βασανισμοὶ μέχρι θανάτου καί ἀπελάσεις οὐ μόνον ἐπιστημόνων ἢ ἑλλων ἑλληνικῶν προσόντων, ἀλλά

Έλλήνων αδιαφορώς κοινωνικής τάξεως, μορφώσεως ικανότητος.

Το πλῆγμα ἄρχισε νά πέρνη διαστάσεις. Οἱ Γερμανοὶ ἀρχές Κατοχῆς παρατήρησαν αὐτό τό κύμα τῶν Ἑλλήνων προσφυγῶν καὶ διήρχετο τοῦ Στρυμῶνος καί ὤδευε πρὸς τὴν Κεντρικὴν Μακεδονίαν. Κάποια νύξη ἔγινε πρὸς τοὺς Βουλγάρους. Αὐτοὶ ἀνυσύχνησαν. Ὑποπτεύθησαν ὅτι οἱ Γερμανοὶ θὰ ἐμποδίσουν τὴν συνέχιση τῶν ἀπελάσεως. Τότε ἐστρεφάν τό κύμα τῶν ἀπελαυομένων πρὸς τὴν θάλασσαν.

Τοὺς διωχέτευσαν μέσω Καβάλας πρὸς Θεσσαλονίκην. ἦταν οἱ ἐντολές πού εἶχαν οἱ Βουλγαρικαὶ Ἀρχαί Δράμας (ὅτι μέχρι τῆς 31-12-1941 ἔπρεπε τὰ κατεχόμενα ἐδάφη νά ἔχουν ἐκβουλγαρισθῇ).

Ἡ σύμφωνη τῶν Βουλγάρων Δημοτικῶν καί Κοινοτικῶν ἀρχόντων πού ἐπραγματοποιήθη στή Δράμα τὸν Ἰούλιο τοῦ 1941 παρέστη καί ἀνώτατος ἀξιωματικός (πιθανόν ὁ στρατηγός Μαρίνουφ) ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ λόγος πρὸς αὐτοὺς τοὺς διέταξε νά ἔχουν τελειώσει τό "ἐθνικό τους ἔργο" μέχρι τῆς 31-12-41. Γιατί τό 1942 θὰ ἦταν τό ἔτος τῆς διασκέψεως τῆς Εἰρήνης. Οἱ πρόσφατες ἡττες τοῦ Ὁσσοβίου Στρατοῦ εἶχαν δώσει στήν Βουλγαρικὴ Κυβέρνηση τὴν ἐσφαλμένη ἀντίληψη περὶ ἐπικείμενης Νίκης τοῦ "Ἀξονος".

Ὅλοι οἱ παρεστῶτες ὑπεσχεθῆσαν νά "τακτοποιήσουν" τὴν ὑπόθεσιν μέσα στήν τασσομένη προθεσμίαν.

Οἱ μόνοι πού ἐδήλωσαν ὅτι ἓνα παρόμοιο τεράστιο πρόγραμμα ἐκτοπίσεως καί ἐξοντώσεως ὁλοκλήρου πληθυσμοῦ ἐνός νομοῦ εἶναι ἀνεφάρμοστο καί ἀάνθρωπο καί ἀντιχριστιανικό ἦσαν οἱ Βούλγαροι "Κμεῖ" (Κοινοτάρχαι) τοῦ Δοξάτου καί τῆς Πετρούσης. Εἶναι ἀξιοθαυμαστοὶ αὐτοὶ οἱ δύο Βούλγαροι πού ἐτόλμησαν νὰ ὑψώσουν τὸν ἀνθρωπισμὸ καὶ τοὺς εἰς ἀπὸ τὸν Βουλγαρικὸ σοβινισμό καί ν' ἀντιδράσουν σὲ τὸ γενικό κύμα κτηνωδίας τῶν συμπατριωτῶν των.

Ἐδέχθησαν τίς ὑβρεῖς τοῦ στρατηγοῦ καί τίς δριμύτατες παρατηρήσεις του.

Ἐλίγες ἡμέρες ὁ Βούλγρος Νομάρχης τοὺς ἀντιματέστησεν. Δὲν ἐνέηκεν ἐφημεριδοῦνται. —

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Η ΛΗΣΤΕΙΑ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ

Οι Βούλγαροι είχαν πλήρη συναίσθηση της δυνάμεως του χρήματος στην τόνωση της αντίστασews έναντίον των. Γι' αὐτό θέλησαν ν' ἀφαιρέσουν τὴν οἰκονομικὴ ~~ἐνδυναμωτικὴ~~ ^{ἐνδυναμωτικὴ} δυνάμειότητά τῶν Ἑλλήνων καὶ νὰ τὴν ἰδιοποιηθοῦν πρὸς ὠφελὸς των.

Ἐνα πρόγραμμα σοφὰ κατηρτίσθη ἀπὸ τὴν Βουλγαρικὴ Κυβέρνησι ἐφαρμόσθη μετὰ σατανικότητα καὶ ἐγκληματικὸν σαδισμό ἀπὸ τῆς Βουλγαρικῆς ἀρχῆς τῆς Δράμας.

Στὴν ἀγρία ἐφαρμογὴ τοῦ συνέτεινε/ἀκόμα πλεονεκτήματα καὶ ἡ ασβυστὴ δίψα γιὰ τὴν βία ^{καὶ} τὴν ληστεία πού ἐνυπάρχει στὸν ~~ἐκτετατό~~ ^{ἐκτετατό} ψυχικὸ κόσμο καὶ καθὲς Βουλγάρου.

Τὸ σχέδιον περιελάμβανε τὰ ἀκόλουθα 6 σημεῖα:

- 1.- Κατάσχεση καὶ δήμευση ὑπὲρ τοῦ Βουλγαρικοῦ Δημοσίου τῆς περιουσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τῶν ~~ἐκκλησιαστικῶν~~ ^{ἐκκλησιαστικῶν} ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου, τῶν κοινωφελῶν ~~ἐκκλησιαστικῶν~~ ^{ἐκκλησιαστικῶν} ὀργανισμῶν (νοσοκομείων, ὀρφανοτροφείων, ἐκκλησιῶν) καὶ τῶν μεγάλων ~~οἰκονομικῶν~~ ^{ἐκκλησιαστικῶν} ὀργανισμῶν (ἀνωνύμων ἐταιριῶν, Τραπεζῶν κ.λ.λ.).
- 2.- Τὴν δήμευση ὑπὲρ τοῦ Βουλγαρικοῦ δημοσίου τῆς περιουσίας ὅλων των Ἑλλήνων πού διέφευγαν λαθρεῖτα ἀπὸ τὰ κατεχόμενα ἐδάφη.
- 3.- Δήμευση τῆς περιουσίας τῶν Ἑλλήνων πού ~~ἀσχέτα~~ ^{ἀσχέτα} γιὰ ποῖόν λόγον δὲν κατάρθωσαν νὰ ἐπανέλθουν στὰ σκίτια των μέχρι τῆς 19-6-41.
- 4.- Ἐξαναγκασμός τῶν πλουσίων Ἑλλήνων νὰ παραχωρήσουν "οἰκειοθελῶς", μετὰ υπεύθυνη δήλωσίν των, τὴν περιουσίαν των στὸ Βουλγαρικὸν Δημοσίον καὶ νὰ ἀναχωρήσουν "ἐκουσίως" ἐκτὸς των κατεχομένων ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους ἐδαφῶν, χωρὶς δικαίωμα ἐπανόδου.
- 5.- Τὴν ληστεία ὅλων τῶν τιμαλφῶν καὶ ἄλλων κινητῶν εἰδῶν ἀξίας τῶν Ἑλλήνων.
- 6.- Τὸν ἐξαναγκασμό τῶν ἐναπομενοντων Ἑλλήνων ἰδιοκτητῶν, ἐπιχειρηματιῶν, ἡγετασχηματάρχων κ.λ.λ. νὰ "δεχθοῦν" σὰν συνεταίρους μετὰ 60 % ποσοστὸ συμμετοχῆς γνωστοὺς ἀέρχους καὶ χωρὶς κεφάλαια Βουλγάρους κομιτατζήδες, προερχομένους ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Βουλγαρίας.

Είναι φανερό^δ ότι την Βουλγαρική Κυβέρνηση δέν ήταν άρκετό
ότι άμαχητί κατέβητε και ένέμετο τά πλουσιώτερα Έλληνικά
έδάφη.

Τά έλλειτά Έλληνικά καπνά της Άνατολ. Μακεδονίας και
Θράκης καθώς και τά άλλα έλλειτά προϊόντα και τό πάδύσιο
σέ λιγνίτη υπέδαφος δέν ικανοποιούσε τήν οίκονομική των
άπληστία.

Ζητούσαν τά πάντα δικά τους για νάγονατίσουν τήν
άδούλωτην Έλληνική ψυχή.

ΒΙΑ ΚΑΙ ΚΛΟΠΗ

Χαρακτηριστικό είναι ότι έπό τόν διευθυντή του υποκα-
ταστήματος Δράμας της Έθνικής Τραπέζης 'Ηρ. Κασνέτση έ-
ζήτησαν οι Βουλγαρικές άρχές νά τους παραδώσει όλα τά
βιβλία λογαριασμών, τίς σφραγίδες και τά έντυπα. Έκείνος
έζήτησε μιά μικρή προθεσμία για νά συνεννοηθί μέ τήν
Διοίκηση της Τραπέζης του στήν Άθήνα.

Άμέσως οι Βούλγαροι τόν συνέλαβον τόν έφυλάκισαν και
στις 26-6-1941 τόν έβαλαν στό τραίνο και τόν εξαπέστειλαν
πέραν του Στρυμώνος.

Μέ τόν αυτό τρόπο έξεδιώχθησαν και οι προϊστάμενοι
και υπαλληλοι των άλλων υποκαταστημάτων των Έλληνικών
Τραπεζών της Δράμας.

Και δέν ήταν αυτό άρκετό. Έπειάθησαν επί των λογαρια-
σμών των Τραπεζών και του Έλληνικού Δημοσίου και ζητούσαν
άπό τους Έλληνες όφειλέτας νά καταβάλλουν στό Βουλγα-
ρικό δημόσιο και στις Βουλγαρικές τράπεζες τά χρέη που
είχαν προς τους αντίστοιχους Έλληνικούς οργανισμούς.

Η κλοπή και ή άπάτη είναι χαρακτηριστικό της Βουλγα-
ρικής φυλής.

ΔΙΑΡΗΓΗ

ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Ο τελευταίος Έλλην δήμαρχος της Δράμας Άθανάσιος
Τριανταφυλλίδης, στήναπό 26-7-41 προσωπική του εκθεση
πρός τίς Έλληνικές άρχές, γράφει άναστατωμένος άπό αυτά
που είδε.

"...."Απαντα τά εύαγή ιδρύματα της πόλεως, νοσοκομεία,
παιδικοί σταθμοί, γηροκομεία, καθώς και τό περιναλλέστα-
τον ίδρυμα της πόλεως Δράμας, τό γυμνάσιον, έβανδαλί-
σθησαν έν πλήρει ήμέρα, έν γνώσει και συμμετοχή των ^{Βουλγαρικών} αρχών,

ἅπαντα δέ τὰ ἔπιπλα αὐτῶν καί τὰ δυνάμενα νά μεταφερθῶσιν ἐξαρτήματά των, μετεφέρθησαν εἰς τό ἐσωτερικόν τῆς Βουλγαρίας, ὅπου μεταφέρονται καί τὰ ἔπιπλα, ὁ ρυχισμός καί τὰ σκεύη τῶν ἀκόντων καί ἀπελαυνομένων ἰδιωτῶν....."

ΠΕΡΙΟΥΣΙΕΣ ΑΠΟΝΤΩΝ

Μετά ἀπό τήν διαρπαγή τῆς περιουσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καί τῶν διαφόρων ὀργανισμῶν οἱ Βουλγαρικῆς ἀρχές ἐπεδόθησαν μέ ζήλο στήν δήμευση τῆς περιουσίας τῶν ἀπόντων Ἑλλήνων.

Βάσει εἰδικοῦ Βουλγαρικοῦ διατάγματος ἀπεφασίσθη ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες που ἀπουσίαζαν γιά ὁποιοδήποτε λόγο ἀπό τὰ μετεχόμενα ἀπό τοὺς Βουλγάρους ἐδάφη ἔπρεπε μέχρι τῆς 19-6-1941 νά εὐρίσκονται στόν τόπο ὅπου ὑπῆρχεν ἡ περιουσία των.

Σέ περίπτωση πού δέν θά ἐπέσρεφαν ἡ περιουσία των θά ἐδμεύετο ὑπὲρ τοῦ Βουλγαρικοῦ Κράτους.

Μά πῶς ἦταν δυνατόν νά ἐπανέλθουν στίς ἐστίες των ὅλοι αὐτοί οἱ Ἕλληνες πού στό ἄκουσμα τῆς ἀειλουμένης καθόδου τῶν Βουλγάρων διέφυγαν πρός νότον; Πῶς ἦταν δυνατόν νά ἐπανεέλθουν οἱ ἀπελαθέντες Ἕλληνες ὑπαλλήλοι, οἱ ἑφεόροι, οἱ στρατιωτικοί κ.λ.π. πού ἦσαν ἀνεπιθύμητοι ἀπό τοὺς Βουλγάρους;

Πολλοί προσεπάθησαν γιά νά διασώσουν τήν περιουσία των νά ἐανέλθουν ἔστω καί γιά μικρό χρονικό διάστημα.

Ἀλλά οἱ Βουλγαρικῆς μεθοριακῆς φρουρῆς καί τὰ Βουλγαρικὰ προξενεῖα δέν ἐνέκριναν τήν ἐπάνοδο ἐκτός ἀν οἱ ἐπανερχομενοί ἐδέχοντο τήν Βουλγαροποίησίν των.

Ὅρισμένοι διεπέρασαν λαθρῶς τό φράγμα καί ἐπανῆλθαν στήν πατρίδα γῆ. Ἀλλά μόλις εἰναν ἀντιληπτοί ὑπέστησαν τὰ πάνδεινα καί ἀπηλλάχθησαν ὥστε νά μήν εὐρίσκωνται στίς Βουλγαροκρατούμενες περιοχές πρό τῆς 19-6-41.

Οἱ περισσότεροι ἀρνήθησαν. Στάθησαν Ἕλληνες. Δέν δέχθησαν τόν ἐθνικό των ἐξευτελισμό, καί ἀπώλεσαν τίς περιουσίες των.

Η ΣΕΙΡΑ ΤΩΝ ΠΑΡΟΝΤΩΝ

Ἀλλά ἡ Βουλγαρικὴ πλεονεξία ἦταν ἀδύνατον νά κορεσθῇ.

Μετά τήν διαρπαγή τῆς περιουσίας των "ἀπόντων" ἐξώρμησαν μέ περισσότερη βουλμία κατὰ τῶν ἀτυχῶν "παρόντων"

Κάθε Έλληνας πού ήταν κάτοχος μιᾶς ἀσθενήσασα σημαντικῆς περιουσίας ἢ ἐργασίας ἐπεσημαίνετο.

Ζωή γι' αὐτόν δὲν ὑπῆρχεν στὰ Βουλγαροκρατούμενα ἐδάφη.

Ἡ θά ἐ-έχετο νά ἐμβουλιασθῇ, ἡ θά γινόταν "εὐεργέτης καί φωρητής" τοῦ βουλγαρικοῦ δημοσίου ἔπειτα αἰὶό πολλούς βασανισμούς, ἐξευτελισμούς καί ~~ζαχάρους~~ ^{ἀσθενήσαντες} ~~ἀσθενήσαντες~~ ^{ἀσθενήσαντες}. Ὁ ἀσθενήσαντες
Μεγάλος ὁ κατάλογος τῶν παθόντων.

Σέ ὑπόμνημά του ὁ Δήμαρχος Δράμας Ἀθανάσιος Τριανταφυλλίδης, περιγράφει παραστατικώτατα ὅπως εἶδε ὁ ἴδιος μέ τάματα του τήν ἐφαρμογή τοῦ βουλγαρικοῦ σχεδίου διαρπαγῆς τῶν Ἑλληνικῶν περιουσιῶν.

"....Εἰδοποιοῦνται καθ' ἐκάστην ὥρισμένην Ἑλληνικὰ οἰκογένεια δι' εἰδικῶν βουλγάρων χωροφυλάκων, μεταβαίνόντων οἱκοί, ὅτι θά ἐκτοπισθῶσι καί δίδεται εἰς αὐτούς προθεσμία βραχυτάτη ἀπό 10 λεπτῶν μέχρις ἡμισείας ὥρας, ὅπως παραλάβωσι μεθ' ἑαυτῶν τὰ πλέον χρεῖσθαι τῶν πραγμάτων των. Εἴτα φέρουσαι αἱ ἴδιαι ἐπ' ὧμου τὰ παραληφθέντα πράγματα ὠδηγοῦνται εἰς τό κρατητήριον ἔνθα μετὰ καθωρισμένην καί ἀναπόφευκτον ἔρευναν τῶν πραγμάτων, καθ' ἣν πάντα τὰ τιμαλφῇ καί τὰ καινουργῇ ἀφαιροῦνται, ὑποχρεοῦνται νά ὑπογράψουσιν ἔντυπον δήλωσιν βουλγαριστί συντεταγμένην, ὅτι ἀναχωροῦσι τῆς πατρίδος γῆς οἰκισθελῶς, ὅτι ἐγκαταλείπουσιν ὅλα τὰ ὑπάρχοντά των εἰς τό βουλγαρικόν δημόσιον καί ὅτι δέν ἔχουσι πλέον τό φικαίωμα ἐπιστροφῆς.

Κατά κανόνα τῆς προσιλήσεως τῆς ὑπογραφῆς τῆς δηλώσεως προηγούμεναι βασανιστήρια ἀφάνταστα καί ἀπειλαί περί τυφεισμοῦ.

Προφανῶς τὰ προπαρασκευαστικά αὐτά μέτρα σκοποῦν, ὅπως ἐξουδετερώσουν καί πᾶσαν σιέφιν ἔτι περί προβολῆς ἀρνήσεως πρὸς ὑπογραφὴν.

Εἴτα ἐγινεῖονται εἰς τό κρατητήριον καί τήν πρῶταν συνοδεία ἐνόπλων χωροφυλάκων ὠδηγοῦνται εἰς τήν μεθόριον τοῦ Στρυμῶνος χωρὶς νά ἐπιτραπῇ ἐπικοινωνία μέ οὐδένα καθ' ὁδόν.

Κατά γενικόν κανόνα οἱ συνοδεύοντες αὐτούς βούλγαροι χωρ/ικες ἀφαιροῦσι καί τὰ τελευταῖα ἀπομεινάρια τῶν ἐχουσῶν ἀξίαν τινά ἀποσκευῶν καί ἐνδυμάτων ἵνα οὕτως ἄνθρωποι μέ περιουσίας ἐκατομμυρίων, εἰσέλθωσιν εἰς τό Ἑλληνικόν εἶδος ρακένιτοι καί ἀπένταροι. >>

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ίσως για τους αναγνώστες μας πού δέν έζησαν αυτήν τήν έοχή νά μήν γίνεται αντιληπτή όλη ή φρίκη αυτών των γεγονότων.

Γι' αυτό θά μās επιτραπῇ νά παραθέσουμε αποσπάσματα από τίς καθ'όσεις δύο από τους πάμπολλους Έλληνες επιχειρηματίες τῆς Δράμας, πού υπέστησαν τίς διώξεις αυτές.

Ο Γρηγόριος Αποστολίδης, έμπορος αποικιακών, ιδιοκτήτης ξενοδοχείου καί γνωστός οίκονομικός παράγων τῆς Δράμας, κατέθεσεν στίς Έλληνικές αρχές μέ λίγα ξερά καί αλλα λόγια τό μαρτύριό του τήν καταληστεύσή του καί τήν απέλασή του.

" Διαταχθείς παρουσιάσθην άμέσως είς τό γραφεῖον τοῦ Βουλγάρου Διοικητοῦ Ασφαλείας, όστις μοί άνεκοίνωσεν ότι εντός 24 ώρων όφείλω νά άναχωρήσω εκ Δράμας.

Ταυτοχρόνως μέ υπεχρέωσε νά υπογράψω δήλωσιν, ότι εγκαταλείπω οικειοθελώς τήν Δράμαν καί παραιτοῦμαι έκουσίως παντός δικαιώματος επί τῆς κινητῆς καί ακινήτου περιουσίας μου.

Επιθυμῶν νά επωφεληθῶ τῆς ελαχίστης προθεσμίας, ήτις μοί ετάχθη, έζήτησα νά πωλήσω τά εν τῷ κατ'στήματί μου έμπορεύματα ὧν ή αξία υπερέβαινε ασφαλώς τά δύο εκατομμύρια δραχμῶν. Απετάθην πρός τόν Βουλγαρίζοντα ~~Κατάστημα~~ ^{Χ.Φ.Μ.} ~~εἶχαν~~ όστις εδέχθη νά τά αγοράση μόνον αντί 200.000 δρχ. ήτοι τό 1/10 τῆς αξίας των.

Ενῶ όμως εφόρτωνον τά κάρρα πρός μεταφοράν, συνελήφθην παρά Βουλγάρων Χωρικών καί ώδηγήθην εκ νέου πρός τοῦ Διοικητοῦ Ασφαλείας.

Οὔτος εν εξάλλω καταστάσει μοῦ εἶπε:

- Τί έμπόρευμα πουλᾷς, άφοῦ όλα αυτά είναι τοῦ Βουλγαρικοῦ δημοσίου;

Αμέσως κατόπιν μέ παρέδωκε είς τά όργανά του, άτινα επί 24 ώρας συνεχώς μέ έκτύπουν καί μέ έκακοποῖουν, μέχρις ότου έπεσα αναίσθητος.

Τήν έπομένην μέ μετήγαγον δέσμιον μέχρι τοῦ Στρυμῶνος χωρίς νά επιτραπῇ νά παραλάβω τίποτε πλέον των ένδυμάτων, άτινα έφερον.

Καί αυτό τό χρηματικό ποσό των 18.000 λεβίων άτινα έτυχε νά έχω επάνω μου, μοί άφηρέθη παρ'ένός Βουλγάρου Ένωμ/χου.

Ἡ ἐγκαταληφθεῖσα περιουσία μου ἀνέρχεται εἰς πλεόν
τῶν 15.000.000 δρχ. "

ΧΡΗΣΤΟΣ

TENTZOS

Ὁ Δικηγόρος Δράμας Χρήστος Τέντζος ἰδιοκτῆτης μεγάλης
περιουσίας καταθέτει στίς Ἑλληνικές ἀρχές τὰ ἀκόλουθα
προσωπικά γεγονότα.

" Ἀπό τῆς 29-6-1941 κατεσχέθη πᾶσα ἡ κινητή καί ἀκίνητος
περιουσία μου. Ἄπαντα τὰ κινητά ἐπωλήθησαν καί πωλοῦν-
ται ὑπό τοῦ Βουλγάρου Δημάρχου διά λογαριασμόν τοῦ Βουλ-
γαρικοῦ Δημοσίου. Τὰ ἀκίνητα ἐκμισθοῦνται καί αἱ καλλιέρ-
γειαι δίδονται ἐπὶ μισθὸν 60 % εἰς τρίτους, διότι αὕτη
εἶναι ἡ τύχη τῶν περιουσιῶν τῶν οἰκειοθελῶς ἐκ φόβου ἀνα-
χωρούντων ἀλλὰ καί των ἐκδιωχθέντων καί ἐκδιωκόμενων συνε-
χῶς, διότι ἅπαντες ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπογράψωσι δήλωσιν,
βουλγαριστί συντεταγμένην, ὅτι τάχα ζητοῦσιν οἱ ἴδιοι
ν' ἀναχωρήσωσι καί ἐγκρίνεται ἡ αἴτησίς των.

Τὴν 31-6-1941 διὰ νέας ἐρεύνης τρεῖς Βούλγαροι ἀστυνομι-
κοὶ πράκτορες ἀνεῦρον εἰς τὴν ἐν Δράμα οἰκίαν μου καί
κατέσχον εἰς ὄφελος τοῦ Βουλγαρικοῦ δημοσίου 62 λίρας
Τουρκίας ἀξίας 1.000.000 δρχ.

Τὴν μεσημβρίαν τῆς 2-8-41 ἐνῶ ἐγὼ ἀπουσίαζον τῆς οἰ-
κίας μου περιεκυκλώθη αὕτη ἐκ νέου. Εἰσελθόντες εἰς
Βούλγαρος Ἐνωμ/χης καί εἰς Βούλγαρος Χωρ/λαξ διετέταξαν
τὴν σύζυγον μου καί τὰ τέκνα μου, μέ τό ὠρολόγιον
ἀνά χεῖρας, ἵνα ἐντός ἡμισείας ὥρας πάρωσιν ὅτι δύνανται
ἀνά χεῖρας καί τοῦςάκο ουθήσωσιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Καίουσαι καί ὀδυρόμεναι ἠναγκάσθησαν νὰ τό πράξουν καί
μετ' ἐμοῦ, καταφθάσαντες ἐν τῷ μεταξύ, μᾶς ὠδήγησαν ὅλους
εἰς τό κρατητήριον ὅπου μᾶς ἐφυλάκισαν.

Ἐκεῖ νέα πάλιν ἐρευνα, νέα ταλαιπωρία. Ἀφοῦ μᾶς ἀφή-
ρσαν ὅτι τοῖς ἤρρεσεν ἐκ τῶν ἐλαχίστων πραγμάτων μας, ἤρ-
χισαν νὰ μέ κτυπῶσιν.

Κατὰ τὴν νύκτα μέ ἐκάλεσαν ἐπὶ ἀπειλεῖ μαχαίρας νὰ ὑπο-
γράψω δήλωσιν, βουλγαριστί συντεταγμένην, ὅτι εἶχον
ζητήσῃ ἄδειαν ἀναχωρήσεως ἥτις μοί ἐχορηγεῖτο ἐναντι
τῆς βεβαιώσεως περί μὴ ἐπανόδου μου καί ἐγκαταλείψεως
τῆς περιουσίας μου ὑπὲρ τοῦ Βουλγαρικοῦ δημοσίου.

Εἰς ἐρώτησίν μου τί εἶναι αὐτό πού μου προσιομίζουσι νά ὑπογράψω, εἰς βλοσυράς Βούλγαρος Ἐκπώρχης, ἐγερθεῖς ἀπειλητικός μέ τήν χεῖρα εἰς τό ξῖφος μου εἶπε:

- Πολλά ζητᾶς νά μάθης.....

Οἱ κλαυθοί τῆς θυζύγου μου καί τῶν τέκνων μου, μέ ἡνάγκασαν νά ὑπογράψω.

Οὕτω τό βουλγαρικόν Ἀημόσιον ἐγένετο συνολικῶς ἐκ τῶν περιουσιῶν ἐμοῦ καί τοῦ πενθεροῦ μου πλουσιώτερον κατὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια τουλάχιστον ὑγιῶν δραχμῶν....."

ΛΑΘΡΑΙΑ

ΔΙΑΦΥΓΗ

Ἦταν πιά σέ ὅλους γνωστό ὅτι οἱ, πρός ἀπέλασιν Ἑλλήνες, συνελαιμάνοντο καί ἐκρατοῦντο στή Βουλγαρικᾷ κρατηρήρια. Ἐκεῖ ἐβασανίζοντο, καί ἐξηναγιάζοντο ἀπό τά μαρτύρια καί τήν πεῖνα νά ὑπογράψουν τήν περίφημη δῆλωσι ἐκουσίας παραχωρήσεως τῆς περιουσίας στό βουλγαρικό δημόσιο καί "οἰκειοθελοῦς" ἀναχωρήσεως τῶν στό "ἄξωτε-ρικό".

Γιά ν' ἀποφύγουν ὅλα αὐτά τά μαρτύρια πολλοί Ἕλληνες πλούσιοι ἡναγιάζοντο νά διαφεύγουν λαθραῖα πέραν τοῦ Σερυμῆνος. Μόλις ἐπληροφοροῦντο οἱ Βουλγαρικῆς ἀρχές τήν ἀναχώρησιν χωρίς Βουλγαρικὴν ἄδειαν ἀμέσως ἐδῆμευαν καί λεηλατοῦσαν τήν περιουσία του.

ΓΙΑΤΙ ΖΗΤΟΥΣΑΝ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Μέ τό θέμα τῶν δηλώσεων γεννᾶται εὖλογα ἡ ἀπορία. Σέ τί θά ἐχρησίμευαν στούς Βουλγάρους; Φαίνεται ἐσκόπευαν νά τίς χρησιμοποιήσουν μεταπολεμικά, σέ περίπτωσιν προσαρτήσεως στή Βουλγαρία τῶν ἐφαφῶν αὐτῶν, γιά ν' ἀποφύγουν τήν ἀποζημίωσιν τῶν βιαίως ἐκκατρισθέντων.

Μά τί ἀξία ἦταν δυνατόν νά ἔχουν μπροστά σ' ἓνα διεθνές συνέδριον εἰρήνης, δηλώσεις πού ἐλήφθησαν μέ τέτοια προμακτικά μέσα;

"Ἀλλά ἡ Βουλγαρικὴ κουτοπονηρία εἶναι ἀπίθανη. Πάντα γιά τούς Βουλγάρους θά ὑπάρχουν "κουτόφραγοι" πού τούς πιστεύουν καί τούς ὑποστηρίζουν.

ΑΔΕΚΑΡΟΙ

ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ

Γιὰ τούς έναπομείναντες ἔπειτα ἀπὸ ὅλες αὐτές τίς διώξεις Ἕλληνες ἐπιχειρηματίες ἀνέκυπτεν ἄλλο μέσον ἑξαναγκασμοῦ σέ ὑποταγή .

Ὁ συνεταιρισμός μέ Βούλγαρο.

Ὁ ἐπισημαινόμενος ἀπὸ τήν Βουλγαρικὴν ἀσφάλεια ἐπιχειρηματίας , καταστηματοῦχος ἢ ιδιοκτητὴς ἀκινήτων συνελαμβάνετο καί μέ ἀπειλές, βασανισμούς κι' ἐξευτελισμούς ἐτρομοκρατεῖτο.

Τότε στὸν ἐξουθενωμένον αὐτόν Ἕλληνα παρουσιάζετο ὁ " σωτήρας " Ἕνας ἄεργος καί ἀδέκαρος Βούλγαρος κομιτατζής.

Αὐτὸς ἀνελάμβανε νά τόν προστατεύσῃ ἐφ' ὅσον θά γινόταν συνέταιρος στὸ κατάστημα ἢ ἐπιχείρησι τοῦ Ἕλληνος ἐέποσστό 60-70 % ἀνάλογα μέ τό κέφι του.

Ὁ Βούλγαρος γιὰ μόνο κεφάλαιο κατέθετε στήν ἐπιχείρησι τήν Βουλγαρικὴν του ὑπηκοότητα. Ὁ Ἕλληνας θά εἶχε τό " δικαίωμα " νά δουλεύῃ σκληρὰ γιὰ νά τρέφῃ καλὰ τόν κηφήνα Βούλγαρο συνεταίρό του καί νά μπορεῖ κι' αὐτὸς νά εἰσπράττῃ ἐλάχιστα ψιχία ἀπὸ τήν δική του ἐπιχείρησι.

Πολλοὶ δέν ἄνθεξαν σ' αὐτόν τό συνεταιρισμό κι' ἔφυγαν κι' αὐτοὶ κάποια νύκτα λαθράκι ἢ τὰ παρέδωσαν ὅλα στὸν Βούλγαρο κι' αὐτοὶ ἔγιναν ἐργάτες.

ΕΡΕΥΝΕΣ

Ἀλλὰ καί ὅλοι οἱ ἄλλοι κάτοικοι τῆς περιοχῆς Δράμας πού δέν εἶχαν ἐπιχειρήσεις καί μεγάλες ἐργασίες δέν ἐγλύττωσας ἀπὸ τήν Βουλγαρικὴν ληστεία.

Μέ τό πρόσχημα τῆς " ἐρεύνης " γιὰ τήν ἀνεύρεσι καί κατάσχεσι.... Ἑλληνικῶν Στρατιωτικῶν εἰδῶν καί ὀπλισμοῦ διηρηάζοντο παντός εἶδους τρόφιμα, τιμαλφῇ, κοσμήματα, ἐπιπλα, πιάννα, γραφεῖα, ραδιόφωνα εἶδη κλινοστρωμνῆς καί ρουχιόμοῦ, χαλιά μέχρι μαχαιροπήρουνα καί ὅτι ἄλλο εἶχαν ἀνάγκη γιὰ τόν ἑαυτό τους καί τίς οἰκογένειές των οἱ ἐνεργοῦντες τήν ληστρικὴν ἐπιδρομὴ Βούλγαροι Ἀξιωματικοὶ καί στρατιῶτες.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Συνοπτικὰ μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι τό Βουλγαρικὸ Κράτος

- 1.- Υπεισηλθε στις Βουλγαροκρατούμενες περιοχές, στα δικαιώματα του Ελληνικού Κράτους και των Ελληνικών οργανισμών.
- 2.- Εδότησε ~~στον Βουλγαρικό λαό~~ ^{προς όφελός του} τις μεγάλες Ελληνικές κινήτες και ακίνητες ~~περιουσίες~~.
- 3.- Είσεχώρησε μέ Βουλγάρους ιδιώτες ως "συνεταίρους" στις Ελληνικές μεσαίες και μικρές επιχειρήσεις και περιουσίες.

Μπροστά σέ τόση καταπίεση δέν είναι πα άξενο πώς μερικοί Έλληνες επιχειρηματίες αδυνάτου χαρακτήρα μέ τήν επίδα τής διασώσεως τής περιουσίας των και τών οίκογενειών των, έλύγισαν.

Εδέχθησαν δυστυχώς νά λάβουν τήν ..... Βουλγαρικόν υπηκοότητα, ένω ήσαν και είναι Έλληνες στή καταγωγή, στό αίμα στήν καρδιά και στήν ψυχή.

Τό άποτέλεσμα τής έξοντωτικής διώξεως από τις Βουλγαρικές αρχές κάθε Έλληνος οίκονομικοϋ παράγοντος ήταν ή τελεία σχεδόν καταστροφή τής Έλληνικής οίκονομικής ζωής τής Δράμας.

Αυτό είχε σαν επακόλουθο νά επέλθη άνεργία στις εργατοϋπαλληλικές τάξεις τής περιοχής.

Βιομηχανικοί εργάτες, άνεξιδίκευτοι και ειδικοευμένοι εργάτες, υπάλληλοι, λογισταί, γραφείς, κ.λ.π. έμειναν χωρίς εργασία.

Οί Βούγαροι επιχειρηματίες προσελάμβανον μόνον Βουλγάρους στήν εργασία των. Ένα τεράστιο κοπάδι από βουλιμιώντες Βουλγάρους πολίτες έφθασε στή Δάμα, από τό έσωτερικό τής Βουλγαρίας, και κατέλαβαν όλες τις θέσεις και τις εργασίες. Χώρος γιά τούς Έλληνες δέν υπήρχεν.

Μόνον οί Έλληνες καπνεργάτες είχαν εργασία στο τό θέρος.

Οί καπνεμπορικές επιχειρήσεις είνεργάζοντο έντατικά γιά νά καλύψουν τις τερόστιες ανάγκες σέ καπνό του Γερμανικού Στρατού. Τά ήμερομίσθια τών καπνεργατών ήσαν ικανοποιητικά. Τό χρήμα αυτό τών καπνεργατών ήταν πού κινούσεν τήν αγορά τής Δράμας.

ΣΛΗΟΖΗ ΖΑ

ΛΗΟΛΓΚΑΡΗ

Από τις πρώτες ήμέρες οί Βουλγαρικές αρχές καθιέρωσαν δελτία τροφίμων.

Τό καθιερωθέν δελτίο γιά τούς Βουλγάρους τόσον γιά τούς ~~επ~~πλήλυσες ὅσον καί γιά τούς " νεοφωτίστους " ἦταν πλουσιοπάροχο. Γιά τούς Ἕλληνες ἦταν ἀνύπαρκτο.

Μόνον ψωμί χειρίστης ποιότητος καί ἐλαχίστης ποσότητος διενέμετο σέ ἰδιαίτερα ἀρτοποιεῖα.

Τά " ἄλλα " ἀρτοποιεῖα διένεμαν 300-500 γραμμάρια λευκό σιταρίσιο ψωμί σέ κάθε Βούλγαρο.

Τά εἰδικά γιά τούς Βουλγάρους παντοπωλεῖα πούλοῦσαν στούς Βουλγάρους ποικιλίαν εἰδῶν τροφίμων, " Σάμοξη Μπόλγ-^ηναρη " ἐγραφεν ἡ πινακίδα ἀπ' ἔξω ἀπό τά καταστήματα αὐτά πού ἔκαναν διανομή τροφίμων σέ Βουλγαροῦληκούς.

" Ἀγρία ἐδέρετο , ἀπό τούς Βουλγάρους Χωροφύλακες κάθε Ἕλληνας πού θά τολμοῦσε νά πλησιάσῃ στόν χώρο τῆς διανομῆς.

- " Ἀφοῦ εἶσαι Ἕλληνας, νά πᾶς νά πεθάνῃς σιύλας γιέ " ἦταν ἡ βρισιὰ τοῦ Βουλγάρου.

Καί οἱ Ἕλληνες κατέφευγαν σέ ἄλλα μικρομάγαζα ὅπου ὑπῆρχε κάποια ἐλπίδα καί νά βρεθῇ, γιὰτί τό καλοκαίρι τοῦ 1941 δὲ ὑπῆρχεν ἀκόμα μεγάλη ἔλλειψις τροφίμων.

Ἡ οὐρά γιά νά αγοράσῃ κανεῖς καί τό πλεονέκτημα εἶδος καί οἱ τιμές αὐτοῦ κάθε μέρα ἀνέβαιναν πρὸς τά ὕψη ἦταν τό κύριο χαρακτηριστικό τῆς ἐποχῆς ἐκείνης γιά τούς δυστυχοῦντες Ἕλληνες.

Κι' ὅμως τό σχέδιο αὐτό τῶν Βουλγάρων νά κάμψουν μέ τήν πεῖνα τήν ἐθνική ἀντίσταση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ μαζῶν στίς κατεχόμενες περιοχές ἀτέτυχε.

Μέσα στή ψυχὴ τοῦ Ἕλληνα πάνω ἀπὸ τό ἔνστικτο τῆς αὐτοσυντηρήσεως ὑπάρχει ἡ λατρεία πρὸς τὴν Ἑλλάδα, Γιὰτί ὁ Ἕλληνας μέσα στήν μακραίωνα πορεία τῆς Ἱστορίας του, ραφινὰρίστηκε, λαμπιναρίστηκε καί ἐξελίχθηκε σέ μιά ράτσα ἀνθρώπου μέ ἀνώτερες ἀνθρωπιστικές ἀρχές.

Αὐτό τό ἀγνοοῦσαν οἱ, σέ πρωτόγονη ἀκόμη πολιτιστική καί ἀνθρωπιστική κτάνταση, Βούλγαροι.

Η ΔΙΑΚΟΠΗ

ΤΩΝ ΑΠΒΛΑΣΕΩΝ

Αὐτό τό κύμα τῶν Ἑλλήνων προσφύγων πού κάθε μέρα διαπερνοῦσε τά ὄρια τοῦ Στρυμῶνος καί τελικὰ κατέφευγε στή Θεσσαλονίκη, φημιούργησε ἐκεῖ ἀμέσως τεράστια πρὸ βλήματα, διατροφῆς, στεγάσεως καί ὑγειονομικῆς περίθαλψης.

ΟΙ Έλληνες πρόσφυγες ήσαν γυμνοί καί σέ έλεεινή κατά-
σταση από τούς πολυήμερους ξυλοδαμούς των, από τίς Βουλγαρι-
κές αρχές.

Ζητούσαν προστασία. Πού θά τήν εύρισκαν σέ μιά χώρα
υποδουλωμένη στόν Γερμανικό στρατό πού ρουφούσε καθημε-
ρινά ήάθε παραγόμενο Έλληνικό προϊόν;

Η Έλληνική Κυβέρνηση των Αθηνών διεμαρτυρήθη έντο-
νώτατα στόν Γερμανό πληρεξούσιο του Γ' Ράιχ στην Αθήνα.

Αλλά καί οι Γερμανικές αρχές τίς Θεσσαλονίκης διε-
πίστωσαν τόν κίνδυνον πού ένειχε γι' αυτούς από απόφωσ
άσφαλείας αλλά διαδόσεως έπιδημιών νοσων, αυτός ό άσφυκτι-
κός υπερκορέσμός της Θεσσαλονίκης .

Έτσι έγιναν άμέσως οι δέουσες ένέργειες καί περί τά
τέλη Αυγούστου ή Βουλγαρική Κυβέρνηση αναγκάσθηκε νά
διατάξη τήν παύση των άπελάσεων.

Τό γεγονός άνεκοινώθη άμέσως στό πληθυσμό των Βουλγα-
ροκρατούμένων περιοχών.

Χιλιάδες Έλληνες πού ήσαν έτοιμοι ν' άπελαθοῦν είδο-
ποιήθησαν νά παραμείνουν.

Βούλγαροι κήρυκες διεκήρυξαν ότι ό Βασιληάς της Βουλγα-
ρίας Βόρις άπεφάσισε " έν τη μακροθυμία του" νά σταματήσουν
οι άπελάσεις καί νά ζήσουν όλοι οι Έλληνες καί Βούλγαροι
άδελφωμένοι.

Έδόθησαν μάλιστα καθησυχαστικές διαβεβαιώσεις ότι θά
σταματήσουν οι διώξεις. Έλληνες όδεύοντες γιά νά άπε-
λαθοῦν διετέχθησαν καί έηέστρεψαν.

Απηγορεύθη παράλληλα καί κάθε άναχώρηση Έλληνος
γιά τήν πέραν του Στρυμῶνος Ελλάδα, έστω καί οικειο-
θελούς.

Στή Δράμα έγινε πιστευτό ότι αυτή ή μεταβολή της στάσεως
των Βουλγαρικών Αρχών όφείλετο σέ Γερμανική πίεση.

Οι Έλληνες έλπισαν ότι μιά περίοδος ήσυχίας άρχιζε
γι' αυτούς κι' έεδόθησαν μέ καινούργιο ζήλο στις εργασίες
των καί στην άνασυγκρότηση των οίκονομικών των.

Αλλά ή βουλγαρική Κυβέρνηση είχεν άρχίσει παράλληλα
πρός αυτές τίς ένέργειές της, τήν έφαρμογή ενός νέου σχε-
δίου έμβουλγαρισμού χειροτέρου από τό προηγούμενο.

Αυτό οι Έλληνες δέν τό ήξεραν.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ
ΥΠΗΚΟΟΤΗΣ

Στόχος όλης αυτής της κινήσεως αλλά και όλουλήρου της έγνασηματιικής δραστηριότητας των Βουλγαρικων αρχων κατοχής ήταν ένας και μόνος.

Η μεταβολή της Έθνολογικής συνθέσεως του πληθυσμού των περιόχων.

Ο συμπαιγής Έλληνηκος πληθυσμός των έδαφών αυτών ήταν αδύνατον να εκτοπισθί ολόκληρος.

Έπρεπε λοιπον να πεισθί με την μία ή τό καλό να αλλάξει εν όχι έθνική συνείδηση, τουλάχιστον ύψηκοότητα, ώστε να παρουσιάσθουν ή Ανατολική Μακεδονία και Θράκη, μετά την λήξη του πολέμου, σαν περιοχές καθαρά Βουλγαρικές και να προσαρτηθουν όριστικά στον Βουλγαρικό, Βασίλειο.

ΣΥΜΠΕΡΙΦΕΡΙΚΕΣ
ΑΝΤΙΡΑΔΕΣ

Τόν Ιούνιο του 1941 διετάχθησαν όλοι οι κάτοικοι του Νομού Δράμας, προκειμένου να ενεργηθί απογραφή, να υποβάλουν δηλώσεις περί της Έθνικότητας των.

Τό αποτέλεσμα ήταν για τους Βουλγάρους τρομακτικό. Μόνον 96^{ήτοι} άλλοτε εξαρχικοί σλαυόφωνοι, από τό χρόνια του Μακεδονικού Αγώνος, μίσθαρνα όργανα της Βουλγαρικής προπαγάνδας, καθώς και ένα ποσοστόν Αρμενίων και άλλων κοινωνικών αποβρασιάντων παρεδεχθησαν ότι είναι....." Βουλγαρικής" έθνικότητας.

Οι προστάθειες των Βουλγαρικων αρχων έντείνονται και νέα μέσα πειστηκώτερα μεταχειρίζονται για την επίτευξη της ύναγκιας μεταλλαγής.

Τόν Αύγουστο του 1941 νέα διαταγή, νέα απογραφή, νέα υποβολή δηλώσεων έθνικότητας. Παρ' όλες τις "φιλότιμες" προσπάθειες των, τό αποτέλεσμα είναι τό ίδιο τρομακτικά πενιχρό για τους Βουλγάρους.

Ακριβώς για την πείσμονα και ήρωική άρνησή του ν' αποκτήσθι Βουλγαρικήν ύψηκοότητα και για την άμετακίνητο και φανατική του πίστη στον Έλληνησμό του, ο πληθυσμός του Νομού Δράμας ύλέστη στα χρόνια της κατοχής αφάνταστα μρτύρια από τους Βουλγάρους επιδρομείς.

κι' όμως έλάχιστοι ήσαν ένεϊνοι που λύγισαν . Μέχρις τέλους της κατοχής δέν ξεπέρασαν τό 2% .

~~ΑΡΜΕΝΙΟΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ~~

ΑΡΜΕΝΙΟΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Ένεϊνο που προκαλεϊ κατάληξη καθ' όλη τήν περίοδο της βουλγαρικής κατοχής είναι ή στήση των Άρμενίων .

Οί Άρμένιοι όταν κατεστράφη ή πατρίδα των από τους βούρβους κατέφυγαν πρόσφυγες και ικέτες στην Ελλάδα . Τούς δεχθήκαμε, τούς ήγκαλιάσαμε, τούς προστατεύσαμε, και τούς βοηθήσαμε νά ξεχάσουν τόν κόνο τους νά ήπιεοθοϋν σέ κάποιαν εργασία και νά προοδέουν . Ιοτέ κανέναν διαχωρισμό δέν έγινε σέ βάρος των Άρμενίων . Άλλων περισσότερων προνομίων ή ό τούς Έλληνες ήσυχάζοντο .

Όσοι αϋτοί όπου ήμολογουμένως διέκρεφαν και ήλιούτησαν σέ βάρος φυσικά των Έλλήνων . Κανείς φόγος γι' αϋτό . Άντίθετα μέ ήγάπη και κατανόηση τό Έλληνικό κράτος ήπεροήθησε τήν πρόοδό των .

Κανείς δέν φανταζόταν ότι μένις ή Ελλάδα θα λύγιζε , οί περισσότεροι από αϋτούς θα μετεβάλλοντο σέ όχιές . "Ότι ό ή δέγκαναν φαρμακερά τούς Έλληνες που τούς φιλοξένησαν μέ τόσην ήγάπη τόσα χρόνια .

Οί περισσότεροι των Άρμενίων της Δορίας από τήν πρώτη στιγμή της είσόδου των Βουλγάρων στό Έλληνικόν Έδαφος ήταχθησαν ήνεπιφύλακτα στό πλευρό των και ήναντίον των Έλλήνων .

Τήν ίδια στήση ήτήρησαν από συμφώνου και οί Άρμένιοι των λοιπών περιόχων, της Άνατολικής Μακεδονίας και Θράκης .

Τηλεγράφημα των Άρμενίων της Δορίας ήπογεγραμμένο από τόν πρόεδρο της Άρμενικής Κοινότητος και τόν Άρμένο πρωθυερέα ήπουτέλειται στόν Βασιλέα της Βουλγαρίας . Τόν ήυχαριστοϋν διότι τούς ήπηλευθέρεσε/ή ό τό δεσμά των καταραμένων Έλλήνων και τοϋ δηλώνουν ότι είναι στή διάθεσή του γιά κάθε περίπτωση .

Όργανώνουν θεατρική παράσταση όπου μέ νέα άρμενική καταγωγή μέ κένθρο χιτώνα και δεμάνα τά ήρία από τούς " βαρβάρους " Έλληνες " περιμένει τόν λυτρωτή της .

Εμφανίζεται τότε ένα Αρμενόπουλο, ντυμένο στολή Βουλγάρου στρατιώτου και, κάτω από τις ένθουσιωδής έπαινεσ και τά χειροκροτήματα των θεατών, κόβει μέ τόσπαθί του τά δεσμά, τήν απελευθερώνει και οι δύο τους ποδοπατούν τήν Ελληνική σημαία.

Απορεί κανείς μέ τό θράσος των τήν άγνωμοσύνη των και τήν αναισχυντία των. Αυτοί που εύεργετήθηκαν από τους "Ελληνές" κίνησαν τήν χείρα κατά τοῦ εύεργέτου".

Και δυστυχώς δέν ήταν μόνον θεωρητική ή δουλοπαροφιλία των. Έπεδοσαν μέζηλο σέ συνεργασία μέ τις βουλγαρικές ληστρικές όρδές των όηθεν Βουλγάρων υπελλήλων και στρατιωτικών στήν αληνή όλωξη παντός "Ελληνοσ, στήν κατελήστευση και διαπραγή των "Ελληνικών περιουσιών στον βίσιό "Ελληνικών, σέίς κατάρρεας των "Ελλήνων αγωνιστών και σέ άλλες βρωμερές ανθελληνικές πράξεις.

Πρέπει νά σημειωθεί ότι τήν ίδια ανθελληνική στάση έτήησαν και οι περισσότεροι των Αρμενίων των περιοχών της υπολοίπου γερμανοκρατούμένης ή ιταλοκρατούμένης Ελλάδος στά χρόνια της φρικτής Κατοχής και της άπαισίας περιόδου της βαμοκρατίας.

Εώρα που πέσαν από τότε τόσα χρόνια όλοι οι "Ελληνες διερωτώμεθα γιατί διέπραξαν όλα αυτά τά έγκλήματα σέ βάρος μας οι Αρμένιοι;

Δέν θά πρέπει νά παραλείψουμε νά σημειώσουμε ότι υπήρξαν και Αρμένιοι που δέν έδέχθησαν νά παίξουν αυτόν τόν ρόλο τοῦ προδότη. Αρνήθηκαν νά συνεργασθούν μέ τις άρχές Κατοχής καθώς και μέ τους Κομμουνιστές. Πολλοί απ' αυτούς τους καλούς Αρμένιους τους όποιους πάντα βλέπουμε μέ συγκίνηση και αγάπη, υπέστησαν τά ίδια όεινά μέ μας τους Ελληνες εξ' αιτίας τήν ανόμοιοπρεπες και "Ελληνικής διαγωγής των.

Εήμερα οι περισσότεροι έχουν άποκτήσει "Ελληνικήν υπηκοότητα και οι οίκογένειές των ζούν άδελφωμένες μέ πην τις δικές μας.

Η στρατιά όμωσ των κακών Αρμενίων διελύθη . Οι περισσότεροι μετά τήν κατοχή κατέφυγαν στή Σοβιετικήν Αρμενία μεταρληθέντες μέσα σέ μιά μέρα σέ φανατικούς Κομμουνιστές.

Είδια που φαηλάζουν μέσα στους κόλπους των Ρώσων για νά τους δαγκασουν μιά μέρα όπως εδάγκωσαν κι' έμάς τους Ελληνές.-

ΙΣΡΑΗΛΙΤΕΣ

Στήν ἀρχή οἱ Βούλγαροι προσεπάσθησαν νά προσεταιρισθοῦν καί τοὺς Ἰσραήλους στά σχέδιά των, (ὅπως προσεταιρήσθησαν τοὺς Ἀρμενίδους) καί νά τοὺς κινητοποιήσουν κατὰ τῶν Ἑλλήνων μέ τήν ὑπόσχεση λεηλατίας τῶν Ἑλληνικῶν περιουσιῶν.

Ἀλλὰ οἱ Ἰσραηλιῖτες μολονότι ἐγνώριζον τί τοὺς περιμένει σέ περίπτωση ἀρνήσεώς των, οὐδὲν ἐδέχθησαν νά γίνου ὄργανά των.

Εἶναι πρὸς τιμὴν τῆς Ἰσραηλινῆς κοινότητος Διάμας ἡ ὑπερήφανη καί ἀξιοπρεπὴς καί φιλελληνικὴ αὐτὴ διαγωγή των.

Οἱ Ἰσραηλιῖτες εὐγνώμονες γιὰ τὴν στοργήν καί τὴν ἀγάπην τῶν Ἑλλήνων πρὸς αὐτούς, ἔνοιωθον καὶ αὐτοὶ σάν Ἕλληνες καί ἦσαν Ἕλληνες.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΤΕΟΔΑΚΟΓΛΟΥ

Ἀντίθετα ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους, οἱ Γερμανοὶ σέ ὅλη τὴν πέραν τοῦ Σερβικῆς Ἑλλάδα μέχρι τὴν κρήτη διετήρησαν τὴν Ἑλληνικὴ Διοίκηση.

Ἡ διατήρηση τῆς κρατικῆς ὑποστάσεως τῆς κατεχομένης. ὡς μέχρις ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τοῦ πολέμου προβλέπεται ἀπὸ τὰ καθιερωμένα Διεθνεῖς ἔθιμα, τίς Διεθνεῖς συμφωνίες καὶ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον.

Οἱ Βούλγαροι παρέβησαν τίς Διεθνεῖς αὐτὲς συμφωνίες καταλύοντας τὴν Ἑλληνικὴ Διοίκηση στὴν Ἀνατολικὴ Μακεδονία καὶ Θράκη.

Οἱ Γερμανοὶ εἰς κεφαλῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κρατικοῦ Μηχανισμοῦ ἐτοποθέτησαν μὴ Κυβέρνηση ἀπὸ ὁρδῶνα τῆς ἐμπιστοσύνης των. Ἡ νόμιμη Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση μέ Πρόεδρο τὸν Ἀμ. Πουδερὸ εἶχε καταφύγει μέ τὸν Βασιλιά Γεώργιο στό Κάιρο.

Πρόεδρος αὐτῆς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἀθηνῶν ἐτοποθετήθη ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς ὁ Στρατηγὸς Γεώργιος Τσολάκογλου, Διοικητὴς τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ κατὰ τὸν Ἑλληνοϊταλικὸ πόλεμον μέ ἡρωικὴ πολεμικὴ δράσιν.

Ἦταν ἓνας ἰδιότυπος ἰδεολόγος ποὺ ἐπίστευε ὅτι κάποιος ἔπρεπε σ' αὐτὲς τίς δύσκολες στιγμὲς νὰ θυσιάσῃ γιὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὰ νύχια τῶν Γερμανῶν ὅτι Ἑλληνικὸν εἶναι δυνατόν νὰ διασωθῇ. Πρὸ πάντων νὰ ἐπιβιώσῃ ἡ φυλὴ ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῆς κείνης ποὺ τὸν ἔβλεπεν ἄμεσον. Ἐγνώριζεν ὅτι μέ τὴν τοποθέτησιν του ὡς Πρωθυπουργοῦ ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς, θὰ ἐθεωρεῖτο προδότης καὶ θὰ κατεδικάζετο μιὰν ἡμέραν ἀπὸ τὴν νόμιμον ἑλληνικὴν Κυβέρνηση καὶ τίς Ἀθηνεὺς ὑπηρεσίαι ποὺ θὰ προσέφερε ὅπως ἐπίστευεν ὁ ἴδιος στὸν Ἑλληνικὸ λαόν. Ἀκριβῶς λοιπὸν γιὰ νὰ μὴν καταλάβῃ θέσιν αὐτὴν ἓνας πραγματικὸς προδότης οὕτε τεραστίαν θάῃταν ἡ ἐθνικὴ ζημία, ἀνέλαβεν αὐτὸς καὶ ἐθυσιάσθη.

Ἐλαβε τὸ στίγμα τοῦ "Κουίσαλιν" τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἐνῶ ὁμολογουμένως ἦταν καλὸς Ἕλληνας καὶ καλὸς ἄνθρωπος καὶ ἄξιζε καλυτέρας τύχης.

Ακριβώς έπειδή δέν ήταν " γνήσιος κομβολιγν" καί οι ένέργειές του έυεωλήθησαν ότι ένω ώφελοΰσαν τούς Έλληνας, έβλαπταν τά Γερμανικά συμφέροντα, έπαύθη άργότερα άπό τούς Γερμανούς.

Οι υπερφίλοι Γερμανοί ύπερξαν " άτυχοι". Δέν κατάφεραν ούτε ένα γνήσιο προδότη νά βροΰν άπό τήν κυλή των Έλλήνων.

Μιά άπό τίς πρώτες ενέργειές του μόλις ανέλαβεν πρωθυπουργός, ό Γεώργιος Τσολάκογλου, ήταν νά διαμαρτυρηθώ έντονότατα στήν Γερμανική Κυβέρνηση η γιά τήν παράδοση της Ανατολικής Μακεδονίας καί Θράκης στους Βουλγάρους.

Τή διαμαρτυρία του αυτή καιιά δέν έδόθη ούδέποτε άπάντηση. Άλλά τί άπάντηση νά δοθώ τέ μια κυβέρνηση πού οι Γερμανοί δέν κατέζέχοντο ο'ά οστελ ουν πρός συνεννόηση τόν πληρεξούσιό τους στήν Ελλάδα, άλλα απέστελλαν έναν Γερμανό Επιλοχία;

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΕΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

Τ' κύματα των προσφύγων πού έφρευαν άπό τήν Ανατολική Μακεδονία καί Θράκη κατέφευγαν κυρίως στή Θεσσαλονίκη καί στήν Αθήνα.

Έτσι έδημιουργήθη άπό τίς πρώτες ήμέρες ένα τεράστιο πρόβλημα στεγάσεως καί διατροφής άλλων αυτών των Έλλήνων πού προσήρχοντο μέ τήν ψυχή στά δόντια χωρίς νά έχουν κανένα άλλον πόρο ζωής. Οι Βούλγαροι τούς τά είχαν πάρει όλα.

Στήν Αθήνα, στό γραφείο τοΰ Σερραίου δικηγόρου Μαναντώνιου, ανενκροτήθη τίς πρώτες ήμέρες της κατοχής, είδική σύσκεψη προσφυγικών αντιπροσωπειών των βουλγαροκατεχομένων έδαφών.

Άκεί άπεφασίσθη η συγκρότηση ενιαίας εκπροσφυγικής Επιτροπής μέ σκοπό τήν καταβολή πάσης δυνατής προσπάθειας γιά τήν περίθαλψη των προσφύγων, τήν άσφάλιση της κυβερνήσεως καί των Γερμανοϊταλικών Άρχών κατοχής γιά τά Βουλγαρικά έγυλήματα καί τήν ένέργεια διαμαρτυριών καί κάθε άλλης δυνατής κινήσεως γιά τήν προστασία των

Ἄρκεῖ νά σᾶς πῶ ὅτι ὁ μοναδικὸς τρόπος ἐπαφῆς μου μέ-
τόν Γερμανό πληρεξούσιον τοῦ Ράιχ καί τοὺς Γερμανοὺς Στρα-
τηγούς, εἶναι ἓνας Γερμανός.... Ἐπιλοχίας πού ἔρχεται
κάθε Πέμπτη ἐδῶ καί παραλαμβάνει τίς ἐπιστολὲς μας μέ τὰ
αἰτήματά μας καί τίς προτάσεις μας.

Αὕτη εἶναι ἡ ἀξία καί ἡ ἰσχὺς τῆς Κυβερνήσεώς μου.

Ὅταν ὑπογράψαμε τὴν ἀνακωχή ρητὰ μᾶς ὑπεσχέθησαν οἱ
Γερμανοὶ Στρατηγοὶ ὅτι δέν θά εἰσέλθουν Βουλγαρικά Στρα-
τεύματα σέ Ἑλληνικόν ἔδαφος. Κι' ὅμως εἰσῆλθον. Δέν ἐτή-
ρησαν τόν λόγον τους.

Διεμαρτυρήθην ἐντονώτατα ὡς πρωθυπουργός τῆς Ἑλλάδος γι-
νήν κατάληψη τῶν περιοχῶν Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Θρά-
κης, ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους. Κι' ὅμως καμμιά ἀπάντηση δέν
μοῦ ἐδόθη ἀπὸ τὴν Γερμανικὴ Κυβέρνηση. Δέν κατεδέχθησαν
νά μοῦ ἀπαντήσουν.

Αὕτη εἶναι ἡ κατάσταση. Ἀλλά θά συνεχίσω τ' ὄν ἀγῶνα
μου....."

Τότε σηκώθηκε ὁ καθηγητής Ἀλεξ. Σβώλος ὁ ὁποῖος
συγκινημένος τόν συνεχόρη γιὰ τό Πατριωτικὸ του ἔργο
καί τοῦ ἐζήτησε τὴν συμπαράσταση τῆς Κυβερνήσεως στήν
προστασία τῶν προσφύγων.

Ὁ Τσοῦλάνογλου ἐδέχθη νά παράσχη κάθε δυνατὴν ἐνίσχυση
καί προστασία στοὺς πρόσφυγες πού προήρχοντο ἀπὸ τὰ
Βουλγαροκρατούμενα ἐδάφη.

Ἀκόμη παρεκάλεσε τὴν Ἐπιτροπὴν νά συλλέγῃ ἀπὸ
τοὺς πρόσφυγες λεπτομερεῖς καί θετικὲς πληροφορίες
γιὰ τὰ διακράττομενα ἐπιλήματα ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους τίς ὁ-
ποῖες νά τοῦ ἀναφέρουν γιὰ τὴν ἐνέργεια διαμαρτυριῶν πρό
τίς Γερμανικὲς ἀρχές, ὥστε νά σταματήσουν ἢ τουλάχιστον
νά περιορίσουν τὴν λαίλαπα αὕτη τῆς ἐξοντώσεως τῆς φυλῆς μας
σὴν Βόρειον Ἑλλάδα.

Τὴν ὑπόσχεση πού ἔδωσε ὁ Τσοῦλάνογλου τὴν ἐτήρησε
μέσα στὰ ὅρια τῶν πενιχρῶν δυνατοτήτων πού διέθετε.

Κι' αὐτὸ εἶναι πρὸς τιμὴν του.

Μέσα στήν πεῖνα πού ἐμέστιζε τόν πληθυσμὸν τῶν Ἑρμανοκρ-
τουμένων ἐδαφῶν χωρὶς τὴν προστασία τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνή-
σεως τῶν Ἀθηνῶν, θά ἦταν ἀδύνατον νά παρασχεθῇ στοὺς πρό-
γες οἰαδήποτε βοήθεια.

Καί οἱ πρόσφυγες διαφεύγοντες τόν μαρτυρικό θάνατον ἀπὸ
τοὺς Βουλγάρους δολοφόνους, θά ὑπέκυπταν στὸν ἀργό

θάνατο τῆς κεῖνας.

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Γιὰ τὴν ἱστορία παραθέτουμε μερικὰ ἀπὸ τὰ ὀνόματα τῆς Ἐπιτροπῆς Μακεδόνα-Θρακῶν τῶν Ἀθηνῶν.

1.- Ὁ καθηγητὴς Κεραμόπουλος, πού διετέλεσε καὶ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς μέχρι τὸν Σεπτέμβρη 1941.

2.- Ὁ Καθηγητὴς Α. Σπῶλος πού ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ τὸν Σεπτέμβρη τοῦ 1941 μέχρι καὶ τοῦ Ἰουλίου 1943.

3.- Ὁ καθηγητὴς Κόνδρος, 4.- ὁ Δ. Ἀνδρεάδης 5.- ὁ στρατηγὸς Διώτης, 6.- ὁ Μακεδόνας ἀγωνιστὴς Γεώργιος Μόδης.

Ὅλοι αὐτοὶ εἶχαν τὴν πρωτοβουλία τῆς ἰδρύσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Συμμετεῖχαν ἐπίσης οἱ Μητροπολίται τῶν Βουλγαροκρατεχόμενων περιοχῶν καθὼς καὶ οἱ ~~ἀπὸ τὴν~~ Δ. Μάξης, Β. Χατζηλίας, Α. Μπανάλμπαςης, Γ. Ξηνιάδης, Ι. Παπαδάκης, Χρ. Εὐελπίδης, Ἀλ. Ζάνας, Β. Τιμωνίδης, Α. Θεολογίτης, Μ. Σταμούλης, Α. Λαμπριανίδης, Φ. Μανουηλίδης, Ν. Μανούσης, Δ. Κέννας, Ν. Τσίμπας. Ν. Λούβαρης κ.λ.π.

Ἀντιπρόσωποι τοῦ Νομοῦ Δράμας στὴν Ἐπιτροπὴ διετέλεσαν οἱ:

1.- Α. Λαμπριανίδης

2.- Ἀλ. Ἀποστολίδης

3.- π. Κάλφας

4.- Α. Κουτούρης

5.- Θ. Σάμανίδης

6.- Β. Κισάγισλης

7.- Α. Παπαθεοδώρου

8.- Α. Παπαδόπουλος

9.- Ν. Γεωργιάδης

10.- Γ. Πακούλας

11.- Σ. Λαββίδης

12.- Κ. Κοσμίδης

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

ΣΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Κατὰ παρόμοιο τρόπον ὅπως καὶ στὴν Ἀθήνα συνεκροτήθησαν στίς διάφορες Μακεδονικὲς ἡδύεις τῶν Γερμανοκρατου-

μένων περιοχών επιτροπές προσφύγων του ή κεντρική των
επιτροπή εύρισκετο στη Θεσ/κη.

Τήν Δράμα, στην κεντρικήν Επιτροπή της Θεσσαλονίκης,
εμπροσώπουσεν ο Δήμαρχος Δράμας Αθανάσιος Τριανταφυλλί-
δης ο οποίος ήταν και ένα από τα κυριότερα και μαχητικώ-
τερα ήγετικά στελέχη της επιτροπής αυτής.

Παράλληλα στη Γενική Διοίκηση Μακεδονίας, στη Θεσσαλο-
νίκη ιδρύθη υπηρεσία Κοινωνία της Προνοίας με επικεφαλής
τόν παλαιό δήμαρχο Δράμας Παζιάνη, που παρείχε κάθε δυνα-
τή περίθαλψη στους καθημερινά αφιανουμένους πρόσφυγες.

Ετούς πρόσφυγες έχορηγοῦντο:

1.- Χρηματικό μηνιαίο βοήθημα

2.- Ρουχισμός παλαιός

3.- Κατοικία σέ ειδικά για τόν σκοπόν αυτόν επιτασσό-
μενα οικήματα στις πόλεις και στα χωριά.

4.- Για τούς έγναθισταμένους στην ύπαιθρο εδίδετο και
μικρός γεωργικός κληρος.

2 στρέμματα σέ οίκογένεια μέχρι 4 μελών.

4 " " " " άνω τών 4 μελών.

Ο κληρος αυτός όσο μικρός και αν φαίνεται ήταν τότε
πραγματική σωτηρία για τούς κατέχοντες. Έξασφάλιζαν
έστω και αν δεν τόν καλλιεργοῦσαν οι ίδιοι, τό σιτάρι
που έχρειάζοντο τότε τό πολυτιμότερον είδος διατροφής
και τό ισχυρότερο " νόμισμα" άναγκαζών.

Σιγά-σιγά οι πρόσφυγικές επιτροπές έθεωρήθησαν κρατι-
κές υπηρεσίες και οργανώθησαν κατά τόν καλύτερο δυνατό
τρόπο.

Σέ μία εποχή που ο τιμάρλιμος της ζωής, μετεβάλλετο,
στην Γερμανοκρατούμενη Ελλάδα, από ώρα σέ ώρα και χι-
λιάρδες Έλληνες πέθαιναν από την πείνα, τό έργο τών Επι-
τροπών αυτών αποτελεί άληθινήν έποποιία και είναι όίκαιο
ο άπονεμόμενος σ'αυτούς έπαινος.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

Παράλληλα προς τό έργο της ύλικής βοήθειας οι Έπιτρο-
πές προσφύγων έπιτελοῦσαν ένα μεγάλης σημασίας έθνικον
έργον.

Συνεικέντρωσαν από τούς πρόσφυγες πληροφορίες για τά
έγνηήματα τών Βουλγάρων και την κατάσταση στα Βουλγαροκρα-

τούμενα εδάφη .

Τίς πληροφορίες αυτές τις διωχέτευαν στις Διευθυντικές Επιτροπές.

Οι Διευθυντικές Επιτροπές με βάση τις πληροφορίες αυτές συνέτασσαν συνεχώς διαμαρτυρίες και υπομνήματα τα όποια επέδιδαν στις Γερμανικές Αρχές Κατοχής και στην Κυβέρνηση των Αθηνών.

Πολλά επέτευχθησαν με τις διαμαρτυρίες των και είναι άλλη μια οφειλομένη τιμή προς τους αποτελέσαντες τις Επιτροπές αυτές.

Μετά την ἐπίσκεψιν στον Γκυλάμογλου ή ἐπιτροπή των ἐν Αθήναις Μακεδόνων Θρακων συνέταξεν ένα θαυμάσιον υπόμνημα διαμαρτυρίας τό όποϊον ἐπεδόθη τις πρώτες ήμέρες του Ιουνίου 1941 στους πληρεξουσίους ~~πληρεξουσίου~~ της Γερμανίας και Ιταλίας στην Ελλάδα Αλτερμκουρχ και Γκίττς.

Είναι ένα θαυμαστό ντοκουμέντο πού ἐκφράζει όχι μόνο τόν πόνο του Έλληνικοῦ Έθνους αλλά και ἐκθέτει ἀντικειμενικά την ιστορικήν ἀλήθεια για τις ἐπίμαχες αυτές περιοχές πού διεκδικεῖ ή Βουλγαρία.

Θά ἔπρεπε όλόκληρο τό υπόμνημα νά τό παραθέσουμε για νά διαβαστῇ ἀπό τους ἀναγνώστες μας. Αλλά ό χώρος του βιβλίου είναι πριωρισμένος.

Αρκούμεθα μόνο στην παραθεση του πρώτου κεφαλαίου.

Σ'αυτό ἐπιτίθεται γιατί δέν δύναται νά μεταβιβασθῇ ή στρατιωτική Ἀτοχή.

"Η ΕΛΛΑΣ καταθέσασα τά ὅπλα παρεδόθη όχι εἰς τους Βουλγάρους ἀλλ'εἰς τους Γερμανούς και Ιταλούς, μεθ'ὧν ὑπῆρξεν ἐμφόλεμος.

"Η OCCUPATIO BELLICA κατὰ τό διεθνές δίκαιον είναι ἰδιαίτερα ἔννομος σχέσις μεταξύ της κατεχούσης πολιτικῆς ἐξουσίας του ἐχθρικοῦ κράτους και τῶν κατοίκων του καταληφθέντος ἐδάφους, ἔννομος σχέσις, ὑποθέτουσα διεξαγωγήν πολέμου μεταξύ κρατων και ἐξ'ἧς πηγάζουν διά τόν καταλαβόντα τό ἐχθρικό ἔδαφος δικαιώματα και ὑποχρεώσεις μέχρι της συνολογήσεως της Εἰρήνης.

"Η OCCUPATIO BELLICA προϋποθέτει ἐμφόλεμον κατάστασιν μεταξύ του καταλαβόντος κράτους και του κράτους οὐ κατε-

λήφθη τό ἔδφος.

Ἀλλ' ἡ Βουλγαρία δέν ὑπῆρξεν ἐμπόλεμος ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι ἀπλῶς τρίτη δύναμις.

Μεταβίβασις τῆς OCCUPATIO εἰς μὴ ἐμπόλεμον Κράτος δέν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ «ιεθνοῦς Δικαίου, καθ' ὅσον δέ, γνωρίζομεν δέν εἶναι γνωστή εἰς τὴν πρᾶξιν.

Εἰς τό καταλαβόν Κράτος δέν ἐπιτρέπεται κατ' ἀρχὴν μεταβολή τοῦ νομικοῦ, διοικητικοῦ καὶ πολιτικοῦ STATUS QUO τοῦ ἐδάφους.

Μόνον δέ, ἐάν ἀπόλυτα κωλύματα διὰ τὸ συμφέρον αὐτοῦ προκύπτουν ἀπο τὴν νομοθεσίαν τοῦ καταληφθέντος ἐδάφους εἶναι δυνατὴ ἡ παρέκκλισις ἀπ' αὐτῆς.

Κατὰ μείζονα λόγον δέν ἐπιτρέπεται μεταβίβασις τῶν δικαιωμάτων τοῦ καταλαβόντος εἰς τρίτην δύναμιν. Διότι τό καταλαβόν Κράτος ὑπέχει εὐθύνας, ἔστω καὶ ἰόνον ἠθικᾶς, διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ καταληφθέντος ἐδάφους. Δέν νοεῖται δέ εὐθύνη δι' ἄλλοτρίαν ἐνέργειαν.

Οὕτω ἡ Γερμανία, καίτοι ὑπεύθυνος διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ καταληφθέντος Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, θά ἀπέρριπτεν οὐσιαστικῶς τὴν εὐθύνην της, ἐφ' ὅσον τὴν OCCUPATIO BELLICA μετεβίβασεν εἰς τρίτον Κράτος.

Τοῦτο ὅμως δέν συμβιβάζεται πρὸς τὴν τακτικὴν μίξς μεγάλης δυνάμεως, διεξαγωγῆς τόν πόλεμον μετὰ τόσου θάρρους καὶ ἐπιγνώσεως εὐθυνῶν.

Καθ' ἣν δέ στιγμήν οὔτε ἡ Γερμανία, οὔτε ἡ Ἰταλία ἐγκατέστησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα πολιτικὰς ἀρχάς, δέν δυνάμεθα ν' ἀέννοήσωμεν πῶς τοῦτο ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Καί ἂν ἀκόμη ὑποθέσωμεν ὅτι καθαρῶς στρατιωτικοὶ λόγοι ἐπέβαλον ἴσως εἰς τό Γερμανικόν OBERKOMMANDO τὴν χρησιμοποίησιν Βουλγαρικῶν στρατευμάτων εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας, τὰς ὁποίας κατέλαβεν ὁ Γερμανικός Στρατός, ζήτημα ἐφ' οὗ ἡμεῖς δέν δυνάμεθα ν' ἀναμιχθῶμεν, πάλιν ἡ διοικήσεις καὶ ἡ δικαιοσύνη θά ἔπρεπε νά μείνουν Ἑλληνικαί, διὰ νά μὴν ὑποφέρῃ ὁ ἄθῳος πληθυσμός ὅσα ὑποφέρει καὶ θά ὑποφέρῃ ἀπὸ τὴν κακομεταχείρησιν τῶν Βουλγάρων.

Στὰ ἐπόμενα κεφάλαια τῆς ὑπομνήματος ἐπεξηγεῖται :

- 1.- Γιατί ἡ κατοχὴ τῶν ἐδαφῶν αὐτῶν ἀπὸ τὴν Βουλγαρία ἐνῶ δέν εἶναι ἀναγκαῖα εἶναι ὅμως ἐπικίνδυνος.
- 2.- Ποιές εἶναι οἱ πραγματικὲς διεκδικήσεις τῆς Βουλγαρίας.
- 3.- Ποιὰ εἶναι ἡ ἐθνολογικὴ σύστασις τῶν περιοχῶν αὐτῶν.

4.- Τί ἐδημιούργησε τό Ἑλληνικό Κράτος στά ἐδάφη αὐτά.

5.- Ποιές εἶναι οἱ οἰκονομικοκοινωνικές ἀπόψεις τοῦ
ζητήματος.

Καί καταλήγει τό ὑπόμνημα μέ τήν ἀκόλουθο παράγραφο.

" Ἡ συνείδησις τοῦ δικαίου τῆς ὑποθέσεώς μας θεμελι-
ουμένη ὡςἀνωτέρω , κατ'ἀκλόνητον τρόπον, μᾶς κάνει νά
διαμαρτυρώμεθα μέ ὅλην τήν δύναμιν τῆς ψυχῆς διὰ τήν κατά-
ληφιν τμημάτων Ἑλληνικῆς γῆς ὑπό τῶν Βουλγάρων, κατὰλη-
φιν τήν ὁποῖαν δέν ἤμποροῦμεν νά δεχθῶμεν οὔτε ὡςπροσω-
ρινήν" .

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΔΙΜΡΤΥΡΙΩΝ

Ὅσο περνοῦσαν ὁμοιοί ἡμέρες ἐληθήθαιναν τὰ Βουλγαρικά
ἐγκλήματα.

Τόν Ἰούλιο 1941 νέα διαμαρτυρία τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιδύ-
εται στάς πληρεξουσίου Ἰταλίας, Γερμανίας, Καταγράφονται
λεπτομερῶς τὰ διαπραττόμενα ἀπό τοὺς Βουλγάρους ἐγκλήματα.

Καί στίς ἀρχές Σεπτεμβρίου 1941 νέα διαμαρτυρία στήν
ὁποία περιλαμβάνονται τὰ διαπραχθέντα κατὰ τό θέρος
ἐγκλήματα. Μεταξύ τῶν ἄλλων σταχυολογοῦμε τὰ ἀκόλουθα:

" Εἴκοσι πρόκριτοι ἐκ Προσωπείας, 8 ἐκ Χωριστῆς,
7 ἐκ Κοκκινόγειων, 12 ἐκ Πλατανιάς, 5 ἐκ Φωτολείβας,
9 ἐκ Πύργων, 10 ἐκ Εὐροποτάμου, 11 ἐκ Περιθωρίου, 15 ἐκ
Λαζάνου (; ;), 13 ἐκ Κυργίων, καί 9 ἐκ Καλαμπανίου
συλληφθέντες μετήχθησαν εἰς τήν Βουλγαρίαν, εἰς τήν ὁποῖαν
ἐπίσης μετήχθη καί ὁλος ὁ ἔρρηκτο πληθυσμός Ὀχυροῦ (;)
Πάντων τούτων ἀγνοεῖται ἡ τύχη.....

Ἐξ ἄλλου γυναῖκες καί κορίτσια τοῦ παραμεθορίου συνοι-
κισμοῦ Ὀχυροῦ τῆς περιφερείας Δράμας ἐβιάσθησαν κτηνω-
δῶς ὑπό Βουλγάρων στρατιωτῶν.

Εἰς τό κρατητήριον τῆς Κάτω Μοντοῦς ἐκρατοῦντο 50
πρόσωπα μεταξύ τῶν ὁποίων καί ἡ Ἑλένη Ν.Ν.....ενα
κορίτσι δεκατεσσάρων ἐτῶν.

Περί τό μεσονύκτιον μιᾶς τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ
Ἰουνίου εἰσέβαλον εἰς τό κρατητήριον δύο Βούλγαροι

στρατιώται ζητούντες έιμόνες καί όνομαστικώς τό δεκατετραε-
τές αυτό κορίτσι. Τό άνεκάλυψαν νά κοιμάται μεταξύ του
πατρός καί της μητρός του καί τό άπήγαγον παρά τές ίνεσίας
των γονέων του, τούς όποίους μάλιστα έλάγχισαν είς τά
χέρια διότι ούτοι άπεπειράθησαν νά προστατεύουν τήν
κόρη των. Μετάάροδον τριών περίπου ώρών επανέφεραν τό
δεκατετραετές αυτό κορίτσι, τό όποϊον εύρίσκετο είς άθλιε-
στάτην κατάστασιν, προκαλοΰσαν τήν άγανάκτησιν καί την
φρίκην κάθε άνθρώπου.....

Τήν 3η/ Ιουνίου 1941 έπτά Βούλγαροι στρατιώτες εισβάλε
λόντες είς τήν οίκίαν του Νικολάου Ν. είς τό χωρίον
Μικρόπολις ήσέλησαν έκ περιτροπής επί της συζύγου του,
παρουσία αυτού του ίδίου τόν όποϊον καί έλόγχισαν. Είς
τάς φωνάστεις άτοχοΰς γυναικές προστρέξαντες οί Βούλγαροι,
δήμαρχος καί Αστυνόμος, έδήλωσαν άπλως ότι αυτά είναι.....
συνήθη είς τούς στρατιώτας".

Στό υπόμνημα περιλαμβάνονται καί άλλα Βουλγαρικά έγκλη-
ματα, φόνοι κ.λ.κ. πού διεπραχθησαν σέ άλλους νομούς
των Βουλγαροκρατουμένων έδαφών.

Περιλαμβάνεται επίσης καί ή βιαία εκκένωση του Παλαιού
Καλαποτίου στις 9-6-41. Τό υπόμνημα καταλήγει.

"Ολοκληρος ή μή Βουλγαροκρατουμένη Έλλάς καί ιδίως ή-
αί βόρειαι έπαρχίαι αυτής έχουν κατακλυσθεί μέχρι σήμερα
άπό πλέον των 50.000 θυμάτων της άνηκούστου βαρβαρότητος
των Βουλγαρικων Άρχων.

"Εδημιουργήθη οΰτω 20 μόλις έτη μετά τήν Μικρασιατικήν
καταστροφήν νέον προσφυγικόν πρόβλημα διά τήν Έλλάδα, ό-
ξύτερον των προηγουμένων λόγω των έξαιρετικων πολεμικων
συνθηκων, συντελοΰν δε τά μέγιστα είς τήν επικίνδυνον
εξυγίαν των μεγάλων προβλημάτων της Ίξασφαλίσεως διά τόν
λαόν εργασίας, του επισιτισμοΰ καί της υγιεινής καταστάσεω
της χώρας τά ότοια αντιμετώπιζει ή Έλλάς, ή αντιμετώπισι
των προβλημάτων τούτων..... είναι τό πλέον θλιβερόν
καί επικίνδυνον άποτέλεσμα της παραδόσεως των Έλληνικων
επαρχιων είς τούς Βουλγάρους καί της έναντι του Έλληνι-
σμοΰ Βουλγαρικης πολιτικής".

Σέ λίγες ήμέρες όμως οί Βούλγαροι θά δημιουργήσουν
μιά άνόμην πίο φρικαλέα καπάσταση τό ψευδοκίνημα του 1941
καί τίς επακολουθήσασας φρικαλέες σφαγές. -

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΧΡΥΣΟΧΟΟΥ

Μία αληθινά έθνική προσφορά της Κυβερνήσεως των 'Αθηνών την όποία όφεί ουμε νά καταλογίσουμε στο ένεργητικό της, ήταν ή τοποθέτηση , σάν Γενικού 'Μεθεωρητοῦ Νομαρχιών της Γενικής Διοικήσεως Μακεδονίας, τοῦ Συνταγματάρχου 'Αθανασίου Χρυσοχόου, έπιτελάρχου κατά τόν πόλεμο 1940-1941 τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ.

Ο 'Αθανάσιος Χρυσοχόου καλυπτόμενος κάτω από τήν ιδιότητα αυτή καί συνεργαζόμενος μέ ένα πλήθος από μονίμους καί έφέδρους 'Αξιωματικούς, ζούς σκώδρες της Λωλοφυλακής κ.λ.λ. επέ-
τυχε νά οργανώσει μέ έδρα τήν Θεσσαλονίκη μία θαυμασία υπηρεσία αντιμετώπισεως της Βουλγαρικής προπαγάνδας καί της Βουλγαρικής έγκληματικής δραστηριότητας.

Ειδικά για τίς Βουλγαροκατεχόμενες περιοχές είχε πρήρες δίκτυο πληροφοριών τό όλοιο τοῦ προσεκρίζε πολύτινες πληροφορίες.

Ετήν Γερμανοκρατούμενη/όχθη τοῦ Στρουμώος είχε/ οργανώσει έρξιστην υπηρεσίαν υποβοηθήσεως διαφυγών από τίς Βουλγαροκρατούμενες περιοχές καί υποδοχής των διαφευγόντων.

Μέ όργανα της Χωρ/κής καί άλλους κρατικούς αρμοδίους έλάμβανε καταθέσεις ένόρκους των 'Ελλήνων αυτών καί διέφευγαν από τήν Βουλγαρική τυρανία μέ όλες τίς λεπτομέ-
ρειες των μαρτυριών καί βασάνων καί υπέστησαν από τους Βουλγάρους.

Οί μαρτυρίες αυτές καταθέσεις αποτελοῦν σήμερα πολύτιμα ιστορικά ντοκουμέντα για τά πρωτοφανή Βουλγαρικά έγκλήματα καί διεγράφησαν.

Κάθε έξαμηνία ο 'Αθανάσιος Χρυσοχόου συνέτασσε μία λεπτομερή καί έμπεριστατωμένη/έκθεση για τήν κατάσταση στη Μακεδονία τήν όποία διωχέτευσε καί πρός τήν Κυβέρνηση των 'Αθηνών αλλά καί πρός τό Στρατηγείο Μέσης 'Ανατολής καί τήν 'Ελεύθερη Ελληνική Κυβέρνηση στο Κάιρο.

Γιατί ο 'Αθανάσιος Χρυσοχόου ήταν σέδι ρική έπαφή μέ τό Συμμαχικό Στρατηγείο Μέσης 'Ανατολής.

Εύγνωμοσύνη αίσθανόμεθα όλοι οί Ελληνες καί ιδιαιτέρως οί κάτοικοι των άμφιτιτών αυτών περιοχών για τίς πολύτιμες υπηρεσίες καί προσέφεραν πρός τό έθνος ο 'Αθανάσιος Χρυσοχόος

Ἦρξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς μαχητικωτέρους "Ἕλληνες ἡγέτες
τοῦ ἀγωνίστηκε σὲ μιὰ ἀπὸ τίς εἰς ἐπικίνδυνες ἐνστάσεις
τῆς Πατρίδος στίς εἰς κρίσιμες στιγμὰς τοῦ Ἀγῶνος.

Ἡ δὲ δέος καὶ συγκίνηση ἀναμετροῦσε ἐμεῖς οἱ νεώτεροι
τὸ μεγαλεῖο τοῦ Ἀγῶνος του.

Ἀκούσαμε τῶν πολυτίμων γιὰ τὴν νεώτερην Ἱστορίαν
στοιχείων καὶ συνεκέντρωσε μὲ τὴν ἐθνικὴν αὐτὴ δραστηριότη-
τα, αἷμα προσέφερε σὲ βιβλίον του " Ἡ Κατοχὴ ἐν Μακεδονίᾳ "
ποῦ ἀποτελεῖ μιὰ καινούργια ἐθνικὴ προσφορά.

Πληροφορίες καὶ στοιχεῖα ἀπὸ τὸ βιβλίον του αὐτό
περιέχονται στὴν ἐξιστόρησίν μας γιὰ τὴν Βουλγαρικὴν
Κατοχὴν στῇ Ἀράμῃ.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

ΓΕΡΜΑΝΟΠΡΩΣΙΚΟΣ

ΠΟΛΕΜΟΣ

Στις 22-6-1941 οι Γερμανικές στρατιές διαπερνούν αίθρια-διαστρικά τα γερμανοσοβιετικά σύνορα, μιστά στα μάτια μιας τρομαγμένης κατάπληκτης και αντίκρουσης ανθρωπότητας. Μια σειρά από αλληλέγγυες έντυπωσιανές νίκες των Γερμανών πείθουν τον Βούλγαρο Πρωθυπουργό Φιλίπ ότι οι Άξονικές δυνάμεις θα τερματίσουν νικηφόρα τον πόλεμο μέσα στο 1941. Αυτό τον κινή ν' αποφασίσει την επίσκεψη της ολοκληρώσεως του σχεδίου εκβουλγαρισμού των κατεχομένων Έλληνικών εδαφών ώστε όταν παρακαθήση στην τράπεζα της Ειρήνης να παρουσιάσει τετελεσμένα γεγονότα. Αυτή η "επίσκεψη" σημαίνει ομαδική σφαγή και γενοκτονία των Ελλήνων. Η Βουλγαρική Κυβέρνηση όμως φοβάται μήπως οι πράξεις της αυτές προκαλέσουν την αντίδραση του έρωτευμένου με την αρχαία Έλλάδα Αδόλφου Χίτλερ ή την αγανάκτηση της Διεθνούς Κοινής Γνώμης.

Αποφασίζεται άρα την όφια να υποβοηθηθούν οι Έλληνες στην διοργάνωση μιας επαναστάσεως, για να δικαιολογηθεί μια ομαδική σφαγή σε μεγάλη ένταση. Σε μιά εποχή όμως που ο Άξονας προελαύνει παντ ού νικηφόρος οι Έλληνες ούδέποτε θα είχαν τέτοια άνοησία. Γι' αυτό και οι Βουλγαρικές μυστικές υπηρεσίες αναλαμβάνουν να διοργανώσουν οι ίδιες τό κίνημα αυτό. Ήδη η Βουλγαρική αντιδικτατοκρατία έχει βρει τους Έλληνες που χρειάζονται γι' αυτή την βρωμερήν υπόθεση.

ΠΑΥΛΙΟ

28-6-1941

"Ενα Γερμανικό Στρατιωτικόν αυτοκίνητο σταματά μπροστά στις φυλακές της Αιρονναυκίας. Έκεί κρατούνται Κομ/σται και βαρυνονται.

"Ενας θαλοντυμένος κύριος κατέβηκε από τό αυτοκίνητο συνοδευόμενος από δύο Γερμανούς Άξι/κούς της G.F.P. (Γιέ- "Εφ- Πέ τα αρχικά γραμμά της Γιεχάμ Φέλντ Πολιταί- Βίδικης Στρατιωτικής Αστυνομίας των Γερμανών για την δίωξη των κινήματων Έθνικής Αντιστάσεως των Ισλαμικών Ευρωπαϊκών Λαών).

παρουσιάσθησαν στον Έλληνα Δ/ντή των φυλακών. Στο γραφείο του έγιναν οι άμοιβαίες συστάσεις.

Ο καλοντυμένος κύριος ήταν Βούλγαρος διπλωματικός υπάλληλος της Βουλγαρικής πρεσβείας 'Αθηνών.

Μεμελιστάλαχτον ύψος έδήλωσε πως είχε μιάν ειδικήν αποστολήν.

Οι Γερμανοί 'Αξι/κοί αυστηροί καί εχότομοι επέδωσαν στον Δ/ντή των φυλακών την υπ' αριθ. 621 διαταγή της Γκε- εφ- Πέ δυνάμει της οποίας διετάσσεται ή άμεσος απόλυση από τις φυλακές 27 'Ελλήνων Κομ/στών.

Αιτιολογικό τή απόλυσεως. 'Η θερμή παράκληση της Βουλγαρικής πρεσβείας γι' αυτούς " καθ' όσον οι ειρημένοι είναι Βούλγαροι υπήκοοι καί έπτελοῦσι ειδικήν υπηρεσίαν".

Ο 'Ελληνας Διευθυντής των Φυλακών διαβάσει σιγά σιγά τά όνόματα:

1.- 'Ανδρέας Τσίπας, αναπληρωτής Γενικός Γραμματεὺς τοῦ ΚΚΕ.

2.- 'Ανδρέας Τζήμας, μέλος της ΚΕ τοῦ ΚΚΕ

3.- Κ. Λαζαρίδης, μέλος της ΚΕ τοῦ ΚΚΕ.

4.- Ζησιάδης ή Τερπόβσκι μέλος τοῦ Μακεδονικοῦ Γραφείου τοῦ ΚΚΕ.

5.- Ζήσης Βελλιόπουλος, 6.- Ζήσης Καλλιμάνης, 7.- 'Αναστ.

Καρατζᾶς, 8.- Πέτρος Κέντρος 9.- Λάμπρος Μόσχος, 10.- Κυρ.

Μιλιλίης, 11.- 'Αθαν. Πέικος, 12.- Λάζ. Μποζίνος 13.- Στέλ.

Μακρινεδέλιος, 14.- Διαμ. Τσιτσίνας, 15.- Νικ. Σωτηρίου

16.- Μιχ. Σκουπακίδης 17.- Νικ. Χαϊβανίδης 18.- Ροδ. Σος

Χαριζάνης 19.- 'Εμ. Καζαντζής, 20.- Κων. Λάμπου, 21.- Δη-

μήτριος Λέστας, 22.- Φωτ. Ούρουζη, 23.- Πάντ. Τζίνας,

24.- 'Ιωάνν. Κων/νίδης, 25.- Θεόδ. Βουθυριάδης, 26.- Λάζ.

Πτάμιος, 27.- 'Εμμ. Χαραλάμπους.

Θυμήθηκένό Δ/ντής των Φυλακών, ότι την παραμονή της εισέ-
δου των Γερμανών στο Βαύριο, είχε προτείνει σ' αυτούς
νά τους υποβληθήση νά δραμετεύθουν, όπως έγινε με πολλούς
Κομ/στες, από τις φυλακές γιά ν' αποφύγουν την αντικομω-
νιστική μανία των Γερμανών κι' αυτοί άρνήθησαν. Τώρα γινό-
ταν καθαρή ή αίτία της άρνήσεώς των.

Θυμήθηκέν ακόμα ότι όλοι τους προήρχοντο από την Βόρειον
'Ελλάδα καί έβαρύνοντο όχι μόνον ' Κομμουνιστικήν αλλά καί
αυτονομιστικήν όρῳσι.

Σκέφθηκέν ότι ή αποφυλάκιση αυτών των Κομμουνιστών
γινόταν άκριβώς σέ μιάν εποχή που οι Γερμανοί, με την
κρόσφατη κήρυξη τοῦ Ρωσογερμανικοῦ πολέμου, κατεδίδωσαν με
αφάνταστη μανία καί τόν πλέον άσημαντο στέλεχος τοῦ Α.Κ.

Ἄρχισε πλέον νά καταλαβαίνει ὅτι τά κοινωνικά αὐτά ἀποβράσματα προωρίζονταν γιά κάποιο καταστροφικόν ἔργον ἐναντίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μακεδονίας μας. Ἀλλά τί ἀκριβῶς; Μυστήριο.

Βύθισε τό βλέμμα του στά μάτια τοῦ Βουλγάρου.

Ἐκεῖνος τοῦ χαμογέλασε ἀνιγματοειδῶς.

Οἱ Γερμανοί Ἀξ/κοί διέκοψαν τοὺς συλλογισμούς τοῦ Διευθυντοῦ λέγοντάς του ὅτι ἡ ἀποφυλάκιση πρέπει νά γίνη ἀμέσως καί ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν.

Ἐκεῖνος ἀφ' οὗ βεβαιώθηκε γιά τό γνήσιο τῆς δ/γης καί συνεννοήθηκε με τοὺς προϊσταμένους του ἀναγκάσθηκε νά ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόλυση τῶν 27 Κομμουνιστῶν.

Ἦταν ἡ ἀρχὴ μιᾶς ὀδυνηρῆς περιπέτειας γι'αὐτόν νομῶς Δράμας καὶ τῆς Μακεδονίας.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ

Τῶν ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

Μέ λίγες ἡμέρες σ' ἓνα δρόμο τῆς Ἀθήνας δύο ὄργανα τῆς εἰδικῆς Ἀσφαλείας συνήντησαν τόν Ἀνδρέα Τσίπα, τόν πρῶτο ἀπο τοὺς ἀποφυλακισθέντας.

Θέλοντας νά διαπιστώσουν τί ρόλο παίζει μετὰ τὴν ἀποφυλάκισή του τόν συνέλαβαν καί τόν ὠδηγήσαν στὰ γραφεῖα τῆς Ἀσφαλείας.

Ἐκεῖ τοῦ ἔγινε λεπτομερὲς ἔρευνα. Εἶχεν ἐπάνω του Βουλγαρικὴ ταυτότητα καί ἄλλα ἔγγραφα πού πιστοποιοῦσαν ὅτι εἶναι πράκτωρ εἰδικῆς Βουλγαρικῆς ὑπηρεσίας.

Με θρασύτητα διεμαρτυρήθη γιά τὴν σύλληψή του καί ζήτησε νά εἰδοποιηθῇ ἡ πρεσβεΐα του. Σέ ἐρώτηση ποιά εἶναι ἡ πρεσβεΐα του ἀπήντησε μέ ἰταμότητα.

- Ἡ Βουλγαρικὴ πρεσβεΐα.

Πραγματικὰ σ' ἄλλο μέ ἐπέμβαση τῆς Βουλγαρικῆς πρεσβεΐας Ἀθηνῶν ἀφέθηκεν ἐλεύθερος.

Αὐτός ὁ Τσίπας ἦταν αὐτὴν τὴν ἐποχὴ Γραμματεὺς τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ Ἀπλῶς Ἀρχηγός τοῦ ΚΚΕ. Παρέμεινε σ' αὐτό τό πόστο μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1941 ὁπότε ἀνέλαβε τὴν ἡγεσίαν τοῦ κόμματος ὁ Γεώργιος Σιάντος.

Τίς σχέσεις τοῦ Τσίπα μέ τοὺς Βουλγάρους ἐπιβεβαιώνει σὰ ἀπομνημονεύματά του καί ὁ Διοικητὴς τῆς II Μεραρχίας

του ΕΛΑΣ καπατάν Όρέστης (ψευδώνυμο του Μούντριχα).

Αλλά και όλοι οι υπόλοιποι από τους άποφυλακισθέντας παρουσίασαν στην Κατοχή και μεταπελευθερωτικά πλούσια Κομμουνιστική, αυτόνομιστική και φιλοβουλγαρική δράση.

Ο Λάζαρος Ζησιάδης ή Τερπόφσκι ανέλαβε υπηρεσία στη Βουλγαρική πρεσβεία Αθηνών.

Ο Δέλιος Παπανεδέλκος έγινε τεστάθη στη Βουλγαρική Λέσχη Θεσ/κης.

Ο Παντ. Τζίμας ή Τσίμας ή Γκόλτσος ή Παπαγεωργίου άλλοτε υποψήφιος Βουλευτής του ΚΚΕ στο Νομό Πέλλης παρουσίασθημεν ήγετικό στέλεχος της Βουλγαρικής προπαγάνδας στην Εδεσσα.

Ο Κυρίακος Μπιλάλης και ο Λέτρος Λέντρος μαζί με τον προαναφερθέντα Τσίμα ήγούντο Βουλγαριστών ἐκδηλώσεων στη Φλώρινα.

Ο Διαμ. Τσιτσίνας υποψήφιος Βουλευτής ΚΚΕ, ο Ζήσης Καλιμάνης, ο Α. Καρατζάς και ο Α. Μόσχος έγιναν στενοί συνεργάτες των Ιταλών και του Βουλγαρομακεδονικού Κομιτάτου.

Ο Ανδρέας Τζίμας, μέλος του Μακεδονικού Γραφείου και Βουλευτής του ΚΚΕ τό 1936 στη Καστοριά μεζωνομάσθη σε Σαμαρινιώτη ή Τζίμαφ συνειργάσθη στενώτατα με τον Ρουμανό-βλαχο Ιταλοπρόδοτη Αλκιβιάδη Διαμάντη τον αυτοαποκαλούμενο πρόγνηπα της Πίνδου για να ιδρύσαν ανεξάρτητο Λατινοβλαχικό Κράτος. Μετέπειτα απέστάλη ως Πρεσβευτής της ΠΕΒΑ στον Τότο όπου και παρέμεινε σάν ανώτατο ήγετικό στέλεχος της Μακεδονίας του Βαρδάρ.

Επίσης και οι άλλοι παρουσίασαν παρόμοια "άξιοζήλευτη" δράση.

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ
ΚΑΙ Κ.Ο. ΔΡΑΜΑΣ

Η Βουλγαρική πρεσβεία αρχισε σιγά-σιγά να προωθή τους κομ /στές αυτούς προς την Μακεδονία-Θράκη. Εκεί είχε γίνει ή κατάλληλη προεργασία από τις μυστικές Βουλγαρικές υπηρεσίες. Έτσι αυτοί έπιασαν ήγετικά πόστα στο Μακεδονικό Γραφείο του ΚΚΕ και άλλες κομματικές οργανώσεις.

Ήταν ένας πραγματικός άθλος ή επιτυχία αυτή των υπηρεσιών.

Βουλγαρικῶν ὑπηρεσιῶν ἀντικατασκοπέας νά ἔχουν δικά τους στελέχη μέσα σέ καίρια πόστα τοῦ ΚΚΕ.

Μέ τά στελέχη αὐτά ἐπῆλθεν ἕνας συντονισμός δράσεως τοῦ Κόμματος καί τοῦ προγράμματος ἐκβουλγαρισμοῦ τῆς Μακεδονίας πού εἶχεν καταρτίσει ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνηση.

Γιατί αὐτός ἦταν ὁ ἀντικειμενικός σκοπός όλων αὐτῶν τῶν προστατευτικῶν γιά τούς Ἑλληνες Κομμουνιστάς, μέτρων τῶν Βουλγάρων.

Εἶδαμε ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνηση εἶχε πιστέψει σέ σύ-
τομη νίκη τῶν Ἀξονικῶν δυνάμεων (ἐντός τοῦ 1941).

Γι' αὐτό ἤθελε ὁ ἐκβουλγαρισμός τῶν κατεχομένων ἐφαφῶν τῆς Μακεδονίας-Θράκης νά ἔχῃ ολοκληρωθεῖ πρὸς τοῦ τέλους τοῦ ἔτους.

Αὐτό, ὅπως εἶπαμε, ἐσήμαινε ἀληθινὴ γεννικτονία. Γιατί μόνο μέ μιὰ ἀπεριόριστη καί συνεχῇ σφαγὴ θάῃταν δυνατόν νά ἐξαναγκάσθῃ τό σκληροτράχηλο γένος τῶν Ἑλλήνων σέ μιάν ἔστω καί φαινομενικὴν ἀποδοχή τῆς Βουλγαρικῆς ὑπηρετικότητας.

Ἡ ἀφορμὴ τῆς σφαγῆς θά ἦταν ὅπως ἀναφέραμε ἕνα ψευδο-κίνημα δῆθεν τῶν Ἑλλήνων.

Οἱ Βουλγαρικὲς ὑπηρετικὲς εἶχαν ἀποφασίσει νά μεταχειρι-
στοῦν τούς Ἑλλήνας Κομμουνιστάς γιά τόν σκοπὸν αὐτό.

Ἀρχισαν νά ἀνιχνεύουν τὰ κατεχόμενα ἐδάφη γιά νά ἐξεύρουν
τόν κατάλληλο χῶρο ὅπου θά δινόταν τό πρῶτο κτύπημα.

Ἡ ἐκκρηξὴ τοῦ ψευδοκινήματος καί ἡ ἀφορμὴ τῶν σφαγῶν.

Ἐπελέγη ὁ Νομός Δράμας.

Προσεφέρετο λόγῳ τῆς γειτονίας του πρὸς τό Βουλγαρικὸν
ἐδαφος.

Παρουσίαζεν εὐνοϊκὲς συνθήκες εἰδικῶν θεμάτων ασφαλείας
ὥστε οἱ Βουλγαρικὲς ἀρχὲς νά μποροῦν νά ἐλέγχουν τὴν
πορεία τοῦ ψευδοκινήματος, κάθε στιγμή.

Εἶχε μιὰ Κομμουνιστικὴ Ὀργάνωση, ὅπου Βούλγαροι πρά-
κτορες κατὰ ἀπό τὴν προστασία τοῦ Μακεδονικοῦ Γραφείου
τοῦ ΚΚΕ εἶχαν εἰσχωρήσει σέ καίρια πόστα με τό προσώπετο
τοῦ Σλαβομακεδονοῦ αὐτονομιστοῦ ἢ τοῦ Βουλγάρου παλαικοῦ
Κομίστου.

Ἔτσι καθωρίσθηκε ἡ Κ.Ο. Δράμας νά ἡγηθῇ τοῦ ψευδο-
κινήματος πού θά ὀργάνωναν οἱ Βουλγαρικὲς εἰδικὲς
ὑπηρετικὲς.

Η ΝΕΑ

ΓΡΑΜΜΗ

Τό ΚΚΕ κατά τήν περίοδο του Έλληνογερμανικού πολέμου έτήρησε γερμανόφιλη πολιτική γιατί οί Γερμανοί ήσαν σύμμαχοι τής Σοβιετικής Ένωσης. Μετά τήν αιφνιδιαστική όμως επίθεση τής 22-6-41 των Γερμανών κατά τής Ρωσίας μετέβαλλε κομματική γραμμή.

Η νέα απόφαση τής ΚΕ του ΚΚΕ έλεγε:

" Μέσα στις σημερινές συνθήκες τό βαρύνον καθήκον των Έλλήνων Κομμουνιστών είναι ή οργάνωση τής πάλης του Έλληνικού λαού για τήν υπερασπίση τής Σοβιετικής Ένωσης και τήν αποτίναξη του ξενικου ζυγού....."

Ένώ στη Νότιο Ελλάδα ή γραμμή αυτή έδημιούργησε μετέπειτα τό ΕΑΜ και τίς άλλες ποικιλλώνυμες Κομ/νές οργανώσεις, στην Βόρειο Ελλάδα ή νέα " ντιρεκτίβα" ωδήγησε στην δημιουργία Έπαναστατικών κινήματων.

Έδόθη έντολή νά εκκραγή όπωσδήποτε άμέσως μιά Έπανάσταση για νά δοθώ βοήθεια στην κινδυνεύουσα " Μεγάλη Πατρίδα τήν Σοβιετική Ένωση".

Τό ένδιαφέρον του Κόμματος δέν είναι ποτέ για τήν Ελλάδα, αλλά για τήν Σοβιετική Πατρίδα, τήν ΕΣΣΔ.

Αυτό έγινε άμέσως γνωστό στη Βουλγαρική Κυβέρνηση, από τους πράκτορες της μέσα στην ήγεσία του ΚΚΕ.

Απεφασίσθη νά υποβοηθηθώ ή κίνηση αυτή.

Στη Θεσσαλονίκη ο άποφυλακισθείς από τήν Ακροναύπλια Δ. Παπανεδέλιος ήγετικό στέλεχος του ΚΚΕ αλλά και τής νέας Βουλγαρικής Δέσξης, ώργανωσε, κατ'έντολήν του Δ/ντου τής Βουλ. Δέσξης, ένα κίνημα μέ βουλγαρόφιλα Κομ/νά στοιχεύα στο Πανεπιστήμιο Θεσ/νίκης που παρέσυρεν άρκετούς Έλληνες.

Σκοπός ήταν μέταραχές νά στρέφουν τήν μανία των Γερμανικών Αρχών Κατοχής κατά των Έλλήνων. Τό επέτυχαν. Οί Γερμανοί κατέπνιξαν μέ τυφεκισμούς και αυλήσεις τήν κίνηση αυτή. Φυσικά ο Παπανεδέλιος " διέφυγε" τήν σύλληψη.

Ποτέ δέν συλλαμβάνονται οί ήγέτες του ΚΚΕ.

Στην Κατεχομένη από τους Βουλγάρους Ανατολ. Μακεδονία και Θράκη, ή νέα γραμμή του Κόμματος ήρθε σάν θεϊο δώρο για τους Βουλγάρους.

Στην ^{Γερμανοκρατούμενη} Ελλάδα ο γνωστός μετέπειτα ως "στρατηγός" του Δημοκρατικού Στρατού του ~~Μάρκου~~ ^{Μάρκου} καπετάν Λασσάνης μέ τήν

δύσχυση και καθοδήγηση Βουλγάρων πραιτόρων ένεφανίσθη τόν Αύγουστο του 1941, έπι κεφαλής ομάδος άνταρτών, με αποτέλεσμα τόν Οκτώβριο του 1941 οί Γερμανοί νά προβοϋν σέ ομαδικές εκτελέσεις άμάχου πληθους των Κερδωλλών και άλλων χωρίων.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ

ΠΑΡΤΙΖΑΝΟΙ

Μέ βάση τήν καινούργια κομματική γραμμή ή Βουλγαρική μυστική ύπηρεσία μεταδίδει στήν Κ.Ο. Δράμας και στίς άλλες κομματικές οργανώσεις τήν πληροφορία ότι τά Κ.Κ. Βουλγαρίας, Γιουγκοσλαβίας έτοιμάζουν Έπανάσταση για νά γκρεμίσουν τά φασιστικά καθεστῶτα και νά διώξουν τούς Γερμανούς. Ο φανατισμός των Έλλήνων Κομμουνιστών και ή δίψα για τήν πραγματοποίηση του όνειρου της Κομμουνιστικής Βαλκανικής Όμοσπονδίας τούς έκανε νά πιστέψουν τό παράλογον αυτό φέμμα.

Έν τῷ μεταξύ τόν Ιούλιο του 1941 ή Κ.Ο. Δράμας έδωσε τήν έντολή στήν Κομματική Ταμεσιακή Έπιτροπή του χωριού Χωριστή νά οργανωθῇ ή πρώτη ομάδα παρτιζάνων. Στήν πρόσκληση του ταμεσιακού Γραμματέως, προσέτρεξαν μέ άγνόν ένθουσιασμό 13 νέοι της Χωριστής.

Αρχηγός τους όρίστηκε ό Νάσος Μπουρούτης, φανατισμένο Κομματικό στέλεχος,

(Σκοτώθηκε τό 1942 σέ ένέδρα Βουλγάρων Χωροφυλάκων, γιαττί έγνώριζε πολλά.

Τήν ίδια τύχη είχαν και πολλοί άλλοι Κομμουνιστάι πού έγνώριζαν πολλά μυστικά για τήν αννεργασία ΚΚΕ και Βουλγαρικής άντικατασκοπείας)

Μεταξύ των πρώτων αυτών παρτιζάνων ήταν οί Χατζηλέπος, Ταμπούρης, Σφέτιος, Σφεληνιώτης, Δρανόβαλης, Κουφογιάννης και άλλοι .

(Ο Δρανόβαλης σκοτώθηκε κι' αυτός σέ βουλγαρικήν ένέδρα τό 1942 στή θέση Πενήακια Δράμας για τήν ίδια αίτία.)

Οί παρτιζάνοι έστήσαν τό λημέρι τους στήν τοποθεσία Σταυρός, κοντά στό Ρειτζινίκι στήν περιοχή Λειβαδεροϋ (Μοκρός) Δράμας. Σκοπός τους ή περισυλλογή του όπλισμου πού είχεν έγκαταλειφθῇ από τόν Έλληνικόν. Στρατό κατά τήν υποχώρησι από τά όχυρά τόν Απρίλιο του 1941 και

είχε ν' αποκρυβεί από τους χωρικούς. 'Η τροφοδοσία τους γινόταν με τρόφιμα που συνεκέντρωνε τό κόσμος από τους κατοίκους της Χωριστής. Τροφοδότης και σύνδεσμος ορίστηκε ένας καλός πατριώτης και γενναίος παλληκάρι, ο Ευριπίδης Τσιολχάς, από την Χωριστή.

'Η τροφοδοσία από τρόφιμα του χωριού ήταν δύσκολη γιατί άρχισαν σιγά σιγά τά είδη διατροφής νά λιγοστεύουν.

Οι χωρικοί δυσανασχετούσαν για την καθημερινή/ αυτή/ έρανιική/ είσφορά σέ τρόφιμα.

'Εφοβοῦντο την συλληφή τους από τους Βουλγάρους.

'Αλλά οι Βουλγαριές 'Αρχές γνώριζαν και παρακολουθούσαν την κίνηση. 'Αδίκαια ο άγνός πατριώτης Τσιολχάς έπαιρνε χίλιες δυό προφυλάξεις για νά μήν τόν αντιληφθούν ότι μετέφερε τρόφιμα στους παρτιζάνους. Μυστικές οδηγίες είχαν δοθεί στους " Χμέκ" (Βουλγάρους προέδρους) των άρμοδίων Κοινοτήτων, νά άδιαφοροῦν στό θέμα σμά του.

'Ενεπ' στό βουνό οι 13 παρτιζάνοι απέφευγαν νά έλθουν σέ έπαφή με έχθρικά τμήματα. Προσπαθούσαν γυρνώντας τις τοποθεσίες όπου ήσαν τά όχυρά της γραμμής Μεταξά κα-
θώς και τά όρεινά χωριά νά βρουν πεταμένα ή κρυμμένα όπλα ~~και~~ πυρομαχικά για νά τ'άποθηκεύσουν.

Πολλοί χωρικοί τους προσέφεραν με άγνόν ένθουσιασμό όπλα που είχαν κρύψει από τις ήμέρες των μαχών στις περιοχές έκείνες.

'Αλλά οι παρτιζάνοι δέν μπορούσαν νά συγκρατήσουν τόν έαυτόν τους. Τραγούδαγαν Κομμουνιστικά τραγούδια. Αυτό προκαλούσε την δυσαρέσκεια των χωρικών που ήσαν άγνοί πατριώτες καθώς και δυό τριών παρτιζάνων που δέν ήσαν Κομμουνιστάι.

'Υπήρχε διαμάχη στην ομάδα των παρτιζάνων. 'Αλλά ^{και} στην Κομμουνιστικήν οργάνωση Χωριστής υπήρχε διχογνωμία.

"Άλλοι ήθελαν νά έξακολουθήση ή κίνηση της ομάδος και νά ένισχυθή με νέους παρτιζάνους. "Άλλοι όμως διαφωνούσαν και έλεγαν ότι χωρίς ένίσχυση θετική από τό έξωτερικό ή παρουσία αυτής της ομάδος δέν είχε καμιά προοπτική δράσεως και μόνο άβιόπους κινδύνους για τους "Έλληνες της περιοχής μπορούσε νά δημιουργήση.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ δυσκολία νά ἐξευρεθοῦν τρόφιμα γιά τήν συντήρηση τῶν 13 Παρτιζάνων κατέστη δεύτερη, σχεδόν ἀνυπέρβλητη .

Τότε ὁ Γραμματέας τῆς ΚΟ Χωριστῆς μέ δική του πρωτοβουλία διέταξε τήν διάλυση τῆς ομάδος καί τήν κατάλληλη ἀπόκριψη τοῦ ἀνταρθεύοντος ὀπλισμοῦ.

Ὁ Τσολχᾶς μετέδωσε τήν διαταγή κι' ἕνας-ἕνας ὅλοι οἱ Παρτιζάνοι ἐπέστρεψαν στά σπίτια των, τό ~~πρῶτον~~ δεκαήμερο τοῦ Αὐγούστου 1941.

Χαρακτηριστική λεπτομέρεια . Κανείς ἀπ' αὐτούς δέν ἐνωχλήθημεν ἀπό τίς τόσον πάντοτε ἄγρυπνες καί φιλύποπτες Βουλγαρικῆς ἀρχές.

Μόλις ἐκληροφορήθη τήν διάλυση τῆς ομάδος ἡ Νομαρχιακή Ἐπιτροπή τοῦ Κομματός στή Δράμα ἀπεκύρωξε τόν Γραμματέα τῆς κομ. Ὁργάνωσης Χωριστῆς . Ὑπάρχει μάλιστα θετική πληροφορία ὅτι διετάχθη ἡ δολοφονία του. Ἐκεῖνος ²⁰ἐκληροφορήθη καί κατέφυγε στή Θεσσαλονίκη.

Βρισκόμαστε στό ~~πρῶτον~~ δεκαήμερο τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1941.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΙΣ

Στίς ἀρχές Αὐγούστου 1941 μιά ἐπείγουσα δ/γή καλοῦσε στή Σόφια τόν Βούλγαρο Διοικητή Χωρ/κῆς Δράμας Ντιμίτρι Πέιτσεφ.

Στή Σόφια ὁ Πέιτσεφ συνεργάσθη με τίς βουλγαρικῆς μυστικῆς ὑπηρεσίες.

Παρουσιάσθηκε στούς Ὑπουργούς, Ἐσωτερικῶν Γραμπόφ-σιν καί Στρατιωτικῶν Δασκάλωφ καθώς καί στόν Ἀρχηγό τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Ἀπό τήν ἀναφοράν πού ἔδωσαν οἱ προϊστάμενοί του δέν ἔμειναν εὐχαριστημένοι. Γιατί βέβαια οἱ 13 παρτιζάνοι τῆς Χωριστῆς δέν μπορούσαν ν' ἀποτελέσουν δικαιολογία γιά ἀπεριόριστη σφαγή τῶν Ἑλλήνων.

Νέες ὁδηγίες ἐδόθησαν στόν Πέιτσεφ γιά τήν ὑποβοήθηση τοῦ παρτιζανικοῦ κινήματος.

Ἐκλήθη στή Σόφια καί ὁ Βούλγαρος Νομάρχης Δράμας Γκεωργιέφ. Ἐδόθησαν καί σ' αὐτόν εἰδικές διαταγές.

Ἀμέσως μετά τήν ἐπιστροφή τους στή Δράμα ἡ κίνηση ἀρχίζει νά γίνεται ἐντατικώτερη.

Συγκαλεῖται σύσκεψη στήν ὁποίαν ἔλαβον μέρος:

Ι.- Ιβάν Μιχαήλωφ Συντ/χης Διοικητής του Βουλγαρικού Συντάγματος Πεζικού που έδρευε στη Δράμα, 2) Ντιμίτρι Πέιτσεφ Δ/τής της Βουλγαρικής Χωρ/κής Δράμας, 3) Αθανάσιος Σλάβωφ Δ/τής Πυροβολικού Δράμας, 4) Στεπάν Μαγκιελάνσκι Δ/τής της Βουλγαρικής Ασφαλείας Δράμας, 5) Περβάν Πανζαβάρωφ Βούλγαρος Δήμαρχος Δράμας, 6) καπα Γιεόργι Μπόνεφ Βούλγαρος Αρχιερατικός Επίτροπος Δράμας, 7) Λιούμπεν Τσέκωφ εκπρόσωπος του Βουλγαρικού Κομιτάτου.

Προήδρευσε ο Βούλγαρος Νομάρχης Δράμας Γιεωργκίεφ όποιος ανέκοίνωσε τις έντολές από την Σόφια, σχετικά με τό κίνημα και έδωσε την άδεια σε όλους τους Κρατικούς υπαλλήλους και αξιωματικούς, να συνεργαστούν με τους Έλληνες Κομμουνιστές υποκρινόμενοι και απόί τους Κομμουνιστές για να επιταχυνθώ ή έκκρηξη της επανάστασης.

Στή σύσκεψη αυτή καταστρώθηκε τό γενικό σχέδιο δράσεως. Ο ίδιος ο Βούλγαρος Νομάρχης Δράμας, υποκρινόμενος τόν αντιφασίστα, έρχεται σχεδόν άπροκάλυπτα σε έπαφή με Κομμουνιστικά στελέχη που θά του βοηθήσουν στην προετοιμασία του ψευδοκινήματος.

Μέσω του Βουλγάρου Προέδρου των Κυργίων Ιβάν Γαβριήλωφ έρχεται σε έπαφή με ήγετικά στελέχη της Κ.Ο. Δράμας, τους Κομμουνιστές Πέτρο και Αργύριο Κρόκο.

Τους υπόσχεται άμέριστην υποστήριξη και τους αποστέλλει διάφορα άφόδια για τους παρτιζάνους. Αποκτά έτσι την έμπιστοσύνη της Κομματικής ήγεσίας.

Ο Γραμματέας τότε του Βουλγάρου Αρχιερατικού Ειτρόπου Δράμας (ήδη Αρχιμανδρίτης στη Σόφια) επέτυχε συνεχείς επαφές με κορυφαία στελέχη της Κ.Ο. Δράμας Σπάρτακον, Κίτσον, Τοκαλαγα, Διάκο κ.λ.π.

Τό ίδιο έκαναν και άλλοι έπίσημοι και άνεπίσημοι Βούλγαροι.

Στις 15 Αυγούστου 1941 νέα σύσκεψη στη Δράμα. Σ' αυτήν καλούνται οί Βούλγαροι Κοινοτάρχες. Μίλησεν ο Νομάρχης Γιεωργκίεφ και ανέκοίνωσε σ' αυτούς τό μέρος εκείνο του σχεδίου που μπορούσε ν' ανακοινωθώ. Στόν καθένα δόθηκαν ξεκαθαρισμένες οδηγίες για τόν τρόπο με τόν όποιο θά δράση.

Οί συσκέψεις των Βουλγαρικών Αρχών Δράμας διαδέχονται ή μία την άλλη. Έντατική δραστηριότητα και " ένθεος"

ζηλος είχε κυριέψει όλους τους Βουλγάρους υπαλλήλους για να βοηθήσουν τό ψευδοκίνημα.

Νόμιζε κανείς ότι δεν έφρόκειτο για Έλληνικό κίνημα αλλά για Βουλγαρικό, τόσο φανερά ανεμιγνύοντα στην διοργάνωσή του. Τά όπλα και τά χρήματα πού χορηγοῦσαν στους παρτιζάνους τά παρουσίαζαν σαν μυστική προσφορά τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Βουλγαρίας.

Τούς υπόσχονταν ότι τήν ίδια μέρα θά ξεσηκωνόνταν καί τό Κ.Κ.Β. μαζί μέ όλα τά ἀδελφά Κ.Κ. τῶν Βαλκανίων σέ παμβαλκανική ἐπανάσταση καί ότι ἡ νίκη ἦσαν σίγουρη.

Σέ μυστική Κομμουνιστική σύσκεψη πού ἔγινε σέ κάποιο σπίτι τῆς Δράμας συμμετείχαν καί ἀρκετοί Βούλγαροι Στρατιῶτες καί πολίτες ὡς ἤθεν Κομμουνιστικά Βουλγαρικά στελέχη. Στήν πραγματικότητα ἦσαν πράκτορες. Τοῦς ἐκάλυπταν μέ τό κῆρος των τά Βουλγαρόφιλα Ἑλληνικά Κομμουνιστικά στελέχη.

Σ' αὐτή τή σύσκεψη ἕνας ἀπ' αὐτούς μέ στολή Βουλγάρου Στρατιώτου ἐδήλωσε πρὸς τοὺς παρευρισκομένους Ἕλληνες Κομμουνιστές ἀπὸ τοὺς ὁποίους πολλοί δυσπιστοῦσαν. Ὁ τοῦ ἀπρέκει ὁπωςδήποτε νά πεισθῇτε νά ἐνωθῶμεν καί νά γίνωμεν Ἕλληνες καί Βούλγαροι ἕνα, διὰ νά ἐπιτύχωμε νά σώξουμε ἀκόμη καί μέ τά ὅπλα τοὺς Βουλγάρους φασίστες ἀπὸ τήν Ἑλληνική Μακεδονία καί ν' ἀπελευθερώσουμε τήν Βουλγαρία ἀπὸ τὸν ζυγό τῶν φανατικῶν ἐθνικιστῶν. Ὅλοι θά τεθοῦμε κάτω ἀπὸ τήν προστασία τῆς Μεγάλης Πατρίδος τῆς Σοβιετικής Ἑνώσεως. Μέ τοὺς Ρώσσους ἐμεῖς οἱ Βούλγαροι ἐργάτες καί ἀγρότες ἔχουμε παληοὺς δεσμούς καί φυλετική συγγένεια. Σὰς ὑποσχόμεθα ὅτι μόλις μποῦν οἱ Ρῶσοι στή Βουλγαρία ὅλοι οἱ Βούλγαροι Στρατιῶτες θά πετάξουμε τά ὅπλα καί θά ἐνωθῶμε μέ τὸν κόκκινο Στρατό".

Στή Χωριστή Βούλγαρος Ἀξίος συνεσκέφθη μέ Κομμουνιστικά στελέχη. Μετά τήν σύσκεψη ἐ σχηματίσθη Κομμουνιστική ἐπιτροπή γιὰ τήν συλλογή χρησίμων εἰδῶν γιὰ τοὺς ἀντάρτες ἄρχισε νέα μυστική στρατολογία μεταξύ τῶν μελῶν καί τῶν συμπλαθόντων τό Κόμμα, νέων.

Στό Σιδηροδρομικό Σταθμό Δράμας φτάνει μιά ἀμαξοστοιχία γεμάτη ἀπὸ Βουλγάρους παῦ ἐφώναζαν ὅτι εἶναι "Κομμουνισταί" καί τοὺς πηγαίνουν ἐξορία στά νησιά.... τοῦ Αἰγαίου (Σέ ποιά νησιά τοὺς πηγαινάν;).

Οι Βούλγαροι αυτοί, δήθεν Κομμουνιστάι, είχαν τό τρομερό " θάρρος " μπροστά στους Βουλγάρους Χωρ/νες και 'Αξ/μούς ν' απευθύνωνται πρὸς τούς 'Ελληνες Δραμηνούς πού τούς κοίταγαν μέ περιέργεια.

- Τί μάς βλέπετε; Μάς στέλνουν έξορία τά φασιστικά κτήνη. 'Εσεῖς τί κάθεσθε; Δέν εἴσθε Κομμουνιστές; Τί φοβάσθε; Κινηθῆτε ν' ἀποκτήσετε τήν 'Ελευθερία σας. 'Εφθάσε πιά ὁ καιρός . Ζήτω ὁ Κομμουνισμός"

"Ο Κόκκινος Στρατός ἔρχεται....."

Οι Βούλγαροι Χωρ/νες παρ' ὅλες αὐτές τίς ἐπαναστατικές ἐκδηλώσεις στεκόντουσαν ἀδιάφοροι. Οὔτε πούς Βουλγάρους " Κομμουνιστάς " φοβέριζαν γιά νά σωπάσουν, οὔτε καί τούς 'Ελληνες....ἀκροατές ἀπωθοῦσαν, γιά νά μήν ἀκούουν.

Φαίνεται εὑρισκαν ὅτι τάἐπαναστατικά αὐτά κηρύγματα ἦσαν " ἐπιφέλῃ " γιά τούς ὑποδούλους.

Ὅπως ἀναφέρει ὁ Κρίστο 'Αντονόβσκι (ἐξωμότης "Ελληνας δημοδιδάσκαλος ἀπὸ τήν δυτική Μακεδονία Χρήστος 'Αντωνιάδης, Ἀυτονομέστης Κομμουνιστοσυμμορίτης τό 1946-1949 καί σήμερα " 'Ιστορικός συγγραφέας" στή Γιουγκοσλαβία ὅπου κατέφυγε) στό μελέτημά του γιά τό ψευδοκίνημα τῆς Δράμας τό 1941 (Περιοδικό Σιοπίων GLASNIK 5-1961) σελ. 102 ^{καταλαμψή} συσπείφη ^{ποὺ εἶχε ἀνταρσία} μετέσχε καί ὁ "σλαβομακεδόνας 'Αγωνιστής" Γεώργιο Μπόντζσεβ ὡς κομματικό/ἡγετικό στέλεχος τῆς περιοχῆς Προσωτσάνης.

Αὐτή ἡ ὁμολογία τοῦ 'Αντονόβσκι ἀποδεικνύει πόσο στενὴ συνεργασία ὑπῆρχε τότε μεταξύ τῶν Βουλγαρικῶν Φασιστικῶν ἀρχῶν καί τοῦ ΚΚΕ Δράμας.

Διότι ὁ αὐτός ὁ Μπόντζσεβ δέν εἶναι ἄλλος ἢ ὁ ἐξω-μότην "Ελληνα Γεώργιο Μπόντσο ἡ παπλιάνη πού ἦταν τότε ἐκπαιδευτικός, χαφιές τῆς Βουλγαρικῆς 'Αστυνομίας, μέ ἀπαίσια προδοτικὴ δράση ἐναντίον τῶν 'Ελλήνων τῆς Προσωτσάνης.

ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ

ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ

'Η Κ.Ο.Δράμας εὐθυγραμμισμένη μέ τήν γραμμὴ τοῦ ΚΚΕ γιά τήν ἄμεση δημιουργία ἐπαναστατικοῦ κινήματος καί ὑποβοηθούμενη ἀπὸ τούς Βουλγάρους Πράκτορες, ἀπαφάσισε νά κάνη μιὰ καινούργια καί ἐντατικώτερη προσπάθεια.

Αὐτὴ τῇ φορὰ ἡ διοργάνωση ἔγινε μέ ταχύτητα ἀλλὰ καί

μέ σύστημα καί ἀπλώθηκε σύντομα σ' όλο τόν νομό Δράμας.

Κινητοποιήθηκαν όλα τά κομματικά στελέχη καί μέ τήν βοήθεια τών Βουλγαρικῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν πέτυχαν σύντομα λιανοποιητικά ἀποτελέσματα.

Στίς 20 Αὐγούστου 1941 συνέρχεται σέ όλομέλεια ἡ Νομαρχιακή ἐπιτροπή τοῦ ΚΚΕ Δράμας.

Ἐπίσημα ἀνακοινώνεται στά μέλη ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνόπλου δράσεως σύμφωνα μέ τήν καινούργια γραμμή τοῦ Κόμματος, γιά ἐνίσχυση τῆς "Σοβιετικῆς Πατρίδας".

Ἡ νομαρχιακή ἐπιτροπή τοῦ ΚΚΕ στή Δράμα ἀνέθεσε τήν ἀρχηγία τών νέων παρτιζάνων στόν Πέτρο Παστουρματζή (ψευδώνυμο ~~τῶ~~ Καπετάν Κίτσος).

Κατήγετο ἀπό τήν Στενήμαχο, ἦταν παλιό καί ἀφοσιωμένο μέλος τοῦ Κόμματος μέ ὑποκτη προπολεμική δράση.

Κιρινιάρης, ἀδύνατος, εἶχε μεγάλην ἰδέα γιά τόν ἑαυτό του καί φιλοδοξοῦσε, οὔτελίγο οὔτε πολύ νά γίνη ὁ ....Βοροσίλωφ, ~~αἶμα~~ τών Βαλκανίων.

Ἀκατατόπιστος σέ στρατιωτικά θέματα ἔκανε πολλά σφάλματα. Εἶχεν ὅμως ἕνα μεγάλο πλεονέκτημα. Ἐπιτελοῦσε πάντα δουλιώματα κάθε διαταγή τοῦ Κόμματος καί δέν δίσταζε νά ἐξοντώσῃ μέ τά ἴδια του τά χέρια κάθε "ἀντιδραστικό".

Ξεκίνησε ἀμέσως γιά τό Τσαάλ Πτάγ. Τό Ἀρχηγεῖο του ἐγκατέστησε στήν περιοχή τοῦ Μούτζουνους. Τό ἐπιτελεῖο του ἀπετελέσθη ἀπό γνωστούς Κομ/στές τών Κυρίων, Πιληφόρον κ.λ.λ. Καθώς καί μιά γυναίκα,

Πάντα τό θῆλυ γλυκαίνει τά βάσανα τῆς ζωῆς.

Πρός τά ἐκεῖ λοιπόν ἀνεβαίνουν καθημερινά ὄχι μόνον τά λιγαδάκια καί ἐφόδια πού προμηθεύουν στό Κόμμα οἱ Βούλγαροι ἀλλά καί όλα τα όπλα καί χρήματα, τρόφιμα κ.λ.π. πού προσέφεραν μέ ἱερή συγκίνηση, ἀνύποπτοι καί ἀφελεῖς Ἕλληνες. Καθώς ἐπίσης καί Ἕλληνες πού κατεδιώκοντο ἀπό τίς Βουλγαρικές Ἀρχές.

Οἱ Βούλγαροι δέν ἐμπόδιζαν αὐτές τίς ἐφοδιοποιήσεις. Ἀντίθετα πολλές φορές αὐτοί μέσο λαβοῦσαν γιά τήν ταχύτερη προώθησή τους.

Ἐπὶ ἑπερίπτωση πού Βουλγαρικά κατώτερα ὄργανα (Ἀγροφύλακες) ἀγνοοῦνται τίς μυστικές διαταγές ἐτόλμησαν νά συλλάβουν τούς τροφодότες αὐτούς.

Ἀμέσως διετάχθησαν ἀπὸ τοὺς ἄνωτέρους τῶν νὰ τοὺς ἀπολύσουν καὶ νὰ τοὺς ἐπιστρέφουν ἐφόδια.

Οἱ Βουλγαρικὲς ἀρχὲς ἔπλεκαν τὸ ἀτσαλένιο δίχτυ πρὸς θά περιέπλεκε στὴ σφαγὴ τὸν νομὸ Δράμας.

ΕΠΙΦΥΛΑΚΤΙΚΟΙ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Τὸ δεῦτερο δεκαήμερο ^{20-28 Σεπτεμβρίου 1941} σημειώνεται ἐντασὴ τῆς Βουλγαρικῆς δραστηριότητος γιὰ νὰ πεισθῇ ὁ πληθυσμὸς νὰ προσχωρήσῃ στὴν ἐπανάστασιν.

Βούλγαροι, στρατιωτικοί, ἰδιῶτες, κωμιτατζήδες, ὑπάλληλοι ἐξέδρουν στὴν ὕπαιθρον. Ἔρχονται σέξπαφὴ μὲ Ἕλληνες διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων καὶ τοὺς μεταδίδουν ἀνόητες φήμες γιὰ νικηφόρο προέλασιν τῶν Ρώσων πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, γιὰ ἀναμενόμενη παμβαλκανικὴ/ἐπαναστάσιν, γιὰ στασιαστικὰ Βουλγαρικὰ στρατιωτικὰ τμήματα καὶ ἄλλα πολλὰ ἀνόητα ἀλλὰ διόλου ρεπινὰ φημολογήματα.

Αὕτῃ τῇ συνεχῆς προπαγάνδᾳ ὑποβοηθουμένη καὶ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες Κομ/στὰς παρέσυρε ἕνα μικρὸν ἀριθμὸν ἀτόμων στὴν ἰδέαν τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἡ μεγάλῃ μάζα στὰ χωριά καὶ στίς πόλεις στεκοῦσαν ἐπιφυλακτικῇ. Ἦξεραν οἱ Ἕλληνες καλὰ ὅτι οἱ Βούλγαροι τοὺς μισοῦν θανάσιμα.

Δυσπιστοῦσαν στὴν Βουλγαρικὴν ἐντιμότητα.

Ἐφοβοῦντο αὐτὴν/τὴν λυκοφιλίαν. Διησθάνοντο τὸν κίνδυνον. Δέν ἐπίστευαν στὰ ψευδολογήματά των.

Ἀπὸ τὰ ραδιόφωνα μάθαιναν ὅτι ὁ Ἄξονας νικᾷ παντοῦ.

Ἐνιωθάν ὅτι αὕτῃ τὴν ἐποχὴ μιά ἐπανάστασις θὰ ἀπετύγχανεν ὅπωςδήποτε καί θὰ ἐπέφερεν ἀνυπολόγιστες καὶ ἀσπορες σφαγές τοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ τοῦς Βουλγάρους.

Μὰ πάνω ἀπ' ὅλα πίστευαν στὴν Ἑλλάδα καὶ ἀνέμεναν σίγουροι ὅτι κάποτε, ἴσως ὄχι σύντομα, θὰ ἐρχόταν ἡ Ἐλευθερία ἀπὸ τὸν Νότον καὶ ὄχι ἀπὸ τὸν Βορρᾶ.

Ἐτοίμα παρά τίς ἄοικνες προσπάθειες τῶν Βουλγάρων προπαγανδιστῶν, οἱ Ἕλληνες τῆς Δράμας δέν συμμετέσχον στὸ ψευδοκίνημα. Μόνον οἱ Κομμουνισταὶ εἶχαν προσχωρήσει στὴν κίνησιν αὕτῃ καθὼς καὶ ἐλάχιστος ἀριθμὸς ἀφελῶν ἀτόμων.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΕΣ
ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΕΣ

Στις 20 Σεπτεμβρίου 1941 σύσκεψη στη Νομαρχία Δράμας. Παρόντες ~~και~~ εκείνοι οι Βούλγαροι που είχαν λάβει μέρος στην πρώτη σύσκεψη και ο ειρηνοδίκης Ντόντσεφ μαζί με τον Αντ/ρχη Μπικίάρωφ Ιωσήφ.

Εγινεν απολογισμός του συντελεσθέντος έργου. Καθορίσθη-
κεν ότι η ~~επιμελητική~~ ^{επιμελητική} του Κινήματος ~~θα οργανωθεί από τον~~
~~μέχρι~~ μέχρι του τέλους Σεπτεμβρίου.

Δόθηκαν νέες οδηγίες.

Στις 23-9-1941 μοιράσθησαν όπλα σε όλους τους Βουλ-
γάρους Δημοσίους και Κοινοτικούς υπαλλήλους καθώς και
στά μέλη του Βουλγαρικού Κομιτάτου, και Βουλγαρίζοντες
Χωριούς ορισμένων χωριών γύρω από την Δράμα.

Όλους αυτούς τους ενέταξαν σε ένοπλα τμήματα του Βουλ-
γαρικού Στρατού και της βουλγαρικής Χωροφυλακής, με επί-
κεφαλή Βουλγάρους Αξιωματικούς.

Ενετοκίσθησαν τα χωριά και οι Κωμο όλοις στα όποια
θα επέτρεπετο να εκραγεί τό ψευδοκίνημα. Ετελέγησαν
όσα ήσαν στο λεκανοπέδιο της Δράμας και προσεφέροντο
από απόψεως έδάφους για την μεταφορά στρατού με αυτο-
κίνητα. Κέντρο της εκδηλώσεως της επαναστάσεως είναι
τό Δοξάτο και η Χωριστή.

Στις 25-9-1941 εξοπλίσθησαν οι Βούλγαροι υπάλληλοι
του Καπνικού Ινστιτούτου Δράμας. Τους έδόθη διαταγή
να πυροβολήσουν κάθε άτομο που θα πλησιάσει στο Ινστιτού-
το και καθωρίσθησαν σιοπιές και άλλα μέτρα ασφαλείας.

Επίσης διετάχθησαν να ~~π~~προετοιμάσουν μεγάλους λάκκους
για να χρησιμοποιηθούν σαν τάφοι των Ελλήνων που θα
έδολοφονούντο ομαδικά.

Από της 25ης μέχρι και της 27ης Σεπτεμβρίου έγιναν
πολλές συσκέψεις διαφόρων αρμοδίων Βουλγάρων. Στην τελευ-
ταία σύσκεψη μετά από λεπτομερή εξέταση της ~~με~~ καταστά-
σεως ο Νομάρχης Δράμας καθώρισεν ότι ημερομηνία ~~ε~~ έναρξεως
του κινήματος, ~~είναι~~ ^{είναι} ~~νύκτα~~ της 28-29 Σεπτεμβρίου 1941.

Όλοι οι Βούλγαροι Πρόεδροι Κοινοτήτων, Δήμαρχοι, υπάλ-
ληλοι και Χωροφύλακες απεσύρθησαν την παραμονή του κινή-
ματος μυστικά μέσα στην πόλη της Δράμας ώστε να μην
κινδυνεύουν.

Ἐμείναν στήν ὑπαιθρο μόνον ὅσοι ἀπ' αὐτοῦς ἦσαν ἑλλη-
νικῆς καταγωγῆς καί εἶχαν πρόσφατα ἐμβουλαρισθῇ.
Ἔτσι κανεῖς πραγματικὸς Βούλγαρος δέν ἔπαθε τίποτε τήν
ἡμέρα τοῦ κινήματος. Ὅσοι σκοτώθηκαν ἀνῆκαν σ' αὐτήν
τήν τάξη τῶν δευτέρας κατηγορίας Βουλγάρων.

Τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1941 γίνονται
στή Δράμα δύο ἀκόμη τελευταῖες συσκέψεις Βουλγάρων ὑπαλλή-
λων καί Κομιτατζήδων. Μιά στό 10ον Δημοτικόν Σχολεῖο καί
μία στόν κινήματο-οἰκία " Ἀττικόν " .. Ἐδόθησαν οἱ τελευ-
ταῖες ἐντολές.

Βγαίνοντας ἀπό τίς συσκέψεις αὐτές οἱ Βούλγαροι ἀντίθετα
ἀπό ἄλλες φορές ἦταν χαμογελαστοί πρὸς τοὺς Ἕλληνες πού
ἐκείνη τήν ὥρα ἔκαναν τήν Κυριακάτικη βόλτα τους, στήν
πλατεία τοῦ Πύργου Δράμας. Ἄκουγαν μέσα στό κίνημα καί
τοῦ Πού νά ἤξεραν οἱ δύστυχοι αὐτοί Ἕλληνες ὅτι οἱ περισ-
σότεροι θά ἦσαν τήν ἐπομένη νεκροί.

Διατάσσεται μέ τό νύκτωμα ν' ἀποσυρθοῦν ὅλοι οἱ Ἕλληνες
στάσπitalia τους. Ἦταν καί βοήθη τόν Βούλγαρο πρόεδρο τοῦ

Τήν ἴδια νύκτα ὅλας οἱ Βούλγαροί-οἱ κογένειες μετα-
φέρονται μυστικά στυς Στρατῶνες γιά ἀσφάλεια.

Ὅλα εἶναι ἑτοιμα ἀπό μέρος τῶν Βουλγάρων γιά τήν
ὥρα Χ. ..

ΚΙΝΗΣΕΙΣ
ΣΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟ

Στό Φωτολεῖβος τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς φτάνουν Βούλ-
γαροι Στρατιῶτες πού διαδίδουν ὅτι ἀναμένεται Βουλγαρικὴ
Ἐπανάσταση καί ὅλοι οἱ Ἕλληνες πρέπει νά τήν βοηθήσουν
γιατί μόνον ἔτσι θά ἀπελευθερωθοῦν.

Στή Χωριστή ὁ Βούλγαρος πρόεδρος τῆς Κοινότητος διέταξε
τοὺς κατοίκους νά κλησθοῦν στά σπίτια τους ἀπό τῆς 6ης
ἀπογευματινῆς ὥρας.

Μετά τήν ἐφαρμογή τῆς διαταγῆς του, ἀνεχώρησε κρυφά
μαζύ μέ ὅλες τίς βουλγαρικὲς ἀρχές τοῦ χωριοῦ χωρίς νά
γίνουν ἀντιληπτοί ἀπό τοὺς Ἕλληνες.

Μιά περιγραφή τῆς ἡμέρας αὐτῆς στή Χωριστή μᾶς δίδει
ὁ κ. Ἀλέκος Ὁθωναῖος στά ἀνέκδοτα ἀπομνημονεύματά του.
~~Ἦταν τότε ἐξοικονομητὴς τοῦ ἐκείνου ἀνεργήτου.~~

Οἱ Βούλγαροι φεύγουν. Ἄκουγαν τὴν ἐπανάσταση καί διατάσσονται
νὰ φύγουν.

"Εντός μιᾶς ἐβδομάδος μιὰ ὑποπτος κίνησις παρατηρήθη, χωρίς ὅμως νά ἐξακριβώσω τί συμβαίνει. Τήν Κυριακή τό πρῶτ' μέ ξύπνησε ἡ γυναῖκα μου καί μοῦ λέει:

- Τί φαγητό θά φάμε; Πῆγα στό μανάβη καί νά βρῶ γιά τό φαγητό. Ρωτῶ τόν μανάβη τί θά μοῦ δώσῃ γιά σήμε-
ρα. Τοῦ ρίχνω μερικά ὑπονοούμενα, τότε θά φύγουν οἱ Βούλ-
γαροι καί καίτι ἄλλα. Τότε ὁ μανάβης μέθυμὸς μοῦ λέει:

- "Ὅταν οἱ παλάμες μου βγάλουν τρίχες τότε θά φύγουν οἱ Βούλγαροι.

Ἀμέσως κατάλαβα ὅτι αὐτός ἂν καί χωριανός μαζήτο περι-
σότερον Βούλγαρος παρά Ἕλλην. Συγκρατῶ τό ὄνομά του. Τῷ-
ρα εἶναι ἤδη νεκρός. Στενοχωρημένος ἐφυγακαί πῆγα στό
καφενεῖο τοῦ Γιώργου Δούμπλη. Μπαίνω μέσα στό καφενεῖο καί
τόν βλέπω νά κλείνῃ. Τόν ἐρωτῶ καί μοῦ λέει, ὅτι οἱ
Χωρ/νες τοῦ χωριοῦ βρῆκαν τόν δρόμο κοντά στό καφενεῖον
δῆθεν ἀκάθαρτον καί τόν ξυλοκόπησαν ἀγρίως. Τότε ἐγώ ἀ-
γανακτισμένος πῆγα καί βρῆκα τόν Βούλγαρο Πρόεδρο τοῦ
χωριοῦ καί τόν ἔκανα δριμύτατες παρατηρήσεις γι' αὐτό
τό φέρεσιμό τῶν Χωρ/κων. Μετά μίαν ὥραν μέ φωνάζει ὁ
Πρόεδρος καί μοῦ λέει νά πάμε στήν Δράμα. Ἡ γυναῖκα
μου δέν μέ ἄφηνε ἀλλά ἐγώ πῆγα.

Φθάνουμε στή Δράμα. Μέ ἀφήνει σ' ἓνα καφενεῖο ὁ Πρόεδρος
καί φεύγει. Δέν γνωρίζω πού ἔχει γάει. Ἡ ὥρα περνᾷ.
Ὁ καφετζῆς ἂν καί Ἕλληνας δέν μολοῦσε Ἑλληνικά.

Ὀνομάζετο Στόϊκος. Ἦτο καί αὐτός ἀπό τοὺς γνωστούς
Βουλγάρους. Σκοτεινιάζει. Μέ κυριεύει ὁ φόβος. Τί θά
συμβῇ; Εὐτυχῶς βλέπω νά ἐρχεται ὁ Πρόεδρος μαζί μέ μιὰ
γυναῖκα. Εἶναι ἡ γραμματεὺς τῆς Κοινότητος. Φεύγουμε
ἀγνοῶντας τὰ πάντα. ~~Μέ~~ Φθάνουμε στό χωριό. Ἡ οἰκογέ-
νειά μου φοβισμένη μέ ἀγωνία περίμενε. Ἐπὶ τέλους μέ βλέ-
πουν καί αἰσθάνονται χαρὰ. Μέ ὑπεχρέωσε ὁ Πρόεδρος νά
φιλοξενήσω τήν γυναῖκα αὐτὴ στό σπίτι μου. Τήν δέχτηκα μέ
προθυμία καί φεύγει ὁ Πρόεδρος.

Ἐντός ὀλίγου ἐρχονται στό σπίτι μου, ὁ Πρόεδρος καί ὁ
Γραμματεὺς μέ τῇ γυναῖκα τοῦ Γραμματέως ἡ ὁποία ἦτο σέ
ἐνδιαφέρουσα κατάστασιν καί μᾶς ἐπιβάλλουν νά φιλοξενήσου-
με καί αὐτήν.

Οἱ Βούλγαροι φεύγουν. Ἦσαν πάνοπλοι. Καί διερωτῶμαι
τί συμβαίνει; "

Τὴν παραμονή τοῦ κινήματος ὁ Βούλγαρος Πρόεδρος προσω-
τῶν διέταξε σ' ἓνα μαφενειο νά παιανίσουν τὸν Ρωσικὸ
ὕμνο τῆς Γ' Διεθνούς.

Τὴν ἴδια μέρα ἓνα αὐτοκίνητο μὲ δύο ἄρμενίους ἔφθασε στὴ
Πρωτοσάνη. Οἱ ἄρμενιοὶ αὐτοί, διέδιδαν ὀλοφάνερα τὴν
πληροφορία ὅτι στὴ Βουλγαρία νίκησαν οἱ Κομμουνισταὶ καὶ
ὅτι τὸ καθεστῶς Φίλωφάνετραπη.

Κι' ὅμως κανεὶς Βούλγαρος Χωροφύλακας δέν τοὺς συνέλαβε.
Ἄλλ' ἀντίθετα ὅλοι οἱ Βούλγαροὶ τὰ ἀκουγαν μὲ εὐχαρίστησι.

ΑΠΑΓΩΓΗ

ΙΑΤΡΟΥ

Ἐν τῷ μεταξύ στὸ Μούτζουνους συγκεντρώθηκαν μὲ ἐπιμεφα-
λῆς τὸν Καπετάν Κίτσο ἑξακόσιοι περίπου Ἕλληνες ὀπλισμένοι
μὲ διάφορα ὅπλα.

Ἦσαν ἐκεῖ ἅπλοὶ χωρικοὶ ἀπὸ τὰ Κύργια, τὸν Νικηφόρο,
τὸ Δοξάτο, τὴν Χωριστή, τὸν Ἅγιο Ἀθανάσιο καὶ ἄλλα χω-
ριά τοῦ νομοῦ Δράμας.

Ἐπίσης μαζὺ τοὺς ἦσαν συγκεντρωμένοι καὶ Βούλγαροὶ
"παρτιζάνοι" δῆθεν ἐμπρόσωποι τοῦ Κ.Κ.Βουλγαρίας.

Ὁ μόνος πού τοὺς ἔλλειπε ἦταν ἓνας γιατρός. Ἀποφασίστι-
με νά ἀπαχθῇ ἓνας διὰ τῆς βίας καὶ νά τὸν ἀνεβάσουν στὸ
Βουνό. Ἐγινε ἀπόπειρα νά ἀπαχθῇ ὁ γιατρός Περικλης Μπίτσας
ἀπὸ τὸ Δοξατόν, ἓνα γενναῖο παλληκάρι, (τώρα ἀσθεῖ τὸ
ἐπάγγελμα τοῦ ἀκτινολόγου στὴν Καβάλα). Ὁ Μπίτσας ὅμως
τοὺς ματέλαβε καὶ ἡ ἀπόπειρα ἀρπαγῆς ἀπέτυχε.

Μὲ τίς διώξεις ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους Ἕλληνες γιατροὶ
εἶχαν ἀπομείνει ἐλάχιστοι στὶς Βουλγαροκρατούμενες περιοχές.

Κάποιος εἶπε στοὺς ἀντάρτες ὅτι στὸν Νικηφόρο διαμένει
ἀκόμα ὁ Ἕλληνας γιατρός Γιάννης Ἰωαννίδης. Ἀλλὰ δέν θά
δέχονταν οὔτε αὐτός ν' ἀνέβῃ στὸ βουνό.

Ἐνας παρτιζάνος χωρικός ἀπὸ τὰ Κύρια, πῆγε στὸ σπίτι
τοῦ γιατροῦ. Τὸν παρεκάλεσε νά ἔλθῃ στὸ χωριό του (Κύρια)
γιὰ νὰ ξεγεννήσῃ τὴν δῆθεν ἐτοιμόγεννη γυναῖκα του.

Ὁ γιατρός πιστός στὸν Ἱπποκράτειον ὄρκιο του, δέχτηκε με-
λονότι ἀπηγορεύετο στοὺς Ἕλληνες γιατροὺς ἡ ἐνδύσκησις τοῦ
ἐπαγγεματός τους.

Μόλις ὁ γιατρός ἔφθασεν σὲ μιὰ ἐρημικὴν τοποθεσίαν
μιὰ ομάδα παρτιζάνων τὸν ἀπῆγαγε στὸ λημέρι τους.

Τό τέλος του γιατρού, ήταν φοβερό.

Μετά την επανάσταση, επειδή διαφώνησε με τής Κομ/στές για τις εξτρεμιστικές των ενέργειες και ζητούσε να τον αφήσουν να εξελιστρέφη στο χωριό του, τον έσφαξαν. Αυτού που τον πήραν στο βουνό για να τους περιθάλη.

ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΕΣ

ΠΡΟΚΥΡΗΞΕΙΣ

Στις 25 Σεπτεμβρίου ο Κομμουνιστής Κρόκος που άνηκε στον πυρήνα "άγκιτ-πρόπ" του επιτελείου του Καπετάν Κίτσου κατέβηκε στη Δράμα. Με τη μεσολάβηση του φίλου του Βουλγάριου Νομάρχου Δράμας τύπωσε "μυστική" στο όνομα εκεί Βουλγαρικό τυπογραφείο "Μπέλινα Μπουλγιάρια" πολλές προκυρήξεις Κομμουνιστικού περιεχομένου. Θά τις χρησιμοποιούσαν για να ξεσηκώσουν τον λαό του νομού Δράμας σε συμματοχή στην "Παμβαλκανική λαϊκή επανάσταση".

Στις 27 Σεπτεμβρίου οι προκυρήξεις έτοιμες είχαν μεταφερθῇ στο λημέρι από τον Κρόκο και κατενεμήθησαν στις έτοιμες πιά ομάδες κρούσεως. Θά τις διένειμαν στα χωριά μόλις εκηρύσσεται η επανάσταση.

ΟΙ ΑΝΤΑΡΤΕΣ

ΕΞΟΡΜΟΥΝ

Στις 27 Σεπτεμβρίου 1941 ο Καπετάν Κίτσος ξεκίνησε με τους παρτιζάνους του από τό Τσάλ-Ντάγ. Οι παρτιζάνοι ομάδες-ομάδες με επί κεφαλής Καπετανέους παλαιούς Κομμουνιστές άρχισαν να κατεβαίνουν κρυφά προς τά διάφορα χωριά ώστε την νύκτα της 28-29 Σεπτεμβρίου να κτυπήσουν συγχρόνως τά διάφορα χωριά και πόλεις σύμφωνα με τό σχέδιο που είχε κάνει ο Καπετάν Κίτσος. Τό σχέδιο αυτό βέβαια ήταν όπως ξέρουμε γνωστό στις Βουλγαρικές αρχές Δράμας αφού ο Νομάρχης Δράμας έγγενερόφειται την ημερομηνία εκκήρυξεως του ψευδοκινήματος.

Στις ομάδες των Έλλήνων παρτιζάνων κυριαρχούσε ένας υπέρμετρος ένθουσιασμός. Λίγοι ήξεραν ότι στην πραγματικότητα ήσαν όργανα ενός σατανικού Βουλγαρικού σχεδίου σε βάρος του δύστυχου Έλληνικού λαού της Δράμας.

ΣΥΣΛΕΨΗ

ΣΤΗ ΦΤΕΛΙΑ

Τό βράδυ τῆς 27-9-41 Ὁ Καπετάν Κίτσος μέ 18 παλληκάρια του διενυκτέφρευσε σέ φιλικό σπίτι στό χωριό Φτελιά Δοξάτου. Ἐκεῖ τόν περίμεναν σύνδεσμοι ἀπό τ' ἄλλα χωριά τοῦ Νομοῦ Δράμας. Ἐγινε σύσκεψη. Ἀναφέρθησαν τά τελευταῖα νέα καί ὁ Ἀρχηγός ἔδωσε τίς ὁδηγίες του. Οἱ κῆρυκες συνέδροι ἔβγαλαν ὀνομαστικές καταστάσεις αὐτῶν πού θά ἔπρεπε νά ἐντελεστοῦν μόλις ἀπελευθερώνονταν τά χωριά.

Ὁ Καπετάν Κίτσος δήλωσε ὅτι ἔχει ἐντολή ἀπό τό κόμμα κανεῖς Βουλγαροπροδότης νά μήν πειραχτῇ. Τά χωριά εἶπε θά μᾶς χρησιμέψουν μελλοντικά γιά τήν τοφοδοσία τοῦ λαϊκοῦ μας στρατοῦ πού θά βγῇ στά βουνά καί δέν πρέπει νά μᾶς τά χαλάσουν τώρα οἱ Βούλγαροι.

Αὐτό προκάλεσε ἐκκλήξη σ' ὅλους καί ἀγανάκτηση. Τότε σηκώθηκε ἓνας μυαλωμένος ἄνθρωπος ἀπό τήν Χωριστή ὁ Ἀθανάσιος Π. καί τοῦ εἶπε.

- Σύντροφε Καπετάνιε δέν μπορῶ νά καταλάβω τί εἶδους ἐπανάσταση κάνουμε ἀφοῦ οὔτε σούς προδότες δέν πρόκειται νά πειράξωμε. Ἀπό τήν μιᾶ μεριά μᾶς βεβαιώνεις ὅτι ἡ ἐπανάσταση θά ἐπικρατήσῃ σ' ὅλα τά βαλκάνια καί ἀπό τήν ἄλλη μᾶς λές ὅτι θά συνεχισθῇ στά βουνά ὁ παρτιζάνικος ἀγῶνας, γιά πολύ καιρό. Αὐτά καί πολλά ἄλλα μοῦ γεμίζουν ἀμφιβολίες γιά τόν πραγματικό σκοπό τῆς ἐπανάστασης. Εἰλικρινά φοβᾶμαι ὅτι ἔχουμε πέσει σέ προβακάτσινα.....

Αὐτά πού εἶπεν ὁ Α.Π. ἐξέφραζαν τήν γνώμην ὅλων.

Ὁ Καπετάν Κίτσος μέ τό βέτο τοῦ Ἀρχηγοῦ προσπάθησε νά ἀντικρούσῃ τόν ~~Α.Π.~~ καί νά θολώσῃ τήν κατάσταση.

Ἀλλά ὁ σπόρος τῆς ἀμφιβολίας εἶχε φυτρώσει στίς ψυχές ὅλων αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων πού ἔφυγαν ἀπό τήν σύσκεψη μᾶλλον ἀπογοητευμένοι.

Ὁ Καπετάν Κίτσος παρέμεινε στή Φτελιά μέ τά 18 παλληκάρια του κρυμμένος ὅλη τήν ἐπομένη μέρα. Κανεῖς Βούλγαρος δέν τόν πείραξε γιατί τέτοια ἦταν ἡ ἐντολή ἀπό τήν Βουλγαρική Διοίκηση.

Η ΕΚΚΡΗΞΗ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΕΠΙΘΕΣΗ

ΣΤΗ ΔΡΑΜΑ

Νήν νύκτα τῆς 28-29 Σεπτεμβρίου 1941 ἡ ομάδα τοῦ Καπετάν Κίτσου ξεκίνησε γιὰ τὴν Δράμα. Σκοπὸς τοὺς νὰ ἐνωθοῦν με τοὺς ἐπαναστατικούς συνδέσμους τῆς πόλης καὶ τοὺς Κομματικούς πυρήνες καὶ νὰ ξεσηκώσουν ὅλο τὸν λαὸ σὲ ἐπανάσταση.

Στὶς 2 ὥρα μετὰ τὰ μεσάνυχτα ἔφτασαν στὴ ἐκκλησίᾳ τῆς Ἐγίας Τριάδας κοντὰ στὸν σιδηροδρομικὸ Σταθμὸ Δράμας. Ἐκεῖ ἀκροβολίστηκαν καὶ περίμεναν τοὺς Συνδέσμους.

Μάταια ὅμως. Ἐκεῖνοι δὲν ἦλθαν.

Οἱ Βουλγαρικὲς ἀρχὲς ἤθελαν τὸ ψευδοκίνημα στὴν ὑπαίθρῳ τοῦ Νομοῦ Δράμας ἀλλὰ ὄχι καὶ μέσα στὴν πόλιν. Ἐνα ἐπαναστατικὸ κίνημα μέσα σὲ μιὰ πόλιν ὅπως ἡ Δράμα μὲ τόσων Ἑλληνικὸ πληθυσμό, ἦταν κατὰ τὴν φύσιν δὲν μποροῦσε βέβαια νὰ ἐλεγχθῇ καὶ κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ ξέρη πού θὰ καταλήξῃ. Γι' αὐτὸ προτίμησαν νὰ τὸ σταματήσουν στὴν πόλιν πρὶν ξεσπάσῃ.

Πρὶν ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα Βούλγαροι Χωροφύλακες συνέλαβαν στὴν πόλιν τῆς Δράμας χωρὶς δυσκολία ὅλους τοὺς Κομμουνιστικούς συνδέσμους καὶ κανεὶς δὲν ἔμαθε ποτέ τίποτε γι' αὐτούς. Ὅλους τοὺς ἐγνώριζε/ἡ Βουλγαρικὴ Ἀσφάλεια λόγῳ τῆς ἐπαφῆς των με τοὺς Βουλγαρικὲς Μυστικὲς Ὑπηρεσίες γιὰ τὴν διοργάνωση τοῦ "κινήματος".

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ παρτιζάνοι ὅσο περνοῦσε/ἡ ὥρα καὶ κανεὶς δὲν φαινόταν ἄρχισαν ν' ἀπογοητεύονται. Ὁ Καπετάν Κίτσος ἀπεφασίσε νὰ δράσῃ χωρὶς τοὺς συνδέσμους.

Μιὰ ομάδα με ἐμπρηστικὲς ὕλες πῆγε πρὸς τὸ σημερινὸ στρατόπεδο Τριανταφύλλου, ὅπου ὑπῆρχαν ἀποθήκες ὑλικοῦ τοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ. Ὑπέθεσαν ὅτι εἶχαν μέσα πυρομαχικά. Ἡ φρουρά εἶχεν ἀποσυρθεῖ στὸ ἐσωτερικόν. Μὲ μιὰ ὥρᾳ καὶ ἐπιτυχημένη ἐξόρυξη, χωρὶς κανεὶς νὰ τοὺς ἀντιληφθῇ ἔβαλαν φωτιά. ^{σε μὲν ἀν' ὅτι} Ἡ ἀποθήκη ἀντὶ γιὰ πυρομαχικά εἶχε μέσα ἀχρηστες ρόδες ἀπὸ κάρρα. Οἱ Βούλγαροι ὅλα τὰ εἶχαν προβλέπει καὶ δὲν ἤθελαν νὰ ὑποστοῦν οὔτε καὶ τὴν ἐλάχιστη ζημιὰ.

Ὁ Καπετάν Κίτσος μόλις εἶδε τὴν φωτιά ἐνθουσιάζστηκε καὶ διέταξε ν' ἀρχίσουν νὰ πυροβολοῦν πρὸς τοὺς Βουλγαρικοὺς Στρατῶνες.

Ευτυχῶς σηκώθηκε πάλι ὁ λογικὸς καὶ μυαλωμένος Ἀθανάσιος Π. καὶ μίλησε ὅπως καὶ στή σύσκεψη τῆς Φτελιᾶς ἀποφασιστικά. Εἰσεσε τοὺς συντρόφους του γιὰ τὸ μάταιο τῆς ἐπιδρομῆς αὐτῆς. Ὅλα ἦσαν σκηνοθετημένα. Εἶχαν πέσει θύματα μιᾶς μεγάλης προδοσίας. καὶ φιά κάθε βόλι πού αὐτοὶ θά ἔριχναν, οἱ Βούλγαροι θά σιότωναν χιλιάδες Ἕλληνες.

Ὅλοι ὑπῆκουσαν στὸν λογικὸ ἀνθρώπο, αὐτὸν πού μέσα στήν γενική παραζάλη διατηροῦσε τὴν διαύγεια τῆς λογικῆς του καὶ ἔβλεπε ρεαλιστικά τὰ πράγματα. Κανείς δέν πυροβόλησε. Ἦσαν ὅλοι μαζί τὴν ἀποφασὴ τῆς ἐπιστροφῆς στὸ λημέρι τους. Ὁ Καπετάν Κίτσος δέν συμφωνοῦσε.

Οἱ παρτιζάνοι διὰ τῆς βίας σχεδὸν τὸν ἐξανάγκασαν νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ.

Μέ σύντομο βάδισμα, μέσα ἀπὸ μονοῦν πού μόνον αὐτοὶ ἔξεραν γύρισαν στὸ λημέρι τους χωρὶς νὰ πάθουν τίποτε.

Κι' ὅμως παρ' ὅλον ὅτι οἱ ἀντάρτες δέν πρόλαβαν νὰ ξεσηκώσουν σέ ἐπανάστασιν τὸν λαὸ τῆς πόλεως Δράμας τὸ Πρωτὶ τῆς 29-9-41 οἱ Βούλγαροι ἄρχισαν τὴν μεγάλη σφαγὴ.

ΔΟΞΑΤΟΝ

Ὅπως εἴπαμε τὸ κέντρον βάρους τῶν ἐπαναστατικῶν ἐκδηλώσεων ἐτοποθετεῖτο ἀπὸ τὸ καταρτισθὲν σχέδιο στὸ Δοξάτο.

Ἐπειδὴ ὑπῆρχαν πληροφορίες ὅτι ἡ Κ.Ο. τοῦ Δοξάτου παρὰ τὴν προετοιμασίαν παρουσιαζε μιὰ διστακτικὴν δράσιν, ὁ ἴδιος ὁ Νομάρχης Δράμας Γκεοργκίηφ μετέβη ἐκεῖ τὶς ἀπογευματινὰς ὥρες τῆς 28-9-41 γιὰ νὰ συντονίσῃ τὶς ἐνέργειες.

Ἡ παρουσία του ἐκεῖ, τὴν παραμονὴ τῆς Ἐπαναστάσεως θ' ἀποτελοῦσε καὶ μὴν πρόσθετη ἀπόδειξις γιὰ τὴν διεθνή κοινὴ γνώμη περὶ τῆς ὀρθοῦς "ἀγνοίας" τοῦ Βουλγαρικῶν ἀρχῶν γιὰ τὸ Κίνημα.

Τὴν ἰοὴν νυκτερινὴν ὥρα στὸ Δοξάτο εἰσῆλθεν ἡ πρώτη ομάδα ἐπαναστατῶν. Ἀπετελεῖτο ἀπὸ Κομμουνιστὰς τῆς περιοχῆς καὶ ἀγνώστους Βουλγάρους, πολίτας καὶ Στρατιῶτας.

Αὐτοὶ μὲ πυροβολισμοὺς καὶ κωδωνοκρουσίαις χειροβομβίδας, φωνές κ.λ.π. προσεπάθησαν νὰ ξεσηκώσουν τὸν πληθυσμὸ σέ ἐπανάστασιν.

Επιφυλακτοῦ ὁστάθησαν οἱ περισσότεροι κάτοικοι τοῦ Δοξάτου. Μόνον οἱ μεμυημένοι κομμουνιστὰι καὶ μερικοὶ ὁρμητικοὶ νέοι τοὺς ἀκολούθησαν.

Οἱ Ἐπαναστάται ἀναγκάσθησαν νὰ συγκεντρώσουν μέ τὴν βία ἓνα μέρος τοῦ πληθους γιὰ νὰ παρουσιάσῃ ὅτι τὴν ἐπανάστασιν τὴν ἔκαναν οἱ Ἕλληνες. Οἱ Δοξατινοὶ ἔντρομοι παρακολουθοῦσαν τὰ γεγονότα. Μὲ τρομερὴν ἀνησυχίαν ἔβλεπαν ἀνάμεσα τῶν τοῦς Βουλγάρους πολίτας καὶ στρατιωτὰς νὰ φανάζουν " Οὐρα" / Ζήτω / ὑπὲρ τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἐνα καιὸ, προαίθημα τοὺς ἔλεγε ὅτι ὅλα αὐτὰ θὰ εἶχαν κακὸ τέλος. Ποτέ οἱ Βούλγαροι δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι φίλοι τῶν Ἑλλήνων. Αὐτοὶ οἱ Δοξατινοὶ τὸ ἤξεραν καλὰ ἀπὸ τίς " σφαγές" τοῦ 1913.

Οἱ Κομμουνιστὰι ὁμιλεῖται διεικήμεσαν 1) ὅτι οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Βούλγαροι ἦταν ἀδελφία. 2) ὅτι τὴν ἴδια ὥρα, ὁ Κόκκινος Στρατὸς πλησιάζει τὰ Ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα 3) ὅτι ὅλη ἡ Βουλγάρια καὶ ὅλα τὰ Βαλκάνια ἐπανεστάτησαν καὶ εἶχαν ἀνατραπεῖ οἱ φασιστικὲς κυβερνήσεις τῶν.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως οἱ Δοξατινοὶ δὲν παρουσίασαν καμμία εὐχαρίστηση γιὰ τὰ νέα καὶ ἐπὶ πλεον δὲν ἐδέχοντο νὰ συμμετάσχουν σ' ἐπανάστατικὲς ἐκδηλώσεις.

Κανείς ἐνθουσιασμός καμμία προθυμία. Τὸ κίνημα χωρὶς λαϊκὴν ἀπήχησιν κατέρρεε.

Ἀνήσυχος ὁ Ναμάρχης Γεωργιήφ ἔβλεπε ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τῆς Κοινότητος ὅπου ἐκάθητο, τὸ ἐπαναστατικὸν τοῦ ἔργο νὰ ἐφυλίζεται. Ὅλες οἱ ἐλπίδες ποὺ εἶχαν σ' αὐτόν οἱ προεστάμενοί του ἐξημερίζοντο. Μαζὺ μ' αὐτὲς χανόταν καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ ὄνειρο γιὰ μιὰ ἀνοδό του, ὡς τοὺς ὑπουργικοὺς θώκους.

Χωρὶς νὰ διστάσῃ ἀπεφάσισε νὰ γὰ ἀπαίξῃ ὅλα γιὰ ὅλα καὶ νὰ ἐκθέσῃ τοὺς Ἕλληνες κατοίκους τοῦ Δοξάτου, δημιουργῶντας ὁ ἴδιος τὴν ἀφορμὴ τῶν σφαγῶν.

Μὲ τοὺς ἐμπίστευς του εἰδοποίησε τοὺς Βουλγάρους πράκτορες ποὺ ἦσαν ἀνάμεσα στοὺς κομμουνιστὰς νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Δοξάτου, νὰ κάψουν τὸ ὄργανον καὶ νὰ σκοτώσουν τοὺς Βουλγάρους Χωρ/νες.

Στὴν Ἀστυνομία οἱ Βούλγαροι Χωρ/νες εἶχαν διαταχθεῖ νὰ παραμείνουν κλεισμένοι ἀδιαφορῶντας γιὰ ὅσα συνέβαιναν.

Κατήγοντο από άλλοτε Έλληνικές οίκογένειες άλλων περιοχών, πού έξεβουλγαρίσθηκαν. Έτσι δέν ένέπνεαν πολύ έμπιστοσύνη στίς Βουλγαρικές αρχές. Γι' αυτό δέν είχαν αποσυρθεΐ στη Δράμα. Έξ' άλλου έχρειάζοντο για ασφάλεια του Νομάρχου.

Μιά ομάδα Έλλήνων Κομμουνιστών καθοδηγημένη από Βουλγάρους πράκτορες έπετέθη εν' τά μεσάνυχτα στην Αστυνομία καί τήν έπυρπόλησε χωρίς κίνδυνο. Οί Χωρ/κies προσπαθώντας νά ξεφύγουν σκοτώθηκαν από τούς Κομμουνιστές πού είχαν κυκλωμένα τό οΐκημα. Μαζύ με τούς Βουλγάρους Χωρ/κies ήταν καί ο Ιδιώτης Μπαμπάνης από τήν περιοχή Καστοριάς πού σκοτώθηκε κι' αυτός.

Αλλά ή φωτιά καί ο φόνος τών Βουλγάρων Χωρ/κων, προκάλεσε διέγερση τών Έπαναστατών. Αλλόφρονες από ένθουσιασμό για τήν εύκολη νίκη τους ώρμησαν χωρίς νά διαταχθούν από κανένα κατά τής Βουλγαρικής Κοινότητας. Έτσι τόν οί κινήσαν. Έκεί όμως, όπως ξέρουμε περίμεναν ο Βούλγαρος Νομάρχης καί άλλοι Βούλγαροι έπίσημοι.

Αμέσως ήγετινά Κομμουνιστινά στελέχη καί Βούλγαροι "Έπαναστάτες" έτρεξαν καί έξηνάγκασαν τούς άφελείς όπαδούς των νά σταματήσουν τήν επίθεση καί νά αποχωρηθούν έσπευσμένα, από τό Δοξάτο, δίνοντας τέλος στην "Έπανάσταση".

Παρ' όλη όμως τήν επέμβασή τους δέν έπρόλαβαν, ο Βούλγαρος πρόεδρος Δοξάτου Δασκάλωφ, καί ένας Βούλγαρος Κοινοτιχός υπάλληλος, καθώς καί ο Βούλγαρος Νομάρχης έξαίφης.

ΧΩΡΙΣΤΗ

Τήν 10.30 νυκτερινήν ώρα τής 28-9-41 εισώρμησεν στη Χωριότηή μιά ομάδα Κομμουνιστών καί Βουλγάρων παρτιζάνων.

Αρχισαν τούς πυροβολισμούς καί τίς κωδωνοκρούσεις όπως καί στό Δοξάτο.

Έκάλεσαν τούς κατοίκους νά συμμετάσχουν στό κίνημα πού θά ώδηγήσει στην άπελευθέρωση καί στη άδελφοποίηση με τούς Βουλγάρους. Έδπαν τάΐδια φέμματα όπως καί άλλοι. Παμβαλκανική Έπανάσταση. Έφτασεν ο Κόκκινος Στρατός στά Έλληνοβουλγαρικά σύνορα. Ο Βουλγαρικός Στρατός έπανεστάτησεν. Άνετράφη ή Κυβέρνηση, Φίλωφ κ.λ.π.

Κατέλαβον άμαχητό τήν 'Αστυνομία καί Κοινότητα άφού κανείς δέν 'ταν μέσα.

'Εδολοφόνησαν τόν Φίλιππον Χαραλάμπους, έτραυμάτισαν τόν Δήμο Σαμαρά καί συνέλαβον τούς Δ. Τσατσάμπά, Παν. Σιρόγλου καί * Ανέστην Κατσικάρη τούς όποιους έξετέλεσαν άργότερα.

Μετά από τρεις ώρες οί έπαναστάτες άπεχώρησαν μαζί μέ μικρόν άριθμόν άτόμων πού γάνω στόν ένθουσιασμό τής στιγμής τούς άκολούθησε, μέχρι τήν 'Ανδριανή. 'Εκεί όμως όταν κατάλαβαν τί συμβαίνει οί περισσότεροι 'εφρόντισαν νά τό σκάσουν μέσα στή νύκτα χωρίς νά γίνουν άντιληπτοί.

'Ο Χαρίλαος Τσαμπάζης φιλήσυχος κάτοικος Χωριστής, μās έδωσε μέ λίγα λόγια τήν περιγραφή εκείνης τής τραγικής νύκτας.

" Από βραδύς καθώματαν ήσυχα στό σπίτι του Γραμμένου συζητώντας . Τίποτα δέν προηνούσε τό κίνημα.

Εαφνικά μέσα στή νύκτα άκούστηκαν νά κτυπούν οί καμπάνες καί νάπέφτουν πυροβολισμοί στό δρόμο καθώς καί πολλές φωνές.

Βγήκα στή πόρτα του σπιτιού μου μ'ένα γείτονά μου νά δούμε τί συμβαίνει.

Είδα τόν Εύρυβιάδη Σ. μ'ένα ό πλοπολυβόλο νά πυροβολή τό σπίτι όπου στεγάζονταν ή Βουλγαρική 'Αστυνομία. Κανένας όμως δέν άηάντησε στους πυροβολισμούς.

Στό άναμεταξύ μαζεύτηκαν κι 'άλλαι άντάρτες καθώς καί 'άλλοι συγχωριανοί άοπλοι.

"Ενας Κομμουνιστής μās πλησίασε, τό γείτονά μου κι 'έμένα, καί μās φώναξε.

- Τί κάθε στε ρέ. Πάρτε έν α όπλο νά κτυπήσετε τούς φασίστες.

Βοιημένοι δηλώσαμε ότι δέν έχουμε.

- Πάρτε ένα τσεκούρι είπεν εκείνος.

Πήραμε τά τσεκούρια μας. 'Αλλά σταθήκαμε μπροστά στήν πόρτα του σπιτιού μας για νά τά ό περασπιασμε άπό κάθε επίθεση των άνταρτών., ή των Βουλγάρων. 'Ηταν τέτοια άναρχία εκείνη τή νύκτα.

Οί 'Αντάρτες φώναζαν έβγαζαν λόγους μάζευαν κόσμο καί τρόφιμα. Τελικά έφυγαν πρós τήν 'Ανδριανή χωρίς κανείς Βούγαρος νά τόής πειράξη".

Ἄς δοῦμε τώρα τί αἰτίεινεν ὁ Ἀλέκος Ὁθωναῖος μέ τις δύο Βουλγαροῖς πού τοῦ εἶχαν ὁ Βούλγαρος πρόεδρος ἀναθέσει νά τις προστατέψῃ.

Γράφει λοιπόν στά ἀπομνημονεύματά του τά ακόλουθα:
« Δέν ξέρομε τίποτα. Ἀλλά ἐντός τῆς νυκτός ὅλα ξεκαθαρίζονται. Πολύ ἀργά κτυπᾷ ἡ ἐξωτερική πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μου. Μένει ἡ κόρη μου. Σηκώνομαι καί ρωτῶ. Γνωστές φωνές τοῦ Δέν ν' ἀνοίξω τήν πόρτα. Κατεβαίνω καί ἀνοίγω τήν πόρτα. Εὐθύς μιὰ ὁμοβροντία ὁλῶν ἀκούγεται καί ρίχνεται ἐπάνω μας. Δίχως νά χάσω τήν ψυχραιμία μου κλείνω τήν πόρτα ἀμέσως. Εὐτυχῶς κανείς ἀπό ἐμας δέν ἔπαθε τίποτε. Εἶναι αὐτοί πού ὠργάνωσαν τήν ἐπανάστασιν γιά νά γίνῃ ὁ τάφος μας. Ἦτο μιὰ παγίδα τῶν Βουλγάρων. Θέλω νά προστατεύω τις Βουλγαροῖς γυναῖκες καί τήν οἰκογένειά μου. Τοὺς παίρνω ὅλους μαζί καί κατορθώνουμε νά πᾶμε σέ κάποιο ἄλλο σπίτι πού ἦταν πιό ἀσφαλές. Μένει ἀγωνία περιμένουμε νά ξεμερώσῃ.

Πιό λεπτομερῆ περιγραφή τῶν γεγονότων μᾶς δίδει ὁ Κ. Ἀγάθος κάτοικος Χωριστῆς, *βέβαια ὁ ἐξ ἑαυτοῦ τοῦ ἐξ ἑλληνικῆς λέξης.*

"..... Ἐνεφανίσθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς ὁμάδες γυναικῶν Κομ/στῶν ἐνάπλων, οἵτινες ἤρχισαν νά πυροβολοῦν εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ χωρίου ἀσκόπως. Κατά τό χρονικόν αὐτό διάστημα ὁμάς ἐνόπλων Κομμουνιστῶν μετέβη εἰς τήν οἰκίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὁθωναίου μέ σκοπόν νά τόν φονεύσῃ, ἀλλά δέν ἀνεῦρε τοῦτον, ἀναχωρήσαντα ἐγκαίρως ἐκ τῆς οἰκίας του.

Ἐτέρα ὁμάς ὑπὸ τῆν ἀρχηγίαν τοῦ Θεοδώρου Πόρναλη μετέβη εἰς τήν οἰκίαν τοῦ Δήμου Σαμαῤ, ἐντός τῆς ὁποίας ἔρριψε χειροβομβίδας ἐκ τῆς ἐκκρήξεως τῶν ὁποίων οὗτος ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς.

Ἐτέρα ὁμάς ἐνόπλων ἀποτελούμενη ἐκ τῶν Ἀθανασίου Νούνια, Δημητρίου Μουργινῆκα καί Λάμπρου Τίντζα μετέβη εἰς τήν οἰκίαν τοῦ Ἀγάθου προφανῶς ἕνα φονεύσῃ τοῦτον, ἀλλά δέν ἐπρόλαβε νά προβῇ εἰς τήν πρῶξιν, διότι ὑπε χρεώθη ν' ἀναχωρήσῃ ἐσπευσμένως κατόπιν δοθέντος ὑπὸ ἐτέρων ἐνόπλων ἡμᾶδων σήματος συγκεντρώσεως.

Καθ' ὃν χρόνον διεξήγοντο τ' ἀνωτέρω, αἱ οἰκογένειαι τῶν γνωστῶν ἐν Χωριστῇ Κομ/στῶν εἶχον ἀνέλθει εἰς τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν των καί ἐτραγουδοῦσαν τόν ὕμνον τῆς Γ' Διεθνούς.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των ἐκ Χωριστῆς οἱ Κομμουνισταί προέβησαν εἰς τήν σύλληψιν τῶν Διον. Τσατσαμπᾶ, Παναγ. Σιρό.

καί 'Ανέστη Κατσιμάρη. 'Εκ τούτων οἱ μὲν Διονύσιος Τσατσάμπης καί Γιανγ. Σιρόγλου, ὁδηγηθέντες εἰς Δερμιτσόγιαννην παρεπέμφθησαν ἐνώπιον λαϊκοῦ δικαστηρίου καί ἐξετελέσθησαν, ὁ δὲ Α. Κατσιμάρης ἐξετελέσθη καθ' ὁδόν.

Τὸ ἐκτελεστικὸν ἀπόσπασμα ἀπετέλεσαν οἱ Κομ/σταί 'Ανέστης Ταμπούρης, Παρασκευᾶς Κυρίκου καί 'Φρέστης Τσουζίδης....."

Οἱ κίκοι τοῦν Ἀργίου περιμέναν ὅλην αὐτὴν τὴν ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

Κι' ἐδῶ λίγο πρὶν ἀπὸ τὰ μεσ' ἀνυκτα τῆς 28-29 Σεπτεμβρίου 1941 μιά ομάδα παρτιζάνων ἀποτελούμενη ἀπὸ Ἕλληνες Κομμουνιστὲς καί Βουλγάρους ἰδιῶτες καί στρατιῶτες μῆκε στό χωριό, μέφυροβολιαμούς καί κραυγές.

'Εκεῖ πῶς περίμεναν λίγοι ὁπαδοὶ τοὺς.

"Ολοι μαζί προσπάθησαν νάπαρασύρουν τὸν κόσμον, ἀλλὰ κι' ἐδῶ παρεξηρήθη ἡ ἴδια ἀπροθυμία καί ἀδιαφορία τῆς πλειονότητος τῶν κατοίκων. Δέν ἐνέπνεαν ἐμπιστοσύνη τὰ πρόσωπα τῶν ἀδελφωμένων Ἑλλήνων Κομ/στῶν καί Βουλγάρων στρατιωτῶν.

'Ο Βούλγαρος, Πρόεδρος μαζί μέ τοὺς Βουλγάρους Χωρ/κας εἶχε καταφύγει σ' ἓνα Ἑλληνικὸ σπίτι ὅπου κανεὶς δέν τὸν ἐπεΐραξε.

"Ένας Βούλγαρος Χωρ/κας μόνον φύλαγε τὸν σταθμό. Αὐτὸν ἐσκότωσαν οἱ παρτιζάνοι ὅταν κατέλαβαν τὴν ἀστυνομία. Μετὰ αὐτοῦ ἄρπαξαν διάφορα πράγματα ἀπὸ τὸ χωριὸ οἱ παρτιζάνοι ξαναγύρισαν στὰ βουνά.

Τὸ ἔργο τοὺς εἶχε τελειώσει.

ΠΥΞΑΡΙ

Γὴν ἴδια ὥρα στό Πυξάρι οἱ παρτιζάνοι πυροβόλησαν γιὰ λίγο στόν αἰέρα ἔβγαλαν λόγους μέ τὰ σπυρνήθη φέμματα μοίρασαν προκηρύξεις κι' ἔφυγαν σάν κεφάτοι.... ἐκδρομεῖς γιὰ τὸ βουνό.

ΚΥΡΙΑ

Στὰ κυρία καί σπῶν γύρω συνοικισμούς ὀργαντζή, Εὐρύπεδο καί Τραχεῖτα μιά ομάδα ἐνόπλων παρτιζάνων Βουλγάρων στρατιωτῶν, Ἑλλήνων Κομ/στῶν καί Κομιτατζήδων, μῆκε λίγο πρὶν ἀπὸ τὰ μεσ' ἀνυκτα τῆς 28-29 Σεπτεμβρίου 1941.

Κατέλαβον τό οίκημα της Βουλγαρικής Αστυνομίας καί, έσκότωσαν τούς δύο Βουλγάρους Χωρ/κες, πού βρήκαν μέσα. Ουστηρά ήταν, καί έβλεπαν άσπες.

Κατόιν πήραν μαζί τους στό βουνό τόν Βούλγαρο Πρόεδρο της Κοινοτήτος χωρίς νά προβούν σέ καμιά άλλη ενέργεια.

Στό χωριό δέν έμειναν περισσότερο από μία δύο ώρες. Τήν Ιην μεταμεσονύκτιο ώρα είχαν φύγει.

Οί κάτοικοι τών Κυργίων παρέμειναν όλην αυτήν τήν ώρα κλεισμένοι στά σπίτια των. Προησθάνοντο πολύ καλά πού θά κατέληγεν αυτή ή Έλληνοβουλγαρική Κομμουνιστική συνεργασία.

Καί δέν είχαν άδικο. Ελέγησαν 150 Κομμουνιστάς Βουλευτάς καί δόναν 40 ρεβόλβες.

ΠΡΟΣΩΤΣΑΝΗ

Λίγο πριν από τά μεσάνυχτα, τίς 28-29 Σεπτεμβρίου 1941, οί κλεισμένοι από ένωρίς στά σπίτια των κάτοικοι της Προσωτσάνης ξέφυγνσαν έντρομοι από φωνές, πυροβολισμούς, ελληνικές ζητωκραυγές καί Βουλγαρικά "ούρα" ούρα. Ομάδες ένόπλων γνωστών Έλλήνων Κομμουνιστών, Βουλγάρων Κομιτατζήδων καί στρατιωτών περιήρχετο τήν πόλη καί προσπαθοῦσαν νά ξεσηκώσουν τούς Έλληνες σέ επανάσταση.

Επί κεφαλής της ομάδος αυτής ήταν 1) ό Βούλγαρος Μπαζίλ Μιχάλη από τήν παλαιά Βουλγαρία, 2) ό Βούλγαρος άδελφός του Βουλγάρου Δημάρχου Μεγαλοκάμπου καί 3) ό, Γεώργιος Μπόντης ή Παπλιάνης ^{Βαδουα} αγροφύλακας πράκτωρ της Βουλγαρικής ασφάλειας καί του Βουλγάρου Προέδρου της Κοινοτήτος Προσωτσάνης. ~~Ημερολόγιο~~ ⁶⁷

Ο Μπαζίλ Μιχάλη, είχε στην Προσωτσάνη εγκαταστήσει από τίς πρώτες ήμέρες της Κατοχής ένα καζίνο. Αυτός διέ-ιδε σέ όλους ότι άκουσε στό ραδιόφωνο είδήσεις από τήν Σόφια πού έβεβαίωνα ότi τό Έπαναστατικό Κίνημα επεκρά-τησε σ' όλη τήν Βουλγαρία καί έκαλούντο όλοι Έλληνες καί Βούλγαροι νά προσχωρήσουν σ' αυτό άδελωμένοι.

Αμέσως συνηνώθησαν μαζί τους όλοι οί έντόπιοι Κομ/σταί καί μέσα σέ ζητωκραυγές ούρλιαχτά καί Βουλγαρικά "ούρα-ούρα-ούρα" ⁶⁷ έψάλλη ό ύμνος της Γ' Διεθνούς στίς δύο γλώσσες / Έλληνικά καί Βουλγαρικά).

Τήν επανάσταση της 22-9-41. Ομάδες Έλληνιστών έβγα-ζαν τούς κατοίκους του χωριού τους.

Ἐκάλεσαν τὸν κόσμον νὰ βγῇ ἀπὸ τὰ σπίτια του, ἀλλὰ οἱ Ἕλληνες βλέποντας τοὺς Κομμουνιστὰς μὲ τοὺς Βουλγάρους ἐνωμένους ἐφοβοῦντο ὅτι ἐπρόκειτο περὶ πλεκτάνης, ὅπως δυστυχῶς ἦταν, καὶ παρέμεναν ἀπαθεῖς.

Τότε οἱ Κομμουνισταὶ πικρὰ σιέφτηκαν νὰ διεγείρουν τὸν Ἑλληνικὸ πατριωτισμὸ τῶν κατοίκων καὶ ἄρχισαν νὰ φάλλουν τὸν Ἑλληνικὸν Ἑθνικὸν Ὑμνον.

Αὐτὸ δελέσσε ὠρισμένους ἀφάελις οἱ ὅποιοι πίστεψαν ὅτι πραγματικὰ ἀπηλευθερώθησαν.

Στὴν συγκέντρωση τῆς πλατείας οἱ Κομμουνισταὶ καὶ Βούλγαροι ὁμιληταὶ ἐβεβαίωσαν ὅλους τὰ ἑξῆς:

1) Στὴ Βουλγαρία οἱ...ἐκλογές ἀπέβησαν ὑπὲρ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. Ἐξελέγησαν 180 Κομμουνισταὶ Βουλευταὶ καὶ μόνον 40 φασίστες.

2) Ἐξεράγη στὴ Βουλγαρία Κομμουνιστικὴ ἐπανάστασις ποὺ ἐπεκράτησε.

3) Ἐπανεστάτησε τὸ 2ον Σῶμα τοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ τὸ ὅποιο ἐνώθηκε μὲ τοὺς Βουλγάρους Κομμουνιστὰς.

4) Ὁ Κόκκινος στρατὸς πλησιάζει τὰ Ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα.

Οἱ Ἐπαναστᾶτες κατέλαβαν τὴν Ἀστυνομία. Οἱ δύο Βούλγαροι Χωρ/κες ποὺ εἶχαν ἀπομείνει σὰν φρουρά ἀρνήθηκαν νὰ προσχωρήσουν στὴν Ἐπανάστασι.

Τοὺς σκότωσαν ἀμέσως.

Τὸν ἑναρμάλιστα χωροφύλακα, ὅλοι εἶδαν ὅτι τὸν ἐκτότωσε μὲ τὰ χέρια του Ὁ Γεώργιος Μπόντσης ἢ Παπλάκης. Αὐτὸς ὁ σημερινὸς Σλαβομακεδὼν Ἀγωνιστὴς τῶν Σκοπίων.

Τοὺς Βουλγάρους ἐπῆλυδες ποὺ εἶχαν ἐλθεῖ ἀπὸ τὴν Βουλγαρία μετὰ τὴν Κατοχὴ τοὺς συνεκέντρωσαν σὲ ὀρισμένα σπίτια δῆθεν γιὰ περιορισμό, Στὴν πραγματικότητά ὅμως οἱ Βούλγαροι πράκτορες ἤθελαν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ζωὴ τῶν συμπατριωτῶν των ἀπὸ κανένα θερμόαιμον Ἕλληνα.

Μετὰ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ οἱ Ἐπαναστᾶτες ἐξηφανίσθησαν καὶ ἀπέμειναν οἱ κάτοικοι τῆς Κομοπολεως, μὲ τὴν ἀγωνία τῆς ἀναμενομένης πιά καταστροφῆς. Ὅλοι εἶχαν καταλάβει ὅτι τὸ κίνημα αὐτὸ ἦταν ἀπάτη.

ΦΩΤΟΛΕΙΒΟΣ

Τὰ ξημερώματα τῆς 29-9-41, ὁμάδες Ἐπαναστατῶν ἐξύπνησαν τοὺς κατοίκους τοῦ Φωτολείβου.

Επί κεφαλής ήσαν γνωστοί Κομμουνισταί από τήν Προσωτσάνη.

Οί κάτοικοι έτρώμαξαν στή θέα αὐτῶν καί δέν έπείσθησαν στίς διαβεβαιώσεις των ότι Έλληνες καί Βούλγαροι άδελφοποιήθησαν, ή Κομ/κή Έπανάσταση έπικράτησε στή Βουλγαρία κ.λ.λ.

Μόνον οί μεμυημένοι Κομ/σπαί του Φωτολείβους υπεδέχθησαν τούς Έπαναστάτες.

Τήν ίδια ώρα ομάδες ένόπλων παρτιζάνων έπετέθησαν κατά τής μικρής Βουλγρικής Φρουράς του Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ καί τής Βουλγαρικής Αστυνομίας.

Πυρπόλησαν τά οίκηματα όπου έπα έστρατωνίζοντο οί Βούλγαροι καί πύς έξηνάγασαν σέ παράδοση. Κατά τήν μάχη σιοτώθηκε ό Βούλγαρος Ένωμ/χης, αστυνομός Φωτολείβους.

Μέ τόν όπλισμό των Βουλγάρων στρατιωτών έξωπλίσθησαν οί άοπλοι Κομμουνισταί.

Οί Έπαναστάτες μετά τήν νίκη των πήραν τούς αίχμαλώτους των, λεηλάτησαν από τό χωριό τρόφιμα καί άλλα είδη καί άνεχώρησαν για τό βουνό βλαστική.

Ήξεραν ότι άμα έκάθηντο περισσότερο θά ύφίσταντο κι' αὐτοί αὐτά που υπέστησαν μετέπειτα οί δυστυχεῖς κάτοικοι του Φωτολείβους.

Οί Βούλγαροι στρατιώτες καί οί άγνωστοί καίτε ΠΕΤΡΟΥΣΑ

Τάξημερώματα τής 29-9-41 ομάδα από 20 ένόπλους παρτιζάνους μέ έπί κεφαλής Προσωτσιανιώτες Κομ/στές μπήκαν στήν Πετροῦσα πυροβολώντας στόν άέρα.

Οί Βουλγαρικές άρχές τής Πετρούσης μαζύ μέ όλους τούς συνεργάτες των είχαν καταφύγει στή Δράμα.

Μόνο δύο Βούλγαροι δάσκαλοι είχαν απομείνει. Κανείς δέν τούς επείραξε.

Οί Παρτιζάνοι τριγυρνοῦσαν μέσα στό χωριό κι' έφώναζαν.

— Βάλτε Βουλγαρικές καί Έλληνικές σημαίες.

Είμαστε όλοι άδελφια καί έλεύθεροι.. Παντού θά γίνη οί Κομμουνισμός.

Τόν Καφιμάνη Δημήτριο, κήνικλη καλόν Έλληνα πατριώτη τόν υπεχρέωσαν νά κτυπάη συνεχώς τήν καμπάνα.

Τελικά οί παρτιζάνοι άφού έφαγαν καλά καί πήραν μαζύ τους διάφορα έφόδια έφυγαν χωρίς νά πηράξουν κανένα.

ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ἡ Μικρόπολη δὲν εἶχεν ἐπιλεγεῖ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας Κομμουνιστὰς καὶ τὰς βουλγαρικὰς ἀρχὰς ὡς τόπος ὅπου θὰ ἐδημιουργεῖτο ὅπως καὶ στὰ χωριά τοῦ προ..... τὸν μιὰ ἔστω καὶ μικρὴ ἐπαναστατικὴ ἐκδήλωση.

Καμμιά διὰ δὲ παρτιζάνων δὲν τὴν ἐπεμεφθῇ τὴν νύκτα. Ἔτσι δὲν θὰ ὑπῆρχε ἡ κατάλληλη ἀφορμὴ γιὰ τὴν ἐξόντωση τῶν Ἑλλήνων ἐκείνης τῆς περιοχῆς.

Αὐτὸ ἐγένετο γνωστὸ στοὺς ὑπευθύνους γιὰ τὸ κίνημα Βουλγάρους Ἀξιωματικούς στὴ Δράμα.

Ἀμέσως ἐξαπέστειλαν δύο Βουλγάρους Στρατιῶτες μὲ δύο ὁμιλοῦντες τὰ Ἑλληνικὰ πράκτορες τῶν, οἱ ὁποῖοι στίς 9 τοῦ πρωῒ τῆς 29-9-1941 ἐνεφανώθησαν στὴ Μικρόπολη.

Ἀνεκοίνωσαν σὺς ἀγγροῦντες τὰ πάντα κατοίκους τοῦ χωριοῦ, ὅτι ἐγένετο Ἐπανάσταση στὴ Βουλγαρία, ἀνετράπη ἡ Φασιστικὴ Κυβέρνηση καὶ ἀπλευρώθη ἡ Μακεδονία.

Ἐκάλεσαν τοὺς Ἕλληνας ν' ἀναλάβουν τὴν διοίκησιν τῆς Μικροπόλεως καθ' ὅσον οἱ Βούλγαροι εἶναι πλέον ἀδελφοί μὲ τοὺς Ἕλληνας.

Αὐτὸ καὶ ἐγένετο. Μία ομάδα ἀφελῶν καὶ ἐνθουσιωδῶν νέων συνέλαβε καὶ ἀφώπλισε χωρὶς ἀντίσταση τὶς Βουλγαρικὰς ἀρχὰς τοῦ χωριοῦ.

Οἱ δύο Βούλγαροι στρατιῶτες καὶ οἱ δύο ἄγνωστοι πολῖτες συνεχάρησαν τοὺς κατοίκους γιὰ τὸ..... "θαῖρος" τῶν καὶ ἐπέστρεψαν στὴ Δράμα ν' ἀναφέρουν στοὺς Ἀξιωματικούς τῶν τὴν ἐπιτυχίαν τῶν.

τοῦ τριγυροῦσαν καὶ ὡς ἐκείνη μετὰ ἀσφαλείας.

ΠΥΡΓΟΙ

Ἐνημερώνοντας ἡ 29-9-1941 ἔφθασεν στοὺς Πύργους, ὁ Ἀλέκος Μήρας ἀπὸ τὴν Προσωτσάνη. Εἰδοποίησε τοὺς κατοίκους ὅτι στὴν Προσωτσάνη οἱ Ἕλληνες ἐπανεστάτησαν κατὰ τῶν Βουλγάρων καὶ ἐσκότωσαν μάλιστα ἓνα Βούλγαρο χωρ/κα.

Μὲ ἀπορία οἱ κάτοικοι τῶν Πύργων διεπίστωσαν ὅτι ὁ Βούλγαρος πάρεδρος τῶν Πύργων Ἀναστάσης Παπαλεξίδης, οἱ δύο Βούλγαροι Ἀγροφύλακες καὶ ὁ Βούλγαρος Δασοφύλακας, δηλαδὴ ὅλεσοι Βουλγαρικὰς ἀρχὰς τοῦ χωριοῦ εἶχαν ἐξαφανισθεῖ. Ὅπως διεπιστώθη ἀργότερα εἶχαν καταφύγει κρυφὰ τὴν νύκτα στὴ Πετρούσα, κι' ἀπ' ἐκεῖ στὴ Δράμα.

Οἱ κάτοικοι βλέποντας ὅτι ἀπέμειναν σχεδὸν ἐλεύθεροι πίστεψαν ὅτι πραγματικὰ κατὰ τὸ σοβαρὸ συμβαίνει.

Ἀλλὰ δὲν ἐπέιθοντο στάλῳγια τοῦ Μῆρα παρ' ὄλο τὸν ἐνθουσιασμό τῶν νεωτέρων.

Οἱ γεροντότεροι ἀπεφάσισαν τότε ν' ἀποστείλουν τὸν Μπούκα Σωτήριο καί τὴν Σωτήρα Καλτσάμη στὴν Πετροῦσα πού ἦταν τὸ πληθέστερο κεφαλοχώρι, γιὰ νά πληροφορηθοῦν τί ἀκριβῶς συμβαίνει.

Μέχρις οὗτο νά φθάσῃ ὁμοῦ στὸν σκοπὸ τοὺς οἱ δύο αὐτοὶ "ἀνιχνευταί" τὸ ψευτοκίνημα εἶχε τελειώσῃ καί οἱ Βουλγαρικὲς ἀρχὲς εἶχαν ἐπανέλθῃ στὴν Πετροῦσα. Τοὺς συνέλαβαν καί ἀφοῦ τοὺς κακοποίησαν τοὺς μετήγαγαν στίς φυλακὲς τῆς Δράμας.

Ἐν τῇ μεταξύ ἐτοιμάσθηκε μιὰ ομάδα νέων, πού ἐξοπλήσθηκε μέ ὅπλα πού εἶχαν κρυμμένα οἱ ἀδάμαστοι Πυργιωτὲς στὰς σπηλιὰς τῶν γύρω βουνῶν.

Ἡ ομάδα αὕτῃ ἀνέλαβε νά μεταβῇ μέσα ἀπὸ τὰ βουνά καί νά καταλάβῃ τὰ ὑψώματα πάνω ἀπὸ τὸ 25ον χιλιόμετρο τῆς δημοσίας ὁδοῦ Δράμας- Νευροκοπίου.

Ἀνάμεσά τοὺς καί ὁ 16 χρονὸς μεαρός ²⁰²² καί ἤδη Κοινοτικὸς Γραμματεὺς Χαράλ. Τσαούσης.

Ἀπὸ ἐκεῖ θά παρατηροῦσαν τίς κινήσεις τῶν τυχόν κατέρχων Βουλγαρικῶν δυνάμεων καί θά ἐνημέρωναν τὸ χωριό, γιὰ ν' ἀποφασίθῃ τελικὰ τί θάπράξουν.

Μόλις ἐφθασαν στὰ ὑψώματα τοῦ 25ου χιλ. οἱ ἔνοπλοι νέοι εἶδαν νά κατέρχονται πρὸς Προσωπιάνη φάλαγγες Βουλγαρικῶν αὐτοκινήτων γεμάτων Βουλγάρους στρατιῶτες πού τραγουδοῦσαν χαρούμενα, χωρὶς κανένα μέτρο ἀσφαλείας.

Κατάλαβαν οἱ Πυργιωτὲς ὅτι εἶχαν πέσει θύματα Βουλγαρικῆς πλεικτάνης. Ἀμέσως ἐπέστρεψαν στὸ χωριό καί ἀνέφεραν δυσάρεστα νέα.

Ἦξεραν πιά τί τοὺς περιμένει. Ἦξεραν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν Ἐπανάσταση γιὰ τὴν ἐπελευθέρωσιν τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ μιὰ Βουλγαρικὴ συνωμοσία γιὰ τὴν ἐξόντωση τῶν Ἑλλήνων.

Οἱ ἐπανάστασις δὲν ἦσαν ἀληθεῖς Ἑλληνικὲς ΚΟΥΔΟΥΝΙΑ

Πρὶν νά ξημερώσῃ ἡ 29-9-41 Κομμουνισταὶ παρτιζάνοι καί Βούλγαροι Κομιτατζήδες πράκτορες τῆς βουλγαρικῆς ἀντικατασκοπείας σκότωσαν στὰ Κουδούνια τὸν Βούλγαρο πρόεδρο πού ἦταν ἕνας ἐξωμότης Ἕλληνας ἀπὸ ἄλλο χωριό.

Μετά τήν δολοφονία τοῦ Προέδρου ἔφυγαν χωρίς νά προλάβουν οἱ κάτοικοι νά καταλάβουν τί ἀκριβῶς συνεβη.

ΣΙΤΑΓΡΟΙ

Άγνωστοι παρτιζάνοι καί Βούλγαροι κομιτατζήδες ἐδολοφόνησαν τήν νύκτα τῆς 28-29 Σεπτεμβρίου 1941 τόν Βούλγαρο Πρόεδρο τῆς Κοινότητος Σιταγρῶν. Ἀνῆκε καί αὐτός στήν κατηγορία τῶν Β' τάξεως Βουλγάρων. Δηλαδή τῶν ἐμβουλγαριθθέντων Ἑλλήνων.

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ἀπό τήν ἐξιστόρηση τῆς ἐκκρήξεως τοῦ ψευδοκινήματος τῆς 29-9-1941 διαπιστώνουμε τά ἀκόλουθα:

- 1) Ὑπῆρχε καλή ὀργάνωση, ἀφοῦ ταυτόχρονα σχεδόν ἐξεργάγη τό κίνημα στά χωριά πού εἶχαν ἐπιλεγῆ.
- 2) Δέν ὑπῆρξαν ἐπαναστατικά γεγονότα σέ ὅλα τα χωριά ἀλλά μόνο σέ ὁρισμένα.

Τά ἐπιλεγέντα χωριά δέν εἶναι τά ἀπόμακρα καί ὀρεινά ὅπου δέν εἶναι εὐκόλο νά κινήθουν μηχανοκίνητες μονάδες τοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ. Ἐπελέγησαν χωριά πεδινά ἢ εὐρισκόμενα στίς παρυφές τῶν βουνῶν καί σέ σημεία πού ἡ προσπάθεια πρὸς αὐτά μεγάλων Βουλγαρικῶν δυνάμεων νά εἶναι ἐδύκολη, καί διαφυγή τῶν κατοίκων δύσκολη. Ἐάν τό κίνημα ἦταν Ἑλληνικοστό χωριά τῶν βουνῶν θά ἐκυρήσσετο ἡ Ἐπανάσταση.

3) Ἡ ἐκκρήξη τοῦ κινήματος γινόταν μέ ταυτόσημο τρόπο.

- α) Εἴσοδος ἐνόπλων β) πρόσκληση τοῦ πληθυσμοῦ γιά ἐπανάσταση, γ) φόνος τυχόν Βουλγάρων Προέδρων ἢ Χωρ/κων, καί δ) σύντομος ἀποχώρηση τῶν ἐπαναστατῶν μαζί μέ ὅσους κομ/στές ἢ ἄλλους ἀφελεῖς τοὺς πίστευαν ἀκί καί τοὺς ἵκολουθοῦσαν.

4) Οἱ ἐπαναστατικές ὁμάδες δέν ἦταν ἀμιγεῖς Ἑλληνικές. Ἀπετελοῦντο ἀπὸ Ἑλληνες καί Βουλγάρους οἱ ὁποῖοι ἐδήλωναν ὅτι εἶναι κομμουνισταί.

5) Τά συνθήματα καί οἱ λόγοι ἦσαν καθαρά κομμουνιστικοῦ περιεχομένου καί Ἑλληνοβουλγαρικῆς "ἀδελφοποιήσεως".

6) Ο Έλληνικός πληθυσμός παρά τήν καλήν ὀργάνωσιν τοῦ κινήματος καί τήν πίεσιν πού ἐξησκήθη, δέν συμμετέλαχε τῆς Ἐπαναστάσεως. Μόνον οἱ κομμουνισταί καί οἱ βουλγαρίζοντες ὑπερέχοντο τοὺς Ἐπαναστάτες.

7) Ἡ συμμετοχή τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν στήν ἐκκρηξή τῶν ὁθηθέν ἐπαναστατικῶν ἐκδηλώσεων ἦταν ὀλοφάνερη, ὅπως π.χ. στό Δοξάτο.

8) Οἱ φονευθέντες βούλγαροι δέν ἀνῆκαν στοὺς καθαροαίμους βουλγάρους. Ἦσαν ἀπλῶς Ἕλληνες ἐκβουλγαρισθέντες στοὺς ὁποίους ἀνέτιθεντο ἀξιώματα γιά νά τοὺς φανατίσουν περισσότερο καί γιά νά δημιουργηθῇ ἀκόμη μεγαλύτερο το χάσμα μεταξύ βουλγαρορίζοντων καί τῶν ἀγνῶν Ἑλλήνων.

9) Οἱ ἐπαναστατικές δυνάμεις ἦσαν πολὺ μικρές ἀνάλογα μέ τήν ἔκτασιν καί τόν χῶρον πού περιέλαβε τό ψευδοκίνημα, χωρίς τήν λαϊκήν συμπαράστασιν οἱ δυνάμεις αὐτές ἦσαν ὀχι μόνο μικρές ἀλλά τελείως ἀδύναμες.

10) Πουθενά δέν διεπιστώθη ἀμυνα τῶν παρτιζάνων γιά τήν προστασία τῶν χωριῶν ὅπου ἐδημιουργήθησαν ἐπαναστατικές ἐκδηλώσεις, ἀπό τοὺς ἐπιδρομεῖς τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ. Οἱ παρτιζάνοι ἀπλῶς ἐκήρυξαν τήν ἐπανάστασιν, ἐδόλοφονοῦσαν ἀάπλους βουλγάρους κι' ἔφευγαν ἀμέσως ἐγκαταλείποντας τόν πληθυσμό στό ἔλεος τοῦ βουλγάρου κατακτητοῦ. Ἀπόδειξη ὅτι τό κίνημα δέν ἀπέβλεπε σ' ἐπανάστασιν κατὰ τῶν βουλγάρων ἀλλά μόνο στή δημιουργία ἐυλόγων ἀφορμῶν γιά τήν σφαγή τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἀπό τοὺς βουλγάρους ὅπως κι' ἔγινε.

Η ΦΡΙΚΤΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ

ΤΟ ΑΤΙΜΩΡΗΤΟΝ

ΕΓΚΛΗΜΑ

Ἡ σφαγή τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Νομοῦ Δράμας σὺν ψευδοκίνημα τοῦ 1941, καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ἐξετελέσθη, ἀποτελεῖ μιά ἀπὸ τίς ἰδιαίτερα εἰδεχθεῖς περιπτώσεις τοῦ Ἑγκλήματος τῆς Γενοκτονίας καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ σπανία σέ φρίκη καὶ ἐγκληματικὸ σαδισμό γεγονότα τῆς Παγκοσμίου Ἱστορίας τῆς τελευταίας 50 ἐτίας.

Εἶναι τῶν ὑπερβολικῶς τοῦ μεγέθους τοῦ Ἑγκλήματος καὶ τὸσον ἀπαίσια φρικιαστικὴ ἢ Βουλγαρικὴ θηριωδία ὥστε γιὰ τὸν ἀγνοοῦντα τὴν Ἱστορία καὶ τὴν ψυχρὴ συνθήκη τοῦ Βουλγαρικοῦ Λαοῦ, τὰ πραγματικὰ αὐτὰ γεγονότα, δύσκολα μποροῦν νὰ γίνουν πιστευτά.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ Ἀλήθεια ὑφώνεται ἀφάνταστα φρικαλέα, μέσα ἀπὸ τὴν αἰματοβαμμένην αὐτὴν περιοχὴ τῆς Μακεδονίας μας καὶ καταγγέλει σ' ὅλη τὴν ἀδιάφορην οἰκουμένην τὸ Βουλγαρικὸν Ἑγκλημα.

Σ' αὐτὴν τὴν ἀδιάφορην οἰκουμένην, ποὺ ὅμως δηλώνει μὲ τόση φιλαρέσκεια ὅτι πιστεύει στὰ Ἀνθρωπιστικὰ Ἰδανικά, παραθέτουμε ^{ἐν ἀπολύτῳ καὶ ἀνεκλήρῳ} ἀπλὰ ὅπως ἀκριβῶς ἐγέναν μὲ σχολαστικὴ προσήλωση στὴν ἀντικειμενικότητα καὶ τὴν ἀλήθεια.

Ζητοῦμε ἐν ὀνόματι τῶν χιλιάδων Ἐθνομαρτύρων τοῦ Νομοῦ Δράμας τὴν, ἐστὼ καὶ καθυστερημένα, σήμερα, διεθνή καταδίκη, τοῦ Βουλγαρικοῦ Ἑγκλήματος καὶ τῶν Βουλγάρων Ἑγκληματιῶν.

Ἀποτελεῖ ὄνειδος γιὰ τὸ Παγκόσμιο Πολιτικὸν ἢ σιωπὴ καὶ ἡ ἀδιαφορία μὲρστὰ σ' αὐτὸ τὸ τεράστιον Ἑγκλημα Γενοκτονίας ποὺ τόσο κακὰ περίτεχνα ἐξετελέσθη, ὥστε ἐπέτυχεν νὰ μὴν προκαλέσῃ τὴν διεθνή ἀγανάκτηση.

Ἀποτελεῖ ὅμως λαμπρὴν ἐπιτυχίαν τῶν Βουλγαρικῶν Κυβερνήσεων ἡ ἀπόκρυψη καὶ διαστρέφῃ τῶν πραγματικῶν γεγονότων καὶ ἡ ἀποφυγὴ τοῦ διεθνoῦς ἀντικτυκοῦ τῶν.

Ἀλλὰ αὐτὸ θέν ἀπαλάσσει τῆς κατηγορίας τὸν Ἑγκληματία. Ἀνεξίτηλο θὰ παραμείνῃ, στὸν βραχίοντα τοῦ Βουλγαρικοῦ Λαοῦ, τὸ ~~καὶ τὸν καταδίκην τοῦ Βουλγαρικοῦ Λαοῦ~~ στίγμα τοῦ καταδίκου γιὰ τὸ ἔγκλημα αὐτό.

Γιὰ ἄλλη μιά φορά ἡ φυλὴ τῶν Βουλγάρων ἀποδεικνύεται ὅτι παραμένει σέ πρῶτόγονη καὶ κτηνώδη Βαρβαρότητα, ἀνίκα-

νη νά ἐξελιχθῇ καί νά προσαρμοσθῇ στίς σύγχρονες ἰδέες τῆς ἀγάπης ^{πρὸς} τόν Ἄνθρωπο, τοῦ σεβασμοῦ τῶν Ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί τῆς Εἰρηνικῆς συμβιώσεως τῶν Λαῶν.

Ἐξακολουθεῖ ἀκόμα ἡ Φυλὴ αὕτῃ νά πιστεύῃ στὸν ἄγριο νόμο τῆς Ζούγκλας καί τοῦ Κτήνους.

Ἐάν ὑπῆρξεν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση κατὰ τῶν Βουλγάρων τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1941 οἱ Βουλγαρικὲς Ἀρχὲς Κατοχῆς ὤφειλαν νά διατάξουν εὐρεία Δικαστικὴ ἔρευνα γιὰ τὴν τιμωρία τῶν ἐνδύχων ἢ ὑπαιτίων. Εὐκόλος ἦτο ἡ ἀνεύρεσὴ των. Εὐκόλος καί ἡ σύλληψί των. Ἀκόμη εὐκολώτερα ἡ τιμωρία των.

Ὅμως δέν τό ἔπραξαν. Γιατί;

Διότι δέν ἐνδιαφέροντο γι' αὐτό τό θέμα.

Σκοπὸς των ἦταν ἡ μεταβολὴ τῆς Ἐθνολογικῆς συνθέσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μακεδονίας μας καί ἰδιαίτερα τοῦ νομοῦ Δράμας.

Σ' αὐτό τὸν σκοπὸ ἀπέβλεπαν, μὲ τίς τεράστιες, σέ ἀριθμὸ θυμάτων, σφαγές τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, στὸ νομὸ Δράμας.

Ἐγνώριζαν οἱ Βούλγαροι ὅτι δέν ὑπῆρχεν ^{πραγματικῇ} Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι μαζύ μὲ τοὺς Κομμουνιστὰς τὴν διωργάνωσαν.

Ἐγνώριζαν ὅτι οἱ σφαγιαζόμενοι Ἕλληνες ἦσαν Ἀθῶοι.

Ἐγνώριζαν ὅτι αὐτό, ἦταν ἔγκλημα γενοκτονίας.

Κι' ὅμως δέν ἐδίστασαν. Μὲ πλήρη συναίσθηση τῆς εὐθύνης των, διέπραξαν τό ἔγκλημα.

Καί τό ἔγκλημα αὐτό ἀνήκει σ' ὅλο τὸν Βουλγαρικὸ Λαόν. Γιατί οἱ Βούλγαροι σφαγιαστὰς, ἦσαν οἱ Βούλγαροι κληρωτοὶ κι' ἑφεδροὶ Στρατιῶτες. Δηλαδή τὰ γνήσια παιδιὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ Λαοῦ. Μὲ τὰ ἔγκλημά των οἱ στρατιῶτες αὐτοὶ ἐξεδήλωναν ἔμπρακτα τὸν ἀμετανόητο σόβινισμό τὴν ἐγκληματικὴν ψυχὴ καί τὸ προαιώνιο φυλετικὸ μῖσος κατὰ τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα διαπνέονται ὅλοι οἱ Βούλγαροι.

Στὰ κεφάλαια ποὺ ἀκολουθοῦν ἡ παρουσίαση τῶν γεγονότων εἶναι ^{ἐκτενὴς} ἐκφράση τοῦ λόγου ~~κατὰ~~, συνοπτικὴ, ὡμὴ. Εἶναι τόση ἡ φρίκη των ὥστε δέν νομίζω ὅτι χρειάζονται λογοτεχνικὴ διάνθιση.

Ἡ διαπίστωση τῆς ἀλήθειας των ἔγινε μὲ πολλαπλὴ διασταύρωση των πληροφοριῶν ἀπὸ πάσης φύσεως πηγές, χωρὶς
•/•

συναίσθηματισμούς και προκαταλήψεις. Είναι η γυμνή αλήθεια.

Εξ' άλλου τά γεγονότα είναι τόσων τραγικά, τόσον φρικιαστικά ώστε μιλούν μόνα των και συγκινούν κάθε άνθρωπο που έχει έστω κι' ελάχιστον ίχνος ανθρωπισμού μέσα στην καρδιά του.

ΔΟΞΑΤΟΝ

Για το Δοξάτο ή νύκτα της 28-29 Σεπτεμβρίου 1941 υπήρξε ^{σημειώσιμη} ~~σημειώσιμη~~. Μετά τά επαναστατικά γεγονότα και την αποχώρηση των Άνταρτών επηκολούθησε ή άγωνία των κατοίκων "Τί θά κάνουμε τώρα; " άναρωτιόταν όλοι οι κάτοικοι του Δοξάτου.

Ομάδες- ομάδες συνεκεντρώθησαν στους δρόμους, στίς γειτονιές και συζητούσαν. Χωρίς οι ίδιοι νά φταίνε, χωρίς νά νά τό θελήσουν είχαν μπλεχτεί στη δίνη μιςτρομερής περικετείας. Συνεισέδαν ή συγγέντως έξέδωρον βοήθεια. Όλοι κατάλάβαιναν ότι σέ λίγο θά έρχετανό Βουλγαρικός στρατός για νά ξεσπάση τό μίσος και τόν σάδισμό του επάνω στον άοπλο πληθυσμό του Δοξάτου, Ήξεραν πολύ καλά τί έσημαινεν αυτό. Νωπή στην μνήμη ή σφαγή του 1913. Γι' αυτό πολλοί έλεγαν νά φύγουν από τό Δοξάτο και νά κρυφτούν στα γύρω βουνά μέ χρίς ότου περάση ή μανία των κατακτητών.

Άλλοι όμως άντέτειναν ότι ή όμαδική άναχώρηση των κατοίκων θά έδειχνε στίς Βουλγαρικές αρχές ότι όλοι οι κάτοικοι είχαν συμμετασχη των επαναστατικών γεγονότων, μέ αποτέλεσμα νά κάψουν τό Δοξάτο και νά τούς καταδιώξουν από τό κάι στά βουνά. Έπειτα σέ ποιά βουνά νά κρύβονταν που όλα γύρω ήσαν γυμνά και άξενα; Πόσο καιρό θά κρύβονταν; Καί τί έμπιστοσύνη μπορεί νά έχη κανείς στους παρτιζάνους που ήσαν Κομμουνιστάι και Βούλγαροι; Έτσι λοιπόν έλήφθη ή απόφαση νά παραμείνουν. Καί παρέμειναν. Ήλπίζαν ότι ή παραμονή των θά έπειθε τίς Βουλγαρικές αρχές για τήν άθωότητά των. Ήσαν τήν ασφαλεία των. Άγνοούσαν οι δύστυχοι Δοξατινοί τήν αλήθεια. Ότι οι βούλγαροι είχαν δημιουργήσει τήν επανάσταση.

ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ. Ο ΕΝΔΕΙΞΕ ΤΗΣ ΔΙΑΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ. ΟΥΡΟΒΟΛΙΑ ΟΙ, ΧΕΙΡΟΜΒΟΒΜΙΔΕΣ ΕΡΙΠΤΟΝΤΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΚΑΝ-
ΤΩΝ. ΔΕΝ ΕΠΡΟΚΕΙΤΟ ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΟΥ ΑΛΛΑ ΠΕΡΙ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΥ
ΟΧΛΟΥ ΠΑΡΑΝΟΜΩΣ ΟΠΛΟΦΟΡΟΥΝΤΟΣ. ΑΝΤΙ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΕΝΔΕΙΞΗΡΧΟΝΤΟ ΣΤΑ ΑΠΙΤΙΑ ΤΩΝ ΔΟΞΑΤΙΑΝΩΝ, ΣΥΝΕΛΑΜΒΑΝΑΝ ΤΟΥΣ
ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ, ΑΝΔΡΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΑΙΔΙΑ ΑΚΟΜΑΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΡΡΩ-
ΣΤΟΥΣ. ΜΕ ΞΥΛΟ-ΒΡΙΣΙΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΑΙΣΧΡΟΤΗΤΕΣ, ΤΟΥΣ ΕΛΛΗ-
ΕΣ ΠΡΩΧΑΝ ΣΑΝ ΚΟΛΑΔΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ, ΚΑΤΑ ΣΥΝΟΙΚΙΑΣ, ΣΗΜΕΙΟ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ. ΑΝΤΙ ΔΕ ΔΟΞΑΤΟΥ ΕΙΧΑΝ ΜΕΤΕΡΑΙ ΤΟ ΣΧΟ-
ΛΕΙΟ ΣΕΛΕΥΣΤΕΣ ΕΠΙΤΡΟΦΩΝ, ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΑΥΛΟΙ. ΕΙΤΑΝ ΛΟΙΠΟΝ
ΛΕΡΟΠΟΡΙΚΟΙ, ΕΙΤΑΝ ΔΕ ΤΟΙΟΤΟΙΟΙ ΕΙΧΑΝ.

ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΙ. ΕΙΤΑΝ ΔΕ ΤΟΙΟΤΟΙΟΙ ΕΙΧΑΝ. ΕΝΩ ΔΩΜΩΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΤΑΝ Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΕΠΕΔΡΑΜΟΝ ΒΟΥΛΓΑ-
ΡΙΚΑΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ. ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΕΛΟΥΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.
ΕΙΤΑ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΘΗΚΑΝ ΤΑΤΡΙΑ ΑΚΡΑ ΤΟΥ ΔΟΞΑΤΟΥ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ.

ΦΑΝΕΤΑΙ ΟΤΙ ΟΙ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΙ ΑΥΤΟΝ ΗΤΑΝ "ΕΚΤΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜ-
ΜΑΤΟΣ" ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΤΟΝ ΑΓΝΩΟΥΣΑΝ ΚΑΙ
ΔΙΕΣΚΟΡΠΙΣΘΗΣΑΝ. ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΑΥΤΗ ΕΞΕΦΥΓΑΝ ΠΑΛΛΟΙ
ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΕΚΡΥΒΗΣΑΝ ΣΤΟΥΣ ΓΥΡΩ ΑΓΡΟΥΣ. ΓΙΑΤΙ ΚΑΙ
ΤΩΡΑ ΚΑΝΕΙΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΔΕΝ ΑΓΝΩΟΥΣΕ ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ. ΘΑ ΕΠΑΚΟ-
ΛΟΥΘΟΥΣΕ ΤΩΝ ΟΜΑΔΙΚΩΝ ΣΥΛΛΗΨΕΩΝ. ΑΝΤΙ ΔΕ ΑΥΤΕΣ
ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΟΝ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΥΛΛΗΨΕΩΝ. ΕΙΤΑ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΙ ΣΥΝΕΧΙΣΘΗΚΑΝ ΟΙ ΣΥΛΛΗ-
ΦΕΙΣ. ΟΙ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟΙ ΩΔΗΓΟΥΝΤΟ ΣΤΟ ΠΡΟΑΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΧΟ-
ΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΔΟΞΑΤΟΥ ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΛΣΥΛΛΙΟ ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΕΚΕΙ ΚΟΝΤΑ.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΑΦΑΙΡΟΥΣΑΝ ΟΤΙ
ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ ΕΙΧΑΝ (ΔΑΚΤΥΛΙΔΕΣ, ΡΟΛΟΓΙΑ, ΧΡΗΜΑΤΑ, ΣΟΥΛΑΡΙΝΑ
Κ.Λ.) ΑΥΤΟΥΣ ΕΞΕΓΥΜΝΩΝΑΝ ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΑ. ΕΙΤΑ ΤΟΥΣ
ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ ΟΜΑΔΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΑΡΧΙΣΑΝ ΤΗΝ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΤΩΝ
ΣΠΙΤΙΩΝ. ΕΚΛΕΒΑΝ ΚΑΤΑ ΤΡΟΠΟ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ. ΝΟΜΙΖΕ ΚΑΝΕΙΣ
ΟΤΙ ΕΠΡΟΚΕΙΤΟ ΠΕΡΙ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΛΗΣΤΩΝ ΤΟΥ ΜΕΣΑΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΟΧΙ
ΠΕΡΙ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΠΟΥ ΕΚΑΥΧΑΤΟ ΟΤΙ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ
" ΠΡΩΣΤΟΥΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ" ΑΥΤΟΙ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟ
ΕΡΓΟ ΤΟΝΟΤΕ ΕΙΧΑΝ. /.

Μετά τήν λεηλασία ἐπηκολούθησε ὁ διαχωρισμός τῶν κατοίκων.

Διεχωρίσθησαν οἱ ἄρρενες ἀπό τὰ γυναικόπαιδα.

Τὰ γυναικόπαιδα τάκράτησαν στήν ἀρχή στόν πευκοφότον ἀλσύλλιο πού εἶναι κοντά στό Σχολεῖο.

Τούς ἄντρες τοὺς κράτησαν κοντά στό Σχολεῖο.

Τό ἀπόγευμα μετέφεραν μέ τρομερή βαναυσότητα τὰ γυναικόπαιδα ἐνέκλεισαν μέσα στό Σχολεῖο.

Τό Σχολεῖο αὐτό πού εἶχε κτισθεῖ στήν περίοδο τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος γιά νά μορφώνονται τὰ παιδιά τῶν Ἑλλήνων χρησίμευε τώρα γιά φυλακή τους.

Οἱ Βουλγαρικές ἀρχές Δοξάτου εἶχαν μετ βάλλει τό Σχολεῖο σέ ἀποθήκη ζωοτροφῶν, καί σέ σπαῦλο. Ἦταν λοιπόν αὐτές τίς ἡμέρες ἀπαίσιο σέ βρωμιά.

Μέσα σ' αὐτές τίς βρυπαρές αἰθουσες ἐνέκλεισαν ὅλα τὰ γυναικόπαιδα τοῦ Δοξάτου. Ἀφόρητος ὁ συνωστισμός.

Ἀποπνικτική ἡ μυρωδιά. Οἱ καρδιές τρέμουν ἀπό ἀγωνία.

— Τί θά γίνουμε; Τί θά γίνουν οἱ ἄντρες μας, τὰ παιδιά μας;

Τούς ἄρρενες οἱ βούλγαροι μέ στημένα τὰ πολυβόλα γύρω τοὺς καταμέτρησαν καί τοὺς ἔβαλαν νά καθήσουν κατὰ γῆς.

ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΕΣ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ὅλους τοὺς κρατούμενους, γυναικόπαιδα καί ἄντρες τοὺς ἐρώτοῦν συνεχῶς ἀπό τό πρωῒ

— Ποιοί σκοτώσαν τοὺς Βουλγάρους Χωρ/κες; Οἱ Δοξανοί τοὺς ἐξήγησαν πολλές φορές ὅτι ἀγνοοῦν, ἀφοῦ ἦσαν κλεισμένοι τότ' ἀπ' αὐτά των καί ἀφοῦ ὅσοι ἔλαβαν μέρος στό κίνημα εἶχαν φύγει στά βουνά.

Οἱ Βούλγαροι ἐπιμένουν στό ἀναπάντητο ἐρώτημά τους, καί ἀπειλοῦν.

— Θά σᾶς σκοτώσουμε ὅλους ἂν δέν μαρτυρήσετε τοὺς δολοφόνους. Θά κάψουμε τὰ σπίτια μας. Θά σᾶς ἐκδικηθοῦμε παληογρεκοί. Ἐκατό Δοξατινούς θά σκοτώσουμε γιά κάθε νεκρό Βούλγαρο.

Οἱ Βούλγαροι ξέρουν ὅλη τήν ἀλήθεια ἀλλά θέλουν νά ἔχουν μιὰ δικαιολογία στίς ψυχές τῶν θυμάτων των γιά τό ἀπαίσιο ἐγκλημα πού προετοιμίζουν.

ΑΠΕΙΔΙΑΝ ΠΥΡΡΟΑΝΕΣΩΣ

Τήν 2αν ἀπογευματινήν ὥρα φθίνει στό Δοξάτο εἶδι κίον ἀπόσπασμα γιά νά πυρπολήσῃ τά σπίτια. Εὐτυχῶς οἱ Βούλγαροι ὑπάλληλοι τῆς συγμεντ'ώσεως τῶν Γεωργικῶν προτόντων ἐπενέβησαν. Ἐδήλωσαν, ὅπως καί ἦταν ἡ ἀληθεια, ὅτι τήν περίοδον αὕτῃ τῆς παραγωγῆς ὅλα τά σάτια εἶναι γεμάτα ἀπό τά συλλεγέντα καπνά. Μιά παραγωγή πολύτιμη γιά τόν Βουλγαρικόν θησαυροφυλάκιον, ἀφοῦ εἶναι προϊόν ἐξαγόμενον στό ἐξωτερικόν καί θά ἐνισχύσῃ τόν Βουλγαρικόν προϋπολογισμό μέξενον συνάλλαγμα.

Ἔτσι τά καπνά ^{καί} ἡ Βουλγαρικῇ φιλοχορηματία ἔσωσαν τά σπίτια τοῦ Δοξάτου.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΔΙΑΛΟΓΗ

Μετά ἀπό ὅλα αὐτά ἄρχισεν ἡ δ' εὐτερη διαλογή. Διεχωρίσθησαν οἱ ἄρρενες ἡλικίας 17-50 ἐτῶν καί οἱ ἄρρενες ἄνω τῶν 50 ἐτῶν.

Τήν ἐπιλογήν αὐτήν ἐκτελοῦσαν οἱ ἑξῆς:

- 1) Ὁ Βούλγαρος πρόεδρος τῆς Κοινότητος Δοξάτου Ζελέτσκι Δασκάλωφ ἀπό τό Σλίβεν τῆς Βουλγαρίας.
- 2) Ὁ Βούλγαρος Κοινοτικὸς ὑπάλληλος Γκιόργκι Σλαφκο ἡ Ντράμσκο ἡ Ντραμτσέφ ἡ Παπαγγέλωφ ἀπό τό Ἄνω "ευροκόντι τῆς Βουλγαρίας.
- 3) Ὁ Βούλγαρος Ἠλίας Κοέφ ἀπό τό Κάρλοβο τῆς Βουλγαρίας.

Ἡ ἀγωνία ἐγένετο πιά βεβαιότητά. Ὁ θάνατος τοὺς περίμενε. Αὐτο ὅλοι τό ἐνίωσαν.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΛΛΗΝΕΣ

Ἐκείνη τήν ὥρα ἔφθασε στό Δοξάτο μέ τό αὐτοκίνητό του Βούλγαρος Λυντ/χης διοικητής τοῦ Βουλγαρικοῦ Σω/τος ἱππικοῦ ποῦ ἐστάθμευε στή Καβάλα.

Κτυπῶντας τό μαστίγιο στίς μπότες του ἐρώτησε τοὺς κρατουμένους.

- Ποιός εἶναι Βούλγαρος. Οποῖος δηλώσει ὅτι εἶναι Βούλγαρος, νά σηκωθῇ καί νά βγῇ ἔξω. Τοῦ χαρίζεται ἡ ζωή.

Κανείς Δοξατινός δέν σηκώθηκε. Κανείς δέν δέχθηκε τήν προσβολή νά δώσῃ τήν ζωή του μεταβάλλόμενος σέ Βούλγαρο.

Αὐτοί εἶναι οἱ Ἕλληνες

... τοὺς ./. ...

Αυσάζει από τό κακό~του ο Βούλγαρος Συν/χης καί διατάζει :

- Σκοτώστε τους. Τί τά φυλάτε τά γκρέικια σκυλιά.

Κιτρινίζουν από τήν μανία των οί Βούλγαροι. Τί, παρά-
ξενη φυλή αυτή οί Έλληνες. Ποτέ δέν θά τούς νοιώσουν.
Προτιμοῦν νάπεθάνουν παρά νά γίνουν Βούλγαροι. Τό μισος
τῶν Βουλγάρων φουντώνει γι'αυτήν την περιφρόνηση, γι'αυτή
τήν κατάμουτρη φτυσιά.

Η γυναίκα τοῦ Γεωργίου Γεωργιάδη, ἐνός από τούς κρατού-
μένους, εξαγόρασε μ'ένα γεντόλιρο πού εἶχε κρυμένο,
ένα βούλγαρο/Αξιωματικό. Τόν παρακίλεσε νά σώση τήν
σύζυγό της. Αὐτός συνεφώνησε μέ τόν ὄρο νά δεχθῇ ὁ Γεωρ-
γιάδης νά γίνῃ Βούλγαρος.

Γιά νά μήν καταλάβουν οί ἄλλοι, ὁ Βούλγαρος Ἀξ/κός
καλεῖ τόν Γεωργιάδη καί τοῦ λέει.

- Ἐκάναμε λάθος. Ἐσεῖς εἰσθε Βούλγαρος νά βγῆτε
ἐξω. Εἰσθε ἐλεύθερος.

- Τώρα κάνετε λάθος, τοῦ ἀπαντιᾷ περήφανα ὁ Γεωργιάδης.
Δέν εἶμαι Βούλγαρος. Εἶμαι Έλληνας.

Κι'ἐπέστρεψε στή θέση του ἀνάμεσα τούς μελλοθανάτους.

Πῶς νά μήν θαυμάσης αὐτήν τήν περήφανη ψυχή πού κρύβει
κι'ὁ πιο ἀηλός Έλληνας. Πῶς νά μήν θαυμάσης τόν δυναμι-
σμό της φυλής μας. Ὁ Γεωργιάδης μαζί μέ τούς ἄλλους
ὕψνεται φωτεινό ὁρόσημο ἐθνικοῦ πατριωτισμοῦ.

ΕΓΓΙΖΕΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ

Σέ λίγο πθάνει μέ ἄλλο αὐτοκίνητο ἀπό τήν Δύμα ὁ Βούλ-
γαρος Φρούραρχος Ἰωάνη Ἀπεκιάρωφ. Αὐτός κατέβασε τήν δια-
ταγή. Μόνον πενήντα (50) Δοξατινοί θά ἐκτελεσθοῦν γιά
κάθε φανευθέντα Βούλγαρο Χωρ/κα.

Εἶναι τό τέλος.

Ὁ Μιλτιάδης Κορόγλου, ἄνθρωπος φιλάσθενος ἀντιλαμβα-
νόμενος ὅτι ὅλα πιά τελείωσαν πεθαίνει ἀπό συγκοπή πρὶν
προλάβουν νά τόν ἐκτελέσουν οί Βούλγαροι.

Ἐπιλέγονται 300 καί πλέον Δοξατινοί. Ἐδουλοῦνται καί
ἐγκλείονται σέ τρεῖς ἀκραίους οἰκίσκους.

Ἐχει πιά νυκτώσει. Βούλγαροι στριμωγτες τούς κλέβουν
πιά φανερά ὅτι τούς ἔχει ἀπομείνει, ἀκόμα καί τίς ζωστή-
ρες τῶν παντελονιῶν των.

Καί αυτοί οἱ Δοξατινοί ἦσαν μεγάλοι, πολλοί μεγάλοι γιατί μέσα τους ἔκλειναν ὅλο αὐτό τό θαυμαστόν Ἑλληνικό μεγαλεῖο, πού κάνει τήν Ἀνθρωπότητα νά κ' ἀσπένεται ἑλλη- κτη κι' ἀπορημένη μπροστά ἑστὰ φωτεινά μετέωρα πού ὑψώνου- με στήν πορεία τῶν κίωνων.

ΠΕΘΑΙΝΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Σέ λίγο μιὰ ὀριάδα Βουλγάρων στρατιωτῶν μισομεθυμένων, μίλησε σ' ἓνα ἀπό τάσπιτάκια φυλακές. Ἄρπαξαν δέκα Ἑλλη- νες. Μὲ ἀγκιστρωτό σύρμα, πού ἔκλεφαν ἀπό τήν περιφραξή ἑνός ἀμπελωνος, δένουν πισθάγκωνα τοὺς δύστυχους αὐτοὺς Ἑλλήνες. Ἀποχαιρετιοῦνται μέ τοὺς συγκρατούμενους των.

- Γιὰ σας ἀδελφια. Πεθαίνουμε γιὰ τήν Ἑλλάδα. Ὅποιος ζήσει ἄς πῇ στοὺς δικούς μου ὅτι τοὺς ἀγαπᾷ καί τοὺς αἰδέπομαι τούτη τήν μεγάλην ὥρα.

- Ὁ Θεὸς μαζί ἀδελφια σέ λέγο κι' ἐμεῖς θά εἴμαστε κοντά σας. Τοὺς ὀδηγοῦν μέ σπρωξιές καί βρисиές στήν ἄκρη μιᾶς ρεμματιάς πού εἶναι πιδό περά.

Ἄκλεινοι βαδίζουν πρὸς τόν θάνατο, στητοί, ὑπερήφανοι, ὠρατοί.

Οἱ κίννες τῶν πολυβόλων στρέφονται ἀπάνω τους.

- Μήπως κανεῖς θέλει νά δηλώσῃ ὅτι εἶναι βούλγαρος τοὺς ρωτοῦν. Θά τοῦ χαρισθῇ ἡ ζωή.

- Ὅχι εἴμαστε Ἑλληνες. Ζήτω ἡ Ἑλλάδα.

Μιὰ ριπή καί ἄψυχα τὰ κορμιά πέφτουν στό βάθος τῆς ρεμματιάς.

Ἔτσι συνεχίσθηκεν ὡς τὰ μεσάνυχτα.

Μέ τί λόγια νά περιγραφοῦν ὅλες αὐτές οἱ σκηνές. Πῶς νά περιγράψῃ κανεῖς τό μαρτύριον ἐκείνων τοῦ ὀδηγοῦντο στή ρεμματιά. Πῶς νά περιγραφῇ τό μαρτύριο ἐκείνων πού ἔβλεπαν τοὺς φίλους των τ' ἀδελφια των τὰ παιδιά των, νά φεύγουν γιὰ τήν ἐκτέλεση καί ἐγνώριζαν ὅτι σέ λίγο θά ἐκαιολουθοῦσεν ἡ σειρά των;

Μόνον δώδεκα ἄτομα σώθηκαν ἀπό τίς ἐκτελέσεις αὐτές. Θαῦμα Θεοῦ. Οἱ σφαῖρες δέν τοὺς τραυμάτισαν θανάσιμα. Καί τὰ κτώματα τῶν ἄλλων ἀπετέλεσαν τήν προστατευτική ἀσπίδα. Ἡ νύκτα καί τό μεθύσι τῶν Βουλγάρων στρατιωτῶν ὑπέβοη- θησαν στή διάσωσή των.

Ζωντανοί μάρτυρες τῆς φρικαλεᾶς ἐκείνης νύκτας.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΦΑΓΗ Η ΑΤΙΜΙΑ

Ἐν τῇ μεταξύ στού Σχολεῖο τά γυναικοπαῖδα μέ τίς πρῶτες
ριπές, ἔνοιωσαν ἀμέσως ὅλη τήν φρικτήν ἀλήθειαν.

- Τούς σκοτώνουν.

Κι' ὁ γόος τῶν γυναικῶν ὑψώθηκε μεσοῦρανα. Πῶς δέν πε-
ρεφρόνησαν ἐκείνη τήν νύκτα;

Οἱ Βούλγαροι στρατιῶτες, γιά νά ^{τίς} κατασιγάσουν πυροβολοῦ-
σαν στά τζάμια τοῦ σχολείου.

Μά τίποτα δέν μποροῦσε νά συγκρατήσῃ τίς ἀλλόφρονες αὐ-
τές γυναῖκες.

- Τούς σκοτώνουν αὕτῃ ἦταν ἡ τρομερή, ἡ ἀδυσώπητη
ἀλήθεια.

Μέσα σ' αὕτῃ τήν τραγωδία. Αὐτοί, πού ἐσκότωσαν μέ τά
χέρια των τοὺς ἄνδρες τοῦ Δοξάτου, ὥρμησαν μεθυσμένοι ἀπό
αἷμα, καί πιετό στού σχολεῖο. Ἄρπαξαν μικρές κοπέλλες, ἔγγυ-
μες γυναῖκες, πού τίς εἶχαν ἀπό καιρό ἐπισημάνει γιά τήν
ὁμορφιά τους.

Αὐτές τίς δύστυχες γυναῖκες, αὐτάτά ἄμοιρα κορίτσια πο-
θηνοῦσαν τόν ἄδικο χαμό τῶν δικῶν των, ~~καί~~ βίασαν ἀνε-
λέητα.

Τούς ἠδόνιζεν αὐτούς τοὺς ἀχρεῖους, ὁ πόνος καί ὁ γόος
αὐτῶν τῶν γυναικῶν.

Πολλές δέν ἄνθεξαν στόν ἐξευτελισμό.

Ὅσες ἐπέζησαν, ἀπό τό ὄργιο ἐκείνης τῆς νύκτας δέν
μπόρεσαν ἀκόμη νά συνέλθουν ἀπό τόν τρομερό κλονισμό. Γιατί
γιά τήν Ἑλληνίδα πάνω ἀπό ὅλα εἶναι ἡ Τιμή:

Τήν ἄλλη μέρα τό μεσημέρι ἀπηλευθέρωσαν τά γυναικοπαῖδα.

Ὅμοῦν γυναῖκες παιδιά ἔξω στού δρόμο πρὸς τά σπίτια
των ἀναζητοῦν τοὺς δικούς των.

Ἀλλά ἐκεῖνοι εἶναι ἀφημένοι, ἀψυχχοι φάρια, πέρα
στή ρεπατιά.

Σκυλιά περιέφεραν κομμάτια ἀπό τίς σάρκες των.

Μόνον ἔπειτα ἀπό δύο τρεῖς ἡμέρες ἐπετράπη ἡ ταφή των.

ΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ

Ἐπεύθυνοι καί ἀντουργοί τῶν τρομερῶν ἐγκλημάτων πού
διεπράχθησαν στού Δοξάτο ἦσαν οἱ ἀκόλουθοι Βούλγαροι οἱ
ὁποῖοι ἐπικεφαλῆς στρατιωτικῶν τμημάτων καί ὁμάδων
κομιτατζίδων ἐξέδωσαν τίς ἀναγκαῖες διαταγές καί ὁδη-

γίες γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν συλλήψεων, βασανισμῶν καὶ ἐκτελέσεων τῶν κατοίκων τοῦ Δοξάτου.

- 1) 'Ο άγνωστος ταυτότητας, Δ/τής του Συν/τος 'Ιππικού Καβάλας.
- 2) 'Ο Φρούραρχος Δράμας 'Αντ/ρχης 'Ιωσήφ Μπενιάρωφ. Αυτός μάλιστα μετά τό κίνημα προήχθη σέ Συντ/χη γιά τήν "ήρωική" του δράση στό κίνημα.
- 3) 'Ο πρόεδρος τής Κοινότητας Ζελέτσκο Δασκάλωφ.
- 4) 'Ο Γραμματεύς τής Κοινότητας 'Ηλίας Κοέφ
- 5) 'Ο Κοινοτικός υπαλλήλος Γκιόργκι Σλάφπο
- 6) 'Ο Κομιτατζής Στέργιος Βασίλεφ

ΦΟΡΟΣ ΑΙΜΑΤΟΣ

Στις αρχές Οκτωβρίου 1941, πριν ακόμη συνέλθουν οι
 έναπομείναντες κάτοικοι από την φρίκη εξέινης της ημέρας
 ο Βούλγαρος Πρόεδρος της Κοινότητας Ζελέτσκο Δασκάλωφ
 και ο Βούλγαρος Ιερέας Νίκλα Μπλανόφ που κατήγετο
 από τό Μπόρισιγκραντ της Βουλγαρίας εξέδωσαν την πιο
 παράδοξη και ποταπήν απόφαση.

Ἐπεχρέωσαν κάθε οἰκογένεια τοῦ Δοξάτου νά καταβάλλη 3.000 λέβα, σάν ἀξία τῶν φυσιγγίων πού κατηναλώθησαν γιά τήν ἐκτέλεση τῶν 300 ἀθῶν Ἑλλήνων.

Σκεφθεῖτε τὸν πατέρα νὰ πληρώνη τὰ φυσίγγια ποὺ ἐσκό-
τωσαν τὸ παιδί του. Σκεφθεῖτε τὴν χήρα νὰ πληρώνη τίς
σφαῖρες ποὺ δολοφόνησαν τὸν σύζυγό της. Μόνον Βουλγαρικὴ
σκέψη μποροῦσε νὰ συλλάβῃ αὐτὸ τὸ μαρτύριο.

Κάθε χρόνο μέχρι του τέλους της κατοχής κατεβάλλετο
τήν 29ην Σεπτεμβρίου αυτό τό ποσό.

Δίκαια οἱ Δοξατινοὶ τό ἀπεκάλεσαν τὸ ἄνθος τῆς ἀρετῆς· καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὡς ὄνομα τοῦ ὁδοῦ τοῦ αἵματος.

TO: FROM: THE NATIONAL DEFENSE ROY 60240Y 1941

[illegible]

ΧΩΡΙΣΤΗ

Τό πρωί τῆς 29-9-1941 ὁλος ὁ ἄσπλος καί ἀθῶος πληθυσμός τῆς Χωριστῆς βρισκόταν σέ κατάσταση ἀγωνιώδους ἀναμονῆς.

Οἱ παρτιζάνοι εἶχαν ἐξαφανιστεῖ.

- Καί τώρα, ἀναρωτιόταν οἱ ἄπλοι ἄθωοι, τί θά γίνη;

Τήν 11η Πρωινήν ὥρα τό χωριό βρέθηκε κυκλωμένο ἀπό βουλγαρικό στρατό, καί κομιτατζήδες.

Ἡ εἴσοδος των ἔγινε μέ πυροβολισμούς.

Οἱ κάτοικοι τρομοκρατημένοι κλείνονται στά σπίτια των.

Οἱ Βούλγαροι στρατιῶτες καί Κομιτατζήδες ἀρχίζουν τήν προσφυλῇ των "ερευνα" καί λεηλατοῦν τά σπίτια των Ἑλλήνων. Κάθε τί πολύτιμο, ἀλλά καί κάθε εἶδος ρουχισμοῦ καί ὑποδύσεως κατάσχεται σάν "στρατιωτικόν ἐφόδιον" ἀπό τοὺς ἐπισήμους αὐτοὺς ληστές.

Συγχρόνως ὅλοι οἱ κάτοικοι ὁδηγοῦνται στή θέση Γκιόλα ἔξω ἀπό τό χωριό. Ἐκεῖ βρίσκεται ὁ ἐπιμεφαλῆς τοῦ Στρατιωτικοῦ Τμήματος Βούλγαρος Ἀνθ/σθῆς ἀγνώστου ονοματεπωνύμου καταγόμενος ἀπὸ τό Ἀνω Νευροκόπι ἡλικίας 25 περίπου ἐτῶν.

Σκοπός τῆς συγκεντρώσεως τοὺς ἐξηγεῖ ὁ Βούλγαρος ἀρθεδός Ἀρσέν Λαζάρωφ, εἶναι ἡ π. ἀπογραφή.

Ο αριθμός των συγκεντρωθέντων δέν κρίνεται επαρκής από τον επί κεφαλής Ανθ/στήν.

Αναφέρει στους προϊσταμένους του στη Δράμα και ζητά τις διαταγές των.

Τήν 2α απογευματινήν ώραν φθάνει από τη Δράμα στον τόπο της συγκεντρώσεως Βούλγαρος Ταγ/χης.

Διατάσσει να έπιστρέφουν οι γυναίκες και τα παιδιά κάτω των 16 έτων στα σπίτια των.

Παραμένουν μέσα στη Γκιόλα οι άνδρες. Τους υποχρεώνουν να έχουν διαρκώς υψωμένα τα χέρια.

Ο Βούλγαρος Ταγ/χης τότε ανακοινώνει ότι όλοι τους θα άφεθούν έλεύθεροι πλην 15 ατόμων που θα κρατηθούν ως ομηροί για την ασφάλεια των Βουλγαρικών αρχών που θα παραμείνουν αυτή την νύκτα στη Χωριστή.

15 γέροι προσφέρονται οικειοθελώς να ακολουθήσουν τον Βουλγαρικό Στρατό στη Δράμα σαν δμηροί.

Ο Ταγ/χης άρνεϊται την προσφορά των. Μαζύ με τον Βούλγαρο πρόεδρο επιλέγουν 15 νέους της Χωριστής ηλικίας άγουν 16-18 έτων.

Δίδουν τον λόγο της τιμής των και οι δύο Βούλγαροι ότι οι νέοι ατοί δέν έχουν να πάθουν τίποτα έφ' όσον κανείς δέν θίξη τις Βουλγαρικές αρχές Χωριστής.

Δένουν τάπαλληκάρια οι Βούλγαροι Στρατιώτες και φεύγοντα από τό χωριό τά πέρνουν, μαζύ τους. Δακρύζουν τά μάτια στον άποχωρισμό. Άλλα ά φτερουγίζει ή έλπίδα με τά φτερά του "λόγου τιμής" του Βουλγάρου Ταγ/χου.

Κι' όμως τό ίδιο βράδυ στους Άμπελώνες της Δράμας τά σσιότψσαν άνανδρα, οι άνέντιμοι και άνάληγοι δολοφόνοι χωρίς να ύάρξη καμία άφορμή. Δύο μόνον γλύτψσαν. Τραυματισμένοι και διέφυγαν μέσα στο σκοτάδι.

"Ας δοΰμε πώς περιγράφει την ήμέρα αυτή 29-9-49, ο κ. Άλέκος Όθωναϊος στα άπομνημονεύματά του.

«...Επί τέλους ξημέρωσε και άνεβασιμένος έγώ πάνω στον πεγγίτη του σπιτιού βλέπω ότι είμεθα ζωσμένοι από παντού από τον βουλγαρικό Στρατό.

Ξέρνουν τον κόσμο προς τό σπίτι μας κι' όταν φθάνουν έξω απ' αυτό μέ φωνάζουν. Κατέρηνα από τάκεραμίδια και αηρα

τίς δύο Βουλγαρίδες πού τίς είχα κρυμμένες μέσα σ'ένα
πηγάδι όπου μαλακώνουν τά καπνά, καί τίς παρέδωσα στού Βούλ-
γαρο 'Αξιωματικό. Τότε αὐτές είπαν στούν άξιωματικό ὅτι ἐγώ
τί γλύτωσα ἀπό τούς ἀντάρτες μέ κίνδυνο τῆς ζωῆς μου καί
ὀλοκλήρου τῆς οἰκογενείας μου .

Τότε σάν τόν ἐπιτάφιο δεξιᾷ καί ἀριστερά στρατός καί
στό κέντρο οἱ Ἕλληνες τοῦ χωριοῦ μᾶς ὠδήγησαν πρὸς μιάν
τοποθεσίαν πού ὀνομάζεται Γκιόλα γιά νά ἐκτελεσθοῦμε ὅλοι
μας. Εὐθύς ὁ ἐπὶ κεφαλῆς Βούλγαρος 'Αξιωματικός γιά νά δεί-
ξη τήν εὐγνωμοσύνη του γκατί γλύτωσα τίς Βουλγαρίδες γυ-
ναῖκες ἤθελε νά μᾶς βάλη μαζύ ἐμένα καί τήν οἰκογένειά μου
στό αὐτοκίνητο του καί νά μᾶς ὀδηήσουν στην Δράμα καί
ὅλους τούς ἄλλους νά τούς τουφεκίσουν. Τότε ἀκούστηκε
μιᾶ ἀγωνιώδης φωνή: " Κύριε 'Αλέκο πού μᾶς ἀφήνης καί φεύ-
γης; " Βλέπω αὐτόν τόν κόσμο περίπου 2000 ἀνθρώπους νά
ὀδηγοῦνται στή σφαγή. Στρέφω πρὸς τόν Βούλγαρο 'Αξιωμα-
τικό καί τοῦ λέγω:

- 'Εγώ καί ἡ οἰκογένειά μου, θά μείνουμε. " Ἀς φύγουν
οἱ Βουλγαρίδες. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολύ.

Πράγματι δέν φύγαμε ἀλλά μείναμε στού χωριό. Μας ὠδήγη-
σαν δέ καί μᾶς μαζυ μέ ὅλο τό χωριό στούν τόπο τῆς ἐκτελέ-
σεως, στήν τοποθεσία Γκιόλα. Ἐκεῖ ἐδίωξαν ὅλες τίς γυναί-
κες καί τά μικρά παιδιὰ κάτω τῶν 10 ἐτῶν καί τούς ὑπολοί-
πους τούς ἐβαλαν μέσα στήν Γκιόλα. Εὐθύς πέραν τήν κόρη
μου Λέχα πού γνωρίζει σωστά Βουλγαρικά πήραμε κοντά
τόν 'Αξιωματικό καί διὰ τῆς κόρης μου λέγει σ'αὐτόν:

- Σᾶς εὐχαριστοῦμε πού θέλατε νά μᾶς γλυτώσετε ἀπό τούς
ἀντάρτες, οἱ ὁποῖοι τώρα βρίσκοντα στού Βουνό. Ταυτοχρόνως
τραβῶ τό πιστόλι μου καί τοῦ τό δίνω. Προμαγμένος τό
πῆρε. Τότε τοῦ λέγω σ'αὐτόν ὅτι αὐτό τό πιστόλι γλύτωσε
τίς Βουλγαρίδες ἀπό τούς ἀντάρτες. Ἐκεῖνος μέ ρωτᾷ:

- Μήπως αὐτοί οἱ κάτοικοι δέν λέγονται ἀντάρτες;

Τοῦ ἀπαντῶ καί τοῦ λέω ὅτι αὐτοί οἱ ἄνθρωποι εἶναι ὅλοι
Χριστιανοί καί καλοί ἄνθρωποι ὥς ἐσεῖς.

Εὐθύς διέταξε τούς στρατιῶτες νά μήν ρίξουν. Ἐφυγε καί
κατηυθυνθη πρὸς τήν Δράμαν στούν Διοικητήν. Δέν γνωρίζω
τί ἀνέφερε στούν Διοικητήν του ἀλλά μόνον ξέρω ὅταν γύριε
ἀπό τήν Δράμα ἀφησε τόν κόσμο ἐλεύθερο νά πάῃ στά σπίτια
του καί κράτησε μόνον 15 νέους ἄνδρες ὅπως εἶπε σέ περίπτω

πού οι κάτοικοι του χωριού κάνουν λάτι τό επαναστατικό
θά έκτελεσθούν οι 15 νέοι. Αυτό τό εριστατικό έγινε
ήμέραν Δευτέραν , διότι τό κίνημα έγινε Κυριακήν. >>

30-9-1941

Επιμερώνοντας ή 30-9-1941 τμήματα του Βουλγαρικού
Στρατού και έν οπλοι Κομιτατζήδες περιενύκλωσαν τήν Χωριστή.
Κανείς κάτοικος δέν μπόρεσε νά ξεφύγη.

Στις 7,30' τό πρωί Βούλγαροι ~~καμικατζήδες~~ Χωροφύλακες
μαζύ μέ τούς δύο χαφιέδες της Βουλγαρικής 'Αστυνομίας
Χωριστής, ό Μαρτίνος και ό . Δήμος είδοποιούσαν ~~ηγή~~
τούς κατοίκους νά συγκεντρωθούν στην τοποθεσία πού βρί-
σκεται κοντά στό 5ον χιλιόμετρο της Δημοσίας όδου Δρά-
μας Καβάλας. 'Ετόνιζαν απειλητικά ότι ό Βουλγαρικός
στρατός ^{έναν} ~~έναν~~ αποφασισμένος νά κάψη τό χωριό άν διαπιστώση ότι
δέν προσήλθαν όλοι οι κάτοικοι.

,Διαβεβαίωναν ότι όπως και τήν προηγούμενην ήμέρα δέν
συνέβη τίποτε τό κακό, έτσι και σήμερα ή συγκέντρωση απέ-
βλέπε στην " καταγραφή" των κατοίκων.

Συγχρόνως διετάχθησαν ν άφήσουν άνοιχτές τίς πόρτες
των σπιτιών των για νά γινη νέα..... " έρευνα".

Μρός τά έκει έπορεύθησαν όλοι οι κάτοικοι τής Χωριστής
άνδρες , γυναίκες και παιδιά. Γιωματες άγωνία οι καρδιές
των. Παντού άντικρύζουν τά βλοσυρά βλέμματα των
άγριων βουλγάρων στρατιωτών και ακούουν τίς ανάίσχυντες
βρισιές των.

'Η τοποθεσία πού τούς ώρισαν είναι ζωσμένη καλά από
βουλγαρικό στρατό μέ πολυβόλα.

"Όλα δείχνουν ότι δέν πρόκειται για άπογραφή. Μέσα σέ
δύο περίπου ώρες είχε συντελεσθή ή συγκέντρωση των κατοί-
κων παράλληλα μέ τήν λεηλασία και διαρπαγή των σπιτιών.

Τότε δίδεται νέα διαταγή. Τά γυναικόπαιδα νά έπιστρέ-
φουν στα σπίτια των.

Κοιός μπορεί νά ηεριογράφη αυτόν τόν χωρισμό.

Τούς άνδρες πάνω από 16 έτών τούς βίζουν μέσα στη
Γκιόλα. Είναι μια ξερολιμνη πού βρίσκεται έκει και χρησι-
μεύη για νά συγκεντρώνη τά βρόχινα νερά του χειμνος,

ὥστε τὴν ἀνοιξὴ νὰ τὰ χρησιμοποιοῦν οἱ ἀγρότες γιὰ τὸ ποτισμὰ τῶν καρποσπορείων /χασλαμάδων/

Γύρω τοὺς κατευθύνονται οἱ κάννες τῶν πολυβόλων ἀπειλητικές.

Ὁ Βούλγαρος Πρόεδρος Ἀρσέν Λαζάρωφ ἀπὸ τὸ Γλαμπόλ τῆς Βουλγαρίας μαζί μέ τοὺς Βουλγάρους Χωρ/ικες 1) Μπαζίλ Βουλκίωφ ἀπὸ τὸ Καρίνμπάτ τῆς Βουλγαρίας 2) Ἡλία Γιουβάνωφ ἀπὸ τὸ Ἀϊντό τῆς Βουλγαρίας καί 3) Μεθόδιος ἀγνώστων λοιπῶν στοιχείων, πρωτοστατοῦν στός ἐγκληματικές αὐτές ἐνέργειες.

ΔΙΑΣΩΣΙΣ

ΕΛΛΗΝΩΝ

Μέσα ἀπὸ τὰ νύχια τῶν αἰμοδιφῶν αὐτῶν τεράτων ἀγωνίζεται ὁ Ἀλέκος Ὁθωναῖος νὰ ἀποκρίσῃ τοὺς Ἕλληνες πού περιμένουν καρτεπικά τὸ μοιραῖο. Κι' ἔσωσε πολλοὺς Ἕλληνες τότε χάρις στοῦ θάρρους του καί τὴν πονηρίαν του καί μέ τὴν μεσολάβηση τῆς ἐξαίρετης θυγατέρας του Λέλας. Ἄς τὸν ἀφήσουμε νὰ μᾶς τὰ διηγηθῇ ὁ ἰδιός.

«... Εἰσέρωσε Τρίτη ἡμέρα. Βλέπομε νὰ φθάνη στό χωριό ἓνα ἀπόσπασμα Βουλγαρικόν. Συγκεντρώνει πάλιν ὁλόκληρον τὸν κόσμον καί τὸν ὁδηγεῖ εἰς τὴν γνωστὴν τοποθεσίαν πάλιν τῆς Γιοόλας. Πησιάζω ἐγὼ τὸν ἐντελεστήν καί τὸν ἐρωτῶ τί συμβαίνει πάλιν; Καί μοῦ ἀπαντᾷ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀποσπάσματος

- ἔχω ἐντολὴν νὰ ἐντελέσω ὅλον αὐτὸν τὸν κόσμον ἢ ὥρα 5 ἑπιβῶς.

Καλῶ πάραυτα τὴν κόρην μου καί τῆς λέω νὰ πλησιάσῃ τὸν ἐντελεστήν ὁ ὁποῖος τὴν ρωτᾷ:

•/•

- Τί εργασία κάνει ο πατέρα σας;

Ἡ κόρη μου λέει ὅτι ὁ πατέρας της εἶναι ἐργοστασιόφνης καί σεῖς δέ τί εργασία κάνετε ὡς πολίτης; Αὐτός ἀπάντησε ὅτι εἶναι δάσκαλος.

Ἐνῶ ἡ κόρη μου τοῦ συζητοῦσε αὐτός ἔλεγε ἄλλα ἀντ' ἄλλων καί κοιτάζοντάς την τῆς εἶπε ὅτι εἶναι πολύ ὠραῖα καί ἄν θέλῃ νά τον νυμφευθῇ. Ὅποτε ἡ κόρη ἐστράφη καί μοῦ εἶπεν ὁλην αὐτήν τήν συζήτησιν πού εἶχε μέ τόν ἐκτελεστήν. Εὐ-
θύς ἀμέσως μία σκέψις ἐγεννηθῇ μέσα στό μυαλό μου: Νά ἐκ-
μεταλευθῶ τήν ἀδυναμίαν τοῦ ἐκτελεστοῦ. Βγάζω ἀπό τήν τσε-
πη μου 5.000 λέβα, τοῦ τίς δίνω τόν φιλῶ καί τόν λέγω:

-Μέ ὑπερηφάνειαν σέ δέχομαι ὡς γαμβρόν μου καί αὐτά τά
χρηματα σοῦ τά δίδω ὡς πρῶτον δῶρον. Πλὴν ὁμως τόν ἀρραβῶ-
να σας μὴν τόν γιορτάσετε μέ αἱματα μιά καί θά γίνῃς
γαμβρός μου. Ἐπειδὴ ἔχουμε μέσα σ' αὐτόν τόν κόσμον πολλὰ
λόους γυναικίους συγγενεῖς (ἐνῶ στήν πραγματικότητά κανέναν
δέν εἴχαμε).

Τότε μέ τήν συγκατάθεσιν τοῦ ἐκτελεστοῦ ἄρχισα καί ἐργα-
ζα ἀδιακρίτως τόν κόσμον δηθεν γιά συγγενεῖς μου. Δέν
θυμᾶμαι πόσους, ἀλλά πάντως ἔβγαλα ἀρκετούς.

Ἐκεῖνην τήν στιγμήν φθάνει ὁ αἰμοβόρος πρόεδρος καί οἱ
12 Χωρ/νες μέ τά αὐτόματά τους κατ' εὐθείαν μέσα στήν
Γκιόλα γιά νά ἐκτελέσουν αὐτόν τόν ἄθῳο κόσμον.
Εὐθύς ἐγώ δίχως νά χάσω τό θάρρος μου μέ πατριωτικὴν ἔξαρ-
ση λέω στόν "γαμβρό μου".

- Πῶς εἶναι δυνατόν καί ἐπιτρέπῃς ἐσύ νά ἐπεμβαίνουν ἄλ-
λοι ἐνῶ σύ εἶσαι ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως;

Φιλοτιμηθεῖς τραβᾷ τό πιστόλι του καί ἀπαγορεύει στόν
Πρόεδρο καί στούς Χωρ/νες νά μὴν ἐκτελέσουν κανένα. Ταυ-
τόχρονα δέ κατόπιν ἐντολῆς μου πλησιάζει τόν πρόεδρο
καί τόν παρακαλεῖ νά μὴν ἐπιμένῃ διότι αὐτός ὁ κόσμος εἶναι
ἄθῳος".

ΣΧΕΔΙΟ

ΛΗΣΤΕΙΑΣ

Ἐν τῇ μεταξύ ὁ Πρόεδρος ἔβαλε σ' ἐνέργειαν ἄλλο σχέδιο
ληστείας.

Πῆρε μαζί του 3-4 Ἕλληνες ἐκ τῶν πλουσιωτέρων τῆς
Χωριστῆς μεταξύ τῶν ὁποίων ἦτο καί ὁ Ἀλέκος Ὁθωναῖος.

Τούς ώδήγησε στο Κοινοτικόν οϊκημα τής Χωριστής. Ήκεϊ τούς έπέσειξε το χρηματοκιβώτιο τό όποϊον εΐχε δηθεν διαρρηχθεϊ ά ο τούς άντάρτες. Τούςέδήλωσεν ότι στο χρηματοκιβώτιον αυτό εΐχεν έναποθέσει προς φύλαξιν 300.000 λέβα τά οποΐα έκλεφαν οί παρτιζάνοι. Καί τελικά τούς έζήτησεν ούτε λίγο ούτε πολύ, να συγκεντρώουν οί χωρικοί αυτά τά χρήματα καί να τοϋ τά δώσουν. Αύτά όλα ήταν καθαρή σκηνοθετημένη ληστεία. Γιατί ό Λαζάρωφ ήξε-
ρεν ότι θα έφίνετο η επανάσταση καί εΐχεν έγναίρως ιδιοποι-
ηθΐ τό χρηματικόν αυτό ποσόν.

Ή Ο Άλέκος Όθωναϊος λέει σχετικά:

«... Μετά τήν έηέμβαϊν τής κόρης μου μέ φωνάζει ό Πρόεδρος να έμμε στήν κοινότητα, όπου έπαιν φθάσαμε ό πρόεδρος διε-
πίστωσε δηθεν ότι εγινε διάρρηξις τοϋ γραφείου άπό τούς άντάρτες καί ότι τοϋ αφήρεσαν 300.000 λέβα. Ήγώ όμως διεπίστωσα ότι όλα αυτά ήταν φέμματα καί ότι ζητοϋσαν αί-
τία να μάς ληστέψουν καί να μάςέκτελέσουν. Εϋθύς εΐχα στον Πρόεδρο.

Ήγώ εΐμαι εις θέσιν να πληρώσω. Διότι μεταξύ των κα-
τοϊκων υπάρχουν άνθρωποι νοικοκυραϊοι πού δύνανται να συμ-
πληρώσουν τήν ζημίαν αυτήν. Εϋθύς δίδω έντολην να κάνη
μιάν καταστασιν κατοϊκων όσοι μποροϋν δηθεν να δώσουν.
Διά τής καπαστάσεως αυτής κατορθώσαμε ν'άποσύρωμε από
τήν Γκιόλα πολλούς άκόμα "Έλληνες της Χωριστής".

ΔΙΗΓΗΣΗ

ΔΙΑΣΩΣΕΩΣ

«... Ήγώ διηγείται ό Χαρίλαος Τζομπάζης, εΐχα μινει μέ τού-
αλλους αντρες μέσα στή Γκιόλα. Ή φόβος φώλαζε στή καρ-
διά μας. Καταλαβαίναμε ότι ή ώρα μαςελησιάζει. Εϋτυχώς
ή γυναίκα μου μέ τήν κόρη μου τήν Πιπίτσα πού εΐχαν άφεθΐ,
μαζύ μέ όλα τά γυναικόπαιδα, έλευθερες συνητηθήσαν στο
δρόμο^{μζ} τήν Λέλα Όθωναϊου.

Αυτό τό πρόφημο κορίτσι έκείνη τήν ήμέρα χάρις σε
κάποιον Βούλγαρον Άξ/κό πού γνώριζε εΐχε άπελευθερώσει
πολλούς Έλληνες κρατουμένους.

Αυτόν τόν Άξ/κό παρακάλεσε για μένα λέγοντάς του ότι
εΐμαστε συγγενείς. Ήκεϊνος διέταξε να μ'άφήσουν έλευθερο.
Πετάχτηκα άμέσως. Πόσο γλυκειά είναι ή ζωή. Άλλά ένας
στρατιώτης Βούλγαρος δέν μ'άφηνε να φύγω. Νέα άγωνία. Θεέ
μου τί σπινός τοανός. Ή Λέλα μέ είδε πού στενόχωρη

Εὐχαρίστησα τὴν Λέλα κι' ἔτρεξα στοὺς δικούς μου . Μὲ περίμεναν στὸ γεφύρι τοῦ δρόμου τῆς Χωριστῆς .

Τοὺς πῆρα κι' ὅλοι μαζί σπευσσαμεὶ πρὸς τὸ χωριὸ φθάνοντας κοντὰ στὸν ὄρεσσά τὸ στίτι ἀκούσαμε τοὺς πυροβολισμούς . Ἡ σφαγὴ ἄρχιζε . Ἐκεῖνοι λέθαιναν κάτω ἀπὸ τὰ βόλια τῶν βουλγάρων . Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη των .

Ἐγὼ πάντα μ' εὐγνωμοσύνη στρέφω τῇ σκέφῃ μου στὸ θεὸ καί στὴ Λέλα Ὁθωναίου πού μὲ τὴν βοήθειά τους ἐσώθηκα ἐκείνη τὴν φρικτὴν ἡμερα, ἀπὸ σίγουρο θάνατο .

Η ΜΕΓΑΛΗ

ΣΦΑΓΗ

Τώρα εἶναι συγκεντρωμένοι στὴ Γκιόλα πάνω ἀπὸ 1500 ἄνδρες τῆς Χωριστῆς .

Τοὺς ἐξαναγκάζουν νὰ φωνάζουν συνεχῶς "οὐρα Μπαλγκάρια" μὲ ὑψωμένα ψηλά τὰ χέρια .

Γιὰ μιὰ στιγμή σκέφθηκαν νὰ ὠρμήσουν νὰ ξεφύγουν . Τοὺς συνειροάτησεν ἡ σκέψη μήπως μετὰ σέ ἀντίποινα ἐκτελεσθοῦν οἱ οἰκογένειές των .

Τοὺς ἐλήστεψαν ὅτι εἶδος εἶχε κάποια σχετικὴν ἀξία .

Τέλος ὁ ἐπιμεφαλὴς τοῦ ἀποσπάσματος πυροβόλησε στὸν ἄερα μὲ τὸ περιστροφό του . Αὐτὸ ἦταν τὸ σύνθημα . Ἀμέσως ὅλα τὰ πολυβόλα ἄρχισαν νὰ ρίχνουν τὰ κυρωμένα βόλια μὲς τῇ Γκιόλα . Τίνάζονταν τάνορμιά ἀπὸ τὰ χτυπήματα, κι' ἐπεφταν τὸ ἓνα ἐπάνω στὸ ἄλλο . Χειροβομβίδες πού εριχναν ἄλλοι στρατιῶτες τοὺς ἀποτελείωναν . Μόνον δύο ἐγλύτωσαν τὸν θάνατο . Τὰ νορμιὰ τῶν ἄλλων καί ἡ καλὴ τους τύχη τοὺς προφύλαξε . Ὁ ἓνας μάλιστα εἶχε τὸ ὄππος νὰ τὸ σιάσῃ τὴν ὥρα τῆς σφαγῆς .

Ἡμερα στὸν τόπο αὐτὸ τῆς φρικτῆς ἐκατόμρης ὑψώνεται ἡ ἐπιτύμβιος στήλη . Κάτω ἀπ' αὐτὴν εἶναι θαμμένα τὰ κδικαλα τῶν ἀθῶων αὐτῶν Ἑλλήνων πού πότισαν μὲ τὸ αἷμα των τὴν πολυπόθητη γῆ τῆς Μακεδονίας μας .

Τὰ πτώματα τάπέταξαν οἱ Βούλγαροι στὶς γύρω χαράδρες . Τὰ σκυλιὰ ἔσχιζαν τίς σάρκες των καί τίς μετέφεραν ἐδῶ κι' ἐκεῖ . Ὑπῆρχε κίνδυνος μολύνσεως . Γι' αὐτὸ οἱ Βουλγαρικὲς ἀρχὲς ἐπέτρεψαν τὴν ταφὴ των ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς των .

Δέν μποροῦμε νὰ περιγράψουμε μὲ λόγια τὸν ὄρηνο τῶν γυναικῶν τῆς Χωριστῆς τὴν ὥρα πού αἰουγαν τὰ βουλγαρικὰ βόλια ναθερίζουν τοὺς δικούς των .

Ὁ Βούλγαρος πρόεδρος ἀπὸ τὸν φόβο βιάζων ἐκδηλώσεων

τῶν ἀπελπιζέντων γυναικῶν καί παιδιῶν εἶχε διατάξει ὅλους τοὺς ματοῖκους τῆς χωριστῆς νάπαρμένουν συνεχῶς κλεισμένοι σὶ σπύτια των.

Τὴν 16-10-1941 ἐκετράπη ἐπιτέλους ἡ κυκλοφορία των.

ΕΚΒΙΑΣΜΟΙ

ΒΙΑΣΜΟΙ Κ.Α.Π

Ὅλες αὐτές τὶς ἡμέρες συνεχίστηκαν ἡ διαρπαγὴ καὶ πολλοὶ ἦσαν οἱ βιασμοὶ ὠραίων κοριττῶν τῆς χωριστῆς ἀπὸ τῶν βουλγαρικῶν κτήνη.

Κι' ἐδῶ γιὰ τὴν "εξόδα ἐκτελέσεως" συνεινέντρωθησαν ὑποχρεωτικὰ 600.000^{λε} Ἀπὸ τὸ ποσὸν αὐτὸ μόνον 150.000 ἐστάλησαν μὲ ἓνα δοχία στὸ Βουλγαρικὸ Δημόσιον Ταμεῖο Δράμας. Τὰ ὑπόλοιπα ἐδιοικήθη ὁ Πρόεδρος Λαζάρωφ. Ἐπιφανὲς ματαχραστῆς, ἐμβιαστῆς καὶ δολοφόνος ὁ κ. Πρόεδρος.

Κλείνοντας τὸ κεφάλαιο αὐτὸ παραθέτουμε ἑνα ἀνόμη ἀποσπασμα ἀπὸ τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Ἀλέκου Ὁθωναίου.
«... Ἐμειναν μέσα στὴν Γκιόλα περὶ τὰ 150 ἄτομα καὶ τοὺς ὁποίους προσπαθοῦσα καὶ αὐτοὺς νὰ ἀπαλλάξω ἀλλὰ δυστυχῶς ἐστάθη ἀδύνατον καὶ ἐφθασεν ἡ ὥρα τῆς ἐκτελέσεως. Κατὰ φιαταγὴν τοῦ Διοικητοῦ μὲ χειροβομβίδες καὶ πολυβόλα τοὺς ἐδολοφόνησαν οἱ κακοῦργοι Βούλγαροι. Ἐκείνην τὴν στιγμήν μιὰ ζάλη μὲ βρῖσκει, μιὰ ἀγανάκτησις, μιὰ ἀπελπισία.

Ὁ Πρόεδρος καὶ αὐτὸς μεταξὺ τῶν ἐκτελεστῶν ἠθέλην νὰ κἀψουν τὸ χωριὸ ὅπως μοῦ εἶπεν. Μὲ ἀναγκάζουν νὰ κἀμε στὴ Δράμα. Πήρα~~ν~~ τὴν γυναῖκα μου καὶ τὰ παιδιὰ μου καὶ φθάνομε στὸ 5 χιλιόμετρο ὁπότε ἐγὼ εἶπα στὸ Πρόεδρο.

- Θέλω νὰ πάω στὸ χωριὸ νὰ πάρω τὸ παλτό μου.

Μόλις ἐφθασα~~ν~~ στὸ χωριὸ ἔμαθαν οἱ κάτοικοι ὅτι φεύγω μὲ τὴν οἰκογενειὰ μου. Εὐθύς μὲ παρακάλια καὶ μὲ κλάματα ὅλοι οἱ κάτοικοι ἄρχισαν νὰ λένε.

- Μὴ μας ἀφήνης κύριε Ἀλέκο μόνους.

Ἦσαν ὅλοι ὅσους γλυτώσαμε ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν. Τοὺς λυγὴ θηγαριὰ ἀπεφάσισα νὰ μείνω. Λέγω τότε σ' αὐτούς:

- Μείνετε σεῖς ἔξω.

Μπαίνω σπύτι μαζὺ μὲ τὸν γιαιτρό τοῦ χωριοῦ καὶ τοῦ λέω ὅτι κἀνὼ τὸν αρρωστο γιὰ πρόφασιν γιὰ νὰ μὴν φύγω. Πράγματι ἐσηλῶνω κατῶ. Ἀνοίγω τὶς κοιλιές μου καὶ προσποιούμαι ὅτι μὲ βρῆκε μιὰ καρδιακὴ πάθησι. Ἐν τῷ μεταξύ βλέποντας ὁ Πρόεδρος

ὅτι ἄργησά νά γυρίσω φεύγει ἀπό τό 5χιλιμετρο καί ἔρχεται στό σπίτι τοῦ Παραμιτρούνη καί μέ βρίσκει. Μόλις ἔφθασε καί μέ εἶδε σ' αὐτήν τήν κατάστασιν γυρίζει τό ὄπλον ἐναντίον τοῦ γιαιτροῦ καί τοῦ λέγει: 'Εάν ὁ 'Οθωναῖος πάθει τίποτε ὅλους θά σᾶς ἐκτελέσω.

Ὁ ἱατρός ἀείμνηστος Τσαμπάσης, εἶναι ἤδη νεκρός τώρα, λέγει πρὸς τὴν ἀνησυχεῖς κύριε Πρόεδρε. 'Ελπίζω νά τόν σώσω. Φεύγει ὁ Πρόεδρος. Πῆγε κι' εἶπε στήν γυναῖκα μου τήν κατάσταση πού μέ βρῆκε. Μέ φωνές καί κλάματα ἐρχεται ἡ γυναῖκα μου καί μέ βρίσκει ξαπλωμένον. 'Εγώ τότε μέ ἀρρωστημένην φωνήν τῆς λέγω

- Τρέξε γρήγορα στή ν Δράμα καί παρακάλεσε τόν Βούλγαρο Στρατηγὸ νά σώσῃ τό χωριό ἀπὸ τήν καταστροφή μέ πρόφαση νά μὴν καταστrophῇ ἡ περιουσία μας.

Πῆγε ἡ γυναῖκα μου στή Δράμα καί παρακάλεσε νά μὴν κάψουν τό χωριό. Πράγματι ὁ Στρατηγός ἐδωσεν ἐντολή καί κατ' αὐτόν τόν τρόπον ἐσώθη τό χωριό. Μόλις ἡ γυναῖκα μου ἔφυγε, σηκώθηκα φωνάζω τόν κόσμο νά μὴν φορηθῇ. Διότι ἐν τῇ μεταξύ ὁ κόσμος ἄρπαξε ὀλίγα ρούχα κι ἐφυγε πρὸς τό βουνό. Εὐτυχῶς τούσκαθησύχασα καί γύρισαν στά σπίτια τους.

Τὴν ἄλλη μέρα Τετάρτην μετὰ τό κίνημα ^{βγαίνω} στὸν δρόμο καί δέ βλέπω κανένα. Βλέπω μιά γριά γυναῖκα νά μέ φωνάζῃ καί μέ λέει ὅτι σέ μιά ἰχυρῶνα μέσα βρῆκαν τόν γιαιό τοῦ Ροδᾶ τραυματισμένον στό στήθος. Εὐθύς τρέχω στὸν γιαιτρό Τσαμπάση καί τοῦ λέγω νά πᾶμε νά δοῦμε τόν τραυματία.

Ὁ γιαιτρός ἀρνήθηκε γιατί φοβόταν. Τότε τοῦ λέω ἐγώ.

- Σῆνω νά πᾶμε διότι ἂν δέν ἐλθῃς ἐγώ πού σέ γλυτωσαῖό τήν ἐκτέλεση μέ κίνδυνον τῆς ἰδικῆς μου ζωῆς, θά σέ ἐκτελέσω ἐγώ. Τότε ὁ γιαιτρός φοβούμενος ἤλθεν μαζί μου. Πῆγαμε βρῆκαμε τόν πληγωμένο τόν ἐξήτασε καί τόν βρῆκε ὄχι πολὺ βαριά. Δίδω καί 100 λέβαστή γριά αὐτήν γυναῖκα καί τοῦ παίρνῃ γάλα καί νά τόν περιποιῆται. Πράγματι ὁ νέος αὐτός ἐσώθη καί βρίσκεται σήμερον ἐν τῇ ζωῇ.

Τὴν ἑτέρα μέρα βλέπω ὅτι κανεὶς δέν βρίσκεται στὸν δρόμο ἀπὸ φόβο. Σκέφθηκα νά κάνω τὸν κόσμο αὐτόν νά ξεφαρρέψῃ.

Πηγα στο εργοστάσιό μου κτύπησα την σειρήνα κι έγκάλεσα τόν κόσμο. Πράγματι σιγά σιγά βγήκε ο κόσμος στους δρόμους του χωριού.

Τήν ίδια μέρα φαίνουν κι δύο βούλγαροι. Χωρ/νες ο Μεθόδιος και ο Βασιλείος. Ρίξαν δύο πιστολιές και φώναξαν κάποιον κάτοικον του χωριού Μάριο ονομαζόμενον. Μόλις τό έμαθε ο Μάριος τρέχει και μέ βρίσκει και με παρακαλεϊ νά πάγω μαζί του σπύς δυό χωρ/νες. Όντως πήγαμαζύ του και βρήκαμε τούς Χωρ/νες και κρυφά από μένα του είπαν.

- Ηί μᾶς δώσης 100.000 λίβα ή θά βάλωμε φωτιά στο χωριό. Μόλις ξεκινήσαμε νά φύγουμε μου τέ διηγείται όλα ο Μάριος. Καί ότι τουδυσχερέθη μέχρι ή ώρα 5 νά τούς πάη τά λεπτά. Έν τῷ μεταξύ έγώ σκέφθηκα νά έμεταλλευθῶ τήν κατάσταση αυτή. Φωνάζω τέσσερις χωρικούς, παίνομε ούζο μεζέ και πηγαίνουμε νά συναντήσουμε τούς Χωρ/νες. Ο Μάριος είχε τά λεπτά κι'έγώ είχα τήν απόδειξιν. Μόλις φθάσαμε κοντά τούς κέρασαμε ούζο. Δίδω τήν απόδειξιν στο Μεθόδιο ότι τούς δώσαμε 30.000 δρχ. και είς τόν Βασίλη τά χρήματα τάποτα έδωσεν ο Μάριος. Τούς χαιρετήσαμε και φύγαμε μέ τόβο μήν μᾶς πυροβολήσουν από πίσω όπως υνήλιναν οί Βούλγαροι. Τούς είδαμε νά φεύγουν προς τήν Δράμα μέ τά κοδήλατά τους και μείς μέσα από τή χ αράδρα φθάσαμε στο χωριό μας. Η Αγία Δεξή χρησιμοποιοειν αργύρα για να αποχρηστοι οι χωρικοι εις τας
ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΩΝ
Παραθέτομεν κατωτέρω ονομαστικῶν κατὰστασιν των φονευθέντων από τούς Βουλγάρους τήν 30 Σεπτεμβρίου 1941 κατοίκων τῆς Κοινότητος Χωριστής. Δυστυχῶς διεπιστώθησαν τάδονόματα μόνον των 125 έκτελεσθέντων.

- 1.- 'Ανατασιάδης 'Απότολος του Κων/νου
- 2.- 'Ανου λάν Θωμάς του Σαρκίς
- 3.- % Σαρκίς του Θωμά
- 4.^I Βαρβάτης Δημήτριος του 'Αποστόλου
- 5.^I % % του Γεωργίου
- 6.- Βαφειάδης Παναγιώτης του Θεοδοστοκλέους
- 7.- Βογιατζής 'Αναστάσιος του Κων/νου
- 8.- " Αρήστος τ Ὑ Σπύρου
- 9.- Βουτσινᾶς 'Ιωάννης του 'Αδόλφου
- 10.- Βαγιίδης Κων/νος του 'Αντωνίου
- 11.- Βραδέλης 'Αθανάσιος του Δημητρίου
- 12.- Γαϊτανίδης 'Αθανάσιος "
- 13.- " Νικόλαος του %

- 14.- Γεωργόπουλος Βασίλειος τοῦ Κων/νου
- 15.- Γιαβάνογλου Βασίλειος τοῦ Γεωργίου
- 16.- " Δημοκράτης τοῦ "
- 17.- Γιαννόπουλος Ἰωάννης τοῦ "
- 18.- Γιάντσιος Βασίλειος τοῦ ρήστου
- 19.- Γιαπαντζιάκας Στέφανος τοῦ "
- 20.- Γκίσης Ἰωάννης τοῦ Γεωργίου
- 21.- Γκούτσης Ἀθανάσιος τοῦ Θεοδώρου
- 22.- " Κλεάνθης τοῦ "
- 23.- Δαβίδης Δημήτριος τοῦ Φωτίου
- 24.- Δαγκλής Μιχαήλ τοῦ Ἐμμανουήλ
- 25.- Διαμαντίδης Βασίλειος τοῦ Ἀναστασίου
- 26.- " Δων/νο τοῦ Νικολάου
- 27.- Δαραβάνης Βασίλειος τοῦ Δημητρίου
- 28.- Δεληπαῖας Εὐάγγελος τοῦ Νάνου
- 29.- Δόγλι-υβαν Δημήτριος τοῦ Παναγιώτου
- 30.- Δούβλατζής Δωρόθεος τοῦ Νικολάου
- 31.- Δράκος Κων/νος τοῦ Γαβριήλ
- 32.- Δραγκίνης Γεώργιος τοῦ Δημητρίου
- 33.- Δρίνιας Ἀναστάσιος τοῦ Ἀλεξάνδρου
- 34.- " Ἰωάννης "
- 35.- Ἐμμανουηλίδης Κων/νος τοῦ Γεωργίου
- 36.- Εὐαγγελίδης Ἀντώνιος τοῦ Ἀθανασίου
- 37.- Εὐθυμιάδης Θεοφῶς τοῦ Νέστου
- 38.- Ζαπράνης Ἀνέστης τοῦ Ἡμητρίου
- 39.- " Ἀχιλλεύς τοῦ "
- 40.- Ζήσης Κορμούλης τοῦ Ἀχιλλέως
- 41.- Ζουμπίλης Θεοχάρης τοῦ Γεωργίου
- 42.- Ἰατροῦ Γεώργιος τοῦ Στεφάνου
- 43.- Ἰωσηφίδης Ἀθανάσιος τοῦ Ἀνέστη
- 44.- Κακουλίδης Βασίλειος τοῦ Συμεών
- 45.- Καμπάνης Ὀρέστης τοῦ Μενελάου
- 46.- Κανίκης Εὐάγγελος τοῦ Ἰωάννου
- 47.- Καπετάνης Ἀθανάσιος τοῦ Νικολάου
- 48.- Καρμητρούλου Γεώργιος τοῦ "
- 49.- " Χρήστος τοῦ Φωτίου
- 50.- " Θεολόγης τοῦ Βασιλείου
- 51.- Καρατζόγλου Μενέλαος τοῦ "
- 52.- Κατσιλιάς Ἀναστάσιος τοῦ Σταύρου
- 53.- Κελεμπένης Μενέλαος τοῦ Σταύρου

- 54.- Καρμενιώτης 'Αλέξανδρος τοῦ 'Αθανασίου
55.- " 'Αθανάσιος τοῦ 'Αλεξάνδρου
56.- Κιούπκιολῆς Μιχαήλ τοῦ Χριστοδούλου
57.- Κομίτης Κων/νος τοῦ 'Ανέστη
58.- Κοσμερίδης 'Ιωαννίμ τοῦ Χαραλάμπους
59.- Κουτσόμαλος 'Αθανάσιος τοῦ 'Αποστόλου
60.- " Μιχαήλ τοῦ 'Αποστόλου
61.- Κυριακίδης Νικόλαος τοῦ Στεργίου
62.- Κώττης Παναγιώτης τοῦ Γεωργίου
63.- " 'Αλέξανδρος τοῦ Δημοσθένους
64.- Κωφοῦ Θεόδωρος τοῦ Γεωργίου
65.- Λαμπριανίδης Κων/νος τοῦ Παντελῆ
66.- Μάμογλου 'Αθανάσιος τοῦ Παράσχου
67.- Μαρκοῦδης 'Απόστολος τοῦ 'Ιωάννου
68.- Μαυρομάτης Κων/νος τοῦ Δημητρίου
69.- Μαρωνίδης Πασχάλης τοῦ Παναγιώτου
70.- " Θεμιστοκλῆς τοῦ "
71.- Κοσμερίδης Πρόδρομος τοῦ Χαραλάμπους
72.- Μελισσιδης Παναγιώτης τοῦ 'Ιωάννου
73.- Μεσσήνης Τριαντάφυλλος τοῦ Γεωργίου
74.- Μορφίδης Φίλιππος τοῦ Παρασκευᾶ
75.- Μπαρουξάκης Μητάκος τοῦ 'Ελευθερίου
76.- Μπιμπίμης Θεόδωρος τοῦ Λάμπρου
77.- Μποζήλιας Κων/νος τοῦ Βασιλείου
78.- " Βασίλειος τοῦ 'Ιωάννου
79.- Ναλμπάντης 'Αναστάσιος τοῦ 'Εμμητρίου
80.- " Γεώργιος τοῦ Βασιλείου
81.- " Σταῦρος τοῦ 'Εμμητρίου
82.- Παπαδόπουλος Εὐάγγελος τοῦ Σάββα
83.- " Χρῆστος τοῦ 'Ιωάννου
84.- " 'Ελευθέριος τοῦ "
85.- Παρτάλης Πέτρος τοῦ Γεωργίου
86.- Παπαγιάννης 'Ανδρέας τοῦ Θεοδώρου
87.- Παύλου Στέργιος τοῦ 'Εμμητρίου
88.- Πετρίδης Γεώργιος τοῦ Παναγιώτου
89.- Πετσᾶς Προκόπιος τοῦ Βασιλείου
90.- " Γεώργιος τοῦ Προκοπίου
91.- Πεχλιβάνης Παναγιώτης τοῦ Πέτρου
92.- Πολυγιαννίδης Νικόλαος τοῦ Γεωργίου

- 93.- Ροδᾶς Πανάρετος τοῦ Ἀποστόλου
- 94.- Σαββίδης Σάββας τοῦ Δαμιανοῦ
- 95.- Σαββατῆς Ἀναστάσιος τοῦ Ἀθανασίου
- 96.- Σαλαμανίδης Ἀρσένιος τοῦ Σεραφεῖμ
- 97.- Σιακανίδης Θρόδωρος τοῦ Ἰωάννου
- 98.- Σαπαντιδης Σπῆραντῆς τοῦ Θεοδώρου
- 99.- Σαχανίδης Σοφοκλῆς τοῦ Γεωργίου
- 100.- Σακχιάν Τιμφόρ τοῦ Μπογιός
- 101.- " Καπρήν τοῦ Τακφόρ
- 102.- " Ζαχαρίας τοῦ "
- 103.- Σιουλας Εὐριπίδης τοῦ Ἰωάννου
- 104.- Συμεωνίης Συμεών τοῦ Ιορδάνου
- 105.- Συνάνας Ἰωάννης τοῦ Γεωργίου
- 106.- " Γεώργιος τοῦ Ἰωάννου
- 107.- Σφεληνιώτης Κων/νος τοῦ Ἰωάννου
- 108.- Τζέτιος Νικόλαος τοῦ Ηλία
- 109.- Τζεφέρης Χρήστος τοῦ Νικολάου
- 110.- " " τοῦ Βασιλείου
- 111.- Τοκατλῆς Βασίλειο τοῦ Νικολάου
- 112.- Τολεκούδης Πολυχρόνης τοῦ Γεωργίου
- 113.- Τόσιογλου Ἡρακλῆς τοῦ ἡμητροῦ
- 114.- Τσεκούρας Δημήτριος τοῦ Σωτηρίου
- 115.- Τσιρώνας Στεργιος τοῦ Ἀναστασίου
- 116.- Τσίτσιος Δημήτριος Χρήστος τοῦ Κων/νου
- 117.- Τσερπίσταλης Θεοχάρης τοῦ Γεωργίου
- 118.- Φανέλλης Κων/νος τοῦ Διαμαντῆ
- 119.- Φραγιόπουλος Χαλάμπρος τοῦ Φιλίππου
- 120.- " Ἡλίας τοῦ Βασιλείου
- 121.- Φυλακτός Γεώργιος τοῦ Εὐθυμίου
- 122.- " Παναγιώτης τοῦ Εὐθυμίου
- 123.- " Βασίλειος τοῦ Ἀναστασίου
- 124.- Χανουμίδης Λιβέριος τοῦ Μητάκου
- 125.- Χατζησάββας Χαρίλαος τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Ἐπίσης ἐξετελέσθησαν ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους τρεῖς ἐπόμενες ἡμέρες σὲ διάφορες τοποθεσίας τοῦ Νομοῦ Δράμας οἱ παρακάτω κάτοικοι Χωριστῆς.

- 1.- Γιούλιος Θεόδωρος του Σταύρου
- 2.- Δρανόβαλης 'Αθανάσιος του Παναγιώτου
- 3.- Κοΰκος Εύριπίδης του 'Αθανασίου
- 4.- Λασκαρίδης Λάσκαρης
- 5.- "αυρομάτης Θεόδωρος του Νικολάου
- 6.- 'Αριστείδης του Λωτίου Παγώνης
- 7.- Πόρναλης 'Αθανάσιος του Γεωργίου
- 8.- Τζένκος Δημήτριος του 'Ηλία
- 9.- Χατζηκαπετάνης 'Απόστολος του Θεμιστοκλέους.

ΦΤΕΛΙΑ

Τρία χιλιόμετρα απέχει ή Φτελιά από τό Δοξάτο. Είναι τό χωριό που χρησίμεψε για τόπος συσκέψεως τών Κομμουνιστών ~~στρατευτών~~ ^{στρατευτών} Παρτιζάνων τήν παραμονή τής εκκρήξεως του ψευδοκινήματος καί ή άφεταιρία έξορμήσεως του Καπετάν Κίτσου για τήν Δράμα όπως είδαμε σέ προηγούμενο κεφάλαιο.

Στίς 30-9-41 τμήμα Βουλγαρικού Στρατού μπήκε στη Φτελιά έξολοφόνησε δέκα άθώους Έλληνες, έλεηλάτησε τά σπίτια καί έβίασε Έλληνίδες.

ΑΔΡΙΑΝΗ

Οί κάτοικοι τής 'Αδριανής άμέσως μετά τήν δημιουργηθείσα 'Επαναστατική κίνηση τής νύκτας τής 28-29 Σεπτεμβρίου 1941 κατέφυγαν σά βουνά.

Τό, χωριό τους είχεν αποτελέσει ένα πρόχειρον ένοπλιον σταθμό, στην έξόρμηση τών Παρτιζάνων εκείνη τήν νύκτα. Γ' αυτό ήξεραν τί τους έπερίμενεν. Στίς 2 'Οκτωβρίου 1941 φθάνει στό χωριό ό Βούλγαρος 'Ανθυπολοχαγός Στάντζιο Μαντρατζέφ καταγόμενος από τό Γιάρπωβο τής Βουλγαρίας.

Τόν γνωώδευεν ένα ισχυρόν άπόσπασμα Βουλγαρικού Στρατού. Στό, χωριό δέν βρήκε παρά λίγα γυναικόπαιδα καί γέρους. Διέταξε τήν ευγένετρωση τών άρρένων μπρός στην Κοινότητα προσήλθαν οί γέροι. Τούς άφησεν έμει όλη τήν ήμέρα. Τό σούρουπο επέλεξεν 24 άπ' αυτούς, τους όποιους κι' έξετέλεσαν μέ πολυβόλα οί στρατιώτες του στον εκεί σιδηροδρομικό Σταθμό.

Δέν επέτρεψε τήν ταφή τών πρωμάτων.

Τά σπυλιά καί γάϊτσινάκια ξέσκιζαν τίσσάρηδες των.

Τήν νύκτα έπηκολούθησε λεηλασία τών σπιτιών καί καταστημάτων καθώς καί ό απαραίτητος για κάθε γνήσιο Βούλγαρο,

βλασμός Έλληνίδων.

Στίς συλλήψεις, έκτελέσεις, λεηλασίες καί βλασμούς έπρωτοσχάτησαν οί ακόλουθοι Βούλγαροι.

1) Στογιάννωφ από τήν Σόφια προΐστάμενος του Σιδηροδρομικού Σταθμού 'Αδριανής 2) Γιώτωφ από τό Λάρναμπαν Βουλγαρίας βοηθός του.

ΑΓΙΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Τό πρωί της 29-9-1941 τό χωριό αυτό περιεκυκλώθη από ένα τμήμα Βουλγαρικού Στρατού καί Κομιτατζήδων.

Εύτυχως, τά γεγονότα του Δοξάτου, πού ευρίσκεται κλησιέστατα στο χωριό είχαν γίνη γνωστά. Έτσι όλοι οί άρρενες κάτοικοι του χωριού διέφυγαν προς τά όρη καί τους κάμπους.

Οί Βούλγαροι μετά τήν λεηλασία καί διαρπαγή των σπιτιών έξετέλεσαν μερικούς γέροντες, έρίασαν Έλληνίδες κι έφυγαν χωρίς νάπροκαλέσουν άλλεςκαταστροφές.

Λέγεται ότι αυτή ή "ήπια" κάπως συμπεριφορά των, όφείλεται στην μεσολάβηση όρισμένων παραγόντων του χωριού πού είχαν σχέσεις μέ τίς Βουλγαρικές άρχές Δράμας.

ΚΥΡΙΑ

Τό χωριό Κύρια μέ τους συνοικισμούς, 'Οργαντζής Ευρύπεδου καί Τραχεία ευρίσκεται στίς πλαγιές των ύψωμάτων 'Ανατολικά του Δοξάτου. Από τήν Βουλγαρική Στρατιωτική Διοίκηση Δράμας έθεωρήθη φρονιμότερο τίς πρώτες ήμέρες μετά τά τό κίνημα ν'άσχοληθοῦν μέ τήν σφαγή του πληθυσμού του Λεκανοπεδίου Δράμας. Έτσι δέν έστρεφαν τήν έγληματική καιουργία των προς τά Κύρια.

Έν τῷ μεταξύνιά ομάδα γενναίων Κυριωτών μέ επί κεφαλής τόν 'Αχολέα Σταματιάδη άπεφάσισε νά προβάλη ενοπλον αντίσταση σέ περίπτωση έπιδρομής του Βουλγαρικού Στρατού.

Ήλθαν σέσυννενόηση μέ τόν Καπετάν Αϊτσο τόν 'Αρχηγό των Παρτιζάνων. Μαζύ με παρτιζάνους ελαβαν θέσεις γύρω από τό χωριό για ν'αντιτάξουν άμυνα καί νά υπερασπίσουν τίς οίκογένειές των από τήν έγληματική μανία των Βουλγάρων.

Στίς 3 'Οκτωβρίου 1941 δυό Βούλγαροι φονεύονται από άγνώστους μεταξύ Δοξάτου καί Κυρίων.

~~Ἀπρίλιος~~ Δύο Βουλγαρικά αεροπλάνα βομβάρδισαν τούς συνοικισμούς.

Βουλγαρικό πυροβολικό από τήν θέση Ἀμπέλια ἄρχισε καταγλιστρινά βολή κατά τοῦ χωριοῦ.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ μισοστά σ' αὐτή τήν βροχή τῆς φωτιᾶς καί τοῦ σιδήρου ἀναγκάσθησαν νά καταφύγουν πρός τά γύρω βουνά, δουνυήρχαν καί οἱ ενοικοί τοῦ Σταματιάδη. Δυστυχῶς ἐκεῖνη τήν κρίσιμην ὥρα οἱ πατριζάνοι ἐγκατέλειψαν τούς ἐνόηλους Κυριῶτες καί διέφυγαν πρός τά λημέρια των. Ἀπέμειναν στό ελεος τοῦ ἐπιδρομέως, οἱ ἐλάχιστοι ἔνοικοι Κυριῶτες.

Ἔτσι δέν μπόρεσε ν' ἀντιταχθῇ ἄμυνα.

Ἡ ἐγκατάλειψη αὐτῆς των θέσεων ἀμύνης ἀπό τούς πατριζάνους ἦταν σιόπιμη. Ἀπέβλεπε στό νά δυνηθοῦν ^{ἐξοργισμένον} οἱ Βούλγαροι τήν Ἐθνικήν/αὐτήν/ομάδα τοῦ Σταματιάδη πού μπορούσε μελλοντικά ν' ἀποτελέσῃ τόν πυρῆνα ἐνός γνηοῦ ἐθνικοῦ Ἑλληνικοῦ ἀνταρτικοῦ.

Ὁ Ἀντισυνταγματάρχης τοῦ βουλγαρικοῦ Στρατοῦ Χρήστος Χρήστεφ καταγόμενος ἀπό τήν Φιλιππούπολη ἐκύκλωσε τά κύρια ἐπικεφαλῆς σοβαράς δυνάμεις βουλγαρικοῦ μεζικοῦ καί Ἰταλικοῦ.

Δέν εὐρῆκε παρά τάαθῶα θύματα τοῦ βομβαρδισμοῦ καθώς καί ὀλίγους γέροντες καί γριές.

Μέ τό πρόσχημα τῆς ἐρεύνης ἐλεηλάτησε καί λαφυραγώγησε τά πάντα. Μετά ἀπό τήν λεηλασία διέταξε καί ἐπυρπολήθησαν περί τά διακόσια καί πλέον κτίρια. Τελικά ἀχαλίνωτοι οἱ Βούλγαροι στρατιῶτες ἔρχαν νά λογχίζουν καί νά σκοτώνουν τούς ὑπάρχοντες ἐκεῖ ἄνδρες, γυναῖκες παιδιά γέρους. Πολλές γυναῖκες ἐβίασαν πρό τῆς ἐκτελέσεώς των.

Μετά ἀπο αὐτό τό ἐγκληματικόν ὄργιο ὁ βουλγαρικός στρατός, ἐκύκλωσε τήν ὀρεινή τοποθεσία καρά Ὀρμάν, δπου ὑπῆρχεν ἡ πληροφορία ὅτι ἐκρύβοντο οἱ διαφυγόντες Κυριῶτες.

Πραγματικά ^{ἀποβόρκαρον} συνέλαβαν περί τά πεντακόσια άτομα. Τούς ὠδήγησαν στή θέση Ἰσεσμέ. Ἐκεῖ τούς διεχώρισαν. Οἱ ἄνδρες ἡλικίας 16-60 ἐτῶν ἀπό τήν μια πλευρά καί τά γυναικόπαιδα καί οἱ γέροι ἀπό τήν ἀλλή.

Τά γυναικόπαιδα μέ τούς γέρους διετάχθησαν νά ἐπανέλθουν στά στίκια των, ἀφ' οὗ πρηγομένως τοῦς ἀφηρέθη κάθε πολύτιμον ἀντικείμενον.

^{Χρηστέου}
Τοὺς ἐπιλεγάντες ἄνδρες ἀνερχομένους πρὸς 250 περίπου τοὺς διέταξε νὰ τοῦ παραδώσουν ὅτι πολύτιμον εἶχαν. Τὰ κοσμήματα κ.λ.π. τὰ τοποθετοῦσε ὁ συστηματικὸς αὐτὸς κλέφτης σὲ ἓνα σάκιο, τὸν ὁποῖον κατόπιν ἐπῆρε μαζὺ του. Ἦταν ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἐγγλήματός του.

Κατόπιν διέταξε τοὺς κρατουμένους νὰ συμπτυχθοῦν καὶ ἐτοίμασε τὰ πολυβόλα. Οἱ Κυριῶτες γνωρίζοντας τί συνέβη στὸ Δοξάτο καὶ ἄλλοι κατάλαβαν ὅτι ἦρθε ἡ μεγάλη στιγμή. Δὲν τὰ ἔχασαν. Ἀλλὰ ὅλοι μαζὺ ἐξώρμησαν πρὸς τὰ γύρω ὑψώματα μὲ τὴν ὁρμὴ πού δίνει ἡ ἀπελευθέρωσις στὸν ἄνθρωπο καὶ ὁ ἐνστικτώδης πόθος γιὰ τὴν ζωὴ.

Ὁ Ἀντ/χης διέταξε πρὸς 150 Ἕλληνες ἔπασαν ἐδῶ νεκροί. Ματωμένα σημάδια τοῦ Βουλγαρικοῦ σωβινισμοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικότητος τῆς Μακεδονίας μας.

Μεταπολεμικὰ ἡ Κοινότης Κυρίων υψώσεν ἐκεῖ μνημεῖο πρὸς θυμίζεῖν τοὺς ἐπιγενομένους τὴν μεγάλη θυσίαν.

Ἡ μαρμάρινη ἐπιγραφή συγκινεῖ κάθε Ἑλληνικὴ καρδίαν μὲ τὸ ἐπιγραμμα τῆς:

"Ὁ ξένος ἀνήγγειλε στὸν κόσμον ὅτι ἐδῶ εἴμεθα θαμμένοι 158 Ἕλληνες Κυριῶται, θύματα τῆς Βουλγαρικῆς θηριωδίας καὶ πόμαχοι τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ, πιστοὶ εἰς τὰ κελεύσματα τῆς Πατρίδος.

ΝΙΚΗΤΟΡΟΣ

Μετά τὴν ἀποχώρησιν τῶν ἐπαναστατῶν ἡ 29-9-41 πέρασεν ἡσυχᾶ, στὸ Νικηφόρο. Μονον ἡ ἀγωνία τοῦ τί θὰ ἐπακολουθήσῃ ἐσφίγγε τίς καρδιές καὶ ἀνάγκασε τοὺς κατοίκους νὰ παραμείνουν κλεισμένοι στὰ σιτίτια των.

Στις 30-9-41 εφθάσε στὸ χωριὸ ὁ Βούλγαρος ^{Λοχαγὸς} ~~Καραϊσκάκης~~ Καραϊσκάκης ἢ Στραχίνωφ ἢ Σαχίνωφ καταγόμενος ἀπὸ τὸ Χαρμάνλιο τῆς Ἀνατολ. Ρωμυλίας, ἐπὶ κεφαλῇ Βουλγαρικοῦ ὁποσώστατος Στρατοῦ καὶ Κομιτατζήδων.

Ὅσοι Ἕλληνες δὲν πρόλαβαν νὰ ξεφύγουν πρὸς τὰ γύρω βουνά, συγκεντρώθησαν μὲ τίς λόγχες καὶ τίς βρισιές τῶν Βουλγάρων στὸν ἐκεῖ τελεφερίο Σταθμό.

Ὁ Στραχίνωφ ἐπέλεξεν 30 ἄτομα τὰ ὁποῖα διέταξε καὶ σκότωσαν οἱ στρατιῶτες του μπροστὰ στὰ μάτια τῶν γυναικοναϊδων. Τοὺς ὑπολοίπους ἄνδρες ἐφυλάκισεν μέσα πρὸς

οιμήματα.

Μετά τό φριχτό αυτό έγκλημα έπληκολούθησαν ή ληστεία καί διαρπαγή καί ή λεηλασία. Με άποκορύφωμα τόν άποτρό-
παιο βιασμό ά ό τά βουλγαρικά κτήνη πολλών Έλληνίδων.

"Όταν έπιτέλους ή Βουλγαρική όρδή άπεχώρησεν τά γυναι-
κόπαιδα άπληλευθέωσαν τούσκι κρατουμένους Έλληνές καί όλοι
μαζύ έφυγαν πρός τά γύρω βουνά.

Στίς 2 'Οκτωβρίου φθάνει στόν Νικηφόρο ό Βούλγαρος
'Αντ./ρχης Χρήστος Ρήστεφ, αυτός πού έσφαξε τήν Ίδια
μέρα τά Άγρια.

Έπί κεφαλής άποσπάσματος Στρατού καί Κομιτατζήδων
προέβη στήν λεηλασία τών σπιτιών καί τών καταστημάτων.

Τά συγκεντρωθέντα έφόρτωσε σέ τετράτροχα κάρρα καί τά
έξαπέστειλε στή Δράμα. Τόν Ιερέα παπά Στυλιανό Γρίππα
πού άνεΰρεν έκει έδολοφόνησε.

Τήν επομένη 3 'Οκτωβρίου οι Βούλγαροι είδοποίησαν τούς
κατοίκους Νικηφόρου πού ήσαν κρυμμένοι στά βουνά ότι παρέ-
χεται γενική άμνηστία καί νά επανέλθουν στά χωριά.

"Όταν όμως έπραγματοποιήθη ή " καλινόστηση" έζήτησαν κα
καί είσέπραξαν σάν άποζημίωση, δηθεν , γιά τόν φόνο του
Βουλγάρου Χωρ/νος 150.000 λέβα.

Έπίσης έπυρπόλησαν τά σήττια τών Καλαϊτζή καί Χατζη-
βασιλείου καί συνέλαβαν τίς οικογένειες αυτές μέ τό
αίτιολογικό ότι είχαν συμμετάσχη του κινήματος ό υιός
του πρώτου καί ό σύζυγος του δευτέρου.

Μεταξύ τών όδηγηθέντων πρός έτέλεση στόν Νικηφόρον εΐ-
ναι καί ό φαρμακοποιός του χωριού 'Αργύριος Τσέτης.

Οί μελλοθάνατοι είχαν διαχωρισθῆ σέ δύο ομάδες. 'Ο
Τσέτης ήταν στήν πρώτη ομάδα. Στή δεύτερη όμως διέΐπρινεν
ανάμεσα στους φρουρούς έναν γνωστό του, Βούλγαρο Χωρ/να,
τόν όποιον είχαν έξυληρετήσει. Καθώς προχωρούσαν πρός τόν
τόπο τής έτελέσεως ό Τσέτης αφήνει νά του πέση τό καλτό
καί καθυστερεί λίγο. Έτσι βρίσκονται κοντά στήν δεύτερη
ομάδα. 'Ο γνωστός του Χωρ/νας τόν αναγρῆζει .

- 'Εσύ 'Αργύρη;

- 'Εγώ Τραϊκο.

- Εδώ του λέει ό Βούλγαρος, τρέβα τόν όρόμο σου ήσυχος.

'Ο Βούλγαρος Χωρ/νας είχε θυμηθῆ τό καλό πού του είχε
κάνει ό Τσέτης.

θθάνουν στό ημειο έτελέσεως.

'Αραδιάζονται' στη σειρά . 'Ο Βούλγαρος Χω/κας κατορθώνει νά τόν βάλη τελευταίω στη σειρά.

Τό πολυβόλο θερίζει έναν- έναν τούς άθώους.

Μόλις φτάνει στόν Τσέτη , ό Βούλγαρος Χω/κας μπαίνει μπροστά καί τόν προστατεύει μέ το ίδιο του τό κορμί.

Τό πολυβόλο σταματά. 'Ο Βούλγαρος 'Αξιωματικός βρίζει.

'Αλλά ό Βούλγαρος Χω/κας Τράτσκο επιμένει νά σώση τόν Τσέτη καί τόν σώζει.

Σπάνια περίπτωζη καλωσύνης Βουλγάρου . 'Υπάρχουν καί στά θηρία της ζούγκλας άναλαμπές καλωσύνης.

'Ο Τσέτης τήν ίδια νύκτα έπιστρέφει στόν τόπο έτελέσεως καί διασώζει άλλους τρεις συντοπίτες του πού είχαν επιζήσει τραυματισμένοι βαριά. Τούς μεταφέρει στό χωριό καί τούς παρέχει μυστικά κάθε περίθαλψη υγειονομική πού είναι δυνατή κάτω από τίς τραγικές συνθήκες εκείνων τών ημερών. "Βλeita από λίγες ημέρες καί οί τέσσερεις έγκυατα - λείπουν τό χωριό. "Αν παραμείνουν δέν προ εϊται οί Βούλγαροι νά τούς ξαναλυθηθούν.

ΠΥΞΑΡΙ

'Ο Στραχίνωφ μετά τήν σφγή στό Νικηφόρο προχωρεί τήν ίδια μέρα 30-9-41 στό παρακείμενο χωριό Πηξάρι.

ΟΙ κάτοικοι του Πυξαρίου εύτυχώς είχαν προλάβει νά φύγουν πρός τά ύψώματα.

"Έτσι ό Στραχίνωφ περιορίστηκε στην λεηλασία καί τήν κυκλοποίηση σκετιών καί καταστημάτων.

ΠΛΑΤΑΝΙΑ

Στις 30-9-41 ό ^{Λοχαγός} ~~Τραχίνωφ~~ τραχίνωφ ή Καραμιχαήλωφ έίί κεφαλής Βουλγαρικού αποσπάσματος έπέδραμε στό χωριό Πλατανιά.

'Εξετελέσθησαν από τούς Βουλγάρους δέκα άτομα, κατόπιν διαταγής του.

'Ο 'Αλκιβιάδης Καναρλής έφονεύθη μέ λογχισμούς στό κρανίο.

'Ο Ιάββας Σαββίδης έξετελέσθη μέ πολτοπόήση της κεφαλής του μέ πέτρες.

Τόν Δημήτρη Παρσαλίδου τόν έδωσε πίσω από τό αυτοκίνητό του καί τόν έσυρε στόν σιδηροδρομικό σταθμό Πλατανιάς καί από εκεί στό Πινηφόρο. 'Ο άμοιρος Έλληνας κυριολεκτικά "σβαρνίζονταν" πάνω στό όρόμο καθώς τό αυτοκίνητο ετρεχε μέ αποτέλεσμα νά διαμελησθῇ τελείως τό κορμί του.

Δέν μπορεί νά υπάρξει συγγνώμη ποτέ καί από κανένα πολιτισμένον άνθρωπο, γι' αυτό τό ίδιαζόντως είδεχθές έγκλημα τοῦ ^{λοχαγός} ~~Παρσαλίδου~~ Στραχίνωφ.

ΠΛΑΤΑΝΟΒΟΥΣΗ

ΠΑΛΗΑΜΠΕΛΑ Κ.Α.Π.

'Ο έγμ ηματίας Στραχίνωφ επιβαίνοντας μέ τούς άνδρες τοῦ στρατιωτικοῦ αυτοκινήτου ^{ισθμική} στά χωριά Πλατανόβουση, Παληάμπελο, Γερφιθέα, Χαμοιέρασα, Σαχίνη, Δρυμότοπος.

Τό πέρασμά τους ήταν φωτιά καί θάνατος φρικιαστικός, λεηλασία, ληστεία καί βιασμός κτηνώδης Έλληνίδων.

Δέν υπήρχεν κανείς ~~ήμικηνας~~ ανθρώπινος, θεός ή ηεϊμός φραγμός γιά τόν Στραχίνωφ καί τούς άνδρες του. Τό ανθρώπινο κτήνος έξεδηλώνετο σ' όλη τήν είδεχθῇ τερασθεία του. Σέ τριακόσια περίπου έτομα υπολογίζονται τά άθώα θύματά του, σ' αυτά τά χωριά.

ΚΑΛΟΣ ΑΓΡΟΣ

Δέν υπήρξεν Έπαναστατική έκδήλωση στόν καλόν 'Αγρόν.

Αι' όμως τό πρωί τής 29-9-1941 φθάνει από τή Δράμα στό χωριό ό Βούλγαρος Λοχαγός Βουλκώφ επί κεφαλής Βουλγαροίκοῦ άποσπάματος. Συγκεντώνει όλους τούς κατοίκους έξω 'πό τό χωριό στή Σιδηροδρομική γραμμή. Μετά από διάφορε άπειλές, τά γυναικόπαιδα διατάσσονται νά επιστρέφουν στό σπίτι των.

25 καλλιγάρια του χωριοῦ τά κρατᾷ δεμένα καί τά διατάζει νά έξέλθουν πρηνηδόν. Τότε τό ανθρώπινο κτήνος ό Βουλκώφ διατάζει τούς στρατιώτες του νά πυροβολήσουν. Τά κορμιά τῶν 25 Έλλήνων τραντάζονται καί σπαρταροῦν από τά ~~πτερά~~ καφτερά βουλγαρικά βόλια.

Μόνον ένας έγγλύτωσεν, ό Γεώργιος Γαϊταντζής. Οί Βούλγαροι δέν κατάλαβαν ότι αυτός έξακολουθοῦσε νά τῇ ανάμεσα στά πτώματα τῶν άλλων. καί τήν νύκτα διέφυγε.

Στό χωριό έν τῷ μεταξύ οἱ Βούλγαροι εἶχαν ἐπιδροθεῖ στό πλιάτσικο, στή πυρπόληση 75 οικημάτων καί στούς κτηνώδης βιασμούς τῶν Ἑλληνίδων.

ΦΩΤΟΛΕΙΒΟΣ

Τήν 10η Πρωϊνήν ὥραν τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1941 ἀεροπλάνο Βουλγαρικόν ἐκάνεν ἀναγνωριστική πτήση πάνω ἀπό τό Φωτολεῖ-
βος σέ χαμηλόν ὕψος.

"Ἐπειτα ὁμοῦ ἀπό μιά ὥρα ἄλλο βουλγαρικόν ἀεροπλάνο ἐβομ-
βάρισε μέ 6 βομβες τό χωριό, κι' ἐπολυβόλησεν τούς κατοίκους
πού κυκλοφοροῦσαν, με ἀποτελέσματα ὑπάρξουν ζημίες καί
θύματα.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Φωτολεΐβους κατάλαβαν τί πύς περιμένει
καί διέφυγαν πρὸς τήν Μπάνιτσα /Μπάφρα/.

Στήν διαφρομή ἐδέχθησαν πολυβολισμούς ἀπό ἄλλο βουλγαρικόν
ἀεροπλάνο.

Στή Μπάνιτσα παρέμειναν μονοντά γυναικόπαιδα. Οἱ ἄνδρες
ἐκρύφθησαν στό Παγγαῖο.

Στίς 30 -9-41 τμήμα Βουλγατικοῦ Στρατοῦ μέ ἐπί κεφαλῆς
Βούλγαρο λοχαγό ἀγνώστων στοιχείων ταυτότητος εἰσῆλθε
στό Φωτολεῖβος κι' ἐκυρπόλησε περί τά 30 οἰκήματα. Κατόπιν
ἐξερευνῶντας τήν γύρω περιοχή ἐδολοφόνησε 35 Ἕλληνας
τοῦ Φωτολεΐβους ~~πᾶν~~ πού ἐκρύβοντο σπά χωράφια.

Τό Βουλγαρικόν αὐτό ἀπόσπασμα παρέμεινε δέκα ἡμέρες
στό χωριό. Δεηλάτησε συστηματικά ὅλα τά σπίτια καί τά
καταστήματα.

Ἀρπάζαν ἀπό ~~κινητὰ~~ πολύτιμα ἀντικείμενα μέχρι προῖνες
κοριτσιῶν, ἔπιπλα καί μαγειρικά σκεύη.

Τά κλοπιμαῖα μετέφεραν μέ κάρρα στή Δράμα.

Σάν βούλγαροι ἐπεδόθησαν καί σέ βιασμούς γυναικῶν
πού ἐναπέμειναν στό χωριό.

"Ἐνας Ἕλληνας πατέρας ὁ Ἀλέξανδρος Ἀλεξιάδης
ἐκρυφε κάπου τόσο καλά τήν κόρη του Ἑλένη ὥστε οἱ
Βούλγαροι δέν μπόρεσαν νά τήν ἀνακαλύψουν γιά νά τήν βιάσουν.

"Ἀφχισαν μέ ξυλοδαρμούς καί ἄλλα βασανιστήρια νά τόν
ἐκβιάσουν νά τούς τήν παραδώσῃ.

Αὐτός ἀρνήθηκε μέχρι τέλους.

Τά Βουλγαρικά κτήνη τόν σκότωσαν καί πυρπόλησαν τό
σπίτι του.

Δείγμα ή πράξη αυτή του βουλγαρικού πολιτισμού.

ΚΟΥΔΟΥΝΙΑ

Από την πόλη της Δράμας, απέχουν τά Κουδούνια μόλις 7 χιλιόμετρα. Ήταν ένα απλό χωριό σαν όλα τά χωριά του νομού Δράμας.

Φιλήσυχοι οί κάτοικοί του. Πρόσφυγες όλοι από τίς χαμένες Πατρίδες, καλλιεργούσαν ηρεμα την γή τους. Ειρηνικά τά ονειρά τους. Δέν είχαν συμμετάσχει στο ψευδοκίνημα, δέν έγνωριζαν ποιός δολοφόνησαν τόν βούλγαρο Πρόεδρο του χωριού τους. Γι' αυτό καί δέν άνησυχούσαν.

Στίς 30-9-41 τό χωριό βρέθηκε περικυκλωμένο από μεγάλη δύναμι βουλγαρικού Στρατού καί μία ομάδα έξωμοτων Έλλήνων με επί κεφαλής τόν π. σίγνωστο Πέτρο Τρέπια από την Πετρούσα.

Η είσοδος πιά Κουδούνια έγινε όπως καί παντού με κυροβολισμούς καί άλλες βιαιότητες.

Όλοι οί κάτοικοι συγκεντρώθηκαν από τούς βουλγάρους στο Ανατολικό μέρος του χωριού. Μετά από οιάφορες άπειλές καί άλλες βαναυσότητες διατάχθησαν τά γυναικόπαιδα νά επιστρέφουν σιά σπίτια των.

Από τούς έναλομείναντες άρρενες έπελέγησαν 47 Έλληνες. Μεταξύ αυτών ήταν καί οί ακόλουθοι.

- 1.- Γραμμένος 'Αθανάσιος
- 2.- Γεωργιάδης Γεώργιος
- 3.- 'Ελευθεριάδης 'Ελευθέριος
- 4.- 'Ισαχακιάδης 'Αναστάσιος
- 5.- Καραγκιαβουρίδης Γεώργιος
- 6.- Κ. Σάμπαλης Πέτρος
- 7.- Κουβαλάκης Μιχαήλ
- 8.- " Παναγιώτης
- 9.- " Νικόλαος
- 10.- Κουρουζίδης Χρυσόστομος
- 11.- " Θεόφιλος
- 12.- Κωνσταντινίδης Ευστάθιος
- 13.- " Πέτρος
- 14.- Λάριος 'Αθανάσιος
- 15.- " 'Ιωάννης
- 16.- Μαθανόπουλος Πάναγιώτης
- 17.- Μουρατίδης Λάζαρος

- 18.- Νικολαΐδης Ἀϊωσήφ
- 19.- " Γεώργιος
- 20.- Ὁρτατοῦης Παναγιώτης
- 21.- Παπαγεωργίου Δημήτριος
- 22.- Παυλίδης Γεώργιος
- 23.- Πεταλωτῆς Ἀπόστολος
- 24.- Σαλτουρίδης Παναγιώτης
- 25.- Σιδηρόπουλος Παναγιώτης
- 26.- Τοπτσίδης Γεώργιος
- 27.- Τσιτσακλῆς Ἀθανάσιος
- 28.- Χαλκίδης Σάββας
- 29.- Χαραλαμπίδης Νικόλαος
- 30.- Χρυσανθίδης Ἰωάννης
- 31.- Χρυσοστομίδης Παναγιώτης.

Αὐτοὺς τοὺς 47 κρατοῦ μένους τοὺς ἀφαίρεσαν κάθε εἶδος
 ποῦ εἶχε ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀξία. Ἀκόμη καὶ τοὺς
 ζωστήρες τῶν παντελονιῶν των.

Τοὺς ὠδήγησαν μέ ὀπρωξιές στὴ δυτικὴν ἀκρὴ τοῦ χωριοῦ.
 Ἐκεῖ τοὺς ἔδωκαν τὰ χέρια. Τὰ μάτια τοὺς τὰ σκέπασαν μέ
 πανί γιὰ νὰ μὴ βλέπουν.

Κατόπιν τοὺς ἐνεκλείσαν στὴν ἀχυρῶνα τοῦ Ἑλῆα Καραμανλῆ.
 Τὴν ἀχυρῶνα οὕτῃ οἱ Βούλγαροι τὴν εἶχαν παγιδεύσει μέ
 χειροβομβίδες καὶ εἶχαν ρίξει μέσα σ' αὐτὴ σιρόπιο ξερό
 χότο.

Ἀμέσως οἱ Βούλγαροι ἔβαλαν φωτιά στὴν ἀχυρῶνα. "Μαίγαν
 τοὺς Ἕλληνες ζωντανούς. Οὔτε στὰ χρόνια τῆς Ἱερᾶς Ἐξε-
 τάσεως δὲν εἶχαμε παρόμοιας ἐκτάσεως ὁμαδικὰ ἐγκλήματα " θα-
 νάτου διάπυρος".

Καὶ τότε αὐτὰ τὰ ἄθωα θύματα τοῦ βουλγαρικοῦ σαδισμού
 ἔφειξαν τὴν δύναμη τῆς φυλῆς των. Αὐτοὶ οἱ ἀπλοὶ φιλήσυχοι
 χωρικοὶ μετεβλήθησαν σὲ ἡμιθέους. Μέσα ἐπ' ἀπὸ τὴν καίο-
 μένη ἀχυρῶνα ἀντήχησεν ὁ ἑθνικὸς μας ὕμνος.

Οἱ ἥρωες στίς στερνές τοὺς στιγμές ἔφαλλαν μέσα στίς
 φλόγες ποῦ κατέκαιαν τίς σάρκες των καὶ τίς χειροβομβίδες
 ποῦ ἔσκαζαν καὶ τοῦ τραυιάτιζαν θανάσιμα, εἶχαν τὴν ἀπέ-
 θανη ἀντοχὴ νὰ μάλλουν τὸ ἀγαπημένο τραγοῦδι στὴν
 ἑλευθερία.

Οἱ Βούλγαροι φρούζαν. Αὐτὸ οὐκ ὀνὲν τὸ περίμεναν. Ἦθελο
 νὰ δοῦν τοὺς Ἕλληνες νὰ κλαῖνε, γιὰτὶ πέθαινουν, νὰ

σέρνονται λιγόψυχα καί νά έκετεύουν γιά τήν ζωούλα τους. Καί τώρα έβλεπαν τούς Έλληνες νά στέκωνται άτάραχοι, άλύγιστοι υπερήφανοι, άνώτεροι από κάθε τί τό έγλωσμο, άληθινοί ήρωες, άληθινού Έλληνες.

Σάν λήσασμένοι οί Βούλγαροι άρχισαν νά πυροβολούν στήν φλεγόμενη άχυρώνα. Ήθελαν νά τούς σκοτώσουν αύτούς τούς άδάμαστους Έλληνες αμέσως γιά νά πάφουν ν'άκουν τό τραγούδι του. Μά άόότην άχυρώνα σάν άπάντηση ηχησεν θορυαμβευτικό τό θούριο:

"Τί ζητούν οί Βούλγαροι μεσ'τή Μακεδονία"

Οί άλλοι άγράμματοι άστοικοι τών κουδουνίων πέθαιναν άτρόμητοι, γνήσιοι, άπόγονοι τών ήρωϊκών Έλλήνων προγόνων των.

Γιατί ό ήρωας δέν είναι τό σημιούργημα ^{μιας εστιακής, άλλε} μιας φυλετικής έλλογής, αιώνων πού έκδηλώνεται σέ δεδομενη στιγμή.

Από τούς 47 αύτούς έθνομάρτυρες επέζησαν ένας. 'Αθηινό θαύμα θεού. 'Ο θεόφιλος Κρημνιζίδης μέ 24 τραύματα.

Στή κατάθεσή του τόν 'Απρίλιο του 1946 στίς 'Ελληνικές 'Αρχές διηγήθηκε τήν φοιτηστική του ιστορία καί κατέληξε μέ τά ακόλουθα λόγια.

"....'Ημεϊς άντιλήφθημεν ότι έφθασεν πλέον ή τελευταία μας ώρα. Τότε ό πατέρας μου Χρυσόστομος πού ήτο μαζί μας καί άλλοι γέροι μās είπαν/" παιδιά ας αρχίσουμε νά τραγουδάμε πατριωτικά τραγούδια διά νά μήν νοτίσουν οί Βούλγαροι πώς οί Έλληνες είναι λαοί. Τότε άρχισαμε νά τραγουδάμε ολοι μαζί τόν 'Εθνικο Ύμνο καί άλλα πατριωτικά τραγούδια.

Οί Βούλγαροι στρατιωτες καί πολίται πού είχαν βάλεϊ φωτιά στήν άχυρώνα πού ήτο καλαμοσκηής, άρχισαν νά ρίκοιεν έντός καί άλλας χειροβομβίδας καί πυροβολισμούς. Αί έντός της άχυρώνας χειροβομβίδες ήρχισαν νά σκιάζουν φονεύουσai καί τραυματίζουσai. 'Ο καπνός μās έπνιγε. Τά πατριωτικά άσματα διεδέχθησαν τά βογκητά τών καλοένων τραυματιών, άποπνεκτική μυρωδιά φηνομένων άνθρωπινων σαρκων έγέμισεν τήν άτμόσφαιρα.

'Εγώ έτρεχα έδω καί εκεί έντός της άχυρώνας καί επεσα

ἔπαινον εἰς ἓνα στυλο, ἀμέσως ἤρπισα νά τρίβω τό πρόσωπόν μου καί τό πᾶνί μου εἶχαν ἀέσει τά μάτια ἐκείνην. Εἶχον πολλά τραύματα ἀπό θραύσματα χειροβομβίδων καί ἦμουν γεμάτος αἷματα. Ὅλοι τρέχαμε ἐδῶ καί ἐκεῖ ἐντός τῆς ἀχυρῶνος σάν πύρροντικούς στήν φάνα. Τά ροῦχα μου ἔπιασαν φωτιά, τά σχοινιά μου εἶχαν δέσει τά χέρια καί ἦσαν καί τά χέρια μου λύθησαν. Ἐτρεξα εἰς μιαν γωνιά καί ἐκεῖ βρήκα μιάν μικράν σιάφην ἐκ λαμαρίνης. Ἔπεσα κάτω στήν γῆ καί τήν ἐπῆρα ἀπό ἐπάνω μου καί ἐσκεπάσθην. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ καλαμοσιεπής στέγη τῆς ἀχυρῶνος φλεγόμενη κατέπικτεν καί τά πόδια μου ποῦ ἐξεῖχον τῆς σιάφης ἀκαίοντο. Ἦνέρθην καί πλησίασα ἓνα παράθυρον τῆς ἀχυρῶνος. Οἱ βούλγαροι στρατιῶται μᾶς μέ ἐντελήφθησαν μέ ἐκτροβόλησαν καί μέ ἐτραυματίσαν εἰς τό στήθος. Ἐπεσα κάτω. Εἶχον σχεδόν τρελλαθεῖ, τραυματισμένος, τυφλωμένος ἀπό τόν καπνόν, φλεγόμενος, τρομαγμένος ἀπό τὰ βογῆτά τῶν συγκροτούμενων μου καί τῶν φηνομένων σαρκῶν τήν μυρουδιά, ἀπεφάσισα νά ἐξέλθω διὰ τῆς ἀνοικτῆς θύρας, τήν ὁποίαν ἐφύλατον δύο βούλγαροι στρατιῶται. Ἀποφεληθεῖς μίᾳ στιγμῇ μου ἡ προσοχή τῶν βουλγάρων στρατιωτῶν ἦτο ἐστραμμένη ἄλλου καί συγ εντρώσας τās τελευταίας μου δυνάμεις, ἔκμαα τόν σταυρόν μου, ἐπικαλέσθην τήν βοήθειαν τοῦ θεοῦ καί ὤρμησα ἔξω. Εἶχον τήν τύχην νά μήν γίνω ἀντιληπτός. Ἐτρεξα ὡς ἀλλόφων καί κρύφτηκα μέσα σέ κάτι καλαμιές ποῦ ἦσαν κοντά στήν ἀχυρῶνα. Ἐκεῖ διεκρίστωσα ὅτι εφερον 24 τραύματα μεγάλα καί μικρά εἰς ὅλον μου τό σῶμα καί ἀρκετά ἐγκαύματα. Ἐδοξασα τόν θεόν ποῦ μέ ἔσωσε διὰ νά μὴν ἐξέλθω νά διηγηθῶ τήν φοβεράν ταύτην ἱστορίαν ποῦ δέν ἀποφραζεται μέ λόγια. Ἀλλο εἶνα νά τήν διηγείται κανείς καί ἄλλο νά τήν ζῇ..."

"Ἀτὰφα ἔμεινα τά καμμένα πτώματα των μαρτύρων αὐτῶν τῆς φυῆς μας, μέσα στά μαυρισμένα ἀπό τήν φωτιά ἐρείλια τῆς ἀχυρῶνος."

Μετά πέντε μέρες οἱ συγγενεῖς τῶν θυμάτων τά εἶδον ἐκεῖ στόν τόπον τοῦ μαρτυρίου των.

"Ἐφ' αὐτά ²⁰⁶ τήν φρικκαστικὴν ἐκτέλεση τῶν 47 αὐτῶν ἐθνικοκτόνων οἱ βούλγαροι ἄρχισαν τό γνῶριμον ἐργο των. Πυρπολῆσαι οἰκημάτων, λεηλασίαις περιουσιῶν, καί βιασμούς Ἀλλήνων

ΒΑΘΥΛΑΚΙΟΣ

Ο Βαθύλακος ήταν ένα φιλήσυχο χωριό που τό κατοικοῦσεν ἀνέκαθεν πληθυσμός καθαρόαιμος Ἑλληνικός. Γι' αὐτό καί τό μῖσος τῶν Βουλγάρων ἦταν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τοῦ Βαθυλάκου ἄσβυστο.

Στόν Βαθύλακιο καμιά ἐπαναστατική ἐκδήλωση δέν ἐγίνε στίς 29-9-41 οὔτε ἦταν δυνατόν νά γίνη, ἀφοῦ δέν μπορούσαν νά εἰσχωρήσουν ποσόντες τῶν Βουλγάρων.

Μετά ὅμως τά μεσάνυχτα τῆς 29/30 Σεπτεμβρίου 1941 φθάνει ἔξω ἀπό τόν Βαθύλακιο ὁ μόντιος Ὑπάρχηγός ἑωργίος Δελησαββίδης.

Αὐτός εἶχε συλληφθεῖ στή Δρόμα καί ὠδηγήθηκε στή θέση " Πευκάκιος" ὅπου ἐγίνοντο οἱ ἐκτελέσεις. Ἐκεῖ σάν ἄ ὁ θαῦμα διεσώθη ἀπό τίς σφαῖρες τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσι-
τος.

Τήν νύκτα διέφυγε πρὸς τόν Βαθύλακιο ὅπου τά ξημερώματα τῆς 30-9-41 συνήντησε ἔξω ἀπό τό χωριό τήν σύζυγο τοῦ ἱερέως τοῦ χωριοῦ. Αὐτήν ἐληροφόρησε περὶ τῶν σφαγῶν.

Ἀμέσως ὁ Δελησαββίδης καί ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Βαθυλάκιο ἀπεφάσισαν νά ξεθάψουν ἕναν μικρόν ἀριθμόν ἑλληνικῶν ὀπλῶν πού εἶχαν κρυμμένο στό ὠέναντι ὕψωμα.

Μετά τόν ἐξοπλισμό των ἀπεφάσισαν ἄ παραλάβουν τίς οἰκογένειές των καί νά καταφύγουν στά γύρω βουνά.

Ἦταν ὁμοῦ 10η πρωινή ὥρα. Ἐκεῖνη τήν ὥρα ἔφθασε στό χωριό ἕνα βουλγαρικό στρατιωτικόν ἀπόσπασμα.

Οἱ Βαθυλακιῶτες ἀμέσως μέ τά ὅπλα των ἤμυν θησαν. Τό βουλγαρικό ἀπόσπασμα "~~φρονέσας~~" ἐτραπῆ σ' ἐφυγή.

Ἐπειτα ἀπό αὐτό, ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Βαθυλάκιο κατέφυγαν στά βουνά.

Στίς 1-10-41 φθάνει στό χωριό ἀπόσπασμα βουλγαρικοῦ στρατοῦ καί ὁμάδες βουλγαριζόντων Ἑλλήνων τοῦ Σηροποτάμου δέν εὐρίσκουν ὅμως κατοίκους.

Γι' αὐτό μέ περισσὴ μανία ἐπιδίδονται στή λεηλασία καί σὲ πυρπόληση τῶν οἰκημάτων.

Τό κακό αὐτό συνεχίζεται μέχρι καί τίς 4-10-41 μέ συμμετοχή καί ἀλλων βουλγαριζόντων ἀπὸ ἄλλα χωριά.

Καταστρέφουν καί καῖνε, ὀπρωῶνες, ἀμπελῶνες καί τοὺς τοίχους τῶν αἰτιῶν. Ὁ Βαθύλακος μετεβλήθη σέ ἐρείπια.

Δυὸ Ἑλληνίδες πού εἶχαν παραμείνῃ στό χωριό καί ἀνεκαλύφθησαν ἡ μία 14 ἐτῶν αἰ ἡ ἄλλη 27 ἐβιάσθησαν ἀπὸ τοὺς

ιτηνανθρώπους .

ΣΙΤΑΓΡΟΙ

Δέκα χιλιόμετρα νοτιοδυτικά από την Δράμα βρίσκεται το χωριό Σιταγροί. Τό πρωί της 28-29 Σεπτεμβρίου 1941 ένα λεφοῦσι ἀπό Βουλγάρους Στρατιῶτες, βουλγαρίζοντες Έλλη- νες καί κομιτατζήδες μπήκε στό χωριό μέ πυροβολισμούς, βρισιές ἀλλαλαγμούς καί ἄλλες βαναυσότητες.

Ἀνάμεσα σῦς Βουλγάρους Στρατιῶτες εἶναι καί πολλοί ἀπ' αὐτοῦς πού παρίσταναν τόν Αὔγουστο τοῦ 1941 σῦς Σι- ταγρούς τοῦς Κομμουνιστας . Τώρα αὐτοί πρωτοστατοῦν ὡς ὁδηγοί.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ εἶχαν προλάβει νά διαφύγουν πρὸς τοῦς γύρω ἀγρούς. Μόνον 45 γηραλέα άτομα συνελήφθη- σαν. Ὁδηγήθησαν δεμένοι οἱ Έλληνες αὐτοί ἔξω ἀπο τό χωριό. Οἱ ἐπὶ κεφαλῆς δυο Βούλγαροι Ἀξ/κοί διεφώνησαν, ὁ ἕνας ηθελε νά τουφεκισθοῦν, ὁ ἄλλος ἔλεγεν ὅτι αὐτοί οἱ γηραλέοι ἄνθρωποι δέν φταίνε σέ τίποτα . Ἀπενέβησαν ὁμως δυο Ἀρμένιοι συνεργάτες τῶν Βουλγάρων πού πρωτοστα- τοῦσαν στίς συλλήψεις οἱ ὁποῖοι ἐπέμεναν νά ἐκτελεσθοῦν οἱ Έλληνες . Ἔτσι ἀπεφασίσθη καί ἐξετελέσθη ἡ δολοφονία τῶν 45 αὐτῶν ἀθῶν Ἑλλήνων. Μόνον ἕνας ἐσώθη τυχαῖα ὁ Δημήτριος Ὁρφανίδης.

Μετά ἀπό τό ἐγκλημα αὐτό, τό Βουλγαρικό σκυολοῦ ἄρχισε νά φάχνη στά γύρω χωράφια. Ὅπου εὑρίσταν κρυμμέ- νον Έλληνα τόν ἐσκότωναν σά σκυλί. Δέν ὑπῆρχεν οἶκτος γιά τοῦς ἀθῶους καί ἀόπλους Έλληνες . Τό μῖσος τῶν Βουλγάρων καί τῶν δυο Ἀρμενίων προκαλοῦσε τήν Ἑλληνι- κή αὐτή αιματοχυσία. Ἄλλοι 50 Έλληνες ἐδολοφονήθησαν ἐκεῖ.

Ἐπειτα ἀπό τό λουτρό αὐτό τοῦ αἵματος ἡ κτηνώδης ψυχὴ τῶν Βουλγάρων διψοῦσε τήν ἡδονή τῆς γυναικείας σάρκας καί τό κλιιάτσικο.

Μέ ἀφάνταστη βαρβαρότητα, σαδισμό καί βουλιμία ἀπόρροη, οἱ Βούλγαροι, οἱ βουλγαρίζοντες καί οἱ δυο Ἀρμένιοι ἐλε- δόθησαν ἐπὶ 15 ἡμέρες στή λεηλασία τῶν περιουσιῶν καί τοῦς βίαιους τῶν Ἑλληνίδων.

Τάπτώματα τῶν ἀθῶν παρέμεναν ἀταφα καί ἡ μπόχα των ἐμόλυνε τήν ἀτμόσφαιρα. Εὐτυχῶς διερχόμενοι Γερμανοί

άντελήφθησαν τήν κατάσταση καί διέταξαν τήν άμεσο ταφή.

Ο άφιχθείς νέος Βούλγαρος πρόεδρος έδήλωσεν μέ θράσος πρός όλους τούς κατοίκους του χωριού πού διετάχθησαν νά συγκεντρωθοῦν έμπρός στην Κοινότητα τήν φοιτητή άλήθεια.

" Τό κίνημα αυτό ήταν Βουλγαρικό.

" Εσείς όμως δέν τό καταλάβετε καί λάβατε μέρος. Έως γελάσαμε, κι' έτσι ενάντισε αυτό πού θέλαμε. Από εδώ καί έμπρός καθήστε φρόνιμα. Οί Γερμανοί κάθονται στό κεφάλι της Ελλάδος οί Ιταλοί στό πόδια της καί έμεis οί Βούλγαροι στό στήθος της "

ΜΕΓΑΛΟΚΑΜΠΟΣ

Στόν Άγγίτη ποταμό, νοτιοδυτικά της Δράμας είναι ο Μεγαλόκαμπος. Στο ψευδοκίνημα δέν παρουσίασε καμμία δραστηριότητα.

Στίς 30-9-1941 φθάνει από τήν Άλυστράτη στόν Μεγαλόκαμπο ο Βούλγαρος Λοχαγός Καρατζώφ επί κεφαλής αποσπάσματος Βουλγαρικού Στρατού καί ομάδος ένόπλων κομιτατζήδων καί βουλγαριζόντων.

Συλλαμάνονται καί έκτελοῦνται 23 άρσενες Έλληνες. Βιάζονται Έλληνιδες.

Λεηλατοῦνται όλα τά σπίτια καί τά μαγαζιά. Χαρακτηριστική είναι ή περιπέτεια του Θεοφίλου Βασιλειάδη. Τόν ενέκλεισαν στό κυρπολούμενο σπίτι του γιά νά τόν κάψουν ζωντανό. Αὐτός όμως χωρίς νά χύση τό θάρος του πήρξ από ένα παράθυρο καί παρά τόν καταιγισμό τών σφαιρών πού του έριξαν διεσώθη.

22 άλλοι κάτοικοι του Μεγαλόκαμπου μετήχθησαν μέ συνοδεία Βουλγάρων στο τιτῶν στην Άλυστράτη.

Εκεῖ παρέμειναν φυλακισμένοι στά κρατητήρια της Βουλγαρικής Αστυνομίας ~~μέχρι τήν 1η Σεπτεμβρίου 1944~~ χωρίς νερό γιά νάπεθάνουν από τήν δίψα.

Ξωροδοκήσαν όμως έναν από τούς φρουρούς των, ο όποιος φαίνεται ότι είχεν κατάλοιπα ανθρωπισμοῦ. Αὐτός τούστροφοδοτοῦσε από λίγο νερό στόν καθένα.

Από τούς 22 "αὐτούς" Έλληνα ένας άσκοτώθηκε από τόν

Ανέλεητο ξυλοδαρμό, άλλος ένας από τὰ ἀπίστευτα βασανιστήρια καί άλλοι ἐπτά ἐδολοφονήθησαν μέ πολυβόλα ἐξω από τήν 'Αλιστράτη.

Οἱ ὑπόλοιποι ἔπειτα από 6 ἡμέρες ἀφέθησαν ἐλεύθεροι, σένακά χάλια.

Στίς 30-9-41 βουλγαρικό στρατιωτικό ἀεροπλάνο ἐβόμβαρδισε τό χωριό. Ἐκτός από τίς ὑλικές ζημιές ἐφονεύθη καί ἡ Θεοδώρα Τσιγγελίδου.

Στίς 4-10-41 δέκα κάτοικοι τοῦ Μεγαλοκάμπου στήν προ-σπάθειά τους νά διασωθοῦν από τίς σφαγές, ἔφτασαν κρυφά στίς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Στρυμῶνος γιά νά περάσουν ἀπέναντι στήν Γερμανικρατούμενη ζώνη.

Δυστυχῶς ἐνέπεσαν σέ ἐνέδρα Βουλγαρικοῦ ἀποσιάσματος ἐνελεήθησαν από τόν Βούλγαρο λοχαγό ЗЛАВНОВ, φρούραρχο τοῦ Δραβίσκου-Σερρών καί ἐδολοφονήθησαν ἀμέσως ἐπὶ τόπου ὅλοι ἐκτός ἐνός τοῦ Κυριάκου Κουντσίδου που διέφυγε σάν ἀπό θαῦμα μέσα ἀπό τά πυρά τῶν πολυβόλων.

Τόν κυνηγοῦσαν ἐπὶ τέσσαρες ὥρες συνέχεια ἀλλά ἦταν θεοῦ θέλημα νά ἐπιζήση.

ΠΡΟΣΩΤΣΑΝΗ

Τό πρωί τῆς 29-9-1941 στή Πρωτοψάνη ἐνικρατοῦσα φαινομενική ἡρεμία. Μόνον οἱ καρδιές τῶν Ἑλλήνων ἀγωνιοῦσαν μετά τὰ Βουλγαροκομμουνιστικά ὀχλοκρατικά γεγονότα τῆς νύκτας.

Οἱ παρτιζάνοι εἶχαν φύγει. Ἀλλά οὔτε καί οἱ Βουλγαρικές ἀρχές εἶχαν ἐπανέλθῃ. Μιά ἐλπίδα φτερούγισε γιά λίγο. Μήπως τό φέμμα ἦταν ἀλήθεια; Μήπως ἐξεθθερωθήκαμε;

Τήν 10ην πρωινὴν ὥραν ἐνεφανίσθη ἓνα Βουλγαρικό ἀεροπλάνο πού ἀφοῦ ἐκανε μερικές πτήσεις πάνω ἀπὸ τήν Πρωτοψάνη τράβηξε πρὸς τό ὠτολεῖβος καί 'Αλιστράτη. Κανείς δέν ἀνησύχησε.

Τό ἀπογευματινὸ Βουλγαρικό ἀεροπλάνο ἔφθασαν πάνω ἀπὸ τήν Πρωτοψάνη. Οἱ κάτοικοι βγήκαν στοὺς ὁδμούς νά δουν τί συμβαίνει. Πολλοί μάλιστα τὰ θεώρησαν "φιλικά" καί τὰ χαιρετοῦσαν.

Τότε ἐκείνα ἀρχισαν νά ξερνοῦν φωτιά καί σίδηρο. Ἐβρί-ξαν 9 βόμβες καί ἀρχισαν τοὺς πολυβολισμούς, μέ ἀποτέλεσμα νά σκοτωθοῦν πολλοὶ κάτοικοι καί νά τραυματισθοῦν ἀόμα περισσότεροι.

Οι κάτοικοι δέν ηξεραν πού νά ἀποδώσουν αὐτήν τήν ἐπί-
θεση. Μερικοί νόμισαν πώςοι " ἐπαναστατικές καί ἑξωτερικώ-
τικές δυνάμεις τῆς Βουλγρίας " ἐξακολουθοῦσαν νά ἀλληλομά-
χονται μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἐπικρατήσεως τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλ-
λης παρατάξεως.

Ἐπιμερόνοντας ἡ 30-9-41 ἄρχισεν ὁ βομβαρδισμός τῆς
Προσωτσάνης ἀπό τὰ Βουλγαρικὰ πυροβόλα πού εἶχαν στηθεῖ
στή στενωπό Ζερνόβου- Γιοῦρετελι.

Ὁ βομβαρδισμός ἐκράτησεν μέχρι τό μεσημέρι. Οἱ κάτοικοι
καί τρομαγμένοι ἔτρεξαν ἄλλοι νά κρυφθοῦν σ' ἀντιαεροπο-
ρικὰ ὀρύγματα πού εἶχαν κατασκευασθῇ ἀπό τόν καιρό
τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου, ἄλλοι νά φύγουν πρὸς νότον
μέ τήν ἐλπίδα νά ἀνέβουν στὰ Παγγαῖο.

Ὅμιδες Κομιτατζήδων ἐτρεξαν ἀμέσως καί ἄρχισαν νά τοῦς
πυροβολοῦν, γιά νά ἀποκόψουν τήν διαφυγὴ των. Πολλοὶ ἐπε-
σαν ἐκεῖ. Θάνοντες οἱ Ἕλληνες στή δημοσίᾳ ὁδῷ
Ἀλιστράτης-Δράμας εἶδαν νά εἰσέρχονται αὐτοκίνητα. Γιά
μιὰ στιγμή νόμισαν ὅτι σώθησαν. Ἀλλοῖμονον ὁμως. Ἀπὸ
τὰ ὀχήματα αὐτὰ κατέβησαν Βούλγαροι Στρατιῶτες πού ἄρχι-
σαν νά τοὺς καταδιώκουν καί νά τοὺς σκοτώνουν. Δέν ὑπῆρχε
σωτηρία. Ἐλάχιστοι κατῴρθωσαν νά φθάσουν στὸ Παγγαῖο.

Μέσα στήν λογόλογη αὐτὴ περὶ γραφὴ κρύβεται τό μεγάλο
δράμα τῶν Ἑλλήνων ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Κατεδιώκοντο καί
ἐφονεύοντο σάν λυσσάμενα σκυλιά χωρὶς αἰτία, χωρὶς δίκη,
χωρὶς ὄχιτο.

Εἶναι καὶ αὐτὸ ἄλλο ἕνα δείγμα τῆς ἀκατάληπτης γιὰ τοὺς
πολιτισμένους λαοὺς Βουλγαρικῆς ἐγκληματικῆς θηριωδίας.

Τὴν 2αν ἀπογευματινὴν ὥραν εἰσῆλθεν στήν Προσωτσάνη ὁ
Ἀντ/ρχης Γιάντσωφ, Στρατιωτικὸς Δ/τῆς Ἀνω Μευροκοκίου,
ἐπὶ κεφαλῇ ἰσχυρῶν Βουλγαρικῶν δυνάμεων.

Εἰσὸς ἐξέδοο καμπούλεως συνήντησε 20 Ἕλληνες πού εἶχαν
κρυφθεῖ στὰ χωράφια γιά νά γλυτώσουν ἀπὸ τὸν βομβαρδισμό.
Τοὺς ἐτουφένισεν ὅλους.

Ὁ Ἀντ/ρχης Γιάντσωφ διέταξεν 1) γενικήν ἐρεύνην / δηλα-
δὴ ληστεία) 2) γενικήν συγκέντρωση τῶν κατοίκων στήν ἐκκλη-
σία τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτότου καί 3) τὴν πυρπόληση 8 σπι-
τιῶν.

Οἱ διαταγές του ἐξετελέσθησαν μέ σαρδισμό καί βαρβαρότητα
ἀπὸ τοὺς Βουλγαρικοὺς στρατιῶτες του.

Χαρακτηριστικόν είναι ότι όσους άσθενείς ή ύπεργήρους Έλληνες εύρισκαν στά σκίτια άνίκανους νά μετακινηθοϋν τούς δολοφονοϋσαν άμέσως μέ τά περίστραφά των.

Στήν έμμηνοία ό Γιάντσοφ άφού ~~έξέλεξε~~ ^{έξέλεξε} απειλές σπούς κατοίκους, διέταξε τήν απόλυση των γυναικοπαίδων, καί έκράτησε τούς άνδρες. Άπ' αϋτούς επέλεξε 15 τούς όποιους έφόνεψε μέ πολυβόλα μέσα στόν περίβολο της Έμμηνοίας. Τούς ύπολοίπους έφυλάκισε μέσα στό νιό. Για τούς Βουλγάρους δέν υιάρχει ιερό καί όσιο.

Τήν επομένη 1η Οκτωβρίου 1941 ήλθε στη Προσωτσάνη ό Βούλγαρος Φρούραρχος Δράμας Άντ./ρχης Αλεκιάρωφ Ίωσήφ, ~~μαζί~~ ^{μαζί} μέ δύο συναδέλφους του.

Είχαν καταγραφή των κρατουμένων. Διεχώρισαν τούς έντοπίους Προσωτσανιώτες, από τούς πρόσφυγες (ποντίους-Θρακιώτες- Μικρασιατες) καί τούς από τήν νότιο Ελλάδα καταγομένους.

Ήταν κι' αϋτό ένα τέχνασμα της Βουλγαρικής προπαγάνδας για νά διχάση τόν Έλληνισμό της περιοχής.

Οί έντόπιοι απελύθησαν.

Οί πρόσφυγες καί νοτιοελλαδίτες 42 συνολικά άτομα έκρατήθησαν.

Τούς έπερίβλεπαν σ' αϋτοκίνητο καί τούς πήγαν στη Γέφυρα της Άλιστράτης. Εκεί τούς εξέτέλεσαν όλους. Μόνον δύο διασώθησαν.

Ό Μιχαήλ Μουσουλαρτζιος καί ό Δημήτριος Πρωτόγερος. Ό Μουσουλαρτζιος όταν είδεν ότι έφθασε, ή στιγμή της έκτελέσεως, είε πρόσ τόν επί κεφαλής βούλγαρον Άξ/νό ότι είναι άδικο πού τούς σκοτώνουν ένω ~~είναι~~ ^{είναι} άθώοι κι' ότι μία μέρα τά παιδιά του θά πάρουν έκδίκηση για τόν θάνατό του.

Συνολικά έδολοφονήθησαν 143 Έλληνες της Προσωτσάνης.

Ήταν τόσο τό μίσος των Βουλγάρων κατά των Έλλήνων ώστε ό Βούλγαρος Χωρ/κας Νικόλαος Βουλκώφ έσκοτώσε μέ λακτίσματα (κλωτιές) τόν Μενέλαο Μελαχροινό.

Δεκτομέγεια: Άνάμεσα στους Κομιτατζήδες πού μαζί μέ τόν Βουλγαρικό στρατό δολοφονοϋσαν Έλληνες ήσαν καί πολλοί Βούλγαροι καί Βουλγαρίζοντες. Οί ~~αυτοί~~ ^{αυτοί} πού τήν νύκτα της 28-29 Σεπτεμβρίου 1941 είχαν λάβει μέρος στό φερόμινι μα.

- 1) Κατσαντζής 'Αθανάσιος στη περιοχή Σερρών
- 2) Γιαννίσης " επίσης στην περιοχή Σερρών.
- 3) Μήλιος 'Αγγελος, στη Νικησιανή. 'Ο Μήλιος ήταν άλλοτε 'Ελλην πρόεδρος της Κοινότητας Πετρούσης.

ΠΥΡΓΟΙ

Στίς 1-10-41 τμήμα βουλγαρικού Στρατού μαζί με 'Ενόλους Κομιτατζήδες από την Πλεΐνα (Πετρούσα) κυκλώνουν τό χωριό Πύργοι.

Ευτυχώς οι Πυργιώτες έχουν κρύψει τόν όπλισμό των στίς γύρω σπηλιές.

Οι Βούλγαροι όμως παρά την εἰρηνική παρουσίαση τῶν κατοίκων συλλαμβάνουν καί μεταφέρουν στίς φυλακές της Δράμας τούς

- 1) Καλτσάμη 'Ιωάννην τοῦ Γεωργίου
- 2) " Μιχαήλ
- 3) Ράσκου Κων/νου καταγόμενον από τόν Βάλια νυμφευθέντα στούς Πύργους.

Στίς 2-10-41 συλλαμβάνονται καί ἀποστέλλονται στίς φυλακές τῆς Δράμας οἱ

- 1) Γερασίου Νικόλαος ἱερεὺς τοῦ χωρίου
- 2) Καλτσάμησθας τοῦ 'Αθανασίου
- 3) Στοῦμένου Κυριάκος τοῦ 'Ιωάννου
- 4) Καλτσάμη 'Ιωάννης τοῦ Πέτρου

Στίς φυλακές τῆς Δράμας βρίσκονται καί οἱ ἄλλοι δύο κάτοικοι τῶν Πυργῶν οἱ Μπούκας Σωτήριος τοῦ 'Ημητροῦ καί Σωτήρα Καλτσάμη πού συνελήφθησαν ὅπως εἶδαμε στίς 29-9-41 στήν Πετρούσα.

"Ολοὶ οἱ κρατούμενοι ξυλοκοποῦνται καί βασανίζονται γιὰ νά μαρτυρήσουν ποιοί ἀπ' ὅλους τούς κατοίκους τῶν Πυργῶν ἐξωπλίσθησαν καί πού ἔχουν κρυμμένα τὰ ὅπλα.

Στίς 12-10-41 πεθαίνει ἀπό τὰ βασανιστήρια ὁ Σωτήριος Μπούκας καί στίς 14-10-41 ὁ Καλτσάμης Μιχαήλ.

Αἱ ὁμως μόνον ἕνας ἐλύγισεν καί ἐπρόδωσεν. Οἱ ἄλλοι ὅλοι ἐσταθῆσαν ἀλύγιστοι, ἀδάμαστοι, ὑπερήφανοι 'Ελληνες ὡς τό τέλος.

Στίς 14-10-41 συλλαμβάνονται καί ἀποστέλλονται στήν Βουλγαρική Ὑπόδ/ση Χωρ/κας Προσωτσάνης οἱ:

- 1) Τσαρούσης 'Ιωάννης τοῦ Κων/νου
- 2) " Χαράλαμπος τοῦ 'Ιωάννου

- 3) Παπαεμμανουήλ Γρηγόριος του Βασιλείου
- 4) Στοϊμένος Μεθόδιος του 'Αναστασίου
- 5) " Νικόλαος του Παύλου
- 6) " Γεώργιος του Αναστασίου
- 7) " Χρήστος του Κων/νου
- 8) Στοϊμένος 'Αγγελος του Κων/νου
- 9) Καλτσάμης Κων/νος του Χρήστου
- 10) Γιαννάκου 'Αριστείδης του 'Ανδρέου
- 11) Καλτσάμης 'Ιωάννης του Δημητρίου
- 12) Γερασίμου 'Αθανάσιος του Θεοδώρου

"Επειτα από τριήμερο βασανισμό μεταφέρονται στην Δράμα όπου εξετάζονται μπροστά στον συλληφθέντα την 1-10-41 Ράσκο Κων/νο. Είχε καταθέσει ότι αυτοί ήταν οι εξοπλισθέντες την 29-9-41.

Οι κατηγορούμενοι ἀρνήθηκαν μέ πείσμα την κατηγορία.

"Αγριος ήταν ο ξυλοδαμός των καί φοικιά τά βασανιστήρια που υπέστησαν. 'Αλλά δέν ἐλύγισαν. 'Επέμεναν στην ἔκρησή των. Μὲ ιδιαίτερη βαναυσότητα ἐβασανίσθησαν ο Στροϊμένος Νικόλαος, γιός του 'Αρχηγού τῶν μαχητῶν τοῦ Μακεδονικοῦ 'Αγῶνος Παύλου Στοϊμένου, καθώς καί ο Στοϊμένου Γεώργιος.

Οι Βούλγαροι βασανισταί των, ἐπείσθησαν ἀπό την ἐπιμονή ἔκρησής των ὅτι ὁ Ράσκο ἐφεύδετο. Τούς ἀφησαν ἐπὶ τέλους ἐλευθέρους, καί τούς 12.

Εκίνησαν γιὰ τόν ὁρόμο τῆς ἐπιστροφῆς μεζοπορώντας. 'Αλλά οἱ δύο Στοϊμένου, Νικόλαος καί Γεώργιος ἦταν ἀδύνατον νά περπατήσουν ἀπό τίς πληγές τῶν βασανιστηρίων. 'Αμέσως ἡ ἀδελφική, των κατοίκων τῶν Πύργων, ἀλληλεγγύη ἐξεδηλώθη.

"Εφτιαξαν δύο φορεία καί τούς μετέφεραν μέ τά χεῖρα οἱ 10 ἄλλοι σύντροφοί των. Λαμπρό παράδειγμα.

Στίς 15 'Οκτωβρίου 1941 συλλαμβάνονται ὁ Παπαεμμανουήλ Βασίλειος τοῦ 'Αγγέλου ὁ Ἕλλην γραμματεὺς τῆς Κοινότητος πρὶν ἀπὸ τὴν Βουλγαρικὴ Κατοχή.

Δέν εἶχε θελήσει νά φύγῃ στήν πέραν τοῦ Στρουμῶνος 'Ελλάδα ὅπως ἄλλοι κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι. 'Αποτελούσε κρυψανὴ πρόκληση στά μάτια τῶν Βουλγάρων ἡ παρουσία του ἀνάμεσα στοὺς ὁμοχωρίους του. 'Θεωρεῖτο ὡς πνευματικὸς ἡγέτης των.

"Επρεπε νά έξουντωθη. Τόν έξετελεσαν οί Βούλγαροι χωρ/ιες μέ φριτά βασανιστήρια έξω από τήν Μικρόπολη Δράμας.

"Ενας άνόμη Κρινοτινός Γραμματέας πού πιστός στόν όρκο του, χάραξε μέ τό αίμα του, άσβυστον όρόσημον τοῦ "Ελληνισμού στήν γη τούτη των μαρτύρων καί των ήρώων.

ΚΟΚΚΙΝΟΓΕΙΑ

Πέντε χιλιάμετρα βορειοδυτικά τής Προσωτσάνης είναι τά Κοκκινόγεια.

Μετά τήν έκμνηξη τοῦ Κινήματος οί περισσότεροι κάτοικοι διέφυγαν πρός τά γύρω βουνά καί τήν τοποθεσία "Μαρά".

Είχαν έξωλισθει μέ ότι όπλο είχε καθ'έναν βρή καί ήσαν άποφασισμένοι νά πολεμήσουν μέχρι τέλους, υπερασπίζοντας τά γυναικόπαιδα πού είχαν μαζί των.

Στις 30-9-41 ό Βούλγαρος Άντ/χης Γιάντσωφ, ό σφαγεύς τής Προσωτσάνης, άφθασε στό χωριό μέ ένα απόσπασμα άνδρ. Βουλγαρικού Στρατού καί ένα συμφετό/άπό έξωμότες "Ελληνες. Συνέλαβε τούς έναπομέναντας κατοίκους καί τούς ^{ένεμενους} ~~ένεμενους~~ στό Σχολείο τοῦ χωριού. Από αὐτούς οί Βούλγαροι έδόλοφώνησαν 25 άτομα, άλλους μέ ξυλοδαρμούς άλλους μέ λογχισμούς κι' άλλους μέ πυροβολισμούς.

Άνάμεσα στους έκτελεσθέντες ό Σταύρος Καρυώτης, Ά-ριετοφάνης Σκορδάς, Κυριάνος Άγκωλης, Άναστάσιος Παλαδόπουλος κ.λ.π.

Στις 1-10-41 ό Γιάντσωφ μέ τούς στρατιώτες του καί τούς έξωμότες έδόλοφώνησαν άλλα μενήντα άτομα μέ τόν ίδιο τρόπο.

Ατή θέση Κουρού Τσεσμέ καί πίσω από τό Νεκροταφείο είχαν σκοτώσει τούς περισσότερους από αὐτούς.

Ο σεβάσμιος Ιερέας τοῦ χωριού Γεώργιος Άλεξιάδης, από τό Όρτιάκιό τής Βουλγαρίας πού είχε έλθει στά Κοκκινόγεια μέ τήν ανταλλαγή των πληθυσμῶν τό 1924, καλεΐται νά παρουσιασθῇ στόν Άντ/ρχη Γιάντσωφ.

Μόλις βγαίνει στό προαύλιο τοῦ Σχολείου δολοφονεΐται από δύο Βουλγάρους χωρ/ιες.

Δέν τοῦ συγχωρουν ότι προτίμησε νά φύγῃ από τό Όρτιάκιό για νά μήν εκβουλγαρισθῇ καί οτι εξακολουθεΐ νά παραμένει κι' έδῶ, στό καινούργιο του χωριό προπύργιο τοῦ "Ελληνισμού καί τής Όρθοδοξίας.

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ Βούλγαροι Στρατιῶτες καί οἱ ἔνοπλοι Βουλγαρίζοντες πού τοὺς ἀκολουθοῦσαν εἶχαν ἐπιδιοθεῖ με μανία στό "σπάρ" λεηλασίας καί βιασμῶν.

Αρπαξαν ἀκόμα καί τὰ ζῶα τῶν χωρικῶν μικρά καί μεγάλα Πρωτοστατοῦν τὰ γεγονότα αὐτά:

- 1) Ὁ ἐξωμότης Κόγκας, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐπὶ 25 χρόνια ὑπῆρ-
ξεν Ἕλληνα Ἀγροφύλαξ, τώρα ἔχει μεταβληθεῖ σέ ἀρχηγό
τῶν Βουλγαριζόντων καί σέ βασανιστή τοῦ πληθυσμοῦ.
- 2) Ὁ Δεληγιόζωφ Γεώργιος τοῦ Ἀνέστη ἀπό τό Ἀνω Νευροκό-
πι τῆς Βουλγαρίας
- 3) Ὁ Καναλάκωφ Ἀργύριος τοῦ Κρήστου ἀπό τό Ἀνω Νευρο-
κόπι τῆς Βουλγαρίας
- 4) Ὁ Μιτῶφ Στογιάν ἀπό τήν Σόφια διδάσκαλος ὁ ὁποῖος ὑπέ-
δειξε τήν δολοφονία τοῦ ἱερέως Ἀλεξιάδη.
- 5) Ὁ Στογιάννωφ Νικόλα Γεοργιγιεφ ἀπό τό Μπουργάζ (Πύργος)
Βουλγαρίας, Ἐνωματάρχης τῆς Βουλγαρικῆς Χωρ/κῆς. Ἐπὶ
ἐκείναις δολοφονίαις πού ἔκανε, ἔξεφε σάν ὑποζύγια σ' ἕνα
κάρρο καί τοὺς Χριστόφορον Σκορδάν ἐτῶν 68 καί Βασί-
λειον Θεοδωρίδην ἐτῶν 70. Στό κάρρο αὐτό ἐφορτώσε τὰ πτώ-
ματα τῶν δολοφονηθέντων καί τοὺς διέταξε νά τὰ μεταφέρουν
ἐξω ἀπό τό χωριό. Ἀκεῖ τὰ πτώματα ἀφέθησαν ἄταφα τροφή
τῶν σκυλιῶν καί τῶν τσακαλιῶν.

ΚΑΛΗ ΒΡΥΣΗ

Στό χωριό αὐτό ὁ Ἀντ/ρχος Κρήστο Κρήστεφ ἐδολοφόνησε
ἑπτὰ Ἕλληνες, στίς 3-10-41.

Τόν Δημήτριο Ἰλτσο, Ἰωάννη Λιόκα, Μιχαήλ Λιόκα
Χαράλαμμο Μπουζακίδη, Γεώργιο Παπαδόπουλο κ.λ.π.

ΑΝΘΟΧΩΡΙΟΝ

Βούλγαρος Λοχαγός ἐπὶ κεφαλῆς τμήματος Βουλγαρικοῦ
Στρατοῦ τῶν δυνάμεων τοῦ Ἀντ/ρχου Γιάντσωφ ἐδολοφόνησε
στό προαύλιο τοῦ ἡμοτικοῦ Σχολείου Ἀνθοχωρίου ὀκτώ Ἕλληνες.

Ἐπυρπόλησε περί τὰ δέκα οἰκήματα καί ἐλεηλάτησεν ὅτι
βρῆκε.

ΑΓΙΟΧΩΡΙΟΝ

Στίς 2 Ὀκτωβρίου 1941 τμήμα Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ μέ ἐπὶ

κεφαλής τόν 'Αντ/ρχη Χρήστο Χρήστεφ, τόν σφαγέα τῶν Κυρίων ἐδολοφόνησε τούς ἁθώους Ἕλληνες πού ἀνεῦρε στό χωριό Κ. Διανίδην, Δ. Μερενίδη ἀπό τό 'Ανθοχώριο καί Δ. Σιδηροῦ ἀπό τήν Προσωτσάνη.

ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ἡ 29 Σεπτεμβρίου 1941 διήλθεν ἡρεμά στη Μικρόπολη.

Ὁ βομβαρδισμός ὅπως τῆς Προσωτσάνης ἀπό τούς βουλγάρους καί οἱ πληροφορίες πού ἔφθασαν ἀπό διαφυγόντες τῶν σφαγῶν Ἕλληνες, ἔπεισαν τούς κατοίκους τῆς Μικροπόλεως ὅτι τό κίνημα κατεστάλη.

Ἀμέσως ἀελευθέρωσαν τούς βουλγάρους πού ἀποτελοῦσαν τίς βουλγαρικές ἐσχές τοῦ χωριοῦ, τοῦ ὅπως εἶδαμε στό προηγούμενο κεφάλαιο μέ τήν ἐκκρηξη τοῦ κινήματος τούς εἶχαν φυλακίσει. Κατόπιν ἐζήτησαν καί ἀνεχώρησαν ἀπό τό χωριό, οἱ συμμετασχόντες στό κίνημα ἀφελεῖς νέοι τῆς Μικροπόλεως.

Οἱ ὑπόλοιποι κάτοικοι παρέμειναν στά σπίτια των ἡσυχοὶ ὅτι κανεῖς κίνδυνος δέν ὑπάρχει γι' αὐτούς, ἐφ' ὅσον σέ καμμιὰ ἐπαναστατικὴν ἐνέργεια δέν εἶχαν λάβει μέρος.

Ἀλλά δέν ἐγνώριζαν τούς βουλγάρους.

Στίς 1-10-41 ὁ σφαγέα τῆς Προσωτσάνης βούλγαρος 'Αντ/ρχης Γιάντσοφ ἀπέστειλε στη Μικρόπολη τμήμα τοῦ βουλγαρικοῦ Στρατοῦ μέ ἐπὶ κεφαλῆς λοχαγόν.

Διετέχθησαν οἱ κάτοικοι νά συγκεντρωθοῦν στό σχολεῖο.

Ἐκεῖ βούλγαρος Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ Ἀθανάσιος Βασιλέφ ἐπέλεξε 15 ἁθώους Ἕλληνες τούς οὗς οἱ βούλγαροι στρατιῶτες ἐβίβωσαν μέ πολυβολισμούς, ἀφοῦ προηγουμένως τούς ἀρταξάν ὅτι εἶχαν:

Τά ὀνόματα τῶν ἐθνομαρτύρων.

- 1) Σουλός 'Ιωάννης
- 2) Παπαϊωάννου Χρ.
- 3) Καλλιετζίης 'Ιωάννης
- 4) Κουταλέλης "
- 5) Σουλός Δημήτριος
- 6) Παρασίδης Θεολόγος
- 7) Βλασσα κίδης 'Ελευθέριος
- 8) Παρασίδης Λέων.
- 9) Πεταλωτής 'Απότολος

- Ι0) Πεταλᾶς Θεόδωρος
 ΙΙ) Πατοῆς Ἀπόστολος
 Ι2). Ροῦσσος Χρήστος
 Ι3) Προβιταίου Πασχάλης
 Ι4) Μελιάδης Χαρ.
 Ι5) Πατσίδης Ἀργύρης

Τὴν ἑξῆς μέρα ἐδόλοφόνησαν οἱ Βούλγαροι ὅλη τὴν οἰκογένεια τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ αἰτία.

15 Ἐξηλάτησαν ὅλα τὰ οἰκήματα τοῦ χωριοῦ καὶ ἐπωρόλησαν
σπίτια καὶ II καταστήματα.

Σ' ὅλα τὰ ἐγκλήματα πρωτοστατοῦν οἱ

Ι) Βασίλειος Ἀθανάσιος βούγαρος Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
 μέ τά'δια του τάχ'ρια ἐκπότῳσε με βασανιστήρια καί ἑυ-
 λοδαρμοὺς τόν Ἑλληνα Χρῆστο Μαντρατζῆ ἀπό τήν Προσωπ'άνη.

2) κύριος Δεμερτζήφ βούλαρος κομιτατζής από τό Άνω Νευροκόπι.

KATO NEYPOKOMI

Οι Ἑλληνικὲς ἀρχὲς πρὶν ἀρχίσει ὁ Ἑλληνογερμανικὸς πόλεμος εἶχαν ἐκκενώσει ὀρισμένα χωριά τοῦ Κάτω Νευροκόπου ἀπὸ τὸν κληθυσμὸ τῶν γιὰτὶ ἐκεῖ θὰ διεξήγοντο οἱ πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις.

НАДПИСИ НА ПОВЕШЕНИХ НАСТАВНИХ ТАБЛИЦАХ

Μετά τὴν εἴσοδο τῶν Βουλγάρων ἐλάχιστοι Ἕλληνες ἐπανῆλθαν στὰ χωριά αὐτά .

Γι' αὐτὸ ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων μολονότι εἶναι μικρὸς, στήν πραγματικότητά εἶναι πολὺ μεγάλος, σὲ ἀναλογία πληθυσμοῦ.

Οι Βούλγαροι στην περιοχή αυτή επέδειξαν μιάν εξαιρετική
κοινωνικοπολιτική δοκιμασιότητα. Διεχώριζαν τους σλαβοφώ-
νους Έλληνες από τους λοιπούς, με σκοπό νά διασπάσουν
την Έθνηκήν Έλληνικήν ένότητα τῶν πληθυσμῶν.

Ἐπέδειξαν μιά κάποια ὀρθὴν εὐνοίαν γιὰ τοὺς σλαβο-
φώνους καὶ κατεδίωξαν τοὺς ἄλλους.

Κατά τό ψευδοκίνημα τοῦ 1941 καμιά Ἐπαναστατική ἐκδή-
λωση δέν παρουσιάστηκε. Στις 30-9-41 ὁ Βούλγαρος πρόεδρος
Κάτω Νευροκοπίου Στέφανος Στεφάνωφ καταγόμενος ἀπό τήν
Σόφια μαζί μέ τόν ἐπιλοχία τοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ ἐπώνωφ

ἀπό τό Λιβέν ἢ Κλουστεντήλ τῆς Βουλγαρίας, ἐπὶ κεφαλῆς Βουλγαρικοῦ Στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος καί ἐνόπλων Κομιτατῶν συνέλαβον 50 Ἑλληνεσθῶους.

Τοὺς βασάνιζαν 4 ἡμέρες, 4 ἡμέρες φρίκης καί μαρτυρίου. Τέλος στί 3-10-41 τοὺς ἐξετέλεσαν ὅλους μέ πολυβόλα στόν δρόμο πού ὁδηγεῖ πρὸς τό χωριό Ἑξοχή.

Ἄταφα παρέμειναν τά πτώματα καί οἱ λῦκοι καί τὰ σκυλιά καί τὰ τσανάλια τά κατασπάραζαν.

Σ' ὅλες τίς μέρες αὐτές ὁ Βούλγαρος Πρόεδρος μέ τόν Λοχία τοὺς στρατιῶτες καί Κομιτατζήδες ἀρπάζαν Ἑλληνικές περιουσίες καί βιάζαν Ἑλληνίδες.

ΧΡΥΣΟΚΕΦΑΛΟΣ

Πρὸς τόν βορρά, τρία χιλιόμετρα ἀπὸ τό Ἀευροκοπι εἶναι τό χωριό Χρυσοκέφαλος. Στίς 29 Σεπτεμβρίου 1941 ὁ Βούλγαρος πρόεδρος Κ. Ἀευροκοπίου Στέφανος Στεφάνωφ καί ὁ Βούλγαρος ἐπιλοχίας Μπόνωφ, οἱ δύο σφαγεῖς τοῦ Ἀευροκοπίου, φθάνουν στόν Χρυσοκέφαλο.

Ἐκεῖ τοὺς περιμένουν ὁ βούλγαρος πρόεδρος Χρυσοκέφαλου Χόστα Γκεράσωφ ἀπὸ τὴν Ντόμνιτσα τῆς Βουλγαρίας καί ὁ βούλγαρος Ἀγροφύλακας τοῦ χωριοῦ Γκεδούγι Τέγωφ ἀπὸ τό Ζιγιρντί τῆς Βουλγαρίας.

Μέ τοὺς ἐνόπλους κομιτατζήδες καί στρατιῶτες πού ἔχουν μαζί τους, συλλαμβάνουν 24 Ἑλληνες. Τοὺς κλείνουν στό μοναστήρι τοῦ Ἀγίου Γεωργίου πού εἶναι κοντά στό χωριό. Στόν ἱερόν αὐτό χώρο τόν προορισμένο γιά τὴν ἀγάπη στόν Χριστό καί στόν ἄνθρωπο, οἱ "Χριστιανοί" Βούλγαροι βασανίζον ἀπάνθρωπα μέχρι τίς 2 Ὀκτωβρίου 1941 τοὺς δυστυχισμένους αὐτοὺς Ἑλληνες.

Τό πρωῒ τῆς ἰδίας ἡμέρας λυτρώνονται ἀπὸ τό μαρτύριο τοὺς βγάζουν ἐξω ἀπὸ τό Μοναστήρι. Ἐκεῖ μεμικρὰ μέριές πολυβόλων τοὺς δολοφονοῦν ἄνανδρα. Οἱ ψυχές των πέταξαν πρὸς τόν Δημιουργό ἀπορημένες. Γιατί τόσο μῦθος; Δέν εἶναι ἄνθρωποι καί Χριστιανοί οἱ Βούλγαροι;

ΜΕΣΟΧΩΡΙΟΝ

Στίς 5-10-41 βουλγαρικό στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα ἐφθασε στὸ Μεσοχώρι. Μὲ πυροβολισμούς καί φωνές συγκέντρωσαν τοὺς αἰγίους κατοίκους τοῦ χωριοῦ.

Ἐπέλεξαν 15 ἄνδρες ἀπό τῶν νεωτέρων καί τοὺς ἐδο-
λοφόνησαν χωρὶς οἴκτο . Ἐκυρπόλησαν 14 σπίτια.
Ἐλεηλάτησαν τὴν μικρὴ περιουσίαν τῶν κατοίκων,
Ἐβίασαν Ἑλληνίδες,
καὶ ἔφυγαν ἀφήνοντας αἰσῶ τους τὸ θάνατο, τὴν φωτιά καὶ τὴν
ντροπή .

ΠΑΓΓΑΙΟΝ ΚΑΙ ΤΡΥΜΟΝ
Πολλοὶ κάτοικοι τῶν χωριῶν τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Δράμας
πού διέφυγαν τὴν σφαγὴ κατέφυγαν σιὸ Παγγαῖο.

Ἐκεῖ ὅμως ἐστράφη ἡ πολεμικὴ μανία τῶν Βουλγάρων.

Βουλγαρικὸς Στρατός, πυροβολικὸ καὶ Ἀεροπορία ἐξώρμη-
σαν σιὸ Παγγαῖο. Τάχωριά ἐπέστησαν τὴν τύχη τοῦ νομοῦ
Δράμας.

Οἱ συλλαμβανόμενοι κάτοικοι τοῦ Νομοῦ Δράμας ἂν μὲν
ἦσαν ἄνδρες ἐτυφεκίζοντο. Ἄν ἦσαν γυναικόπαιδα μετὰ τὴν
καταλήστευση τῶν ὑπαρχόντων τῶν καὶ τὸν βιασμό τῶν ὠραι-
τέρων Ἑλληνίδων διετάσσοντο νὰ ἐπιστρέφουν αὐτὰ σπίτια
τῶν.

Στὴν Μονὴ τῆς Εἰκοσιφοινίσης εἶχε συγκινηθεῖ μεγάλος
ἄρθμος γυναικοπαίδων ~~προσφερόμενοι~~ ἀπὸ τὰ γύρω χωριά τοῦ
Παγγαίου καὶ τὸν νομό Δράμας.

Τὴν 1η Ὀκτωβρίου 1941 Βούλγαρος στρατιώτης με λευκὴ
σημαία εἰσῆλθε στὴν Μονή . Διετίστωσε ὅτι δέν ὑπάρχει
ενοπλος ἀντίσταση καὶ διεβεβαίωσε ὅτι κανεὶς δέν εχει
νὰ φοβηθεῖ τίποτε.

Λεῖγο ὅμως ἡ Μονὴ ἐμβαρδύζετο ἀπὸ τὸ Βουλγαρικὸ
πυροβολικόν.

Τὰ γυναικόπαιδα ἀλλόφρονα ἔτρεχαν νὰ σωθοῦν ἔξω ἀπὸ
τὴν Μονή.

Ἐκεῖ ὅμως ἐνῆδρυσον Βούλγαροι πού με τάπολυ ὅλα των
ἐκτόρπιζαν ^{ὁ θάνατος ἐστὶ κοινὸς γυναικῶν} καὶ ἀνῆλθα ~~παιδιά~~ . Πολλὰ ἦσαν τὰ θύματα τῆς
ἀσεβείας αὐτῆς δολοφονίας.

Κατόπιν ὁ Βουλγαρικὸς στρατός εἰσώρμησε νικητὴς στὴ
Μονή καὶ χωρὶς νὰ σεβασθῇ τὸν ἱερό χῶρο ἀτίμασεν Ἑλληνο-
πούλες καὶ λεηλάτησε ὅτι πολύτιμον ὑπῆρχε.

Ὁ Βουλγαρικὸς Στρατός ἀπέφυγε συστηματικὰ νὰ ελθῇ σέ
σύγκρουση με ὁμάδες ἐνόπλων Ἑλλήνων πού ἐδημιουργήθησαν ἀ-

αυτούς πού πυροβολούσαν. Χωρίς άμφιβολία οί Βούλγαροι τόν έσκότωσαν. Κανείς άλλος δέν έτόλμησε νά κυκλοφορήσ η εκείνη τήν νύκτα.

Αυτόν τόν φόνο τοϋ 'Αποστόλου πού οί 'Ιδροι οί Βούλγαροι διέπραξαν, οί Βουλγαρινές 'Αρχές έχρησιμοποίησαν ως δικαιολογητικό για τήν σφαγή τής Δράμας.

Ο φόνος τοϋ 'Αποστόλου "λανσαρίσθηκε", σαν έπαναστατική έκδήλωση τών κατοίκων τής Δράμας.

Διέταξαν τήν εκτέλεση τοϋ Ανατολικού τής οδού 1ης 'Αλ-
ΤΑΠΡΩΤΑ τμήματος τής οδού, μέ τήν επίσημη οτι αύ ές
ΘΥΜΑΤΑ

Τά ξημερώματα οί άρτεργάτες έξέρχονται από τά σπίτια τα για νά πώνε νά εργασθούν όπως κάθε μέρα στά άρτοποιεία.

Τά βουλγαρικά περίπολα τούς δολοφονούν μέσα στους δρόμους άπροειδοποίητα. Είναι τάπρωτα θύματα. Τάπτώματά των παραμένουν έκτιθεμένα στα πεζοδρόμια για νά εκφοβίζουν τούς άλλους Έλληνες.

Αιτιολογικό τοϋ φόνου των οί Βούλγαροι προβάλλουν ότι ο Βούλγαρος Στρατιωτικός Δ/της έξέδωκε διαταγή πού άπαγορεύεται επί ποινή θανάτου ή κυκλοφορία Έλλήνων σ πς δρόμους. Η διαταγή πιθανόν νά έξεδόθη. 'Αλλά έξεδόθη τήν νύκτα καί δέν άνεκοινώθη στόν πληθυσμό. Οί άρτεργάτες άι ό πού θά τό πληροφορούντο; Ο φόνος των λοιπόν είναι καθαρή δολοφονία.

ΕΝΑ βουλγαρικό όχημα έπιδιώκει τούς Έλληνες
ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

Από τίς πρωτεςπρωτίνες ώρες περιπολίες βουλγαρινές πού τίς άποτελούν στρατιώτες Χω/μες δημόσιοι υπάλληλοι- δικαστικοί κομιτατζήδες κ.λ.π. μέ επί κεφαλής 'ΑΞ/κούς άρχίζουν νά εισέρχωνται στα σπίτια καί νά συλλαμβάνουν τούς άρρενες από ηλικίας 15-50 έτών.

Οί συλλαμβανόμενοι οδηγούνται σέ μικρές ομάδες από άλλα είδικά τμήματα Βουλγαρικού Στρατού καί Χω/μής σέ διάφορες τοποθεσίες. Πλατεία Έλευθερίας, Δημοτικός Κήπος, Διοίκηση Χω/μής, Πευκία, Στρατώνες Πεζικού καί πυροβολικού κ.λ.π.

Οί τόποι αυτοί θά γίνουν σελίγες ώρες καί οί τόποι τής εκτελέσεως τών άθών αυτών Έλλήνων.

Η διέλευση αυτή τών θυμάτων μέσα από τούς δρόμους τής πόλεως μέ ύψωμένα τα χέρια καί μέ τήν άγωνία στην καρδιά

ήταν κάτι τό αφάνταστα τραγικό.

Από τις βοισιές και τους ξυλοδαρμούς καταλάβαιναν ότι κινδύνευαν.

Τήν ύποψία επιβεβαίωναν τά ριχμένα στους δρόμους πτώματα άλλων Ελλήνων (άρτοποιων- καταστηματαρχων κ.λ.π) που είχαν εκτελεσθή τά ξημερώματα κατά τήν έξοδο τους από τά σπίτια των για τήν καθημερινή εργασία των.

Γιά νά σωπορευθοῦν οί συλλήψεις οί Βουλγαρικές αρχές διέταξαν τήν ἐκκένωση τοῦ ἀνατολικά τῆς ὁδοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου τμήματος τῆς πόλεως, μέ τήν εἰδοποίηση ὅτι αὐτές οἱ συνοικίες θά ἐκσυρτοῦντο.

Ἀλλόφρονες οἱ ἄτυχοι Ἕλληνες περνοῦν ἀπό τά σπίτια των ὅτι πολυτιμώτερον ἔχουν καί βγαίνουν στους δρόμους.

Ὁδηγοῦνται πρὸς τήν πλατεία.

Ἐκεῖ εἶναι συγκεντρωμένες ὅλες οἱ Βουλγαρικές Ἀρχές μέ ἐπὶ κεφαλῆς τόν Βούλγαρο Δήμαρχο Μπαντσαβάρωφ. Πρὸς τὸ Δημαρχεῖο εἶναι ἀπλωμένες δύο κουβέρτες. Σ' αὐτές ἐπάνω διατάσσονται οἱ Ἕλληνες νά ἐναποθέβουν ὅτι πολυτίμον εἶχαν μαζί των. Δακτυλίδια, ρολόγια, βραχιόλια, χρήματα κ.λ.π. Κανονικὴ ληστεία.

Τά γυναικόπαιδα ἐπιστρέφουν σ' αὐτά σπίτια των. Οἱ ἄνδρες μένουν. Τό αἷμα των θά χυθῇ βέλγιο γιά νά ικανοποιήσῃ τόν Βουλγαρικό σαδισμό.

Στίς 9 τό πρωῒ ἕνα βουλγαρικόν ἀεροπλάνον ὑπερίσταται τῆς Δράμας. Μερικοὶ Ἕλληνες νομίζουν ὅτι εἶναι Ἀγγλικό καί τό χαιρετοῦν κρυφά. Ἀλλ' ἔκεῖνο χαμηλώνει σέ ὕψος καί ἀρχίζει νά ποδοβολῇ τόν συνοικισμὸ Κρατικά. Πολλά τά θύματα.

ΑΣΚΗΣΗ

ΣΚΟΠΟΒΟΛΗΣ

Μία ομάδα Ελλήνων κρατουμένων μέ συνοδεία Βουλγάρων Χωρ/νων κατέρχεται τήν ὁδὸ Παλαιολόγου. Τούς ὀδηγοῦν στήν Ἀστυνομία καί ἀπ' ἐκεῖ γιά τόν ἀναίδοφρευτο μοιραῖο καί τραγικό θάνατο.

Οἱ ἄμοιροι τό προαισθάνονται. Προσπαθοῦν νά δώσουν κουράγιο στόν ἑαυτό τους, ὅτι τούς συνέλαβαν ὡς ὁμήρους καί θά τούς ἀφήσουν. Στους δρόμους ὅμως εἶναι πεσμένα τά πτώματα τῶν δολοφονηθέντων ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους Ἕλληνας. Τρανὴ ἀπόδειξι καί γιά τήν δική τους τύχη.

Αντίστροφα ανεβαίνει τόν δρόμο Ένας νεαρός Βούλγαρος
Αξ/κός μ' ένα καινούργιο γερμανικό πιστόλι παραμπέλουμ
περασμένο στη ζώνη του.

Ευκαιρία νά τό δοκιμάσα.

Χωρίς νά σταματήσει καθόλου τό βάδισιά του πυροβολεί
τούς όδεύοντες πρός τόν θάνατο Έλληνες, Έξη φορές.

4 Έλληνες πέφτουν νεκροί. Οί υπόλοιποι μέ τούς Βουλ-
γάρους Χω/κες σκοπίζουν. Οί Χω/κες όμως τούς ξαναμα-
ζεύουν. Κανείςδέν πρέπει νά ξεφύγη από τήν σφαγή.

Όλα τακτοποιούνται. Τίποτε τό σπουδαίο δέν συνέβη. Οί 4
δολοφονημένοι Έλληνες δέν λογαριάζονται. Ή συνοδεία έ-
ξακολουθεϊ τήν πορεία της. Μόνον Βούλγαρος Αξ/κός συνεχίζει
τόν δρόμο του βρίζοντας μέ το* χυδαϊόν βουλγαρικόν ύβρεο-
λόγιο.

Είναι πολύ θυμωμένος μέ τόν έαυτό του.

Από τίς 6 σφαίρες μόνον οί 4 βρήκαν τόν στοχο τους.

- "Ντάτ παμάϊνα, βρίζει, έχασα τήν σκόπευσή μου...."
Τό κτηνος.

ΑΡΚΟΥΔΑ

ΚΑΙ ΑΡΚΟΥΔΑΚΙ

Ένας Ρωμηός τώσαξε από τό μπουλούκι πού τό πήγαιναν
γιά έπιτέλεση. Κάποιος Βούλγαρος Στρατιώτης τόν πυροβόλησε
αλλά δέν τόν πέτυχε. Είχε "τυχερό".

Μήκε σ' ένα στενό κι' από εκεί σ' έναν άλλο δρόμο.

Ατυχία.

Από τόν δρόμο αυτόν κατέβαινε εκείνη τήν στιγμή μαζί
μέ τόν 14 χρόνο γιού, του ό περιβόητος ^{Λοχαγός} ~~Ταχίνωφ~~ Στραχίνωφ
του 57ου Βουλγαρικού Συν/τος, ό σφαγής τού χωλιού ^{Νικηφόρος} ~~Νικηφόρος~~ ^{μν.}

Ο Στραχίνωφ τραβά τό πιστόλι του καί τοῦ κλείνει τόν
δρόμο.

- Στότ νταπαμάϊνα κόμιτα γκρέτσκι"

(Στάω ν, γ.... τήν μάνα σου αντίρτη, Έλληνα).

Ο Ρωμηός στήν απελυσία του πέφτει στά πόδια του 14
χρονου γιου του Στραχίνωφ γονατιστός.

Του φιλά τά χέρια καί τόν παρακαλεί νά τόν γλυτώσει.

Τότε ό Στραχίνωφ έδωσε τό πιστόλι του στό παιδί του.

Ἡ ἀρκιούδα στο ἀρκιουδάκι.

Καί τό ἀρκιουδάκι ἔβγαλε τήν ἀπόφαση.

Πίεσε τήν σιανδάλη καί φύτεψε τήν πρώτη σφαῖρα στο κεφάλι τοῦ ατυχοῦ Ἑλληνοῦ. Τά μυαλά τινάχτηκαν στόν ἀέρα. Τό κορμί ἐπεσε στό εδαφος σπαρταρώντας.

Τό ἀρκιουδάκι πυροβόλησε καί ξανοπυροβόλησε μέ λύσσα μέχρι πού ἀδειασαν ὅλες οἱ σφαῖρες τοῦ πιστολιοῦ στό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ πού εἶχε πιά πεθάνει.

Ὁ Στραχίνωφ γελοῦσε. Ὁ γυιός του ἦταν ἀντάξιός του Γνήσιο Βουλγαρικό κτῆνος.

ΜΑΚΑΒΡΙΟ

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Ἡ 29-9-41 ^{ἦταν} ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Δευτέρα. Αὐτήν τήν ἡμέρα γίνονταν τότε ἐβδομαδικαῖα λαϊκή ἀγορά τῆς Δράμας. Ἀπό τά γύρω χωριά ἔφερναν οἱ χωρικοί τά προϊόντα των γιά νά τά πουλήσουν καί ν' ἀγοράσουν ἄλλα εἶδη.

Τρεῖς χωρικοί εἶχαν διανυκτερεύσει σέ κάποιον πανδοχεῖο τῆς Δράμας μέ σκοπόν αὐτήν τήν ἀγοραπωλησίαν.

Συνελήφθησαν ἀπό Βουλγάρο υς Χωρ/νες - Στρατιῶτες καί Κομιτατζήδες. Τοῦς ὠδήγησαν στήν πλατεῖα, μέ βρισιές καί κτυπήματα.

Ἐκεῖ ἐπικρατοῦσε πραγματικός πολεμικός συναγερμός.

Βούλγαροι στρατιῶτες, βούλγαροι Χωρ/νες, Βούλγαροι ἑνοπλοὶ πολῖτες (ὑπάλληλοι - δικαστικοί δάσκαλοι - γιατροί - δικηγόροι κ.λ.π.).

Ὅλοι περιφέρονται ἐξαγρωμένοι καί διψασμένοι γιά αἷμα.

Πολυβόλα στημένα σέ ἐπίκαιρα σημεῖα ἀκικεῖουν κάθε προσπάθεια ἀπο δράσεως.

Προστά στο Δημαρχεῖο ὁ Βούλγαρος Δήμαρχος Δράμας Περβάν Μπατζαβάρωφ ὁ Ἀρχισφαγεύς ουρλιαζε κι' ἔβριζε.

Κοντά του ὁ βούλγαρος ἱατρός Ρασκώφ Δ/ντῆς τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομεῖου μέ τόν βοηθό του τόν βούλγαρο ἱατρός Ταπίνσκι φανατικό μετέλληνα.

Μαζύ τους ἦταν καί οἱ Βούλγαροι δικαστικοί καί δικηγόροι πού εἶχαν τοποθετηθεῖ στή Δράμα.

Ἀπὸ τὸν ἐπάνω δρόμο ἐρχόταν βιαστικὸς γελῶντας σαρια-
στιλιά, ὁ Κωνσταντίνωφ ὁ βούλγαρος γραμματέας τῆς μητροπό-
λεως Δράμας. Χαιρετίσθησαν μὲ τὸν Δήμαρχο καὶ στάθηκε
κοντὰ τοῦ συζητῶντας.

Πολλοὶ Ἕλληνες κρατοῦμενοι σὲ διάφορες ομάδες χωρισμένοι
στέκονταν ἀμίλητοι.

Μπροστὰ στὴν Δημαρχίαν ἀπλωμέναι δύο κουβέρτες. Ὅσοι
συνελαμβάνοντο ὑπεχρεοῦντο νὰ ρίχνουν ἐκεῖ ὅτι πολῦτιμον
εἶδος εἶχαν. Κι' αὐτὸ γιὰ νὰ μὴν χάσομεροῦν οἱ Στρατιῶτες
μὲ τὴν ἔρευνα. Ληστεία χωρὶς κακὴν βλάβην προσχήματα. Ἐπί-
σημα ὁργανωμένη. Νομίζει κανεὶς ὅτι βρίσκεται σὲ ἐπιδρομὴ
βαρβαρικῶν φυλῶν τοῦ Μεσαίωνα.

Τοὺς τρεῖς χωριστοὺς τοὺς πέρασαν ἀπὸ ἐκεῖ. Τοὺς ὑποχρεώ-
νουν νὰ ἀφήσουν στίς κουβέρτες τὰ χρήματά των, τὰ δακτυλί-
δια των κ.λ.π. Οἱ δύο δέχθησαν. Ὁ τρίτος ἀρνήθη.

Ὁ Μπαντζαβάρωφ φρύαξε. Ὁρμᾷ νὰ κτυπήσῃ τὸν ἀντίθασσο.
Ἐκεῖνος τὸν ἀπώθει βίαια.

Ἐλάνω τὸν ἀδάμαστον Ἕλληνα ἔπλεσεν ^{τόν} ὅλο τό Βουλγαρικὸ
σκυλλοδὶ γιὰ νὰ τὸν κατασπαράξῃ. Ὁ Κωνσταντίνωφ ἔβγαλε
ἓνα μαχαίρι καὶ τὸ κάρφωσε μὲ μανία στό στήθος τοῦ Ἕλληνα.
Ἐκεῖνος ἔπεσε κάτω ξεψυχῶντας.

Οἱ Βούλγαροι παραμέρισαν.

Ὁ Κωνσταντίνωφ ὥρμησε ξανά καὶ ποδοπατοῦσε μὲ λύσσα
τὸ κορμί πού κείτοταν.

Μὲ τὸ ἓνα χέρι ἄρπαξε τὸ κεφάλι τοῦ θύματος ἀπὸ τὰ μαλ-
λιά καὶ τὸ σήκωσε. Μὲ τὸ ἄλλο κρατῶντας τὸ μαχαίρι τοῦ
ἐκοψε μὲ μιὰ ἐπιδέξια ^{αὐτοῦ} τὸν λαιμό.

Τὸ κορμί ἔπεσε κάτω σπартωρῶντας καὶ πετῶντας αἷματα.

Τὸ κεφάλι ἔμεινε ~~στα~~ χέρια τοῦ Κωνσταντίνωφ. Ἔσταζεν
αἷμα καὶ τὸν πιτσιλοῦσε.

Ἐκεῖνος κάτι εἶπε βουλγαρικὰ τὸ ἔφτυσε καὶ τὸ πέταξε
πέρα.

Τὸ νεκρὸ κεφάλι ἀνοιγοκλείνωντας φρικιαστικὰ τὰ μάτια
του κύλησε στά πόδια ἐνός βουλγάρου στρατιώτου. Ἐκεῖνος
76 κλώτσησε στά πόδια ἐνός ἄλλου, αὐτὸς σὲ ἄλλον.

Σὲ λίγο στὴν πλατεῖα τῆς Δράμας ~~ἦσαν~~ στά ἄγρια γέλια καὶ
ξεφωνητὰ τῶν Βουλγάρων στρατιωτῶν, μπροστὰ στάματα τῶν
βουλγαρικῶν ἀρχῶν, πού γελοῦσαν, ἄρχισεν ἓνα μακάβριο
ποδόσφαιρο. Τὸ μὲ μακάβριο ποδόσφαιρο τῆς παγκοσμίου

Ἱστορίας. Τό ποδόσφαιρο τῆς κομμένης κεφαλῆς. Ἐντρομοὶ τό ἐβλεπαν οἱ Ἕλληνες κρατούμενοι.

Αὐτό τό μακάβριο ποδόσφαιρο παρουσιάζει ἀνάγλυφα καί ὀλοζώντανα τήν βαθύτερη ψυχροσύνη τοῦ Βουλγαρικοῦ Λαοῦ. Ἀρχόμενοι καί Λαός διέπονται ἀόκατα νίκητα ἐγκληματικά ἐνστικτα.

Μετά τρία χρόνια αὐτοῖ οἱ ἰδοὶ Βούλγαροι στρατιῶτες "ποδοσφαιρισταί" θά φορέσουν μιά κόκκινη κορδέλλα στό πέτο, καί θά δηλώσουν θρασύτητα ὅτι εἶναι παιδιὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ Λαοῦ καί "ἀδελφοί" τῶν Ἑλλήνων. Ὅσο γιά τὰ ἐγκλήματα, αὐτά θά διακηρύττουν ὅτι τά διέπραξαν "ἄγνωστοι φασίστες". Ὅ, θράσος των δέν ἔχει ὄρια.

Ἐκεῖνη τήν ὥρα πού παίζονταν τό μακάβριο ποδόσφαιρο διήρχετο ἓνα γερμανικό/αὐτοκίνητο μέ ἓνα Γερμανό Ἀξ/κό καί Γερμανούς Στρατιῶτες.

Ὅταν οἱ Γερμανοὶ στρατιῶτες ἀντελήφθησαν τήν ἐπίδοση τῶν Βουλγάρων συναδέλφων των στόν ἄθλημα τοῦ ποδοσφαίρου κατέβηκαν ἀπό τό ὄχημα. Γιά νά σταματήσουν τό ποδόσφαιρο; Ὁχι, οἷ. Ἀπλῶς μέ τίσφωτογραφικῆς των μηχανῆς καί γελῶντας ἐτράβηξαν μερικῆς "καλές φάσεις" τοῦ μακαβρίου ποδοσφαίρου.

ΣΦΑΓΗ

Οι εκτελέσεις όπως είδαμε είχαν αρχίσει από τις πρώτες πρωινές ώρες της 29-9-1941 στη πόλη της Δράμας. 'Αλλά δεν ήταν ομαδικές. 'Εδολοφονούντο απλώς λίγοι "Έλληνες σε κάθε δρόμο. ~~Εκεί~~ Τα πτώματά των ~~ε~~ έμεναν εκεί ^{νά} προκαλούν τον τρόμο στους "Έλληνες και να καταπτοήσουν το ήθικό των, ώστε ν' αποφευχθή καμιά τυχόν ξαφνική αντίσταση. Επίσης πολλές εκτελέσεις έγιναν και στην κεντρική πλατεία.

'Αλλά η μεγάλη σφαγή άρχισε τις απογευματινές ώρες. Προηγούμενα ο διψασμένος για αίμα και χρήμα βούλγαρος δήμαρχος Μπαντσαβάρωφ μάζεψε τις δύο κουέρτες που είχε τοποθετήσει μπρός στο πεζοδρόμιο του Δημαρχείου. Τις κοθβέρτες αυτές όπου οι "Έλληνες κρατούμενοι υπεχρεούντο με την βία νά έναποθέσουν όλα τα τιμαλφή και χρήματα που κατείχαν.

'Ο Μπαντσαβάρωφ συνοδευόμενος από όλες τις βουλγαρικές αρχές της Δράμας και από τον Βούλγαρον 'Αρχιερατικόν Επίτροπο Δράμας 'Αρχιμανδρίτη Γκεοργι Μπόνεφ έδωσε από τον έξωστη του Δημαρχείου το σύνθημα της εκτελέσεως.

'Αμέσως τα πολυβόλα άρχισαν νά κραταλίζουν άπαίσια. Τα κορμιά των 'Ελλήνων πέφτουν σπαρταρώντας στους δρόμους και ο τόπος πλημμυρίζει από τό αίμα.

'Από εκείνη την ώραν οι εκτελέσεις συνεχίζονται παντού σ' όλους τους τόπους συγκεντρώσεως κρατουμένων 'Ελλήνων σ' όλη την Δράμα.

Στά πευκάκια του Κορυλλόβου στους Στρατώνες, στη χαράδρα πίσω από τό Γυμνάσιο, στην Πλατεία, στον Δημοτικό Κηπο, στον Καπνολογικόν 'Ινστιτούτον . Παντού κραταλίζουν τά πολυβόλα.

Μονον στην γωνία των οδών Παλαιολόγου- Μεγ. 'Αλεξάνδρου έδολοφονήθησαν 150 "Έλληνες και τό αίμα των σχημάτιζε ρυάκι που κυλούσε στά ρεϊθρα των πεζοδρομίων.

Στόν Δημοτικό Κηπο άλλοι εκατόν "Έλληνες έδολοφονήθησαν χωρίς οίκτο από προσωπικά όργανα του Μπαντσαβάρωφ.

Στην κεντρική πλατεία τά θύματα υπερέβαιναν τις 2500-3.000.-

Στους Στρατώνες πεζικού και πυροβολικού ξεπερνούν τά 1.000 άτομα.

Στά Στενημαχιώτικα οί μισοί από τους εκτελεσθέντας ήσαν άνήλικα παιδιά.

Ἡ νύκτα τῆς 29/30 Σεπτεμβρίου 1931 ὑπῆρξε ἡ πιό τραγική στὴν Ἱστορία τῆς Δράμας.

Ὁ τρόμος καὶ ὁ πόνος εἶχαν τρυπήσει τίς καρδιές τῶν ἐπιζώντων καὶ τῶν γυναικοπαίδων.

Οἱ Βούλγροι, στρατιῶτες, χωρ/νες, πολῖτες, υπάλληλοι, Δικαστικοί, δάσκαλοι, γιατροί κομιτατζήδες εἶχαν μεθύσει ἀπὸ τὸ αἷμα καὶ ἀπὸ τὸ πιτό. Γιατί εἶχαν λεηλατήσει τὰ διάφορα ποτοπωλεῖα τῆς πόλεως.

Τώρα διψοῦσαν γιὰ ἡδονή. Σάν ὀρδές ἀγρίων ὤρμησαν στὰ ἀφύλακτα καὶ χωρὶς ἀνδρες σπίτια τῶν Ἑλλήνων.

Εἶχαν ἐπισημάνει τίς ὥραιες Ἑλληνίδες ἀπὸ καιρὸ καὶ σ' αὐτές ἐξέσπασαν ἡ κτηνώδης ὁρμή των.

Πόσες ἐβιάσθησαν ἐκεῖνη τὴν νύκτα;

Κανείς δέν ξέρει. Εἰρυφان οἱ ἀγνές Ἑλληνίδες σιὰ φυλλοκάρδια των τὸ βδελυρὸ ντρόπιασμά των ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους βιαστές. ~~Πόσες θύματα ἔβλεψαν οἱ Ἕλληνες τὴν νύκτα;~~

Ποικίλλης ἡλικίας τὰ θύματα. Βιάσθηκαν κοριτσάκια 13 ἐτῶν καὶ ὠριμες γυναῖκες ἄνω τῶν 45 ἐτῶν.

Οἱ βιασμοὶ γίνονταν πολλές φορές μπροστὰ σιὰ μάτια τῆς γρηᾶς μητέρας ἢ τοῦ γέρου παποῦ Ὁ ἕνας βούλγαρος ἐκτελοῦσ τὴν βδελυρὴ πράξη. Οἱ ἄλλοι μὲ τὰ ὅπλα στό χέρι ἀκίνητοῦσαν τὴν οἰκογένεια τῆς βιαζομένης καὶ περίμεναν ὑπομονετικά τὴν σειρὰ των γιὰ νὰ βιάσουν κι' αὐτοὶ τὴν ἀμοιρη κοπέλλα.

Φώναζαν βοήθεια οἱ γυναῖκες, οὐρλααζαν ὑπὸ τοὺς πόνους ἀλλὰ δέν ὑπῆρχε κανείς νὰ τίς βοηθήσει.

Μόνον οἱ ἄνοητοι βούλγαροι ἔτρεχαν τοὺς δρόμους ἀναζητῶντας γυναικεῖα σάρκα.

Πολλές πέθαναν μετὰ ἀπὸ ὁμαδικὸ βιασμό των. Ἀλλες τίς σκότωσαν οἱ ἴδιοι οἱ Βούλγαροι γιατί ἐτόλμησαν νὰ τοὺς ἀντισταθοῦν. Ἀλλες τίς βιάσαν τὴν ὥρα πού ξεφυχοῦσαν.

Ὁ Βούλγαρος ἔχει τὴν λαγνεία τοῦ πιθήκου.

ΛΕΗΛΑΣΙΕΣ

Μετὰ τοὺς βιασμούς ἦλθεν καὶ ἡ ὥρα τοῦ πλουτισμοῦ.

Τὰ βουλγαρικὰ περίπολα ἐκεῖνα τὸ θράδου λεηλάτησαν ὅλο τὰ σπίτια ὅπου ὑπελόγιζαν ὅτι μπορούσαν νὰ βροῦν κάτι κα' πού νὰ ἔχη ἀξία.

Ἀνυπολόγιστη εἶναι ἡ λεηλασία αὐτὴ σιὰ σπίτια καὶ σιὰ

~~ἐκείνη τὴν νύκτα εἶχαν λεηλατήσει τὰ σπίτια τῶν Ἑλλήνων.~~

~~Πόσες θύματα ἔβλεψαν οἱ Ἕλληνες τὴν νύκτα;~~

~~Πόσες θύματα ἔβλεψαν οἱ Ἕλληνες τὴν νύκτα;~~

σύγκτα οἱ Βούλγαροι ἀργάνωσαν ἀγγαρεῖτες ἀπό
τουμένουσς στή Διοίκηση Χωρ/λῆς.

ὅρασιν νά φορτώσουν τάπτώματα οὐποῦ εὐρίσκοντο
καί σπύς δρόμους καί νά τά ρίξουν ἐξω τῆς
λαοῦς ἀπό τοὺς συμμαρασχοντάς ἐξετέλεσαν στόν
τοῦσαν τάπτώματα.

μεταφορά τῶν πτωμάτων ἄρχισε μέ νερό ἢ πλύση
 τοῦ τοῦς Ἑλλήνας τῆς ἀγγαρείας.

νη τάπερισσότερα ἔχνη εἶχαν ἐξαφανισθῇ. Ἀλλά ἀπομείνει ἀρκετά γιὰ νά ὑποδηλώσουν τὰ τραγικά ἐν αὐτῶν ὁ πρῶτος ἀντίθετος ἐξέτασμα πρὸς τὸν τῶν προνοήτων, ὁ ἰατρός Κριτάρης.

των κοιλῶν ἡν-α-μέ σημαίνει τί χάριν καὶ τοὺς ἁ-
γίου ἔργα καὶ τοὺς ἁγίους ὅτι εὐχὰν, ἔλθω
καὶ, εὐλόγητα, ἔσως, χάριτα, καὶ ἁγίους.

υματινές ὥρες τῆς 29-9-41 φθάνουν στή Δράμα
ητά ἀνήκοντα σέ Γερμανικές καπνεμαφορίες
γιά τήν μεταφορά στήν Θεσσαλονίκη καπνῶν
Μακεδονίας . Ὁδηγοί τούς Ἕλληνες κάτοικοι
οἱ ὅταν ἐπέστρεψαν στή Θεσ/κη κατέθεσαν
ἐς Ἀρχές τά ἀκόλουθα:

διέλευσέ τους ἀπὸ τοὺς δρόμους εἶδαν πόρα
ἀπὸ δολοφονηθέντων Ἑλλήνων.

ευσαν στά οικημά της Βουλγαρικῆς Αστυνομίας,
ης τῆς ἐξόδου των. Εἰδαννά ὁδηγοῦνται στήν
πολλές ὁμάδες Ἑλλήνων μέ συνοδεία Βουλγάρων
ατιωτῶν.

μενοι ὑφίσταντο τὰ πάνδεῖνα.

ὡς βασιανιστήρια κ.λ.π. πρὸς τὰν συντακτικὴν

νύκτα ἀκούγαν τὰ βογγητὰ τῶν βασανιζομένων καὶ
ἐκτολεῖν τὸν σφύζον ἀπὸ τὸν βασιλέα πορεύσει

ίζω τίποτα, δέν ἔκαμα τίποτα " Στίς 6,40'
30-9-41 εἶδαν νά ἐξέρχωνται ἀπό τήν ἀστυνο-
τράτροχα γεμάτα ἀόπτῳατά τῶν δολοφονηθέντων
τουμένων κατὰ τήν νύκτα μέσα στά κρατητήρια
νιστήρια.

"Επειτα από δέκα λεπτά είδαν μία ομάδα Βουλγάρων Χωρ/κη καί πολιτών νά οδηγούν 10 "Ελληνες κοντά στο Ταχυόρμετο καί νά τους έκτελούν μέ πυροβολισμούς από τά νώτα.

"Επίσης άλλον "Ελληνα πού παρεξέκλινε μιᾶς συνοδείας 20 ατόμων εδολοφόνησαν οί συνοδοί Βούλγαροι Χωρ/κες.

ΣΤΡΑΤΩΝΕΣ

ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

Στίς 29 Σεπτεμβρίου 1941 στούς Στρατώνες Πυροβολικοῦ εἶχαν συγκεντρωθεῖ πάνω ἀπό 700 ~~ἄνδρες~~, "Ελληνες κρατού-
μένους.

Οί περισσότεροι ἀνήκαν στήν καλή λεγομένη κοινωνία τῆς Δράμας. Μεταξύ αὐτῶν ὁ πρῶην Δήμαρχος Φέσσας μέ τά δύο του παιδιά, ὁ ἱατρός Προκοπίου, ὁ ἱατρός Χρυσίδης.

Τούς ἄφησαν πολύ ὥρα μέ σηκωμένα τά χέρια καί τούς ἀ-
έκμαναν σωματική ἔρευνα καί τούς ἀφῆρεσαν ὅτι εἶχαν ἐπάνω
τους, δακτυλίδια, ρολόγια, βέρες, χρήματα, καπαφδίνες,
παπούτσια, σακκάκια, γραβάτες, καπέλλα κ.λ.π.

Δέκα πέντε ἀπ' αὐτούς τούς ὠδήγησαν θέ παρακείμενο
σταῦλο καί τούς ἐξετέλεσαν.

Σ' αὐτούς προσετέθη καί ἐξετελέσθη Δραμηνός ἐργοστασιάρ-
χης ἀεριούχων ποτῶν, πού παρεπονέθη ὅτι τοῦ ἐκλεφان οί
Βούλγαροι στρατιῶτες ἀπό τό πορτοφόλι του 90.000 λέβα.

Τά πτώματά τους ἐτάφησαν στό "Ινστιτυτο Καπνοῦ.

Τό βράδυ τῆς ἐπομένης παρά τίς διαβεβαιώσεις Βουλγάρου
λοχαγοῦ τῆς Μουσικῆς ὅτι δέν πρόκειται νά ἐκτελεσθοῦν
ἄλλοι, οί δολοφονίες συνεχίστηκαν.

Τήν νύκτα τῆς 1/2 "Οκτωβρίου 1941 ἔρχεται στούς Στρατῶ-
νες τοῦ πυροβολικοῦ ὁ πολιτικός ἡγέτης τῶν Κομιτατζήδων
τῆς Δράμας ^{Βουλγάρος} διηγούμενος Σφέτικο Μουδρώφ.

Σκηνοθετεῖ μιᾶν ἀπόλειραν ἀποδράσεως τῶν κρατουμένων γιά
νά δικαιολογήσῃ τήν ὁμαδική δολοφονία. Εἶχε πιά ἔλθῃ
ἡ διαταγή ἀναστολῆς τῶν σφαγῶν ἀπό τόν βασιλέα Βόρδα
καί χρειαζόταν μιᾶ δικαιολογία.

Τίς οδηγίες του πρὸς τοὺς βοηθοὺς του Κομιτατζήδες τίς
ἀκούει ὁ κρατούμενος "Αντώνιος Βαζιρτζόγλου.

"Ενας Κομιτατζής πυροβόλησε κι' ἔσπασε τήν λάμπα στό
στάβλο ὅπου ἦσαν οί κρατούμενοι κλεισμένοι.

Μέσα στο σκοτάδι και τόν πανικό που έληκολούθησε/οί Κομιτατζήδες άρχισαν νά ρίχνουν χειροβομβίδες.

Διμελίσθησαν τά κορμιά τών άμοιρων Έλλήνων.

Στόν σταύλο μπαίνει ό Μουδρώφ.

Αποσύρουν τάπτώματα. Ρωτά ποιοί είναι τραυματίες. Τούς υποδεικνύουν. Τούς συγκεντρώνουν και τούς δολοφονούν μπροστά στά μάτια όλων.

Όλη τήν νύκτα συνεχίσθηκαν οι δολοφονίες.

Τήν επομένη ένας Βούλγαρος Αξικός έρχεται και ένεργεί " διοικητική εξέταση" για τίς όμαδικές δολοφονίες τής προηγούμενης νύκτας. Εκβιάζει τούς κρατούμενους νά υποδείξουν τούς Κομ/στάς που υπάρχουν ανάμεσά τους.

Είς αντάλλαγμα οι υπόλοιποι θά άφεθούν έλεύθεροι.

Δύο Έλληνες έδήλωσαν ότι είναι Κομ/στάς και έξετελέσθησαν άμέσως.

Οι υπόλοιποι όμως κρατούμενοι δέν άπληευθερώθησαν.

ΣΤΡΑΤΩΝΕΣ

ΠΕΖΙΚΟΥ

Στούς Στρατώνες Πεζικού είχα συγκεντρωθεί μεγάλος αριθμός Έλλήνων κρατούμενων.

Οι έκτελέσεις έδώ έγινοντο πιο συστηματικά.

Οι κρατούμενοι διεχωρίζοντο σέ ομάδες 15 άτόμων και ώδηγοῦντο πρós τά μαγειρεία όπου και έδολοφονούντο μέ πολυβόλα.

Τίς έκτελέσεις παρακολουθοῦσαν από τά παρακείμενα στρατιωτικά οικήματα οι οικoγένειες τών Βουλγάρων στρατιωτικών και απόίκων. Οι Βουλγ ρικές αρχές είχαν αλληλακλῶναι συγκεντρώσει για λόγους άφαιείας τίς βουλγαρικές οικoγένειες στρατιωτικών και απόίκων μέσα στοῦ στρατώνες.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΙΣ

ΦΥΛΑΚΕΣ

Στίς φυλακές τής Δράμας και κατά τό κίνημα και μετά απ' αυτό διεπρέχθησαν από τούς Βουλγάρους πολλά έγκλήματα σέ βάρος τών Έλλήνων κρατούμενων.

Βασανισμοί μέχρι θανάτου, ξυλοδαρμοί μέχρις άναισθησίας άκόμη και φρικαλέες στόν τρόπο έκτελέσεως δολοφονίας ήσαν τά συνήθη καθημερινά γεγονότα.

Μέσα στά κελλιά τῶν φυλακῶν εἶχαν στιβαχθεῖ ἑκατοντάδες κρατουμένων πού περίμεναν τό μαρτύριο καί τον θάνατο Χαρακτηριστική εἶναι ἡ κατάθεση τοῦ Κων/νου Δωκᾶ κατοικοῦ Δράμας σ' εἰς 'Ελληνικές 'Αρχές:

" Τήν 2αν 'Οκτωβρίου ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀφορμῆς ἐμέ καί τόν ἀδελφόν μου, μᾶς συνέλαβον ἀπό τήν οἰκίαν μας Βούλγαροι Χωρ/νες καί μᾶς ὠδήγησαν εἰς τό 'Αστυν. Τμήμα. 'Εκεῖ ἀφοῦ μᾶς ἠρεύνησαν καί μᾶς ἐφήρεσαν πᾶν τιμαλφές, ὅπερ εἴχαμεν μαζύ μας, μετά παρέλευσιν ἡμισείας ὥρας μᾶς παρέλαβε συνοδεί καί μᾶς ὠδήγει διά τό βουνόν πρὸς ἐκτέλεσιν.

Κατά καλήν μ' ας τύχην ὁμως, καθ' ὁδόν συνηντήθημεν μέ τον Βούλγαρον Στρατιωτικόν Διοικητήν καί τόν Δ/τήν 'Ασφαλείας, οἱ ὁποῖοι μετά ὀλιγόλεπτον συνομιλέαν των μετά τῆς συνοδείας μας, διέταξαν καί ἐνεκλείσθημεν πάλι εἰς τό τμήμα.

Μετά παραμονήν μας ἐκεῖ ἐπὶ 4 ἡμέρας μᾶς ὠδήγησαν εἰς τό φυλακῆς Δράμας. 'Εκεῖ ἤλθεν, ἐνῶν εἰμεθα εἰς ἓν δωμάτιον 80 ἄτομα καί ἔπῃρεν ἐμέ καί τόν ἀδελφόν μου εἰς Βούλγαρος ἐνωμ/ρχης ὀνόματι 'Ιβανωφ καί ἀφοῦ μας ὠδήγησεν εἰς τήν ἐκκλησίαν τῆς φυλακῆς ἤρχισε νά κτυπᾷ πρῶτον τόν ἀδελφόν μου διά τινος ὑπερμεγέθους σιδηροῦ ὀργάνου, μέχρις ἀναισθησίας καί, ἀφοῦ τόν ἐξήγαγε λιπόθυμον, εἰσήγαγεν ἐμέ καί ἤρχισε νά μέ κτυπᾷ ὥστε ἀφοῦ μέ ἐσακάτευσεν, μέ ἐξήγαγε λιπόθυμον καί μέ συνέφεραν ἀργότερον ἄλλοι συγκρατούμενοί μου, διά τῆς παροχῆς τῶν πρώτων βοηθειῶν.

Κατά τό διάστημα τοῦ δαρμοῦ μου μοί ὑπέδειξεν εἰκόνα τῆς Παναγίας ἀνηρτημένην καί με διέταξε νά φωνάξω " Ζήτω Βουλγαρία" καί " Δέν εἶμαι κομιτατζης".

Εἰς τήν φυλακὴν αὐτήν ἔμεινα 38 ὁλοκλήρους ἡμέρας. Αἱ σκηναί αἱ ὁποῖαι διεδραματίσθησαν εἰς τὰς φυλακὰς αὐτάς εἶναι ἀπερίγραπτοι. Πᾶν κακούργημα δυνάμενον νά διαπραχθῇ ἀόκαννιβάλους, διεπραχθῇ ἀπὸ τοὺς βουλγάρους εἰς τὰς φυλακὰς αὐτάς εἰς βάρος τῶν 'Ελλήνων κρατουμένων.

"Εβλεπέ τις παιδία 14 ἐτῶν νά δέρωνται ἀκληρῶς μέχρι θανάτου ἐνώπιον τῶν πατέρων των, οἱ δέ πατέρες νά φονεύωνται καί νά ἀποθνήσκουν ἐκ τῶν πολλῶν βασανιστηρίων ἐνώπιον τῶν μικρῶν τέκνων των.

Ἡ κόλασις αὐτῇ ἔληξεν δι' ἐμέ καί τόν ἀδελφόν μου μετά 38 ὁλοκλήρους ἡμέρας τῇ ἐμεμβάσει ἑνός Ἑλλήνου Χ.... ἀπολαμβάνοντος τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν Βουλγαρικῶν Ἀρχῶν...."

ΝΕΚΡΟΣ

ΖΩΝΤΑΝΟΣ

Ὁ Χ. Καλοχριστιανίδης, ζαχαροπλάστης στή Δράμα ἀφηγεῖτο τά ακόλουθα:

" Στίς 29 Σεπτεμβρίου 1941 τό πρωῒ, ἐκεῖ πού σπεκόμουν στήν πόρτα τοῦ μαγαζιοῦ μου, ἕνας Βούλγαρος Χωρ/ικας παρουσιάζεται μπροστά μου καί με διατάζει νά τόν ἀκολουθήσω. Τόν ἀκολουθήσα . Ὁλόγουρά μου βλέπω ὅλο τόν κόσμο νευριασμένο νά φεύγῃ σέ διάφορες κατευθύνσεις. Βλέπω ἐπίσης Βουλγάρους Χωρ/ικες νά ὀδηγοῦν καί ἄλλους συμπολίτες μου, ὅπως ἐμένα. Κακά προαισθήματα γέμισαν τήν ψυχή μου. Ὑπελόγιζα ὅτι θά με φυλακίσουν ἢ θά μέ ἐξορίσουν.

Ἰσαμε τό τουφέκιμα δέν εφτανε ὁ νοῦς μου. Δέν εἶχαν ἀρχίσει νά μᾶς σκοτώνουν ἐπίσημα.

Μέ ὠδήγησαν στήν Ἀστυνομία. Ἐκεῖ βλέπω πολλούς συμπολίτες μου στιβασμένους τήν αὐλή. Στά βλέμματά τους διακρίνω τρόμο. Καμμιά κίνηση δέν ἐπιτρέπεται. Μόνο μέ τά μάτια συνεννοούμεθα. Τά τουφέκια τῶν Βουλγάρων εἶναι ἐστραμμένα ἐπάνω μας.

Ὑστερα ἀπό λίγο φέρνουν σκοινι καί μᾶς δένουν ὅλους πισθάγκωνα. Ὅταν πιασαν νά δέσουν ἐμένα, δέν ξέρω πῶς συνερῇ καί τό ἀριστερό μου μπράτσο ξέφυγεν ἀπό τό σφίξιμο. Τό αἰσθανόμουν ἐλεύθερο. Σήκωσα τό βλέμμα μου πρός τόν οὐρανό. Τί καλό νά εἶχῃ κάνει ἀρραγε καί ὁ θεός μου τό ἀνταπέδιδε.

Μά διατάζουν νά σηκωθοῦμε. Τραβᾶμε μιά ομάδα ἀπό 100 πρόσωπα μέ σκυφτούς ὤμους πρός τόν βορεινό λόφο, ἀπάνω ἀπό τήν πόλη. Ἦταν φανερό ὅτι βαδίζαμε γιά τόν " ἄλλο κόσμο". Ἀδιάνοχος ἀκουγόταν ὁ κρότος πολυόλου πού δέν σταματοῦσε.

Πλησιάζοντας πρός τήν κορυφή τοῦ λόφου εἶδαμε μπροστά μας μιά ἄλλην ομάδα πού ἡ μοῖρα τοῦς ὠδήγησε πρὶν ἀπό μᾶς στόν θάνατο.

Πως βέβαια δέν τρελλαίνεται κανείς σέ τετοιες στιγμές
είναι μυστήριο.

"Οπως προχωρούσε ή ομάδα όλόσωμη καί ανέραια τήν βλέπα-
με νά διαλύεται, νά ξεφτίζει, νά μικραίνει, ανάλογα μέ τόν
θερισμό που έκανε τό πολυβόλο . Κανείς τους δέν έμεινε
όρθιος. "Όλοι έπεσαν σκοτωμένοι.

Καί τώρα ή σειρά μας. Φτασαμε ως ένα σημείο στό όποτον
αρχιζεν ό ανήφορος.

"Υστερα από μιανή στάση πήραμε διαταγή νά προχωρήσουμε.
"Έτσι γινόταν πάντα. Επάνω στό προχώρημά μας τό πολυβόλο
κτυπούσε.

"Εγώ δέν μπορούσανά χάσω τήν έλπίδα.

Αυτό τό αστόχημα στό σφίξιμο γιατί έγινε αν όχι κινή-
σι για τήν σωτηρία μου; Τί αξία θά είχε αυτή ή συμπονα της
μοίρας μου αν δέν είχε τή συνέχειά της;

"Ας είναι. Πέστε το άσικοη κατηγορηά. Πέστε το τρέλλα της
στιγμής.

Ααώς η μουν πρώτος στή δεμένη ομάδα καί πήραμε διαταγή
νά προχωρήσουμε, ό δεύτερος συντρόφος μου από τόν φόβο μήν
κα υστερήσει στή διαταγή προχώρησε με τέτοιαν όρμή, ώστε μέ
πίτησε στό πόδι δυνατά καί μ' έρριξε κάτω. Αυτό ήταν
ή σωτηρία μου.

Τάνπολυ όλο έρριξε επάνω μου τρία πτώματα συντρόφων μου
χωρίς νά μέ τραυματίσει. Εμεινωμακίητος, κολλημένος στό
χώμα σαν πεθαμένος. Άκουα τό πολυβόλο νά συνεχίζει τίς
βολές του. "Άκουα τόν γδοϋπο των κορμιών που έπεφταν . "Όταν
τό πολυβόλο σταμάτησε τότε ανστέναξα κι' ευχαρίστησα βουβά
τόν κύριο. "Άρραγε σώθηκα;

Πόσοι κίνδυνοι ακόμη. "Ακούονται βήματα στρατιωτών. Κά-
νουν επιθεώρηση . "Όπου βλέπουν ελάχιστα σημεϊα ζωής δί-
νουν τήν χαριστική βολή. Πέρασαν από κοντά μου. "Η προσκο-
ψη του πεθαμένου τριπλασιάσθηκε. Μ' έσωσαν τά τρία πτώματα
πού μέ πλάωσαν. "Ήταν τόσο έμφανή τά συμπτώματα του θανά-
του ώστε δέν έλαρον τόν κόπον νά εξετάσουν έμένα που
ήμουν από κάτω τους.

"Υστερα από λίγο δεύτερη επιθεώρηση.

Μερικοί πυροβολισμοί εκεί κοντά μου. "Αποτελείωσαν τους
τυχόν δώσαντας σημεϊα ζωής. Τόδιό μας γιρούλ πέρασεν
άτακτήριο. Καί τώρα θά περιμένω τήν νύχτα για νά του

δώσω όρόμο.

ΧΑΡΙΣΜΑ

ΘΕΟΥ

Ο Σωτήριος Στυλίδης έμπορος από την Δράμα καταθετεί
τά ακόλουθα:

"Μέ συνέλαβαν την πρώτην ήμεραν της Έπαναστάσεως. Ήλ-
θε στό σπίτι μου ένας βούλγαρος Χωρ/κας, γνωστός μάιστα
καί μέ διέταξε νά τον ακολουθήσω. Έγώ διατελών γνώστης
τῇ καταστάσεως καί των αναμενόμενων κακῶν ἐζήτησα ν'άπο-
φύγω. ΑΛΛ'αὐτός ἀνένδοτος μέ ἀπείλησε μέ τό ρεβόλβερ.
Ίσχυρίζετο ότι έχει διαταγήν. Από τό σπίτι μου μέ προέ-
πεμψαν μέ θορήνους καί όδουρμούς. Όταν ἐβγήκα έξω παρατή-
ρησα μεγάλη ἀναστάτωση καί ἐγνώριζα πλέον από ἐκείνην
τήν στιγμήν τήν τύχην μου.

Ωδηγήθηκα στην Αστυνομία. Τό θέαμα πού εἶδα ἐκεῖ
ἐνίσχυσε τίς κακές προαισθήσεις μου.

Συμμένοί μέ τό κεφάλι νά ακουμπᾷ σ'εδόν σιά γόνατα,
καθόταν περί τούς 60-70 συμπολίτες μου, ἐι των οποίων
πολλούς ἐγνώριζα. Όλοι δεμένοι πισθάγκωνα, μέ όψη
θλιβερή, ζωντανοί νεκροί.

Δ'έδεσαν κι'ἐμένα καί μέ σκούνησαν ανάμεσα στους ἄλλους
πῆρα τή θέση μου.

"Υστερ'από λίγο τό ἀπαίσιο βουλγαρικό "αἰντε" τράνταξε
τήν ἀσκή μας. Υπό μουστωδιάν πολυαρίθμων Βουλγάρων στρα-
τιωτῶν τραβήξαμε πρός τον γνωστόν Γολγοθᾶν. Έπάνω από
τά χαριτωμένα πευκάκια ενός λόφου της Δράμας.

Μιά μικρή στάση στην ἀρχή τοῦ ἀνηφόρου. Ο τελευταίος
σταθμός της ζωῆς. Η σκέψη μου ἀν ζητᾷ τρόπον σωτηρίας.
Μέ τό πρῶτο προχώρημα πρός τήν ἀνηφοριά ἀκριώς τήν στιγμή
πού θ'ἄρχιζε τό πολυβόλο τήν μακάβρια δουλειά του, πέφτω
σάν ἀπόπληκτος στή γῆ. Ήλυσαν ἄλλοι κατόπιν. ΑΛΛΑ ἔρε-
σαν γιά νά μήν ξανασηκωθοῦν.

Έπειτα έρχονται οί ἐπιθεωρήσεις. Πρώτη ἐπιθεώρησης.
Δευτέρα ἐπιθεώρησης. Δέν μέ ἀντελήφθησαν.

Τρίτη ἐπιθεώρησης. Τώρα πλησιάζει γνωστή φυσιογνωμία
βουλγάρου Χωρ/κου. Αὐτός κατάλαβε τί συμβαίνει. Ήλθε ό
ρόλος της παρακλήσεως.

Συγκινεῖται ὁ γνωστός μου βούλγαρος.

Ἀλλά τήνστιγμὴν ἐκεῖνη ἀπὸ μακρὰ ἀκούεται καλασμός ἀλόγου καὶ ἐμφανίζεται ἓνας βούλγαρος. Ἀξ/κός Τελεῖωσε πιά. Θά μέ σκοτώσουν.

Ὅταν ὅμως ἐπλησίασε ἀνεγνώρισα γνωστὸν βούλγαρον στὸν ὁποῖον μάλιστα μοῦ φαίνεται ὅτι εἶχα προσφέρει κάποτε καὶ ὀρισιμένην ἐκδούλευσιν.

Ὅταν ἐπλησίασε ἔπεσα στὰ πόδια του.

- "Καπετάν σέ παρακαλῶ, ὅτι ἐδώρησεν ὁ θεὸς μὴν τὸ ἀφαιρεῖς ἐσύ. Θά σέ βαρύνει ἡ ἀμαρτία..."

Ὁ Ἀξ/κός θυμήθηκε τὸ καλὸ μὲ ἀνεγνώρισε καὶ μοῦ χάρισε τὴν ζωή,

Αὕτῃ εἶναι ἡ ἱστορία μου. Δοξάζω τὸν θεό.

ΕΝΑΣ ΤΥΧΗΡΟΣ

ΣΤΟΥΣ ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΥΣ

Ὁ Νικόλας Παπαδόπουλος ἀπὸ τὴν Πλατανιά Δράμας, βρέθηκε στὴ Δράμα τὴν ἡμέρα τῶν σφαγῶν.

Συνελήφθη καὶ μαζὺ μὲ 300 ἄλλους Ἕλληνες δεμένους πισθὺ γκιωνα ὠδηγήθηκε στοὺς Στρατῶνες ἡεζικουῦ.

Ἐκεῖ κατὰ τὴν στιγμή τῆς ἐκτελέσεως, αὐτὸς ἐτραυματίσθηκε ἐλαφρά σὲ τρία μέρη τοῦ σώματος του. Ἐπεσε κατὰ γῆς καὶ ἐπεκρίνετο τὸν νεκρό.

Καθώρθωσε χωρὶς νὰ τὸν αντιληφθοῦν νὰ κρυφθῇ σὲ παρακείμενο θάμνο.

Παρακολούθησε μὲ φρίκη ὅλες τὶς ἐκτελέσεις, τὶς χαρακτηριστικὰς βολὰς καὶ τὸν ἐνδιαφασιστὸν τῶν πτωμάτων.

ΑΔΕΛΦΕΣ

ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ Σταματούλα καὶ ἡ Μαίρη Ζαχαροπούλου ἦσαν δύο ἀγνές Ἑλληνοπούλες τῆς ἀρχαίας Δράμας. Ὁ πατέρας τους, ἄλλοτε συνδικαλιστικὸ στέλεχος, εἶχε πεθάνει ἀπὸ χρόνια.

Αὐτὲς συντηροῦσαν τὴν χήρα μητέρα τους καὶ τὴν μικρότερη ἀδελφὴ τους τὴν Χαρίκλεια.

Οἱ Βουλγαρικὲς Ἀρχὲς εἶχαν ἐπιτάξει τὸ σκίτι τῆς θείας των γιὰ νὰ κατοικήσῃ σ' αὐτό ὁ Βούλγαρος Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Συν/ρχης Μιχαήλωφ.

Πέταξαν οι Βούλγαροι τα πράγματά της θείας έξω. Αυτές πήγαν να την βοηθήσουν στη μεταφορά.

Ο βούλγαρος στρατιώτης που έφρουρει το οίκημα είχε στην Σταματούλα μια χυδαία φράση και της έκανε μιάν άσχημη χειρονομία.

Εκείνη σαν τίμια Έλληνίδα τον προσέβαλε και του φώναξε/ ότι οι Έλληνες Στρατιώτες ποτέ δεν φέρονταν Έτσι.

Μια υπηρέτρια που ήξερε ελληνικά τό άκουσε και τό είχε στην Μιχαήλσα την σύζυγο του Συνταγματάρχου. Εκείνη τό βράδυ τό ανέφερε στον άνδρα της.

Αυτό ήταν η αρχή του τέλους.

Στις 14 Σεπτεμβρίου 1941 συλλαμβάνεται η Σταματούλα Ζαχαροπούλου με την κατηγορία ότι θα έβαζε βόμβα για να τινάξει τό σπίτι του Μιχαήλσφ. Η αστυνομία ήταν φηδύς

Τελικά την αφήνουν ελεύθερη.

Αλλά την νύκτα της 27 προς 30 Σεπτεμβρίου 1941 εισέρχονται βίβια τό σπίτι των αδελφών Ζαχαροπούλου δύο Βούλγαροι Χω/νες γνωστοί με τό μικρά των όνοματα, Σάββας και Μαρτίνος. Ζητούν την Σταματούλα. Αλλά η αδελφή της η Μαίρη δέν την άποχωρίζεται. Θα ακολουθήσει κι αυτή. Οι Χω/νες δέχονται. Η άμοιρη μάνα έτεμβαίνει και λέει ότι είναι νύκτα. Παρακαλεϊ τους Χω/νες να έλθουν αύριο να τίς πάρουν. Αγκαλιάζει τό κορίτσια της και δέν τό αφήνει.

Οι Χω/νες στρέφουν τό όπλα έναντίον της. Την διατάζουν να σπάση άλλοιως θα τίς σκοτώσουν όλες.

Η μάνα τους δίνει τό παλτά τους.

- Φορέστε τα να μην κρυώσετε του λέει.

Αλλά οι δύο κο έλλες ξέρουν καλά ότι είναι τό τέλος.

- Μάνα δώσε μας τό σταυρουδάκια μας και από μια εικόνίτσα να κρειάσωμεστό λαιμό μας.

Τοίς τάπερνάη στό λαιμό η μάνα και τό φιλά και τό ξαναφιλά τό κορίτσια της.

Κι' εκείνες δέν μπορούν να ξεκολλήσουν από την άγκαλιά της. Την φιλούν και την ξαναφιλούν. Όλες ξέρουν ότι είναι η τελευταία φορά που βλέπονται. Αλλά και οι τρεις δίνουν κουράγιο η μια στην άλλη, ότι θα ξαναγυρίσουν σε λίγο.

~~Αλλά~~ οι Βούλγαροι χωρ/νες βιάζονται. Με τους υποκοπάρχους των όπλων των, με βρισιές και με χυδαίες χειρονομίες τής αποχωρίζουν.

Αρπάζουν τήν Σταυρούλα και τήν «αίρη και τής οδηγούν στην Αστυνομία.

Πόσαι έξευτελισμοί μέσα στη νύκτα, εκείνη. Τελικά τής οδηγούν έξω από τήν Δράμα στον δρόμο προς τό Μοναστηράκι καθώς περνά ή τραγική συνοδεία ακούγονται οι βρισιές των Βουλγάρων και οι κραυγές των δυο κοριτσιών.

- Σκοτώστε μας κτήνη βουλγαρικά. Εμείς θα πεθάνουμε σαν Έλληνίδες. Σύντομα θα εκδικηθούν οι Έλληνες τόν θάνατό μας. Είμαστε Έλληνίδες περήφανες και τιμημένες. Είμαστε σκυλιά λυσασμένα και φίδια φαρμακερά".

Μαζύ τους οδηγούν στην εκτέλεση και μιάν άλλη αγνή Έλληνοπούλα τήν Ελένη Μπρέζα.

Εκεί στην σκοτεινή έρημιά πριν από τήν εκτέλεση οι Βουλγαρικοί γορίλλες τής βιάζουν απάνθρωπα όμαδια.

Ουρλιάζουν από τους πόνους και τήν ντροπή οι Έλληνοπούλες. Μά κανείς δέν υπάρχει νά τής σώσει.

Τέλος τό βουλγαρικό πολυβόλο σταματά τό μαρτύριό τους και τήν ζωή των τριών αυτών άθώων κοριτσιών.

Ενα ακόμη έγκλημα φρίκης του Βουλγαρικού σαδιόμου.

Ο όπλαρχηγός τής ΕΣΕΑ Γεώργιος Δελησαββίδης μας δίνει μιá θρυάσια περιγραφή των γεγοράτων εκτελέσεων στα Πευκάκια Δράμας. Συνελήφθη τό μεσημέρι τής 29-9-41 στό σπίτι του από τόν ίδιο τόν Βούλγαρο Δ/τή Ασφαλείας Στεπάν Μαγκελάνσκι.

Τόν ώδήγησαν στό Διοικητήριο όπου γινόταν ή συγκέντρωση έφελέκτων κρατουμένων.

Μαζύ μέ άλλους 300 τόν ώδήγησαν στη θέσι Πευκάκια, τήν 2αν απογευματινήν ώρα.

Οί εκτελέσεις είχαν αρχίσει και ήδη είχαν θανατωθεί στό σημείο εκείνο μέ πολυάλλα εκατοντάδες άλλου Έλληνες.

Όταν ήλθε ή σειρά τους, διετάχθησαν από τόν έπι κεφαλής Βούλγαρο Αξ/κό νά ξεκλώσουν επί τού έδάφους. πολυβόλα στήμένα. μέ ύψωμα άρχισαν τής πολυβολισμούς. Τήν 3ην απογευματινήν ώρα είχεν τελειώσει ή εκτέλεση. Εύτυχώς δέν είχε σκοτωθεί.

Μετά τήν 4ην απογευματινήν ώρα ήλθε τμήμα Βουλγαρικού

στρατοῦ για νά θώση στούς τυχόν ἐπιζώντες τήν χαριστική βολή.

Δέν ἔδν ἀντελήφθσαν ὅτι ἦτο ζωντανός.

Τήν 7ην ἐσπερινήν ὥραν ἦλθεν ἄλλη ὁμάς βουλγάρων στρατιωτῶν γιά τό πλιάτσικο τῶν πτωιάτων

Τήν 8ην νυκτερινήν ὁ Δελησαββίδης ἔφυγε μέσα στό σκοτάδι.

Τράβηξε γιά τάν Βαθύλαικο ὅπου ὅπως εἶδαμε σέ προηγούμενο κεφάλαιο διέσωσε τούς κατοίκους ἀπό τήν σφαγή.

Ἀπό τότε προῆμεινε στά ὄρη σάν ὄπλαρχηγός τῶν

Ἑθνικῶν Ἀνταρτικῶν ὁμάδων τῆς ΕΣΕΑ.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΘΥΝΑΤΩΝ

Πόσοι ἐδόλοφονήθησαν κατά τό Βουλγαρικό ψευδοκίνημα στή Δράμα;

Ἄγνωτος εἶναι ὁ ἀριθμός. Διότι ἡ 29-9-41 ἡμέρα Δευτέρα ἦταν ἡμέρα ἐβδομαδιαίας ἀγορᾶς καί πολλοί χωρικοί εἶχαν συρρεύσει στή Δράμα γιά τόν σκοπό αὐτό.

Υπολογίζονται τά θύματα σέ 4.500 Ἕλληνες. Οἱ ὑλικές ζημιές πού προεκάλεσαν οἱ διαρπαγές καί λεηλασίες ξεπέρασαν τίς 70.000.000 δρχ.

Ὁ ἀριθμός τῶν βιασθεισῶν ἀπό τούς Βουλγάρους Ἑλληνίδες παραμένει τελείως ἄγνωστος. Καί σάν νά μήν ἔφθαναν ὅλα αὐτά, οἱ Βουλγαρικές ἀρχές ἐπέβαλαν στόν πληθυσμό τῆς πόλεως 10.000.000 λέβα πρόστιμο πού εἰσεπράχθη σάν φορολογία.

Ἡ Δράμα πού χάρει στόν Μητροπολίτη Ἀγαθάγγελον τό 1913 εἶχε διαφύγει τήν σφαγή, δέν διεσώθη τό 1941 Σήμερα ἓνα μνημεῖο λιτό ἀπέναντι στό Δημοτικό κῆπο θυμίζει στούς ἐπιγενομένους τήν μεγάλη σφαγή καί τήν μεγάλη θυσία ^{τῶν βουλγάρων} στό βωμό τῆς Ἐλευθερίας ~~τῶν βουλγάρων~~.--

---

ΟΙ ΠΑΡΤΙΖΑΝΟΙ ΔΙΑΔΥΟΝΤΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΗ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Από τις αρχές του δευτέρου δεκαημέρου του Οκτωβρίου 1941 η στάση των Βουλγαρικών Αρχών απέναντι στους παρτιζάνους μεταβάλλεται.

Η συνεργασία, ή συνενοχή, καί η υποβοήθηση του παρτιζανικού κινήματος διακόπτεται.

Οι Βούλγαροι πράκτορες λίγοι λίγοι αρχίζουν να διαρρέουν επιστρέφοντες καί πάλι στις Βουλγαρικές στρατιωτικές μονάδες των.

Ο Βουλγαρικός Στρατός που μέχρις εκείνες τις ημέρες απέφευγε να έλθη σε σύγκρουση με τους Παρτιζάνους τώρα αναλαμβάνει επιθετική δραστηριότητα.

Οι Κομμουνιστές αρχίζουν να καταφιώκονται. Τρεις ήταν οι αιτίες αυτής της μεταβολής.

1.- Η σφαγή ^{στην ανατολική πλευρά} του Ελληνικού πληθυσμού είχε συντελεσθεί, χάρις στην αφορμή του ψευδοκινήματος. Τώρα τό κίνημα αυτό δεν τους χρειαζόταν.

2.- Η δύναμη των παρτιζάνων είχε αυξηθεί. Από 600 που ήταν κατά τό ψευδοκίνημα, τώρα με την άνοδο στα βουνά όλων των Κομμουνιστών καθώς και άλλων αφελών Ελλήνων καί γυναιοπαίδων θά είχε ξεπεράσει τις δύο χιλιάδες.

Η δύναμη αυτή όσο παρέμενεν άνοργάνωτη ήταν βέβαια άκίνδυνη, αλλά κανείς δεν μπορούσε να προδικάση, τί θά συμβή εάν έξοπλιζόταν καί διοργανώνετο.

3.- Είχαν διαρρεύση πληροφορίες για τά φρικτά γεγονότα των σφαγών στην πέραν του Στρυμόνος Ελλάδα καί είχαν προκληθεί σοβαρές διαμαρτυρίες της Κυβερνήσεως των Αθηνών καί διαφόρων Ελληνικών οργανώσεων προς τις Γερμανικές Αρχές κατοχής. Υπήρχε κίνδυνος τά γεγονότα αυτά να έχουν δυσάρεστον αντίκτυπο στη Βουλγαρική Κυβέρνηση Γι' αυτό έπρεπε να γίνει έκδηλη ή καταδίωξη των παρτιζάνων ώστε ν' αποδειχθῇ ὅτι υπηρξεν ὡπαναστατικό Κίνημα.

ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ

ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΑ

Στά βουνά στά στρατόπεδα Δερμιτζογιάννη καί Ισμαήλ Ὀμπάση είχαν συγκεντρωθεῖ 2000 καί πλέον ἄνδρες καί

γυναικόπαιδα.

Οι μάχιμοι άντρες πού μπορούσαν νά εξοπλισθοῦν ανήρχοντο σε 1500 περίπου.

Αποτελοῦσαν δηλαδή μιὰ σημαντική καί υπολογισήμη δύναμη. Αλλά ελλείπαν δύο ἀπο τίς κυριώτερες προϋποθέσεις, γιά τήν δημιουργία ισχυροῦ ανταρτικοῦ σώματος.

Πρῶτον τά ὅπλα καί δεῦτερον ἡ ἀξία ἡγεσία.

Τά ὅπλα μόλις ἐπαρκοῦσαν γιά 500 περίπου άντρες. Αὐτά εἶχαν δοθεῖ μόνον σέ ἐμπίστους Κομμουνιστές. Σπάνια ἐδίδοντο σέ πρόσωπα πού δέν εἶχαν Κομμουνιστικό παρελθόν. Κι' αν κατά λάθος ἐδίδοντο ὅπλα σέ ἄλλα άτομα, ἔπειτα ἀπό λίγο τά ἀφώπλιζαν πάλι.

Αὐτό εἶχε δημιουργήσει δύο κατηγορίες παρτιζάνων. Τούς ἐνόπλους πού ἀποτελοῦσαν τήν "άνωτερη τάξη" καί εἶχαν ὅλα τά δικαιώματα ἀκόμα καί τό δικαίωμα ζωῆς ἢ θανάτου καί τούς ἀόπλους πού ἦσαν οἱ "παρίες".

Σ' αὐτούς τούς παρίες ἀνετίθεντο ὅλες οἱ ἀγῶνες καί ἡ διαγωγή τῶν ἐνόπλων ἀπέναντι αὐτῶν ἦταν περιφρονητική. Μέ τήν ἔλλειψη μάλιστα τροφίμων πού παρουσιάστηκε οἱ παρίες δέν εἶχαν οὔτε δικαίωμα τροφῆς.

Φυσικό λοιπόν ἦταν οἱ "παρίες" αὐτοί νά ἀρχίσουν νά μισοῦν τήν "άνωτερη τάξη".

Αλλά καί ανάμεσα στούς ἐνόπλους παρτιζάνους εἶχαν δημιουργηθεῖ δύο παρατάξεις. Ἀπό τήν μιὰ μεριά ὑπῆρχαν οἱ Καπετάνιοι καί τά μεγάλα Κομματικά στελέχη πού εἶχαν τα πάντα στή διάθεσή τους, μέχρι καί ὁμορφες γυναῖκες καί ἀπό τήν ἄλλη οἱ ὀπλῖτες πού ἔτρωγαν τά ψύχουλα τοῦ "συμποσίου" τῶν μεγάλων.

Υπέβασκεν λοιπόν καί ἐδῶ μιὰ μικρή διαμάχη. Αὐτά ὅλα ἀποδεικνύουν ὅτι δέν ὑπῆρχεν ἀξία ἡγεσία γιά νά διοικήσῃ αὐτό τό ἀσύνταχτο μπουλούκι καί νά τό μεταβάλῃ σέ πειθαρχημένα ἀξιόμαχη δύναμη.

Καί πραγματικά ὁ Καπετάν Κίτσορ καί τό Ἐπιτελεῖο του μπορεῖ νά φοροῦσαν βαρειά φυσάμλινια καί νά ἔλεγαν μεγάλα λόγια, ἀλλά τούς ἔλλειπεν ἡ ἀναγκαία γνώση, γιά ἓνα παρόμοιον ἀγῶνα καί δέν διεπνέοντο ἀπό τόν φλογερόν ἐνθουσιασμό τό ἀναγκαῖο θάρρος καί τόν δραματισμό πού πρέπει νά ἔχουν οἱ ἡγέτες.

Ἐπανεπαύοντο καθήμενοι σάν πασάδες στό λημέρι τῶν καί ἐθελοτυφλοῦσαν, μπροστά στήν ἐπερχομένη τρομερή γι' αὐτούς

πραγματικότητα.

Δέν είχαν τήν δύναμη νά τήν αντιμετώπισουν.

Ήρκοῦντο στήν πίστη των πρός τόν Κομμουνισμό πού δυστυχῶς δέν μπορούσε νά τούς σώση.

Εἶχαν ἤδη διαβρωθεῖ ἀπό τούς Βουλγάρους πράκτορες πού τούς ἀπεκοίμιζαν μέ φαιδρές ὑποσχέσεις.

Ἐνεπιστεύοντο τίς βουλγαρικές ἀρχές ἀγνοῶντας τήν βουλγαρική δολιότητα.

Ἐπίστευαν ὅτι δέν θά κατεδιώκοντο.

Ἡ ὥρα τοῦ τέλους των ἐπλησίαζε κι' αὐτοί ἐστέκοντο ἀδρανεῖς μπροστά στό μοιραῖο πιά πεπρωμένο των, παρασύροντες στόν ὄλεθρο ἑκατοντάδες ἀφελῶν ὁπαδῶν των.

ΚΑΚΑ

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Τά πρῶτα ἄσχημα νέα ἔφθασαν ἀπό τό Δοξᾶτο. Νέοι "Ἕλληνες Δοξατινοί" ἔφθασαν στό βουνό κατατρομαγμένοι .

Ἀνήγγειλαν τήν προδοσία τῶν Βουλᾶρων καί τίς τρομερές σφαγές.

Τό νέο συνεκλόνησεν ὅσους τό ἄκουσαν. Πολλοί ἤθελαν νά φύγουν νά πᾶνε στά χωριά των νά μάθουν τί γίνονται οἱ δικοί των.

Τότε ὁ Καπετάν Κίτσος ἐπενέβη, ἀποφασιστικά . Κάλεσε σέ " μικρή ἀνάκριση " τούς ἀγγελιοφόρους. Ἀπεφάνθη ὅτι αὐτοί οἱ "Ἕλληνες εἶναι πράκτορες τῶν Βουλᾶρων πού ἦλθαν στά λημέρια τῶν Παρτιζάνων γιά νά ἐνσπείρουν τόν πανικό καί νά προκαλέσουν ζημιά στόν ἀγῶνα.

Τούς παρέπεμψε στό " ἔκτακτο ἀνταρτοδικεῖο ". Μετά συνοπτική διαδιακασία τούς ἐξετέλεσαν.

Τό ἴδιο συνέβη καί μέ τούς ἀγγελιοφόρους ἄλλων χωριῶν.

Ἀλλά τώρα πιά τά νέα ἤρχοντο ἄλλεῖ ἀλλήλα . Ἦταν ἀδύνατο νά σταματήσουν τήν διάδοση τῆς φρικτῆς ἀλήθειας.

Ἐξ' αἰτίας τοῦ ψευδοκινήματος πᾶ χωριά κατεστρέφοντο καί οἱ "Ἕλληνες" ἐσφάζοντο χωρίς οἶκτο ἀπό τούς Βουλᾶρους.

Τά νέα αὐτά προεκάλεσαν ἀναταραχή καί δυσἀρέσκεια στοὺς Ἕλληνες πού εἶχαν ἀκολουθήσει τούς Παρτιζάνους.

ΠΕΙΝΑ

ΚΑΙ.... ΚΑΛΟΠΕΡΑΣΗ

Κοντά σέ ὅλα τά κακά προσεζέθη καί ἡ πείνα. Ὁ Βουλγαρι-

νός στρατός περιήρχετο τά χωριά σφάζοντας και λεηλατώντας. Ποιός θα τους έπρομήθευε τώρα τά αναγκαία τρόφιμα για να τραφή μια ηύξημένη σε αριθμό δύναμη.

Βέβαια τά ηγετικά στελέχη είχαν τό κρεατάκι τους και τό φωμάκι τους. Άλλά οι άπλοι παρτιζάνοι και τά γυναικόπαιδα υπέφεραν από πραγματική πείνα.

Ο Κων/νος Χ" Αβραμίδης κάτοικος Χωριστής πού αναγκάσθη με μέ τήν έκκληση του ψευδοκινήματος στό χωριό του ν' άκολουθήση τους παρτιζανους άφηγεΐται:

" Στά βουνά πίσω από τά κύρια είχαν οι παρτιζάνοι τά λημέρια τους. Επί κεφαλής του στρατοπέδου ήταν ένας δικηγόρος ά ό τόν Νικηφόρο όνομαζόμενος Χρήστος γυιός του Τοπάλ Καγΐζα.

Δέν υπήρχαν τρόφιμα για τους άντάρτες. Άλλά οι Άρχηγοι και οι Καπετάνιοι έτρωγαν καλά.

παρουσιάστηκε μια διαρροή των άνταρτών. Κι' έγώ προσπάθησα να φύγω αλλά δέν τά κατάφερα. Αφωπλίσθηκα από τους έμπίστους Κομμουνιστάς σαν ύποπτος. Μέ έθεσαν υπό περιορισμόν. Ήμουν κάπως από τήν προύρηση ενός ρωμαλέου Βουλγάρου μέ μουστάκια πού παρίστανε τόν Κομ/στή. Αυτός είχε τίς πληροφορίες από τό κόμμα για μένα. Μοϋ έκανε μάλιστα παρατηρήσεις γιατί συναναστρέφομαι μόνον Άθηνικόφρονες κατοίκους της Χωριστής, γιατί προπολεμικά είχα σχέσεις μέ τίς Έλληνικές αρχές της Χωριστής, γιατί καταφερόμουν τότ σε συζητήσεις κατά των Κομ/στών και των Βουλγάρων κ.λ.π.

Έγώ όμως πεινούσα. Έβλεπα ότι οι Καπετανέοι και τά Κομματικά στελέχη είχαν απ' όλα. Έγώ τότε έπλησίισα ένα γνωστό μου Κομματικό Στέλεχος από τήν Χωριστή τόν Ευριπίδη Κοΰκο. Αυτός έβραζε ένα κεφαλάκι αρνίσιο σε πρόχειρη χύτρα. Τόν παρακάλεσα και μοϋ έδωσε λίγη σοϋια.

Ένοιωσα ικανοποιημένος μ' αυτό τό λίγο φαγητό, και δόξασα τόν Θεό...»

ΔΟΔΟΦΟΝΙΕΣ

" Άρχισε λοιπόν έπειτα από όλα αυτά ή διαρροή των παρτιζάνων προς τά χωριά, ήάρ' όλον ότι υπήρχεν ό κίνδυνος συλλήψεως των από τους Βουλγάρους.

Έν τω μεταξύ ή κατάσταση γίνεται όλοένα και πιο επικίνδυνη.

Ο Βουλγαρικός Στρατός έπειτα από μια σειρά μικρών

ἐπιθετικῶν κρούσεων μέ μικροομάδες παρτιζάνων προετοιμάζετα γιά εὐρεῖες ἐκκαθαριστικῆς ἐπιχειρήσεις.

Ἡ 20 Ὀκτωβρίου 1941 φημολογεῖται ὅτι θά εἶναι ἡ ἡμερομηνία ἐνάρξεως τῆς ἐπιθέσεως. Ἡ πληροφορία φθάνει στόν Καπετάν Κίτσο πού ἐπὶ τέλους ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἔφθασαν ἡ ἔρα νά ἀντιδράσῃ.

Ἀλλά ἡ Μαρξιστικὴ του κατάρτιση τόν ἡμιόδιζε νά ἀντιμετωπίσῃ σωστά τὴν κατάσταση.

Ἐδωσε λύση κατὰ Κομμουνιστικὸ τρόπο.

Ἐιάλεσε γενικὴ συγκέντρωση τῶν Παρτιζάνων ἐνόπλων καὶ ἀόπλων.

Ἐδήλωσεν ὅτι ὅποιος θέλει μπορεῖ ἐλεύθερα νά φύγῃ ἀρνεῖ νά τοῦ τό ἀναφέρει. Τό Ἀρχηγεῖο θά ἀναλάβῃ τὴν ἀσφαλῆ του μεταφορὰ στό, χωριό του.

- Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά φύγουν, κατέληξε, νά σηκωθοῦν ὄρθιοι καὶ νά μοῦ ποῦν τὰ ὀνόματά τους γιά νά τοὺς χορηγηθῇ ~~κινεματικὴ~~ κανονικὸν ἀπολυτήριο.

Ὅλοι τόν κοίταζαν καχύποπτα. Δέν τοὺς ἄρεσεν αὕτῃ ἡ αὐθόρμητη" πρσφορὰ τοῦ Καπετά Κίτσου. Ἦταν δόλιος καὶ Κομμουνιστῆς γι' αὐτό δέν τοῦ εἶχαν ἐμπιστοσύνη.

Μόνον 17 ἔνοπλοι παρτιζάνοι Κομ/σταί τόν πίστεψαν. Σηκώθηκαν ἀνύποπτοι καὶ ἀνεφεραν στόν Ἀρχηγό τους ὅτι θέλουν νά ἐπιστρέφουν στά σκίτια των.

Ἐκεῖνος τοὺς κάλεσε καὶ παρέδωσαν τόν ὅπλισμό των. Ἀμέσως μετὰ τοὺς παρέλαβεν ἔνοπλον ἀπόσπασμα ἐμπίστων Κομ/στῶ καὶ τοὺς ἐξετέλεσεν ~~πᾶ~~ στήν παρακείμενη χαράδρα.

Αὐτό ἦταν τό " κανονικὸ ἀπολυτήριο".

Ἡ ὁμαδικὴ αὕτῃ δολοφονία συντάραξεν ὅλους. Οἱ Κομμουνισταὶ εἶδαν ὅτι τώρα ἐκινδύνευαν ἀπὸ τοὺς ἰδούς τοὺς συντρόφους των. Ἐπρεπε, γιά νά ἐπιζήσουν, νά πειθαρχοῦν τυφλά στίς οἰασδῆποτε διαταγές τοῦ ἀνεκδιήγητου αὐτοῦ " Καπετά/Κίτσου".

Οἱ ἄλλοι χωρικοὶ πού παρασυριένοι εἶχαν ἀκολουθήσει τοῦ παρτιζάνου δέν ξανατόληψαν θά θέσουν τέτοια ζήτημα.

Ὁ τρόμος εἶχε παγώσει τίς καρδιές.

Οἱ ἄλλοι Κομ/σταί καὶ οἱ ἄλλοι χωρικοὶ ἔβλεπαν ὅτι ἔπρεπε νά ξεφύγουν, μέ κάθε θυσία, ἀπὸ τὰ νύχια τῶν αἰμοδιφῶν αὐτῶν Κομμουνιστικῶν στελεχῶν.

Γιατί καὶ ἄλλοι πολλοὶ Ἕλληνες ἐδολοφονήθησαν ἀπὸ τό

ἐπιτελεστικὸν ἀπόσπασμα τῶν παρτιζάνων ἐκεῖ στά βουνά χωρὶς καμμιά κατηγορία.

Πιστοὶ ἔνοπλοι κομ/σταὶ φύλαγαν ἄγρυπνα τίς διαβάσεις καὶ ἀλλοίμονο σ' ἐκεῖνον ποῦ θ' ἀπεπειρᾶτο νὰ δραπετεύσῃ.

Τὸν σκότωσαν ἐπὶ τόπου.

Παρ' ὅλα αὐτὰ βρέθηκαν θερμαῖοι ἄντρες, ὅπως ὁ ἱατρός Ι. Ἰωαννίδης, ὁ Νιάνιος ἀπὸ τὴν Χωριστή καὶ ἄλλοι ποῦ καυτηροῖαζαν τὴν ἐγληματικὴν διαγωγὴν τῶν Κομματικῶν στελεχῶν καὶ τὴν ἀνικανότητά τους νὰ χαράξουν ἓνα στρατηγικὸ σχέδιο ποῦ νὰ ἡγάγῃ τοὺς παρτιζάνους ἀπὸ τὴν δύσκολη θέσιν εἰς τὴν ὁποῖα εἶχαν περιέλθει.

Ὅλοι τοὺς ἐδολοφονήθησαν χωρὶς οἶκτο.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ

ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Ὁ Βουλγαρικὸς Στρατὶς ἀφοῦ ἀναπαύτηκε γιὰ λίγο ἔπειτα ἀπὸ τίς πολυήμερες κατὰ τῶν Ἑλλήνων σφαγὰς, λεηλασίες καὶ βιασμούς, ξεκίνησε πάνοπλος γιὰ τὴν διάλυση τῶν κομμουνιστικῶν παρτιζάνων.

Δέν χρειάζοταν ἰδιαίτερο θάρρος καὶ ἰκανότης γι' αὐτό.

Οἱ παρτιζάνοι ὅπως εἶδαμε ἦσαν ἔτοιμοι νὰ διαλυθοῦν.

Μέ τίς πρῶτες κρούσεις, τρομερὴ ὑπῆρξεν ἡ διαρροή τῶν ἀόπλων ἀλλὰ καὶ τῶν ἑνόπλων παρτιζάνων.

Μέσα σὲ λίγες ἡμέρες δέν ὑπῆρχε τίποτε ἀπὸ ὅλο ἐκεῖνο τὸ πολυάνθρωπο συγκρότημα.

Οἱ Βούλγαροι, ἔχοντας ὁδηγοὺς τοὺς ἴδιους τοὺς πρακτο-
ρές των ποῦ εἶχαν εἰσχωρήσῃ στοὺς ΚΚΕ κατεδίωξαν καὶ ἐξόν-
τωσαν συστηματικὰ ὅλα τὰ Κομματικὰ στελέχη ποῦ ἐγνώριζαν
τὴν ἀλήθεια.

Δέν ἐγύτωσε κανένας.

Ὁ Καπετάν Αἰτσος, ὁ Κρόκος καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐφονεύθησαν ἢ ἐξετελέσθησαν. Ἐλάχιστοι διέφυγαν.

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ

ΤΟΥ ΚΡΟΚΟΥ

Γιὰ νὰ προσδώσουν κάποια νομιμότητα εἰς τὰς ἐνέργειάς των καὶ πρό παντός γιὰ νὰ δώσουν κάποιαν ἀληθοφάνεια στὸν ~~ἀντι~~-
ἀγῶνα τοῦ ψευδοκινήματος ἀσκηνοθέτησαν μιὰ δίκη στοὺς
Βουλγαρικὸς Στρατοδικεῖο Δραμας.

28 Κομματικά στελέχη έδικιάσθησαν σέ δίκες όπερέττας.

"Όσοι έβεβαίωσαν μέ τίς καταθέσεις των ότι δέν υπήρχε συνεργασία Βουλγαρικῶν 'Αρχῶν Λατοχῆς καί Κομ/κῆς 'Οργανώσεως Δράμας έτιμωρήθησαν μέ φυλάκιση καί μετέπειτα άφέθησα έλεύθεροι.

"Όσοι όμως ήξεραν κι' έτόλμησαν νά ποῦν τήν τρομερήν αλήθεια έτυφειίσθησαν άμέσως.

Μεταξύ τῶν κατηγορουμένων ήταν καί ό άναφερθείς σέ προηγούμενο κεφάλαιο Κομ/στῆς Κρόκος από τά Κύρια.

Αυτός άπολογούμενος στό Στρατοδικείο είχε τό θάρρος νά πετάξη κατάμουτρα σω ύς Στρατοδίκες.

- Τί ζητάτε εύθύνες από έμένα καί δέν ζητάτε από τόν Νομάρχη Δράμας καί από τόν Δ/τή Χωρ/κῆς Δράμας πού διωχά-
νωσαν τήν επανάσταση; Σέ μένα τόν ίδιον έρχόταν ό Νομάρ-
χης σας καί μέ παρακινούσε συνεχῶς νά όργανώσωμε παρτιζά-
νικό κίνημα. Σέμένα έδωσε χρήματα, όπλα καί άλλα έφόδια γι
νά ~~τά~~ δώσω~~ν~~ στό κόμμα μου.

Σέ μένα μου παρέσχε τόσες καί τόσες διευκολύνσεις γιά νά
έπιτύχω καλύτερα στήν διοργάνωση τοῦ κινήματος. 'Ός καί
τίς προκηρύξεις πού μοιράζομε αυτός μάς τίς έτύπωσε.

Τί ζητάτε λοιπόν εύθύνες από έμένα;

'Από τούς δικούς σας 'Αρχηγούς νά ζητήσετε εύθύνες πού
άφοῦ μάς ξεσήκωσαν κι' επέτυχαν τν σκοπό τους, μετά μάς
πρόδωσαν καί τώρα θέλουν νά μάς βουλώσουν τά στόμα μέ τόν
θάνατο"

Τό ίδιο βράδυ ό Κρόκος είχε τουφεκισθεῖ, στό 'Ινστιτου-
το Καπνοῦ Δράμας όπου έγίνοντο οί εκτελέσεις.

'Αλλά ή κατάθεση τοῦ Κρόκου διεδοθη στή Δράμα.

Γιάνη' άποφύγουν τάς χόλια καί τυχόν έπιπλοκές μέ τίς Γερ-
μανικές άρχές ή Βουλγαρική Κυβέρνηση έκρινε σκόπιμο νά μετ-
θέση σέ άλλο μέρος τόν Βούλγαρο Νομάρχη Δράμας Γκεωργιήε

Μιά ακόμη απόδειξη τοῦ έπαίσχυντου ρόλου πού έπαιζεν ό
κύριος αυτός στήν διοργάνωση τοῦ ~~φ~~ευδοκινήματος.

Η ΕΠΙΛΟΓΗ

ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ

'Αλλά τό πλήθος αυτό πού είχε διαρρεύσει στά βουνά δέν
ήταν δυνατόν μετά τήν διάλυση τῶν Παρτιζάνικων ομάδων νά
κρυφτῇ.

Οί περισσότεροι κατέφυγαν στάχωριά, όπου αφού ἐκρύβοντο για λίγο καιρό μετά είδικές ἐπιτροπές βουλγάρων κι' Ελλήνων μεσολαβοῦσαν καί τᾶς συνεβίβαζαν μέ τόν πρόεδρο τῆς Κοινότητά, για νά μήν ὑποστοῦν ἄλλες διώξεις.

Ἐξ' ἄλλου εἶχε πιά δοθῇ ἐπίσημα ἡ ἀμνηστία καί πωυλάχιστον τυπικά δέν ἐδιώκοντο.

Χαρακτηριστική εἶναι ἡ ἀφήγηση τοῦ Κων/νου Χη Ἀβραμίδου ἀπό τήν Χωριστή.

"... Τελικά μέ τούς ὁμοχωρίους μου Ἐμμανουηλίδου καί Βασιλειάδου ἀποφασίσαμε νά φύγουμε, ἀπό τῶς Παρτιζάνους.

Ἐναμεσημέρι πού ἔβρεχε πολύ ἔστειλα τήν ὥρα τῆς ἀναπαύσεως τόν Ἐμμανουηλίδου μέ τήν χλαίνη μου καί τᾶς πυρομαχικά μου κρυμμένα κάτω ἀό αὐτήν νά προχωρήσῃ σιγά σιγά ἔξω ἀπό τήν περιοχή πού κυκλοφοροῦσαν οἱ Κομ/σταί φρουροί, τοῦ Στρατοπέδου.

Ἐγώ ἔπιασα μιά θέσιν ἐκείκοντά καί παρακολουθοῦσα ὡς τήν κατάλληλη στιγμή νά φύγουμε.

Ἐκείνη τήν ὥρα πέρασε τό Κομμουνιστικό περίπολο. Ἐτοίμασα τό ὄπλο μου για νά κῆθε ἐνδεχόμενο. Ἀν ἀνεκάλυπταν τόν φίλο μου ἢ ἐμένα θά τούς σκοτώνα.

Εὐτυχῶς δέν μᾶς εἶδαν καί ἔφυγαν.

Ἀπό κεῖ καί πέρα τᾶ ἄλλα ὅλα ἦταν ἔνοια.

Μέσα στή βροχή φύγαμε καί φτάσαμε στή Χωριστή Νύχτα. Μέ φρίκη μάθαμε τᾶ τραγικά γεγονότα τῆς σφαγῆς τῆς 30-9-41.

Ἐγώ κρύφθηκα στό ταβάνι τῆς ἀχυρῶνας μου.

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ παρτιζάνοι διελύθησαν καί ἀκούστηκε ὅτι δόθηκεν ἀμνηστία.

Μιά ἐπιτροπή στό χωριό ἀποτελούμενη ἀπό τόν Δημήτρη Παπαρδέλα, τόν Κων/νο Βελένη καί τόν προδότη Σωκράτη Δήμα μεσολαβοῦσεν στόν βούλγαρο πρόεδρο τοῦ χωριοῦ μας για τήν παράδοσή μας χωρίς νά τιμωρηθοῦμε. Σ' αὐτούς κατέφυγαν οἱ δικοί μου, για νά τακτοποιήσουν τήν θέσιν μου ἀπέναντι στίς Βουλγαρικέσ' ἀρχές.

Πραγματικά ὁ βούλγαρος πρόεδρος μέ ἐκάλεσε στά Γραφεῖα

- Ποῦ ἦσαν τόσο καιρό; μέ ρώτησεν.

- Φοβήθηκα " γκοσπουντίν κμέτ" / κ. Πρόεδρε / καί για νά γλυτώσω ἀπό τήν σφαγή κατέβηκα στόν κᾶμπο. Μετά ξαναῆλθα στό σπίτι μου.

- Ποῦ κρυβόσουν εμεῖς ψάξαμε.

- Στό τάβανι τῆς ἀχυρῶνας μου " γκοσπουντίν".

- Πάει καλὰ, εἶπεν κῆκ ἐκεῖνος κάνοντας ὅτι μέ πιστεύει.

Ἄπό ἐδῶ κι' ἐμπρός νά καθήσης φρόνιμα καί νά μήν τρέχης στούς κάμπους γιατί ἔρχεται χειμῶνας. Κανείς δέν πρόκειται νά σέ πειράξῃ ὅσο ξικάθῃσαι ἡσυχος. Στό ὑπόσχεται ὁ Βασι-
ληῆς Βόρις. Νά ἐρχῃσαι τακτικά στήν Κοινότητα καί νά τά συζητᾶμε οἱ δύο μας σάν φίλοι.

- Εὐχαριστῶν πολὺ " γκοσπουντίν Κμέτ" Εὐχαριστῶ πολὺ γιά τὰ καλὰ σου λόγια. Φρόνιμα θά καθήσω. Ἀλλά μήν μοῦ ζητᾶς νά σοῦ κάνω ἐπισκέψεις.

- Γιατί; Δέν θέλεις τήν φιλία μου;

- Μήν θυμῶνεις " γκοσπουντίν", δέν εἶναι λυγρὸς ὁ δόξος
~~ὁ ἐκεῖνος ἀνθρώπος~~

- Ἀλλά ποίος εἶναι;

- Ἐγώ εἶμαι φτωχὸς Γκοσπουντίν ἐσύ εἶσαι πλούσιος. Ἐγώ μέ τήν πείνα μου καὶ τήν δουτυρία μου πῶς θά σοῦ ἀνταποδώσῃ τὰ κερᾶσματα πού θά μοῦ κάνεις ὅταν θά σ' ἐπισκέπτομαι.

Ἐγώ εἶμαι φτωχὸς, ἀλλά ὑπερήφανος. Θά θίγεται τό φιλότιμό μου.

- Πάει καλὰ ἄς γίνῃ ὅπως θέλῃς."

24

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ - ΟΜΟΛΟΓΙΣΜΟΙ - ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

Ἡ Ἐπιθεώρηση Νομαρχιῶν Μακεδονίας ^{ἐν τῇ Δεσ/μ} ποῦ ἦταν ὁπωςξέρουμε ἡ νόμιμη κάλυψη ἀπέναντι τῶν Γερμανιῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς, τῇ μυστικῇ Ἑλληνικῇ ὑπηρεσίᾳ ἀντιμετωπίσεως τῆς Βουλγαρικῆς ἐπιβουλῆς, ἐληροφορήθη τὴν 1-10-41 τίς σφαγές τῆς Δράμας.

Ἡ πληροφορία προήρχετο ἀπὸ διαφυγόντες Ἕλληνες ποῦ ἔφθασαν στὴν περιοχή Νιγρίτης.

Ἀπὸ τῆς 2αῖς Ὀκτωβρίου 1941 ὁ ἴδιος ὁ Ἐπιθεωρητὴς Νομαρχιῶν Συν/ρχης Ἀθανάσιος Χρυσόχοδου ἀνέλαβε τὴν ἐξέταση καὶ προστασία τῶν διαφυγόντων ἀπὸ τὴν σφαγὴ Ἑλλήνων τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας.

Ἀβεβαιώθη ὅτι δὲν ἐπρόκειτο γιὰ συνήθη βουλγαρικὰ ἔντροπα, ἀλλὰ γιὰ συστηματικὴν ἐξόντωση τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τοῦ νομοῦ Δράμας καὶ πιθανόν καὶ ἄλλων περιοχῶν.

Ἀνέφερεν στυς προϊσταμένους του καὶ στοὺς ἄλλους ἀρμοδίους.

Στις 4-10-41 μαζί με τὸν Γενικό Δ/τὴ Μακεδονίας Στρατηγὸ Ραγιαβῆ ἐπισκεύονται τὸν φιλοβούλγαρον Ἀνώτερο Στρατιωτικὸ Δ/τὴ Θεσσαλονίκης, γερμανὸ στρατηγὸ Κρενσικ.

Ὁ Ραγιαβῆς διαμαρτύρεται ἄφοβα καὶ σὲ τόνον ποῦ δὲν ἐπετρέπετο. Ἀλλὰ τὸν παρασύρει ἡ ἀγανάκτησή του γιὰ τὸ διαπραττόμενο μετὴν ἀνοχή τῶν Γερμανῶν, βουλγαρικὸν ἔγκλημα σὲ βάρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὁ Κρενσικ ὑπεσχέθη ἄμεση Γερμανικὴν ἐπέμβαση καὶ κατάσχεση τῶν σφαγῶν.

Στις 5-10-41 ὑποβάλλεται ἀπὸ τὸν Χρυσόχοδου ὑπόμνημα με λεπτομέρειες περὶ τῆς διοργανώσεως τοῦ ψευδοκινήματος τῶν διαπραχθέντων μακουργημάτων.

Οἱ Ἕλληνες τῆς Γερμανοκρατουμένης Ἑλλάδος μαθαίνουν τὰ τραγικὰ γιὰ τὸν Ἑλληνισμό γεγονότα ἀνεστατάθησαν.

Βαρὺ τὸ ἑθνικὸ πένθος γιὰ τοὺς χιλιάδες ἔθνομάρτυρες τῆς Δράμας.

Στις 6-10-41 ἡ Ἐπιτροπὴ Θεσσαλονίκης τῶν προσφύγων ἀπὸ τὴν Μακεδονία καὶ Θράκη ἀποστέλλει πρὸς τὸν Χίτλερ καὶ τὸν Μουσολίνι τὸ ἀκόλουθο τηλεγράφημα:

" Καθαρῶς Ἑλληνικός πληθυσμός Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Θράκης 1.200.000 κατοίκων κατόπιν βουλγαρικῶν μηχανο-
ραφικῶν δολοφονεῖται ἀπό 7ῆμέρου κατὰ τόν ἀγριώτερον τρόπον
ὑπό βουλγαρικῶν ἀρχῶν . STOP

Αἱ σφαγαί ἐξακολουθοῦν. STOP

Ἐπικαλούμεθα τὰ ἐγνωσμένα φιλόανθρωπα καί φιλελληνικά
ὅρων αἰσθήματα. STOP.

Ἰκετεύομεν ὑμέτεραν ἐπέμβασιν πρὸς κατάπαυσιν τῶν
φόνων καί τῆς ἐξοντώσεως τοῦ πληθυσμοῦ. >>

Συγχρόνως ἡ ἴδια ἐπιτροπὴ παρουσιάζεται στίς Ἑλληνικέ
καί Γερμανικέ Ἀρχές καί ζητᾷ τὴν ἄμεσθ ἐπέμβασή τους,
γιά νά σταματήσῃ ἡ σφαγὴ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους.
Τὴν ἴδια μέρα ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν προσφύγων ἀπὸ τὴν Μακεδονία
καί Θράκη ποὺ ἐδρεύει στὴν Ἀθῆνἀ ἐπισκέπτεται τοὺς πλη-
ρεξουσίους Γερμανούς καί Ἰταλίους . Ἐπιδίδει σ' αὐτοὺς
μακροσκελές ὑπόμνημα μέ πληροφορίες γιά τὰ γεγονότα τοῦ
ψευδοκινήματος. Τὸ ὑπόμνημα αὐτὸ ἀρχίζει μέ τὰ ἀκόλουθα:

" Εἰς μακρὸν ὑπόμνημα ἀπὸ Ἰουνίου ἐ.ἐ. τὸ ὁποῖον ὑπεβά-
λομεν εἰς τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα σχετικῶς μέ τὴν ὑπὸ τῶν
Βουλγάρων κατάληψιν τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Δυτικῆς
Θράκης, εἴχομεν τὴν τιμὴν νά τονίσωμεν, ὅσον ἡ κατοχὴ
τῶν ἐπαρχιῶν τούτων τῆς Ἑλλάδος ἐκ μέρους τῆς βουλγαρίας
θά ἦτο ἀναποφεύκτως ὀλεθρία διὰ τοὺς πληθυσμοὺς αὐτῶν,
ἐν τῷ συνόλῳ Ἑλληνικοῦς.

Αἱ ἀνησυχίαι ἐκεῖναι δυστυχῶς ἐκδηλώθησαν περισσότερο
ἀπὸ ὅτι ἐφантаζόμεθα. Εὐθύς ἅμα τῇ ἀποχωρήσει τῶν Γερμανι-
κῶν στρατευμάτων οἱ Βούλγαροι ἐλεδόθησαν εἰς τὸν διὰ τῆς
βίας ἐμβουλγαρισμὸν τῶν Ἑλληνικῶν τούτων ἐπαρχιῶν...."

Τὸ ὑπόμνημα συνεχίζει μέ περιγραφὴ τῶν διώξεων, καί ἀν-
λούθως ἀναφέρει "...." Ἡδὴ πληροφοροῦμεθα μέ ἄκλειρον
ὁδὸν ὅτι ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἢ Τρίτης 29ης
ἢ 30ης Σεπτεμβρίου ἤρξατο καί ἐξακολουθεῖ ἀκόμη συστημα-
τικὴ σφαγὴ εἰς τὰς κομποδολεῖς Δοξάτου, Χωριστή, Κίργια, Ροδ-
λεῖβος, Κουζλούκιοι, Ἀλιστράτην, Ὀρφάνι, --ροσωτσάνην,
Γάζωρον καί ἅπαντα τὰ δυτικὰ χωρία τοῦ Παγγαίου ἐπίσης
ὁ καί εἰς τὴν πόλιν τῆς Καβάλας...."

Ἀκολουθεῖ ἀριθμητικὴ καί συνοπτικὴ κατὰ περιοχάς περι-
γραφὴ τῶν σφαγῶν.

Εἶναι φανερόν ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ στερεῖται ἀκριβῶν πληρο-
φοριῶν. Ἡ Δράμα π.χ. ὅπου ἔγινεν ἡ μεγαλύτερη σφαγὴ δὲν

αναφέρεται.

Αυτό είναι πολύ φυσικό, διότι δεν είχαν ακόμα διαπεράσει τον Στρυμώνα Έλληνες από όλες τις περιοχές.

Τό υπόμνημα καταλήγει.

"...Τοιαύτη μεταχείρισις τῶν πληθυσμῶν ἀποδεικνύει ἄνευ ἄλλου τήν ἀνικανότητα τῆς Βουλγαρικῆς διοικήσεως . Δέν δύναι ν' ἀσκήσῃ τό ἔργον της, εἰ μή διά τῆς τρομοκρατίας καί τῆς αἱματοχυσίας.

Μισεῖ τούς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν μας.

Δέν ἐπιδιώκει ~~ἐμψή~~ τήν ἐξοντωσίν των.

Οἱ Βούλγαροι πιστοποιοῦν ἔτσι ὅτι εὗρισκονται ἐπὶ ξένου ἐδάφους, ἐν μέσῳ ἐθνικῶς ξένων πληθυσμῶν.

Οὐδεὶς φονεῦει ἀδιακρίτως κατὰ μάζας τοὺς ὁμοεθνεῖς του.
Ἐξοχώτατε.

Οἱ ἐν Ἀθήναις Μακεδόνες καί Θράκες τόσον εὐεῖνοι πού διαμένομεν μονίμως , ὅσον κι' ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι 5.000 περίπου κατέφυγον ἐδῶ μετά τήν ἐκδίωξίν των ἀπό τοὺς Βουλγάρους, διαμαρτυρόμεθα μέ ὅλην τήν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας διὰ τὰς ὁμότητες καί τῶν ἀδελφῶν μας, οἱ ὁποῖοι παρεδόθησαν εἰς τήν Στρατιωτικὴν καί Πολιτικὴν Διοίκησιν τῆς Βουλγρίας.

Ἔχομεν τήν τιμὴν νά καταγγείλωμεν εἰς ὑμᾶς τὰ γεγονότα ταῦτα, τα ὅποια πλήττουν ἀθώους καί δυστυχεῖς πληθυσμούς καὶ νά σᾶς παρακαλέσωμεν νά πράξητε ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον εἰς νά τεθῇ τέλος εἰς αὐτά.

Μόνον μία ταχεῖα ἐπέμβασις ὑμῶν δύναται νά εἶναι ἀποτελεσματικὴ καί νά προλάβῃ περαιτέρω ἀφανισμόν τῶν πληθυσμῶν.

Οὐδενὸς πολιτισμένου ἀνθρώπου ἢ λαοῦ ἡ συνείδησις δύναται νά παραμείνῃ ἀσυγκίνητος.

Ἡ συμπεριφορὰ τῶν Βουλγάρων ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, τρίς ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος μιᾶς ἀνθρωπίνης γενεᾶς , τό 1913, τό 1916-1918 καί σήμερον δέν εἶναι πλέον ἀνεκτὴ. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θά ἐξεγείρῃ πάντων τὰ ἀνθρωπιστικὰ αἰσθήματ , οὕτως ὥστε διὰ τῆς ἐμπράκτου ἀποδοκιμασίας νά σταματήσῃ ἐπὶ τέλος....."

Στίς 8-10-41 ἡ υπηρεσία τοῦ Συν/ρχου Χρυσόχδου ὑποβάλλει δεύτερης ἔκθεσιν μέ νεώτερες πληροφορίες .

Στίς 9-10-41 ὑποβάλλει καί τρίτη ἔκθεσις πού μπροστά στήν διαπίστωση τῆς συνεχίσεως τῆς γενοκτονίας προτείνει

τά ακόλουθα:

"....'Εάν δέν εἶναι δυνατόν νά ληφθῶσι μέτρα σωτηρίας τοῦ πληθυσμοῦ τούτου ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, συμφέρει νά υποκύψωμεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Βουλγαρικοῦ προγράμματος " Τά ἑλληνικά 'δάφη κενά πληθυσμοῦ" καί νά ἐπιδιώξωμεν τὴν ἐπίτευξιν διεπεραιώσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἐντεῦθεν πρὸς τοῦ Στρυμῶνος, ἵνα ὑποστῶμεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες κοινὴν τύχην.

'Εάν πρὸ ἐντεῦθεν τοῦ Στρυμῶνος ἔδαφος τῆς πατρίδος μας δέν εἶναι δυνατόν νά δεχθῇ καί διαθρέφῃ τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν, ἠὲξημενον κατὰ τὸ ἐκατομμύριον τῶν κατοίκων τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Ἀυτικῆς Θράκης, εἶναι ἐπαριές νά περιλάβῃ τοὺς τάφους ὅλων τῶν Ἑλλήνων".

Στις ἐπόμενες ἡμέρες οἱ διαμαρτυρίες τῆς ἐπιτροπῆς Μακεδόνων Θρακῶν συνεχίζονται, ὑποβάλλεται καινούργιο ὑπόμνημα πού παρέχει ἄφθονα τῶρα στοιχεῖα περὶ τῶν σφαγῶν.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ

ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ

Οἱ Ἑλληνικὲς διαμαρτυρίες προεκάλεσαν τὴν ἐπέμβαση τῶν Γερμανῶν στὴ Βουλγαρικὴ Κυβέρνηση γιὰ τὴν κατάπαυση τῶν σφαγῶν.

'Ο Βούλγαρος ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν ἀναγκάζεται νά κάνῃ μιὰ ψευδῇ ἀνακοίνωση. Τὸ Βουλγαρικὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἑξωτερικῶν δίδει " πρὸς κόνφερανς" στοὺς Ἀνταποκριτὰς τῶν ξένων δημοσιογραφικῶν πρακτορείων, διὰ νά τοὺς κατατοπίσῃ μὲ τὴν πρόοδο τῆς... Ἑλληνικῆς Ἐκκινήσεως.

'Απὸ τὴν Γερμανικὴ ἐφημερίδα " Ντόϊτσε Μαρίν Φροντ Τσαϊτουγκ" τεύχος 41 τῆς 8-10-41 ἀποσποῦμε τὴν ἀκόλουθη εἴδηση στὴν ὁποία ἀναφέρονται τὰ τερπνά παραμύθια πού ἐλέχθησαν.

" Ἐπισήμως ἀνεκοινώθη ὅτι κατὰ τὴν 28ην καὶ 29ην Σεπτεμβρίου, μία διὰς Ἑλλήνων, ἡ ὁποία ἦλθεν ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῆς σημερι νῆς Ἑλλάδος διέβη τὰ Βουλγαρικὰ σύνορα, διὰ νά ἐξεγείρῃ τὸν ἐκεῖ Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν, καί νά ἀναλάβῃ τὰς ἀρχὰς εἰς μερικά χωρία τῆς περιοχῆς Δράμας.

Μεταξύ τῶν κατὰ τοιοῦτον τρόπον σχηματισθεισῶν Ἑλληνικῶν συμμοριῶν, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ὥπλισμέναι μὲ ὅπλα καὶ πολυβόλα

καί τῶν ἐκεῖ ἀρχῶν ἐσημειώθη συμπλοκή ἣτις διήρκεισεν ἐπὶ πολλὰς ὥρας καί κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐσημειώθησαν θύματα εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη.

Τὴν 29ην Σεπτεμβρίου αἱ συμμορίαι κατεστράφησαν. Αἱ βουλγαρικαὶ ἀρχαὶ καταδιώκουν τὰς ὑπολοίπους, οἵτινες ἀπεμακρύνθησαν. Τάξεις καὶ ἡσυχία ἀποκατεστάθησαν ἤδη.

Ἐν σχέσει μὲ τὰς ἐπισήμους ταύτας ἀνακοινώσεις ἐδέχθη ὁ διευθυντὴς τύπου τοῦ Βουλγαρικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν πρεσβευτὴς Νικολαΐεφ, τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ξένου τύπου ἐν Σόφια καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς διασαφήσεις διὰ τὴν πορείαν τῆς Ἑλληνικῆς κινήσεως πρὸς ἐπανάστασιν.

Ὡς ἀνέφερεν ὁ Ὑπουργός, μερικοὶ ὀπλισμένοι Ἕλληνες ἀπὸ τὴν δεξιάν ὁχθὴν τοῦ Στρουμνός εἰσῆλθον τὴν νύκτα τῆς 29ης Σεπτεμβρίου εἰς τὸ βουλγαρικόν ἔδαφος, ὅπου τοὺς ἀνέμενον ἄλλαι συμμορίαι ὀπλισμένοι μὲ ὅπλα καὶ πολυβόλα. Αἱ Ἑλληνικαὶ συμμορίαι ἀποτελοῦμεναι ἀπὸ ἑκατοντάδας τινας προσώπων ἐπετέθησαν κατὰ τῆς κωμοπόλεως Δοξάτου τῆς περιοχῆς Δράμας. Κατέλαβον τὰ στρατιωτικὰ καταστήματα καὶ ἐφόνευσαν τοὺς ἐκεῖ σταθμευόντας πέντε Βουλγάρους Χωροφύλακας, οἱ ὅποιοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀντιπαραταχθοῦν εἰς τὴν πολὺ μεγαλυτέραν Ἑλληνικὴν δύναμιν.

Ὁ Ἀστυνομικὸς Σταθμὸς ἐκῆ.

Οἱ ἐπαναστάται ἐπετέθησαν κατὰ τὴν νύκτα τῆς 29ης Σεπτεμβρίου ἐναντίον τριῶν ἀκόμη κωμοπόλεων τῆς περιοχῆς Δράμας καὶ κυρίως τῆς Ἀγγίστης, Πλεύνας καὶ Προσώτσάνης, ὅπου πάλιν προσέβαλον τοὺς Ἀστυνομικοὺς. Ἐπληκολούθησε συμπλοκή εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος καὶ τμήματα τοῦ ἐν ἐπιφυλακῇ βουλγαρικοῦ Στρατοῦ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συμπλοκῆς μίᾳ γέφυρᾳ ἐπὶ τοῦ Στρουμνός καὶ πολλὰ οἰκήματα ἐβλάβησαν.

Ἀπὸ βουλγαρικῆς πλευρᾶς ἐφονεύθησαν 19 καὶ περισσότεροι ἐτραυματίσθησαν.

Τὴν ἑσπέραν τῆς 29ης Σεπτεμβρίου ἐτέτυχεν ἡ βουλγαρικὴ ἀστυνομία καὶ ὁ Στρατός νὰ κυκλώσουν τὰς συμμορίας καὶ νὰ τὰς καταστήσουν ἀκινδύνους.

Ἡ κίνησις πρὸς ἐξέγερσιν ἀποτελεσθεατικῶς κατεστάλη.

Εἰς 9-Ιϙ-41 στήν Γερμανικὴ ἐφημερίδα "Ντονάου Τσάουτγην" δημοσιεύεται παρόμοια εἰδησεογραφία.

Προστίθεται μόνον ποιὰ θά εἶναι ἡ ἀποζημίωσις τῶν φονεφ-

θέντων Βουλγάρων χωρικών.

Επίσης αναγράφεται ότι ο περιφερειακός Διοικητής Δράμας Κουσουλάρωφ "... περιοδεύσας έπεσκέφθη την περιοχόν ταύτην και διαβεβαίωσεν ότι άπανταχοῦ επικρατεῖ πλήρης τάξις και ήσυχία...."

Μπράβο στή δημοσιογραφικήν εήμερωότητα των έφημερίδων αὐτῶν και στήν πληρότητα των Βουλγαρικῶν ανακοινώσεων.

Γιά τίς σφαγές οὔτε λέξη.

Στά δημοσιεύματα αὐτά τά καιροθη, άνέεδρα^α αμέσως οί Έλληνικές Αρχές.

Ο Συν/χης Χρυσόχοδου άπέστειλε στίς 13-10-41 πρός τόν Άνώτερο Γερμανό Στρατιωτικό Δ/τή Θεσ/κης και τόν Γερμανό φρούραρχο έμπεριστατωμένων υδώνημα, μέ πλήρεις και λεπτομερεῖς πληροφορίες περί των πραγματικῶν γεγονότων της στάσεως, των όνομάτων των Βουλγαριζόντων και Κομ/στῶν ήγητόρων τοῦ ψευδοκινήματος και των φρικαλέων σφαγῶν που έπηκολούθησαν.

Τό υδώνημα κατέληγε.

"...Οί Βούλγαροι οὔτως εῦρον άφορμήν έλ μιᾶς στάσεως, εἰς ήν δφατείνονται ότι είχαν 13 θύματα να έξολοθρευσωσι τόν Έλληνικόν πληθυσμόν της Άνατολικής Μακεδονίας.

Υπάρχουν πλεῖστα ενδείξεις "οτι τά γεγονότα προα-
ρασηεύσαν έιμελῶς οί Βούλγαροι. Ένα έπιτύχως τό έξαγ-
γελθέν ύπ' αὐτῶν πρόγραμμα ότι θέλουνι την Άνατολικήν Μακεδονίαν και Θράκην κενήν πληθυσμοῦ.>>

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΕΣ

ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ

Και πριν από τό κίνημα και μετά από αὐτο πολλοί Βούλγα-
τοι εἴτε άθελά τους, εἴτε ώθούμενοι από κάποιο αἶσθημα
ένοχῆς εἶπαν την αλήθεια για τό ψευδοκίνημα τοῦ Σεπτεμβρί
τοῦ 1941.

Ο Έλλην Σωτήριος Μαργαριτίδης κάτοικος Προσωτσάνης
κτέθεσεν ενώπιον των Έλληνικῶν άρχῶν τά ακόλουθα.

"....Κατά τά τέλη Ιουλίου 1941 ο Βούλγαρος γενικός
γραμματεὺς της Κοινότητος Προσωτσάνης Νικόλα Ζλαταρωφ
έν Γιάμπολης Βουλγαρίας συνδιασμεδάζων μετά μερικῶν κατοί-
κων Προσωτσάνης και εύρισκόμενος έν εύθυμία εἶπεν έμπιστευ-
τικῶς πρός τούς Αρῆστον Σακάρη, Βασίλειον Κακανῶν, Πανα

γιώτην Πουργιατζίδην κ.λ.λ.

"Τό καλό πού θᾶς θέλω, σηκωθείτε νά φύγετε ἀπ' ἐδῶ. Διότι σέ λίγο καιρόθ' ἀσπύρουν πολλά πράγματα καί τί σᾶς περιμένει δέν ξέρετε...."

Οὗτοι ἔφυγαν καί ἔπειτα ἀπό ὀλίγον καιρόν ξέσπασεν τό ψευδὸ κίνημα...."

Ὁ Ἰωάννης Τσαλίκη τοῦ Κων/νου, κάτοικος Νιγηφόρου συνελήφθη ἀπό τοὺς Βουλγάρους τό πρῶτο δεκαήμερο τοῦ Αὐγούστου 1941 :

Κατά τήν μεταφοράν του στή Δοξάμα ὑπέστη πολλοὺς βασανισμοὺς καί ξυλοδαρμοὺς. Τελικά τόν ὑπεχρέωσαν ν' ἀναχωρήσῃ μέσα σέ 24 ὥρες γιά τήν πέραν τοῦ Στρουμῆνος Ἑλλάδος.

Στήν κατάθεσή του πρὸς τίς Ἑλληνικὰς Ἀρχάς ἀναφέρει.

".... Ἦρώτησα τόν ἐπὶ κεφαλῆς Βούλγαρον Ἀξιόχου τῆς Ἀστυνομίας, τί σφάλμα διέπραξα καί ἐδάρην καί διώχνομα ἀπό τό χωριό μου.

Τότε αὐτός μοῦ ἀπήντησεν ἐπὶ λέξει τά ἑξῆς :

- Μετά 20-25 ἡμέρες θά μέ θυμηθεῖς ὅτι σοῦ κάνω καλό πού σέ δῶχνω. Πράγματι μετά πάροδον μηνός περίπου ἐξεργάγη ἡ ψευδολογία...."

Στό Δοξάτον ὁ Βουλγαρικὸς ἱερέας Μάρκος Κοσμάνωφ κατεθάβετο ἀπὸ ἓνα αἶσθημα ἐνοχλῆς γιά τὴ σφαγὴ τῶν 300 ἁθῶν Δοξατινῶν πού διέπραξαν οἱ Βούλγαροι συμπατριῶτες του. Σέ μιὰ στιγμή εἰλικρινείας μετά τήν Ἐπανάστασιν εἶπε πρὸς Ἑλληνας κατοίκους τοῦ Δοξάτου.

- Σάν Χριστιανὸς θέλω νά σᾶς πῶ τὴν ἀλήθειαν. Τό κίνημα τό ἔκαναν οἱ Βούλγαροι διὰ νά σφάζουν τοὺς Ἑλληνας. Οἱ Βούλγαροι σᾶς ἐζήλευσαν καί ἤθελαν νά ἀντρεχοντώσουν....

Ὁ Βούλγαρος Ντιμίτρι Ευθυμиеφ ἀπὸ τὰ Ἄνω Νευροκομίου Βουλγαρίας εἶπε πρὸς Ἑλληνας κατοίκους τῆς Πετρούσης.

- Ἡ ἐπανάστασις ἦτο ἔργο τῶν Βουλγάρων γιά νά δικαιολογήσωμε τὴν ὁμαδική σας ἐξόντωση.

Τὴν ἐπανάστασιν τὴν ἐκάμαμε ἐμεῖς οἱ Βούλγαροι γιά νὰ δείξετε ἐσεῖς οἱ Ἕλληνες τὰ πόδια σας καί νὰ τὰ κόψωμεν.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ

ΒΡΕΥΝΕΣ

Πιεζόμενος ἀπὸ τίς διαμαρτυρίες τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἀθηνῶν, τῶν Ἐπιτρόπων Προσφύγων καθὼς διαφόρων

ἄλλων ὀργανισμῶν ὁ Γερμανὸς Πληρεξούσιος στήν Ἑλλάδα διέταξε τὸν Στρατηγὸν Κρένκεν ποὺ εἶχε τὴν ἔδρα του στὴ Θεσσαλονίκη νὰ ἐνεργήσῃ ἐπιτόπιον ἔρευνα γιὰ νὰ πιστοποιηθῇ τί ἀκριβῶς συνέβη.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ Νοεμβρίου 1941 ἐπιτροπὴ Γερμανῶν Ἀξ/κ περιοδεύει τὴν Δράμα καὶ ὅλην τὴν Ανατ. Μακεδονία καὶ Θράκη καὶ πιστοποιεῖ μὲ φρίκη τὴν τραγικὴ ἀλήθεια.

Στὶς ἐκθέσεις τωνοὶ Γερμανοὶ Ἀξ/κοὶ πιστοποιοῦν τὴν ἀλήθεια.

Ὁ Γερμανὸς πρόξενος στὴ Καβάλα περιοδεύει κι' ἐκεῖνος τὴν περιοχὴ μέτρησιν συνοδεύει ἑνὸς Γερμανοῦ Ἀξ/κοῦ.

Στὴν ἐκθεσὴ του ἐπιβεβαιώνει γεγονότα καὶ διαβεβαιώνει τὸ Ὑπουργεῖο του ὅτι δὲ ὁλόκληρὴ τὴν περιφέρειαν δὲν ὑπάρχει Βούλγαρος κίτοικος.

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ

Δὲν ὑπῆρξε Βούλγαρος ποὺ νὰ εὐρίσκητο στὸ νομὸ Δράμας καὶ νὰ μὴν ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος στὶς σφίγγες, λεηλασίες καὶ βιασμούς.

Ὅλοι οἱ Βούλγαροι ἀσχέτα ἀπὸ ἡλικία, ἐπαγγελμα καὶ ἀξίωμα εἶχαν ἐνταχθεῖ στὶς μικτὲς ὁμάδες Στρατιωτικῶν-Ἀτυνομικῶν-Δημοσίων ὑπαλλήλων-ἰδιωτῶν- κ.λ.π. τοῦ ἐδημιουργησαντὰ φρικτὰ γεγονότα τοῦ ψευδοκινήματος.

Στὸ ἐγκλημα τῆς γενοκτονίας ποὺ ὁρεγράχθη στὸν νομὸ Δράμας συνυπεύθυνοι καὶ συναυτουργοὶ εἶναι ὅλοι οἱ Βούλγαροι καὶ βουλγαρίζοντες ποὺ εὐρέθησαν ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες καθ' οἵονδῃποτε τρόπον σ' αὐτὸν τὸν μικρὸν ἐδαφικὸ χῶρο.

Παραθέτουμε γιὰ τὴν Ἱστορίαν μερικὰ ὀνόματα πρωταιτίων

1) ΓΚΕΟΡΓΙ ΓΚΕΟΡΓΚΙΕΦ

Βούλγαρος Νομάρχης Δράμας. Ἐπρωτοστάτησεν στήν προετοιμασίαν καὶ σκηνοθεσίαν τοῦ ψευδοκινήματος ἐρχόμενος σ' ἐλαφὴ μὲ Κομ/στές. Ἐλαβεν ἐνεργὸν μέρος σ' αὐτό. Προετρεπε τὰ ὀργάνά του νὰ καταδιώκουν ἀλύτητα τοὺς Ἕλληνας καὶ διέταξε συνεχῶς ἀπελάσεις Ἑλλήνων πτῆν πέραν τοῦ Στρυμῶνος Ἑλλάδα.

2) ΠΕΡΒΑΝ Μ ΑΝΤΖΑΒΑΡΩΦ ή ΠΕΤΒΑΡΩΦ

Βούλγαρος Δήμαρχος Δράμας. Έλαβεν ενεργόν μέρος στις σφαγές της 29-9-41. Αυτός έδωσε τό σύνθημα της ενάρξεως της σφαγής των κρατουμένων στη πλατεία της Δράμας Έλλήνων Ένέταξεν όλους τους Βουλγάρους Δημοτικούς υπαλλήλους στις ένοπλες μικτές ομάδες σφαγών.

Εκότωσε μέ τά χέρια του στη Κεντρική πλατεία της Δράμας τόν Έλληνα Κων/νον Χριστοφορίδη εργοστασιάρχην αεριούχων ποτών.

Έχρηματίσθη κατά τόν πλέον αίσχρό καί αναίσχυντο τρόπο σέ βάρος των Έλλήνων.

Μετά τό κίνημα έισηγήθη τήν απέλαση όλων των Έλλήνων πέραν τοῦ Στρυμῶνος.

3) ΜΙΧΟΣ ΜΙΚΑΗΛΩΦ

Συνταγματάρχης τοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ. Στρατιωτικός Διοικητής Δράμας ἀπό της Βουλγαρικῆς εἰσβολῆς μέχρι τό 1943.

Ο Στρατιωτικός ὀργανωτής των ὁμαδικῶν σφαγῶν των συτηματικῶν λεηλασιῶν καί των ὁμαδικῶν βιασμῶν σέ βάρος των Έλλήνων καί Έλληνίδων τοῦ Νομοῦ Δράμας.

Από τόν έξώστη της Δημαρχίας Δράμας παρώτρυνε τους Στρατιῶτες του τήν 29-9-41 νά έξοντώσωντό Έλληνικό στοιχεί μέ προσωπική του διαταγή έξετελέσθησαν οί ἀδελφές Σταματούλα καί Μαίρη Ζαχαροπούλου.

Προέβη σέ πολλές διαρπαγές ἐρίπλων, ἐμπορευμάτων κ.λ.κ. ἀνήκοντα σέ Έλληνες τάδελοῖα ιδιοποιήθη.

4) ΙΩΣΗΦ ΜΠΕΚΙΑΡΩΦ

Αντισυνταγματάρχης τοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ. Δ/τής τοῦ 57ου Βουλγαρικοῦ Συντάγματος Πεζικοῦ. Μέ τό σύνταγμα του προέβη σέ ὁμαδικές ἐκτελέσεις, λεηλασίες καί βιασμούς σέ βάρος Έλλήνων καί Έλληνίδων της Δράμας.

5) ΣΤΡΑΚΙΝΩΦ

Λοχαγός τοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ. Έλαβεν ενεργόν μέρος στις σφαγές της Δράμας τήν 29-9-41. Έσκότωσε μέ τά χέρια του Έλληνες.

Στίς ἐπόμενες ἡμέρες προέβη μέ τους στρατιῶτες του σέ ὁμαδικές ἐκτελέσεις στά χωριά της υπαίθρου.

Τόν Έλληνα... Δημ. Παπαχρίστη... κάτοικον... Παραγανιάς... έξερνε δεμένον πίσω ἀπό τό στρατιωτικό αὐτοκίνητό του μέχρι ὅτου τό κορμί του διεμελισθῇ.

Από τις διαρπαγές και τους εκβιασμούς σε βάρος των Ελλήνων συνεκέντρωσεν πολλά χρήματα με τα οποία αγόρασε μέγαρο στη Σόφια παρά την λεωφόρον Αδάλφου Χίτλερ.

Τό 1942 έριξε μέσα στην Δημοτική λίμνη Δράμας ένα Βλινόπουλο 12 έτών και τό έπνιξε . Μετά τό κίνημα προήχθη σε Ταγ/χη.

6) ΝΤΡΑΜΤΣΕΦ

Ταγ/χης του Βουλγαρικού Στρατού. Έλαβεν ενεργόν μέρος στις ομαδικές σφαγές και τις άλλες εγκληματικές πράξεις.

7) ΝΤΙΜΙΤΡΙ ΝΤΙΜΕΤΡΩΦ

Ταγματάρχης της Βουλγαρικής Στρατιωτικής Διοικήσεως Δράμας. Ένας από τους επιτελικούς οργανωτές του ψευδοκινήματος και των σφαγών.

Κατά τό κίνημα έλαβεν ενεργόν μέρος στη διάπραξη εγκλημάτων σε βάρος των Ελλήνων.

8) ΛΑΒΕΑΝΤΕΡ ΝΤΑΤΣΩΦ

Υπολοχαγός του Βουλγαρικού Στρατού.

Επί κεφαλής εκτελεστικών αποστολαίων εξετέλεσεν εκατοντάδες Ελλήνων.

9) ΚΥΡΙΑ ΧΡΙΣΤΕΦ

Ανθ/στής του Βουλγαρικού Στρατού.

Έλαβεν ενεργόν μέρος στις σφαγές της Δράμας και αέλλα εγκλήματα σε βάρος των Ελλήνων.

Με τά χέρια του έσκότωσε στην πλατεία της Δράμας την 29-9-41 τόν Έλληνα τυρέμπορον Αλφαϊον.

10) ΝΤΙΜΙΤΡΙ ΠΕΙΤΣΕΦ

Ταγ/χης , Διοικητής της Βουλγαρικής Χωρ/της Δράμας.

Κύριος οργανωτής των σφαγών. Είχε κληθῆ στη Σόφια για την υποβολή των σχεδίων του και την λήψη οδηγιών.

Οι Βούλγαροι Χωρ/κες κατά διαταγήν του στη διάρκεια του ψευδοκινήματος και μετέπειτα έδολοφόνησαν χιλιάδες άθώους Έλληνες, διήρπασαν Ελληνικές περιουσίες , έβίασαν Έλληνίδες και κατεβασάνισαν χιλιάδες Έλληνες κρατούμενους εκ των οποίων πολλοί έέθαναν άργότερα ή κατήντησαν ανάπηροι.

Τήν ήμέρα του ψευδοκινήματος από τόν έρώστη της Δράμας έδωσε τό σημείο στον Δήμαρχο Μπαντζαβάρωφ ότι όλα είναι έτοιμα για να δώση εκείνος τό σύνθημα έναρξεως της σφαγής. σε

Προέβη εκτοπίσεις των Ελλήνων.

Ἰσπανομακεδονική

11) **ΣΤΕΦΑΝ ΜΑΓΚΕΛΑΝΣΚΗ**

Βούλγαρος Διοικητής Ἀσφαλείας Δράμας. Ἀπό τοὺς ὀργανω-
τὰς τοῦ ψευδοκινήματος. Ἐλαβεν ἐνεργόῃ μέρος σὲ ὅλα τὰ
κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐγυλῆματα καὶ διεπράχθησαν.

Ὁ ἴδιος συνέλαβε καὶ ὠδήγησε πολλοὺς Ἕλληνας στὰ
κρατητήρια τῆς Βουλγαρικῆς Ἀστυνομίας οἱ ὁποῖοι κατὰ δε-
ταγὴν του ἐξετελέσθησαν στὴ θέσῃ Πευκάκια Δράμας.

Τὴν 29-9-41 ἐσιότωσε μετὰ χεῖρια του στὴν πλατεῖα τῆς
Δράμας τὸν Ἕλληνα Βενέτην.

Ἐπεδόθη μέ μανία σὲ λεηλασίες Ἑλληνικῶν περιουσιῶν, ἐ-
βιασίους Ἑλλήνων καὶ βιασίους Ἑλληνίδων. Ἐξετόπισεν Ἕ-
λληνες πέραν τοῦ Στρυμῶνος. Ὑπῆρξεν τόσον ποταπὴ καὶ
ἀνέντιμος ἡ διαγωγὴ αὐτοῦ καὶ ἀπέναντι τῶν Βουλγαρικῶν
ἀρχῶν ὥστε τὸν ἀπέτρεξαν ἀπὸ τὴν Βουλγαρικὴ Χωρ/κή.

Μετὰ τὴν ἀποταξὴν του παρέμεινε στὴ Δράμα ὅπου ἱδρύσε με-
γαλὴν ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν μὲ κεφάλαιο 2.000.000 λεβίων
καθὼς καὶ ἓνα κατάστημα λιανικῆς πωλήσεως διαφόρων εἰδῶν.

12) **ΤΙΧΟΜΙΡ ΣΤΑΤΣΕΦ**

Βούλγαρος Ὑποδ/κῆς Ἀσφαλείας Δράμας. Συμμετέσχεν ἐνε-
ργόῃ στίς ἐντελέσεις Ἑλλήνων στίς λεηλασίες Ἑλληνικῶν
περιουσιῶν καὶ στοὺς βιασμούς τῶν Ἑλληνίδων.

Ἐξετόπισε πολλοὺς Ἕλληνες πέραν τοῦ Στρυμῶνος.

Ἐξεβίασε πολλοὺς Ἕλληνες καὶ ἔλαβεν ἀπ' αὐτοὺς μεγάλα
χρηματικὰ ποσὰ ἢ διάφορα τιμαλφῇ μεγάλης ἀξίας π.χ.
ἀπὸ τὸν Ἰωάν. Παπάρογλου τὸν ὁποῖον ἐφυλάκισεν ἐπὶ 10
ἡμέρας γιὰ νὰ τὸν ἀφήσῃ ἐλεύθερον τὸν ἄρπαξε 4 χρυσὰ
βραχιόλια, δύο δακτυλίδια, μιὰ χρυσὴ καδένα καὶ 13 χρυσεὶς
λίρες.

Κατὰ τὰ ἔτη 1943-1944 ἐσκότωσε μέ τὰ χεῖρια του τοὺς ἄνω-
νον Παστουματζίη, Δημήτριο Παπακρήστου, Σταμάτην ἀγνώστου
ἐπωνύμου καὶ Λαζαρίδην ἀγνώστου ὀνόματος.

Ἡ κόρη τοῦ τέως Δημάρχου Δράμας Μιχαὴλ Φέσσα βασανίσθη-
κε τόσον ἀπάνθρωπα ἀπ' αὐτόν ὥστε δέν ἄντεξε καὶ πέθανε.

13) **ΓΚΕΟΡΓΚΙ ΣΩΤΗΡΩΦ**

Βούλγαρος Διοικητὸς καὶ Ἐφεδρὸς Ταγ/χης τοῦ Βουλγαρικοῦ
Στρατοῦ.

Ἐλαβεν ἐνεργόῃ μέρος στὰ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐγυλῆματα.

14) **ΑΤΑΝΑΣ ΣΛΑΒΩΦ**

Βούλγαρος Ἐφεδρὸς Λοχαγός. Ἐφέδρὸς τοῦ Βουλγαρικοῦ

Κομιτάτου Δράμας.

Όργανωτής καί πρωτοστάτης τῶν ἐγκλημάτων σέ βάρος τῶν Ἑλλήνων πού διέπραξαν οἱ Κομιτατζήδες καθώς καί οἱ Βουλγαρίζοντες Ἕλληνες στόν νομό Δράμας.

Ἐχρηματίζετο ἀσύστολα ἐμβιάζοντας διαφόρους εὐπόρους Ἕλληνες.

15) ΤΡΑΙΚΟ ΠΟΠΩΦ

Βούλγαρος ἀπό τό Ἄνω Νευροκόπι. Ὅργανο τῆς Βουλγαρικῆς Ἀσφαλείας καί Βασανιστῆς τῶν Ἑλλήνων. Κατά τήν διάρκεια τοῦ ψευδοκινήματος ἐσκότωσε μέ τά χέρια του πάνω ἀπό 100 Ἕλληνες.

16) ΣΤΑΘΗΣ ΣΤΑΙΒΦ

Ἀρχικομιτατζῆς Βούλγαρος.

Εὐναιργάσθη μέ τίς Βουλγαρικές ἀρχές Δράμας στήν ἐκπόνηση τοῦ ἔχεδίου γιά τήν ἐξόντωση τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθουςμοῦ Δράμας μέ τήν διοργάνωση τοῦ ψευδοκινήματος.

Γιά τόν σκοπόν αὐτόν ἐστρατολόγησεν βουλγάρους Κομιτατζήδες καί Βουλγαρίζοντες Ἕλληνες τῆς περιοχῆς τοὺς διχχώρισε σε ομάδες, τοὺς ἐξώπλισε καί τοὺς ἐγκατέστησε σέ διάφορα ξενοδοχεῖα τῆς πόλεως Δράμας.

Τήν 29-9-41 ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ομάδων αὐτῶν ἐπρωτοστάτησε στίς σφαγές ἀθύων Ἑλλήνων, στίς λεηλασίες Ἑλληνικῶν περιουσιῶν καί τοὺς βίαιους Ἑλληνίδων.

Τίς ἐπόμενες ἡμέρες ἐξώρμησεν μέ τίς ομάδες του στήν ὕπαιθρο τῆς Δράμας καί μαζύ μέ τόν Βουλγαρικόν Στρατό προεβῆ σέ ἀκατανόμαστα ἐγκλήματα καὶ ὄργια.

Εἶχεν ἀποβῆ ὁ τρόμος τῶν Ἑλλήνων.

Κατά τό 1944 εἶχε τό θράσος νά εἰσηγηθῇ τήν ἐναντάλειψη τῶν γεγονότων τοῦ 1941. Ἡ πρότασή του δέν ἐγένετο δεκτὴ λόγω τῆς δυσμενοῦς, γιά τήν βουλγαρία, τροπῆς τοῦ πολέμου.

17) ΝΤΙΜΟ ΜΑΝΟΥΡΤΖΙΕΦ

Βούλγαρος Σιδηροδρομικός ὑπαλληλος.

Ἐξωπλίσθηκε ὅπως ὅλοι οἱ Βούλγαροι ὑπαλληλοι καί ἐξετέλεσε* μέ τά χέρια του πλέον τῶν 50 Ἑλλήνων στόν συνοικισμό τοῦ Στενημάχου Δράμας. Ἐσφαλάτησε Ἑλληνικές περιστερίες καί ἐβίασε πολλές Ἑλληνίδες.

18) ΒΑΝΙΟΣ ΓΚΕΡΜΑΝΙΕΦ

Βούλγαρος Κομιτατζῆς ἀπό τό Πετρίτσι τῆς Βουλγαρίας.

Έγκρισε λαθή σά μυλωθρός στο Σιδηρόκαστρο κατά την Κατοχή.

19) ΓΕΩΡΓΚΙ ΝΤΑΜΩΦ

Βούλγαρος Κομιτατζής από τό Γιελένοβο της Βουλγαρίας.
Διετρέπει κατά την Κατοχή μαγειρείο στο Σιδηρόκαστρο.

20) ΜΑΛΟΥΣ ΜΗΛΟΥΣΩΦ

Βούλγαρος Κομιτατζής από την Κούλατα της Βουλγαρίας.
Έπηγγέλετο κατά την Κατοχή τόν παντοπώλη στο Σιδηρόκαστρο.

21) ΤΟΜΑΡΑΝΤΟΒΑ ΛΕΦ

Βούλγαρος όπλαρχηγός Κομιτατζήδων από την Κούλατα της Βουλγαρίας έγκρισε στημένος κατά την Κατοχή στο Σιδηρόκαστρο.

22) ΒΕΛΙΚΗ ΓΚΑΤΖΕΛΩΦ

Βούλγαρος Κομιτατζής από την Κούλατα της Βουλγαρίας έπαγγελομένος κατά την Κατοχή στη Δράμα τόν μάγειρα.

23) ΚΟΣΤΑ ΤΕΟΝΤΟΡΩΦ

Κομιτατζής από έμβουλγαρισθείσα οίκογένεια της Δυτικής Μακεδονίας έγκρισε στημένος στη Δράμα κατά την Κατοχή.

24) ΓΙΑΝΝΟ ή ΙΒΑΝ ΤΣΙΑΜΠΩΦ

Κομιτατζής από έμβουλγαλισθεΐσα Έλληνικήν οίκογένειαν.

25) ΑΤΑΝΑΣ ΓΚΕΡΜΑΝΑΗΡΩΦ

Βούλγαρος ληστής καί κακοποιός από τό Μελένικο της Βουλγαρίας έγκρισε στημένος στο Σιδηρόκαστρο.

26) ΙΒΑΝ ΒΑΜΠΙΡΩΦ

Βούλγαρος όπλαρχηγός Κομιτατζήδων από τό Πετρίτσι της Βουλγαρίας, έγκρισε στημένος κατά την Κατοχή στο Σιδηρόκαστρο.

27) ΧΕΡΟΥΒΕΙΜ ΑΡΝΑΟΥΔΩΦ

Βούλγαρος Έπαρχος Σιδηρόκαστρου από τό Όρέχοβο της Βουλγαρίας.

Όλοι αυτοί οι από τόν αριθ. 18 έως τόν αριθ. 27 εξαπλισθέντες από τίς Βουλγαρικές αρχές συμμετέσχον ενεργώς στις σφαγές άθώων Έλλήνων του νομού Δράμας, στη λεηλασία Έλληνικών περιουσιών καί στους βιασμούς Έλληνίδων κατά την διάρκεια του ψευδοκινήματος του 1941.

Άλλα μετά τό ψευδοκίνημα συνέχισαν την άνθελληνική καί εγκληματική των δράση μέχρι τέλους της Κατοχής άλλοι στην περιοχή Σιδηρόκαστρου καί άλλοι στη Δράμα.

ΓΕΩΡΓΚΙ ΜΗΟΝΩΦ

Βούλγαρος Αρχιμανδρίτης, άρχιερατικός Έπίτροπος Δράμας συμμετέσχεν στις συσκέψεις για την διοργάνωση καί σιγήν

Θεσία τοῦ ψευδοκινήματος τῆς Δράμας τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1941.

Ἐκδηλώσαν ἕναν Ἑλληνα μέ τά χέρια του τήν 29-9-41 καί παρίστατο στίς ἐκτελέσεις τῆς πλατείας Ἐλευθερίας.

Μετέβαλε τό Μητροπολιτικό Μέγαρο Δράμας σέ τόπο ἀκολασίας, βιασῶν Ἑλληνίδων καί ὁργίων.

Διέταξε τήν ἀπέλαση τῶν Ἑλλήνων ἱερέων καί τήν ἀπαγόρευση τελέσεως ἱεροπραξιῶν ἀπό αὐτούς.

Προέβη στήν ἀπόσβεση τῶν Ἑλληνικῶν γραμματίων ἀπο τίς ἁγίες εἰκόνες τῶν ἐκκλησιῶν καθώς καί τῶν σταυρῶν τῶν τέφων τοῦ Νεκροταφείου Δράμας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΩΦ

Βούλγαρος Γραμματέας τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Ἐπισκόπου Δράμας κατά τήν 29-9-41 ἐξετέλεσεν Ἑλληνες στήν πλατεία τῆς Δράμας καί ἀπετελεῖωσεν ἄλλους πού εἶχαν τραυματισθεῖ χωρίς νά ἀποθάνουν.

Σήμερα εἶναι Ἀρχιμανδρίτης τῆς Βουλγαρικῆς ἐκκλησίας.

ΔΙΩΞΕΙΣ

Ὁ τρόμος συνέχισε ν' ἀγκαλιάζη μέ τίς ἀπαύσιες σπεῖρες του τά κομμάτια τῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ Δράμας καί ὅλης τῆς Ἀνατολ. Μακεδονίας καί Θράκης μετά τήν λήξη τοῦ ψευδοκινήματος μέχρι τέλους τῆς κατοχῆς.

Οἱ Ἑλληνες τοῦ Νομοῦ Δράμας προσ αθοῦσαν νά διαφύγουν μέσω τοῦ Στρυμόνος ἢ μέσω Καβάλας εἰς θαλάσσης γιά τήν Γερμανοκρατούμενη Ἑλλάδα.

Μετά τό ψευδοκίνημα οἱ Βούλγαροι ἀποβλέποντες στήν ἐνέκνωση τῆς περιοχῆς ἀπό τό Ἑλληνικό, στοιχεῖο δέν ἔφερναν ἐμποδία.

Ἀλλά καί νύ οἱ Γερμανικές Ἀρχές τῶν τέραν τοῦ Στρυμόνος Ἑλληνικῶν περιοχῶν, βλέποντες τό κύμα τῶν προσφύγων νά ὀγκοῦται καί νά δημιουργοῦνται ζητήματα διατροφῆς, υγείας κ.λ.π. ἀπηγόρευσαν τήν συνέχιση αὐτῆς τῆς εἰσοδῆς.

Ἦνται καί καί νύ ἡ ὁδοὸς πρὸς τήν Ἐλευθερίαν ἀνεκδόπη καί οἱ Ἑλληνες ἀντιμετώπιζαν κιὰ ἀπροστάτευτοι τήν βουλγαρικὴ θρησὺδα.

Μόνον λαθραία καί με χίλιους κινδύνους ἦταν δυνατή ἡ διέλευση.

Πόσοι χάθηκαν χωρὶς νά μάθουμε ποτέ τί ἔγιναν σ' αὐτὴν τήν ἀνελευσίαν προσπάθεια διαφυγῆς.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ

Τ Υ 1941

Τό 1941 υπήρξε, χωρίς αμφιβολία, ένα έτος από τὰ πιο πολυτάραχα τῆς μακραιωνῆς Ἱστορίας τοῦ Νομοῦ Δράμας. Ἀπό τὴν Δόξα τῶν Ὀχυρῶν ηεριέπεσε ἀπότομα στὴν Βουλγαρικὴ κατοχὴ καὶ στὴν φρικαλέα ἀνθρωποσφαγὴ τοῦ ψευδοκινῆματος τοῦ 1941. Μὲ τὴν λήξη τοῦ δραματικοῦ αὐτοῦ ετους ὁ Ἑλληνισμός στὴν Δράμαν εὐρίσκειται σὲ δυσχερὴ θέση.

Καταδιώκεται συστηματικὰ ἀπὸ τοὺς αἰμοδιψεῖς Βουλγάρους ποὺ ἀποβλέπουν ἢ νὰ ἐξοντώσουν τοὺς Ἕλληνες ἢ νὰ τοὺς ἐξαναγκάσουν νὰ φύγουν ἔξω ἀπὸ τὶς Βουλγαροκρατούμενες περιοχές.

Οἱ Βουλγαρικὲς Ἀρχεὶ ἀρχίζουν νὰ πείθονται ὅτι ὁ ἐμβουλγαρισμός τῶν Ἑλλήνων, κατ'ὅλα τὰ πρωτοφανῆ σε ἀγριότητα μέτρα ποὺ ἔλαβαν ἐναντίον των, εἶναι δυσχερέστατος. Ὁ Βούλγαρος Δ/τῆς Ἀσφαλείας Δράμας Εὐάγγελος Μαγιελανσκι, ἐκκληνίτος μπροστὰ στὸ ἀδάμαστο θάρρος τῶν Ἑλλήνων ἀνόμη καὶ μετὰ τὶς τρομακτικὰς σφαγὰς τοῦ ψευδοκινῆματος, εἶπεν αὐτὰ τὰ λόγια:

- Οἱ Ἕλληνες εἶναι σὰν τὴν ἀγριάδα (ἀγριόχορτα) στὸ χωράφι. Ὅσο καὶ νὰ τὴν καταστρέψῃς ἄντα αὐτὴ ξαναγαίνει καὶ θεριεύει.

Οἱ Ἕλληνες τῆς Δράμας παρ'ὅλα τὰ πρωτοφανῆ μαρτύρια ποὺ υπέστησαν δεὺν ὑπέκυψαν. Ἐξηκολούθησαν νὰ περιφρονοῦν κάθε πρόταση γιὰ νὰ μεταβληθοῦν σὲ Βουλγάρους υπηκόους.

Κι' αὐτὴ ἡ ἐκδηλῆ περιφρόνησὴ των πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν ἐθνικότητα καὶ κάθε τί τὸ Βουλγαρικόν, ἔκανε τοὺς Βουλγάρους νὰ νοιώθουν ἡθικὰ μειωμένοι καὶ νὰ μισοῦν ἀκόμη περισσότερο τοὺς Ἕλληνες, αὐτὴν τὴν παράξενη καὶ ἀγέρωχη μέσα στοὺς αἰῶνες φυλὴ.

Η ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Τό πρόγραμμα ἐμβουλγαρισμοῦ τοῦ νομοῦ Δράμας καί ὅλων τῶν Βουλγαροκρατουμένων Ἑλληνικῶν περιοχῶν συνεχίζεται στά ἔτη 1942-1944 ἔτη τῆς Κατοχῆς, μέ ἀκόμη μεγαλύτερη ἔνταση καί μεθοδικότητα.

Οἱ Βουλγαρικές ἀρχές, ἀποβάλλουν κάθε πρόσχημα στήν ἐπιβολή πρωτοτύπων καί πρωτοφάνων τρόπων καταπίεσεως καί ἐξοντώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Τά βάρβαρα αὐτά μέτρα πού συνοφύζονται σέ δύο κυρίως ἀδικήματα τοῦ ποινικοῦ Δικαίου, τῆς ληστείας καί τῆς ἀνθρωποκτονίας ἐκ προθέσεως κατὰ τρόπον ἰδιαζόντως εἰδεχθῆ, καλύπτονται μέ ἰσοτύπους Βουλγαρικούς Νόμους.

Τό Βουλγαρικόν κράτος νομιμοποιεῖ τήν ληστεία, τόν φόνο, τήν σωματική βλάβη, τόν βιασμό καί κάθε ἄλλο ποινικόν ἢ ἀστικόν ἀδίκημα ἐφ'ὅσον διαπράττεται ἀπό Βούλγαρο σέ εἶρος Ἕλληνας.

Ὁ Ἀθανάσιος Χρυσόχοδου στό θαυμαστό βιβλίον του " ἡ Κατοχή ἐν Μακεδονίᾳ " γράφει:

" Ἡ Βουλγαρική Κυβέρνηση ἐξέδωκε κατὰ τό ἔτος τοῦτο ἀποφάσεις ὁλοκρίσιμους, αἵτινες ἐάν ἤθελον ~~να~~ γίνει παραδεκταί θά ὠδήγουν τήν ἐπιστήμην καὶ δικαίου εἰς τοιαύτην ὁδόν καί θά ἀνεγνώριζον ἀξιώματα ρυθμίσεως τῶν σχέσεων μεταξύ ἀτόμων καί ἐθνῶν τοιαῦτα, ὥστε ἐφ'ἐξῆς ὡςμόνη πηγή δικαίου νά θεωρῆται ἡ ἐρχή τῆς ἀπολύτου αὐθαρεσίας καί μέσα ἐφαρμογῆς αὐτοῦ ἐκεῖνα, ἅτινα μόνον ἐκ τῶν παραδειγμάτων τῆς ζωῆς τῶν θηρίων τῶν παρθένων δασῶν ^ἡ ἡδύναντο νά ἀφηθῶσι".

ΔΙΩΞΕΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

ΓΙΑ ΓΕΝΙΚΗ

ΕΙΚΟΝΑ

"Όπως σέ προηγούμενο κεφάλαιο αν φέραμε, ή 'Ελληνική Εκκλησία καί ό 'Ελληνικός κληρός υπήρξαν ένας από τούς στόχους τών Βουλγάρων κατακτητηών .

Μέ τήν υπαγωγή τής περιοχῆς τοῦ νομοῦ Δράμας στήν δικαιοδοσία τοῦ Βουλγάρου Μητροπολίτου Νευροκοπίου Βόριδος καί τήν ἐγκατάσταση στοῦ Μητροπολιτικοῦ Μέγαρου Δράμας ὡς 'Αρχιερατικοῦ 'Επιτρόπου τοῦ Βουλγάρου 'Αρχιερατικοῦ 'Αρχιεπισκόπου 'Αρχιεπισκόπου καὶ Γεώργιου Μπόνεφ , ἀρχίζει ή περίοδος τών καταλήψεων τών 'Ελληνικῶν Ναῶν καί τῇ ἀπηνόῃς διώξεως τοῦ κατωτέρου 'Ελληνικοῦ κληροῦ.

'Ο παπα Γεώργιου Μπόνεφ ὑπῆρξε μιᾷ ἐγγληματικῇ φυσιογνωμία καί εἶχε μεταβάλει τήν Μητρόπολη σέ κέντρο ἀνασιουργημάτων καί ἀκολασίας. Κατεδίωξε μέ μίσος καί μέ σύστημα τούς 'Ελληνες ἱερεῖς καί κατέλαβε ὅλες τίς 'Ελληνικές ἐκκλησίες καί τίς ἱερές Μονές.

Μετέπειτα ὡς 'Αρχιερατικός 'Επίτροπος Δράμας ἀνέλαβεν ὁ παπα 'Αντώνωφ, . Γι' αὐτόν ὁ Ταγ/χης Χωρ/κῆς ἐ.ἀ, Μιουγκῆ Δημήτριος ἀναφέρει τά ἀκόλουθα.

" Ὡς προέκυψεν ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης παρ' ἐμοῦ προανακρίσεως ὁ τότε γραμματεὺς τοῦ Βουλγάρου 'Αρχιερατικοῦ 'Επιτρόπου καί κατόπιν ἐπίτροπος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τοῦ Μητροπολίτου 'Ανω Νευροκοπίου, 'Αντώνωφ, κατὰ τό ψευδοκίνημα τοῦ 1941 ἔδωσε τήν τελειωτικὴν βοήθην εἰς ἡμιθανεῖς 'Ελληνες κατακείμενους ἐν τῇ πλατεῖᾳ 'Αλευθερίας τῆς πόλεως.

Η ΒΟΥΛΓΑ ΟΠΟΙΩΝ

ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Κατεσχέθη ὅλη ή περιουσία τών 'Ελληνικῶν 'Εκκλησιῶν καί Μοναστηριῶν.

'Όλες οἱ ἐπιγραφές τών ναῶν ἀδόμη καί τών εἰσόδων ἀντεκατεστάθησαν μέ βουλγαρικές . Τά 'Ελληνικά ἐκκλησιαστικά βιβλία ὅσα δέν ἐπρόλαβαν νά τ' ἀποκρύψουν οἱ φεύγοντες 'Ελληνες 'Ιερεῖς ἐκάησαν. Κατεστράφησαν ἔτσι πολὺτιμα 'Ελληνικά Χριστιανικά ἀρχεῖα ἀλλά καί σπάνια βιβλία παλαιωτάτων ἐκδόσεων.

Τά ἐκμνηστεύματα ἐβάφθησαν μέ τά βουλγαρικά χρώματα.

'Η ἱεροτελεστία ἐτελεῖτο στή Βουλγαρικῇ γλῶσσᾳ, μέ τό ἑορτολόγιο τοῦ Παλαιοῦ 'Ημερολογίου καί ἐμνημονεύετο ὁ Βούλγος 'Εξάρχος.

Ἰππεχρεώθησαν οἱ Ἕλληνες ὀρθόδοξοι σέ ἀντίθεση μέ τήν συνείδησή των καί τήν θρησκευτικήν των πίστη νά δέχωνται τήν τέλεσιν ἱεροπραξιῶν / βαπτίσεων , γάμων, κηδεῶν κ.λ.π./ ἀπό ἑτεροδόξους καί σχισματικούς ἰε εἰς, παρά τήν διεθνῶς καθιερωμένη θρησκευτικήν ἐλευθερίαν.

Η ΣΙΩΝΙΑΝ

ΑΡΡΗΣΗ

Οἱ Ἕλληνες ὁμωσπροκειμένου νά βαπτίσουν τάπαιδιά των ἢ νά τά νυμφεύσουν κατέφευγαν σέ γέροντες Ἕλληνες ἱερεῖς Σέ ἀπόμερα σπιτάκια ἢ ἔξω στά δάση ἐτέλουν τήν ἱεροπραξίαν. Ἀλλά καί ἐμεῖ οἱ Βούλγαροι χωρ/νες τοὺς ἀνεύρισκαν, τοὺς ἐξυλοκοποῦσαν ~~πῆμηνιλλημην~~ ἄγρια καί διέ υραν καί διακομ-
δοῦσαν τόν συλλαμβανόμενον Ἕλληνα ἱερέα, τόν ὁποῖον τελικῶς
ἐξετόπιζαν.

Οἱ Βούλγαροι ἱερεῖς ἦσαν τόσοι φιλοχρήματοι ὥστε πολλές φορές προέβαιναν σέ συμβιβασμούς γιά νά καρπωθοῦν οἰκονομικῶς ὠφέλη.

~~ἔργου τῆς ἐκδόσεως:~~
Φράζει σχετικά ~~ὅτι αἱ Τελεμαὶ ἱεροπραξίαι~~:

" Ἐπειδή οἱ Ἕλληνες, ἔνεκα τοῦ λόγου τούτου ἀπέφευγαν τόν ἐκκλησιαστικόν εἰς τοὺς ν. οὓς ἔνθα ἐτελεῖτο ἡ λειτουργία εἰς Βουλγαρικὴν γλῶσσαν καί νά δέχωνται τήν τέλεσιν ἱεροπραξιῶν ὑπὸ Βουλγάρων ἱερέων, αἱ δέ εἰσπράξεις τῶν ναῶν κατατιθέμεναι εἰς τὰς ἱραπέδας προωρίζοντο διὰ τὰς Βουλγαρικὰς ἀποτροπὸν τοῦ χρήματος τῶν Ἑλλήνων πιστῶν ἐγένετο παρέκλησις ὑπὸ τοῦ καὶ ὁνομασθέντος περὶ προσοδοφόρων ναῶν τῶν πόλεων. Οὕτω ἐπετρέπετο εἰς ἐνίοις ναοὺς νά ἱεουργῇ Ἕλληνας ἱερεῖς ἢ νά ἀλλάξῃ εἰς τήν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ὁ ἀριστερὸς χαρὸς ".

ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΙ

ΚΩΡΙΣ ΙΕΡΟΤΕΛΕΣΙΑ

Μόνον σέ περιπτώσεις κηδείας οἱ Ἕλληνες κατέφευγαν ὁπωσδήποτε σέ Βουλγάρους ἱερεῖς . Δέν ἦταν δυνατόν νά γίνῃ κρυφά ἡ κηδεία. Ἀλλά καί αὖτις ἡ δόξα τοῦ χρήματος τῶν Βουλγάρων κληρικῶν ἦταν τόση ὥστε πολλές φορές οἱ πεινόμενοι Ἕλληνες δέν εἶχαν νά καταβάλλουν τὰ ἐξόδια τῆς κηδείας καί οἱ νεκροὶ ἐθάλλοντο χωρὶς ἱεουργίαν.

Σέ διαμαρτυρία τῆς Ἐπιτροπῆς Μανεδόνων καί Θρακικῶν στὴν Ἀθήνα, πρὸς τόν Γερμανὸ καί Ἰταλὸ ἀποστέλλουσιν, τὸ 1943

αναφέρονται μεταξύ των άλλων και τα ακόλουθα:

" Ούτε εάν μετά θάνατον αναγνωρίζεται εις τους Έλληνας κάποια ιδιότης μεταχειρίσεως. Η Βουλγαρική διοίκηση, ως πληροφορούμεθα, ~~δεν επιτρέπει~~ δεν επιτρέπει τον ένταφιασμόν των Έλλήνων, εάν δεν καταβληθούν προηγουένως όρισμένα τέλη, ουτω δέ όταν ή οίκογένεια είναι πτωχή και δεν έχη να τά καταβάλη τότε ό νεκρός παραμένει επί ήμερας άταφος..."

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙΣ

ΕΥΛΟΔΑΡΜΟΙ

Η δίωξη των αναπομεινάντων ελαχίστων όρθοδόξων Έλλήνων κληρικων στον νομό Δράμας, συνεχίζεται έντατιμώτερη, μετά τό ψευδοκίνημα του 1941.

Ο Αρχιερατικός Επίτροπος Δράμας, Βούλγαρος Αρχιμανδρίτης Γεόργκι Ανόνεφ άγρυπνα παρακολουθεί ώστε κανείς Έλληνας κληρικός να μήν άπομείνη στην περιοχή της δικαιοδοσίας του.

Συνεχώς έξωθοΰσε τους βουλγάρους Άξιωματούχους να καταβασανίζουν τους τυχόν αναπομείναντες Έλληνες κληρικούς ώστε να έξαναγκασθούν ή να φύγουν ή να υποκύψουν προσχωρώντας στη βουλγαρικήν Άξαρχία. Κι'όμως κακή παρά τά μαρτύρια δεν έλθγισαν οι Έλληνες ιερείς.

Χαρακτηριστική είναι ή κατάθεση της 8-9-43 του Γεωργίου Καρανικόλα από τον Νεροφράτη Δράμας προς τίς Έλληνικές Άρχές.

" Ο Ιερεύς του χωρίου μας Μαπαστέφανος Κοτρώνης έφάρη άνηλεως επί διήμερον εις τό Άστυνομικόν κρατητήριον".

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

ΚΛΗΡΙΚΟΙ

Οι Έλληνικές έκκλησίες είχαν περιέλθη πλέον στον Βούλγαρον Αρχιερατικόν Επίτροπον μέ την βία και παρεδίδοντο σέ βουλγάρους ιερείς προερχομένους από τό έσωτερικό της Βουλγαρίας.

Κατά την διάρκεια της Κατοχής ένα πλήθος Βουλγάρων ιερέων κατέκλυσαν την περιοχή.

Δέν αποτελούσαν λειτουργούς Χριστιανικής Άκκλησίας. Οι περισσότεροι άνήσαν στο κομιτάτο και ήταν οι διαπρύσιοι κήρυκες του Βουλγαρισμοΰ. Την ώρα που ιεραρχώσαν είχαν τά περίστροφα των εθάνω στην Άγία Τράπεζα.

Φιλοχρήματοι, και καταδότες στις Βουλγαρικές άρχές άφησαν τίς πιο κακές αναμνήσεις στα τέσσερα χρόνια της Κατοχής.

Στή Νέα 'Αμισσό τόν Μάρτιο τοῦ 1942 ὁ Βούλγανος Ιερέας του χωριοῦ κατέδωκε στίς Βουλγαρικές ἀρχές ὅτι ὁ Ἕλληνας Ιερέας τελεῖ μνημόσυνο ὑπέρ τῶν φονευθέντων κατὰ τό κίνημα 1941 Ἑλλήνων.

Οἱ Βούλγαροι Χρρ/κες διέλυσαν τήν τελετή, συνέλαβαν τόν Ἕλληνα Ιερέα, τόν ἐξυλοκόπησαν ἀγρία καί τελικά τόν ἐξετόπισαν.

Τό 1942 μέ ἐγκύκλιο τῆς Βουλγαρικῆς Συνόδου ἐτοποθετήθησαν νέα ἐκκλησιαστικά συμβούλια σέ κάθε ἐκκλησία ἀποτελούμενα ἀπό Βουλγαροῦληιδούς ἐξαρχικούς. Ὑπῆρχε μάλιστα καί πρόθεση καρά τούς ἐκκλησιαστικούς κανόνες νά ἐλλέξουν καί Μητροπολίτη Δράμας Ἐξαρχικό.

Ἄγνωστο γιαντί ἡ πρόθεσή των δέν ἐπραγματοποιήθη.

ΕΑΚΥΛΤΙΚΕΣ

ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ

Ἐνῶ γιά τούς Ἕλληνας Ιερεῖς πού παρέμεναν πιστοί στόν Χριστό καί στήν Ἑλλάδα δέν ὑπῆρχεν οἶκτος, ἀντίθετα ἄφθονες ἦσαν οἱ παροχές καί τά δικαιώματα γιά τούς Ἕλληνες κληρικούς πού θά ἐδέχοντο νά ἀλλαξοπιστήσουν. Ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνηση ἐπίστευεν ὅτι ἀφοῦ οἱ διώξεις δέν λύγιζαν αὐτούς τούς ἀμετανινήτους στήν πίστη των λευῖτες, θά ἦταν δυνατόν νά τούς προσελκύσῃ στήν Βουλγαρικὴν Ἐξαρχία ἡ πλούσια ἀντιπαροχὴ ὠφελιμάτων.

Τό 1942 μετὰ τόν νόμο περί Βουλγαρικῆς ὑπηκοότητος καί Ἰθαγενείας, ἐξεδόθη συμπληρωματικός νόμος γιά τίς ἀπολαύς τῶν Ἑλλήνων Ἰερῶν πού θά ἐδέχοντο τήν Βουλγαρικὴν ὑπηκοότητα καί θά προσεχώρουν στή Βουλγαρικὴν Ἐξαρχία.

Σέ ἀντάλλαγμα τῆς προδοσίας των οἱ Ιερεῖς αὐτοί θά ἐθεωροῦντο Βούλγαροι Δηϊόσιοι ὑπάλληλοι μέ ὅλα τά ἐπιστιτιστικά, μισθοδοτικά καί λοιπά ἐυεργετήματα.

Ἀρκεῖ νά σημειωθῇ ὅτι οἱ ἀπόφοιτοι θεολογικῆς Σχολῆς θά ἐμισθοδοτοῦντο ὅπως καί οἱ ἀνώτεροι Βούλγαροι Ὑπάλληλοι.

Οἱ ἄλλοι Ιερεῖς θά ἐλάβαν 35.000 λέβα μισθό κάθε μῆνα καί 10 % ἐπίδομα οἰκογενειακῶν βαρῶν γιά κάθε παιδί τους.

Σέ μιὰ ἐποχὴ πού ἡ ἔνδεια καί ἡ πείνα ἐμάστιζε τούς Ἕλληνας Ιερεῖς, καταλαβαίνει κανεῖς τό δέλεαρ αὐτό, τί μαγνητικὴ ἔλξιν ἀσχοῦσε.

Κι' ὅμως οἱ Ἕλληνες Ιερεῖς ἐτάθησαν ἀλύγιστοι καί ὑπερήφανοι, πῆ τοῖς θεματοφύλακες τῶν Ιερῶν καί ἐθνικῶν παραδόσεων.

Ἐλάχιστοι Βουλγαρίζοντες πού εἶχαν αἰό τήν ἀρχή σχεδόν τῆς κατοχῆς προσχωρήσει στήν Ἑξαρχία, ἐδέχθησαν αὐτά τά ὠφελήματα. Ὁ νόμος αὐτός προέβλεπε ὅτι ἀπο τόν Αὐγουστο τοῦ 1943 δέν θά ἐπιτραπῇ ἡ ἄσκηση τοῦ λειτουργήματός των στούς Ἕλληνες ἱερεῖς.

Παρ' ὅλα αὐτά ἡ ἀπαγόρευση ἡ ὁποία οὐσιαστικά ἄρσισε ἀμέσως μετά τήν εἰσβολή τῶν Βουλγάρων ἐφαρμόστηκε μέ ἀκόμη μεγαλύτερη ἀυστηρότητα ἀπό τοῦ Σεπτεμβρίου 1942.

Τῆς ΥΠΕΡΜΑΧΟΥ

Τό 1942 ἐπετράπη σέ ὁρισμένες ἐκκλησίες νά ψαλλῇ Ἑλληνικῇ ἡ ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Παναγίας.

Τό Ἑλληνικόν ἐκκλησίασμα ἔφαλλεν ὁλόκληρο μέ πίστη, εὐλάβεια καί ἐλπίδα τό ποικίλο "Τῆς ὑπερμάχου στρατηγῆς τῆς νικητήρια".

Ξαναζωντάνεψεν ἐκείνη τήν ὥρα ὅλο τό μεγαλεῖο τοῦ Βυζαντίου καί τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος.

Δάκρυσαν τά μάτια. Οἱ ψυχές ἐνετένισαν πρὸς τήν Ὑπέρμαχο Στρατηγὸν γιά νά λυτρώσῃ γιά ἄλλη μιὰ φορά τό Ἕθνος τῶν Ἑλλήνων ἀπό τήν σκλαβιά.

Πολύ καί ἐκδημητικὸ τό πάθος.

Οἱ Βούλγαροι τό ἐνοίωσαν καί ἐφοβήθησαν. Ἀμέσως ἀπηγόρεψαν τήν τέλεση παρομοίων ἀκολουθιῶν.

Ὁ Ἑλληνισμός δέν εἶναι δύναμη εὐκολοδόμαστη.

ΑΔΕΛΑΦΗ

ΟΙΚΟΛΑΤΩΝ

Στόν ἐμβουλγαρισμό τῶν Βουλγαροκρατουμένων Ἑλληνικῶν περιοχῶν συνέτεινεν ὥς εἶδαμε καί ἡ βουλγαρικὴ ἐκκλησία μέ ὅλες τίς δυνάμεις της. Τό βουλγαρικὸ ράσο ἐξάλυπτε τό βουλγαρικὸ ἔγγραμμα.

Ἀκόμη καί στήν ἀλλαγὴ τῶν βαπτιστικῶν ὀνομάτων ὅλων τῶν ἀποκτησάντων τήν βουλγαρικὴν ὑπηκοότητα Ἑλλήνων συνέβαλε μέ ἐιδικήν ἀπόφαση τῆς βουλγαρικῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ βουλγαρικὴ ἐφημερίδα "Ζορά" τῇ 24-12-1942 ἀναγράφει σχετικᾶ:

"Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν πλήρη συνθέσει ἀπασχολήθη μέ σεῖς ἐρωτήσεων, ἀπευθυνθεισῶν ὑπὸ τῶν ἀρχιερατικῶν διευθυντῶν, σχετικῶς μέ τήν ἀλλαγὴν τῶν βαπτιστικῶν καὶ ἄλλων καὶ ἔλαβε ἀναλόγους ἀποφάσεις.

Πῶς δύνανται ν' ἀλλαγῶσι τὰ ὀνόματα, τὰ δοθέντα κατὰ τήν ἀκολουθίαν τῆς ἑκκλησίας; Τό ποῖόν τῶν ὀνομάτων θά ἔσονται ἀναγκαῖα νά ἀλλάξωσι;

κυριαρχίαν καί τά ὅποια εἶναι Σερβικά ἢ Ἑλληνικά καί δέν συναντῶνται εἰς τόν κατάλογον ὀνομάτων τῆς Συνόδου ὡς π.χ. Ξανθίκη, Ξενοφών καί ἄλλα;

Ἀπάντησις: Καί διὰ τήν ἀλλαγὴν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν πρέπει νά ὑπάρχῃ ἀπόφαισις τοῦ νομαρχιακοῦ δικαστηρίου. Ἡ ἀλλαγή αὕτη καθ' ἑαυτήν θά ἐκτελεσθῇ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κατόπιν ἀφομοιώσεως μετὰ τῶν ἁγίων μυστηρίων...."

Ἀξιοπαρατήρητον εἶναι ὅτι στήν ἀπόφαση ἐνῶ ὁμιλεῖ περὶ Σερβικῶν καί Ἑλληνικῶν ὀνομάτων, στά παραδείγματα ἀναφέρονται μόνον τά Ἑλληνικά ὀνόματα Ξανθίκη, Ξενοφών. Στόχος εἶναι πάντα οἱ Ἕλληνες.

Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ὁ Βούλγαρος Μητροπολίτης Ἀνω Νευροκοπίου ἐπεσιφέρθη τήν Δράμα στίς ἀρχές Μαΐου 1943. Ἀπό ἀνταπόκριση τῆς ἐφημερίδος Ζορά της Σόφιας, πληροφοροῦμεθα ὅτι "Ὁ ἐν τῇ Δράμᾳ διατρίβων μητροπολίτης Νευροκοπίου Βόρις συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως κ. Αγγέλου Τσερμεζωφ ἐπεσιφέρθη σήμερον τὰς ἐν τῇ πόλει γνωστάς πηγὰς τῆς Ἁγίας Βαλβάρας".

Οἱ Βούλγαροι ἐχεδίαζαν νά ἀνεγείρουν στήν Κεντρικὴν πλατεία τῆς Δράμας μητροπολιτιὸν ναὸ καί μάλιστα ὁ Βούλγαρος Μητροπολίτης Βόρις ἐπρόβλεπε νά εἶναι "μνημεῖον μέ κήτρωνας τοῦ Ἁγίου Κύριλλον καί Μεθόδιον".

Αὐτός ὁ ἴδιος ὁ Μητροπολίτης καθὼς καί ὁ Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος παπα Γεωργίου Μπόνεφ ἐδήλωσαν πρὸς Βουλγαρίζοντες κατοίκους, ὅτι γιὰ ὅσα διαπράξουν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἔχουν ἄφεση ἁμαρτιῶν ἀπὸ αὐτοῦς, διότι ἐπιτελοῦν.... ἐθνικὸν ἔργον.

ΤΣΑΚΑΛΙΑ

ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Ἡ Βουλγαρικὴ Ἐκκλησία δέν ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητο Χριστιανικὸν Ὄργανισμὸν. Ἀποτελεῖ ἀπλῶς ἓνα ὄργανο προπαγάνδας σὺν χέρια τῶν κυβερνώντων τήν Βουλγαρίαν εἴτε Ἑθνικιστῶν εἴτε Κομμουνιστῶν. Αὐτὸ τουλάχιστον ἀπέδειξεν ἡ ὅλη διαγωγὴ καί πολιτεία τῶν Βουλγάρων κληρικῶν σὺν χρόνιαι τῆς κατοχῆς στὸν βορρὴ Δράμας καί σ' ὅλες τίς Βουλγαροκρατούμενες περιοχάς. Ὑπῆρξαν ὅχι ἱερεῖς ἀλλὰ αἱμοβόρα τσακάλια.

Ἀπέναντι σ' αὐτοὺς τοὺς ἐξαχρεωμένους Βουλγάρους κληρικοὺς προπαγανδιστὰς καί τίς Βουλγαρικὰς λόγχες ἀντιπα-

Κατεδιώχθησαν , έξυλοκομήθησαν, ἐμάτυρθησαν ἐξετοπίσθησαν καί πολλοί ἐθινατώθησαν ἀλλά ἐστάθησαν ἀλύγιστοις τήν πίστη των καί ἄξιοι τῆς ἀποστολῆς των . Ἐπλήρξαν ἀληθινοί Χριστιανοί Λευῖτες . Ἀπεριόριστος εἶναι ὁ θαυμασμός μας πρὸς αὐτούς.

Ἄλλ' ἐξ' ἴσου ἀπεριόριστος εἶναι καί ὁ θαυμασμός μας πρὸς ὅλο τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῶν Ἑλλήνων τοῦ Νομοῦ Δράμας.

Ἦν καί παρέτειναν κάτω ἀπὸ τὴν τρομακτικὴν βουλγαρικὴν καταπίεση χωρὶς ἐκκλησιαστικὴν ἡγεσίαν, διετήρησαν ὅλοι αὐτοί, οἱ χιλιάδες ἄλλοι Χριστιανοί καί Ἕλληνες , ἀσβυστὴ τὴν φλόγα τῆς λατρείας των πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Η ΔΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Σε προηγούμενο κεφάλαιο είδαμε ότι οι Βούλγαροι μόλις ανέλαβαν την Κατοχή του Νομού Δράμας έκλεισαν όλα τα ελληνικά σχολεία και διέταξαν την απέλαση των Ελλήνων εκπαιδευτικών.

Στην περιοχή Δράμας δεν έλειτούργησε σ' όλα τα χρόνια της Κατοχής ούτε ένα Σχολείο για τους Έλληνες.

Οι Βούλγαροι ίδρυσαν δικιά τους σχολεία αλλά σ' αυτά δεν έπετράλη η φοίτηση Ελληνοπαίδων.

Σκοπός της απαγορεύσεως αυτής ήταν να παραμείνουν τα Ελληνόπουλα τελείως άμόρφωτα. Πίστευαν οι Βουλγαρικές αρχές ότι τα Ελληνικά νειάτα, ή Ελπίδα του Ελληνισμού της Δράμας, θα περιήρχοντο σιγά σιγά στην έσχάτη πνευματικήν απαθλίωση, ώστε να γίνουν εύκολη βούα της Βουλγαρικής προπαγάνδας.

Κι' έτιώ όμως οι Έλληνες της Δράμας άντέδρασαν μέ τόν τρόπο τους.

Μυστικά ελάχιστοι έναπομείναντες Έλληνες εκπαιδευτικοί, παρά τίς αυστηρές Βουλγαρικές απαγορεύσεις και τίς τρομερές ποινές ένεργοῦσαν τήν διδασκαλία στοιχειωδών μαθημάτων ώστε τά Ελληνόπουλα ν' αποκτήσουν τουλάχιστον τίς βασικές γνώσεις

Μά πάνω απ' όλα τούς μετέδιδαν τήν φλόγα του Ελληνισμού πού κατέκατε τίς καρδιές των, και έξωθοῦσαν τούς νέους και τίς νέες στόν Αγώνα κατά του κατακτητοῦ.

Όπου δέν υπήρχαν διδάσκαλοι Έλληνες τό έργο αυτό τό ανέλαμβάναν οι γονεῖς, ή μορφωμένοι συγγενείς. Έτσι ο πυρσός της Ελληνικής παιδείας έστω και αδυναμα, έξηκολούθησε νά φωτίζει τήν ψυχή της Δραμινής νεολαίας στά σκοτεινά χρόνια της δουλείας.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΒΙΒΛΙΑ

Από τίς αρχές του Νοεμβρίου 1942 εξέδόθη ειδικό Βουλγαρικό Διάταγμα πού προέβλεπεν έπίσημα τήν κατάσχεση και καταστροφή κάθε Ελληνικοῦ βιβλίου ή έντύπου.

Αυτό πού μέχρι σήμερα γινόταν άνεπίσημα από τούς Βουλγάρους τώρα νομιμοποιείται . . . Επακολουθεῖ ένα τρομερό κύμα έρευνών για τήν ανακάλυψη Ελληνικῶν βιβλίων και έντύπων.

Τά Ελληνικά γράμματα αποτελοῦν τό κόκκινο πανί για τούς "Βουλγαρικούς ταύρους".

Αρχεῖτα Ελληνικῶν έφημερίδων περιοδικῶν, βιβλιοθήκες,

μυθιστορήματα, σχολικά βιβλία, 'Εγκυκλοπαιδείες κ.λ.π. ακόμα και διαφημιστικά έντυπα ά ο τά πρό τοῦ πολέμου Ελληνικά καταστήματα αποτελοῦσαν τόν στόχο πολυμόχθων έρευνών τῶν Βουλγάρων.

Ἡ άνεύρεσή τους άποτελεῖ γιά τόν Ἕλληνα κάτοχό των άφορμή ταλαιπωριῶν και βασανισμῶν.

Ἀπηγορεύθη ακόμα και ἡ κατασκευή χαρτοσανικουλῶν μέ παιλίες Ἑλληνικές έφημερίδες η περιοδικά.

Ἡ δέωξη τοῦ Ἑλληνικοῦ έντύπου και ο φόβος τῶν Βουλγάρων μπροστά σ' αὐτό εἶχε φθάσει μέχρι γελοιότητος.

Και δένεἶχαν άδικο νά τό φοβοῦνται τό Ἑλληνικό βιβλίο, γιατί τό Ἑλληνικό βιβλίο περιεἶχε τό Ἑλληνικό πνεῦμα και τό Ἑλληνικό πνεῦμα εἶναι άδάμαστο.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ

ΣΧΟΛΕΙΑ

Στή πόλη τῆς Δράμας τά χρόνια τῆς Κατοχῆς ιδρύθησαν δύο Βουλγαρικά δημοτικά σχολεἶα και μία σχολή μέσης Ἐκπαιδεύσεως μέ 100 περίπου μαθητές Βουλγάρους πού ιδρύθη τόν χειμῶνα 1941-1942. Στά χωριά όπου ὑπῆρχαν ἔτσι και ελάχιστοι "νεοφώτιστοι" Βούλγαροι ιδρύθησαν Δημοτικά σχολεἶα Βουλγάρων.

Στά Βουλγαρικά Σχολεἶα άπηγορεύθη τελείως ἡ φοίτηση Ἑλληνοπαίδων. Μόνον στάπαιδιά τῶν Βουλγάρων Ὑψηλῶν έπετράπη, νά φοιτοῦν στά σχολεἶα αὐτά.

Ἐπίσης έπετράπη νά παρακολουθοῦν τά μαθήματα σέ μία κατηγορία τελείως ὀρφανῶν παιδιῶν Ἑλληνικῆς καταγωγῆς, χωρίς ὅμως συγγενικούς δεσμούς, πού εἶχαν τεθεῖ κάτω άπο τήν προστασία μεγαλοσχημῶν Βουλγαροῦπημόων κι' ἔτσι ὑπῆρχεν βίσιμη ελπίδα νά ἐκβουλγαρισθοῦν.

Οἱ μαθηταί τῶν σχολείων αὐτῶν ἦσαν πάντοτε λιγστοί. Τοι άποτελοῦσαν τά παιδιά τῶν Βουλγάρων ἐπείκων και τῶν Ἑλλήνων πού ἐδέχθησαν τήν Βουλγαρικῆν ὑπηκοότητα.

Γιά νά ένθουσιάσουν τοὺς νέους Βουλγάρους εἶχαν ὀώσει στω ὡς μαθητές τοῦ Βουλγαρικοῦ Γυμνασίου Δράμας νά φοροῦν ιδιαίτερη στολή και νά φέρουν στή ζώνη τους μικρόν ἐγχειρίδιον.

ΠΟ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
ΣΤΟ ΣΤΡ ΤΟ

Με τήν Βουλγαρική παιδεία επέμεναν κυρίως νά σταθεροποι-
σουν τά παιδιά τῶν νεοφωτίστων Βουλγαροβυκηκιδῶν. Γι' αὐτό ἀπέ-
βλεπαν στήν ενταξή τους μετά τήν ἀποφοίτηση ἀπό τό Γυμνάσιο
στόν Βουλγαρικό Στρατό.

Τό 1942 ἐπιθεωρεῖ τίς ἀποφύξεις τοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ
στή Δράμα ὁ Βούλγαρος Υπουργός τῶν Στρατιωτικῶν Μίχωβ.
Ἐπισκέπτεται τήν Βουλγαρική Σχολή μέ τῆς ἡμιπαιδεύσεως.

Μεταξύ τῶν μαθητῶν ἐπιλέγει ἑντε νέους ὑπό οἰκογένειες
ἐξωμοτῶν пѣм Ἑλλήνων στούς ὁποίους δηλώνει ὅτι μετά
τήν ἀποφοίτησή τους θά εἰσαχθοῦν στήν ма Στρατιωτική Σχολή
Ἀξιῶν στή Σόφια. Ἡ τάση γιά τήν προσέλιψη πρός τόν Βου-
γαρικό Στρατό τῶν μαθητῶν τοῦ Βουλγαρικοῦ Γυμνασίου
Δράμας δέν σταμάτησε.

Ἀπό τήν ἐφημερίδα «Ютро» τῆς 26-II-43 πληροφοροῦμεθα ὅτι
οἱ μαθηταί τοῦ Βουλγαρικοῦ Γυμνασίου Δράμας ἐπισκέφθησαν το
Στρατιωτές ὅπου Βούλγαρος Ἀξιῶς τοὺς ἐμίλησε γιά τήν τέχνη
τοῦ πολέμου.

Ὁ Βούλγαρος μαθητής Нτόντσο Χατζίεφ ἀπάντησε εὐχαρισ-
ταί ἐδήλωσεν ὅτι ἂν παραστή ἀνάγκη θά διακόψουν τά μαθήματά
των καί θά πάρουν τά ὅπλα ὅπως οἱ νέοι μαχηταί κατα τήν
ἐποποιΐα τῆς Λίβνιτσας.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΧΟΡΟΥ

Στόν προσπάθεια ἐκβουλγαρισμοῦ τῆς περιοχῆς Δράμας, δίδασ-
κόντες Βουλγαρικά σχολεῖα Βουλγαρικῶν χοροῦς.

Στην ἐφημερίδα " Ютро " τῆς 9-4-43 ὑαφέρεται ὅτι τά
μαθήματα αὐτά καθιερώθησαν ἀπό τό Υπουργεῖο παιδείας καί
γίνεται ἰδιαίτερη μνεῖα γιά τήν Δράμα καί τήν Πετούσα, ὅπου
φαίνεται εἶχαν ἰδρυθεῖ σχολικοὶ χορευτικοὶ ὁμιλοὶ.

ΕΛΛΕΙΨΗ

ΜΑΘΗΤΩΝ

Στούς Βουλγάρους μαθητές ἐδίδοντο καί πολλές παροχές σέ
τρόφιμα καί ἄλλα χρήσιμα εἶδη.

Παρ' ὅλα, ὡς αὐτά κατ' αὐτό τελευταῖον ἔτος τῆς Κατοχῆς
πολλά Βουλγαρικά σχολεῖα ἐλλείψαν ἀπό ἐλλείψη.... μαθητῶν.
Στό Ἑλληνικό ἔλαφος τῆς Δράμας δέν μπορεῖ νά σταθεροποιη-
θῇ Βουλγαρικό Σχολεῖο.

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

"Ενα λεφοῦσι φανατισμένων Βουλγάρων ἐκπαιδευτικῶν ἀφίχθη στή Δράμα γιά νά ἐκπαιδεύσῃ τά ἰδρυόμενα Βουλγαρικὰ σχολεῖα.

Οἱ περισσότεροι ἀποτελοῦσαν στήν πραγματικότητα μυστικοὺς πράκτορες τῆς Βουλγαρικῆς ἀστυνομίας καί φανατισμένους προπαγανδιστάς.

"Υποὺλη ὑπῆρξεν ἡ διαγωγή των ἐκπαιδευτικῶν πολλὰς φορές ἡ δόξα των. Μετρία καί μορφωτικῆς των κατάκτηση. Ἀνύπαρκτος ὁ ἀνθρωπισμός των.

Δέν τοὺς ἐμετρέμετο οὐτε τό θέρος νά ἐπιστρέφουν στήν Βουλγαρία γιά διακοπές.

Σκοπός των νά ἐκμάθουν τήν βουλγαρικὴ γλῶσσα καί τήν βουλγαρικὴν ἱστορίαν, σέ ὅσο τό δυνατόν περισσότερους ἀπό τοὺς νεοφωτιστοὺς Βουλγαροῦπηλούς.

Μειλίχιοι, χαμογελαστοί, προσηνεῖς, ἀλλὰ φανατικοὶ βούλγαροι ἐχρησιμοποιοῦντο γιά τήν διάσπαση τοῦ Ἑλληνικοῦ φράγματος τῆς ἀρνήσεως κάθε Βουλγαρικοῦ.

Πολλοὶ ἀνίδεοι Ἕλληνες πίστεψαν στήν ἀγαθοτητά των καί μολονότι φυσικά δέν ὑπέκυψαν στόν πειρασμό, διατηροῦν ἀκόμη καλές ἀπ' αὐτοὺς ἀναμνήσεις.

Δέν ἤξεραν ὅτι οἱ βούλγαροι διδάσκαλοι ἦσαν ἡ ἄλλη ὀψη τοῦ βουλγαρικοῦ νομίσματος.

Μέ τήν παραποίηση τῆς ἱστορίας προσπαθοῦσαν νά ἐνσταλάξουν στίς ψυχές τῶν Ἑλλήνων μαθητῶν τήν ἀμφιβολία γιά τή φυλετικὴ καταγωγή των. Ἀκόμη καί τόν μέγα Ἀλέξανδρον παρουσίαζαν σάν βούλγαρον. Ὁ μισθός των ἱκανοποιητικός.

"Επερναν 50 % ἐπὶ πλεόν τοῦ μισθοῦ των. Τοὺς ἐδίδετο γεωργικὸς κλήρος. Καί τό καλοκαίρι ἔπερναν ἀλλὰ 50 % ἐπὶ ἴσομα ἐπειδὴ παρέμεναν στίς θέσεις των.

"Ἡ προέλευση τῶν βουλγάρων διδασκάλων, ἦταν ὅλοι τους ἔφεδροι Ἀξιωματικοί κ.λ.κ. Δηλαδή οἱ φανατικώτεροι ἐθνικισταὶ βούλγαροι.

Γιά ὅλη τήν δραστηριότητά των καί ἰδιαίτερα γιὰ τὴν πληροφορίαν πού ἀπεκρίναν ἀπὸ τίς ἐπαφάς των μέ Ἕλληνες συνέτασαν δελεῖσθ' ἀναφορὰς πρὸς τὴν μυστικὴν βουλγαρικὴν ὑπηρεσίαν.

ΚΑΙ.....

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Παρουσιάζουν ποικίλλη καί ἐντονη δραστηριότητα οἱ βούλ-

γαροι διδάσκαλοι στο νομό Δράμας. 'Οργανώνουν ακόμα και " διδασκέις διδακάλων " στη Δράμα.

'Από την έφη ερίδα της Δόφιας " Ούτρο " της 29-10-43 πήροφορούμεθα τά ακόλουθα.

" Είς την πόλιν της Δράμας την 22αν και 23ην τρέχοντος συνεδρίασεν ή διάσκεψις των διδασκάλων . παρέστησαν άνω τω 150 διδασκάλων και διδασκαλισσών.

Τήν έναρξιν του συνεδρίου έκήρυξε διά καταλλήλου λόγου ο περιφερειακός σχολικός έπιθεωρητής κ. Κράτσιο Πάπ 'Ηλζεφ.

'Ανεγνώθησαν αί ακόλουθα διαλέξεις " Αί διαθήκαι του Βασιλέως - 'Ενωτοῦ και αί αποστολαί των Βουλγάρων διανοουμένων κα-ά τας ήμέρας μας " υπό του περιφερειακού Σχολικού έπιθεωρητοῦ.

" Πῶς νά καλλιεργῶμεν τας στρατιωτικὰς έρετάς είς την ήμετέραν μαθητιῶσαν νεολαίαν " υπό του διδασκάλου Θεοδώρου Ποπέ

" Πῶς νά καθιερωθῇ είς τά ήμέτερα σχολεία έθνική 'Ανατρος υπό του διδασκάλου Δημητρίου Δημῶφ.

Μετά τό συνέδριον συνεκροτήθη και ή πρώτη ετησία γενική συνέ ευσις του Μορφωτικοῦ Συλλόγου. 'Εγένετο απολογισμός και εξέλέγη νέον Διοικητικόν Συμβούλιον.

Είς την συνέλευσιν ταύτην/υπεγραμμίσθη ή πλήρης ένότης των διδασκάλων της σχολικής περιφέρειας επί των μεγάλων επαγματοματικῶν ζητημάτων.

ΒΟΥΛΓ ΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Οί Βούλγαροι προσεπάθησαν νά παρουσιάσουν στη Δράμα καθῶς και σε ὅλες τίς Βου γαιοκρατούμενες 'Ελληνικές περιοχές μιά πολιτιστική κίνηση.

Σκοπός τους μέβαια ή προπαγάνδα για τό βουλγαρικό πολιτισμό παράλληλα ὅμως μέ τίς ένδηλώσεις αὐτές έπιτελοῦσαν και έναν άλλον άντικειμενικό των σκοπό.

Νά παρουσιάσουν τίς περιοχές αὐτές σαν κατοικούμενες από Βουλγάρους και διακατεχόμενες άό βουλγαρικό πολιτισμό.

"Έτσι ὀργάνωσαν στην "α ἄλα πάλι στη Δράμα πολυμελεῖς χορωδίες από ἄγόρια και κορίτσια των έποίκων βουλγάρων και των 'Ελλήνων των έγγραφέντων βουλγάρων ὑπηκόων.

Οί δύο αὐτές χορωδίες τελοῦσαν κάτω από την κοι νή διεύθυνση του βουλγάρου μουσικοδιδασκάλου "Ασεν Μίλωφ που είλε την έκταση στην Δράμα.

Ἡ χορωδία αὐτή ἔδωσε συναυλίες συμμετέσχε στους πανηγυρικούς ἑορτασμούς Βουλγαρικῶν Ἑθνικῶν ἐπετείων, καί ἐπεσιέπτετο ἐπιφανεῖς Βουλ. ἄρχες τῆς περιοχῆς στά σκίτια των ὅταν ἔδραζαν.

Ὁ Βουλγαρικὸς διδασκαλικὸς σύλλογος Δράμας συνεκέντρωσε χρήματα γιὰ τὴν ἀνέγερση στοῦ Γρανίτη ἑνὸς μνημείου τῶν πεσόντων κατὰ τὸν πόλεμο Γερμανῶν καί....Βουλγάρων /ποῦ πολεμήσαν οἱ Βούλγαροι;)

Γιὰ τὴν ἐνίσχυση των πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων τῆς περιοχῆς τοῦ ἐφ' ὅσον δέν ἐνισχύοντο ἀπὸ τοῦ Ἑλληνες ἦταν φυσικὸ νὰ εἶναι αδύναμες καί παιδαριῶδεις, ἐκάλεσαν μουσικά συγκροτήματα ἀπὸ τὴν Βουλγ. ρία.

Στις 20-9-1942 ἡ Βασιλικὴ Συμφωνικὴ Ορχήστρα τῆς Σόφιας ἔδωσε δύο συναυλίες στὴ Δράμα φυσικά χωρὶς καμιά ἐπιτυχία.

Οἱ Βούλγαροι ἔδρυσαν καί μορφωτικοὺς Συλλόγους γιὰ τὴν τόνωση τῆς πολιτιστικῆς Βουλγαρικῆς κινήσεως.

Στὴν Δράμα λειτουργοῦσαν στὴν Ἀτοχή:

- α) Βουλγαρογερμανικὸς μορφωτικὸς Σύλλογος
- β) Μορφωτικὸς σύλλογος Βουλγάρων.
- γ) Μορφωτικὸς σύλλογος Δημοτικῶν ὑπαλλήλων
- δ) Βουλγαρικὴ Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη
- ε) Βουλγαρικὸν Ἀναγνωστήριον ὡς λέσχη γιὰ τοὺς νέους.

Ἀναγνωστήρια - Λέσχες λειτουργοῦσαν σέπολλά χωριά τῆς Δράμας.

Γιαρ' ὅλα ὅμως τὰ χρήματα ποὺ διέθεζαν καί τὰ πομπώδη ἐγκαίρια ποὺ διοργάνωναν δέν κατορθώσαν νὰ παρασύρουν τὺς Ἑλληνες οὔτε καί κατορθώσαν νὰ πείσουν ὅλους αὐτοὺς τοὺς τυχολιῶντες καί δηλοῦς ποὺ ἐδέχθησαν τὴν Βουλγαρικὴν ὑπηκοότητα ὅτι εἶναι πραγματικοὶ Βούλγαροι.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

ΚΩΡΙΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

Είναι γνωστή σ' όλους η δολιότητα αλλά και η ευστοχία της Βουλγαρικής προπαγάνδας στο εξωτερικό ειδικά στο θέμα της «ανεδονίας». Γνωρίζει να πλασσάρη το πιο αναίσχυντο ψεύδος με το πιο χαριτωμένο χάλι.

Αλλά αν στην Ευρώπη και στις άλλες Ήπειρους μπορεί να σημειώνη επιτυχίες στην περιοχή Δράμας στα χρόνια της κατοχής εσημείωσε οίκοι τράη αποτυχία.

Στόχος της ήταν να πείση τους Έλληνες να έγγραψουν Βούλγαροι υπήκοοι.

Από τις πρώτες ημέρες πλημμύρισαν την Δράμα και τα χωριά με εικόνες του Βουλγάρου Βασιλέως Βόριδος και του διαδόχου Συμεών. Υποχρεωτικά κάθε κατάστημα και κάθε σπίτι έπρεπε ν' αγοράση τις εικόνες αυτές και να υψώνη Βουλγαρική Σημαία.

Γέμισαν τον τόπο με χ'ρτες της Μεγάλης Βουλγαρίας του Αγίου Στεφάνου.

Διοργάνωσαν Βουλγαρικές λέσχες και Βουλγαρικές βιβλιοθήκες και προσεπάθησαν με κάθε μέσο να παρουσιάσουν μια σειρά Βουλγαρικών μορφωτικών εκδηλώσεων.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ

ΒΙΒΛΙΑ

Η Βουλγαρική εφημερίδα " Προζνίτιν Βέστι " της 2-2-1942 γράφει τα ακόλουθα αξιοπρόσεκτα για τα σχέδια της Βουλγαρικής προπαγάνδας.

" Παρά του Υπουργείου Παιδείας συνεστήθη επιτροπή ητις μεριμνήση διά την εκδοσιν κολοσιαίας φιλολογίας επί της ιστορίας, γεωγραφίας, τουρισμού, πατριδογραφίας, κ.λ.λ. άφορώσης τας νεοκαταληφθείσας χώρας.

Διά της διαομιής των πλέον λαϊκών φυλλοδίων εις τον πληθυσμόν των νέων χωρών θα δοθη η δυνατότης να γνωρίσωσι οι νέοι πληθυσμοί πλήρως την Βουλγαρίαν και τόν ενδοξόν παρελθόν της.

Εικόνες με ιστορικά και συγχρονισμένα κείμενα θα εκτυπωθώσι και διασπαρώσι κυρίως εις άπαντα τα δημόσια μέση. Πλήν τούτων προβλέπεται ό συστηματικός διακανονισμός εκπαιδευτικών έβδομάδων εις τας πόλεις και τα χωρία των νέων χωρών.

Αι έβδομάδες θα διοργανωθώσιν υπό συγγραφέων και καλλιτεχνών.

Μικραί θεατρικαί ομάδες θά επισκεφθῶσι τὰ χωρία ἵνα καίξωσι πατριωτικά έργα ."

Καί οἱ Βούλγαροι ἄρχισαν τήν ἐφαρμογή αὐτοῦ τοῦ προγράμματος ἐλάχιστες ἡμέρες.

Στις 19-2-1942 διαβάζουμε στήν Βουλγαρικὴν ἐφημερίδα "Ζορά" ὅτι ἐξετυπώθησαν τὰ βιβλία τῶν καθηγητῶν, Μουταφτσίεφ, Ἀρνούτωφ, Μπατακλίεφ, Μηλαδίνωφ, Κυρμίτσεφ, Ἀλεξίεφ καθὼς καὶ ἄλλων δημοσιογράφων, στρατηγῶν κλπ.

"Τὰ βιβλία ταῦτα, γράφει ἡ ἐφημερίδα, ἀναπτύσσουν ζήτηματα, συνδεόμενα μέ τήν ἱστορίαν τῆς Βουλγαρίας, τήν βουλγαρικὴν ἀναγέννησιν, τήν συμμετοχὴν τῶν Μανουσνοβουλγάρων εἰς τὸ ἐθνολογικόν βίον τῆς ὅλης βουλγαρίας κλπ. Συμπληρωματικῶς θά ἐκδοθῶσι βιβλία καὶ τῶν μεγάλων ἡρώων τοῦ Βουλγαρισμοῦ".

"Ὅλα αὐτὰ τὰ βιβλία δέν ἦσαν τίποτε ἄλλο ἀλλ' ἓνα συνοῦθλευμα φευδῶν καὶ ἐμπαθοῦς μίσους κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἦξεραν ὅτι οἱ Ἕλληνες οὐτε κατεδέχοντο νὰ τὰ ἀγγίξουν ἀφοῦ οὐτε τὴν Βουλγαρικὴν γλῶσσαν δέν ἐδέχοντο νὰ μάθουν. Ἀλλ' ^{οἱ βούλγαροι καὶ} ἀπεψύχοναν κυρίως σέ ὅσα ἐλαυόφωνα στοιχεῖα εἶχαν δεχθῇ τὴν Βουλγαρικὴν ὑπηκοότητα γιὰ νὰ τὰ φανατίσουν περισσότερο καὶ νὰ τ'ἀνπεύουν ὅτι δέν ἦσαν Ἕλληνες, ἀλλὰ Βούλγαροι.

Σέ ἄλλο κεφάλαιο εἶδαμε τὴν καταδύωξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐντύπου.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ

ΕΜΦΑΝΙΣΗ

Ἀλλὰ ἐκεῖ πού κυρίως ἐρρέμεναν ἦταν ἡ Βουλγαρικὴ γλῶσσα μέ τό ξύλο, τὴν φυλακὴ καὶ τό πρόστιμο εἶχαν ἐξαναγκάσει τοὺς Ἕλληνας ὅταν εὐρίσκοντο στό δρόμο ἢ παρουσιάζοντο στίς Βουλγαρικὰς ἀρχάς ἢ νὰ μιλοῦν Βουλγαρικὰ ἢ νὰ σπαίλουν.

Ἐτσι ἀναγκαστικά κάθε Ἕλληνας προσπαθοῦσε νὰ μάθῃ λίγα στοιχεῖα τῆς Βουλγαρικῆς γλώσσης γιὰ νὰ μπορῇ νὰ συνεννοηταί μέ τοὺς Βουλγάρους καὶ ν'ἀποφεύγῃ τὴν κακοποίησίν του.

Γενικά μέ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀνάρτησιν Βουλγαρικῶν σημαιῶν, μέ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀναγραφὴν καὶ ἐπιγραφὴν καταστήματος ἢ τῆς φου νεκροταφείου στήν Βουλγαρικὴν γλῶσσαν, μέ τὴν ὑποχρεωτικὴν ομιλίαν μόνον τῆς Βουλγαρικῆς γλώσσης, μέ τὴν ἐγνατάστασιν στ' ἀρὰ καὶ τὰ χωρία χιλιάδων Βουλγάρων ἐποίκων, καὶ τὴν πανταχοῦ παρουσίαν τῶν Βουλγαρικῶν Ἀρχῶν, οἱ Βούλγαροι ἐπέτυχαν ἔστω σέ μικρὸ ποσοστὸ νὰ παρουσιάζουν τὰ μέρη αὐτὰ στήν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισίν τους σάν Βουλγαρικὰς πόλεις.

Αὐτό ἦταν ἡ μόνη τῶν ἐπιτυχίαν. Γιατί κατὰ τὰ ἄλλα μόλις

Ἡ καρδιά τῆς Δράμας ἦταν γιομάτη Ελλάδα καί ἐπαλλεῖ
Ἑλληνικά.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΟΣ

ἡ Βουλγαρία προπαγάνδα

Παραποιῶντας τὴν ~~φαι~~κανθρώπινη Ἱστορία θεωροῦσε τὰ ἐδάφη
αὐτὰ ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων...." Βουλγαρία.

Μάλιστα εἶχαν τὴν ἀναίδεια νὰ δηλώνουν ἡετοσίπωτα ὅτι ὁ Μέ-
γας Ἀλέξανδρος ἦταν....Βούλγαρος. Τώρα πῶς εἶναι δυνατόν ὁ
Μέγας Ἀλέξανδρος πού ἐγεννήθη καί ἔζησε 900 περίπου χρόνια
πρὶν ἐμφανισθοῦν οἱ Βούλγαροι στὰ Βαλκάνια καί στὸ Διεθνές
Προσκήνιο νὰ εἶναι Βουλγαρικῆς καταγωγῆς αὐτό εἶναι ἓνα μυσ-
τιο πού μόνον οἱ Βούλγαροι Ἀλχημισταί τῆς Βουλγαρικῆς Ἱστο-
ρίας μποροῦν νὰ ξεδιαλύνουν.

ΓΗΓΕΝΕΙΣ

ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Θεωρῶντας λοιπὸν οἱ Βούλγαροι τὰ ἐδάφη τῆς Δράμας Βουλγαρικὰ
θεωροῦσαν καί ὅλους τοὺς γηγενεῖς Ἑλληνες Δραμηνοὺς ἀπογόνους
τῶν Μακεδόνων τοῦ Ἀλεξάνδρου ὡς...Βουλγάρους " παραπλανηθέντα
μέ τὴν δόλια προπαγάνδα των προσλαβοῦσαν νὰ τοὺς στρέφουν κα-
τὰ τὴν ἐλθοῦντων ἀπὸ τὴν Μ. Ἀσία καί Ἀνατ. Θράκη προσφύγων,

ἤλπιζαν ὅτι μπορεῖ νὰ ὑπῆρχε κάποια ἐνδόμυχη ἀντιπάθεια
ἀφοῦ ἦλθαν πρόσφυγες ἀπὸ ἀλλὰ μέρη καί εἶχαν διαφορετικὲς
συνήθειες καί διαφορετικὰ συγγέροντα.. Κι' ὅμως ἀπέτυχαν οἱ
Βούλγαροι, ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο ἀποτέλεσμα. Ἑλληνες γηγενεῖς
καί Ἑλληνες πρόσφυγες μπροστά στὸν ἐχθρό, τοὺς Βουλγάρους,
εἶχαν τὴν μικροδιαφορὴν των καί τὴν μικροαντιθέσεις των κα-
τέστησαν σὲ ἓνα ἀδιόλεστο τεῖχος.

Φούντωσαν μέσα των ἡ φλόγα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί θέριεφεν
ἡ ψυχὴ των ἀπὸ μῖσος κατὰ τοῦ κατακτητοῦ Βουλγάρου. Ἀντὶ νὰ
διχασθοῦν οἱ Ἑλληνες τῆς Δράμας ἀντίθετα γηγενεῖς καί πρό-
σφυγες μᾶς παρουσίασαν στὰ χρόνια τῆς Βουλγαρικῆς Κατοχῆς
τὸ θαυμάσιο καί ἥρωϊκὸν ἔπος τῆς Ἑθνικῆς ἀντιστάσεως καί
τρίτημερές ἐκατόμβες τῶν θυσιῶν στὴς πόλεις καί τὰ χωριά.

ΘΕΜΑΤΑ

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΑΤΑ

"Ἐναῖττο ἀναίσχυντο καί ψευδὲς ἐπιχείρημα τῆ Βουλγαρικῆς
προπαγάνδας πού ἀποσκοποῦσε στὴν διάσπαση τῶν Ἑλλήνων τῆς
Δράμας ἦταν καί τὸ ὅτι " Ἡ Μακεδονία εἶναι ἀποικία τῆ Πα-
λαιᾶς Ἑλλάδος".

Τό ἐστήριζαν στό ἀπώτερό γεγονός ὅτι ἕνα ποσοστό τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων κατήγοντο ἀπό τήν Ἑτερεά/Ἑλλάδα, Ἡεροπόν-
νησον καί Κρήτη.

Ἀλλά πῶς ἦταν δυνατόν κατά τήν διάρκεια τοῦ «εσοπολέμου» (1922- 1940) νά ὑπάρχουν πολλοί «μακεδόνες» κρατικοί λειτουργοί;

Ἡ Μακεδονία ἀφλευθερώθη μόλις τό 1913 καί ἀνέπνευσε μόλις μετά τό 1925, ὁπότε μετά τήν Μικρασιατική καταστροφή ἄρχισε μιᾶ εἰρηνική περίοδος ἀναδιοργάνωσης.

Τά μορφωμένα παιδιά τῆς «μακεδονίας» παισιώσαν τήν νέα κοινὴ νία ποῦ ἐδιοργανοῦντο, σάν γιατροί, δικηγόροι, μηχανικοί, ἀμύσσιοι ὑπαλλήλοι, Στρατιωτικοί κλπ. Ἀλλά ἦσαν λίγοι. Δέν ἐπαρκοῦσαν γιὰ νά καλυφθοῦν τίς τεράστιες ἀνάγκες τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ, στίς βόρειες ἐπαρχίες.

Παρ' ὅλα αὐτά όλες οἱ θέσεις Δημοσίων καί Κοινοτικών ὑπηρεσιῶν, τῶν τοπικῶν ὀργανισμῶν Δημοσίου δικαίου στή «μακεδονία» καί ἕνα σοβαρό ποσοστό δημοσίων ὑπαλλήλων στρατιωτικῶν κλπ. ἦσαν Μακεδόνες.

Τά ἀναπομένοντα κενά φυσικόν ἦταν νά καλυφθοῦν ἀπό Ἑλληνες τῶν ὑπολοίπων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ας μὴν ξεχνᾶμε ὅτι οἱ Νότιες περιοχές εἶχαν ἀ ἐλευθερωθεῖ 100 χρόνια ἐνωρίτερα καί εἶχαν ἔτοιμα στελέχη γιὰ τίς κρατικές ὑπηρεσίες.

Ἀλλά καί κάποιος ἄλλος σημαντικός ἀνασταλτικός παράγων υπῆρχε γιὰ τήν εἴσοδο τῶν Μακεδόνων σέ δημόσιες ὑπηρεσίες. Ὁ γλίσχρος μισθός τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων.

Στήν περίοδο τοῦ «εσοπολέμου» ἡ Μακεδονία παρουσίαζε τέτοια ἐκονομικήν ἀνθηση, ὥστε κανεῖς «μακεδόνες» δέν κατεδέχετο ν' ἀφήνῃ τὰ πλούσια εἰσοδήματά του καί νά ζήσῃ μέ τίς πενιχρές ἀποδοχές ἑνός ὑπαλλήλου ταλαιπωρούμενος μέ μεταθέσεις, περιρριμένη ζωή κλπ.

Μετ' πολέμου ὅμως ποῦ ἐνῶ τό ἀγροτικό εἰσόδημα δέν εἶναι πλέον ἐπαρκές, οἱ μισθοί τῶν ὑπαλλήλων εἶναι ἐκανοποιητικοί διάχυτη εἶναι ἡ τάση γιὰ μόρφωση στή «εολαία», οἱ Μακεδόνες ἐχουν πλυμμοῦσαι τόν πολυδαίδαλο κρατικό μηχανισμό. Ἐχουν καταλάβει τίς πιδ ἐπικαιρές θέσεις μέ θαυμάσια ἀπόδοση στήν ἐργασία των.

Οἱ Βούλγαροι καλλιεργήσαν συστηματικά αὐτόν τόν διαχωρισμό μεταξύ Βορειοελλαδιστῶν καί Παλαιοελλαδιστῶν ἀλλά δέν κατάφεραν νά βροῦν πρόσφορον ἔδαφος.

Ἀντίθετα οἱ βόρειοι Ἕλληνες ἐμειλ πρός τόν Κοτριά ἔστρεψαν μέ κρυφήν ἐλπίδα τὰ μάτια τῆς ψυχῆς των προσιένοντας τήν Ἑλλάδα.

Ηξεραν ότι όπως και τό 1913 από τούς Στρατευμένους Έλλην της Νοπλίου Ελλάδος διώχθηκαν ο Βούλγαρος επιδρομέας και ο Τούρκος κατακτητής, έτσι και τώρα πάλι θα γινόταν.

ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΣΗ

Σύντομα οί Βουλγαρικές Αρχές διεπίστωσαν ότι ή προπαγάνδα των αλλά και ή άμή βία επεφτε στο κενό και δημιουργούσεν άντ θετα άποτελέσματα.

Ιότε άφησαν τούς ιστορικούς άλχημισμούς και τά προσχήματα και άπληθυνθησαν ώιά στά κατακάθια της Έλληνικής κοινωνίας στά διάφορα τυχοδιωτικά στοιχεία και σπές Άρμενίους.

Άρθρονες ύποσχέσεις για εύκολο πλουτισμό, διαρπαγές Έλληνικών περιουσιών, βιασιούς Έλληνίδων και χορήγηση άξιωματών ~~πλημμελώς~~ ήταν τό δέλεαρ.

Αυτή/λοιπόν τήν κατηγορία των ύπανθρώπων οί Βούλγαροι έπ τέλους πη'αυτές τίς ύποσχέσεις κατάφεραν νά πείσουν νά άκοιτ ση τήν Βουλγαρικήν ύπηκοότητα.

Τώρα πως είναι δυνατόν νά είναι βουλγαρικής έθνικότητας ένας Άρμένιος ή ένας Έλλην από τά λάθη της Μικρής Άσίας αυτό είναι άλλο ζήτημα.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΕΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Στή Δράμα συνεκροτήθησαν από τό πρώτον έτος της Βουλγαρική κατοχής διάφορες οργανώσεις, βουλγαρικές, παραρτήματα οργανώσεων που είχαν τήν έδρα των στη Σόφια.

πρώτες διοργανώθη ή πολιτοφυλακή. Ένα είδος ήμιστρατιωτική οργανώσεως παρομοίας προς τά ίδια μας, ΤΕΑ. Σ'αυτό κατετάσσοντο ύποχρεωτικά όλοι οί έγγραφότιμοι βουλγαρούπηθοοι. Ήξω-πλίζοντο και περιεφέροντο ένοπλοι σέ περιπολίες και ένίσχυαν τού Βουλγαρικό Στρατό στις κατά των Έλλήνων έπιχειρήσεις τ

"Έτσι οί άλλοι Έλληνες τούς μιλούσαν ακόμη πιο πολύ για τήν ποδοσσία των . Τό μίσος αυτό διεχώριζε τόν νεοφώτιστο Βουλγαρούπηθοο από τούς συμπατριώτες του και τόν καθιστούσε πιο πιστό στη " νέα πατρίδα".

Στήν πολιτοφυλακή , που διοικούσαν Άξ/κοί του Βουλγαρικού Στρατού συμμετείχαν και Βούλγαροι από τήν παλαιάν βουλγαρία καθώς και κομιτατζήδες.

Μία άλλη βουλγαρική οργάνωση μέ καθαρά άνθελληνικούς σκοπούς ήταν ή 'Οργάνωση των 'Ηλιντεν. (Ηλιντεν = ή ήμέρα του προφήτου 'Ηλία) Τό όνομα είχε δοθεϊ στήν οργάνωση αυτή από

τὴν ἐπανάστασιν τῶν Κομιτατζήδων πού ἐγίνε στίς 20-7-1903
ἡμέρα πού ἐρρτάζεται ὁ προφήτης 'Ηλίας.

Σ' αὐτὴν εἶχαν ἐνταχθεῖ ὅλοι οἱ φανατικοὶ Κομιτατζήδες τῆς
περιοχῆς καὶ ἀποτελοῦσαν τὴν τρομοκρατικὴν ὀργάνωσιν τῶν Βουλ-
γάρων κατακτητῶν.

'Επίσης εἶχαν ὀργανώσῃ καὶ τὸν Σύνλογον ἐφέδρων Βουλγάρων
'Αξιωματῶν. Ἀλλὰ ἐπειδὴ στὴ Δράμα φυσικὰ δέν ὑπῆρχαν οὔτε ἐφε-
δροὶ Βούλγαροι, 'Αξιωματῶν, οὔτε ἐφεδροὶ στρατιῶτες Βούλγαροι, ἀνα-
γκαστικὰ ἐνετάχθησαν ὁ ὅλος οἱ προσεχόμενοι Βούλγαροι
ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Βουλγαρία.

Γιὰ τὴν βουλγαρικὴν "εὐλαία" τῆς περιοχῆς καὶ τὰ παιδιὰ
τῶν νεοφωτιστῶν Βουλγάρων διωργανώθη παράρτημα τῆς "Παιδείας"
ὀργανώσεως Βουλγάρων νέων "Μηράνκι" (ὑπερασπισταί).

'Ἡ ἐκπαίδευσις ἦταν μισελληνικὴ καὶ στρατιωτικὴ.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ

ΦΙΛΩΦ

Στίς ἀρχές 'Ιουνίου 1943 ὁ Βούλγαρος Πρωθυπουργὸς Φίλωφ
ἐπισκεπτεται τὴν Δράμα καὶ ἄλλες πόλεις τῆς 'Ανατολικῆς Μακε-
δονίας καὶ Θράκης. 'Ἡ παρουσία του τονίζει γιὰ ἄλλη μιὰ φορά
τὴν ἄποψιν τῶν Βουλγάρων νά θεωροῦν τὰ ἐδάφη αὐτὰ Βουλγαρικὰ.

Στὴ Δράμα ἐδέχθη μάλιστα καὶ ἐπιτροπὴν 'Ελλήνων.

'Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ συνειροτήθη ἀπὸ τὸν Βούλγαρο Διοικητὴ 'Α-
σφαλείας Δράμας, χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν ἢ ἔστω καὶ τὴν ἀπλὴ
γνώσιν τῶν συμμετασχόντων.

Βούλγαροι Χωρ/κοὶ πῆγαν στὰ σιῖτια τῶν ἐπιλεχθέντων αὐτῶν
'Ελλήνων τοὺς ἄρπασαν καὶ τοὺς ὠδήγησαν στὰ προθάλαμο
τοῦ Γραφείου ὅπου ὁ Φίλωφ θά ἐδέχετο τίς ἐπιτροπές.

'Ο Βούλγαρος Διοικητὴς 'Ασφαλείας τοὺς συνέστησε μὲ αὐστηρό-
τόνον νά μὴν τολμήσουν καὶ παραπνευθοῦν κατὰ τῶν βουλγαρικῶν
ἀρχῶν.

Δέν τοὺς ἐπέτρεψε νά συνομιλοῦν μεταξύ των γιὰ νά μὴ συννενο-
ηθοῦν.

Τοὺς εἰσήγαγον ξαφνικὰ προστὰ στὸν Φίλωφ. 'Ἐκεῖνος τοὺς
ἐρώτησεν ἂν ἔχουν κανένα παράπονον.

Κάποιος ἀπὸ τὰ μέλη ἐζήτησεν ἰσότητα μὲ τοὺς Βουλγάρους στί
διανομές τροφίμων καὶ ἐλευθέρᾳ ἄσκησιν ἀπὸ τοὺς "Ἕλληνες τῶν
ἐπαγγελματιῶν των.

'Ο Φίλωφ ὑπεσχέθη ἀλλὰ δέν ἐτήρησε φυσικὰ τὴν ὑπόσχεσιν του
ἀφοῦ ὅλα ὅσα δεσφράττοντο εἰς ἴκον τῶν 'Ελλήνων διετάσσονται
ἀπὸ τὸν ἴδιον.

ΑΛΛΕΣ

ΕΠΙΣΚΕΤΕΙΣ

Πολλές επισκέψεις επίσημων Βουλγάρων στη Δράμα και στις κυριότερες πόλεις της «ανεδονίας και Θράκης».

Σκοπός των να συντονίσουν στον τομέα της αρμοδιότητός των μέτρα διβουλγαρισμού, έθνικισμού και οικονομικής έμμεταλλεύσεως της περιοχής.

Ίδιως κατά το 1943 που η διεθνής κατάσταση μεταβάλλεται αντίθετα από τις Βουλγαρικές επιδιώξεις πυκνώνονται οι επισκέψεις αυτές. Προσπαθούν να δημιουργήσουν τετελεσμένα γεγονότα στις Βουλγαροκρατούμενες περιοχές. Άλλά και να παρουσιάσουν με την συχνή εμφάνισή των στα μέρη αυτά ότι τούς ανήκουν και είναι καθαρά Βουλγαρικές περιοχές.

Τόν Απρίλιο του 1943 επισκέπτεται την Δράμα μαζί με άλλοι Βουλ έρους δημοσιογράφους ο διευθυντής του Τμήματος της «Θνηκής Βουλγαρικής προπαγάνδας, Κλημενζον Νζαλμαδάτζεβ».

~~Κλημενζον Νζαλμαδάτζεβ.~~

Οργανώθη σύσκεψη με τις τοπικές Βουλγαρικές αρχές και κατόπιν είλεψε σε συγιέντρωσή Βουλγαροϋπηκόων με μίσος κατά των Έλλήνων και κατέληξε:

" Επιδύχαμεν την πραγματοποιήσιν του μεγαλυτέρου μέρους τῶν ιδανικῶν μας. Αυτό όμως δέν σημαίνει ότι πρέπει νά σταματήσμεν. "Εως τήν ζωήν τῶν λαῶν δέν ὑπάρχει στάσις ἀλλά αἰώνια κίνησις. "Εχομεν ἐξ' αἵματος ἀδελφούς πέραν τοῦ Στρυμῶνος οἱ ὅποιοι πρέπει νά συμπεριληφθοῦν εἰς τήν βουλγαρικὴν κοινότητα.

Τό πνεῦμα μας πρέπει νά εἶναι χαλύβδινος χορδή ἡ ὁποία νά πάλῃ καί νά μᾶς ὁδηγήσῃ ἐκ νέου πρὸς ἡρωϊσμούς με τόν προσελη ἡμῶν βασιλέα Βόριδα καὶ διά μεγαλυτέραν Βουλγρίαν εἰς τὴν Βαλκανικὴν χερσόνησον ἡ ὁποία καί εἶναι Βουλγαρικὴ χερσόνησος.

Τό πρῶτο δεκαήμερο τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1943 περιέρχεται τήν Ἀνατολικήν «ανεδονίαν καί τήν Θράκη καί διέρχεται ἀπό τήν Δράμα ὁ Ντέλτσεφ καθηγητής Ἀρχαιολογίας στό πανεπιστήμιο τῆς Σόφιας.

Τόν συνοδεύει ὁ βοηθός του Δημήτρωφ. Σκοπός του κατά τις Βουλγαρικές ἐφημερίδες ν' ἀνακαλύψῃ ἀρχαιολογικά εὐρήματα. Ἡ ἀπεγοητεύθη. Τά μέρη αὐτά ἀνζηλαλοῦσαν ἀπό Ἑλλάδα.

Περνώντας ἀπὸ τοὺς φίλιους ἀντελήφθη Βουλγ έρους Ἀξι/κοι καί Στρατιῶτες πού προσπαθοῦσαν σέ ὀνόματα λατινικά τῶν μαρμαρίνων ἐπιγραφῶν νά χαράξουν τήν κατάληξή - ωφ, γιὰ νά δημιουργήσουν εὐρήματα ἀρχαιολογικά πού θά βεβαιώνωσιν τήν ὑπαρξή Βουλγάρων στήν Ἀρχαιότητα.

Γελώντας τους είπε ειρωνικά:

- Δυστυχώς δεν γράφεται έτσι η Ιστορία.

Τόν μάλο επισκέπτεται τρίς -ουλγαροκρατούμενες Έλληνικές περιοχές και την Δράμα ο προεσρος της Βουλγαρικής Εργ. τιικής ομοσπονδίας Μπορίς Ποπωφ και ο διευθυντής "παγγελμάτων Σουμέλωφ. Σκοπός των να συντονίσουν τα μέτρα των ουλγαρικων αρχων για την δίωξη των Έλλήνων εργατων και επαγγελματι

Κατά τον Ιούλιο 1943 περιοδεύουν στην περιοχή ο πρόεδρος της ουλγαρικής Βουλής Καλφώφ, ο Αρχηγός της Βουλγαρικής Ασ νομίας Α. Κοζάρωφ και ο επιθεωρητής της Αστυνομίας Μπανόφσκυ

Τό πρώτο δεκαήμερο Οκτωβρίου 1943 έρχεται ο Υπουργός Δημοσίων Έργων μηχανικός Δημ. Βασίλωφ. Τόν συνοδεύουν ο πρόε όρος της Κοινοβ. Επιτροπής Δημ. Έργων Βουλευτής και " έφεδρος Συν/χης Σλάβε Μασίλεφ καθώς και άλλοι αρμόδιοι υπη- ρεσιακοί παράγοντες και δημοσιογράφοι.

Τό πρώτο δεκαήμερο του Νοεμβρίου 1943 φθάνει ο Υπουργός Έμπορίου Ιβάν Βαζωφ Τόν συνοδεύουν ο αντιπρόεδρος της Βουλής Κιοσεϊβάνωφ ~~ο αντιπρόεδρος της Βουλής Κιοσεϊβάνωφ~~ και οί Βουλευταί Σλ. Βασίλεφ Γ. Τσαλμούρωφ και Α. Σιβίνωφ.

Σέ δηλώσεις του προς την εφημερίδα " ~~Βιτρο~~ " μετά την επιστροφή του λέει τά ακόλουθα αξιοπαρατήρητα και ένδεικτικά του άγριου διωγμού έναντίον των Έλλήνων που έπιτελούσαν οί Βουλγαρικές Έρχές.

" Επανερχομαι μέ άίστας έντυώσεις ^{εν} της ώραίας ταύτης " Βουλ- γαρικής" περιοχής. Ήδυνήθην να διαπιστώσω ότι εις την περιοχήν του Αίγαίου οί Βούλγαροι υπαλληλοι εκπληροῦσι έπαξίω τό καθήκον των. "

Τό δεύτερον δεκαπενθήμερον του Νοεμβρίου 1943 έρχεται ο Υπουργός Γεωργίας Ιβάν Μ.έσκωφ. Τόν συνοδεύουν ο διευθυ τής Ύδάτων μηχανικός Μιλενκωφ, ο διευθυντής έξυγιάνσεων περδιά- δος Λερρών και ο διευθυντής άλυκων Μπουρού Γκιδόλ.

ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΥΠΗΚΟΟΤΗΤΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΥΠΗΚΟΟΤΗΤΟΣ

Ἐκεῖνο τοῦ ἀποτελεῖ τό ἀνοκορύφωμα τῆς ἐπικαλύψεως μέ κάποιαν νομιμοφάνειαν τῆς τρομερῆς βίας γιά τόν ἐκβουλγαρισμό τοῦ Νομοῦ Δράμας καί ὅλων τῶν ἐκβουλγαροκρατουμένων Ἑλληνικῶν περιοχῶν εἶναι τό περίφημο διάταγμα περί ὑπηκοότητος.

Στό ὑπ' ἀριθ. 124 τῆς 10-6-42 φύλλο τῆς Ἐφημερίδος τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύεται τό διάταγμα " περί τῆς ὑπηκοότητος τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τά .... ἀπελευθερωθέντα κατὰ τό 1941 ἐδάφη".

Τό νά παραθέσουμε τό ἴδιο τό διάταγμα νομίζουμε ὅτι θά κουράσουμε τόν ἀναγνώστη.

Τό νά τό ἐπεξηγήσουμε καί νά τό σχολιάσουμε μπορεῖ νά θεωρηθεῖ ὅτι μεροληπτοῦμε. Γι' αὐτό θά παραθέσουμε αὐτολεξεί ἐπεξηγηματικό σχόλιο πού ἐδημοσιεύθη στήν ἐφημερίδα " ΟΥΤΡΟ" τῆς Σόφιας τήν 10-6-1949.

Μέ τήν ἀνόητην ἔκταξη πού διακρίνει τούς Βουλγάρους μᾶς λέει τόσα πολλά ὥστε δέν ἔχομε " χρεῖαν μαρτύρων" γιά τήν πιστοποίηση τῶν ἀπανθρώπων ἐκδηλώσεων καί διαθέσεων των.

Ἡ εἰς τό σημερινόν φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη τό διάταγμα διά τήν ὑπηκοότητα τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τά ἀπελευθερωθέντα ἐδάφη κατὰ τό ἔτος 1941.

1.- Κατά τό διάταγμα τοῦτο ὅλοι οἱ Γιουγκοσλαῦοι καί οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι Βουλγαρικῆς καταγωγῆς ἀποκτοῦν αὐτοδικαίως τήν βουλγαρικὴν ὑπηκοότητα ~~παρὰ τῆς ἡμέρας~~ ἀπό τῆς ἡμέρας τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐάν κατὰ τήν ἡμερομηνίαν ταύτην εἶχον τόπον διαμονῆς τά ἀπελευθερωθέντα κατὰ τό 1941 ἐφ' ἣ τὰ παλαιά διαμερίσματα τοῦ Βουλγαρικοῦ Βασιλείου.

2.- "Ὅλοι οἱ Γιουγκοσλαῦοι καί Ἕλληνες ὑπήκοοι Βουλγαρικῆς καταγωγῆς, οἱ ὅποιοι ἐγεννήθησαν εἰς τά ἀπελευθερωθέντα κατὰ τό 1941 ἐδάφη καί ἔχουν τήν διαμονήν των ἐκτός τῶν ἐδαφῶν των καί ἐκτός τῶν ὁρίων τοῦ παλαιοῦ βασιλείου, δύναται ν' ἀποκτήσωσι τήν Βουλγαρικὴν ὑπηκοότητα ἂν ἐντός προθεσμίας ἐνός ἔτους ζητήσωσι νά ἀποκτήσωσι τήν βουλγαρικὴν ὑπηκοότητα μετὰ τήν ἑνέρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διατάγματος.

3.- Πρόσφυγες Βουλγαρικῆς καταγωγῆς οἱ ὅποιοι μετὰ τήν 1-9-3 ἐγκατέλειψαν τό κράτος των ἐξ' ἀφορίας τῶν πολεμικῶν γεγονότων καί ἐγκατεστάθησαν πρὸς διαμονήν εἰς τά νεοελευθερωθέντα ἐδάφη ἢ εἰς τά παλαιά διαμερίσματα τοῦ Βασιλείου, δύναται ν' ἀποκτήσωσι τήν βουλγαρικὴν ὑπηκοότητα, ἂν ζητήσωσι τοῦτο

δι' αίτησεως έντός προθεσμίας 6 μηνών από της έναρξεως της ισχύος του διατάγματος ή από της εγκαταστάσεώς των είς την χώραν.

4.- Πάντες οί μή Βουλγαρικῆς καταγωγῆς Γιουγκοσλαῦοι καί Έλληνες υπήκοοι, οί όποιοι κατά τήν ήμέραν της έναρξεως της ισχύος του διατάγματος, έχουν τόπον διαμονῆς των τά νεοελευθερωθέντ έδάφη, καθίστανται Βούλγαροι υπήκοοι, έκτός εάν επιθυμῶσι ν διατηρήσωσι τήν μέχρι τοῦδε υπηκοότητά των τό βραδύτερον μέχρι I-4-1943, όποτε κατά τήν αὐτήν προθεσμίαν θά μεταναστεύσωσι έκτός των ορίων τοῦ Βασιλείου.

5.- Τό διάταγμα δέν άφορά πρόσωπα Βουλγαρικῆς προελεύσεως, αί δέ ύπανδρεμέναι γυναίκες έβραϊκῆς καταγωγῆς διατηροῦσι τήν υπηκοότητ τοῦ άνδρός των.

6.- Οί κάτοικοι διαβατηρίων Νάνσαν έκ Ρωσίας ή 'Αρμενικῆς καταγωγῆς, οί όποιοι εἶναι εγκατεστημένοι είς τά άπελευθερωθέν έδάφη κατά τό έτος 1941 καί έχουν είς αὐτά τήν κατοικίαν των, δύνανται ν' αποκτήσωσι τήν Βουλγαρικῆν υπηκοότητα, άν ζητήσωσι τοῦτο έντός έτησίας προθεσμίας".

ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ

Μέ το διάταγμα αὐτό νομιμοποιεῖται ή συλλήβδην παροχή της Βουλγαρικῆς υπηκοότητος σέ όλους άκόμη καί στούς 'Αρμενίους καί τούς Ρώσους. Γιατί φυσικά κανείς "ακεδών δέν ήταν βΒουλγαρικῆς καταγωγῆς.

'Αλλά τό κύριο σημεῖο γιά τό όποιο καί έξεδόθη τό διάταγμα εἶναι οί Έλληνες. Αὐτοί οί άφάμαστοι Έλληνες του παρ όλες τίς σφαγές καί τήν πείνα καί τήν δία δέν έλύγισαν.

Αυτούς οί Βούλγαροι δέν τοῦς θέλουν καί ζητοῦν νά τοῦς άπελάσουν όμαδικά από τήν I-4-1943.

Δέν ξέρει κανείς άν πρέπη νά γελά ή νά κλαίη μέ τό "παράξενο" αὐτό διάταγμα. 'Η Βουλγαρία χωρίς νά εἶναι έμπόλεμος μέ τήν 'Ελλάδα καί χωρίς νά έχη άόδια προσαρτήση τά 'Ελληνικά έδάφη της 'Αν. τολ. Μακεδονίας καί Θράκης εκδίδει νόμο με τόν όποιο υποχρεώνει τόν 'Ελληνικό πληθυσμό των περιοχών αὐτών ή ν' άσκησει Βουλγαρικῆν υπηκοότητα ή νά άπελαθῇ διά της βίας.

Στά διεθνή νομικά χρονικά δέν υπάρχει παρόμοιο φαινόμενο.

Καί στό έγκλημα καί στό Δίκαιο οί Βούλγαροι εἶναι πάντα " πρωτότυποι καί άνεπανάληπτοι".

ΟΙ ΔΡΑΜΙΝΟΙ

ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Αιέσως μετά την δημοσίευση του διατάγματος ἔρχισαν στή πόλη καί στάχωριά τοῦ νομοῦ Δράμας νά κτυποῦν τά τύμπανα τῶν Βουλγάρων κηρύκων.

Μέ τήν ἀκρίβεια φωνή των διαλαλοῦσαν : " Ὁ νέος νόμος υποχρεώνει ὅλους νά δηλώσουν ὅτι εἶναι Βούλγαροι. Ὅσοι δηλώσουν ὅτι εἶναι Ἕλληνες πρέπει νά φύγουν πέραν ἀπό τόν Στρυμῶνα μέχρι τίς 15-8-1942".

Ψεύδοντο οἱ Βουλγαρικές ἀρχές Δράμας ὅτι ἡ προθεσμία ἔληγε στίς 15 Αὐγούστου. Λόγος των ἦταν νά ἐξαναγκάσουν βιαστικά τούς Ἕλληνες νά δεχθοῦν μέσα στόν πανικό τῶν πρώτων ἡμερῶν νά υπογράψουν τήν περίφημη δήλωση Βουλγαρικῆς ὑπηκοότητος.

Κλείστηκαν στόν πόνο τους οἱ Ἕλληνες μπροστά στόν νέο κίβδυο πού τοῦς ἀπειλοῦσε.

Ἔιχαν υπομένει τά πάντα γιά νά μήν ξεριζωθοῦν ἀπό τήν γῆ τῶν πατέρων των, τήν προαιώνια πατρίδα των. Ἀλλά τώρα ἔφθα ἡ ὑστάτη στιγμή. Θά ἐξαναγκασθοῦν νά φύγουν. Οἱ Βούλγαροι δέν ἠστελεύονται. Γιά νά μείνουν πρέπει νά γίνουν Βουλγαροὑλήκοι καί ἀπτόν τόν ξεκεσιό δέν τόν ἀνέχεται ὁ Ἕλληνισμός των.

Καί τότε ἐπιτελεῖται τό θαῦμα τῆς παθητικῆς ἡθικῆς ἀντιστάσεως τῶν Ἑλλήνων πύλων καί τῆς ὑπαίθρου τοῦ νομοῦ Δράμας.

Δέν ξέρουν βουλγαρικά γιά νά γράψουν τήν δήλωση τῆς ὑπηκοότητος πού ἐπιθυμοῦν. Καταφεύγουν στούς βουλγάρους δικηγόρους γιά νά τοῦς τήν συντάξουν. Οὐρά ἔξω ἀπό τά γραφεῖα αὐτά οἱ Ἕλληνες. Γιά νά δηλώσουν ὅτι εἶναι καί παραμένουν Ἕλληνες. Γιά νά ἐγγραφοῦν στίς καταλόγους τῶν Ἑλλήνων ὑψηλῶν πού τοῦς μένει τό μαρτύριο καί ἡ ἀπέχαση καί πικρανόν ὁ θάνατος.

Ἐναπρωτοφανές δημοψήφισμα των ἀπεδόναν γιά τήν πατρίδα τήν Ἑλλάδα. Μιά διαδήλωση ἀτρόντακτη πίστεως στήν Ἑλλάδα. μεγαλειώδους συγκινητικῆς καί ἡρωϊκῆς ἐκδήλωσης αὐτοθυσίας τοῦ ἀλεδονικοῦ Ἕλληνιστοῦ.

Οἱ Βούλγαροι τάχουν χαλένα μπροστά στί θάρρος καί τήν ἀφαισθητικότητα ὄλων τῶν Ἑλλήνων. Ἀναζητοῦν νά βροῦν ποιός εἶναι ἐκεῖνος πού τοῦς ὑποκινεῖ καί τοῦς διεγείρει στήν ἀτρόντη αὐτή ἐκδήλωσή των.

Βάστακα ἀναζητοῦν τόν ἀρχηγό. Κάθε Ἕλληνα εἶναι καί ἀγός. Γιατί ὁ Ἕλληνας εἶναι γεννημένος ἐλεύθερος ἄνθρωπος.

κι' ἀρχίζουν τίς συλλήψεις κι' τούς βασανισμούς.

Άλλοι Έλληνες καταφεύγουν στα βουνά του νομού Δράμας. Έκεί έχουν δημιουργηθεί οι πρώτες Έθνικές Ανταρτίες Όμ'δες, Γι' αυτές τίς όμάδες θά μιλήσουμε σέ άλλο κεφάλαιο. Γιατί άποτελούν τήν έποποιία της Έθνικής Αντιστάσεως όχι μόνο της περ χής Δράμας αλλά και όλης της Ελλάδος.

Άλλοι Έλληνες φεύγουν προς τόν Στρυμόνα γι' νά περάσω στις Γερμανοκρατούμενες Έλληνικές περιοχές. Εκεί ο ζυγός της δουλείας είναι πιο έλαφρύς και πιο ύποφορός. Εκεί ύ άρχει ένα σκληρό Έλληνικό κράτος που μπορεί νά τούς παράσχει κάποιαν άνακούφιση. Όλοι φοβούνται ότι θά έπαναληφθούν τά τραγικά γεγονότα του 1941.

Άλλά και ή φυγή είναι τόσο δύσκολη. Πολλοί θέλουν νά φύγω αλλά δέν μπορούν ναοι νά τό έπιτύχουν. Το πέραςμα του Στρυμόνα είναι δύσκολο κι' έπιπίνδουν.

Οι Βούλγαροι σκοπύοι και ροφύλακτούν και δολοφονούν τούς διεχόμενους.

Οι Γερμανοί άπαγορεύουν τήν διέλευση. Μόνον οι Έλληνες χωροφύλακες που στέκονται στην άλέναντι όχθη ύποδοχθούν τό πέραςμα με κίνδυνο της ζωής των.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ

Έν τω μεταξύ ή πληροφορία γιά τήν δημοσίευση του διατάγμα της Βουλγαρικής Ιθαγενείας έφθασε στη Γερμανοκρατούμενη Ελλάδα. Η είδηση προκαλεί άνα τάτωση στους κύκλους της Έλληνικής Κυβερνήσεως των Άθηνων αλλά και σ' όλο τόν Έλληνικό λαό και τίς Έθνικές Οργανώσεις Αντιστάσεως.

Οι μέλη των Άθηνων άπειλούν νά κ τέλθουν σέ συλληλητήρια διαμαρτυρίας με άπρόβλεπτες συνέπειες.

Όρισμένες αντιστασιακές έκδηλώσεις νέων με τό αίτημα νά άναμνησθί τό βουλγαρικό διάταγμα περίς Ιθαγενείας καταλήγουν σέ τραυματισμούς και συλλήψεις φοιτητών και μαθητών, από τί Γερμανικές Αρχές Κατό ης.

Η κατάσταση είναι έμνητική. Στίς 20-8-42 ή Αιτιρολή Μανεδόνων και θρακων προσφύγων στην Άθήνα με επί κεφαλής τό καθηγητή Πανεπιστημίου Ν. Δουβωρι και τόν στρατηγό Λιώτη έλ δίδει στους πληρεξούσιους Γερμανίεσ και Ιταλίας Αλτεμμουργ και Γκίτζι ύπόμνημα διαμαρτυρίας στο όποιο τό όλο θέμα έξετ ζεται από κοινής πλευράς. Παραθέτουμε ένα έσπενές άπόσπασμ γιατί τί βρίσκουμε χρήσιμο γιά τόν άγνώστη.

"..... Δία μόνη κρυγή αλούεται, εἰ δεκατέσσαρας ἤδη μήνας ἀπό τὰς ἐτόματα τῶν "ἀπελευθερωθέντων" κατοίκων. Σώσατέ μας ἀπὸ τοὺς βουλγάρους καὶ τὴν διείρησίν των.

Λεθάνωμεθα τὴν ἀνάγκη νὰ διαμαρτυρηθῶμεν κατὰ τὸν ἐντονώτερον τρόπον ἐναντίον τοῦ ἀνωτέρου μέτρου τῆς βουλγαρικῆς δικαιοσύνης, τὸ ὁποῖον εἶναι ἄκρως ἀντίθετον πρὸς τὸ Διεθνὲς Δίκαιον καὶ τὰς γενικὰς παραδεδομένους ἀρχὰς αὐτοῦ, δι' ὅ καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οὐδεὶς θὰ τὸ ἀναγνώσκει ὡς ἔγκυρον, πρὸ πάντων δὲ ἐπεὶ οἱ ὅποιοι θὰ ἐξαναγκασθοῦν νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς αὐτό.

Πράγματι τοιαύτη ἀθρόα πολιτοποίησης τῶν κατοίκων δέν νομιμοποιεῖται ὑπὸ ἔμφιν Διεθνούς Δικαίου.

Πάντες γνωρίζουν ὅτι εἰς ζητήματα τῆς προσαρτήσεως καὶ τῶν ἐξ' αὐτῆς ἀπορρεόντων δικαιωμάτων τοῦ προσαρτηθέντος Κράτους ρυθμίζονται μόνον ὑπὸ συνθήκης εἰρήνης, δι' ἧς καὶ μόνης τερματίζεται ὁ πόλεμος.

Ἡ κτήσις ἐδαφους ὑπὸ τινος κράτους καὶ ἡ ἐντεῦθεν πηγὰς σα μεταβολὴ τῆς Ἰθαγενείας ἀναγκάζονται ὑπὸ τοῦ Διεθνούς Δικαίου μόνον ἐν περιπτώσει κατακτήσεως διασυνθήκη μεταξὺ τοῦ κτωμένου τὸ ἔδαφος Κράτους καὶ τοῦ ἀπώλλυντος τοῦτο.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅπως τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης κατὰ πηγάς ἐκ μέρους τῆς βουλγαρίας δέν εἶναι νοητὴ. Διότι αὕτη προϋποθέτει ἐμπύκνισον κατὰστασιν, τοιαύτη δέ, δέν ὑπῆρξεν μετὰξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας. Οὔτε καὶ εἰρηνικὴ κατάληψις εἶναι νοητὴ. Διότι αὕτη προϋποθέτει ἔδαφος μὴ ἀνῆκον εἰς κράτος τι. Εἰς ἐδάφη ὅπως τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης ὑψήχοντο εἰς τὴν κρατικὴν ἐξουσίαν τῆς Ἑλλάδος ἂν ὁ πολλῶν ἐτῶν καὶ δὴ δυνάμει σειρᾶς διεθνῶν συνθηκῶν ἀπὸ τοῦ 1913.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀλλὴν Στρατιωτικὴν Ἀποχὴν, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλγαρία ^{ἀπὸ} ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν μας κατὰ παραχώρησιν, ὡς ὑποθέτομεν, τῆς Γερμανικῆς Ἀνωτάτης Στρατιωτικῆς Διοικήσεως, καὶ δι' ἣν διαμαρτυρήθημεν ἐξ' ἀρχῆς, πάντως οὔτε αὕτη χορηγεῖ εἰς τὴν κατέχουσαν δύναμιν αὐτεγκλήρη τὸ δικαίωμα νὰ μεταβάλλῃ τὴν Ἰθαγένειαν τῶν κατοίκων. Διότι ὡς εἶναι γενικῶς γνωστόν, κατὰ τὸ διεθνὲς δίκαιον διὰ τῆς Στρατιωτικῆς Κατοχῆς δέν λύεται ὁ νομικὸς δεσμός τοῦ κατεχομένου πληθυσμοῦ πρὸς τὸ Κράτος, καὶ τὸ ὁποῖον ἀνήκουν τὰ ὑπὸ κατοχὴν ἐδάφη.

.....

Τὸ ἀνωτέρω διάταγμα τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἔρχεται νὰ ἐπιτείνῃ τὴν τρομοκρασίαν τοῦ πληθυσμοῦ, τὸν ὁποῖον ἀναγκάζει

από τοῦδε νά ἐγκαταλείψῃ τήν πατρίδα του καί τήν ἐγκατάστασίν του ἐν αὐτῇ, τόσον μᾶλλον καθ' ὅσον κατάπληροφορίας μας διά τῶν γεγομένων πρὸς τοὺς κατοίκους γνωστοποιήσων οὗτοι καλεῖται ἀπό τοῦδε νά δηλώσουν ὅτι θέλουν νά εἶναι Βούλγαροι ὑπηκοοὶ ἢ ἄλλως νά ἐγκαταλείψῃσι τό κατεχόμενον ἔδαφος. Ἐπὶ αὐτῷ φαντάζεται ποῖα νέα περίοδος καταπίεσεων καί ἐκβιασμῶν εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων κατοίκων ἤρχισε μέ τήν θέσιν εἰς ἰσχύν τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος.

Προστιθέμενον τό μέτρον τοῦτο εἰς τήν πολιτικὴν τῆς οἰκονομικῆς καί κοινωνικῆς ἐξοντώσεως τῶν Ἑλλήνων, τήν ὁποίαν ἔσχεν τήν τιμὴν νά καταγγείλωμεν εἰς τήν Ὑμετέραν Ἐξουχότητα διά τῆς τελευταίας/Ἰουλίου 1942/ διαμαρτυρίας ἡμῶν, θά ἐπιφέρῃ ἀθρόαν ἐκπόλῃσιν περιουσιῶν πρὸς ὄφελος φυσικῶν τῶν Βουλγάρων καί ἀθρόαν ἐξοδὸν τοῦ πληθυσμοῦ. Διότι δὲν πρόκειται περὶ μειονοφησίας τινός, ἡ ὁποία, διά νά διατηρήσῃ τήν ὑπερηχότητά της, ὀφείλει νά ἐγκαταλείψῃ τό δῆθεν σου γαυρικόν ἔδαφος ἀλλὰ περὶ τῆς ὁλοκληρῆς τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐξ' ἄλλου δέ ποῦ νά καταφύγῃ ὁ πληθυσμὸς οὗτος;

Εἰς τήν λοιπὴν Ἑλλάδα;

Ἀλλὰ σήμερον ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος, ὡς εἶναι κοινῶς γνωστόν, ἀναμένει καὶ δέχεται πανταχόθεν ἐνίσχυσιν διά νά δυνηθῇ νά ζήσῃ κατὰ τήν τραγικὴν ταύτην περίοδον τῆς ἱστορίας του. Εἶναι συνεπῶς περιττόν νά ἐκτάσσωμεν ἂν εἶναι εἰς θέλιν νά δεχθῇ καὶ ἄλλας ἐκατοντάδας χιλιάδας προσφύγων, εἰς τοὺς ὁποίους οὐδέ ἑλλην στέγη δύναται νά ἐξασφαλίσῃ.

Ἀκριβῶς τήν στιγμὴν ταύτην κατάπληροφορίας μας οἱ ἀλόγυροι τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Θεσ/νίκης εἶναι πάλιν πλήρης ἀπὸ ἀστέγους πρόσφυγας ἐξ' Ἀνατολ. Μακεδονίας καί Θράκης οἱ ὁποῖοι συνεχῶς καταφθάνουν.

Οὕτω τό μέτρον τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ἀποβαίνει καὶ ἀπάνθρωπον, ὅπως ὅλα τὰ μέτρα τῶν Βουλγάρων ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Καί ἐνῶ πάντες γνωρίζομεν ὅτι ἡ κατοχὴ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος εἶναι προσωρινή, οἱ Βούλγαροι προσκαθοῦν νά δημιουργήσουν ἀνεπαινευτὸς καταστροφάς εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων πάντοτε μέ τόν σκοπὸν νά τοὺς ἐξαναγκάσουν νά ἐγκαταλείψουν τὰς ἐστίας των.

Ἀλλ' οὔτε καί μέ τόν ἐκβιασμὸν τοῦτον τῆς συνειδήσεως τῶν θυμάτων θά δυνηθοῦν ποτέ οἱ Βούλγαροι νά πείσουν κανένα ἄνθρωπον ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης δὲν εἶναι Ἑλληνικὸς. Ἡ ἱστορία, καλὰ καὶ νέα, θά διαφείδῃ πάντοτε τοὺς τοιοῦτους.

"Η Ύμετέρα Έξοχότης θά αντιληφθῇ τόσον καθέως συγκινεῖ
τούς πρόσφυγας τῆς Μακεδονίας καί Θράκης, ὁ νέος οὗτος διωγμός
τῶν ἀδελφῶν τῶν. εἶναι ἀνάγκη νά ἐπέμνητε καί πιστεύομεν ὅτι
νά πράξετε ὅ,τι ἀπαιτεῖται, δὲ νά νίκουεθῇ ἡ διαμαρτυρία ἡμῶν
αὕτη καί νά μεταιωθῇ τό εἰρημένον μέτρον τῶν Βουλγάρων".

ΝΕΕΣ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Στίς 2-9-1942 ἡ ἐπιτροπή Μακεδόνων ὁρακῶν μέ ἐπικεφαλῆς
τούς Μητροπολίτες Καβάλας, Δράκας, Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου,
ὁν καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου Λούβρου, τόν Στρατηγὸ Λιῶτη
καί τόν ὑφυγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου Σαμαρᾶ ἐπιδίδει νέα διαμαρ-
τυρία σὺν πηρεξουσίους Ἰταλίας καί Γερμανίας.

".....πρὸ τῆς καταστάσεως ταύτης, τονίζεται μεταξύ τῶν ἄλ-
λων στή διαμαρτυρία ἡ ὁποία κρατεῖ εἰς ἀγωνίαν ἡμᾶς, τούς
ἐνταῦθα πρόσφυγας, αἰσθανόμεθα τό καθήκον νά ζητήσωμεν καί
διὰ ζώσης, τὴν ἄμεσον ἐπέμβρασιν τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος διὰ νά
πράξῃ πᾶν τό δυνατόν πρὸς σωτηρίαν τῶν κινδυνευόντων ἀδελφῶν
ἡμῶν.

"Ὡς πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ καί ὡς πρόσφυγες ποιοῦμεθα ἑκα-
στὸν πρὸς τὰ Χριστιανικά καί ἀνθρωπιστικά αἰσθήματα τῆς ὑμετέ-
ρας ἐξοχότητος....."

Στίς 8-9-1942 στή Θεσσαλονίκη οἱ προσφυγικὲς ὀργανώσεις
Ἄντολ. Μακεδονίας καί Θράκης μέ ἐπικεφαλῆς τῶν τέως δήμαρ-
χο Δράμα Ἀθανάσιον Γκιανταφυλλίδην καί ἄλλους ὑποβάλλουν ἄλλο
ὑπόμνημα διαμαρτυρίας. Ὁλόκληρος ἡ τραγικὴ κατάταξις τῶν ἑλ-
λῶν στῆς βουλγαροκρατούμενες περιοχὲς δίδεται μέ ἄλλοις
γραμμὰς καί προτείνεται γιὰ τὴν διασφάλισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ
πληθυσμοῦ ἡ τοποθέτησις ἐνός παρατηρητοῦ τῶν Γερμανῶν καί
Ἰταλῶν σὲ 6 πρωτεύουσας τῶν νομῶν Ἀνατολ. Μακεδονίας καί
Θράκης.

ΠΡΟΣΕΛΑΘΕΙΣ

ΑΝΑΣΤΡΟΦΗΣ

Οἱ πληρεξούσιοι τῆς Γερμανίας καί Ἰταλίας ὑπεσχέθησαν στὴν
ἐπιτροπὴν Μακεδόνων καί ὁρακῶν προσφύγων ὅτι θά ἀναφέρουν
στὶς κυβερνήσεις των κα' ἐλατίζουν νά μεταιωθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ
Βουλγαρικοῦ διατάγματος.

Τήν 22α 'Ιανουαρίου 1943 έπειδή άκόμη καμία έντολή άναστο-
στολής τοῦ διατάγματος δέν είχεν έκδοθεῖ, ἡ 'Επιτροπή Μαιεδό-
νων καί Θρακῶν στήν 'Αθήνα εἰσίδει νέα εἴγγραφη διαμαρτυρίας.

Παράλληλα πρός τίς ενέργειες αὐτές τῆς ἐπιτροπῆς ἡ Γενική
'Επιθεώρηση Νομαρχιῶν Μακεδονίας (Συν/χης Χρυσοχόου) ἔχει ὑπο-
βάλλει στήν 'Ελληνική Κυβέρνηση έκθεση μέ προτάσεις.

'Αποφαίνεται νά εἰσδοποιηθοῦν οἱ 'Ελληνες τῶν βουλγαρομι-
τουμένων περιοχῶν νά ἀποφύγουν νά ὑποβάλουν δηλώσεις 'Ιθαγενεί-
ας ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀρκετός χρόνος μέχρι τήν 1-4-1943.

Μυστικοί πράκτορες τῆς υπηρεσίας αὐτῆς τοῦ Συν/χου Χρυσοχόου
διαπερνοῦν τόν Στρυμῶνα καί εἰσέρχονται στό βουλγαροκρατούμεν
ἔδαφος.

Μετ. δίδουν στούς 'Ελληνες πού ἀγωνιοῦν τήν έντολή της 'Ελλ-
δος. " Νά μήν ὑποβάλλη κανείς δήλωση. τό διάταγμα θά ἀνασταλῇ

Ὁτερουγίζουν ξανά στή στήθην τῶν 'Ελλήνων τῆς Δράμας, οἱ ἐλ-
πίδες, καί μέ περισσότερο θάρος ἀντιμετωπίζουν τήν γριπτή
κατάσταση.

Οἱ βούλγαροι κήρυκες, ἐν τῷ μεταξύ, δέν παύουν ἐν 7 μῆνε
συνέχεια νά καλοῦν τούς κατοίκους τοῦ νομοῦ Δράμας νά ὑποβά-
λουν τήν μερίσημη δήλωση.

Μά τώρα οἱ 'Ελληνες ἐνωμένοι, καθοδηγημένοι ἀπό τήν εἰδική
αὐτήν υπηρεσία του Συν/χου Χρυσοχόου ἀρνοῦνται. Κι' οἱ βούλγαρ
ἀποροῦν καί ἀγριεύουν ὅλο περισσότερο.

Η ΠΡΩΤΗ

ΑΝΑΣΤΟΛΗ

Τελειώνοντας τό 1942 ἡ βουλγαρική πίεση στή Δράμα γιά τήν
ὑπογραφή τῆς δηλώσεως σύμφωνα μέ τό Νομοθετικό διάταγμα περί
'Ιθαγενείας γίνεται έντονώτερη.

Σέ τρεῖς μῆνες, τήν 31-3-43 λήγει ἡ προθεσμία ὑποβολῆς
δηλώσεως.

Σάν νά μήν ἀρκοῦσαν, ἡ πείνα, ἡ οἰκονομική ἐξαθλίωση, οἱ
κυνκοποιήσεις, οἱ φόνοι οἱ ἀγχαρεῖς, καί ἡ στρ. τολολία γιά τά
ἐργατικά τάγματα. Ὑπῆρχε καί ἡ πρόσθετη καταπίεση γιά τό ἔ-
μα τῆς ὑπηκοότητας.

Ὁ Συν/χης Χρυσοχόου ὡς Γενικός 'Επιθεωρητής Νομαρχιῶν
Β. 'Ελλάδος στή Θεσσαλονίκη μέ τήν ὑπ' ἀριθ. 51 ἀπό 8-1-43
ἀναφορά του πρός τήν 'Ελληνική Κυβέρνηση ὑπενθυμίζει ὅτι
ἐγγίζει ἡ ἡμερομηνία λήξεως τοῦ περθωρίου πού ὁρίζει τό
βουλγαρικό διάταγμα περί ὑπηκοότητας γιά τήν ὑποβολή σχετι-
μῆς δηλώσεως καί οὐδεὶς ἐνδειξη ὑπάρχει ὅτι θά ἀνασταλῇ ἡ

"...Ηδη, πλησιάζοντας του καιρού πώς εφαρμογήν των προβλε-
πομένων οι Βούλγαροι διαδίδουσι ότι οι μὲν δηλοῦντες ἑλληνικὴν
ὑπηρεσίαν θ' ἀναχωρήσωσι συμφέως τῇ διατάγματι ἐνῶ οἱ προκρί-
νοντες τὴν Βουλγαρικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἀποκτίνοντες ὑποχρεωτικῶς
ταύτην λόγῳ μὴ ὑποβολῆς οὐδεμιᾶς δηλώσεως, θὰ μεταφερθῶσιν
ομαδικῶς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Βουλγαρίας, ἀφῆνοντες οὕτω
νὰ νοηθῇ ὅτι μόνον οἱ δηλοῦντες Βουλγαρικὴν ἐθνικότητα θὰ πε-
ραμείνωσιν εἰς τὰς περιουσίας των.

Εἶναι φυσικὸν ὅτι πόσον ἡ τελευταία αὕτη διάδοσις ὥσκιαι ἡ
ἐκ τῆς προσεγγίσεως τῆς τεθείσης πρὸς εφαρμογήν ἡμερομηνίας,
προθεσίαν, ἔχει ἀνησυχήσει σοβαρώτατα τὸν Ἑλληνικὸν πληθυ-
σμόν, οὗτις δι' ἀντιπροσώπων του ζητεῖ σαφεῖς οδηγίας περὶ
τοῦ πρακτέου....."

Στις 29-Ι-1943 ἀντιπροσωπεῖς προσφύγων τῆς Ἀνατ. Μακεδο-
νίας καὶ Θράκης συνέρχονται στὴ Θεσ/νίκη καὶ ὑποβάλλουν εἰς τὴν
Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀφίσμα διαμαρτυρίας καὶ τὸν ἐκτελεσθέντα
ομαδικὸν ἐκπατρισμὸν τῶν χιλιᾶδων Ἑλλήνων τῶν περιοχῶν αὐτῶν.

Τὴν Δράμα ἐκπροσωπεῖ ὁ ἄλλοτε δήμαρχος Δράμας Ἀθαν. Τσιαν-
ταρυλλίδης, ὁ ὁποῖος μέλιστα ἐκλέγεται καὶ ἐπίσημης τῆς
ἀντιπροσωπείας πού θὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ ἀφίσμα.

Στις 10-3-1943 ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τῶν
Ἀθηνῶν τηλεφωνεῖ εἰς τὸν Συν/χην Χρυσόχου εἰς Θεσ/νίκη καὶ
τοῦ ἀναγγέλλει τὸ εὐχάριστο μήνυμα.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ βουλγαρικοῦ διατάγματος ἀναστέλεται μέχρι
τέλους Ὀκτωβρίου 1943. Ἀμέσως ὁ Συν/χης Χρυσόχου ἐνημε-
ρῶναι σχετικὰ τίς παραμεθόριες Εὐμαρξίαις Στρατωνος καὶ Κι-
κίς, καὶ ἐξαποστέλλει πρῶτορες του πρὸς τίς βουλγαρικοὺς κρατούμε-
νες περιοχάς ~~να~~ νὰ πληροφωρήσουν τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν
γιά τὴν ἀνστολή καὶ νὰ τοῦ μεταβιβάσουν τὴν ἐντολὴ νὰ εἰς-
νὴ μὴν ὑποβάλλῃ δηλώσει, οὔτε γιά Ἕλληνας οὔτε γιά Βούλγαρους.

Σέ δύο ἡμέρες στο γραφεῖο τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερ-
νήσεως φτάνει ἔγγραφο τοῦ Ἰταλοῦ Πληρεξουσίου Βελτίτσι.

Ἀριθ. πρωτ. 04/2929/302

Ἀνκοινοῦμεν ὅτι ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις διὰ Π.Δ. τῆς 9ης
Μαρτίου ἀνέβαλε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ γνωστοῦ βουλγαρικοῦ Νόμου
περὶ Ἰθαγενείας εἰς Θράκην καὶ Μακεδονίαν. Προκύπτει ὅτι ἐ-
θυσαν ὁδηγεῖται ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ εἰς τὰς ἐρμοδίας ἀρχὰς τῶν
περιοχῶν ἐκείνων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Μαρτίου 1943 ΧΧ

./.

ΣΙΜΟΝ

ΕΛΛΗΝΕΣ

Παρ' όλα αυτά στη Διάμα οι Βουλγαρικές 'ρχές μέχρι και της 16ης Μαρτίου 1943 εξακολουθούν να πιέζουν τους Έλληνες να υποβάλουν δηλώσεις.

Διένειμαν μάλιστα το πρώτο δεκαήμερο του μηνός Μαρτίου δηλώσεις πρασίνου χρώματος για τους επιθυμούντας την βουλγαρική υποκρότητα και λευκού χρώματος για τους επιθυμούντας την 'Ελληνική.

Ο Βούλγος κήρυκας συνεχώς διεκύρηττεν απειλές κατά των 'Ελλήνων που δεν υποβάλλουν δηλώσεις.

Τό αποτέλεσμα όλων αυτών των καταπιέσεων συνοψίζεται στην κατάθεση της 28-4-43 ενώπιον των 'Ελληνικών 'Αρχών του Άων Β. Βουγιούκα κατοίκου Δράμας.

"...μόλις έδημιουργήθη ζήτημα υποκρότητας υπό των βουλγάρων, σύσσωμο ο 'Ελληνισμός έδειξε εις όλον τον κόσμο ότι όταν οδηγείται και εις αυτήν την κρέμα, επιμένει μετά φαντισμοῦ και παρησίας εις την διατήρησιν της εθνικότητός του.

Τους ώδήγησαν εις το Δημαρχεῖον Δράμας διά να δηλώσουν ἂν θά μείνουν Έλληνες ἢ θά ἀπαρνηθοῦν τόν 'Εθνισμόν των, διὰ νά γίνουν βούλγαροι.

Ἐκεῖ συ νέη καί τι τό ὅποτον θά πρέπει νά εἶναι γραμμένο εις τό μυαλό όλων των 'Ελλήνων διά νά τό διηγῶνται εις τά 'Ελληνόπουλα.

Ἀπό τοὺς 8.000 ἐδήλωσαν ότι ἐπιθυμοῦν τήν βουλγαρικὴν υποκρότητα μόνον 200. Ἦτοι οἱ ἐλάχιστοι ρευστῆς συνειδήσεως καὶ ἐξέλης καταγωγῆς.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἡρωϊκοὶ μάρτυρες Έλληνες τῆς 'Ελληνικῆς Μακεδονίας".

Τὴν ἀποτυχίαν τοῦ σχεδίου των ὁμολογοῦν καὶ οἱ ἴδιοι οἱ βούλγαροι.

Ο Βούλγαρος Ἀρχηγὸς Δράμας ἔλεγε πρὸς τόν βούλγαρο διηγητὴ ὀνόματι Στόϊλκοφ ἐγκατασταθέντα κατὰ τὴν περίοδον τῆς Κατοχῆς στὴν Δράμα.

- Ἐνῶ ὑπάρχουν ἔτοιμες οἱ αἰτήσεις ἐλάχιστοι Έλληνες γράφτηκαν βούλγαροι.....

Τοῦτο ἐδιηγῆθη ὁ ἴδιος ὁ Στόϊλκοφ στὸν ἑωργιο Θ. μακρόδοποι κάτοικο Δράμας.

ΓΡΑΨΕ

ΚΑΛΑΜΟΚΙ

Βουλγάρους νέα εξόριση για την πολιτογράφηση Βουλγάρων υπηκόων. Επιτροπές αποτελούμενες από ένα Βούλγαρο διδάσκαλο ένα Βούλγαρο Δημοτικό ή Κοινοτικό υπαλληλο και ένα Βούλγαρο Χωρ/κα περιέρχονται κατά συνοικίες τα σπίτια των κατοίκων της πόλεως Δράβας και των κωμοπόλεων και χωριών της υπαίθρου.

Έχουν μαζί τους έτοιμες έντυπες δηλώσεις, στις οποίες αναγράφεται ή υπηκοότητα την οποίαν έλθουμε κάθε ένας να αποκτήσει ή να διατηρήσει.

Κι' έδω όμως είχαν παταγώδη αποτυχία. Οι Έλληνες απαντούσαν ειρωνικά.

- "Γράψε μας "καλαμπόκι".

Με την λέξη "καλαμπόκι" ένοοῦσαν την Έλληνική υπηκοότητα διότι μόνον στους Έλληνες έδίδετο με τά δελτίο ψωμί από καλαμπόκι. Οι Βουλγαροῦηκοοι έτρωγαν ψωμί από σιτάρι. Όσο ψυχικό σθένος χρειαζόταν για να δοθῇ με α σέ τόσο τρομακτική αυτή ή απάντηση.

Χαρακτηριστικά ο Σεραφείμ Μπουρλού από τό Καλλίφυτο σέ κατάθεσή του ενώπιον των Έλληνικών αρχών λέει.

" Είς Καλλίφυτον δύο μόνον έδήλωσαν βουλγαρικήν υπηκοότητα....."

Η ΔΕΥΤΕΡΗ

ΑΝΑΣΤΟΛΗ

Τό φθινόπωρο τοῦ 1943 εισέρχεται θλιβερό και άπαισιόδοξο τόν "Άξονα". Μαζί με τά φύλλα των δένδρων φυλλοροοῦν και οι έλπίδες των Βουλγάρων για μία Έρμανική Νίκη.

Ή Ήταλία έγναταλείπει τό παιχνίδι. Ή Γερμανία απομένει μόνη ν' αντιμετώπιση τους Γίγαντες τοῦ κόσμου. Ή ήττα της είναι βεβαία και μαθηματικά υπολογισμένη.

Παρ' όλα αυτά όμως επιμένουν οι Βούλγαροι στην εφαρμογή τοῦ νόμου περί Ήθαγενείας. Στην Δράμα μέχρι και της I-II-1943 ασκείται πίεση σέ βάρος των Έλλήνων να έγγραφούν Βούλγαροι. Σέ αντίθετη περίπτωση απειλοῦνται ότι σύμφωνα με τόν περιβόη αυτόν Νόμο θα έξαναγκασθοῦν σέ άπέλαση όριστική.

Άλλά τό ήθικό των Έλλήνων έχει άνοπερωθεῖ. Ξέρουν ότι έγγιζει τό τέλος των κατακτητών και άδόξαφοῦν.

Ή Γενική Έπιθεώρηση Νομαρχιών /συν/χης Χριστοχόου/ στί 22-ΙΟ-1943 με την ὑπ' αριθ. 2519 άν-φορά της ὑπενθυμίζει στη Έλληνική Κυβέρνηση ότι πλησιάζει ή ήμέρα λήξεως της προθεσμίας τοῦ Βουλγαρικοῦ Νόμου περί Ήθαγενείας για την ὑποβολή δηλώσεων.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση ἔχει προβεῖ ὅμως στὶς δέουσες ἐνέργειες πρὸς τὸν Γερμανὸ πληρεξούσιο στὴν Ἀθήνα.

Ἡ ἀπάντηση εἶναι εὐνοϊκὴ.

Παραθέτουμε αὐτοῦσια τὴν ὑπ' ἀριθ. 7392/4/6 ἀπὸ 17-II-43 διαταγὴ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἀθηνῶν πρὸς τὴν Γενικὴ Ἀποκρίσιν Νομαρχικῶν Μακεδονίας.

Καθ' ἃ ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν ἐπισήμως τῇ 20-10-43 ὁ ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένος τῆς Γερμανίας, ὁ Βουλγαρικὸς Νόμος ἀ. δ. 10-6-42 περὶ ἐπιλογῆς τῆς Βουλγαρικῆς Ἰθαγενείας εἰς τὰ κατεχόμενα παρὰ τῶν Βουλγαρικῶν Στρατευμάτων ἐσφραγιστῆς τῆς Ἀνατολ. Μακεδονίας καὶ Αὐτ. Θράκης δὲν θέλει τεθεῖ εἰς ἐφαρμογὴν, ἀνασταλὴς τῆς ἰσχύος του ἐκ νέου μέχρι τῆς 1-4-44.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Ἰωάννης Ράλλης

Τὸ χαρμόσυνο ~~ἔκπε~~ νέο ~~ἔκπε~~ κυκλοφορεῖ σ' ὅλο τὸν νομ. Δράμας.

Η ΤΡΙΤΗ

ΑΝΑΣΤΟΛΗ

Ἡ Γενικὴ Ἀποκρίσιν Νομαρχικῶν Μακεδονίας στὴ Θεσ/νίκη μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 79-8-3-1944 ἀναφορὰ τῆς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση ἐπέμνησεν ὅτι ἐγγίζει ἡ 1-4-1944 ἡμερομηνία λήξεως τῆς προθεσμίας γιὰ τὸν Βουλγαρικὸ νόμο περὶ Ἰθαγενείας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση συνέτισε τίς ἐνέργειές της πρὸς τὸ Γερμανὸ πληρεξούσιο στὴν Ἀθήνα. Τελικὰ χωρὶς νὰ ἐκδοθῇ ἐπίσημος ἔγγραφη ἀπάντηση τῶν Γερμανῶν ὁ νόμος ἀτόνησε στὶς βουλγαροκρατούμενες περιοχές. Δηλαδή δὲν ἀπελάθησαν οἱ ἀρνηθεῖς τὴν βουλγαρικὴν ὑπηκοότητα Ἕλληνες.

Δὲν ἔλαβεν ὅμως μέχρι τὴν τελευταία ἡμέρα τῆς 4 τοῦ μηνὸς ἡ πίεσις γιὰ νὰ ἐγγραφοῦν νέοι βουλγαροὑπηκοοί.

Ὁ Ἀναστάσιος Χαραλαμπίδης ἀπὸ τὴν Νέα Ἀμισσοῦ Δράμας διαφυγὼν στὴ Θεσ/κη τὴν 19-2-1944 καταθέτει στὶς ἐκεῖ Ἑλληνικὰς Ἀρχάς.

Ἡ βουλγαρικὰ ἀρχαὶ εἰδοποίησαν ὅλας τοὺς Ἕλληνας νὰ σπεύσουν νὰ ἐγγραφοῦν βούλγαροι διότι ὅσοι τυχόν δὲν ἐγγραφῶν μέχρι τέλους Μαρτίου 1944 θὰ σταλοῦν ἐξόριστοι.

Ἀπὸ το χωριὸ μας, κατόπιν τοῦτου, ἐνεγράφησαν δύο μόνον βούλγαροι ὑπηκοοί.

Στὶς 26-5-1944 ὁ ^{βουλγαρὸς} οἰκονομικὸς ἑφορὸς ἐκοινοποίησε σ' ὅλο τὸ ἐπαγγελματικὸ διαταγὴ τῶν βουλγαρῶν ὅτι ἀπὸ 1-7-1944

Έλλήνων είχαν έξακο ουθήσει νά έργάζωνται υπό βουλγαρικόν κατοχήν.

Από Ι-7-1944 μόνον μέ βουλγάρους υπηκόους έδόδετο άδεια έξασιήσεως επαγγέλματος. Αποτέλεσμα πλήρης άνέργεια των Έλλήνων.

Η Παναγιώτα σύζυγος Π. Λατσιστάλη κάτοικος Δράμας, διαφυσα στη Θεσσαλονίκη στις 22-6-1944 καταθέτει στις έκεί Έλληνικές Αρχές:

" Είς τούς Έλληνας άπηγορεύθη ή εργασία καθώς και είς το όλίγους υπαιθρίους πωλητάς.

Είς τούτους έδηλώθη ότι διά νά λάβουν άδειας άσιήσεως επαγγέλματος, πρέπει πρσχημ προηγουμένως νά έγγραφούν Βούλγαροι υπήκοοι.

Είς τούς Έλληνας επαγγελματίες έδόθη πρός τούτο προθεσμία μέχρι τέλους Ιουνίου 1944 πέραν τής όποιας θά παύσουν εργάζομενοι. Έκστή άδεια στοιχίζει 15.000 λέβα. >> ~~Από τούς~~
Από τούς από τίς βουλγαρικές άπειλές δέν έπραγματοποιήθη. Ο τρομερός βουλγαρικός νόμος περί Ιθαγαείας πού κατετυράνησε τούς Έλληνας του Νόμου Δράμας κλείστηκε στό χρονοντούλαπο. Οί καθοροί είχαν αλλάξει και ή βουλγαρία άσχιζε νά έπιδείξη καλή διαγωγή για νά ήπνεύση τό " δεύτερο" άλογο τήν Ρωσία.

Σέ όλη τήν κατοχή παρ' όλα τά τρομοκρατικά βουλγαρικά μέτ μόνον ένα 2 % του Έλληνικού πληθυσμού έλύγισε και έδέχθη τ βουλγαρικόν ύπηκοότητα.

Αυτό ήταν ή σιωπηλή νίκη πού έιέρδισαν οι άθάμαστοι Έλληνες τής Δράμας κατά των βουλγάρων.

Αλλά ποιοί ήσαν αυτοί πού ένεγράφησαν Βούλγαροι υπήκοοι

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

ΒΟΥΛΓΑ ΟΥΠΗΚΟΩΝ

Μπορούμε σήμερα έπειτα από πόσα χρόνια νά τούς ξεχωρίσου σέ κατηγορίες.

Ιη: Κατηγορία: ~~Μικρή~~ ^{Μικρή} ~~περί~~ ^{από 200} ~~από 200~~ ~~πενταυοφώνων~~ Έλλήνων πού στά χρόνια του Μαιεδοονικού Αγώνος είχαν παρασυρθεί στά δύχ τής βουλγαρίας Έξαρχίας.

Μικρός ό αριθμός των. (~~πό 1000 4224 σλαβόφωνοι επί συνολ~~
~~Έλληνικού πληθυσμού 111572~~). Οί περισσότεροι είχαν φύγει βουλγαρία βάσει της συμφωνίας Καφανάρη- Μολόφ τό 1924-1927
βρίσκονται έντοπισμένοι σέ όρισμένα χωριά.

(Πετρούσα- βύλακας- Ξηροπόταμος κ.λ.λ.). Είχαν έπισημανέ από τήν Έλληνική Χωρική για τίς ύποπτες ύαφές των μέ τούς

τατζήδες, στὰ χρόνια τοῦ Μεσοπολείου.

Οἱ Βουλγαρικὲς ἀρχὲς Ἀποχῆς ἔφεραν μαζί τους πληρεῖς ὁμαδικούς καὶ ταλόγους τῶν ἐξαρχικῶν αὐτῶν οἰογενειῶν. Τὰ μέλη των ἐθεωρήθησαν ὡς ἀποστῆσαντα αὐτεπαγγέλτως τὴν βουλγαρικὴν ὑπηκοότητα καὶ τοὺς ἐχορηγήθη ἀμέσως ἡ περίφημη " Λίζνα-Κάρδ" δυστυχῶς ἀπὸ τὰ μέλη τῶν οἰογενειῶν αὐτῶν ἀπετελέσθησαν τρομερὲς ἐκείνες συμμορίες ποὺ ὤργανώθηκαν, καὶ ἐξουσιάζονται ἀπὸ τὴν βουλγαρικὴν ἀρχὴν καὶ διοικώμενα, τὸ βουλγαρικὸν "Αἰ/κούς" διέπραξαν ἐκτενέστατα φρικὰ ἐγκλήματα ἐπὶ βάρος τοῦ πληροῦ τοῦ τοῦ νομοῦ Δράμας.

Εὐτυχῶς μόλις ἐλησίωσε ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς "ἀμεσονίας" φεθῆκαν τὴν ἐθνικὴν κέμεση καὶ πανικόβλητοι ἀκολουθήσαν τὰ ἀλχωροῦντα βουλγαρικὰ στρατεύματα τὸν Οκτώβριον τοῦ 1944.

Τὸ Κομμουνιστικὸν καθεστῶς τῆς βουλγαρίας τοὺς φγάζει. Σήμερα πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς κατέχουν ἐκεῖ, ὅσοις καί τις στή Κομμουνιστικὴν Πολίτιαν καταταραχθέντας τὸν βουλγαρικὸν λαόν.

Φαίνεται ὅτι τὸ βουλγαρικὸν Κ.Κ. ἔχει περισσότερην ἐμπιστοσύνη σ' αὐτοὺς τοὺς ἐξωίτες, ἀπὸ τοὺς πραγματικοὺς βουλγαροὺς.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅλων των κομμουνιστικῶν καθεστώτων νὰ μεταχειρίζονται ἄλλοθενεῖς ἐναντίον τῶν ὑπηκόων των. Ἀνάμεσα στὶς οἰογένειες τῶν ἐξαρχικῶν ὑπῆρξεν καὶ μὲν ἡ ἐλάχιστος ἐξαιρέσις, ποὺ τὰ παιδιά των, ἐμνευσθέντες ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν διαπαιδαγέγησιν, τῆς ΕΟΝ, ἐπὶ 4η Ἀύγουστο, ἀνῆλθον νὰ συμμετάσχουν στὸ ἐγκληματικὸν ὄργιον. Πρὸς αὐτοὺς ἡ συμπεριφορὰ τῶν βουλγαρῶν ὑπῆρξε σκληρότερη ἀπὸ ὅτι πρὸς τοὺς ἄλλους "Εἰληνές". Ἐθεωροῦντο "προδοῦτες".

2η Κατηγορία: Ἐναμεγάλον ποσοστὸ τῶν Ἀρμενίων τῆς Δράμας ἀπῆλθον ἀπὸ φιλοχρηματικὰ, τυχοδιωκτικὰ καὶ ἐνεργητικὰ μισολογισμὰ, τὴν βουλγαρικὴν ὑπηκοότητα, οὐλομελῶς.

Τὰ τοὺς Ἀρμένιοι μιλοῦν διεξοδικώτερα σὲ ἄλλο κεφάλαιον.

3η Κατηγορία: Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐκτοπισθέντας κατὰ τὸν μεσοπολεμικὸν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν εἰς γείτονας ἀλλοφύλους ἀλλοφύλους (ζωοναῖτες, κομμουνιστὲς κ.λ.π.) δέχθησαν νὰ γίνουν βουλγαροὶ ὑπηκοοί, μολονότι πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς κατήγοντο ἀπὸ τὰ ἄλλα τῆς μετοικίας "Λοῖ" ἢ τὴν καλὰ "Ελλάδα".

Ὑπῆρξεν καὶ ἑστὶν φτωχὲς ἐξαιρέσις εἰς κομμουνιστῶν ποὺ ὅχι μόνον ἀνῆλθον τὴν βουλγαρικὴν ὑπηκοότητα ἀλλὰ καὶ ἀγωνίσθησαν ἐναντίον τῶν βουλγαρῶν ἀποστῆσαντες τελικὰ ἀπὸ τὸ Κ.Κ. Αὐτοὶ κατεδιώχθησαν ἀπὸ τὴν βουλγαρικὴν ἀσφάλειαν μετὰ ἐιδικὸν πεῖσμα καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἀπέθανον.

4η Κατηγορία: Διάφοροι ἀποβυθέντες ἃ ὁ τίς Ἑλληνικές φυλάκ
κακοποιοί, κλέφτες, καταχραστές, ἀπατεῖνες, βιαστές, ἔμποροι
ναυπηγικῶν καὶ γενικὰ ἄνθρωποι μὲ μεμυριένον ποινικὸ μητρώ
πο ἀλυτίσθησαν ἀπὸ τὴν βουλγαρικὴν προπαγάνδα. ~~Ἐδέχθησαν~~
~~τὴν βουλγαρικὴν προπαγάνδα.~~ Ἐδέχθησαν τὴν βουλγαρικὴν ὑπερη
τησα μὲ τὴν ὑπόσχεση τοῦ εὐλαστολογήματος τῶν Ἑλληνικῶν
περιοιστῶν καὶ τοῦ ἀνεξελέγκτου βιασμοῦ τῶν Ἑλληνίδων.

5η Κατηγορία: Ἑλληνες γνήσιοι, ἀλλὰ φιλοχρήματοι, γιὰ νὰ
διασώσουν τὴν περιουσίαν των ἢ γιὰ νὰ τὴν ἀυλίσουν μὲ καλὰν
μέθοδον, προσεχώρησαν στοὺς βουλγάρους καὶ ἔδωκαν τὴν ἄλλα
τῆς ὑπερηκότητός των. Ἐκείνους τὸν γιὰ τὸ χρῆμα ἔθελωσαν τὴν
ἐθνικὴν των συνείδηση.

6η Κατηγορία: Ἑλληνες ἔφευγον καὶ εὐρίσκοντο μετὰ τὴν κατ
ρευση τοῦ βορειοηπειρωτικοῦ μετώπου στὴν Ἀθήνα-Θεσσαλονίκη ἢ
ἄλλου νησιτικοῦ καὶ δυστυχισμένοι, ἐάν ἔδωχοντο νὰ υπογράψω
ὁμολογίαν ὅτι εἶναι βουλγαρικῆς ἐθνικότητος, ἵνα λάβωσαν τὸν ἐλα
νακατοῦ μὲ τὴν βουλγαρικὴν πρεσβεΐαν καὶ τοὺς ἐπανεφέρε μὲ
πομπικὴν τρόπον εἰς αὐτοκίνητα τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ.
Πολλοὶ ὅμως ἀπ' αὐτοὺς μόλις ἔφθασαν στὸ χωριὸ των ἵνα ἀπέλθω
τὴν ὁμολογίαν των.

Ἀποτίθησαν τὴν μαρτυρικὴν ἀλλά τιμὴν ζωῆς τοῦ Ἑλλήνου με
τὴν ἀνετη ἀλλὰ προδοτικὴν ζωὴν τοῦ βουλγαροῦ ἡρώου.

7η Κατηγορία: Ἑλληνες καὶ ἀπὸ χαρακτῆρος ἦσαν ἐμπιστευτοὶ καὶ
εὐταίτοι καὶ εἶχαν διαφορὰς περιουσιακὰς ἢ οἰκονομικὰς μὲ
συμπαικτικὰς των. Συνέβαινε δὲ οἱ συμπαικτικὲς των αὐτοὶ νὰ
οἰκονομῶνται ἀπὸ τοὺς βουλγάρους. Ἐπειὴ τὴν βουλγαρικὴν ὑ
περητήτητα γιὰ νὰ τοὺς ἐκδινηθοῦν καὶ νὰ οἰκονομῶνται ἐκεῖνο καὶ
ἐκμετοῦσαν.

8η Κατηγορία: Ἑλληνες καὶ εὐρίσκοντο ἐκτός τῶν βουλγαρικῶν
ποινικῶν περιοχῶν, καὶ ἔπειτα νὰ ἐκδινηθοῦν ἐπὶ ἀρτίαν πρὸ τῆς
19-6-11 γιὰ νὰ μὴν κατασχεθῇ ἡ περιουσία των. Αὐτοὺς τὰ
βουλγαρικὰ προξενεῖα παρεμποδίζαν τὴν ἐκδιανάσθαι τους ἐκτός ἐάν
ἔδωχοντο τὴν μεταβολὴν τῆς ὑπερηκότητός των.

Ἐλάχιστοι ἦσαν αὐτοί. Οἱ περισσότεροι ἀφοῦ οἰκονομῶνται τὴν
περιουσίαν των, ἀρνήθησαν τὴν βουλγαρικὴν ὑπερηκότητα των καὶ
ὅλες τὰς τριμῆρας συνέλειες καὶ εἶχε μὲν τέτοια ὁμολογίαν γιὰ

9η Κατηγορία: Ἑλληνες φτωχοὶ βιοπαλαιστὲς οἰκονομικοὶ καὶ
τοῦ χαρακτῆρος καὶ εἶτε κατεδίδοντο ἀπὸ τοὺς βουλγάρους, καὶ
ἡμεῖς τοὺς μὲ ἐξόντωσαν ἀπὸ τὴν πατρίδα. Ἐλθόντες γιὰ νὰ δια
σωθῶν τὰ ἀγαθὰ τῶν προδόντων, ἔδωχοντο τὸν ἐθνικὸν ἐκτελειῶν
καὶ τὸν ἐθνικὸν ἐκτελειῶν.

αὐτοὺς μπορεῖ κανεὶς νὰ τοὺς εἶ με κάποια συμπέθεια. Ὡς γὰρ
τῆς ψυχῆς των ἀκλόνητη ἦταν ἡ πίστις των στὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ
ἦταν ἀδύναμοι καὶ δὲν μίόρεσαν ν' ἀνυψέξουν στὴν κρίση τῶν τρο-
μακτικῶν γεγονότων, τῶν σφαγῶν, τῶν βιαρισμῶν καὶ τῆς κείνας.

ΠΡΟΝΟΜΙΑ

Ἦταν ἀρκετὸ νὰ υπογράψῃ μιὰ δήλωση ὅτι δέχεται ν' ἀποκτή-
σῃ τὴν βουλγαροφιλὴν ὑπεκοδότητα καὶ ἀιέσας ὅλη ἡ κατάστασις γιὰ
τὸν ὑποκύψαντα Ἑλληνα μεταβάλλετο.

Ἀπὸ βούλοι γινόνταν ἀρέντης, ἀπο εἰνα μένος, χορτάτος,
ἀπὸ καταδιωκόμενος οὐδέποτε.

Ἀφθονες οἱ παροχές σέπολιτικά δικαιώματα, δελεῖα τροφίμων
καὶ κάθε εἴδους παράνομη διευκόλυνσις.

Ἀλλὰ μαζὺ μετὰ τὸ λύγισμα τῆς ἑθνικῆς συνειδήσεως οἱ βούλοι
ἀπαιτοῦσαν καὶ τὴν ἑπρακτὴ ἐκδήλωση τῆς βουλγαροφιλότητός
τοῦ νεοφτετιστοῦ.

Ἦξεραν οἱ βουλγαρικὲς Ὑπηρεσίες ὅτι οἱ κατηγορίες ποὶ
ἀναφέραμε ἦσαν ἄτομα βυστιῆς συνειδήσεως, μετὰ μιὰ ὁποιαδήποτε
μεταβολὴ τῆς ποταμικῆς καταστάσεως πιθανόν νὰ ἐτάσσοντο στὸ
πλευρὸ τῶν βουλγαρῶν ἀλλ' ἐξ' ἑαυτοῦ πιθανόν ^{να} ἐστρέφοντο καὶ
ἐναντίον των.

Γι' αὐτὸ φρόντιζαν νὰ τοὺς καταστήσουν μασητοδὲς στοὺς
ὑπολοίπους Ἑλλήνες. ἤλειξαν καὶ μετὰ τὴν τυχὸν ἀποχώρησίν τι
βουλγαρικῆς διοικήσεως, στὴ δίκωξη τῶν "δοκίμων" αὐτῶν βου-
λγαροφιλῶν ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς καὶ τὸν ἀγανακτισμένο
ἑλληνικὸ πλῆθος. θὰ ἐδημιουργεῖτο ἔτσι μιὰ ἐξόχλητα συμφερόν-
των μεταξύ τῶν προδοτικῶν καὶ ἐγγλεητατικῶν αὐτῶν δυνάμεων καὶ
θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἓνας μόνιμος πυρῆνας "βουλγαρικῆς μειο-
νότητος".

Ὡστό τὸ σχέδιον. Ἀλλὰ ἦσαν τόσο ολίγοι αὐτοὶ οἱ βουλγαρο-
υπήκοοι ὥστε τὸ ἑλληνικὸ κράτος μποροῦσε νὰ τοὺς τιμωρήσῃ
χωρὶς νὰ ἐπιπληρώσῃ καὶ ἓνα παρόμοιο πρόβλημα.

Αὐτὸ δὲν τὸ εἶχαν ὑπολογίσει.

ΚΑΙ ΠΡΟΔΟΣΙΑ

Σύμφωνα λοιπὸν μετὰ τὰ σχέδια των αὐτὰ οἱ βουλγαρικὲς ἀρχαί
κίνησάν σ' αὐτὰ χωρὶς ἐξέλιξαν κάθε νέο βουλγαρουπήκοο καὶ τὸν
περιέφεραν σὲ περιτολιὰς μετὰ βουλγάρως χωρὶς.

Εὐμετεχειρίζοντο αὖ συμμορίες ἐν ἑλλαν κομιτατζήδων στίς ἐπιδρομές τῶν κατὰ τῶν ἀόλων Ἑλλήνων γιά δολοφονίες, βιασμο διαρκηγές καί ἄλλες ἐγκληματικῆς πράξεις.

Στίς πόλεις τοὺς χρησιμοποιοῦσαν ὀλοφάντερα, βουλγαρικῆς Ἀστυνομικῆς Υἱηρεσίης, σάν χαφιέδες καί πολλές φορές σά βασανιστές καί τῶν κρατουμένων Ἑλλήνων ἀγωνιστῶν.

Μίσος ἀλλά καί ἀηδία κυριαρχοῦσε στίς ψυχές τῶν Ἑλλήνων τοῦ δειλοῦς αὐτοῦ Ἑλληνας πού ἰλύηζαν καί ἐδέχοντο νά γίνουν βουλγαροὐλήκοι.

Ἀλλά καί αὐτοί οἱ "νεοφῶτιστοι" ἐνοιωσαν ἐνδόμυχα ὅλη τήν αἰσχρότητα τῆς πράξεώς των καί ἐντρέποντο γι' τήν ἀδυναμία των.

Αὕτῃ ἡ ψυχολογική κατάστασις καί τό καρτερό μᾶτι τῶν Ἑλλήνων πού τοὺς κοίταξε μέ μίση καί ἀηδία ὠδήγησε ἄλλους στόν ἔσχατο βαθμό προδοσίας καί βαναύσου συμπεριφορῆς καί ἄλλους σέ μιά διαρκή ἀναταραχή γιά τίς συνέπειες τῶν πράξεών των μετά τήν ἀπελευθέρωσι.

Γιατό ὅλοι βούλγαροι καί Ρωμηοί πίστευαν ὅτι μιά μέρα καί θά ἀπελευθερώνοντο τά ἐδάφη αὐτά ἀπό τόν Ἑλληνικό Στρατό ὥπως τό 1913.

Κανείς οὔτε βούλγαρος οὔτε Ἑλληνας δέν εἶχε πιστέψει στήν διατυμπανιζομένη μέ κοινόδη τρόπο, προσάρτηση.

ΣΑΜΟΖΗ

ΜΗΟΛΓΑΡΙ

Μέσα στὶ τέσσερα χρόνια τῆς Βουλγαρικῆς Κατοχῆς οἱ Βούλγαροι ἐπέτυχαν μὲ τὰ τρομερὰ σὲ ἀγριότητα μέτρα των νὰ πάρουν, στὰ χέρια των τὴν οἰκονομικὴ ζωὴ τοῦ νομοῦ Δράμας.

Γιὰ τοὺς Ἕλληνες ἡ χειρωνακτικὴ ἐφ' ὅσον παρέμεναν καὶ ἐπέμεναν νὰ ἀσπῇσουν τὸ ἐπαγγελμὰ τους δὲν ὑπῆρχεν παρά μόνος μία λύσις ὁ θάνατος.

Μόνον ἓνα μέρος τῆς γεωργίας καὶ τῶν βαρέων χειρωνακτικῶν ἐργασιῶν καὶ παρέμεινε στὰ χέρια τῶν Ἑλλήνων.

"Οἱ οἱ ἄλλοι ἐπαγγελματικοὶ ὁδοὶ εἰλκυσαν.

" Σάμοζι-Μηόλγαρι " μόνον γιὰ τοὺς Βουλγάρους. Αὐτὸ ἦταν τὸ σύνθημα ποὺ ἐπνιγε ἀσφυκτικὰ τὸν Ἑλληνισμό. Θέση γιὰ τοὺς Ἕλληνες δὲν ὑπῆρχε πιά μέσα στὴν προαιώνια πατρίδα των.

Ἡ ἀρπαγὴ αὐτὴ ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους ἐπραγματοποιεῖται μὲ βία καὶ βάρβαρα μέσα, ποὺ ἐνῶ στὴν ἀρχὴ παρουσιάζοντο σὰν ἐνέργειες αὐτοαίρετες, τελικὰ τὸ βουλγαρικὸ κράτος τίς περιέβαλε μὲ τὴν νομιμότητα διαφόρων νόμων διαταγμάτων καὶ κυβερνητικῶν ἀποφάσεων πρωτοφανῶν γιὰ τὰ χρόνια τοῦ Ἀστικοῦ Τυράντου.

ΚΑΤΑΣΧΕ Η

ΔΕΡΙΟΥΛΙΩΝ

Οἱ Βουλγαρικὲς Ἀρχές ἀπορρέοντες στὴν οἰκονομικὴν ἐξαθλίωσιν τῶν Ἑλλήνων τοῦ Νομοῦ Δράμας καὶ ὅλης τῆς βουλγαροκρατουμένης περιοχῆς συνέχισαν μὲ συστηματικώτερον ρυθμότην ληψὴ διαφόρων καταπιεστικῶν οἰκονομικῶν μέτρων, μετὰ τὸ ψευδοκίνημα τοῦ 1941.

Ποτὲ σ' ὅλα τὰ χρόνια τῆς Κατοχῆς δὲν ἐστασιάτησε στὴ Δράμα ἡ διαρπαγὴ τῆς ἀκίνητου περιουσίας τῶν Ἑλλήνων μὲ κάθε μέσον.

Τὸ 1942 μετὰ ἀπόφασιν τοῦ Βουλγαρικοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου συνεκροτήθη εἰδικὴ ἐπιτροπὴ στὴ Λόφια μὲ πρόεδρον τὸν Διευθυντὴ τῆς Διευθύνσεως Κρατικῆς Περιουσίας Λαμπρίνωφ ποὺ ἄρχισε νὰ καταγραφῇ τίς ἀστικὰς καὶ ἀγροτικὰς περιουσίας ποὺ εἶχαν ἐγκαταληφθεῖ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες στὰ βουλγαροκρατούμενα ἐδάφη.

Κατήρησαν εἰδικὰ τιμήματα στὴν Ἀσφάλεια Δράμας ἀπὸ Βουλγάρους καὶ Ἀρμενίους καταδόχους. Σκοπὸς τους ν' ἀνακαλύψοι τὴν ἀκίνητην περιουσίαν τῶν διαφυγόντων στὴν Γερμανοκρατούμενην Ἑλλάδα. Ἐνῶ ἡ περιουσία εἶχεν ἐγκαταλειφθῇ ~~ἐπὶ~~ ἡ Βουλγαρικὴ Ἐφορία Δράμας προέβαινε σὲ κατασχέσεις ὑπὲρ τοῦ Βουλγαρικοῦ Δημοσίου. Ἀλλὰ τίς περισσότερας φορές στὴν περιουσία

πού προέβαλαν δικ. έωματα νομίμου κατοχής.

Αυτάς άκριβώς ανέκλυπτεν ή είδική αυτή ύπηρεσία με κάθε θεμιτό ή άθέμιτο μέσο και τούς έξεδίωκε από την άκίνητο περιουσία . Οί κατέχοντες παρόμοιες περιουσίες μαζί με την έξωσή των ύφίσταντο σοβαρές ποινές και διώξεις . Έτσι πολλοί μόνοι των άνέφεραν την αλήθεια στις βουλγαρικές Αρχές .

Φυσικά για πώληση άκινήτων δέν ήταν δυνατό νά γίνει λόγος , αφού όλοι οι Έλληνες έπένοντο οί δέ Βούλγαροι άδιαφορ ούσαν για αγορές .

ΕΠΙΤΑΞΕΙΣ

ΡΥΜΟΤΟΜΗΣΕΙΣ

Παράλληλα προς όλες αυτές τίς καταπιέσεις ύπήρχεν ακόμα ή επίταξη από τίς βουλγαρικές Αρχές των καλύτερων οικήμάτων του νομού Δράμας για ύπαριθές ή άνύπαρκτες ανάγκες των , ή για τή καλοπερασση των διαφόρων Βουλγάρων αξιωματούχων .

Τέλος ή βουλγαρική φορολογία της άκινήτου περιουσίας έδινε τελειωτικό κτύπημα . Υπερβολικός ό καταλογισμός του φόρου σέ πενολέ νους Έλληνες " Ιδιοκτητες "

Η φορολογία ήταν μεγαλύτερη από την αξία του οικήματος .

Ο Έλληνας αναγκαζόταν νά τό πουλήση , γράν άπληρώση τόν φ και νά γλυτώση τίς διώξεις και την φυλάκισή του . Άλλά κανέ Έλληνας δέν είχε λεπτά για ν' αγοράσει σπίτια . και όί βούλγα ησαν σίγουροι ότι θά π' άρπαζαν την βουλγαρικήν Έφορία πού θά τό έμποιούσε .

Εαν ήταν άσχετη προς την διαρπαγή ή ρυμοτόμηση των διαφόρων χωριών , κωμοπόλεων και της πόλεως Δράμας .

Σπίτια Έλληνι κά κατεδαφίζοντο χωρίς άποζημίωση για νά έφαρισσθή τό βουλγαρικό σχέδιο ρυμοτομίας .

Σκοπός όχι ό έξωραΐσμός της πόλεως ή του χωριού αλλά ή νομιμή έξαθλίωση των Έλλήνων .

ΚΑΤΑΣΧΕΣΗ

ΔΑΣΩΝ

Τόν Ιουνίου του 1942 επεκτείνεται στις βουλγαροκρατούμεν περιχές ή έφαρμογή του βουλγαρικού νόμου περί δασών και προμηθείας ξυλείας .

Όλατά δάφη και οι βοσκότοποι σιά βουνά θεωρούνται δικαιωμα ή άκαπητεία ή ιδιοκτησία του βουλγαρικού κράτους .

Αποτέλεσμα έκτός από την άρπαγή της δασικής ιδιοκτησίας άρχισε ή λεηλασία της ξυλείας στις διάφορες άποθήκες ξυλεμ των της Δράμας .

Μολονότι στις άποθηκες έκτός από τήν έγχώρια ξυλεία ύπηρχε καί Ρουμνική καί Σουηδική αερακώφης τό Βουλγαρικόν Δασαρχεΐο Δράμας προέβη στήν κατασχεσθή των. Χαρακτηριστικό τής ληστρικής διαθέσεως των Βουλγάρων είναι τούτο.

Στή Δράμα οί Βούλγαροι Δασικοί ύπαλληλοι πού έκαναν τίς κατασχέσεις ξυλείας έγραφαν στίς κατασχετηρίους άποδείξεις μικρότερες ποσότητες, από όσες παρελάμβαναν. Τήν ποσότητα πού έπερίσευε τήν ιδιοποιήθησαν οί Βούλγαροι Δασικοί.

ΤΙΤΛ I

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

Μιά άλλη θαυμασία ένέγχεια τών Βουλγαρικών Άρχων γιά τήν κατάσχεση ύπέρ τοϋ Βουλγαρικού Δημοσίου τών Έλληνικόν περιουσιών στό νομό Δράμας ήταν οί τίτλοι ιδιοκτησίας.

Οί παλαιές ιδιοκτησίες ήταν πολύ σπάνιο νά έχουν τίτλους κυριότητος άν δέν είχαν έν τῷ μεταξύ μεσολαβήσει άγοράπωλησι ώστε νά συνταχθῇ συμβολαιογραφική πράξη.

Έτσι όσες περιουσίες μεγάλες έπεσήμαιναν οί άρμόδιοι Βούλγαροι ζητοϋσαν τίτλους ιδιοκτησίας. Έφ' όσον οί Έλληνες ιδιοκτῆτες δέν μπορούσαν νά προσκομίσουν μέσα σέ σύντομο χρονό διάστημα τότε ή περιουσία περιήρχετο στό Βουλγαρικό δησίο μέχρις.....εξευρέσεως τών τίτλων.

Άλλά ακόμα καί τά οίκηματα πού άνήγειρε γιά τούς πρόσφυγές από τήν Μ. Άσία καί Άνατ. Θράκη, ή Έλληνική Κυβέρνηση στη Δράμα περιήλθαν στήν κυριότητα τοϋ Βουλγαρικού Δημοσίου.

Έφ' όσον οί κατοικοϋντες σ' αυτά δέν είχαν όριστικό τίτλο κυριότητος καί κανείς δέν είχε άφοϋ τό θέμα αυτό δέν είχε πράξει νά τό ρυθίση τό Έλληνικό Κράτος, τούς έζητοϋσαν τήν καταβολή ενός σημαντικού ποσού γιά νά τούς επιτρέψουν νά παραμείνουν σ' αυτά.

Μιά τέτοια περίπτωση αναφέρει σέ κατάθεσή του πρός τίς Έλληνικές Άρχές τής Θεσ/κης ό Χριστόφορος Βηχάκης από τήν Δράμα.

Τόν Μάιο τοϋ 1942 οί Βούλγαροι είδοποίησαν τούς Έλλην πού κατοικοϋσαν στόν συνοικισμό Κρατικά Δράμας ότι πρέ ει μέσα σέ πέντε ήμερες ή νά φύγουν από τά σπίτια αυτά ή νά καταβάλουν 15.000 λέβα γιά κάθε σπίτι.

Έφ' όσον τό Έλληνικό Κράτος τά έκτισε άνήκουν.....στό Βουλγαρικό Δημοσίο καί όχι στους Έλληνες.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ

Τὴν 1η Ἀπριλίου 1943 ὁ Ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν Γιαμπρόφσκι υπογράφει ἀπόφαση καὶ ἐπιτρέπει στὸ νομὸ Δράμας τὴν πώλησιν κοινωτικῶν καὶ ἰδιωτικῶν περιουσιῶν.

Ἀπαραίτητὸν προϋπόθεσιν ὁ ἀγοραστής νὰ εἶναι Βούλγαρος πολίτης.

Ἡ κρατικὴ ἀκίνητη ἑλληνικὴ περιουσία καθὼς καὶ οἱ ἀκίνητοι περιουσίαι τῶν Ἑλλήνων ποὺ κατεσχέθησαν ἀπὸ τὸ Βουλγαρικὸν δεσπότη καὶ ἐθεωρήθησαν "κρατικαί" ἀπὸ οὖν τῶρα νὰ πωλοῦνται σὲ Βούλγαρους Μετανάστες ὑπαλλήλους κ.λ.π.

Ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἐξέδωκε γιὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν τὴν ἐκ' ἀριθ. 49 ἀπὸ 10-3-1943 ἀπόφασίν της.

Ἡ Βουλγαρικὴ ἑφημερίδα «Οὐτρου» τῆς 2 Ἀπριλίου 1943 φέρει σχετικὰ:

"....θὰ πωλοῦνται αἱ κρατικαὶ ἀκίνητοι περιουσίαι εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Αἰγαίου, τὴν Μακεδονίαν καὶ τὰς δυτικὰς περιοχὰς τοῦ ἀνωτέρου διόταγμα ἀφορᾷ εἰς τὰς κρατικὰς περιουσίας (κτίρια, οἰκόπεδα) τὰς εὐρισκομένας εἰς τὰ πόλεις Σέρρας, Δράμαν, Κιλίκιαν, Εἰσέβην, Κομοτινὴν, Σκοπίαν....

Εἰς τὰς πόλεις Δεδιάγ, Ἰσσάρ, Ζιλιάχοβα, Πράβιαν, Λιμέν, Σαρ Σαμάν, Δεδιάγ ἁπλῶς αἱ κρατικαὶ δημοτικαὶ περιουσίαι θὰ χορηγῶνται εἰς τοὺς μετανάστες ὡς αἱ ἀντίστοιχοι διατάξεις ὑπὲρ τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομικῆς Μεταναστεύσεως.

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας κατόπιν δημοπρασίας ὑπαλλήλους ἐκτὸς 10 % τῆς ἀγοραστικῆς τιμῆς ἃτινα πληρώνονται ἀμέσως ἐνεργεῖται ^{κατὰ τὴν ἀπόφασιν} ἐντὸς 12 ἐτῶν μὲ τόκον 4 %....."

Εἶναι μὲ καίνουργια νομιμοποιημένη ἀρπαγὴ τῶν Ἑλληνικῶν περιουσιῶν.

ΔΙΑΚΥΡΗΞΗ

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΩΣ

"Ἐνα χαρακτηριστικὸν δείγμα τοῦ τρόπου ἐκμεταλλεύσεως τῶν Ἑλληνικῶν περιουσιῶν ποὺ εἶχαν περιέλθει στὸ Βουλγαρικὸν δεσπότη, ἀποτελεῖ ἡ ἀκόλουθη διακήρυξις ἐνοικιάσεως "κρατικῶν κτημάτων" στὴν Δράμα.

Δημοσιεύθηκε στὴν ἑφημερίδα "Μελομάρμα Μπουλγαρία" (Βουλγαρία τοῦ Αἰγαίου) ποὺ ἐξεδίδετο στὴν Εἰσέβην στὸ φύλλον τῆς 4-3-1944.

Ἑλληνικὴ Ἀγρονομία Δράμας

Ἑλληνικὴ Κρατικὴν Κτημάτων

Ἡ ἐπαρχιακή Ἀγρονομία Δράμης διακηρύσσεται εἰς τοὺς ἐνδία φερομένους ὅτι τὴν 15ην Αὐγούστου 1944 καὶ ἀπὸ τῆς 9ης πρωτῆς ὥρας εἰς τὸ γραφεῖον ὑπηρεσίας συνεδριάσει ἡ Ὑπηρεσία Ἑννομιᾶς Κρατικῶν Ὑποθηκῶν, εὐρισκομένων ἐν τῇ πόλει Δράμης.

I.- Βενζινοκίνητος Ἀλευρόμυλος εἰς τὴν ὁδὸν 166 ἀριθ. 19 (διὰ δευτέραν φοράν μὲ ἔρχικόν ἐνοίκιον 6.000 λεβίων μηνιαίως).

II.- Πανδοχεῖον "νευροκόπιον" ὁμοῦ μετὰ τριῶν κατκτημάτων εἰς τὴν ὁδὸν 94 ἀριθ. 13 μὲ ἐνοίκιον 7.000 λεβίων μηνιαίως.

III.- Πανδοχεῖον μὲ κατάστημα εἰς τὴν ὁδὸν 15 ἀριθ. 5 μὲ ἐνοίκιον 1.500 λεβίων μηνιαίως.

IV.- 1) Κατάστημα εἰς τὴν ὁδὸν 3 ἀριθ. 15 μὲ ἐνοίκιον 200 λεβίων μηνιαίως.

2) Κατάστημα εἰς τὴν ὁδὸν 4 ἀριθ. 13 μὲ ἐνοίκιον 400 λεβίων μηνιαίως.

3) Κατάστημα εἰς τὴν ὁδὸν 5 ἀριθ. 12 μὲ ἐνοίκιον 400 λεβίων μηνιαίως.

4) Κατάστημα εἰς τὴν ὁδὸν 5 ἀριθ. 60 μὲ ἐνοίκιον 200 λεβίων μην.

5) " εἰς τὴν ὁδὸν 15 ἀριθ. 5α μὲ ἐνοίκιον 400 λεβ. μην.

6) " εἰς τὴν ὁδὸν 15 ἀριθ. 183 μὲ ἐνοίκιον 400 λεβίων μην.

7) " εἰς τὴν ὁδὸν 50 ἀριθ. 2 καὶ 50α μὲ ἐνοίκιον 150 λεβ. μην.

8) " εἰς τὴν ὁδὸν 51 ἀριθ. 36δ μὲ ἐνοίκιον 300 λεβίων μην.

9) " εἰς τὴν ὁδὸν 54 ἀριθ. 3 μὲ ἐνοίκιον 150 λεβίων μηνιαίως.

10) " εἰς τὴν ὁδὸν 56 ἀριθ. 4 μὲ ἐνοίκιον 100 λεβίων μην.

11) " εἰς τὴν ὁδὸν 59 ἀριθ. 73-6 μὲ ἐνοίκιον 100 λεβίων μην.

12) " εἰς τὴν ὁδὸν 104 ἀριθ. 72 μὲ ἐνοίκιον 100 λεβίων μην.

13) " εἰς τὴν ὁδὸν 164 ἀριθ. 26α μὲ ἐνοίκιον 200 λεβίων μην.

14) " εἰς τὴν ὁδὸν 169 ἀριθ. 3 μὲ ἐνοίκιον 300 λεβίων μην.

15) " εἰς τὴν ὁδὸν 168 ἀριθ. 15 μὲ ἐνοίκιον 500 λεβίων μην.

16) " εἰς τὴν ὁδὸν 169 ἀριθ. 58 μὲ ἐνοίκιον 1.000 λεβίων μην.

ΚΑΤΑΣΧΕΣΗ

ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΟΛΩΝ

Ἀκόμη καὶ γιὰ τὰ οἰκιακὰ σκευῇ τῶν Ἑλλήνων ποὺ ἄρπαξαν οἱ διάφοροι βουλγαροὶ ὑπαλλήλοι κ.λ.λ. ἐξεδόθη ἀπόφασις τοῦ βουλγαρικοῦ Ὑπουργικοῦ Ὑπουργείου ποὺ ἐνομιμοποιεῖ τὴν ληστεὶ καρακτηριστικὸν εἶναι σχετικὸν δημοσίευμα τῆς βουλγαρικῆς ἐφημερίδος "Ὀύτρο" τῇ 9-4-43.

"Τὸ Ὑπουργικόν Συμβούλιον ἐξέδωκε διαταγὴν διὰ τῆς ὁποίας ἐγκρίνεται ὅπως πωλῶνται εἰς δημοτοῦς καὶ ἄλλους διαπληθεῖς εἰς τὰ ἀπαιεῦθε πθέοντα ἐδάφη ἐκ τῶν ληφθέντων πρὸς προσωρινὴν χρήσιν οἰκιακῶν ἀδεσπότων σκευῶν, μόνον τὰ πλέον ἐπιβεβλημένα.

έναντι παρωπικής είς τιμής καθουισθείσας ύ.ό είδικής έ.ιτροπής
'Εν τής άνωτέρω διαταγής τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται
νά έπιφεληθῶσι μόνο ν οί υπάλληλοι, οί ὅποιοι υπηρέτησαν ἢ θά
άναλάβωσιν υποχρέωσιν νά υπηρετήσωσιν εί τά έδάφη ταῦτα τό
όλιγότερον επί τριετίαν . Απαγορεύεται άυστηρῶς ἡ μεταφορά
τῶν σκευών τούτων είς τά παλαιά όρια τής χώρας ".

Κ' όμως όλα όσα έλήστεψαν μετεφέρθησαν ^{στον} στη βουλγαρία.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΑΡΧΗΓΕΣ

Ο Αλέξανδρος Σαββίδης από τήν Δράμα καταθέτει στις ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ άρχές :

"... Συγκεκριμένως ἤλθον είς τήν έν Δράμα κατοικίαν μου
ρί άραν 22αν δύο στρατιῶται μεθ'ένός Βουλγάτου Υπαξι/ου
καί παρέλαβον άύθαιρέτως , χρησιμοποίησαντες καί βίαν, μίαν
ραπτομηχανήν Σίγγερ, ένα σαλόνι πλήρες καί τό άρολόγι μου
ήλεκτρικοῦ φωτός. Είς τήν διαμαρτυρίαν μου μέ ήπέίλησαν ότι
μέ φονεύσουν....

...Είς τόν σιδηροδρομικόν σταθμόν ποροῦνών μου κατέσχ^{αν}2 σα
βάρια, τό βούτυρον, τό μπλιγοῦρι.

Τό άυτό συμβαίνει μέ όλας τάς έμεῖθεν διερχόμενας οίκογενείας
οί έρευνες τοῦ τύπου ληστοπικῆς έπιβουλῆς εἶναι σύνηθες φαι
νόμενο γιά τήν βεριοχή του πομοῦ Δράμας.

Τά βουλγαρικά άποσπάσματα μόλις έπεσήμαιναν τήν υπα
ντικειμένω άξίαν σέ 'Ελληνικό σπῆτι θεωροῦσαν " υποχρέωσ
τους νά έπιδράμουν μιά νύκτα καί νά τό άρπάξουν.

ΥΠΟΚΑΤΕΓΓΡΑΣΗ

ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ

Ο Βούλγαρος ύπου ός τῶν οικονομικῶν Δ. Αποζήχων συνέλαβ
καί έξετέλεσεν ένα ^{αυτο} "θαυμάσιο" σχέδιο πολύ πρωτότυπης άποκαγῆς

Τό 1942 μέ είδικό νόμο, πού συνέταξεν άυτός, άπεφασίσθη ν
έισπράξη τό βουλγαρικό "ημόσιο, ἡ βουλγαρική "θνική Τράπεζ
καί ἡ βουλγαρική "υνεταιριστική καί "αγροτική Τράπεζα τίς ός
λές τῶν "Ελλήνων κατοίκων τῶν βουλγαροκρατούμενων περιούων
τό "Ελληνικό Κράτος, τίς διάφορες "Ελληνικές Τράπεζες, καί
"Αγροτική Τράπεζα "Ελλάδος, γιά τά τελευταία δύο έτη τής "Ε
νικῆς "εριοκήσεως.

Οί "Ελληνες τοῦ νομοῦ Δ όμας λαμβάνουν είσοποιήσεις από τό
γερικό "ημόσιο Ταμείο νά πληρώσουν τίς όφείλές των γιά τά έ
1940-1941 καί 1941-1942.

Ἄν σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὴν περίοδο 1940-1941 καὶ τὸ ἀ' ἔξαμη-
νο τῆς περιόδου 1941-1942 ὁ νοιός Δράμας ἀνῆκε στὴν Ἑλληνι-
κὴν ἑπικράτεια, καταλαμβάνει κανεῖς τὴν ἀναισχυντεία καὶ τὸ
ὄριος τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν.

Ἐπεκράθησαν ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ δημοσίου.

Ἡ φορολογία τῆς περιόδου 1940-1941 ὑπελογίσθη σύμφωνα με
τὴν .... Ἑλληνικὴ νομοθεσία.

Γιὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1941-1942 καθώρισαν φόρον οἰκοδομῶν
καὶ φόρον ἀξίας ἀκινήτων μὲ ἀντιστοιχία 0,54 λέβα γιὰ μιὰ
δραχμὴ. Ἡ φορολογία ἀυθαίρετος καὶ με τὴν ὑπερβολικὴ αὐτὴν
ἀντιστοιχία ξεπερνοῦσε τὴν ἀξία τοῦ ἀκινήτου.

Ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν καὶ ἀσιήσεως ἐπαγγέλματος ἦταν
τόσο δυσανάλογος μὲ τὰ ἀνύπαρκτα σχεδὸν ἐσοδα, ὥστε ἐξηνά-
γκασε πολλοὺς νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς ἐργασίας των.

Ἡ φορολογία σιὰ χέρια τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν ἦταν ἓνα
πρόσθετον ὄπλο γιὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐξαθλίωση τῶν Ἑλλήνων.
Συνετάχθησαν πλαστὲς καταστάσεις χρῆν πρὸς τὸ Δημόσιον μὲ
βάση ψευδεῖς καταδοσεῖς Ἀρμενίων καὶ ἄλλων παληανθρώπων.

Εἰτὶ Δράμα οἱ Ἕλληνες ἐπαγγελματίες καὶ ἀγρότες ὑπεχρεώθη-
σαν νὰ κληρώσουν μέχρι τελευταία λέβα καὶ μεσα στό ἔτος 1942
τίς παρόνομες καὶ ἀνύπαρκτες αὐτὲς ὀφειλές.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι πολλοὶ ποῦ προσεκόμισαν ὑποδεί-
ξεις καταβολῆς κήσε ὀφειλῆς των πρὸς τὸ Ἑλληνικὸ Δημόσιο
καὶ τὰ Ἑλληνικὰ κρατικὰ ἰδρύματα ὅπως ἐκείνης καὶ ἄλλοι ποῦ
οὐδέποτε εἶχαν ὀφειλές ἢ συναλλαγές μὲ τὰς ἐξέως δὲν ἐγένοντο
πιστευτοὶ ἀπὸ τοὺς βουλγάρους. Τὰ δικαιολογητικὰ των ἐχαιρητη-
ρίσθησαν "πλαστὰ" γιατί ὅπως ἔλεγον δὲν ᾤησαν τὰ ἱκεῖα
τῶν Ἑλληνικῶν τομεῶν καὶ κρατειῶν. Εἰται ἐπαῖρσαν οἱ
δυστυχιοὶ Ἕλληνες γνήκιάν γιὰ τὸν λουτισμὸ τοῦ βουλγαρικοῦ
Δημοσίου.

Ὁ θεοδ. κατὰδόπουλος κατέθετε ἐν ἐνέπιον τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν
ὅτι κρίν νὰ φύγη ἀπὸ τὴν Δράμα γιὰ τὴν γερμανοκρατούμενη
Ἑλλάδα διετάχθη νὰ ἐξοφλήσει τίς ὀφειλές του πρὸς τὸ βουλγ-
ρικὸ Δημόσιο. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὀφειλῶν τοῦ εἶχαν ὅτι ὀφείλει
ἀπὸ τό... 1934 στὴν Ἑθνικὴ τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ^{7000 δρχ} τίς ὁποῖες
πρέπει νὰ καταδότη στὴν Ἑθνικὴ Τράπεζα ... Βουλγαρίας.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

ΠΡΟΣΤΙΜΑ

Ἡ φορολογία τῶν Ἑλλήνων τῆς Δράμας ἀπὸ τὸ βουλγαρικὸ Δημό-
σιο ὑπεῖρεν ἰσχυρὰ ἐπαχθὴ καὶ δυσβάστακτη.

Ο φόρος υπερεμάσσεται όπως είπαμε τήν άξία του ακινήτου ή τίς εισπράξεις από τήν επαγγελματικήν έργαζία του φορολογουμένου Έλληνος. τής τράπεζας. Εάν δέν πληρώνετο μέσα στην πρώτη τριμηνία ανεβάλλετο τόκος 3 %. Στην δεύτερη τριμηνία οί Βουλγαρικοί Ταμιακοί υπάλληλοι μέ τούς Βουλγάρους Χωρ/κας προέβαιναν σέ κατάσχεση στο ακίνητο.

Στήν τρίτη τριμηνία τό ακίνητο περιείχετο στην κυριότητα του Βουλγαρικού δημοσίου.

Από του τελευταίου τριμήνου του 1942 έπεβλήθη φόρος άπό και στα Έλληνικά Γεωργικά κτηνοτροφικά και κτηνοτροφικά προϊόντα. Άπό και τά πουλερικά έφορολογήθησαν. Μιά κότε έφορολογείτο μέ 3 περίπου λέβα.

ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Στίς 20-5-1942 δημοσιεύεται στον ύ. άριθ. 107 φύλλο της έφημερίδος της Βουλγαρικής Κυβερνήσεως, ό,ληστρικός νόμος " Περί νομιμοποίησης έμπορων και έμπορικων εταιριών εις τας νεοκαταληφθείσας χώρας κατά τό 1941".

Μέ τον νόμον αυτόν όλες οί έμπορικές έπιχειρήσεις των Βουλγαροκρατουμένων περιοχών πρέπει νά προσαρμόζον τίς διατάξεις του καταστατικού των και των έπικριτών συμβολίων μέ βάση τούς Βουλγαρικούς νόμους και νά συμμορφωθούν προς τούς νόμους αυτούς.

" Έν έναντία περιπτώσει, έν γράφεται στο άρθρον 9 του νόμου αυτού, αί εταιρίες αυτές λογίζονται ώσμή υφιστάμεναι και υπόκεινται εις έγκαθάρισιν υπό έγκαθαριστών διοριζομένων υπό της δικαστικής αρχής εντός εάν ό Έμπορος έμπορίου και της έργασίας άποφασίση τήν έξαικολούθησιν των έργασιών της εταιρίας.

" Έν τή περιπτώσει ταύτη αί εταιρίες αυτές διατελούν υπό κυβερνητικόν έλεγχον και διορίζεται εις ταύτας διευθυντής μέ δικαιώματα διοικοῦντος έπιτεταγμένην υπό του Έπουργείου πολιτικής Έπιστρωτεύσεως έπιχειρήσιν ".

Αλλά τό άρθρον ένεῖνο που ένέχει σπουδαία σημασία, είναι τό άρθρον 14 που άναγράφει επί λέξει τά ακόλουθα:

" Άρθρον 14ον: τά διοικητικά συμβούλια κατά κλειοφηρίαν δέον νά άποτίζωνται από Βουλγάρους βουλγαρικής ύψηλοδότητος και καί τους του Βουλγαρικού βασιλείου ".

Μέ τήν διάταξη αυτή έμπορεύεται τό Έλληνικό στοιχείο νά άσκήση έπίδοσιν στην οίκονομία των Βουλγαροκρατουμένων

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ

ΒΙΟΤΕΧΝΕΣ

Τόν Ιούνιο τοῦ 1942 πού εἶναι ὁ μῆνας τῶν λησπριμῶν βουλγαρικῶν νόμων καί διαταγιάτων, ἐξεδόθη ἄλλη κυβερνητική ἀπόφαση.

"Ολοὶ οἱ ἐπαγγελματίες καί βιοτέχνες τῶν Βουλγαροκρατουμένων Ἑλληνικῶν καί Γιουγκοσλαβικῶν περιοχῶν οἱ ὅποιοι εἶναι ἰδιοκτητὲς καταστημάτων ἢ ἐργαστηρίων καί ἐπιθυμοῦν τὴν συνέχειν τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των, ὑποχρεώθησαν μέχρι τῆς 31-8-42 νὰ υποβάλουν μιὰ δήλωση.

Στὴν δήλωσή τους θὰ ἀναφέρουν τὰ ἀτομικά στοιχεῖα ταυτότητος, τὴν ἐθνικότητα τὸ εἶδος καί τὸ ποσό τῆς παραγωγῆς καθὼς καί τοὺς βοηθοὺς των.

Παρόμοιες δηλώσεις θὰ υποβάλουν καί οἱ τυροκόμοι, κινω-τεχνῖτες ὡς καί ἐκείνοι πού διευθύνουν κατεμφερεῖς ξένες ἐπιχειρήσεις.

Δὲ τί θὰ χρησιμεύσουν οἱ δηλώσεις αὐτές καί τοιός ὁ σκοπὸς τοῦ μέτρου αὐτοῦ μᾶλλον ἐξηγεῖ μέ πολύ σαφῆναι ἡ βουλγαρικὴ ἐφημερίδα " Οὐτρο" τῆς Σόφιας στὸ φύλλο τῆς 16-6-42.

"...Εἰδικὰ εἰσιτροπὰ κατὰ δήλωση θὰ προσδιορίσῃ ποιῶν ἐπαγγελματίαι θὰ δύνανται νὰ συνεχίσωσι τὴν ὁρᾶσιν των καί ποῖοι θὰ πρέπει νὰ συνεταιρισθῶσι μέ ἑτέρους ὁμοτέχνους των. Οὕτως οἱ τίμιοι καί πατριῶται φερελίδες πολῖται θὰ λήβωσι προσωρινὰ ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των, αἰτίνες ἀργότερον θ' ἀνταλλάξωσι μέ κανονικά πιστοποιητικὰ ἐργασίας παρὰ τῶν αρμοδίων ἐπιμελητηρίων" Δὲν χρειάζονται σχόλια.

Εἶναι φανερό τί σημαίνει " θὰ συνεταιρισθῶσι μέ ἑτέρους ὁμοτέχνους των".

Οὕτε χρειάζεται ἐξήγηση ποῖοι εἶναι αὐτοὶ οἱ " τίμιοι καί πατριῶται φερελίδες πολῖται".

Ἡ Ὑπουργικὴ αὐτὴ ἀπόφαση νομιμοποιεῖ τὸν υποχρεωτικὸ συνεταιρισμὸ τῶν Ἑλλήνων ἐπαγγελματιῶν-βιοτεχνῶν μέ τοὺς βουλγάρους κομιτατζήδες. Ἀργότερος σκοπὸς νὰ περιέλθῃ ἐς ὁλοκλήρου τὸ κατὰ τῆμα ἢ ἡ βιοτεχνία στὴν ὁλοκληρωτικὴ ἰδιοκτησίαν τοῦ βουλγάρου συνεταίρου.

Ὁ βούλγαρος συνέταρος δὲν κατέθετε κανένα κεφάλαιο παρὰ μόνον τὴν βουλγαρικὴν/ὕπηροσύνην. Οἱ κερφῆνες αὐτοὶ βούλγαροι συνεταίροι στίς περισσότερας περιπτώσεις ἐξόντωσαν τοὺς Ἑλλήνες συνεταίρους των μέ βία καί μίσαν. Ἄλλοι τοὺς ματέδιδε ὅτι ὤφθην ὁρᾶν κατὰ τῶν βουλγαρικῶν Ἀρχῶν κατοχῆς.

"Άλλοι τιμιώτεροι, εξαγόραζαν με την βία και έναντι πε-
νιχρού ποσού την αξί της συνεταιριστικής μετίδος του Έλληνα
και άλλοι πρακτικότεροι κάποια νύχτα σκοτεινή τους έδολοφο-
νούσαν. Ποιός θά έδινε σημασία για τον φόνο ενός "Γιρένικου
σκυλιού";

Πολλοί Έλληνες έπαγγελματίες και βιοτέχνες χάθηκαν έτσι.

Πολλοί άλλοι αναγκάστηκαν να καταβίλλουν σε Βουλγάρους
υπαλλήλους διάφορα χρηματικά ποσά και όσα για να τους επιτρέ-
πουν σιωπηρά να εργάζονται.

Οι περισσότεροι όμως αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν απειλι-
μένοι τις έργα τους των. Άλλοι έτράπησαν σε ειρωναιτικές
εργασίες και άλλοι έφυγαν λαθραία προς της γερμανοκρατούμενες
περιοχές.

Ετήν άραμα όέν υπήρχε θέση για τους Έλληνες "Σαμπορ
Μπολγάρ".

Γι' αυτό είναι άξιος κάθε έπαινου όλος ό έμπορικός έπαγγελ-
ματικός και βιοτεχνικός κόσμος της Αράμας που στη συντριπτική
πλειοψηφία στάθηκε στής κρίσιμες αυτές ώρες αλύγιστος θυσιά-
ζοντας στο βωμό της πατρίδος και την παρουσία αλλά και πολλές
φορές και την πολύτιμη ζωή.

ΠΑΛΗΝΟΔΙΟΙ

ΕΜΠΟΡΟΙ

Από τον Οκτώβριο του 1943 ακόμα και τό έάγγελμα του
Κλανδόδιου μικροπωλητού και υπαιθρίου έμπορου απαγορεύεται
στούς Έλληνες της Αράμας. Ο Βούλγρος δήμαρχος βάσει αποφά-
σεως της Βουλγαρικής Κυβερνήσεως εξέδωκεν άπογορευτική οιάταξη.

Εχετικά γράφει και η βουλγαρική έφημερίδα βύτρο της 5-10-43

"Η διεύθυνσις του έσωτε μικροέμπορίου προειδοποιεί ότι
κλανόδιοι έμποροι δύνανται να είναι μόνον Βούλγαροι υπήκοοι.
Όθεν έντέλλονται οι δήμαρχοι όπως διατάξωσι την άμεσον
εξέλεγκσιν άπάντων των προσώπων, τά όποια κατέχουσιν άδείας
διά κινητόν έμποριον και άφαιρέσωσι τάς άδείας από όλους
ένείκους οι όμοιοι δεν είναι Βούλγαροι υπήκοοι.

Είς τό μέλλον κατά την έκδοσιν άδειών διά κινητόν έμπόριον
θά ζητήται πιστοποιητικό, έκδιδόμενον υπό των αρμοδίων
άστυνομικών αρχών περί βουλγαρικής υπηκοότητας".

Και πράγματι από την ήμέρα εκείνη κανείς Έλληνας όέν
μπορούσε να άδειή αυτό τό έάγγελμα. Ακόμη μιά κατηγορία Έλ-
λήνων συνεθλίβετο από την οικονομική καταήιση των βουλγάρων.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟ

ΔΑΝΕΙΟ

Τόν 'Απρίλιο του 1943 ή Βουλγαρική Κυβέρνηση ανέσυρε μέ ειδικό νόμο τό Βουλγαρινόχαρτονόμισμα.

Τό αντίμαθιστοῦσε μέ νέο ἀξίας 60 % τοῦ ἀνταλλα σσομένου ποσοῦ. Τό υπόλοιπον 40 % ἐδίδετο ὑποχρεωτικά σέ ὁμολογίες τοῦ 'Ἑθνικοῦ Δανείου τῆς βουλγαρίας τοῦ ἐξεδόθη αὐτό τόν μήνα.

Ὁ νόμος γιά τό 'Ἑθνικό βουλγαρινό δάνειο προέβλεπε τήν ὑποχρεωτική συμμετοχή σ' αὐτό ὅλων τῶν βουλγαρῶν ὑψηλῶν ἀνάλογα μέ τήν περιουσιακή τους κατάσταση.

Ἡ ἀξία τῆς περιουσίας ὑπελογίζετο μέ βάση τήν ὑπάρχουσα ἐκτίμηση τῆς βουλγαρικῆς 'εφορίας.

Εἰδικά γιά τά ἀκίνητα καί τοὺς ἀγρούς ὁ ὑπολογισμός τῆς 'εφορίας οἱ ἐδιπλασιάζετο. Ἡ περιητωση ὅπως αὐτή δέν ἴσχυει γιά τά προσοτηθέντα ἐδάφη.

Οἱ ὁμολογίες εἶχαν 25 τοκομερίδια. Ἡ ἀξία τοῦ πρώτου τοκομεριδίου θά κατεβάλλετο τήν I-ΙΘ-45.

Ὅπως παρατηροῦμε οἱ ὑπόδουλοι 'Ελληνες ἐφ' ὅσον δέν ἦταν βούλγαροι ὑπηκοοὶ δέν ἦσαν ὑποχρεωμένοι νά συμμετάσχουν στό βουλγαρικό δάνειο.

Κι' ὅμως ὑπεχρεώθησαν ὅλοι οἱ Ἕλληνες στή Δράμα ν' ἀγοράσουν ὁμολογίες βουλγαρικῆς.

Οἱ περιουσίες οἱ 'Ελληνικῆς ὅπως ἔχουμε δεῖ σέ ἄλλο κεφάλαιο γιά νά φορολογηθοῦν ἀπό τοὺς βουλγαροὺς εἶχαν ὑπερτιμηθῇ περίπου στό δεκαπλάσιο τῆς ἀξίας των.

Τώρα ὁ ὑπερβολικός αὐτός ὑπολογισμός ἐδιπλασιάζετο γιὰτί ~~ἐπαυρῆτο ἀκίνητη περιουσία~~, ἐνῶν ὅπως εἶδαμε παρά πάντα γιά τά προσοτηθέντα ἐδάφη δέν ἴσχυεν ὁ διπλασιασμός.

Ποιός μποροῦσε ὅμως νά φέρη ἀντίρρηση στή βουλγαρικῆς ληστευτικῆς συμμορίας πού ἀνομάζονται αἱ βουλγαρικῆς 'Αρχές. Ἡ τρομερή αὐτή οἰκονομική ἀφαίμαξη τῶν 'Ελλήνων τοῦ νομοῦ Δράμας ἦταν ἓνα συντριπτικό κτύπημα. Ἐνα κτύπημα πού συνέτεινε στήν μεγαλύτερη ἐξθλίωση τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Δέν ὑπῆρχε πιά περίοδιο ζωῆς γιά τοὺς 'Ελληνες.

ΘΕΡΙΣΜΟΣ

ΛΑΘΕΙΣΜΟΣ

Τό καλοκαίρι τοῦ 1941 ή κατάσχεση τῆς ἀλωνιζομένης ποσότητος δημητριακῶν στό Νομό Δράμας δέν ἐγίνε συστηματικά. Ἐτοί οἱ 'Ελληνες μπόρεσαν νά ἀποκρύβουν πᾶν τρόφιμα γιά νά διέλθουν κῆπως ὑποσφατά τῶν νεκρῶν τοῦ 1941-42.

Από τό καλοκ ίρι όμως του 1942 οι Βουλγαρικες αρχες με μια σειρά νόμων και διαταγιάτων και τοπικων διατάξεων, ειχαν συστηματοποιήσει την καταλήστευση τη γεωργικης παραγωγής των Ελλήνων.

Για όλα ειχαν προβλέπει οι μεθοδικοί αυτοί λησται.

Οι άγροί που άνησαν στους για όποιονδήποτε λόγον απουσιάζοντες από την Βουλγαροκρατουμένη περιοχή, Ελλήνων, έστω και εάν εκαλλιεργούντο από τις οικογένειες των κατεσχέθησαν και η παραγωγή των περιήλθεν στο Βουλγαλκό Δημόσιο.

Βέβαια ό νόμος έλεγε ότι στους καλλιεργητάς θα κατεβάλλετο σέ είδος τά έξοδα της συγκομιδής αλλα αυτό ουδέποτε έγινε. Με άλλο νόμο έρύθμισαν τό θέμα των αποστρατευμένων άγρων. Δηλαδή τά παρεχώρησαν σέ Βουλγάρους, που υπέβαλαν στην άρμόδια υπηρεσία μια δήλωση. Με βάση την ψευδή αυτή δήλωση έχορηγούντο στους Βουλγάρους προσωρινά παραχωρητήρια καταχής και καλλιεργείας.

Η συγκομιδή των Γεωργικων προϊόντων έφανε να γίνεται παρουσία Βουλγάρων χωρικών και άγροφυλάκων.

Τά άλωναυστικά συγκροτήματα και τά άλλα γεωργικά μηχανήματα άνησαν σέ Βουλγάρους που τά ειχαν αρπάξει από τους Ελληνάς ιδιοκτητες των.

Για τον άλωναυσμόν εκρατείτο από τό Βουλγαρικό δημόσιο τό 16 % της παραγωγής. Βαρειές ήσαν οι ποινές για όσους προσπαθούσαν να μεταφέρουν και να απορύθουν την παραγωγή τους.

Ην οικογένεια Αρμενιτίση από τά κύρια την έδολοφύνησαν για την αιτία αυτή.

Ην άλωναυσόμενη ποσότητα μετά την αφαίρεση του 16 %, ό παραγωγός ήταν υποχρεωμένος να παραδώσει στην κρατική συγκέντρωση σέ έξουτελιστινές τιμές 3 λεβα την όκτα τό σιτάρι και 250 λεβα τό καλαμίνι. Απότά χρήματα αυτά έλάχιστο έπλερνεν ό παραγωγός γιατί τά συνεπήφιζαν με διάφορα όθθεν όφειλές του προς τό Βουλγαρικό Δημόσιο και την Βουλγαρικην Άγροτικήν Τράπεζα.

Για την συντήρηση της οικογενείας του παραγωγού αφήνετο πολ μικρή ποσότης γεωργικων ειδών που δεν έπαρκοϋσε για την διατροφή της οικογενείας του.

Τό ύφος της ποσότητος αυτής καθορίζετο από τις τοπικές αρχές ή άλλογα με την βουλία των προέδρων και Δημάρχων.

Π.χ. στο ποτατό τό θέρος του 1942 τους άφέθη ποσότης 12 χιλιογράμμων σέ κάθε άτομο τον μήνα και μόνο για τρεις μήνες

Τὰ παιδιὰ καί τῶν 15 ἐτῶν καί οἱ ὑπερήλικες ἐλάμβανον μισή μερίδα γιατί ἐθεωροῦντο ὅτι δέν ἐργάζονται στή συγκομιδή.

Ἡ ἄλεια ἦταν τό ἕλλο στάδιο τῆς ληστείας.

Ἄλεια ἐχορηγεῖτο ἀπό τόν πρόεδρο τῆς κοινότητος μόνον γιά τίς ἀνάγκες 3-4 ἡμερῶν . Τά ἄλεια δίκαιώματα ἦταν 14 %.

Ἀπό αὐτά τά 10 % ἔπαιρνε ὁ μιλωνῆς, συνήθως Βούλγαρος καί τά ὑπόλοιπα 4 % τό βουλγαρικό δημόσιο.

Ἐταί τελικά ἐλάχιστα χιλιόγραμμα τροφίμων ἀπέμεναν στά χέρια τοῦ παραγωγῶ.

Ἀλλά καί αὐτά δέν ἦσαν δικά τους. Διά κυβερνητική ἢ νομαρχιακή ἢ ἀνώτα Δημαρχιακή καί Κοινοβουλευτική ἀπόφαση μποροῦσε νά ἐπιβάλλῃ αὐθαίρετα καινούργια ἀφαίμαξη.

Ὅπως π.χ . τό 1942 που γιά νά ἐνισχυθοῦν οἱ ἐγκατασταθέντες στά χωριά βούλγαροι ἔκοινοι ὑπεχρεώθησαν οἱ Ἑλληνικές οἰκογένειες νά "προσφέρουν" 20 χιλιόγραμμα σιτάρι ἀπό τήν μικρή ποσότητα πού κατεῖχαν γιά τήν διατροφή των.

Ὁ Ἀναστάσιος Καραλαμπίνης κάτοικος Κέας Ἀμισσοῦ ἀράμας διαφυγῆν στή Θεσσαλονίκη τήν 19-2-1944 κατέθεσεν στίς ἐκεῖ Ἑλληνικές ἀρχές :

" Ἀπό τοῦς Ἑλληνας ἀφηρέθη ὅλην πρὸς ἡ παραγωγή των καί ἐπληρώθη ὁ σῖτος πρὸς 3 λέβα τό κιλόν".

ΕΚΒΙΑΣΜΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ

Στά χρόνια τῆς Κατοχῆς οἱ Ἑλληνες συνταξιούχοι στίς βουλγαροκρατούμενες περιοχές δέν ἦταν δυνατόν νά λάβουν τήν σύνταξή των. Ἡ ἐκπαφή μέ τό Ἑλληνικό Κράτος εἶχε διακοπῆ. Οἱ βούλγαροι ἐξεμεταλλεύθησαν τήν εὐκαιρία . Σέ κάθε Ἑλληνα συνταξιούχου θά ἐδέχετο νά ἐγγραφῇ βούλγαρος ὑήκοος παρεχωρέτο ἀπό τό βουλγαρικό "δημόσιο ἰούκο" σύνταξη μέ ἐκείνη πού ἔλαμβανε.

Τό δέλεαρ ἦταν τεράστιο γιά τοῦς πενσιμένους γηραιούς αὐτοῦ Ἑλληνες. Αἰ' ὅμως ἀ ὁ ὅσα τουλάχιστον ἔχω πληροφορηθεῖ κανεῖ δέν δέχθηκε τά ἀργύρια τοῦ ἰούδα.

ΛΗΞΕΡΓΙΑ

Τό ἐκπαιδευμένο ὅλων τῶν τρομερῶν αὐτῶν οἰκονομικῶν καταπιέσε εἶναι ὅτι οἱ παντός εἶδους ἐπιχειρηματικές , ἐμπορικές ἐργασίες τῶν Ἑλλήνων ἐστάλησαν.

Τώρα οἱ βούλγαροι ἔχουν τήν οἰκονομική ζωή τῆς ἀράμας στά χέρια τους. Ἀλλά οἱ βούλγαροι στεροῦνται ἀπό τό ἐμπορικό δαιμόνιο τοῦς Ἑλληνες πού σημαίει καί ἐπαυξάνει τίς ἐργασίες.

χῆς καὶ ὅχι στήν οἰκονομική της πρόοδο. Ὡς δὲ διαπισθίνονται ὅτι εἶναι διαβηκοὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν περιοχὴν. Γι' αὐτὸ καὶ συνεχῶς σκέπτονται πῶς θ' ἰσχύουν καὶ ὅχι εἰ θά δημιουργήσουν.

Οἱ λέξεις "Δημόσια ἔργα" ὑπάρχουν ἐν ἀφθονίᾳ στοὺς λόγους καὶ τὰ προγράμματα τῶν Βουλγαρικῶν ἀρχῶν. Εἶναι ὅμως ἀνύπαρκτες στήν ὑλοποίησίν των.

Ὅσα ἔργα στρατιωτικά ἢ ἄλλα ἀναγκαῖα νὰ γίνουν πραγματοποιοῦνται μὲ βουλγάρους ἐργάτες καὶ μαζικὰς ἀγγαρεύσεις Ἑλλήνων δὲν ὑπάρχει ἡμερομίσθιο γιὰ τοὺς Ἕλληνας.

Ἔτσι μέσα στήν πατρίδα τοὺς οἱ Ἕλληνας δὲν μποροῦν νὰ βροῦν ἐργασία.

Μόνον οἱ γεωργικὰς ἐργασίας ἀπέμειναν γι' αὐτοὺς καὶ ἐλάχιστες ἀτομικὰς βιοτεχνίες, καθὼς καὶ μερικὰς πολὺ βαρείας χειρωνακτικὰς ἐργασίας.

Οἱ ἄλλοτε Ἕλληνας ἐπιχειρηματίες ἔμποροι ἢ ἐπ' ὑψηλότητος διαφεύγουν πρὸς τὴν γῆραν τοῦ Στρυμῶνος Ἑλλάδα. Ὅσοι ἀπομένουν ζητοῦν νὰ ἐπιζήσουν μὲ ὅποιοδήποτε τρόπο χειρωνακτικῆς ἐργασίας, ἐγκαταλείποντας τὸ τακτικὸν ἐπάγγελμα τους, ἐξ' αἰτίας τῶν τρομακτικῶν πιέσεων πού ὑφίστανται.

Οἱ βούλγαροι στίς ἐργασίας των δὲν προσλαμβάνουν ποτέ Ἕλληνας.

Ἀυτὰ ὅλα ἐπιφέρουν μιὰ εὐρείαν ἐκτάσεως ἀνεργία στὸν ἐργατικὸν πληθυσμὸν τοῦ Νομοῦ Δράμας μάλιστα τέλεισμα τὴν οἰκονομικὴν ἐξαθλίωσιν καὶ τὴν εἶναι, καὶ τὸν θάνατον αὐτὸ τὴν πείναι.

Κι' ὅμως ἐλάχιστοι λύγισαν ἐν ὅλῃς αὐτὲς τίς πιέσεις.

Οἱ περισσότεροι σιμάθηκαν ὑπερήφανοι ἀπτόητοι. Ἐπείνασαν, ἐδυστύχησαν ὑπέφεραν κι' αὐτοὶ καὶ τ' ἀγαπημένα πρόσωπα τῆς οἰκογενείας των ἄλλὰ δὲν δέχθηκαν τὴν βουλγαρικὴν ὑψηλότητα. Τοὺς ἀξίζει ὅλον ὁ οἰκαιὸς ἔπαινος.

Ἐστάθησαν Ἕλληνας ἀληθινοί.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ

ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Διαμαρτύρεται ἡ Ἀμερικανὴ Προσφύγων στή Θεσσαλονίκῃ πρὸς τοὺς Γερμανοὺς «Ἰκετεύομεν καὶ ἐκλιπεύομεν ἤδη ὅτε φέρομεν πάντα ταῦτα εἰς γῆσιν σας, ὅπως ευχαριστηθῆτε καὶ φέρετε ταῦτα εἰς γῆσιν τῶν σεβαστῶν κυβερνήσεών σας διὰ τὴν ληψὶν ἀμέσως καὶ ἀποτελεσματικῶν μέτρων, διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ ὄρῳα, τοῦτο εἰς τὸ σημεῖον τουλάχιστον εἰς τὸ ὅποτον εὐρίσκεται.

Ἀλλοῦν καὶ μόνον διάλημα τῶν δύο κυλάρχων, νικηφόρων καὶ δημιουργῶν τῆς νέας εὐρώπης κρατῶν καὶ ἐγκαταστάσις ἀντὶ ἐνός

παρατηρητοῦ εἰς τὰς ἑξ πρωτεύουσας τῶν ἑξ νομῶν τῆς περιοχῆς ἐκεῖνης· θά θέσῃ ἄμεσον τέμα εἰς τό κοινόν τό ὁποῖον συντελεῖται.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ κραυγή μας, κραυγή πόνου καί ἀπογνώσεως ἐκκλησιῶν σπαρακτικῇ ἐπ' αὐτόν οἶκτον καί τό ἔλεος τῶν ἰσχυρῶν, ἀλλά καί δικίαν πρατῶν τοῦ "Λέοντος" θά εὕρῃ τήν θέουσαν ἀπήχησιν καί τήν ἄμεσον ἀπάντησιν.

Αὐτοτυχῶς δέν εὗρημεν οὔτε αὐτή ἡ διαμαρτυρία τήν "θέουσαν ἀπήχησιν" οὔτε καί τήν "ἄμεσον ἀπάντησιν".

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ

Στόν νομό Δράμας καί σ' ὅλη τήν Ἀνατολική Μακεδονία ἡ συγκομιδή τοῦ 1941 ὑπῆρξεν πολὺ ἱκανοποιητικὴ οὐδὲν μαθητρικά καί ἀλλὰ γεωργικά προϊόντα.

Ἀλλὰ οἱ Βούλγαροι μέ τίς συνεχεῖς ἔρευνες καί κατασχέσεις τροφίμων, κλπ. ἐπέτυχαν νά παρουσιάσῃ ἑλλείψη ἀγαθῶν καί ν' ἀρχίσῃ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς νά πένεται.

Στά χωριά Βέροια δέν παρατηρεῖται ἀκόμα πείνα, ἀλλὰ στήν πόλη τῆς Δράμας ἐρχισαν τὰ πρῶτα δυσοίωνα σημάδια.

Οἱ Βουλγαρικὲς ἀρχές γιὰ νά ἐπιφέρουν ὑπομωτέρα τήν ἐπαχθὴ πείνα σιτοῦς Ἕλληνες ^{πρὸς τὸ χωριό} ἀιτηγόρευσαν τήν διακίνησίν των πρὸς τὸ χωριό. Ἔτσι ἡ προμήθεια τροφίμων ἦταν συγχρησῆς ἂν ὅχι ἀδύνατη.

Στὴν πόλη τῆς Δράμας οἱ Βούλγαροι εἶχαν κατεσῶσει τὸ δελτίο τροφίμων. Διαφορετικὰ γιὰ τοὺς Βουλγαροὑπήκοους καί διαφορετικὰ γιὰ τοὺς Ἕλληνας.

ΑΓΡΟΔΟΣΙΑ

Σύμφωνα μέ τίς βουλγαρικὲς ἀνακοινώσεις ὁ Ἕλληνας ἀστὸς τῆς Δράμας ἐδικαιούτο 60 δράμια φωμὶ καὶ μέλα, κατὰ τὸ 1941. Τὸ φωμὶ ὅμως αὐτὸ ὅπως ἦταν ἀπὸ καλαμποκάλευρο καί μέ πολλές προσμιξεις ξένων ὑλῶν, καθίστατο μᾶλλον ἐπιλαφές γιὰ τὴν ὑγεία τῶν ἀνθρώπων.

Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριο μέχρι τὸν Μάρτιο τοῦ 1942 ἡ μερίδα ἔγινε 200 γραμμάρια φωμὶ τῆς ἰδίας ποιότητος.

Ἀπὸ τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1942 ἡ μερίδα περιορίζεται σὲ 160 γραμμάρια καί καθιερώνονται γιὰ πρώτη φορὰ οἱ καλοκαινικὲς μερίδες τῶν 100 γραμμῶν.

Ἀντίθετα ἡ μερίδα τῶν Βουλγαροὑπηκόων αὐτὴ τὴν ἐποχὴ εἶναι 400 γραμμάρια σιταρίσιο ἐξαιρετικῆς ποιότητος φωμὶ.

Ἀπὸ τῆς 1-8-1943 μέχρι τῆς 15-11-1943 ἐπέρχεται στὸ φωμὶ ἐξέλιψη Ἑλλήνων καί Βουλγάρων.

Ἡ μερίδα εἶναι 500 γραμμάρια ἐξαιρετικὸ σιταρίσιο φωμὶ.

Ἡ αὐξηση διαιτημῶν ἦλθε ἀπὸ ὅλες τίς βουλγαρικὲς ἐφημερίδες.

Στὸ φύλλο τῆς 1-8-1943 τῆς ἐφημερίδος "Βουλγαρία τοῦ Αἰγαίου" ποὺ ἐξεδίδετο στὴ Σίνθη ἀναγράφεται:

" Ἀπὸ τῆς σήμερον οἱ ἀλλοθνεῖς τῆς περιοχῆς τοῦ Αἰγαίου θὰ λαμβάνωσιν ἄρτον ἐξ' ἴσου μέ τοὺς βουλγάρους. Ἡ χειρονομία αὕτη πρέζει νά ἐκτιμηθῇ ὀρθῶς ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἀπορᾶ.....

Ὁ δὲ βουλγαρικὸς πρὸς αὐτὴν ἵπτατο ἰσχυρὸν ἐν: καὶ εἰς τὴν ἐκείνην

δι' αὐτούς".

Φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ "Ελληνες δέν ἐδέχθησαν νά εἶναι " νομι-
μόφρονες πολῖται τοῦ Κράτους τό ὁποῖον... φροντίζει δι' αὐτούς".
γιατί ἀπό τίς 15-11-43 ἐνῶ ἡ ποσότης παραμένει ἡ ἰδία μέ τῆς
Βουλγαρικῆς μερίδος φωμιοῦ ἡ ποιοῦτης του μεταβάλλεται καί
ἀναμιγνύεται μέ καλαμποκάλευρο.

Καί ἀπό 1-3-1944 πρὶν ὁ "Ελληνες ἀρχίσαν νά γίνονται πῖο
" ἀνήσυχτοι" ἡ μερίδα των ἐλαττώνεται σέ 300 γραμμάρια παρο-
μοῖου κακοῦ μείγματος φωμιοῦ.

"Εξω ἀπό τήν πόλη τῆς Δράμας δέν γινόντουσαν διανομές ἄρτου.

Στά ὄρεινά μόνον χωριά διε ἔμετο ἀλεύρι σέ ἐλαχίστη ποσότητα.
"Υπελόγιζαν κάθε ἐβδομάδα νά ἐρνη κάθε "Ελληνας μόνον γιά
τίς 3 ἡμέρες ἄρτοδοσία.

Στούς κρατούμενους "Ελληνες στίς φυλακές Δράμας ἔδιναν εἰ-
δικές μειωμένες μερίδες τῶν 100 γραμμαρίων φωμιοῦ ἀπό καλαμπο-
κάλευρο κάθε ἡμέρα.

Χαρακτηριστικό τῆς διανομῆς τοῦ φωμιοῦ στή Δράμα ἦταν ὅτι
γινόταν σέ τόσον ἀκατάλληλες καί ἐλάχιστες ὥρες ἀπό τίς 11
τό πρωῒ ὥς τίς 3 τό ἀπόγευμα ὥστε οἱ "Ελληνες νά ταλαιπω-
ροῦνται, ἀδικαιολόγητα καί πολλοί ἀπ' αὐτούς νά μὴν προφταίνουν
νά πάρουν τήν μερίδα καὶ ἐδωαιοῦντο.

"Αν σημειωθῇ ὅτι τό Σάββατο διενέμετο καί ὁ ἄρτος τῆς Κυρια-
κῆς καί ὅτι τήν Δευτέρα δέν ἐπραγματοποιεῖτο διανομή, κα-
τ' λαβαίνει κανεῖς ὅτι αὐτός τοῦ θά ἔχανε τό Σάββατο τήν ἄρτο-
δόσια, θά ἔμενε τρεῖς ἡμέρες χωρίς φωμί. Ποῖός θά ξεχάσῃ τήν
ἀπαίσια οὐρά γιά τήν διανομή.

"Η οὐρά αὐτή κάτω ἀπό τον καυστιμόνηλιο τοῦ θόλου τῶν
ἀνθρώπων, ἐδίως γυναικῶν καί παιδῶν ἦταν ἀληθινὸ μαρτύριο.
Καί σάν νά μὴν ἔφτανε ἡ πεῖνα, ἡ ζέστη, ἡ κούραση ἦταν καί
ὁ βούρδουλας τοῦ Βουλγάρου χωρικός καὶ ἐφύλαγεν ἐκεῖ καί οἱ
ἀπαίσιες καί χυδαῖες βαισιές καί χειρονομίες. 200.

ΔΕΛΤΙΑ

ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Βέβαια στούς "Ελληνες εἶχαν δοθεῖ καί δελτία τροφίμων. "Αλλέ
διανομῆς σπανίως ἐπραγματοποιουντο.

Σέ ὅλη τήν διάρκεια τῆς ἁτοχῆ οἱ Βούλγαροι διένειμαν συνο-
λιπὲ γιά κάθε "Ελληνα μέ τά δελτία:

Ζάχαρη 3 χιλιόγραμμα

Ρύζι 3 "

Λάδι 2 "

Λάδι 1 "

Εάν αντίποινα για τις αντιβουλγαρικές δηλώσεις στη Θεσ/κη του Προέδρου της Ελληνικής Κυβερνήσεως των Αθηνών Γεωργίου Τσολάκογλου, οι Βούλγαροι διέταξαν στη Δράμα να καταθέσουν όλοι οι Έλληνες τα δελτία τροφίμων που είχαν.

- Νά π'τε στον Τσολάκογλου νά σ'αρώση νά φάτε, τούς Ίλεσαν οί Βούλγαροι υπαλληλοι. Αργότερα ή διαταγή άνεστάλη. Τά δελτία έπεστράφησαν στους κατόχους των. Ίσαν όμως άχρηστα άφου διανομέσδέν έγέγοντο.

Χαρακτηριστικές είναι οί ακόλουθες καταθέσεις Έλλήνων που διέφυγαν στην γείτον του Στραμπώνος Ελλάδα, προς τις έκεϊ Έλληνικές Αρχές.

"Η Αφροδίτη Τσακίση κάτοικος Δράμας λέει στις 13-8-1943.

" Ουδέν άλλο τρόφιμον χορηγείται πλην του άρτου. Επίσης διανεμήθη μία φορά 200 γραμμάρια χάνχαρις. Οί Βούλγαροι λαμβάνουν τακτικά καί άπ'όλα".

"Η Αναγιώτ σύζυγος Π. Λατσίσταλη κάτοικος Δράμας καταθέτει στις 2-6-1944.

" Η έπιστεμιστική κατάσταση των Έλλήνων χειροτερεύει καθημερινώς λόγω των λαμβανομένων προς τούτο μέτρων υπό των Βουλγαρικών Αρχών. Οί Έλληνες λαμβάνουν μόνον τριακόσια γραμμάρια άρτον έξ'άραροσίτου καί ουδέν έτερον είδος τροφίμων".

"Ο Αναστάσιος Καραλαμπίδης κάτοικος Νέας Αμισσοῦ Δράμας καταθέτει την 19-2-1944 μόλις έφθ σε στη Θεσ/κη

" Ούτε τρόφιμα ούτε άρτον μ'ας χορηγούν οί Βούλγαροι. Είς τά τρία χρόνια της δουλείας μόνον μία θεανομή ζακχάρως έλαβε χώραν".

ΚΑΤΑΣΧΕΣΗ

ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Με σύστημα, καΐσμα καί άγριότητα οί Βούλγαροι σέ όλη την διάρκεια της κατοχής συνέχισαν την κατάσχεση κάθε ποσότητας τροφίμων καί γεωργικών προϊόντων που βοσκοόταν στα χέρια των Έλλήνων.

Ομάδες, χωρικών, κομιτατζήδων, στρατιωτικών έκαναν συνεχώς έρευνες στα Έλληνικά σιμύτια μέ τό πρόσχημα της ανακαλύψεως ό πλων καί έλήστευαν κυριολεκτικά κάθε ποσότητα τροφίμων που άνεύρισχαν.

Εποικός των να έξαναγκιάσουν τούς Έλληνες να υποκύψουν στον θάνατο από την πείνα ή να έαβουλγαρισθούν.

Οί καταθέσεις που έδωσαν στις Έλληνικές Αρχές οί πολύ-δωρος Νικολάου, Διαμαντής Αγγελίδης, Χαΐας Τυροβόλης καί άλλοι Δραγηροί είναι κοσμητικά ή υπερβολικά.

ΦΑΡΜΑΚΑ

Ἡ ἐγνηματική, καὶ τὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ μανία τῶν βουλγάρων, ἀπέβλεφε καὶ στήν στέρηση τῶν Ἑλλήνων τοῦ νομοῦ Δράμας ἀπὸ καθε φάρμακο καὶ μέσον αἰγύνης κατὰ τῶν ἀσθενῶν.

Οἱ Ἕλληνες ἰατροὶ ἀποορίζονται νὰ ἐργασθοῦν καὶ ἀπελαύνονται βούλγαροι ἰατροὶ ^{καταναλωτῶν} ~~ἐχθρῶν καὶ~~ τῆς θέας των.

Τὰ φάρμακα τὰ κατέσχον συνεχῶς διάφορες ἀρμόδιες ἢ ἀναρμόδιες βουλγαρικῆς ὑπηρεσίαις ἢ ὁμάδες ἐρευνῶν. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ περίπτωση τῆς ..κιμίνης..

Ἦταν ἀπαραίτητη γιὰ τοὺς Ἕλληνες ἀγρότες τοῦ κάμμου τῆς Δράμας. Τὰ τευάγη τῶν φιλιππων καὶ γενικά ἡ πεδινὴ περὶοχὴ παρουσίαζαν ἀνέκαθεν εὐρὺ πεδίο δοσέως τῆς θονοσίας.

Ἡ κιμίνη ἀφηρεῖται ἀπὸ τὰ φαρμακεῖα. Μὲ διάφορες ἐρευνες καὶ κατασχέσεις ἀρπάπηκαν ἀκόμα καὶ οἱ λιμνότερες ποσότητες κιμίνης ποὺ τυχόν εὕρισκοντο πρὸς εἴματα τῶν Ἑλλήνων.

Σὺν νὰ μὴν ἔφθανεν αὐτὸ κατεσχέθη καὶ ἡ ἐλαχίστη ποσότης πετρελαίου ποὺ προωρίζετο γιὰ τὴν ἀπολύμανση τῶν στασίμων ὑδάτων.

Μία δολοφονία ἀνθρώπου, ἀργὴ καὶ δυστυχῆς ἀτιμώρητη καὶ αὐτὴ

ΟΥΤΕ

ΑΓΟΡΕΣ

Χαρακτηριστικὸς, τῆς ἐπιδιώξεως τῶν βουλγάρων ν' ἀφήσουν τοὺς Ἕλληνες χωρὶς τροφίμα ὥστε μὲ τὴν πεῖνα νὰ τοὺς ἐξαναγκάσουν νὰ ὑποκύβουν εἶναι τὸ ἀκόλουθον εἰσαόδιο.

Στὰ κύργια ὁ βούλγαρος Ἀστυνόμος Ἀναστάσωφ τὴν 1-5-1943 ἐκάλεσεν ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ στὴν πλατεία.

Ἦκετ' ἐπὶ παρουσία ὅλων ἐμαστίγων 25 φορές βούλγαρο χωρ/κοί τῆς ὑπηρεσίας του. Αἰτιολογικῶς " Διότι ἐπώλησεν εἰς ἄλλοεθνή ("Ἕλληνα) τεμάχιον ἄρτου καὶ οὕτω ὑπεβοήθησε τὸν ἐχθρόν".

Μετά τὴν ἐκτέλεση τῆς ποινῆς στραφεῖς ὁ Ἀναστάσωφ πρὸς τοὺς Ἕλληνες ἐδήλωσεν ὅτι ὁποῖος ἄλλοεθνεὺς ("Ἕλλην) τολμήσει ν' ἀποράσῃ ἀπὸ βούλγαρο πολίτη ἢ στρατιωτικῶς, τροφίμα ἢ ψωμὶ θά τιμωρεῖται μὲ 50 ραβδισμούς.

Δέν χρειάζεται σχολιασμὸς τὸ ἐπεισόδιον. Ο Ἀναστάσωφ μιλά γιὰ ὅλα.

Ο ΦΙΛΩΦ

ΕΙΡΟΝΕΥΕΤΑΙ

Ὁ βούλγαρος Πρωθυπουργὸς Φιλώφ κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὴ Δράμα, ἐδέχθη ἐπιτροπὴν Ἑλλήνων ποὺ διεμαρτυρήθη γιὰ τὴν παντελῆ ἔλλειψη τροφίμων.

Τότε ἐκαίνο· ἐστράφη πρὸς τὶς βουλγαρικὲς τοπικὲς ἀρχές καὶ εἶπεν εἰρωνικά:

- Δίδετε τοὺς 30 δράμι α καλαμπόκι τὴν ἡμέρα. εἶναι οἱ ἀτυχεῖς παρακληνηθέντες ἀδελφοί μας . θά συνέλθουν ταχέως".

ΜΑΥΡΗ ΑΓΟΡΑ

"Ἐνα ὄργιο μαύρης ἀγορᾶς ἔσ' ασε στή Δράμα καί σέ ὅλες τὶς Βουλγαροκρατούμενες περιοχές. Πρωταγωνισταί οἱ Βούλγαροι λούοντες, ἐπίσήμοι καί ἀνεπίσημοι, οἱ βουλγαρίζοντες νεοφύτιστοι καί ἰδοκαίτερα οἱ Ἀρμένιοι.

Ὁ Βούλγαρος Ἀἷμαρχος Δοξάτου ἐφ' ἡλικίᾳ γιατί εἶχε διοχετεύσει στή Μαύρη Ἀγορά ποσότητες τροφίμων προοριζομένων γιά τοὺς Βουλγαροϋπηλίδους.

Στή Δράμα ὁ Στεπὴν Μαγνελάνσιου ἀπόστρατος πιά Βούλγαρος Διοικητὴς Ἀσφαλείας Δράμας συνεργαζόταν μέ ἀνωτέρους Βουλγάρους ὑπαλλήλους καί διενεργοῦσε συστηματικὴ καὶ ἐξευρετὴν ἔκταση Μαύρην Ἀγορά.

Οἱ τιμές τῶν τροφίμων ἦσαν ἐξωφρενικές.

Ἐζητεῖτο τὸ 100 πλίσιο τῆς τιμῆς πού εἶχε τὸ εἶδος στήν Παλαιὰ Βουλγαρία. Ἀλλὰ οἱ Ἕλληνες γιὰ νά ἐπιζήσουν ἔπρεπε νά τὰ ἀγοράσουν.

"Ὅσες οἰκονομίες εἶχαν τὶς διέδσαν οἱ φτωχοὶ βιοπολισταί. Ἐπειτα ἄρχισε τὸ ξεπούλημα τῶν ὑπαρχόντων, ἐλπίων, εἰδῶν ρουχισμοῦ καί ὅτι ἄλλο ἐπ' εἶπε ἀπὸ τὶς διαρθεῖς "ἔρευνες" τοῦ βουλγαρικοῦ Στρατοῦ.

Τὰ τιμαλφῇ κάθε Ἑλληνικῆς οἰκογενείας ἄρχισαν νά πέρνουν τὸν δρόμο γιὰ τὶς ἀπόθμενες τιμές τῶν ἀχρείων αὐτῶν αἰσχροκερδῶν. Κυρίες τῆς ἀριστοκρατίας τῆς Δράμας ἀναγκάσθηκαν νά πουλήσουν κρυφὰ καὶ μέ ντροπὴ τοὺς ὄχι μόνο νά κοσμημάτά τους, τὰ ἐπιπλά τους, ἀλλὰ ἀκόμα καὶ τὰ ὠραία φορέματά τους πού εἶχαν προπλεμιάς γιὰ τοὺς χορούς καὶ τὶς δεξιώσεις.

Ἐνῶ τὰ τρόφιμα εἶχαν ἀνέλθει σέ ἀστρονομικὲς τιμές, ἀντίθετα τὰ διάφορα αὐτὰ ἀτιμεινένα πού πωλοῦσαν οἱ Ἕλληνες ἠγοράζοντο σέ ἐξευτελιστικὲς τιμές πού ἔφθαναν στο ἓν χιλιοστόν τῆς ἀξίας των.

Εἶναι ἡ ἐποχὴ πού γιὰ τὶς χαϊνὲς τάξεις σημαίνει ἐξόντωση πραγματικὴ.

Ἡ μεῖνα ἄρχισε νά κέρνη τὰ ἄδεια στομάτια. Σκληρὸς ἀγῶνας ὄχι γιὰ τὴν διαβίωση ἀλλὰ γιὰ τὴν ἐπιβίωση. Ἐνας ἀγῶνας πού πάλλεις πο ἔς κατε ἄζει καὶ τόν πιό καλόν ἄνθρωπο στο ὑπόβαθρο τοῦ κτήλους.

Κι' ὁμως μέσα στή Δράμα καταστήματα πολυτελή μέ τίς ἐπιγραφές "Σάμοζι Μπόλγαρι" (μόνον γιά Βουλγάρος) οἰκέθεται προκλητικώτατα ἄφθονα τρόφιμα καί ἐξαιφθηνεστιμές.

Σέ ὅλους τούς βουλγάρους ὑπηκόους "παλαιούς καί νέους"

Ἔνας ἀκόμη τρομερός πειρασμός στά μάτια τῶν εἰνώντων Ἑλλήνων. Μιά ακόμη πρόκληση γιά νάδεχοῦς τήν βουλγαρικὴν ὑποδοχὴ.

Σ' αὐτά τὰ καστήματα ἀπηγορεύετο αὐστηρά νά εἰσέλθουν Ἕλληνες. Οὔτε νά πλησιάουν δέν ἐπετρέπετο. Ὁ περιπολῶν βουλγαρος λωροφύλακας ἀπεμάκρυνε μέ τόν βούρκο καὶ κάθε τολμηρό γιγρέτσι ("Ἕλληνα").

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Γιά νά ἐπιτύχουν ακόμη περισσότερο στό σχέδιο τῆς ἐξοντώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ μέ τήν πείνα, ἀπαγόρευσαν τήν ἐπικοινωνία πόλεων καί χωρίων.

Ἡ μετακίνηση ἐνός Ἑλλήνος ἀπὸ τήν Δράμα πρὸς τὰ χωριά ἦταν σχεδὸν ἀδύνατη.

Πολύωρες καί πολλές φορές πολυήμερη ἀναμονή ἐξω ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖο γιά νά ἐπιτευχθῇ μιὰ ἄδεια ἐξόδου ἐκ τῆς πόλεως. Τίς περισσότερες φορές δέν ἐδίδετο, ἰδίως ἐάν πρόκειτο γιά ἄγρὰ τροφίμων.

Ἀντίθετα ἡ ἄδεια μετακινήσεως ἀπὸ τὸ χωριὸ πρὸς τήν πόλιν ἐχορηγεῖτο εὐκολώτερα μέ τήν προῦ ὁθῆση ὅμως ὅτι δέν θά μετεφέροντο τρόφιμα.

Εἰδικά ἐξετάσθη ἡ φυλάκεια συνελαμβάνον τοὺς μεταφορεῖς τροφίμων. Ἀνέναντος Ἑλλήνων δέν ἐπετρέβετο νά μεταφέρῃ τρόφιμα. "Ἀθωρεῖτο..." μαυραγορίτης". Συνελαμβάνετο, ἐξυλοκομεῖτο ἄγρίως καί τοῦ ἐπεβάλλετο πρόστιμο ἀπὸ 10.000-20.000 λέβα καί τὰ τρόφιμα κατέσχοντο χωρὶς διατυπώσεις.

Ἀκόμη καί ἄδεια καλᾶθι ἢ πᾶντα νά κρατοῦσε Ἕλληνας, συνελαμβάνετο σάν ὑποκιτος.... μαύρης ἄγροας.

ΕΞΟΥΤΕΛΙΣΜΟΙ

ΚΑΙ ΑΤΙΜΩΣΕΙΣ

Μέ τήν ἀπαγόρευση τῆς μεταβάσεως ἀνδρῶν στήν ὑπαιθρο οἱ Ἕλληνες ἄρχισαν νά μεταχειρίζονται τρόπους λαθραίας, ἐξόδου των. Πολλοὶ συνελήφθησαν καί ὑέστησαν ἀφάνταστα μαρτύρια καί τό σπουδαιότερο κατεσχίσθησαν ἀπὸ τοὺς βουλγίρους τὰ τρόφιμά των.

Τότε άρχισαν τά κορίτσια καί οί γυναίκες νά έρνουν στήν ευθύνη των τήν άνδρική αυτή υπόθεση καί νά βγαίνουν οί ίδιες στά χωριά. Μέκλάματα καί πονηρίες προσπαθοῦσαν νά κάμψουν τήν αίμοδόρα άγριότητα τών βουλγάρων χωρικών καί νά περάσουν μέ τά τρόφιμά των, στήν πόλη.

Πόσες προσβολές καί έξευτελισμοί για νά τό έπιτύχουν. Πόση άηδία τίς κατελίμβανε, τίς άτρόπητες Έλληνίδες, πού πολλές ήταν ακόμα άνήλικες, για όλα αυτά πού ήσαν υποχρεωμένες ν' άνεχθούν.

Μά καί πολλές φορές απέτύγχαναν στίς προσπάθειές των. Πολλές ήσαν οί περιπτώσεις πού άφού ξεηναγιάζοντο μέ τήν βία άπό τούς βουλγάρους στόν έσχατον έξευτελισμό επέστρεφαν σπίτι των μεάδεια χέρια ρημαγμένη τήν ψυχή καί πονεμένο τό κορί.

ΒΙΑΣΜΟΙ

ΣΤΑΧΩΡΙΑ

Στό Βαλποχώρι ο Βούλγαρος Άνωμ/χος Απαλαμπάνωφ συνελάμβανε κατά τό 1944 μέθε Έλληνοκορύλα άπό τήν Δράμα ή την Καβάλα ή άπό άλλου πού πήγαιναν έκεϊ για νά προμηθευθώ λίγα τρόφιμα είτε μέ χρήματα είτε μέ διάφορα οίκιακά σκεύη, κοσιήματα ή είδη άπό τήν κοίτα της.

Η προτίτηση του Άνωμ/χου Απαλαμπάνωφ ήταν οί νέες άπό 12-18 έτών.

Τίς ώδηγοῦσε στό Άστυνομικο Κρατητήριο καί προέβαινε σέ κατάσχεση τών άγοραθέντων τροφίμων.

Τήν νύκτα άλλοτε μέ διάφορες άπειλές, άλλοτε μέ ωϊή βία, αυτός καί οί βούλγαροι χωροφύλακές του, τίς έβίαζαν.

Οί κραυγές του πόνου των ακούγονταν άπό τά γύρω σπίτια. Ποιός όμως μπορούσε νά τίς βοηθήση. " Τάσκαζ' ή φοβέρα καί τά πλάτων' ή σιλαβιά".

Τό πρωϊ οί άμοιρες σέ έλεϊνή ψυχική καί σωματική κατάσταση άπό τό όλονύκτιον όργιο ώδηγοῦντο άπό τούς βιαστες των, έξω άπό τό χωριό, για νά έπιστρέψουν στά σπίτια των άτιμασιένες, πεινασμένες καί χωρίς τρόφιμα.

Μόνο για μία στιγμή ν' αναλογισήτε τή θέση τους, καί θά αισθανθήτε όλη τή φοίκη της κατοχής.

Παρόμοια κρούσματα άλλί μέ κάπως μικρότερα κλίμακα έχουμε σέ όλα τά χωριά της υπαίθρου της Δράμας.

Ποιός θά τιμωρήση αύτούς τούς Απαλαμπάνωφ; Ποιός θά τιμωρήσι κάποτε αυτή τήν φυλή τών βουλγάρων, αυτήν κτην φυλή τών απηνανθρώπων για τά έγκλημάτά των σέ βάρος τού Έλληνισμοῦ;

ΑΚΛΑΙΟΝ

ΗΘΙΟΝ

Παρ' ὅλη τὴν ἀθλίαν οἰκονομικήν κατάτασιν τῶν Ἑλλήνων τῆς Δράμας καὶ τὴν παντελῆ σχεδὸν ἑλλειψη τροφίμων, δὲν ἐκάμφθη ἡ πίστις τῶν στῆν Ἑλλάδα.

Τὸ ἥθιμό των διετηρεῖτο ἀκινῆτο.

Με κάθε τρόπο προσπαθοῦσαν νὰ ξεγελάσουν τοὺς πονηροὺς Βουλγάρους καὶ νὰ προμηθευθοῦν λίγα τρόφιμα γιὰ νὰ ἐπιζήσουν ἕνας αἰτοῖκος τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Δράμας ὁ Ἀναστάσιος Κουμπζέλης μετέβαινε τακτικῶς εἰς τὴν θάλασσαν γιὰ νὰ ἀγοράσῃ κρασί. Ἦταν θάσιος εἰς τὴν καταγωγὴν. Φόρτωνε στὸ γαῖδαρό του τὰ βαρέλια μετὰ τὸ κρασί καὶ σὺν καλῶς νοικοκυρῆς τὸ ξεφόρτωνε σπῆτι του. Κι' ὅπως ~~ὁ~~ ὁ ἀθαόφορος μέσα εἰς κάθε βαρέλι κρασί ~~εἶχε~~ εἶχε ἕνα καλὰ κλειμμένο τενεκέ.... λάδι ποῦ ἀπληγορεύετο τελείως ἢ πώλησόν καὶ μεταφορά του.

Ἀὐτὸ τὸ λάδι καὶ τὰ λίγα χωραφάκια ποῦ ἄνοιξε μετὰ τὴν οἰκογένειά του στὰ χέρσα μέρη τῶν Τεναγῶν Φιλίππων κατάφερε νὰ ζήσῃ τὴν οἰκογένειά του τίμια.

Παρ' ὅλας τῆς πιέσεις καὶ ἀπαγορεύσεις ἐπιζοῦσαν οἱ Ἕλληνες

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΕΣ

ΑΠΟΡΙΕΣ

Αὐτὸ προοικαλοῦσε τὴν ἀγανακτισμένην ἀπορίαν τῶν βουλγαρικῶν Ἀρχῶν.

- Ὡς ζῆτε καὶ δὲν πεθαίνετε, ἔλεγαν οἱ Βούλγαροι στοὺς Ἕλληνας, ἀφοῦ τίποτα δὲν σᾶς δίνουμε καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντά σας, τάπέρνουμε ἐμεῖς.

Ὁ Βούλγαρος Πρόεδρος Ἀδριανῆς φώναζε.

- Ἀπὸ τί διὰ ὅλο, εἶναι πλασμένη ἡ ψυχὴ σας; Δυὸ χρόνια τώρα δὲν σᾶς δίδομεν τίποτε. Ἀπὸ ἐνός ἔτους δὲν ἐφαγατε οὔτε λαδί, οὔτε λίπος οὔτε κρέας. Πότε ἐπὶ τέλους θὰ γλυτώσουμε ἀπὸ ἐσᾶς;

Οἱ Βούλγαροι δὲν εἶχαν ἀντιληφθεῖ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ δὲν εἶναι σὺν ὅλῃς τῆς φυλῆς τοῦ Κόσμου.

Κι' ἕνας ἄλλος μεγαλόσχημος Ἀξιωματοῦχος Βούλγαρος ἐνῶνέμαστίγωνεν ἕναν ἄτυχον Ἕλληνα, ποῦ τὸν ἐκίασε νὰ κατέχῃ λίγα τρόφιμα, ἐφώναζε.

- Γι' αὐτὸ δὲν θὰς ἀφήνουμε τίποτε, γιὰ νὰ πεθάνετε, ἐπὶ τέλους ἀπὸ τὴν μεῖνα. Κι' ὅσοι ζήσετε, ἐάν ζήσετε, θὰ σᾶς καταντήσουμε σὺν τοὺς κατωβέλους.

κι' ομως οι ελληνες εξέζησαν . " Κατ' έβελαι " κατήντησαν οι βούλγαροι κάτω από τό σημερινό Κομμουνιστικό Αθεστώς .

ΟΧΙ ΤΟΝ ΕΡΥΘΡΟ

ΣΤΑΥΡΟ

Ο Διεθνής Έρυθρός Σταυρός μέ συνεχεῖς παραστάσεις του στην βουλγαρική Κυβέρνηση παρεκάλεσε τό 1942 καί 1943 νά προσέλθῃ άρωγός του πεινώντος Έλληνικού πληθυσμοῦ τῶν βουλγαροκρατού- μένων περιοχῶν .

Η βουλγαρική Κυβέρνηση άρνήθηκε ν' δεχθῇ τά άποστελλόμενα τρόφιμα καί τίς έπιτροπές διανομῶν .

Δύο ἦταν οι λόγοι τῆς άνήσεως .

1) Δέν ἤθελαν οι βούλγαροι νά τροφοδοτηθῇ καί νά ἐ λζήσῃ ὁ Έλληνικός πληθυσμός , άφοῦ εἶχαν άποφασί η τήν έξόντωσή του μέ τήν άσιτία .

2) Έφοβοῦντο μήπως οι άφικνούμενες έπιτροπές διανομῶν τοῦ ΔΕΣ άνακαλύψουν τό τρομερόν έγκλημα πού συνετελεῖτο σέ βάρος τῶν Έλλήνων .

Τό 1944 ἡ κατάσταση στό νομό Δράμας χειροτερεύει , από έπισι- τιστική άπόφθεω . Ο Έλλην Ήμαρχος Δράμας Αθανάσιος Τριαντα- φυλλίδης πού διοικούμενος από τοῦς βουλγάρους εἶχε καταφύγει στή Θεσσαλονίκη καί ἤγεῖτο τῆς προσφυγικής κινήσεως ξεσηκώνει ὅλους τοῦς πρόσφυγες από τήν Δράμα .

Στίς 7 Ιουνίου 1944 μαζί μέ πρόσφυγες έμπροσώπους τοῦ υποδοῦλου νομοῦ Δράμας υποβάλλει στήν αντιπροσω εία τοῦ Διε- θνοῦς Έρυθροῦ Σταυροῦ στή Θεσσαλονίκη τήν ακόλουθη αίτηση .

" ΟΙ εὐσεβῶςτως υπογεγραμμένοι , ὁ Ήμαρχος καί τό Δημοτικόν Συμβούλιον τοῦ ὑπό βουλγαρικὴν κατοχὴν εὐρισκομένου άγούντος Δήμου Δράμας , ὡς καί οι αντιπρόσωποι τῶν διαφόρων αὐτοῦ ὀργανώ- σεων καί συλλόγων , ἦτοι οι πρόεδροι τοῦ Έμπορικοῦ , Δικηγορικοῦ , Ιατρικοῦ , καί Φαρμακευτικοῦ συλλόγου , οι πρόεδροι τῆς Ὀμο- σπονδίας τῶν Βιταγγελοματοτεχνῶν καί έργατοῦπαλληλικοῦ κέν- τρου καί τῆς τοπικῆς Επιτροπῆς Προσφύγων Δράμας , έμπροσωπού- σης ἑνω τῶν 25.000 προσφύγων νομοῦ Δράμας , ἅπαντες εὐρισκόμενοι ὡς πρόσφυγες ένταῦθα από τριετίας , ἐκδιωχθέντες θίγα ὑπό τῶν βου- γαρικῶν Ἀρχῶν , συναισθανόμενοι βαθύτατα τήν πῶς τοῦς ἐκεῖσε ἐναπομείναντας ἀδελφούς μας υποχρέωσιν καί ἀδελφικήν ἀλληλεγ- γύην , αἰσθανόμεθα τήν ανάγκην νά ἀπευθύνωμεν δι' ὑμῶν πῶς τόν Διεθνή Έρυθρόν Σταυρόν διά μίαν ἀκόμη φοράν τήν προσῶσαν ἔγκλησιν διὰ τήν σωτηρίαν τῶν κινδυνευόντων ἐκεῖ ἀδελφῶν μας , ὅτων μέν γεννητῶς τῶν ὑπολειπομένων ἐκεῖθεν τοῦ Στρουϊάνος καί ὑπό τήν Κατοχήν τῶν βουλγάρων εὐρισκομένων , οἱ τιτινες από

ἐξαθλιώσεως καὶ ἐκνεκρώσεως ὑποσιτισμοῦ, ἰδαίτερα ὅμως τοῦ νέου κύματος τῶν πυροπαθῶν, τῶν δημιουργ θέντων διὰ τῆς, κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα μάλιστα ἐ.ἐ.) πυρπολήσεως ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ὁλων τῶν ἀπὸ Ζυρνόβου μέχρι Μπουκίαν ὀρεινῶν χωρίων των καὶ οἵτινες ἀποτελοῦνται κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ γυναικόπαιδα καὶ γέροντας εἰς πολὺς χιλιάδας ἔχουσι συγκεντρωθεῖ βίαι ὑπὸ τῶν Βουλγαρικῶν ἀρχῶν εἰς τὴν καθόλου τῆς Ραβίκας καὶ τὴν πόλιν τῆς Δράμας, εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰς ὁδοὺς τῶν ὁποίων περιφέρονται ὡς ἀπαίται χωρὶς τροφήν, χωρὶς σκευάσματα, χωρὶς φάρμακα, ἀναμένοντες τὸν θάνατον ὡς ἀπολύτωση τῶν δεινῶν των. Συγκεντρωμένοι ἄκως ἀπὸ τὴν νέαν σκληρὰν δοκιμασίαν τῶν ἀδελφῶν μας ἐκείνων καὶ πρὸ τῶν ἀγνώστων ἐκείθεν ἐκκλησιῶν των, μὴ δυνάμενοι ἄλλως πως νὰ βοηθῶμεν αὐτοὺς, ὑποβάλλομεν ὑμῖν τὴν ἐκ μέσων τῶν σπλάχνων τῆς καρδίας ἡμῶν θερμὴν παράκλησιν, ὅπως ὁ μέγας Φιλάνθρωπος ὑμέτερος ὁργανισμὸς εἴτε ἐντεῦθεν εἴτε διὰ τῆς τυχόν ἀντιπροσωπείας αὐτοῦ τῆς Σόφιας, ἐν συνεργασίᾳ ἐν ἀνάγκῃ μετὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ προστρέξῃ εἰς βοήθειαν καὶ ἀνακούφισιν τῶν δυστυχῶν ἐκείνων ὑμῶν ἀδελφῶν. Ὁ Δ. Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἐκινήθη, ἀλλὰ καὶ πάλι δέν κατόρθωσε νὰ διασπᾷ τὸ φράγμα τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλήσεως.

ΕΠΙΣΧΥΛΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΕΙΔΑ

Ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην ὁ θαυμάσιος Ἑλληνας ὑνταγματάρχης Ἀθανάσιος Χρυσόχοδου, εἶχεν ὁργανώσει μιάν ἀποστολὴν χρηματικῶν βοηθημάτων πρὸς τοὺς πάσχοντες Ἑλληνας τῶν Βουλγαροκρατουμένων ἐδαφῶν.

Βέβαια τὰ ἀποστελλόμενα χρηματικά ποσά δέν ἔλυναν τὸ πρόβλημα, ἀποτελοῦσαν ὅμως μιάν ὀφέλιμη νοικοδομικὴν ἐνίσχυση καὶ μιάν ἐνθάρρυνση ὅτι ἡ Μίνα Ἑλλάδα δέν τοὺς ἔχει ξεχάσει, τοὺς σιέπτεται καὶ τοὺς φροντίζει μὲ τίς μικρὰς τῆς δυνάμεις.

Ἦταν ἀκόμα μιὰ τραγὴ ἀπόδειξις ἀλληλεγγύης τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ ποὺ ζοῦσε κάτω ἀπὸ τὴν Γερμανικὴν καὶ Βουλγαρικὴν κατοχὴν.

Τὰ χρήματα αὐτά τὰ ἐπέδιδαν οἱ μυστικοὶ σύνδεσμοι σὲ οἰκογένειες ἁγνῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν ποὺ ὑπέφεραν ἀπὸ πλευρὰς τροφίμων κλπ.

Δίνοντάς πως τὰ χρήματα, τοὺς ἔλεγαν:

— "Αὐτά εἶναι ἀπὸ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα. Θὰ νικῶμεν ἔχετε ὑπομονή καὶ θάρρος. Χαρακτηριστικὴ τῆς ἀπεχέσεως ποὺ εἶχεν ἡ βοήθεια αὕτη, εἶναι ἡ ἀπὸ I-I-1944 ἐπιστολὴ ἀπὸ τὴν Δράμα.

"Αὐτώρα μέ τά μέτρα καί τοὺς διαφόρους περιορισμούς τὰ 90 % τῶν ἐδῶ ἀδελφῶν δυστυχοῦν. Ὁ κόσμος ἀπεγυμνώθη καί δέν ἔχει πιά νά πωλήσῃ τίποτε, κι' ἐνῶ ἡ ἐργατικὴ τάξις σοῦ λείει καθαρὰ τὴν πτώχεια της, ἡ τάξις τῶν ὑπαλλήλων δέν μποροῦν νά ποῦν τὸν κόπον τους.

Εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν ἦσαν τὰ πράγματα καί ράγιζε ἡ καρδιά μου, διότι τὰ βέμματα ἦσαν ἐστραμμένα πρὸς ἐμὲ καί θά-κάθε λίγο μέ ρωτοῦσαν ἐάν ἔχη τίποτε, προσπαθοῦσα με κάθε τρόπον νά τοὺς ἐνθαρρύνω νά μὴν ἀπογοητεύωνται καί νά μὴν χάνουν τό ἡθικὸ των, ὅταν αἰφνης, ὡς καὶ ἀπὸ μηχ νῆς θεὸς ἔφθασεν ἡ ἀποστολή.

Τί νά σοῦ πῶ ὅτι καί νά σοῦ γράψω μοῦ εἶναι ἀδύνατον νά σοῦ ἐκφράσω γραπτῶς τὴν τεραστίαν τῷ ὄντι ἐπίδρασιν, τόσον ἀπὸ φιλανθρωπικῆς, ὅσον καί ἀπὸ ἐθνικῆς ἀόψεως ἣν ἔσχεν αὕτη.

Διὰ τοῦτο ὡς ἐκπρόσωπος τῶν ἐδῶ ἀδελφῶν σᾶς παρακαλῶ ὅπως ἐκφράσητε τὰ θερμὰς εὐχαριστίας καί τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τοὺς εὐγενεῖς κυρίους, οἵτινες διὰ τῆς πράξεώς των αὐτῆς, ἀπέδειξαν ὅτι εἶναι "Ἕλληνες...."

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Μακεδόνων καί Θρακῶν στὴν Ἀθήνα πολλές φορές διεμαρτυρήθη γιὰ τὸν ἐξαναστασιακὸ σέ θάνατον ἀπὸ τὴν πεῖνα τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Βουλγαροκρατούμενων περιχῶν.

Παραθέτουμε ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν τὸν Ἰούνιο τοῦ 1943 διαμαρτυρία τῆς πρὸς τὸν πληρεξούσιον τοῦ Ράιχ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

"Ἐξοχότατε

Ἐξ ὀνόματος τῶν ἐν Ἀθήνας προσφύγων ἐξ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Δυτικῆς Θράκης εἴμεθα διὰ μίαν ἀκόμη φοράν ὑποχρεωμένοι νά φέρωμεν εἰς γνῶσιν σας, ὅλα τὰ νεώτερα γεγονότα τῆς ἀνθρώπου πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν ἡ βουλγαρικὴ διοίκησις ἐξακολουθητικῶς ἐπὶ δύο ἤδη σχεδὸν ἔτη ἐφαρμόζει εἰς τάς κατεχομένας ὑπ' αὐτῆς ὡς ἄνω ἐκπαρχίας, διὰ νά ἐπιτύῃ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν.

Δέν ὁ ἀπασχολήσωμεν αὐτὴν τὴν φοράν τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα μέ φόβους, βιαιοπραγίας καί ἄλλας κακώσεις τῶν βουλάρων ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων.

Σοβαρώτερος καί τῶν πράξεων τούτων εἶναι ἕνας ἄλλος κίνδυνος τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.

πράγματι ὁ σκόπιμος ὑποσιτισμός τῶν Ἑλλήνων συνεχίζεται μέ σύστημα.

Εἰς περιφερείας, αἱ ὁποῖαι κανονικῶς οὐδέποτε παρουσίαζον ἔλλειψιν τροφίμων, οἱ Ἕλληνες, καί μόνον αὐτοί, ἀποθνήσκουν ἐξ' ἀστίας. Οὕτω λ.χ. εἰς τὰς περιφερείας Κομοτινῆς, Ξάνθης, Δράμας, Καβάλας, Ἀλεξανδρουπόλεως, Σερρών, κρέας, γάλα, λάδι, ὄσπρια, γεώμηλα, λαχανικά δέν εἶναι δυνατόν νά προμηθευθοῦν οἱ Ἕλληνες....."

Ἡ συνέχειά της ἡ διαμαρτυρία δίνει λεπτομερεῖς περιγραφές τῆς ὑπαρχούσης καταστάσεως καὶ παραδείγματα καὶ ἀριθμούς.

"Ὅτι παράγεται ἐπὶ τόπου μεταφέρεται εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἀφοῦ παρακρατηθῇ ἡ ποσότης ποὺ ἀπαιτεῖται διὰ τὴν διατροφήν τῶν Βουλγάρων ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐποίκων ἐκ Βουλγαρίας.....

Οἱ ἀγροτικοὶ πληθυσμοὶ δέν εὐρίσκονται εἰς καλυτέραν κατάστασιν. Ὅπως ἐφαρμόζεται τὸ σύστημα τῆς υποχρεωτικῆς παραδόσεως τῶν προϊόντων των εἰς τὰς ἀρχάς, οἱ Ἕλληνες γεωργοὶ υποχρεοῦνται νά στερηθοῦν τὰ πάντα.....
Λυστυχῶς θαύματα δέν γίνονται. Ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἤρχισε ν' ἀποθνήσκῃ ἐξ' ἀστίας. Ἐχομεν πληροφορίας ὅτι εἰς τὰ χωριά τῆς περιφερείας Δράμας, Νικηφόρος, Ἀγροα, Κύργια, Πλατανόβρυση, Πλατνιά, Ἡτελέα, Ἀδριανή καὶ ἄλλα οἱ κάτοικοι πεινοῦν κυριολεκτικῶς καὶ ἀποθνήσκουν ἀπὸ τῆς συνεπειᾶς τοῦ ὑποσιτισμοῦ. Εἰς τὸ χωρίον Ἀδριανή εἶδον ὡς ἡ τραγωδία τῆς πείνης ἔφθασεν εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Τὰ 60 % τῶν κατοίκων ἀπέθανον ἐξ' ἀστίας. Ἄν- τὸς τῆς πόλεως Δράμα λιθοθυμῆται εἰς τοὺς δρόμους ἀπὸ τὴν πείνη εἶναι πολὺ συνήθεις.....

Ἀπὸ τὴν περιφέρειαν Δράμας πληροφοροῦμεθα ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ 200 γραμμάρια κομπούτας εἶχον τοὺς τελευταίους μῆνας ἐλαττωθῇ εἰς 150 γραμμάρια.....

Ἀποχώτατε

Τὰ δεινολοθήματα τῶν ἀδελφῶν μας ὑπὸ τὴν Βουλγρικὴν διοίκειν εἶναι ἀπερίγραπτα..... Διαμαρτυροῦμεθα καὶ πάλιν, διότι ὅχι μόνον δέν παρατηρεῖται καμμία ὑφεσις τοῦ διωγμοῦ ἀλλὰ τὸναντίον οὗτος καθίσταται συστηματικώτερος καὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐρμύνει τὰς ἀνθούσας ἐκείνας Ἑλληνικάς ἐπαρχίας καὶ ἀφ' ἑτέρου πενημιούζει τὴν ὑπόλοιπον Ἑλλάδα ἐκείνην μέ διαρκῶς αὐξανόμενον προσφυγικὸν παρουσχὸν ἐν μέσῳ τῆς τόλης ἁλλης δυστυχίας της.

Ἀπιστεύσαμεν πάντοτε καὶ πιστεύομεν ὅτι μόνον ἡ ἐπάμβασις τῶν κυβερνήσεων τοῦ Ἀξονος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εὐθύνης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὴν μὴ ἐμπόλεμον Βουλγαρίαν δύναται νά σταματήσῃ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἀθώου Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.

Εἰς τα βέβαια ὅτι ἡ Ὑμετέρα Ἀξιοχότης θά θελήσῃ νά πρά-
ξῃ ὅτι εἶναι δυνατόν διὰ νά προκαλέσῃ μίαν τοσοῦτην ἐπέμβασην,
Ἀλλά καμμιᾷ ἀπάντησιν καί καμμιᾷ λιανοποίησιν δέν ἐδόθη ἀπὸ
τίς κυβερνήσεις τοῦ Ἀξονος σφαιρίσματα τῶν Μακεδόνων καί Θρα-
κῶν.

ΜΙΑ ΓΕΝΙΚΗ

ΕΙΚΟΝΑ

Ἀπὸ ἐπίσημη ἐκθεσὶ συνταχθεῖσα μεταμελευθερωτικᾷ ἀποστο-
μὲ τὰ ἀκόλουθα:

Οἱ ὅροι τῆς διατροφῆς τῶν Ἑλλήνων κατοίκων τῶν πόλεων καί
τῆς ὑπαίθρου ἦσαν κυριολεκτικῶς φρικτοί.

Εἰς τοὺς Ἑλληνας κατοίκους τῶν πόλεων καί τῶν χωρίων καὶ νο-
παραγωγῶν καί σιτοπαραγωγῶν, διενέμετο ῥάκη ἀνά δύο τρεῖς
μήνας 50-100 γραμμ. κατ' ἄτομον καί ἔλαιον μίαν ἢ δύο φορές μό-
νον καθ' ὅλην τὴν κατοχὴν ἀνά 100 γραμμάρια τὸ ἄτομον.

Εἰς τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων καί τῶν κτηνοπαραγωγικῶν
χωρίων διενέμετο ἄρτος 200 γραμμαρίων ἡμερησίως κατ' ἄτομον
ἐξ ἀραβοσίτου μετὰ διαφόρων προσμίξεων καί κακῆς ποιότητος καί
οὗτος οὐχὶ πάντοτε. Παρήρχοντο ἐβδομάδες ὀλοκληραι, ἰδίως
κατὰ τοὺς τελευταίους πρὸ τοῦ θέρους μήνας, χωρὶς νά διανε-
μηθῇ ἄρτος.

Εἰς δὲ τοὺς Ἑλληνας κατοίκους σιτοπαραγωγικῶν χωρίων, ἐκ
τῶν παραγομένων γεωργικῶν καί κτηνοτροφικῶν προϊόντων, ἀφήνον-
το πλὴν τοῦ σπόρου, πρὸς διατροφήν τῶν οἰκογενειῶν των, ποσὸν
σίτου ἢ ἀραβοσίτου κυμαινόμενον μεταξύ τῶν 70-100 κιλῶν κατ'
ἄτομον. Ἡ κριθή καί τὸ γάλα ἤγο ἄζυντο ὑπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ
κράτους ἀντὶ κιναικίου φακῆς.

Ἡ νιαχοῦ αἱ Βουλγαρικαὶ ἀρχαὶ ἐπέτρεπον εἰς τοὺς Ἑλληνας
κτηνοτρόφους νά ῥαβέγουν καθ' ἐκάστην ἓνα πρόβατον ἢ μίαν αἶγα
κατ' ἄτομον καί νά λαμβάνουν τὸ μαλλὶ τῆς οὐράς ἐνός προβάτου
κατὰ οἰκογένειαν. Ἀλλὰ καί αἱ μικραὶ αὐτὰς ποσότητες τῶν τροφί-
μων αὐτοὶ οὐκ ἀφήνοντο εἰς τοὺς Ἑλληνας παραγωγούς διηρημέ-
ζοντο ὑπὸ τῶν Στρατιωτικῶν καί Ἡμετερῶν ἀρχῶν κατὰ τὰς συχνο-
τάτας ἐρευνας κατ' οἶκον.

Κατ' ἀντίθεσιν εἰς τοὺς Βουλγάρους ἐπόικους καί ὑπαλλήλους
τῶν πόλεων καί χωρίων διενέμοντο κατὰ συχνὰ χρονικὰ διαστήματα,
ἐν σχετικῇ ἀφθονίᾳ καί εἰς τιμᾷς κόστους, ζάχαρις, ζυμαρικά, τυροί
βούτυρον, γάλα, ἔλαιον, ἐλαταί, πρέας, φάρια, υφάσματα, διὰ τῶν
δημοτικῶν πρατηρίων ἅτινα ἐλειτουργοῦν εἰς τὰς πόλεις καί τὰ
μεγαλῦτερα χωρία. Αὐτὰ κλέον διενέμοντο ἀνελαβικῶς εἰς τοὺς

Βουλγάρους υπαλλήλους καὶ ἐπόλους τῶν πόλεων καὶ χωρίων ἄρτος ἐκ σίτου καλῆς ποιότητος ἐκ 400 γραμμαρίων κατ'ἄτομον ἡμερησίως. Εἰς ἐ τοὺς Βουλγάρους ἐπόλους τῶν σιτοπαραγωγικῶν χωρίων ἀφήνετο ἐκ τῆς παραγωγῆς των, εἰς τὸν σπόρου, ποσὸν σίτου ἢ ἀραβοσίτου 300 κιλῶν κατ'ἄτομον δι' ὅλον ἔτος.

Πρὸς διάκρισιν τῶν Ἑλλήνων κατοίκων ἀπὸ τῶν Βουλγάρων ἐπόλων καὶ υπαλλήλων τὰ εἰς τοὺς πρώτους προοριζόμενα δελτία διανομῆς ἄρτου καὶ τροφίμων ἦσαν λευκά καὶ ἔφερον τὴν ἐπιγραφὴν ΕΠΟΡΟΤΕΙΣ (ἄλλοθενεῖς) τὰ δὲ διὰ τοὺς δευτέρους προοριζόμενα δελτία ἦσαν ἐρυθρά.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλως ἀγορεύετο εἰς τοὺς Ἕλληνας ἡ ἀγορά τροφίμων ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου, μηδὲ τοῦ γάλακτος καὶ τοῦ κρέατος διὰ τοὺς ἀσθενεῖς ἐξαιρουμένων. Πρὸς τοῦτο οἱ πωλοῦντες τροφίμα καταστηματάρχαι βούλγαροι ὡς εἰς τὸ πλεῖστον ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ἔχωσι ἀνηρτημένην τὴν ἐπιγραφὴν " Σάμο ζα Πιολγαρίτε " (μόνον διὰ Βουλγάρους).

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν μέσων διατροφῆς των οἱ Ἕλληνες κιάτοικοι ἰδίως τῶν πόλεων ἔνθα τὸ φάσμα τῆς πείνης παρουσιάσθη εἰς δόλην πύτου τὴν τραγικότητα, ἦναι ἄζοντο ὅσοι εἶχον νὰ πωλήσωσιν εἰς εὐτελεῖς τιμὰς κ. σιήματα, ἐνδύματα, κληρονομιάσματα, ἐπιπλα διὰ νὰ ἀγοράσουν ὀλίγον σῖτον ἢ ἀραβοσίτον ἐκ τῆς ὑπάλιθρου χώρας.

Ἡ προμήθεια ὁμως τοῦ σίτου ἢ τοῦ ἀραβοσίτου ἐκ τῆς ὑπάλιθρου δέν ἦτο εὐχερής. Ἡ ἄδεια πρὸς μετακίνησιν ἀπὸ τῶν πόλεων εἰς τα χωρία παρείχετο ὑπὸ τῶν Βουλγαρικῶν ἀρχῶν κατόπιν ὑποβολῆς αἰτήσεως ποσηκόντως ἡτιολογημένης, αἰτήσεις δὲ περὶ ἐφοδιασμοῦ εἰς τροφίμα δέν ἀλλοιάνοντο ὑπ' ὄψιν. Ὡς ἐκ τούτου ἠναγιάζοντο ἄνευ ἀδείας καὶ λαθραίως νὰ μετακινῶνται πρὸς ἀνζητήσιν τροφίμων. Οἱ συλλαμβανόμενοι ὁμως ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν, ἀρχῶν ἐδέροντο ἀνηλεῶς καὶ τὸ προῖόν τῆς ἀγορᾶς διήρπαζαν.

Υπάρχουν περιπτώσεις διατροφῆς δι' ἀλιθέρτων ζώων καὶ αὐτοκτονιῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν ἐκ πείνης ἀπόγνωσιν.

Περὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν κατοίκων ἔνεκα ἐλλειποῦς διατροφῆς ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν διαρκῆ ἀγωνίαν καὶ τὸν τρόμον καὶ τὴν ἔλλειψιν φαρμάκων καὶ ἰατρῶν, ἡ παρουσιαζομένη τότε εἰκὼν εἶναι ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς εἰςφρίκην. Ἡ θνησιμότης ἠυξήθη κατακλητικῶς καὶ ἡ διάδοσις τῶν ἀσθενειῶν ἐβλινεν μέγαλα γίγαντος.

Ο ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΕΠΟΙΚΙΣΤΗΣ ΣΤΗ ΔΡΑΜΑ

ΣΚΕΔΙΟ

ΕΠΟΙΚΙΣΤΟΥ

Η Βουλγαρική Κυβέρνηση αγωνιζόταν με όλα τα μέσα για τον έγκαιρο μετακίνηση των βουλγαροκρατουμένων Ελληνικών περιοχών.

Παράλληλα προς το τρομακτικό σχέδιον εξοντώσεως του Ελληνικού πληθυσμού, κατήρτισεν ένα ευρύ πρόγραμμα βραχυχρόνου έτοιμοιού των έφαρμών αυτών, από χιλιάδες βουλγαρικές οίκογενείες. Αιτέβλεπεν έτσι στην δημιουργία άμιγους, μόνιμα έγκυστερημένου, βουλγαρικού πληθυσμού στις Ελληνικές αυτές περιοχές.

Στις 22-10-1941 το βουλγαρικό Υπουργικό Συμβούλιο, με την αίσιαν έγκριση του ψευδοκλήματος μιας της πράμας, λαμβάνοντας σοβαρές αποφάσεις, για την άμεση μετακίνηση βουλγαρών άποίκων, σε "περιοχές του Αιγαίου".

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΔΙΑΘΗ

Ο Βούλγαρος πρωθυπουργός Βίλκωφ παρουσιάζει στην Γερμανική έφημερίδα "Μπέντσεν Τσάιτουνγκ" τη 19-11-41 το πρόγραμμα αυτό του έτοιμοιού.

"Και'αυτάς έρχεται ο νέος έτοιμοιός εις την περιοχήν του Αιγαίου μελέγους, διότι εκεί είναι τό ζήτημα του πληθυσμού τό πλέον έμελγον και ή λύσις των γεωργικών ζητημάτων ή πλέον δύσκολος.....

.....τη βοήθεια εξαίρετικών μέτρων της κυβέρνησεως θα έτοιμοιούν κατά τάς επομένας εβδομάδα και μήνα χιλιάδες βουλγαρικών οίκογενειών.

Αι κυριώτεραι αποφάσεις, είναι αι εξής:

Τάς οικογένειάς, ά κτήντα και τό απαιτούμενον ύλικόν θα πληρώσουν οί έποικοι εις τό 35 % της αξίας των. Άλλά και τό ποσοστόν αυτό θα πληρωθή άτόπως εις έτησίαν δόσεις.

Τό Κράτος μεταφέρει δωρεάν τους έποίκους και τό έμμεσον έξουχον ύλικον των.

Οί έποικοι είναι απαλλαγμένοι παντός φόρου επί πολλά έτι τους δίδονται κρτικά δάνεια με την πιθανότητα σύν τοις αλλοις τά άγοράσουν γεωργικάς μηχανάς.

Με την πραγματοποίησιν του έποικιστικού προγράμματος θα συμπληρωθή τό πρώτον βήμα διά την έλίωσιν αυτών των περιοχών προς την μητρόπολιν".

Πολύ χιούμορ είχεν αυτός ο "φιλέλληνας" πρωθυπουργός της Βουλγαρίας όταν ελεγεν ότι "θά συμπληρωθή το πρώτον βήμα διά τήν εξίσωσιν τών περιφερειών προς την μητρόπολιν".

ΤΑ ΠΑΝΤΑ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΟΙΚΟΥΣ

Αυτή ή "εξίσωσις" είνε μιιά λέξη καιουφλάζ που εξισοϋται δυστυχώς μέ τόν αγριον έκβουλαρισμόν τής περιοχής Αρτίας.

Γιατί από τό ~~πρόσφατο~~ 1942 αρχίζει μιιά όλοένα αυξανομένη είσορή Βουλγάρων έποίκων. Άτόμων που επικάθηνται στις Έλληνικές περιουσίες εκδιώκοντας απ'αυτές τούς Έλληνες ιδιοκτήτες των ~~και~~ έποτελοϋντες μέν άληθινήν επίδιοιήν κηρύδων.

Επικολοιός μέ κληρο γής έπιτρέπεται μόνο σέ πρόσωπα Βουλγαρικής καταγωγής καθώς και στους διαμένοντες στή Βουλγαρία ανταλλαξιμούς τής συμφωνίας λαφαντάρη-Μολόφ.

Διά τούς έπ'όλους αυτούς διατίθενται άγροί και οίκηματα σέ βάρος τών Έλλήνων. Σύμφωνα μέ τήν απόφαση όν τά κατασχεθέντα κτήματα δέν επαρκέσουν δύνανται νά "έξαγοράσθουν υποχρεωτικώς", δηλαδή νά αρπαγοϋν και άλλες Έλληνικές ιδιοκτησίες.

"Επιθυμία τής κυβερνήσεως είναι, γράφει ή Βουλγαρική έφημερίδα "Νόβα Βίτσερ" τής Σόφιας, στό φύλλο τής 7-II-41, έγναταστήση κατά τοιοϋτον τρόπον ώστε έτοιμον εις τό Αίγαί ώστε οϋτος νά έύημερή και οϋδέποτε νά μείνη έν ένδοξία.....

ΑΡΧΙΖΕΙ

● ΕΠΟΙΚΙΑΣ

Παρά τήν ληφθεΐσα απόφαση γιά τόν έποικισμό τών Βουλγαροκρατουμένων Έλληνικών περιοχών, δέν παρουσιάσθηκε καμμιιά επιθυμία από μέρος τών Βουλγάρων άγροτών νά έγνατασταθοϋν στίς "νεοάπελευθερωθεΐσες" περιοχές.

Μέχρι τοϋ Ιουνίου 1942 οί μόνοι Βούλγαροι που παρέμεναν στίς περιοχές αυτές ήταν οί Βούλγαροι υπάλληλοι, στρατιωτικοί χωρ/νες, οί δημοτικοί και κοινοτικοί άρχοντες και οί διάφοροι σπείρες κακοποιών που είχαν έλθη γιά έναν εϋκολο κλουτισμό τήν έξόντωση τών Έλλήνων και τήν διαρπαγή τών Έλληνικών περιουσιών.

Η Βουλγαρική Κυβέρνηση όμως δέν απέβλεπε στόν έποικισμό μόνον γιά διάμβουλγαρίση ταχύτερα τίς περιοχές μέ τήν έγνατάστηση μεγάλων όγκων άμειγοϋς Βουλγαρικού πληθυσμοϋ, αλλά γιά νά έξοντώση τό άναφυόμενο δημογραφικό πρόβλημα στή Βουλγαρία

τό πλεονάζον δυναμικό τοῦ Βουλγαρικοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, πού ἦταν σέ ἀθλία οικονομική κατάσταση. Σύμφωνα μέ ὑπολογισμούς Βουλγάρων ἐπισήμων θά ξημαθίσταντο στίς περιοχές αὐτές περί τις 250.000 Βούλγαροι ἐποικοί.

Καταλαβαίνει κανείς τί σημαίνει αὐτό, αν σημειώθῃ ὅτι ὁ πληθυσμός Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Ὑπαιθρου ἦταν 700 περίπου χιλιάδες Ἕλληνες.

Οἱ Βούλγαροι θά ἐδημιουργοῦσαν ἐνα σοβαρό πρόβλημα σέ βάρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

~~Ἀπό τότε~~ τίς σφαγές καί τίς συνεχεῖς ἀπελάσεις καί μετέπειτα διαφυγές ὁ Ἑλληνικός πληθυσμός ἐμειώνετο.

Σ' αὐτήν τήν κρίσιμην ἀκριβῶς ἐποχή ἄρχισαν ἀπό τόν Ἰούνιο τοῦ 1942 νά καταφθάνουν στή Δράμα, μεταφερόμενα ὠρεάν, τά παραβάνια τῶν Βουλγάρων ἐποίκων.

Οἱ ἐποικοί ἐφθασαν στή Δράμα ἀκριβῶς τήν ἐποχή τοῦ θερισμοῦ.

Ἦσαν ὅλοι των πειναλέοι καί μέ ἀθλ' α ἐμφάνιση. Ἐνδειξη τῆς ἐσχάτης πενίας τῶν. Στά μάτια των ἀστραφταν ἡ κικιούργα λάμψη τοῦ φθόγου τῆς δίψας τῆς ἀρπαγῆς.

Δέν εἶχαν νά ἐνδιαφερθοῦν γιά τίποτε. Τά πάντα τοὺς ἀνήκαν.

Ἀκόμη καί ἡ συγκομιδή τῶν χωραφῶν πού ἐκαλλιεργήθησαν ἀπό τοὺς Ἕλληνες, ἀλλά τώρα παρεδίδοντο στοὺς Βουλγάρους ἐποίκους, ἦταν δική τους.

MARTYRIES

ΕΛΛΗΝΩΝ

Ὁ Χαράλαμπος Γ. Δεληγιαννίδης καπνοπαραγωγός κάτοικος Δράμας καταθέτει στίς Ἑλληνικές ἀρχές μέ παραγμό.

"... Ἐγκαθίστουν εἰς τὰ σπίτια τῶν Ἑλλήνων Βουλγάρους, τοὺς ὁποίους μετακομίζουν ἐκ τῆς Βουλγαρίας. Δέν μᾶς ἐπέτρεψαν νά παραλάβωμεν ἀπολύτως τίποτε, ἀλλά καί ἐφ' ὅσον διεμέναμεν ἐκεῖ, δέν εἶχαμε δικαίωμα οὔτε νά πωλήσωμεν, οὔτε νά σφάξωμεν ζῶα, οὔτε διά φαγητόν ἢ πρὸς πώλησιν.

"Ὅταν ἐπηγάναμεν εἰς τό βουλγαρικόν γραφεῖον διά νά ζητήσωμεν τίποτε, ἀιέσως ηὐχίζε τό ἀνηλεές ζυλοκόπημα διότι δέν ἤξεύραμε βουλγαρικά. Ἀγγαραῖτες διαρκῶς. Εἰς τοὺς ἐκ Βουλγαρίας ἐρχομένους Βουλγάρους τοὺς δίνουνντά ζῶα μας καί τὰ χωράφια μας.>>

Ὁ Κ. Β. Βουγιούκας σπουδαστής ἀπὸ τήν Δράμα καταθέτει στίς Ἑλληνικές ἀρχές μεταξύ τῶν ἄλλων τὰ ἀκόλουθα:

" Καταφθάνουν στήν ὥραία μας Δράμα Βούλγαροι ἐκ τῆς Παλαιᾶς Βουλγαρίας καί ἐγκαθίστανται εἰς τὰ καλύτερα χωρία τῆς

τους, τούς παίρνουν τὰ χωράφια τους, τούς κηπους των, καί ἀφοῦ τούς φορτώσουν πέ τε κουρέλια (ἀφοῦ καί τὰ ζῶα ἀκόμα τούς τὰ ἔχουν κατάσχει) τούς στέλλουν σιό ἄγνωστο.

"Ετυχε νάίδω μιὰ ἀτελείωτη σειρά τοιούτων δυστυχῶν ἀνθρώπων ἀπό ενα χωριό τῆς Δράμας τήν Νέα Αμισσό".

Τά ἴδια περίπου καταθέτουν, μέ ἀκόμη μελανώτερα χρώματα οἱ Ἀλεξ. Ι. Σαββίδης, Χρ. Γ. Μιάλλας, Ἀντ. Γρ. Τσαμπάκης, Γ. Π. Λαμπριανίδης, Π. Βαπουτζής, Ν. Μικρόπουλος, Κ. Χαλτίδης καί ἄλλοι κάτοικοι τῆς Δράμας καί τῆς ὑπαίθρου.

ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΖΟΜΕΝΟΙ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Οἱ Βουλγαρίζοντες πού μέ τήν συμφωνία Καφαντάρη-Μολώφ (1924-1927) εἶχαν ἀποχωρήσει ἀπό τήν Ἑλλάδα μέ τήν θέλησή τους δηλώσαντες ὅτι εἶναι Βούλγαροι καί εἶχαν ἐγκαταταθεῖ μόνημα στή Βουλγαρία, τώρα ἐπανήρχοντο.

Σ' αὐτό ὑπεροηθοῦντο καί παρωθοῦντο ἀπό τήν Βουλγαρικὴ Κυβέρνηση. Συνήθως οἱ "ἐπαναπατριζόμενοι" ἐτοποθετοῦντο σέ διάφορες θέσεις, ἀπό τίς ὁποῖες καταπνέζαν καί τυρανοῦσαν μέ σαδισμό τούς Ἕλληνας.

Ἀλλά οὐν ἀρκοῦσεν αὐτοί. Τότε πού εἶχαν μεταναστεῦσαι στή Βουλγαρία εἶχαν ἀποζημιωθεῖ πλουσιοπάροχα γιά τήν ἀκίνητο περιουσία πού εἶχαν ἐγκαταλείψει στήν Ἑλλάδα. Τώρα οἱ παράδοξοι αὐτοί μετανάστες ἐπανερχόμενοι ζητοῦσαν νά πάρουν πίσω τήν περιουσία τους αὐτή γιά τήν ὁποία εἶχαν ἀποζημιωθεῖ. Ἐπειδὴ αὐτὴ ἡ περιουσία συνήθως δὲν ἐπαρκεῖ νά ικανοποιηθῇ τήν πλεονεξία τους, δῆλωναν ψεύτικα ὅτι καί ἄλλες ξένες πὸς αὐτοὺς περιουσίες ἦσαν ἰδιότητες των.

Καί ὅτι ἐδῆλωναν τό ἐπερναν διὰ τους. Πιάνεταγγελλία ὅς τέτοιου προδότου ὅτι ἡ τάδε ἀκίνητος περιουσία εἶναι δική του ἀρκοῦσε γιά νά διωχθῇ ὁ νόμιμος ἰδιοκτήτης καί νά ἐγκατασταθῇ ὁ νεοβούλγαρος.

Στά χωριά ἐμεῖνα τὰ ἐλάχιστα ἀπὸ τὰ ὁποῖα προήρουντο καί τὰ 99 % τῶν νεοβουλγάρων αὐτῶν "μεταναστῶν" τάπαράγματα εἶχαν ἀπλοποιηθῇ.

Δέν ἐχρειάζετο ἡ μεσολάβηση τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν.

Ὁ Βουλγαρίζων μετανάστης ἀπλῶς πῆγαινε καί ἐγκαθίστατο ἀμέσως σιό σιτί πού ἤθελε ἢ πού ἦταν ἀλλοτε ἰδιόκ του καί ἐξεδίδωκεν ὁ ἴδιος, μέ τήν ἱππελίη τοῦ ὀπλου του, τόν Ἕλληνα ἰδιοκτήτη. Συγχρόνως ἐνέμετο καί τὰ χωράφια τὰ ὁποῖα εἶχεν ὁ ατυχὸς Ἕλληνας.

Πρός τούς επαναπατρευόμενους αυτούς μετανάστες μεγάλη ήταν η βοήθεια που παρείχε τό Βουλγαρικό κράτος.

Τόν Βουλγαρικόν έποικισμό που έπραγματοποίησεν Βουλγαρική κυβέρνηση μέ γνησίους Βουλγάρους στήν έξωτερική πρωταγάνδα της τόν έδικαιολόγησεν ως " επαναπατρισμό των εκδιωχθέντων Βουλγάρων".

Οι " επαναπατριζόμενοι" αυτοί Βουλγαρίζοντες δέν έδειχναν οι περισσότεροι καμιά διάθεση μονίμου εγκαταστάσεως στά χωριά. Προτιμοῦσαν τήν εγκατάσταση στήν πόλη τής Δράμας όπου καί η ζωή ήταν πιο άνετη καί τά " κέρδη" από τίς ληστεικές επιχειρήσεις μεγαλύτερα.

ΟΛΟΙ

ΕΠΟΙΚΟΙ

Μέ απόφαση του Βουλγάρου υπουργού Δικαιοσύνης Κ. Μορτζφ υπήχθησαν στήν κατηγορία των Βουλγάρων έποίκων καί οι Βούλγαροί ιερείς που προήρχοντο από τήν Βουλγαρία.

Σ'αυτάς έδόθησαν σιτίδια γεωργικός κληρος καί 10.000 λέβα για έξοδα εγκαταστάσεως.

Επίσης στήν ίδια κατηγορία υπήχθησαν καί οι Βούλγαροι Δημοτικοί καί Κοινοτικοί υπάλληλοι. Όλοι οι Βούλγαροι έλεάμβαναν των οικονομικών προνομίων του έποίκου.

ΕΛΙΤΑΕΝ

ΟΙΚΗΜΑΤΩΝ

Αξίζει νά παραθέσουμε αυτούσιο τό ακόλουθο απόσπασμα από τήν είδησεογραφία τής Βουλγαρικής έφημερίδος " Ζορά" τής II-7-42. ~~Ο~~ Διαπιστώνουμε μέ πόσην " άνεση" καί " ευκολία" εγκαθίσταντο οι Βούλγαροι έποικοι στο ποίο Δράμας μέ δαπάνες όχι βέβαια τής Βουλγαρικής Κυβερνήσεως αλλά των υποδούλων Έλλήνων

" Τό Έγκυργικόν Συμβούλιον ένέκρινεν είδικήν διαταγήν περί τής προστασίας των κατοίκων έν τή περιοχή του Αίγαίου.

" Όταν υπάρχει κρίσις κατοικιών επέμβαίνει ο Γενικός Έτοιμητής τής τής περιοχής διά διαταγής. Απ'ένιαστη Κοινότητα, έν τή οποία ήθελε διαπιστωθῇ κρίσις κατοικίας καταρτίζεται έπιτροπή στεγάσεως ^{η οποία ορίζεται από τον Δίαρχον ή τον Ανταρχειον} αυτού καί ανά ένα αντιπρόσωπον τής τοπικής αστυνομικής, οικονομικής καί τεχνικής υπηρεσίας καί τής υπηρεσίας επί των κρατικών ζητημάτων.

Ενάστη έπιτροπή στεγάσεως αναζητεί είς ποίας κατοικίας δύνανται νά εγκαταστηθῶσιν ως ένοικιασταί πρόσωπα, έχοντα τοιαύτη ανάγκην, καί προσδιορίζει ποία διαμερίσματα θά χρησιμοποιηθῶσι από των εκδιωχθέντων είς τήν πατρίδα καί ποία θά διατεθῶσιν

είς τούς ἐγκιτασθησομένους συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ προσδιορίζει καὶ τὸ ἐνοίκιον τοῦ ἐγκατασθησομένου. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐφαρμόζονται ἐν ἀνάγκῃ τῇ ἐπεμβάσει των Ἀστυνομικῶν ἀρχῶν. Δὲν χρειάζεται σχολία ἡ ἀπόφασις αὐτὴ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως.

Κάθε Βούλγαρος Δήμαρχος ἢ ὑπόθετος κοινότητος εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτάσῃ ὁποιοδήποτε Ἑλληνικὸ οἶκημα καὶ νὰ ἐγκαθιστᾷ σ' αὐτὸ Βουλγάρους ἐποίκους.

Ὁ Ἕλληνας ἰδιοκτήτης ἡ ἐξεδιώκετο τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἀπὸ τὴν κατοικίαν του ἢ περιωρίζετο στὸ χειρότερο δωμάτιο τοῦ σπιτιοῦ. Μὲ τὴν πίεσιν τοῦ Βουλγάρου ἀναγκάζοταν τελικὰ νὰ φύγῃ μόνος του. Στούς ἐκδιωκομένους αὐτοὺς Ἕλληνες δὲν ἐπετρέπετο νὰ πάρουν οὔτε τὰ κουταλομαχαιροπήρουνα τοῦ σπιτιοῦ των. Τὰ πάντα ἔμεναν στὰ χέρια τῶν νέων αὐθεντῶν. Ἡ ἀπόφασις προέβλεπε γιὰ κάποιον τυπικὸ ἐνοίκιο. Ποτέ δὲν ἐδόθη. Τὰ καλύτερα σπίτια σὲ κάθε χωριὸ ἐπετάσσοντο ἢ ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴ ἢ χαρακτηριζόμενα σὰν στερούμενα ἐκισήμου τίτλου κυριότητος, περιήρχοντο στὸ Βουλγαρικὸ Δημόσιο. Ἑλληνικὲς οἰκογένειες ἀρχοντικὲς εὐρέθησαν σὲ μιὰ στιγμή στὸ δρόμο. Πολλὲς ἀναγκάσθησαν νὰ στεγασθοῦν σὲ σταύλους.

Τὸ κύμα τῶν ἐρροικῶν ὅλο καὶ ὀγκοῦται. Ἀρκεῖ νὰ σημειώσουμε ὅτι μόνον σ' ἓνα μῆνα, τὸν Ἰούλιο τοῦ 1942, ἐγκυβερνήθησαν στὸ χωριὸ Ἅγιος Ἀθανάσιος, 120 Βουλγαρικὲς οἰκογένειες. Δημιουργήθηκαν λοιπὸν σὲ μικρὸ χρονικὸ διάστημα συμπαγεῖς Βουλγαρικὲς συνοικισιμῆσα στὸ κέντρο κάθε Ἑλληνικοῦ χωριοῦ. Ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα καλὰ σπίτια τῶν χωριῶν δὲν ἔαρκουσιν γιὰ νὰ στεγάσουν τὸ Βουλγαρικὸ πλῆθος πού ὅλο καὶ μεγάλωνε.

ΚΑΤΑΘΕΣΗ

ΠΛΗΘΟΝΤΟΣ

Ὁ Γεώργιος Μιχαήλ Αἴκος ἀπὸ τὴν Χαριτωμένη Δράμας, διαφυγὴν στὴν πέραν τοῦ Στρυμῶνος Ἑλλάδα, κατέθεσε στίς ἐκεῖ Ἑλληνικὲς Ἀρχὲς τὰ ἀκόλουθα. Εἶναι ἐνδεικτικὰ τοῦ βιαίου τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον ἐξεδιώκοντο ἀπὸ τὰ σπίτια των οἱ Ἕλληνες γιὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν σ' αὐτὰ οἱ Βούλγαροι ἐποίκοι.

" Τὴν 5ην Ἰουνίου 1943 μὲ ἐκέλευσεν ὁ Βούλγαρος Ἀστυνομικὸς Σταθιάρχης καὶ μοῦ εἶπε μέσα σὲ μιὰ ὥρα νὰ φύγω ἀπὸ τὸ σπίτι μου γιατί ἦλθε μιὰ συγγενικὴ τῶν οἰκογένειαν καὶ θὰ ἐγκατασταθῇ αὐτή, σ' αὐτό. Ἐγὼ μὲ τὴν δική μου οἰκογένεια διετάθην νὰ πάω νὰ μείνω ἄλλοῦ.

Ἐγὼ τοῦ εἶπα ὅτι εἶμαστε 8 ἄτομα, τὰ ζῶα μου, τὸ κάρρο μου, τὰ ἐργαλεῖα μου. Δὲ ποιοῦ σίτι νά πάω πού νά μέ χωρέσῃ; Τὰ σκίτια στό χωριό μας εἶναι μικρά καί δέν χωροῦν δύο γεωργικές οἰκογενεῖες.

Ἐκεῖνος μ' ἐκτύπησε καί μοῦ εἶπε:

— " Δά δέν θά πάω οὔτε τὰ ζῶα οὔτε πράματα, οὔτε ἐργαλεῖα. Αὐτά θά τὰ ἀφήσῃς. Θά τὰ χρειασθῇ ἡ Βουλγαρικῇ οἰκογένεια. Ἐάν δέν φύγετε σέ μιά ὥρα θά σᾶς βάλωμε στό σημάδι με τὸ πολυβόλο".

Ἐπῆρα τήν οἰκογένειά μου καί ἐξωθήκαμε στήν ἀχυρῶνα ἐνός συγγενικοῦ μου σπιτιοῦ καί τήν ἄλλη μέρα ξεκίησα καί βαδίζοντας 6 ἡμέρες ἔφθασα ξυπόλητος στόν Ἀχινό.

Ὅταν περνοῦσα τόν Στρουμῶνα μαζύ μέ ἄλλους, πού βοήθα ἐκεῖ ἄν καί περνούσαμε στίς 4 τὸ πρωῒ, ἐν τούτοις μᾶς ἐκυροβόλησαν.

Ὅταν περάσαμε ἀπέναντι ὁ ἕνας ἔλλειπε. Γυρίσαμε καί εἶδαμε ἕνα πτώμα πού τὸ περέεψε τὸ ποτάμι. "

ΑΝΕΓΕΡΣΗ

ΟΙΚΗΜΑΤΩΝ

Τότε ἄρχισεν ἡ ἀνέγερση Βουλγαρικῶν οἰκημάτων γιά τοὺς Ἑποίλους. Μιά ἄλλη " λαμπρή" ἱστορία τῶν Βουλγαρικῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς.

Φυσικά τὸ Βουλγαρικὸ δημόσιο δέν ἐπρόκειτο νά καταβάλῃ τήν σχετιλὴ δαπάνη.

Τὰ ἔξοδα αὐτά τὰ ἐπλήρωσεν ὅλα ὁ ὑπόδουλος Ἑλληνικός πληθυσμός. Τὰ οἰκόπεδα ἐξευρέθησαν μέ τήν μέθοδο τῆς " ἀπαλλοτριώσεως".

Τὸ σχετικὸ Βουλγαρικὸ νομοθετικὸ διάταγμα εἶχε μόνον τὰ ἀκόλουθα τρία ἄρθρα.

Δέν χρειάζονται περισσότερα.

" Ἄρθρον 1ον

Τῶν ιδιωτικῶν κτήματα, τὰ ἀπαραίτητα διὰ τήν κατασκευὴν κτιρίων δι' οἰκοδομὰς μεταναστεύσεως εἰς τήν περιοχὴν τοῦ Αἰγαίου, ἀπαλλοτριοῦνται πᾶσι κατόπιν αἰτήσεως τῆς ὑπηρεσίας οἰκοδομήσεως εἰς τήν ἰδίαν περιοχὴν, διὰ διαταγῆς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς περιοχῆς Αἰγαίου.

" Ἄρθρον 2ον

Ἡ κυριότης τῶν κτημάτων γίνεται ἀμέσως μετὰ τήν ἐκδοσιν τῆς διαταγῆς τοῦ ἁρθροῦ I.

" Ἄρθρον 3ον

Ἡ πληρωμὴ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων χώρων γίνεται εἰς χρῆμα ἢ

~~παρακήμι καὶ ἀ-διατάγη- τοῦ-Διευθυν- τοῦ- τῆς-περιοχῆς-Αἰγαίου~~
~~ἑαυτοῦ~~

ἀξίαν, κατόπιν ἐκτιμήσεως ἐπιτροπῆς τῆς ἐξῆς συνθέσεως: Νομάρ-
χης, Νομομηχανικός, Νομαρχιακός Ἀγρονόμος καὶ Δήμαρχος τοῦ
δήμου εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἀπαλλοτριώσις.

Διὰ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς θὰ ἐκδοθῇ ἰδιαίτερον διάταγμα
ἀφοῦ ἐξακριβωθῇ τὸ ὀφειλόμενον ποσόν".

"Ὅπως βλέπουμε καὶ ἀλλή διατάγη τοῦ " κ. Διευθυντῶ Αἰγαίου"
ἀπαλλοτριῖνε ὁποιοδήποτε Ἑλληνικὸ κτῆμα τοῦ ἄρσε.

"Ὅσο γιὰ τὴν ἀποζημιώση, ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνηση τὸ λέει καθαρά
στό ἄρθρο 3.

" θὰ ἐκδοθῇ ἰδιαίτερο διάταγμα" ποῦ φυσικά ποτέ δέν ἐξεδόθη.

Κατὰ τὴν Βουλγαρικὴν ἀντίληψιν οἱ Ἕλληνες ἀποτελοῦσαν γιὰ
τούς Βουλγάρους ὅτι καὶ οἱ δοῦλοι στήν Ἀρχαιότητα. Δηλαδή
" πράγμα " κατὰ τὴν νομιμὴν ἔκφραση. Καὶ οἱ δοῦλοι, τὰ " πρά-
γματα", δέν εἶχαν δικαίωμα περιουσίας. Γι' αὐτό καὶ μό-
νον τυπικά ἔμπαινε δρος τῆς ἀποζημιώσεως, ὥστε στὰ μάτια
τῶν ξένων καὶ ἰδιαίτερα τῶν Γερμανῶν, ὁ ληστρικὸς νόμος νά
ἔχη κάποια νομιμότητα.

Τὰ οἰκπέδα λοιπὸν ἐξευρέθησαν ἀμέσως.

Ἐλήφθη μεριμνα οἱ οἰκοδομικὲς αὐτὲς ἐντάσεις νά εἶναι
συνεχόμενες καὶ κατὰ μῆκος τῶν Ἑθνικῶν ὁδῶν, ὥστε τὰ ἀνεγει-
ρόμενα οἰκήματα νά εἶναι θεατὰ ἀπὸ κάθε διερχόμενο.

Η ΕΞΕΥΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ

Τὰ ὑλικά ἐξευρέθησαν μὲ τὴν ἀρπαγὴ τῶν ὑπαρχόντων ἐναπο-
θηκευμένων ἑλληνικῶν οἰκοδομικῶν ὑλικῶν.

"Ὅταν τελείωσαν τὰ ὑλικά αὐτά, τότε κάθε Βούλγαρος Δήμαρ-
χος ἢ ἀρδεύρος Κοινότητος ἄρχισε τίς " ρυμοτομήσεις" ἢ τίς κα-
τεδαφίσεις " ἐτοιμορόπων" Ἑλληνικῶν οἰκιῶν.

Οἱ ρυμοτομήσεις ἀπέβλεπαν μὲ τὴν διάνοιξιν ὁδῶν καὶ πλα-
τειῶν στήν κατεδάφιση καλῶν Ἑλληνικῶν οἰκημάτων γιὰ τὴν
ἀρπαγὴ τῶν χρησίμων οἰκοδομικῶν ὑλικῶν.

Μὲ τὸ σύστημα αὐτό τῆς ρυμοτομήσεως κατεδαφίσθη στήν πολλή
τῆς Δράμας οὐλόκληρη σειρὰ Ἑλληνικῶν οἰκημάτων, ἀπὸ τὴν
κεντρικὴν πλατεῖα εἰς τὸν Σιδηροδρομικὸν Σταθμό, χωρὶς νά
ἀποζημιωθοῦν οἱ ἰδιοκτῆται.

Ἀλλὰ καὶ οἱ κατεδαφίσεις δῆθεν ἐτοιμορόπων Ἑλληνικῶν
οἰκημάτων ἀπέβλεπαν στὸν ἰδιοκτήτη.

Η ΑΓΓΑΡΕΙΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ

Τά ἐργατικά χέρια δέν ἦταν δύσκολο νά βρεθοῦν . Ὁ κάθε Βούλγαρος ὡς Δήμαρχος ἢ Πρόεδρος Κοινότητος δέν εἶχε παρά νά ἀναρτήσῃ ἔξω ἀπό τό γραφεῖο του μιάν ὀνομαστική κατάσταση Ἑλλήνων πού θά δούλευαν κάθε μέρα ἀγγαρεία στά ἔργα αὐτά.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἀλήθεια προκειμένου νάνόλιατεθοῦν σέ ἀγγαρεία , ἔξω ἀπό τό χωριό τους, προτιμοῦσαν τήν ἀγγαρεία αὐτή .

Ἔτσι λοιπόν χωρίς τό Βουλγαρικό Δημόσιο νά δαπανήσῃ οὔτε ἕνα λέρα, οἱ Βούλγαροι ἔποιοι ἀπέκτησαν κομψά σπιτάκια. Αὐτό ὅμως ἔδω ἐμπόδιζε μεταπολεμικά τούς κομ/στές Βουλγάρους κυβερνήτες νά ζητήσων ἀπό τό Ἑλληνικό Δημόσιο "ἀποζημίωση" γιά τά ἔργα αὐτά πού κατεσκευάσθησαν κατά τήν διάρκεια τῆς κατοχῆς. Ἡ Βουλγαρική ἀνάδεια εἶναι παροικιῶδης. Τήν ἀνέγερση τῶν οἰκημάτων αὐτῶν παρακολουθοῦσάς με προσοχή ἡ Βουλγαρική Κυβέρνηση μέ συνεχεῖς ἀποστολές στή Δράμα ἀνωτέρων ὑπαλλήλων. Χαρακτηριστικά σημειώνουμε ὅτι στίς 18-9-43 ἐπεσκέφθη τήν περιοχή Δράμας γιά τόν σκοπόν αὐτόν ὁ ^{Μαδόντσεβ} Δρ. Τῆς τῶν Ἑθνικῶν ὑποθέσεων Μπέντσο καί ὁ Γενικός Ἐπιθεωρητής Ἀλτίνωφ.

ΣΠΙΤΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

Ὅλα τά σπιτία αὐτά ἦσαν κτισμένα μέ ἕνα ὠραῖο ὁμολογουμένως Βουλγαρικό σχέδιο. Ὅλα ὁμοιόμορφα. Τά βλέπουμε ἀκόμα καί σήμερα στημένα κατά μῆκος τῶν Ἑθνικῶν ὁδῶν.

Οἱ Βούλγαροι ἀπέβλεψαν μ' αὐτά τά οἰκήματα ὄχι μόνο στήν ἀποκατάσταση τῶν ἐποίκων ἀλλά καί στή δημιουργία νέων συνοικισμῶν μέ ἀμιγῆ Βουλγαρικό πληθυσμό καί καθαρό Βουλγαρικό χρῶμα. Πυρῆνες ἐνός ὀπισθικοῦ ἐκβουλγαρισμοῦ τῆς περιοχῆς. Τά σπιτία αὐτά ἀνηγέρθησαν βιαστικά καί μέ ὑλικά ἀπό κατεδαφίσεις. Γι' αὐτό δέν ἦσαν κα ἥς κατασκευῆς. Διειρηθήθησαν ὅμως μέχρι σήμερα καί κατοικοῦνται τώρα ἀπό ἀμιγεῖς Ἑλληνικές οἰκογένειες. Ἀλλά ἐξακολουθοῦν νά ἀποτελοῦν μιά προπαγάνδα ὑπέρ τῶν Βουλγάρων, καθώς εἶναι οἰκοδομημένα κατά μῆκος τῶν Ἑθνικῶν ὁδῶν καί ὅλους τούς διερχόμενους προκαλοῦν ἐντύπωση μέ τήν ὁμοιομορφία των.

Οἱ Ἕλληνες τά ἀποκαλοῦν "Βουλγαρικά" . Γι' τόν ἀντίδοξο ξέν πού ἀκούει αὐτή τήν λέξη, δημιουργεῖται ἡ ψευδής ἐντύπωση ὅτι στό χωριό ὑπάρχουν Βούλγαροι.

Εἶναι κι' αὐτό μιά ἀπό τίς πολλές ἐπιτυχίες τῆς Βουλγαρικῆς προπαγάνδης, χάρις στήν ἀείθανη/Ἑλληνικήν ἀφέλεια.

ΕΠΟΙΚΟΙ

ΑΠΟΜΥΖΗΤΑΙ

ΟΙ έποικοι έγνατεστάθησαν όχι σάν αγρότες αλλά σάν αὐθέντες τῆς περιοχῆς.

Έγνατεστάθησαν στά πλουσιώτερα χωριά τοῦ νοιοῦ Δράμας. Τῶν ἐδόθησαν τὰ καλύτερα χωράφια, σάν γεωργικός κλῆρος. Ὁ γεωργικός αὐτός κλῆρος ἐδημιουργήθη:

α) Ἀπό τὰ χωράφια πού ἀνήκαν στίς οἰκογένειες τῶν διαφυγόντων στίς κέραν τοῦ Στρουϊῶνος Ἑλληνικές περιοχές, τῶν λεγομένων "ἀπόντων".

Τῶν περισσοτέρων ὅμως ἐξ αὐτῶν οἱ οἰκογένειες εἶχαν παραμεινεῖ στὸν νοιό Δράμας.

Μέ τὴν αἰτιολογία ὅτι ἓνα μέλος τῆς οἰκογενείας των ἐλουσίαζεν, οἱ Βουλγαρικές ἀρχές τοὺς ἄρραζαν τὰ χωράφια. Δηλαδή τὸν μοναδικό πόρο ζωῆς, γιὰ νὰ ἐπιτύχουν ἔτσι τὴν ἐξαθλίωσιν των.

β) Ἀπὸ τὰ εὐφραχωράφια πού προήλθον ἀπὸ τὰ ἐκτελεσθέντα πρὸ τοῦ πολέμου μεγάλα ἑλληνικά ἀποξηραντικά καὶ ἀρδευτικά ἔργα.

γ) Ἀπὸ τὰ καλύτερα χωράφια πού ἀφῆρεσαν ἀπὸ τοὺς Ἑλληνες αγρότες.

δ) Ἀπὸ τοὺς λειβαδότολους πού οἱ Ἑλληνες αγρότες μετὴν φιλικονία των μετέβαλαν σὲ ἀποδοτικά χωράφια.

Καὶ πάλιν ὅπως οἱ Βούλγαροι ἔποικοι, ἄπληστοι, δέν ικανοποιοῦντο. Τοὺς ἐδίδετο λοιπὸν ἡ ὑπόσχεση ὅτι μετὰ τὴν ὀριστικὴ ἀποχώρησιν τῶν Ἑλλήνων θὰ τοὺς παρεχωρεῖτο καὶ πρόσθετος γεωργικός κλῆρος. Ἀλλά μιά ἀγροτικὴ οἰκογένεια δέν ἔχει ἀνάγκη μόνον ἀπὸ χωράφια. Χρειάζεται καὶ ζῶα καὶ γεωργικά ἔργαλεῖα.

Καὶ γι' αὐτό, ὅπως καὶ γιὰ τὰ χωράφια "ἐμερίμνησεν" ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις.

Υπεχρέωσε στίς τρεῖς Ἑλληνικές οἰκογένειες ἡ μία, ἡ πλουσιώτερη, νὰ παραδῶσιν ὅλα τὰ ζῶα της καὶ τὰ γεωργικά της ἔργαλεῖα σὲ οἰκογένεια Βουλγάρου ἐποίκου.

Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1942 οἱ Βούλγαροι παρέλαβαν μαζί μετὸν γεωργικό κλῆρο καὶ τὴν συγκομιδὴ τῶν χωραφίων πού εἶχαν δημιουργήσει οἱ Ἑλληνες ἰδιοκτῆτες των.

Ἔτσι χωρὶς νὰ ἐργασθοῦν εὐρέθησαν ἀμέσως κάτοχοι τῆς συγκομιδῆς. Αὐτό τὸ σύστημα καλλιέργειας ἐθεωρήθη ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους τὸ καλύτερο καὶ καθιερώθη ἐν ὅλῃ τὴν διάρκειά τῆς κατοχῆς.

Οἱ Βούλγαροι ἔποικοι ἀπέφευγαν τίς γεωργικές ἐργασίες. Τὰ ἀπασχολοῦσαν ἄλλα πρὸ ἐνδιαφέροντα καὶ πρὸ ἐπικερδῆ ζητήματα.

Ο κάθε Βούλγαρος Πρόεδρος Κοινότητας μόλις έρχόταν ή περίοδος των διαφόρων γεωργικών εργασιών, από την σπορά μέχρι το θέρος διέτασσε και τις εκτελούσαν στα χωράφια των Βουλγάρων έποίκων, υποχρεωτικά οι Έλληνες άγρότες (άγροετα).

~~ΥΠΕΡΕΠΙΘΕΤΑ (ΕΓΓΑΡΓΕΙΑ) ΑΙΡΕΤΑΙΝΕΣ ΑΓΡΟΤΕΣ.~~

Τά παραγόμενα προϊόντα οι Βούλγαροι έποικοι συνήθως τά πουλούσαν στη Μαύρη Αγορά και για την διατροφή τους άρπαζαν τα τρόφιμα των γειτόνων των Ελλήνων Άγροτών.

Κυριολεκτικά οι Βούλγαροι "ποιοι διετρέφοντο και συνετηρούντο από τά Ελληνικά χωριά.

Τό Βουλγαρικό κράτος παρεχώρησε στους Βουλγάρους έποίκους ένα μακροπρόθεσμο δάνειο για τά πρώτα έξοδα εγκαταστάσεώς των. Παράλληλα όμως οι Βούλγαροι Πρόεδροι Κοινοτήτων εξέδιδαν άποφάσεις και υπεχρέωναν τους Έλληνες κατοίκους της κοινότητός των να συνεισφέρουν με χρήματα για την ανετη εγκατάσταση των νέων "όμοχωρών" των.

Τά συλλεγόμενα ποσά διανοιράζετο μεταξύ του Βουλγάρου Προέδρου και των Βουλγάρων έποίκων. Στο χωριό Αγίος Αθανάσιος ή συνεισφορά αυτή άνηλθε σε 5.000 λέβα σε κάθε βουλγαρικήν οίκογένειαν.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

ΔΕ ΔΡΑΜΑΣ

Άνταπόκριση από την Δράμα της βουλγαρικής έφημερίδος "Ζορά" της 12-11-1942 μας πληροφορεί "έυχαρίστως" ότι οι Βούλγαροι έποικοι (ή μετανάσται) είχαν εγκατασταθεί άνετα στις "νεοαπελευθερωθεϊσες" περιοχές.

Αξίζει να την παραθέσουμε αυτούσια,

"ΔΡΑΜΑ 11 Νομβρίου (τηλε φωνικά). Κατόπιν προσκλήσεως του επικεφαλής της διευθύνσεως του Υπουργείου Έσωτε ρικών κ. Ολτσάνωφ, κήρυξε ο ανταποκριτής ήμών έπεσιέφθη τάς περιφερείας Δράμας, Ζηλιάχοβο, Σερρών, όπου συναντήθηκε με πολλούς μετανάστας, έλθόντας έν των παλαιών όρίων του Βουλγαρικού Βασιλείου.

Οι μετανάσται είναι καλώς εγκατεστημένοι, αισθάνονται τον έαυτόν των πολύ καλά και ή ψυχική των κατάστασις και διάθεσις των είναι άριστη. Τώρα με την πρῶσιν των ποτιστικών βροχών αρχίζουν την καλλιέργειαν.

Αισθάνεται τις ότι τό βουλγαρικόν στοιχείον επιβάλλεται δια του ήθικου του και της έντόνου εργασίας εις τό γεωργικόν επίεδον. Παντού οι μετανάσται είναι κατευχαριστη μένοι έν

τῶν φροντίδων τοῦ κράτους πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐλπίζουν ὅτι θά
δυνήθουν νὰ δικαιολογήσουν τὰς ἐλπίδας αἱ ὁποῖαι τοῖς
ἀνατίθενται".

Ποιὲς εἶναι οἱ "ἐλπίδες" ποὺ τοὺς ἀνατίθενται δὲν χρειά-
ζεται νὰ τὸ διευσαφηνίσουμε. Γιατί ἓνας ἦταν μόνον ὁ σκοπὸς
τῶν Βουλγάρων. Ὁ ἐκβουλγαρισμὸς τῆς περιοχῆς.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΥΠΟΥΡΓΩΝ

Παρ' ὅλα αὐτὰ τὰ διαφημιζόμενα οἱ Βούλγαροι ἔποιοι δὲν
ἦταν καὶ πολὺ εὐχαριστημένοι.

"Εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Αἰγαίου μένουν ἀνοιχτά πολλὰ
προβλήματα, λέει στὸ λόγο τὸ τοῦ τῆς 17-II-42 στῆ Βουλγαρικῇ
Βουλῇ, ὁ Βούλγαρος Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμμόφωνα.
«... Ἀλλ' ἓν ἐμπόδιον εἶναι ὅτι οἱ ἐπὶ πλείους Ἕλληνες ἀκόμη
δὲν ἐγκατέλειψαν τὰ ὅρια αὐτὰ τῆς χώρας ἡμῶν....."

"Ὡστε λοιπὸν τὸ ἐμπόδιο γιὰ τὴν ὁμαλὴ ἐκτέλεση τοῦ Βουλ-
γαρικοῦ ἐποικιοποιοῦ ἦσαν οἱ "ἐπὶ πλείους Ἕλληνες ποὺ δὲν ἐγκα-
τέλειψαν ἀκόμη τὰ ὅρια αὐτῆς τῆς χώρας"

Μεγαλύτερη καὶ εἰλεκρινέστερη ὁμολογία ἀπὸ τὰ χεῖλη Βουλ-
γάρου ἐπισήμου γιὰ τὰ καταχθόνια σχέδια τῶν Βουλγάρων
δὲν ἐχει ξαναγίνει.

Κατὰ τὸ τέλος 1942 ἡ ἀμφιβολία τῶν Βουλγάρων ἐποίκων γιὰ
τὴν Γερμανικὴ νίκη ἄρχισε νὰ μεγαλύνει.

Ἡ Βουλγαρία ἦταν σύμμαχος τῆς Γερμανίας ἀλλὰ δὲν ἔλαβε
μέρος ἐνοπλῶς στὸν πόλεμο κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Γερμανίας. Ἦταν
καὶ αὐτὸ μιά ἀπὸ τίς Βουλγαρικὰς πολιτικὰς φοβιότητες. Ἐξίστη
ἦταν σίγουρο ὅτι θά κατάφερνε νὰ "ἐπιδέξῃ" τὸ δεύτερο αὐτο
(τὴν παλαιὰ φίλη τῆς Ρωσσίας).

Αὕτῃ ἀκριβῶς ἡ ἀμφιβολία στὴ Γερμανικὴ Νίκη μετέβαλε τὰ
αἰσιόδοξα αἰσθήματα τῶν Βουλγάρων ὑπαλλήλων καὶ ἐποίκων γιὰ
μόνιμη ἐγκατάσταση στὴ θράκη καὶ τίς ἄλλες Βουλγαροκρατού-
μενες περιοχάς.

Τὰ προϊόντα τῶν λεηλασιῶν ἀπέστελλοντο πρὸς τὴν Βουλγαρία
ὀπισθεκιντὰ.

Τώρα ὅπως ὁρισμένοι ὑπάλληλοι ἀρχισαν νὰ στέλνουν καὶ τίς
οἰογένεις τῶν στὴν πατρίδα τῶν.

Ἐξεδηλώθησαν μάλιστα καὶ τάσεις παλιννοστήσεως σὲ ὁρισμέ-
νους ἐποίκους.

Ὁ Ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν Βαμπρόβσκυ ἀναγνίσκει νά περιω-
δευση στή Δράμα καί τίς ἄλλες περιοχές. Διαβεβαιώνει στούς
Βουλγάρους ὅτι θά μένουν στη Μακεδονία ὅποιαδήποτε καί ἂν
εἶναι ἡ ἐξέλιξη τῆς πολεμικῆς καταστάσεως, γιατί έχουν ἐξη-
σφαλισμένη τήν υποστήριξη καί τῆς "μητέρας Ρωσσίας".

Ἀλλά οἱ καιροί έχουν ἀλλάξει. Τό 1943 ἀνατέλλει ζοφερό
γιά τούς Βουλγάρους καί τό 1944 ἀκόμα χειρότερα.

ΕΠΙΜΟΝΗ

ΣΤΟΝ ΕΠΟΙΚΙΣΜΟ

Παρ' ὅλην ὡς τήν ἀντιστροφή τῶν πολεμικῶν γεγονότων ἡ
Βουλγαρικὴ Κυβέρνηση ἐπι μένει στήν ἐφαρμογή τοῦ προγράμματος
ἐποικισμού. Ὁ ρυθμὸς τοῦ ἐποικισμού κατὰ τό Α' ἔξάμηνο
τοῦ 1943 ἐντείνεται.

Κατά τόν Μάρτιο τοῦ 1943 εἶχε φθάσει τίς 120 οἰκογένειες
τῆν ἐβδομάδα, ὅπως τουλάχιστον ἀνέγραψαν οἱ Βουλγαρικὲς ἐφη-
μερίδες.

Ἡ συνεχὴς αὐτὴ ἀποστολὴ Βουλγάρων ἀπὸ τήν παλαιὰ βουλ-
γαρία στήν περιοχή Δράμας ἀρχισε νά μεταβάλλη σιγά σιγά τήν
ἐθνολογικὴ σύνθεση τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἡ πόλη τῆς Δράμας με ἀμύγη πάντοτε κατὰ τό παρελθόν Ἑλ-
ληνικὸ πληθυσμὸ κατοικοῦσαι κατὰ τὰ ἐτη 1943-1944 ἀπὸ πλεόν
τῶν 10.000 γνησίων Βουλγάρων ἐποίκων ἀπὸ τήν Παλαιὰ Βουλγα-
ρία. Ἡ Βουλγαρικὴ γλῶσσα ἀκούγεται παντοῦ, κυρίαρχη. Ἡ ἐμ-
φάνιση τῆς Δράμας μεταβάλλεται. Ὁ κίνδυνος εἶναι μεγάλος.

Υπολογίζεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλγάρων ἐποίκων στὸν νομὸ
Δράμας ἀνῆλθε τελικὰ σέ 30.000 γνησίους Βουλγάρους ἀπὸ τήν
Βουλγαρία. Ἀλλά καί πάλιν ὁ συμπαγὴς Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς
στήν πόλη καί στήν υπαίθρο παραμένει βράχος ἀπτόητος τοῦ
Ἑλληνισμοῦ.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

ΕΛΛΗΝΩΝ

Ὁ Νικόλαος Κωταΐδης δημοδιδάσκαλος κάτοικος Συμβολῆς
διέφυγε στὸν Στρυμῶνα τὴν 15-8-43. Στις ἐκεῖ Ἑλληνικὲς
ἀρχές κατέθεσε:

" Κατέλαβον τήν οἰκίαν μου, νεόκτιστον τό 1937, διὰ τήν
ὁποίαν ἐξώδευσα ὅλας μου τάς οἰκονομίας καί τάς, τῆς συζύγου
μου. Τὴν μετέτρεψαν εἰς γραφεῖα καί ἀποθήκην.

Ἑμᾶς, μᾶς ἐπέταξαν εἰς τοὺς δρόμους . Τό ἴδιο ἔκαμαν καί εἰς πολλοὺς ἄλλους Ἑλληνας τοῦ χωρίου.

Εἰς Συμβολήν κατήλθον ἐσχίτες 18 βουλγαρικαὶ οἰκογένειαι μεταναστῶν ἐκ Βουλγαρίας . Ὅλας αὐταὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς οἰκίας Ἑλλήνων χωρικῶν ὑποχρεωθέντων νά συμπτυχθῶσιν".

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου Δράμας Ἑμμανουήλ πού διέφυγε στή Θεσ/κη τό Δεκέμβριο τοῦ 1943 ἀναβιβάζει τίς ἀφιχθεῖσες ἀπό τήν Βουλγαρία οἰκογένειες , Βουλγάρων μέχρι τόν μῆνα αὐτόν σέ πλεον τῶν 1.000.

ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΗ

ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1943 ἐπισκέπτεται τήν Δράμα ὁ Ὑπουργός Προξένωφ . Οἱ ἐντυπώσεις του ἀπό τήν ἐργασία τῶν Ἀρχῶν καί τῶν ἐποίκων εἶναι μᾶλλον ἀπογοητευτικέες . Οἱ Βούλγαροι ἔπαινε δέν ἔχουν πιστέφει ὅτι θά παραμείνουν μόνιμα στήν περιοχή αὐτή. Σκοπός των δέν εἶναι ἡ ἐργασία ἀλλά ἡ καταλήστευση τῶν Ἑλληνικῶν περιουσιῶν.

" Ἡ ἐργασία εἶναι ἀπαραίτητος, φηλώνει στούς δημοσιογράφους, καί οἱ Βούλγαροι τῆς περιοχῆς τοῦ Αἰγαίου πρέπει νά γνωρίζουσι ὅτι τό ἔδαφος αὐτό εἶναι ἰδικόν μας καί ἰδικόν μας θά παραμείνη.

Διὰ τοῦτο κάθε Βούλγαρος ὀφείλει νά ἐπιδροθῇ εἰς οἰκονομικήν δημιουργίαν.

Διὰ τὰ ὑπόλοιπα ὑπάρχουν ἄλλα πού σκέπτονται".

ΜΕΧΡΙ ΠΟΥ

Καί κατὰ τό πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ 1944 ἐποικισμός συνεχίζεται

Ὁ Λάζαρος Β. Ἀναστασιάδης ἀπό τό Κεφαλαρί Δράμας διαφυγών στή Θεσ/κη τήν 4-2-1944 κατέθεσε στίς ἐκεῖ Ἑλληνικαὶ Ἀρχές.

" Ἀπό τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1944 καί ἐντεῦθεν ἐσημειώθη νέον κύμα καθόδου Βουλγαρικῶν οἰκογενειῶν αἵτινες ἐγκαθίστανται εἰς τὰς Ἑλληνικάς οἰκίας . Ἡ πόλις τῆς Δράμας ἔχει κατακλυσθεῖ ἀπό τολαύτας οἰκογενείας".

Ὁ Ἀναστάσιος Χαραλαμπίδης ἀπό τήν Νέαν Ἀμισσόν Δράμας κατέθετε στίς 19-2-44 στίς Ἑλληνικὰς Ἀρχεσ Θεσ/κης.

" Εἰς τό χωρίον μας ἐγκατεστάθησαν 115 βουλγαρικαὶ οἰκογένειαι, ἐκ Παλαιᾶς Βουλγαρίας. Αὗται ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰ κτήματα καί τὰς κατοικίας τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι ἤ μετέτρεψθησαν εἰς ἄλλα Ἑλληνικά χωρία ἢ συνεπτύχθησαν εἰς ἄλλας

Ἐλληνικάς οἰκίας. Ἐπίσης κατέσχον ἀπό τους Ἑλληνας γεωργούς τό μεγαλύτερον μέρος τῶν πτηνῶν των καθὼς καί καί τὰ δημητριακά των".

καί ἄλλοι μάρτυρες ἀναφέρουν ὅτι συνεχίζεται ἡ καθόδος ἑτοιμῶν μέ τις ἰδίαις δυσάρεστες γιά τούς Ἑλληνας συνέπειες. Ἀπό τόν Ἰούνιο τοῦ 1944 ὅμως ὁ Βουλγαρικὸς ἐποικισμὸς ἐσταμάτησε. Ἡ διεθνὴς πολιτικὴ κατάσταση εἶχε μεταβληθῇ. Στις 6 Ἰουνίου 1944 οἱ Σύμμαχοι ἀποβιβάζονται στὶς Γαλλικὰς ἀκτές.

Ἀπὸ τὸ τέλος Αὐγούστου τοῦ 1944 οἱ Ἕποικοι προσπαθοῦν νὰ διαφύγουν πρὸς Βουλγαρίαν.

Ἀρχίζειν ὁ φόρος τῆς Ἑλληνικῆς Νεμέσεως καί ἐβιάζοντο νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τάχερτα τῶν Ἑλλήνων.

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

" Ἀλλὰ διατί ὅλη αὕτῃ ἡ ἐποικιστικὴ πολιτικὴ;

Δέν ἰσχυρίζεται ἡ Βουλγαρία ὅτι ἀπηλευθέρωσε τὰς περιφέρειας αὐτὰς αἵς ὁποῖαι ἦταν Βουλγαρικαί καί ἐκρατοῦντο διὰ τῆς βίας ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν κυριαρχίαν;

Δέν ἀρκεῖ οὐδέ ἡ κατὰ χυλιάδας ἐκδιώξεις τῶν Ἑλλήνων ἐκ τῶν ἐστιῶντων, δέν ἀρκεῖ οὔτε ἡ ἐξόντωσης κατὰ μάζας τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ διὰ νὰ μεταβληθοῦν εἰς βουλγαρικὰς αἱ Ἑλληνικαὶ ἐπαρχίαι; "

Αὐτὸ εἶναι ἓνα ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ἐκδόθεϊσα τόν Ἰούνιο τοῦ 1943 στοὺς πληρεξουσίους τῆς Γερμανίας καί Ἰταλίας, στὴν Ἀθήνα, διαμαρτυρία τῆς Μητροπόλεως Μακεδόνων καί Θρακῶν.

Ἡ Μητροπὴ αὕτῃ ἀγωνίσθηκε καὶ μέ σθένος ἐνώπιον τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν κατοχῆς γιά νὰ ἐκθέσῃ τὴν φρικτὴν πραγματικότητα τῆς ζωῆς τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ Βουλγαροκρατούμενα ἐδάφη.

Ἀλλὰ οἱ Γερμανοὶ καί Ἰταλοὶ ἀστάθησαν ἀνάλητοι σέ ὅλα τὰ αἰτήματά των.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΣΜΟΣ

ΕΠΟΙΚΙΣΜΟΣ

Σέ ἐπίσημη ἐκδόσει, πού συνετάχθη τό 1945 γιά τὴν περίοδο τῆς κατοχῆς στή Γράμα, διαλαμβάνονται καί τὰ ἀκόλουθα πού ἀποτελοῦν μιά γενικὴν εἰκόνα τοῦ ἐποικισμοῦ στήν περιχὴν αὕτην.

" Τὸν ἐκβουλαγαρισμὸν ἐπεχείρησαν νὰ συμπληρώσουν με τὸν ἐποικισμὸν δεκίδων καὶ χιλιάρχων βουλγάρων ἐποίων, οἱ ὅποιοι ὡς ἀληθινὰ ἀποίδες ἐπέπεσαν ἐπὶ τῆς δυστυχισμένης χώρας. Τὰ καλύτερα σπέρματα καὶ ἑπιπλα ἐνδύματα καὶ ἄλλα ἐφόδια, τὰ γονιμώτερα χωράγια ἠρπάγησαν καὶ παρεδόθησαν εἰς τοὺς ἐποίους. Οποὺ δὲν ὑπῆρχον κατὰ ληλα οἰκήματα, ἤναγκάζοντο οἱ Ἕλληνες κάτοικοι νὰ κρημνίσουν τὰ σπέρματα των καὶ με τὰ ὑλικά των νὰ κατασκευάζουν ευπροσώπους οἰκίας φιά τοὺς ἐποίους με προσωπικὴν των ἐργασίαν εἰς ἐμφανῆ μέση παρὰ τὰς δημοσίας οδοὺς.

Αἱ ἀγγαρεῖαι ἦσαν εἰς τὴν ἡγερωσίαν διέταξιν. Οἱ δυστυχισμένοι Ἕλληνες χωρικοὶ ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ καλλιεργοῦν τὰ χωράγια τωντὰ ὅσα εἶχον νὰ εὖρωσι καὶ τὰ χρήματα φιά νὰ πληρώσωσι τοὺς φόρους τῶν χωρικῶν αὐτῶν. Ἐπίσης ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ πληρώσουν καὶ τοὺς φόρους περιουσίας καὶ ἐκδοήματος διὰ τὰς οἰκοδομὰς ἀπὸ τὰς ὁποίας εἶχον ἐκδιωχθεῖ καὶ ποικιλλανόμεους ἄλλας ἐπιβαρύνσεις χρηματικὰς.

Φυσικὸν ἐπακολουθημα τῶν πλεστιμῶντούτων μέτρων καὶ τῆς γενικῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐργασίας εἰς τοὺς μὲ Βουλγάρους ἦτο ἡ πενία εἰς τὴν ὁποίαν προσετέθη καὶ ἡ πείνα, πείνα φρικτὴ, ἡ ὁποία ἐφακάζισεν τὸν πληθυσμὸν".

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ

ΚΑΤΕΡΓΑ

Καταναγκαστικά έργα είναι ή όρθή διατύπωση της επιβληθείσης από τους Βουλγάρους στους Έλληνες του Νομού Δράμας και όλης της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, υποχρεωτικής εργασίας.

Τά καταναγκαστικά έργα όμως αποτελούν ποινή. Η ποινή προβλέπει κακοδίκην και ή κακοδίκη τήν ύπαρξη αδικήματος.

Ετήν προηγουμένη περίπτωση τό μόνον αδικήμα πού είχαν διαπράξει οι Έλληνες αυτοί ήταν, τό ότι είχαν γεννηθή Έλληνες και επέμεναν νά παραμείνουν Έλληνες.

Φυσικά οι Βούλγαροι δέν μπορούσαν νά κατασιευάσουν Νόμο πού νά προβλέπει σάν αδικήμα τό γεγονός ότι έθας άνθρωπος είναι Έλληνας. Γι' αυτό έφευρον άλλους όρους πού τους έπένδυσαν μέ τήν νομιμοφάνεια διαφόρων ιδιοτύπων νόμων και διαταγμάτων.

Γενικά ή επιβληθείσα υποχρεωτική εργασία ήταν ή βία διαθήκη σέ πολύ βαρείες εργασίες και μέ σκληροτάτους και άπανθρώπους όρους διαβιώσεως χωρίς άμοιβή, του άνθους των Ελλήνων άρρένων.

Σκοπός της υποχρεωτικής αυτής εργασίας ήταν :

- 1) Η οικονομική ωφέλεια του Βουλγαρικού Κρατους μέ τήν έντατική και απάνθρωπη χρησιμοποίηση των άφαισάνων αυτών εργατικών χεριών για τήν κατασκευή μεγάλων δημοσίων έργων, σιδηροδρομικών γραμμών, όδων κ.λ.π. στην κυρίως Βουλγαρία.
- 2) Η εξόντωση του άνθους του Έλληνισμού μέντόν άργό θάνατο της εξουθενωτικής αυτής εργασίας, της κακής διατροφής, και της άπαισίας διαβιώσεως. Η ζωή των Ελλήνων αυτών ήταν φθηνότερη και από τήν ζωή ενός μυρμηγκιού.

Η πρόσκληση των Ελλήνων για τήν υποχρεωτικήν εργασία γινόταν μέ τρεις τρόπους.

- 1) Η ΣΤΡΑΤΟΔΟΓΙΑ: Επραγματοποιείτο μέ τήν πρόσκληση όλουκλήρων νεωτέρων ιδίως κλάσεων. Οι προσκαλούμενοι ώργανώνοντο στρατιωτικά σέ τάγματα και συνήθως φορούσαν ένα είδος στρατιωτικής στολής. Απεστέλλοντο έκτός της Ανατολ. Μακεδονίας και Θράκης.
- 2) Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΗ: Έγκαλούντο μέ άτομικές προσκλήσεις Έλληνες όσχετα από ήλικία και ώργανώνοντο σέ τάγματα.

Ἀπεστέλλοντο καί αὐτοί ἐκτός τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Θράκης.

3) ΑΓΓΑΡΕΙΑΙ: Αὐτές ἀποτελοῦσαν γενικό μέτρο. Ἡ πρόσληψη γινόταν μέ πρωτοβουλία τῶν τοπικῶν Βουλγαρικῶν ἀρχῶν. Οἱ ἀγγαρευόμενοι Ἕλληνες ἐχρησιμοποιοῦντο κοντά στόν τόπο τῆς κατοικίας των.

Η ΠΡΩΤΗ

ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ

Τό Φεβρουάριο τοῦ 1942 ἐκλήθησαν καί κατεγράφησαν στίς ἀρμόδιες Βουλγαρικῆς Στρατολογικῆς ἐπιτροπῆς ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἄρρενες ἀπό ἡλικίας 18-45 ἐτῶν.

Μετά τήν λήψη τῶν στρατολογικῶν στοιχείων ἀφέθησαν ἐλεύθεροι.

Ἀπό τήν 15-17 Μαρτίου 1942 ἐκλήθησαν καί παρουσιάσθησαν οἱ ἀνήκοντες στίς Ἑλληνικῆς κλάσεις 1941-1942. Ἐξητάσθησαν ἀπό Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς καί ἐχορηγήθησαν σημειώματα στούς ἱκανούς. Ἀνικανοί ἐκρίθησαν μόνον ὅσοι εἶχαν προχωρημένα φυματίωση.

Ἀπό 22-26 Μαρτίου 1942 ἐκλήθησαν καί παρουσιάσθησαν οἱ ἀνήκοντες στή κλάση 1943 καί ἐξητάσθησαν ἀπό τῆς Ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τόν ἴδιο τρόπο.

Στις ἀρχές Μαΐου 1942 οἱ ἀπογραφέντες τῶν κλάσεων 1941-1942 ἐκλήθησαν νά παρουσιασθοῦν. Ἐπρεπε νά ἔχουν δύο λινσοτολές ὁ πᾶθε ἐπιστρατευόμενος. Τοῦς ἐντυσαν μέ στολή στρατιωτική. Τά ἄρβυλα, οἱ περικητιδες καί οἱ περισπελτιδες ἦταν ἀπό τίς ἀνευρεθεῖσες ἀποθήκες τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

Μόνο τό χιτῶνιο καί τό δίκωχο ἦσαν Βουλγαρικά.

Οἱ περισσότεροι ἀπό τήν Δράμα ἀπεστάλησαν στό Κουμάνοβο, Βουλγαροκρατουμένη περιοχή τῆς Σερβίας.

Στις ἀρχές Αὐγούστου 1942 ἐκλήθη καί ἡ κλάση τοῦ 1943. Κι αὐτοί πῆραν τήν ἴδια κατεύθυνση.

Οἱ ἐπιστρατευθέντες ὠργανώθησαν σέ τάγματα Ἑργασίας μέ ἐπὶ κεφαλῆς Βουλγάρους Ἀξι/κούς καί Ὑπαξι/κούς ἢ ἄλλα πρόσωπα τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως.

Εἶχαν στρατιωτικήν ὀργάνωση καί πειθαρχία ἀλλά καρέμεναν ἄσπελοι.

Τά τάγματα ἔργας στήν Βουλγαρικὴ γλῶσσα ἀποκαλοῦνται "τροντουβαντολία". Ὁ Ἑλληνικός τίτλος τῆς Βορείου Ἑλλάδος

παραφράζοντας τήν βουλγαρικὴν αὐτὴ λέξη "τροντουβαντολίζα" ὡνόμασε τοὺς "Επιστρατευθέντας στὰ βουλγαρικὰ αὐτὰ τάγματα νέους "Ελληνας " Τροντουβάκια".

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΗ

Κανείς φραγκὸς δὲν ὑπῆρχε στὶς Βουλγαρικὲς ἀρχὲς στὸ θέμα τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστρατεύσεως τῶν Ἑλλήνων.

Κάθε ζωνρὸ στοιχείο Ἑλληνικὸ, κάθε Ἑλληνας τοῦ ἠρνεῖτο νὰ ὑποκύψῃ στὶς παράλογες ἀπαιτήσεις κάθε Βουλγάρου Ἀξιωματοῦρου ἐκκαλεῖτο μὲ ἀτομικὴ πρόσκληση γιὰ τὰ τάγματα ἐργασίας /τροντουβάκια/. Δὲν γὰρ τανδιαχωρισμὸς ἡλικίας ἢ καταστάσεως ὑγείας. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες τοῦ νομοῦ Δράμας ὑπέκειντο εἰς τὴν Βουλγαρικὴν πολιτικὴν Ἐπιστράτευση.

Μόνον οἱ Βουλγαροφιλῖα καὶ ἡ προδοσία ἦταν δυνατόν νὰ προφυλάξῃ ἓναν Ρωμιοῦ ἀπὸ τὴν κλήσιν στὰ Τάγματα αὐτά. Στὸ νομὸ Δράμας ἡ μεγαλύτερη ἀναλογία τῶν πολιτικῶς στρατευμένων ἀνῆκε στὶς κλάσεις 1922-1928 καὶ 1934.

Οἱ καλούμενοι ἔπρεπε νὰ ἔχουν μαζὺ τοὺς τροφὴ τριῶν ἡμερῶν καὶ ἀποσκευές ὅχι βαρύτερες τῶν 10 κιλῶν. Σημαντικὸς ἀριθμὸς ἀπὸ αὐτοὺς πού ἐκλήθησαν πρῶτοι ἐστάλησαν γιὰ τὴν καταστροφή τῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων τῆς γραμμῆς Μεταξᾶ στὴν περιοχὴ Θράκης. Οἱ ὑπόλοιποι ὅμως ἐστάλησαν στὴν Βουλγαρίαν Στάρα Ζογορά"- Ὀρτάνιοτ κλ.π. Δὲν ὑπάρχουν δυστυχῶς ἀριθμοὶ τῶν κληθέντων. Ἀπὸ καταθέσεις Ἑλλήνων στὶς Ἑλληνικὲς ἀρχὲς πληροφοροῦμεθα τὰ ἀκόλουθα:

Στὶς 8 Μαΐου συνεκεντρώθησαν στὴ Δράμα καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐστάλησαν στὴ Εὐάνθη 700 ἄτομα ἡλικίας 22-45 ἐτῶν.

Μεταξύ αὐτῶν 64 ἄτομα προήρουντο ἀπὸ τὴν Καλλίφυτο 71 ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἀθανάσιον, 20 ἀπὸ τὸ Καλαϊότι, 39 ἀπὸ τὸ Κεφαλάρι καὶ 180 ἄτομα ἀπὸ τὸ Δοξάτο.

Στὶς 12 Μαΐου 1942 ἄλλα 400 ἄτομα ἀποστέλλονται ἀπὸ τὴν Δράμα στὰ Τάγματα Ἐργασίας. Ἀπ' αὐτοὺς 250 εἶναι κάτοικοι Δράμας καὶ οἱ ὑπόλοιποι προέρχονται ἀπὸ τα χωριά.

Στὶς 14 Μαΐου 1942 καλοῦνται μὲ ἀτομικὰς προσκλήσεις 300 ἄτομα ἀπὸ τὴν Χωριστὴ ἀνήκοντα σὲ ὅλες τὶς ἐφεδρικὲς κλάσεις ἀπὸ τὸ 1920-1940.

Τέλη Μαΐου 1942 καλοῦνται ἀπὸ τὸν νομὸ Δράμας ἄλλα 1200 ἄτομα ἀνήκοντα κυρίως στὶς κλάσεις 1922-1928.

Στὶς ἀρχὲς Ἰουνίου 1942 πραγματοποιεῖται ἄλλη ἀποστολὴ ἀπὸ 900 ἄτομα πού ἀνήκουν σὲ μικρὲς κλάσεις.

Μέχρι τέλους Ἰουλίου 1942 εἶχαν προσκληθεῖ ἀπὸ τὴν Χωριστ 600 περίπου ἄτομα.

Ἡ ἐπιστρατεύθη ἐργατῶν μέ ἀτομικές προσλήσεις συνεχίστη-
κε μέχρι τέλος τῆς Ἀποχῆς.

Πολλέςφορές οἱ Βουλγαρικέςἀρχές ἐνεργοῦσαν αἰφνιδιαστική
μπλόκα σέ συνοικίες τῆς Δράμας. Συνελάμβαναν ὅσους Ἕλληνες
ἔβρισκαν καταλλήλους γιά τάστρατότεδα ἐργασίας καί κατόπιν
ἐξέδιδαν τίς ἀτομικές προσλήσεις στό ὄνομά τους.

Η ΖΟΥΓΚΑΛΑ

ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩΝ

Οἱ στρατολογηθέντες ἀρχικά καί γιά δύο μήνες ἐξεπαιδεύθη-
σαν σέ ἀσκήσεις ἀάπλου Στρατιώτου καί στήν εἰδικότητα τοῦ
σκαπανέως.

Πρὶν λήξη τό δίμηνο διετεθήσαν ἀιέσως σέ ἔργα κυρίως
ὁδοποιίας ἢ κατασκευῆς σιδηροδρομικῶν γραμμῶν σέ διάφορα
μέρη τῆς Βουλγαρίαςκαθώς καί στό Κουμάνοβο τῆς Σερβίας.

Ἀγεστήριο τήν 5ην πρωτὴν ἡμέρα. Ἀπό τῆς 5.30 πρωτῆς με-
χρι τῆς 12.30 μεσημερινῆς καί ἀπό τῆς 3ης ἀπογευματινῆς
μέχρι τῆς 7ης ἑσπερινῆς, δηλαδή, ἐκ II ἡμέρας, ἐργασία
βαρειά καί ἀτέλειωτη.

Σέ κάθε Ἕλληναῖταν προκαθορισμένη ἡ ἐργασία πού ἔπρεπε
νά τελειώσῃ π.χ. Νά φορτώσῃ καί νά ἀδειάσῃ ἕνα ὑπερβολικό
ἀριθμό καρροτσάκιαπέτρες μέσα στό ἐνδεκάωρο.

Ἦταν πάντα ἡ ἐργασία τόσο βαρειάκαί μεγάλη ὥστε ὁ ἐργα-
ζόμενος Ἕλληνας ἔπρεπε νά καταβάλλῃ τό μᾶξιμου τῶν δυνάμεών
του γιά νά τήν τελειώσῃ.

Οἱ Βούλγαροι ἐπιστάτες καί ἐργοδότες οὐρλιαζαν " Ραμπότα-
ραμπότα" (δουλειά- δουλειά). " Κανείς δέν θά γυρίσῃ σ'οἶτί
του. Ἐδῶ θά μείνουν τά κόκκαλά σας".

Ὁ ξελοδαρμός μέ τό μαστίγιο ἦταν τό προχειρότερο μέσο ἐπι-
βολῆς κάθε Βουλγάρου ἐπιστάτου.

Οἱ περιπτώσεις δολοφονίας ἀπό Βουλγάρους πολλῶν Ἑλλήνων
ἐργαζομένων μπροστά'στιά ματια τῶν ἄλλων κρατουμένων ἦταν σύ-
νηθες φαινόμενο.

Ἄλλος τρόπος ἐξοντώσεως τῶν ἐπιστρατευμένων ἦταν ἡ ἀποστο-
λή τους κοντά τόν χῶρο ὅπου ὑπενόμευαν μέ δυναμίτες γιά
ἀνατινάξεις βράχων. Ἔτσι μέ τήν ἐκκρηξή πολλοί Ἕλληνες
ἐφονεύοντο ἄδικα. Δέν ὑπῆρχεν οἶκτος καί ἔλεος ἀπο μέρος
τῶν Βουλγάρων. Οἱ Ἕλληνες αὐτοί ἦσαν ξεγραμμένοι ἀπό τήν
ζωή. Οἱ Βούλγαροι μεταχειρίζοντο κάθε μέσο γιά νά τοὺς ἐξευ-
λίσσουν. Χαρακτηριστικό εἶναι ὅτι τόν καθαρισμό ἀροζωρητρίων
οἱ Ἕλληνες τόν ἔκαναν μέ τά χέρια.

Φυσικά δέν γίνεται λόγος γιά Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Ἀσθενής Ἑλληνας δέν ἐπετρέπετο νά ὑπάρχη. Ἦταν προτιμώτερο γι' αὐτόν νά πεθάνη.

Τό συσσίτιο τῶν ἀνδρῶν ἦταν ἄθλιο. Ὁ Κ. Δημητριάδης λέει σέ κατάρθεσή του " Εἰργαζόμεθα ἐπὶ δωδεκάωρον μέ 100 δράμια φωμί καί 10 κουταλιές φασόλια χωρίς λάδι. Γυμνοί χωρίς παπούτσια, μέ συνεχές ξυλοκόπημα, εἶχαμε καταντήσῃ κινούμενα φαντάσματα. Ποῦ νά τολμήσῃ νά παραπονεθῇ κανεῖς.

- Παληόσκυλα τώρα θά πληρώσετε γιά ὅλα" ἦταν ἡ ἀπάντηση τῶν δημίων μας μαζύ μέ βουρδουλιές καί κτυπήματα. Πολλοί ἀπηύδῃσαντες πῆραν τά βουνά, ἄν θάί δέν ἤξευραν τά ἐδάφη καί τήν γλῶσσα".

Ἕνας ἄλλος Ἑλληνας ὁ Νικόλαος Δ. Παπαγιωτάκης ἀπό τὰ Λυρία πού ἀπεστάλη σέ στρατόπεδο ἐργασίας στό Κουμανόβο κατέθεσε στίς Ἑλληνικές ἀρχές:

" Εἰργάσθημε τό 1942 ἐπὶ 7 μηνον εἰς Κουμανόβον. Μᾶς ὑπεχρέωναν νά ἐργαζώμεθα ἐπὶ 16 ὥρας μέ ξύλο καί ὕβρεις διά τήν πατρίδα μας καί τήν οἰκογένειά μας καί ὅτι ἄλλο ἱερόν ἔχομεν ".

Οἱ στολέστῶν ἐπιστρατευμένων Ἑλλήνων ἐφθάρησαν ἀπό τίς κακοὺχίες ἀλλά δέν ἀντικατεστάθησαν. Στήν ἀρχή τοῦ ἀνηφόρευαν νά φορέσουν πολιτικές ἐνδυμασίες πού τῶς ἔστελναν οἱ οἰκογένειές των. Ἀλλά τελικά τοὺς τό ἐπέτρεψαν.

Ὁ ὕπνος γινόταν μέσα σέ σκηνές ἢ κάλυβες κιάτω ἀπό τελεῖως ἄθλιες καί ἀνθυγιεινές συνθῆκες.

Σέ λίγο καιρό τό ἄνθος αὐτό τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Δράμας εἶχε μεταβληθῇ σ' ἐνα σύνολο σκελετωμένων ὄντων πού ἐνθύμιζεν ὅτι ἦταν κάποτε ἄνθρωποι.

Ὅσοι ἐπέζησαν ἀφέθησαν ἐλεύθεροι τόν Νοέμβριον τοῦ 1942 νά ἐπιστρέφουν σπίτια των.

Κάτω ἀρότίς ἴδιες καί χειρότερες συνθῆκες περνοῦσαν κι' αὐτοί πού ἀνῆκαν στήν κατηγορία τῶν πολιτικῶς ἐπιστρατευμένων. Κι' ἀπ' αὐτούς οἱ ἐπιζήσαντες ἐπέστρεψαν τόν Νοέμβριον τοῦ 1942 στά σπίτια των.

ΠΡΟΣΛΑΘΕΙΑ

ΕΚΒΟΥΛΑΓΑΡΙΣΜΟΥ

Ἀκόμα καί μέσα στή ζούγκλα αὐτῇ τῶν στρατοπέδων οἱ Βούλγαροι θέλουν νά διασπάρουν τήν ἐθνικήν ἐνότητα τῶν Ἑλλήνων.

Μέ διόφορες έννοιες καί συνεχή προπαγάνδα αλλά καί μέ πρόσθε-
τα έξοντω τινά μέτρα προσπαθοῦσαν νά διαχωρίσουν τούς σλαυο-
φώνους Έλληνες από τούς άλλους καί νά τούς έξαναγκάσουν νά
δεχθοῦν τήν Βουλγαρικὴ ὑπηκοότητα.

Εἶναι ἄξιο θαυμασμοῦ ὅτι κι' ἐδῶ ἀκόμα οἱ Σλαυόφωνοι ἀλλά
καί οἱ γηγενεῖς καί οἱ ἄλλοι Έλληνες δέν ἐλύγισαν.

Ἐλάχιστο ποσοστό ὑπέκυψε κι' αὐτό γιὰ νά μωρέσῃ νά ἐπιβιώσῃ
μέσα σ' αὐτὴ τήν ζούγυλα.

Ὁ Ἰωάννης Λισιάνης κατέθεσεν ἀπ' ~~ἐξ~~ αἰς Έλληνικῆς
ἀρχῆς τακτολόγητα:

" Τὴν 5-5-41 παρουσιάσθην μετ' ἄλλων συνομηλίκων μου
κλάσεως 1941.

Μετ' ἄλλων νεοσυλλέκτων ἐκ Καβάλας, Δράμας, Κομοτινῆς κλπ.
ὠδηγήθημεν σιδηροδρομικῶς εἰς τὴν παλαιὰν μεθόριον Βουλγα-
ρίσ- Γιουγκοσλαβίας παρὰ τὸ Κλουστεντήλ.

Μετά διήμερον παραμονὴν ὠδηγήθημεν περὶ εἰς μίαν χαράδραν
περὶ τὰ 30 χιλ. μακρὰν τοῦ Κλουστεντήλ. Ἐκεῖ ὠργανώθημεν
στρατιωτικῶς. Μίαν ἡμέραν ὁ Βούλγαρος διοικητὴς τοῦ Λόχου
ἐκάλεσεν ὅλους τούς γηγενεῖς Ἀμεδονίας καί ἀφοῦ μᾶς ὠμίλησεν
ἐπὶ ᾧσαν προσπαθῶν νά μᾶς πείσῃ ὅτι εἴμεθα Βούλγαροι, κατέ-
ληξεν ὅτι ἡ μήτηρ Βουλγαρία θάδεχθῇ ὅλα τὰ ἐπανακάμπτοντα εἰ-
τούς κόλπους τηγεύανα της, ἔστω καί ἂν ἀκόμη δέν γνωρίζουν
τὴν Βουλγαρικὴν γλῶσσαν.

Μετά τὸ πέρας τῆς ομιλίας του διέταξε νά χωρίσωμεν ὅσοι
ἐδήλωναν ὅτι ἐπείσθησαν ὅτι εἶναι Βούλγαροι, οἷτινες εἰς
τὸ ἔξης θά ἐθεωροῦντο ὁμότιμοι τῶν Βουλγάρων στρατιωτῶν, ἐνῶ
οἱ παραμένοντες Έλληνες θά σατίσουν στή δουλειά καί θά
ἀφήσουν ἐκεῖ τὰ κόκκαλά των.

Ἐπὶ 500 περίπου ἀκροατῶν μόνον 5-10 ἐκινήθησαν.

Ὁ Βούλγαρος Ἀξ/κός καί οἱ ὑπαξ/κοί ἐφρύαξαν κυριολεκτι-
κῶς. ἤρχισαν τότε νά πτυκῶσιν ὅλους ἀδιακρίτως διὰ τοῦ
βούρδουλα καί τοῦ ὑποκοπάνου.

Ὁ λοχαγὸς ἀποταθεὶς πρὸς τινες οὗς ἐγνώριζεν ὡς σλαυοφώ-
νους, ἠρώτα ενα ἕκαστον:

- Καί σὺ ἀπὸ ποῦ εἶσαι Έλληνας, ἀφοῦ μιλεῖς τὴν Βουλγα-
ρικὴν;

Ἐπειδὴ οὗτοι δέν ἀπῆντων, ἤρπασεν τὴν ἐιφολόγχην ἐνός
Βουλγάρου στρατιώτου καί ἤρχισε νά κεντᾷ αὐτοῦς διὰ τῆς
αἰχμῆς. Τὸ βράδυ ἡ ἐργασία κατετάθη ἐπὶ ὀίωρον ἀκόμη ἐνῶ
συσσίτιον δέν διενεμήθη.

είναι και η σημαντικώτερη διαφορά μας.

ΑΓΓΑΡΕΙΑΣ

Για κάθε Βούλγαρο ο κάθε Έλληνας δεν ήταν απλώς υπόδουλος, αλλά δούλος κυριολεκτικά. Ένα "ρές", ένα πράγμα που μπορούσαν ο κάθε Βούλγαρος να μεταχειρισθεί όπως θέλει, όποτε θέλει, για οτιδήποτε θέλει.

Έτσι η άγγαρεία για την εξυπηρέτηση των προσωπικών αναγκών κάθε Βουλγάρου αλλά και των αναγκών των βουλγαρικών δημοσίων ή κοινοτικών έργων, ή ακόμα για την σαδιστική ικανοποίηση του εγκληματικού βουλγαρικού ένστικτου ήταν κάτι το καθημερινό.

Ο Βούλγαρος Δήμαρχος Δράμας έζητησε για να προσλάβει αιμοθές υπηρέτριες στο σπίτι του τρεις πιο μορφωμένες, τρεις πιο πλούσιες και πιο κοσμικές Ελληνοπούλες.

Οι άγροί των βουλγάρων αξιοματούχων αλλά και των απλών πολιτών και ένοικων εκαλλιεργούντο με την άγγαρεία των Ελλήνων της κάθε κοινότητας.

Οι Έλληνες ήταν υποχρεωμένοι να εγκαταλείπουν τους δικούς των αγρούς και να εργάζονται επί η μέρες νηστικοί στα έπιτεταγμένα βουλγαρικά χωράφια. Την ίδια ώρα οι Βούλγαροι "άγρες" καθόντουσαν στα καφενεία κι' έπαιναν το δροιστικό ουζάκι των.

Ήταν όση η αναισχυντία των που αναφέρεται περίπτωση Έλληνας που έστάλη άγγαρεία να φέρη πεζοπορών από την πόλη ούζο για να πιη κάποιος μεγαλόσχημος Βούλγαρος κοινοτικός άρχοντας. Ήπειδή δεν βρήκε καλής ποιότητας έδωρε μέχρι αναισθησίας.

Εντός από τις άγγαρείες αυτές που ήταν υποφερτές, υπήρχαν και άλλου είδους άγγαρείες. Οι άγγαρείες για την κατασκευή διαφόρων έργων κοινοτικών ή δημοσίων. Η άγγαρεία διετάσσεται παντοτε από τις Βουλγαρικές Δημοτικές ή Κοινοτικές αρχές.

Κάθε πρωί ανηρτάντο έξω από το κοινοτικό γραφεύο ή το Δημαρχεύο η ονομαστική κατάσταση της άγγαρείας.

Κάθε Έλληνας έπρεπε να παρατήσει τις δουλειές του και να τρέξει εκεί που τον διέτασσαν οι Βούλγαροι.

Εάν το έργο ήταν κοντά στο σπίτι τότε ήταν πολύ καλά, όσο σιλήρη κι' αν ήταν η εργασία. Αλλά συνήθως η άγγαρεία γινόταν 20-30 χιλ. μακριά από το χωριό του.

Τροφή δεν παρέχωρεΐτο κι' έπρεπε να τρέφεται από δικά του τρόφιμα. Ούτε κατάλυμα υπήρχεν.

κάτω από συνθήκες ζωώδεις κυριολεκτικά με τό συνεχές μαστίγωμα από κτηνώδεις Βουλγάρους επιστάτες εργάζοντο 12 τουλάχιστον ώρες την ημέρα.

Η άγγareία αυτή τις περισσότερες φορές δεν υπερεβαινε το 15νθήμερο και συνίστατο σε έκσκαφές ή φορτοεκφορτώσεις.

Πολλοί όμως έφονεύθησαν από τις έκρηξεις υπονομευμένων με δυναμίτιδα έδαφών για την θρυμματίση βράχων. Καμμία στοιχειώδης προφύλαξη δεν έλαμβάνετο. Δεν είναι λίγοι από τους άγγareυμένους Έλληνες που πέθαναν από τον άγριο ξυλοδαρμό τους από τους Βουλγάρους επιστάτες.

Πολλές φορές διατίθεντο σε άγγareία για λόγους έκδιαιήσεως

Όπωςτόν Ιούλιο του 1942 μετά τον αντιβουλγαρικό λόγο στη θεσ/κη του στρατηγού Τολαδόγλου πρόεδρου της Κυβερνήσεως Αθηνών.

Για άντενδύηση, 1000 Έλληνες διατίθεντο καθημερινά για πολλές μέρες στην δίωξη των... άκριδων, ενώ άκριδες δεν υπήρχαν πουθενά. Επίσης σε έπαχθεές άγγareίες διατίθεντο όλοι εκείνοι οι Έλληνες που συνελαμβάνοντο για μικροπαραβάσεις.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

ΛΑΘΟΝΤΩΝ

Ο Νικόλαος Άγραριώτης κάτοικος Εργοστασίου καταθέτει:

" Έφυγα διότι θά με τυφέκωναν. Κάθε ήμερα ήγγαινα άγγareία και διέβη να στραφώ μου έδιδαν τεσσαράκοντα δράμια φαμί από καλαπόκι. Ήτο άδύνατον να έργασω κι' έφυγα από την άγγareϊαν.

Διέταξαν την σύλληψίν μου.

Τό έπληροφορήθην και από μουνό σε βουνό μαδίζοντας μόνον την νύκτα σε 8 ήμερες έφθασαν στον Στρυμώνα...."

Ο Ιωάννης Λαζ. μαλ αδόπουλος καταθέτει:

" Η κατάσπασις ήτο άπελλιτική. Με τεσσαράκοντα δράμια φαμί από καλαπόκι έδούλωνα δέκα και πλέον ώρες την ήμερα. Κάθε Βούλγαρος χωροφύλαξ είχε τό δικαίωμα να με δέρνη. Θέρω δύο τραύματα από υποκόπανον όπλου εις την ώμοπλάτην μου..."

Ο Βασχάλης Γεωρ. Εύσταθοπουλος κάτοικος Χωριστής καταθέτει στις Έλληνικές Αρχές της θεσ/κης την Ι6-ΙΙ-43.

" Γενικώς η κατάσταση είναι άφόρητος αι δέ άγγareϊαι συνεχίζονται.

Από την Χωριστήν πρό ήμερών συνέλαβον 40 Έλληνόπαιδας, τους όποιους έχρησιμοποίησαν επί πολλές ήμέρας διά την κοπήν ξύλων. Επίσης οι κάτοχοι ζώων υπεχρεώθησαν να μεταφέρουν τα ξύλα.

Όχι μόνον ούδεις ἐπληρώθη ἀλλὰ τουναντίον ἐχρησιμοποίησαν καί τὰ ἰδιὰ των πρόφια. »

ΔΗΛΑ " ΚΑΛΟΣ "

ΔΗΛ. ΡΑΟΣ

Στίς 8 'Ιανουαρίου 1943 οἱ Βούλγαροι χωροφύλακες περιέρχονται τὰ σπίτια τῆς Δράμας καί τῆς ὑπαίθρου καί καταγράφουν βάσει τὰ δελτία ταυτότητος τοῦς Ἑλληνες ἀπό ἡλικίας 20-55. Συγχρόνως τοῦς εἰδοποιοῦν ὅτι πρέπει τήν 8ην πρωτὴν ὥρα τῇ II-I-43 νὰ εὐρίσκωνται στό κινηματοθέατρο τῆς Δράμας.

Στὴν πραγματοποιηθεῖσα αὕτη συγκέντρωση ὡμίλησεν ὁ Βούγαρος ἡμάρχος Δράμας ὁ ὁποῖος ἐοήλωσεν οὔτε λίγο οὔτε πολὺ ἀνιδουθα: " Ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνηση ἀπὸ μεγάλην.... ἀγάπην καί εὐσπλαχνίαν πρὸς τοὺς πενιομένους Ἑλληνας ἀπεφάσισε νὰ σ' ἀποστείλῃ στό ἐσωτερικὸν τῆς Βουλγαρίας ὅπου θὰ ἐργασθῆτε, σ' κατασκευὴν διδρομῶν γραμμῶν. Ἔτσι κα' ἐσεῖς θὰ διατραφεῖτε καί στίς οἰκογενεῖς σας θὰ στέλνετε χρήματα".

Αὐτόπρὸς αἰεσε μεγάλην ἀναστάτωση στόν ν. μὲ Δράμας. Νωπ ἦταν ἀνιδου ἡ μικρὴ ἐμπειρία τῆς ὁμηρίας τοῦ 1916-1918 ὅπου τόσες χιλιάδες Δραμινοὶ πέθαναν στὰ ἄξενα Βουλγαρικὰ μέρη.

ΦΥΓΗ ΣΤΟΝ ΣΤΡΥΜΩΝΑ

Νέο κύμα φυγῆς πρὸς τίς Γερμανοκρατούμενες Ἑλληνικὲς περ χές ἐδημιουργήθη. Χαρακτηριστικὰ ὁ Γεώργιος Π. Λαμπριανίδης ἀπὸ τῇ Δράμα καταθέτει ἐνῶπιον τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν, στί 19-2-1943: " Ἐξηναγκάσθην νὰ φύγω καί νὰ ἔλθω ἐδῶ (Θεσσα νίαν) διότι οἱ Βούλγαροι συλλαμβάνουν ὅποιονδὴποτε καί τὸν ἀποστέλλουν εἰς τὴν βουλγαροκατεχομένην Σερβίαν διὰ καταναγ στικὰ ἔργα".

Τὰ ἴδια περίπου καταθέτει καί ὁ Νικόλαος Β. Μαυροβουλός κάτοικος Καλλυψύβου, στίς 30-I-43: " Ἐγὼ καί πολλοὶ ἄλλοι οἱ ὁποῖοι εἰρξάσθημεν τὸ παρελθόν ἔτος εἰς στρατοπε γνωρίζοντες τὰ βάσανα καί πτάς στερήσεις μὲ καθημερινὸν ξυλοκόπημα, πού μᾶς ἀνέμενον, ἠναγκάσθημεν νὰ ἐγκαταλείψω- μεν περιουσίαν καί οἰκογενείας καί νὰ φύγωμεν ἐδῶ διὰ νὰ σωθῶμεν".

Ὁ Ἀστέριος Τσαμπάζης καί ὁ Χρήστος Γρηγορίου κάτοικοι μας καταθέτουν στίς 25-I-43:

" Ἀμφότεροι ἐκλήθημεν νὰ παρουσιασθῶμεν τὴν 24-I-43 δι' γασίαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Βουλγαρίας.

Γνωρίζοντες ἀπὸ τὸ παρελθόν τὰς ἐξοντωτικὰς προθέσεις τῶ Βουλγάρων ἐδρατετεύσαμεν. Ἡ πρόθεσις των αὕτη ἐξ' ἄλλου καταφαίνεται καί ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐπιστρατεύονται ὅχι μόνον ἐργάται, ἀλλὰ καί ἔμποροι ἐπαγγελματίαι κλπ.

"Οι οίεσ καταθέσεις έδωσαν ό Ήλευθέριος Μαντζάρας και Άναστάσιος Ααραγαβρηλίθης, από την Δράμα καθώς και ό Νικόλαος Πανγλωτιάης από τά κύρια.

Γιά την διαφυγή τους οι Έλληνες δέν έχρησιμοποιοῦσαν μόνο τον Στριώνα αλλά και την Καβάλα. Άπ' έμεϊ μέ βάρκες περνούσαν στον Σταυρό Χαλκιδικής . Τήν μεταφορά των δραπετών έπραγματοποιοῦσε τό αυτόκίνητο του..... ουλγαρινοῦ Ταχυρομείου μέ " είσιτήριο" 5.000 λέβα τό άτομο.

"Οίως καταθέτει χαρακτηριστικά ό "Έλευθ. Μαντζάρας" οι Βούλγαροι γιά πλιάτσικο είναι ίσως οι νά πωλήσουν και την μητέρα τους".

ΒΑΛΑΝΙΣΜΟΙ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ

Οι Βούλγαροι έξεδιμοῦντο τους διαφυγόντες στη Γερμανοκρατούμενη Ελλάδα γιά ν' αποφύγουν την καταναγκαστικήν εργασία. Βασάνιζαν τής οικογένειές των που είχαν αναπομείνει στο νομό Δράμας.

"Ο Γεώργιος Καρανικόλας κάτοικος Νεροφράκτου Δράμας διέφυγε στη Θεσ/κη την 8-9-43 όπου και κατέθεσε ένώπιον των Έλλ. Άρχων. " Τήν μητέρα μου Θεοδοσίαν Καρανικόλα έτών 55 την έδερναν επί δύο ήμέρας άηλεως, έπειδή έδραπεψεν ό άδελφός μου Νικόλαος, διά νά μή τον στείλουν Ντουρντού - βάνι. Διά την αυτήν αίτίαν έδάρησαν και τά λοιπά μέλη της οικογενείας μου.

"Οσαύτως ή μητηρ του Γεωργίου Νεραντζάκη καθώς και ό πατήρ του έδάρησαν έπειδή έφυγεν ό μικρότερος υἱός των Κώστας διά νά μή σταλή ως Ντουρντουβάνι είς Βουλγαρίαν".

Τά ίδια καταθέτουν γιά τους οικείους των οι Δανιήλ Ούζουνης και Γεώργιος Νεραντζάκης κάτοικοι "εροφράκτου.

ΑΝΙΣΤΡΟΝ
ΟΔΕΘΟΥ

"Οσοι δέν κατώρθωσαν νά διαφύγουν αναγκάστηκαν την 25-Ι-νά όδηγηθούν στα στρατόπεδα Κουμανόβο, Τσάρεβο, Λέλο και Άν. Ήσαν περί τά 500 άτομα . Πήγαν έμεϊ στα φρικτά στρατόπεδα εργασίας μέσα στον παγωμένο χειμώνα εκείνων των βορείων περιοχών. Πόσοι άπ' αυτούς άντεξαν στα μαρτύρια, στο ψυχρό, σκείνα και την εξαντλητικήν εργασία;

"Ελάχιστοι. Οι περισσότεροι έτάφησαν στα Άγρια ένδεινα μέ ποίο ήταν τό έγνημιά των; Ένα και μοναχικό και άσυγχώρητο.

"Ήσαν Έλληνες.

Τόν Ιανρίλιο του 1943 οι Βούλγαροι " έπιστρατεύουν" τι Έλληνες της Δράμας των ηλικιών 1941-1942-1943.

~~Έπειτα οι άνδρες από τον Νικόλιντο τον στρατόπεδο~~

δεικνύουν καί αυτοί γιά τήν άργό θάνατο τών στρατοπέδων ,
Ερϋμεν, Σφετιωρατς κλπ. Γιά τήν ιστορία καί παραθέτουμε
τήν μετάφραση μις βουλγαρικῆς προσκλήσεως έπιστρατεύσεως.
Διαταγή προσλήσεως άριθ.

‘Ο μέος...έκ Δράμας της έπαρχίας Δράμας έγγεγραμμένος εἰς
τόν πίνακα τοῦ έτους 1921 τοῦ Δήμου Δράμας δέον νά παρουσια-
σθῇ τήν 1ην ‘Απριλίου 1943 ὡραν θην πρωινήν εἰς τό 19ον
Τάγμα έργατῶν εἰς Σφέτι Βράτς, δι' ύπηρεσίαν.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

Τ. . . Υπογραφή

ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ

ΔΡΑΜΕΤΩΝ

‘Ο Χρήστος ‘Αθ. Φιδανίδης άπό τό Δοξάτο, οἱ Σταύρος
Ι. ‘Ατζηδημητρίου καί Εὐάγγελος Λίμας άπό τήν ‘Αδριανή καί
ὁ Θωμάς Δεμισαράης άπό τήν Χωριστή δραπέτευσαν τό Πάσχα
άπό τό στρατόπεδο Σφέτι- Βράτς καί έφθασαν στη Θεσσαλονίκη
στις 5-5-1943. Στις καταθέσεις των διεντραγωδούν τά μαρτυ-
ρίά των μέ λιγα λόγια.

" Είχομεν άποσταλεῖ εἰς στρατόπεδον Σφέτι Βράτς βουλγαρία
καί εἰργαζόμεθα εἰς καταναγκαστικά έργα τῆς σιδηροδρομικῆς
γραμμῆς Σιδηροκάστρου Σιμιτλή.

‘Λκει έργάζονται περί τά 180 παιδιά κλάσεως 1942. ‘Υποφέ-
ρουν τά πάνδεινα. ‘Από τῆς βαρυτάτης έργασίας μῆς στεροῦσαν
καί τήν τροφή. Μῆς εἶδιδον μονον 500 γραμμάρια φαί καί 3
λίβρα άμοιβή καί καθημερινῶς ξελοκόπημα άνευ αἰτίας τινός".

" Πολλοί έσπῆσαν εἰς τήν ‘Αλαιάν βουλγαρίαν έργαζόμενοι
εἰς καταναγκαστικά έργα. Πολλοί άπ' αὐτούς έγύρισαν χωρίς
πόδια καί άλλοι άσθενεῖς καί πλεῖστοι άπ' αὐτούς άπέθανον
‘Η διατροφή των έκεί έργαζομένων εἶναι άπελπιστικῇ".

Καταθέτει ὁ Ι. Δεληγιαννίδης μαρτυραγωγός κάτοικος
Δράμας:

ΕΝΑΤΡΑΓΟΥΔΙ

Τό άκόλουθο ποίημα εἶναι αὐτοσχέδιο τραγούδι. Συνετέθη
άπό τά τροτουβαῖα πού ἦσαν στό Κουμάνοβο. Μῆς παραδόθη
άπό τοῦ Δ. Στιβαστάρη. Ε. κατοίκου ‘Βετρούσης.

‘Απρίλης μῆνας ἦτανε ένα λαβράτο βράδυ

ὁ ‘Ροδεός μῆς έφερε τόθλι βροχό χαμηλάρι.

" Παιδιά, μῆς εἶπε, μάθετε πῶς έφτασε ἡ ὥρα
ν' άφήσετε τά πικτῖα σας νά πῶτε σ' ἄλλη χώρα".

καί μετ' μόλις τ' ἀκούσαμε ἐσάγισ' ἡ καρδιά μας
 κι' ἀρχίσανε νά πέφτουμε στη γῆ τὰ στήνωά μας.
 ἡς κῆραν στό λουιάνομο γιά νά μᾶς τυρανοῦνε
 γιατί εἶμας "Ελληνοπούλα", τό αἷμα μας νά πιοῦνε.
 ἡς κῆραν κι' ἡς βάλανε εἰς φάλαγγα κατ' ἄνδρα
 κι' ἀλέως μᾶς ἐκλείσανε σέ μιὰ μεγάλη μάνδρα.
 δέν τ' ὤλεξα μανοῦλα μου ὀληρος γιά νά πάω
 στῆς βουλγαρίας τὰ λουνά κασιὰ γιά νά βαράω.
 Δεκίξη ὥρες στῆ δουλειά μ' ἓνα μισρό φωμάκι
 καί τό φαί ὅλο νερό πού λειώνει τό κορμακι.
 Σάν βλέπω τόν "ἐφρέτορα" νά γράφῃ καρτοτάκια
 παγίζεσαι ἡ καρδόβλα μου καί γίνεται κοιλιάτια
 "Τρίστα κοιλίτσκα" μοῦλεγε νά βγάλω ὡς τό βράδυ
 κι' ἔν δέν τὰ βγάλω μάννα μου δουλεύω μέ φεγγάρι.
 Ποῦ εἶσε γλυκιὰ μανοῦλα μου πού λειώνει ἀπό τήν πείνα.
 μέ βίλανε γιά νά βαρῶ οὐδ' μέτρα καραμίνα
 "Ἰζλιζάιτε καί στέβατε" ὅλο αὐτό ἀκοῦμε
 κι' ἄν τό ἐθαναλάβουμε ἀρχίζουν καί βαροῦνε.
 Πρωί- πρωί σάν σηκωθῶ φωνάζουν γιά "ὁμηόρκα"
 κι' ἐμεῖς ἀπ' τήν ζαλάδα μας δέν βλέπουμε τήν πόρτα.
 ΟΛΗΡΕΙΑ

Αἴτη ἦταν μιὰ ἄλλη κατηγορία καταναγκαστικῆς ἐργασίας,
 μέ ὀντικειμενικό σκοπό τήν ἐξόντωση κάθε ἡγέτου τῶν Ἑλλήνων.

Μεταξύ τῶν ἐναπομεινόντων Ἑλλήνων ἐπελέγοντο οἱ πλέον
 ἔγκριτοι καί γενικά οἱ θεωρούμενοι ὡς πλούσιοι, ἢ καί πνευμα-
 τικοί ἡγέτες. (Ἐπιχειρηματίες, ἐπιστημονες, ἐκπαιδευτοί, ὑπάλ-
 ληλοι κλπ. ἐπιχειρήσεων, συνταξιούχοι κλπ.).

Συνελβάνοντο αἰφνιδιαστικά καί ὠδηγοῦντο στό κρατητήρια
 τῶν βουλγαρικῶν ἀστυνομικῶν τηγιστῶν. Ἐκεῖ ὑφίσταντο πολλοὺς
 ἐξευτελισμούς, βυλοφαρμούς καί ἄλλες τυραννίες.

Ἡ ἡλικία τῶν περισσοτέρων εἶχε ξεπεράσει συνήθως τὰ
 40 χρόνια. Ἡ προηγούμενη ζωὴ των μέσα σέ περιβάλλον πολιτι-
 σμοῦ καί εὐμαρείας ἔκανε ἀκόμα πρὸ δύσκολη τήν διαβίωσιν τους
 κάτω ἀπὸ σκληρὰ συνθήκες.

ὠδηγοῦντο σέ στρατόπεδα συγκεντρώσεως στό ἐσωτερικό
 τῆς βουλγαρίας ἢ στὴν Βάνθη. Συνθήκες ζωῆς παρόμοιες μέ τοὺς
 πολιτικῶς ἐπιστρατευμένους. Ἡ ἀντολή ὅμως τῶν ὁμήρων λόγω
 τῆς ἡλικίας των καί τοῦ προηγουμένου τρόπου ζωῆς των ἦταν πο-
 λιμνότερη.

Ὁ βυλοδαρμός ἀπὸ τοὺς βουλγάρους ὁσων ὁμήρων δέν ἀπέσι-
 δαν τήν ἐργασία τους ἢ δέν ἠδύναντο νά βαδίσουν γρήγορα λόγω
 γήρατος στίσιμοι, ἦταν σύνθιμα φαγιόμοι.

Σεβασμός στην ηλικία δεν υπήρχεν. Άνδράποδα ήσαν οι Έλληνες. Μετά την σύλληψή των υπεχρεώνοντο να υπογράφουν δήλωση ότι είναι υπεύθυνοι σε περίπτωση διαφάξεως ταραχών από τους Έλληνες κατοίκους του νομού Δράμας.

Ετόν ευλογον έρώτησάν των, πως είναι δυνατόν αυτοί ένω ήσαν στη φυλακή να είναι υπεύθυνοι για ότι διαπράττουν άλλοι. Έλληνες καμιά δεν τους έόριζετο απάντηση.

Η Έλλη Έπισταυτινίδου κάτοικος Δράμας έφθασε στην πέραν του Στρουϊώνος Ελλάδα στις 16-9-43 στις Έλληνικές αρχές κατέθεσεν:

" Είς την Δράμα πρό δεκαπενθημέρου όπως αίφνιδίως καί έναιτίως έγένοντο συλλήψεις ένυπολήπτων Έλλήνων. Μεταξύ αυτών συγκαταλλέγονται οί Χρονίδης Έδοντίτρος, Ντίκος ~~Ιατρός~~ καί άλλοι.

Έπίσης έγένοντο συλλήψεις προκρίτων Έλλήνων είς όλα τά χωριά της περιοχής Δράμας όπως π.χ. Προσωτσάνη κλπ.

"Απαντες οί ως ένω συλληφθέντες έστάλησαν ως όμηροι είς τό έσωτερικόν της Βουλγαρίας μέσω Σιδηροκάστρου.>>

Πραγματικά την 19ην Σεπτεμβρίου 1943 διήλθε από τή Δράμα ή άμαξοστοιχία Αλεξάνδρου. Στη Δράμα προσέβησαν καί οί Ιατροί Δ. Ιεφανίδης, Δ. Νίκος, Χρονίδης Δ.

Οί μεταφερόμενοι 208 άπεβιάσθησαν ⁶⁰ Σιδηροκάστρου καί από εκεί έστάλησαν στην Παλαιά Βουλγαρία ως όμηροι.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ

Τόν Φεβρουάριο του 1943 ή Έπιτροπή Μανεδώνων Θρακών έα- δίδει στους πληρεξουσίους Γερμανίας καί Ιταλίας στην Αθήνα νέα διαμαρτυρία για την βιάς στρατολογία των Έλλήνων των Βουλγαροκρατούμένων περιοχών.

Δίνει σαφείς καί συγκεκριμένες πληροφορίες τό ύπόμνημα καί καταλήγει:

" Διαμαρτυρόμεθα καί πάλιν διά την έπικειρουμένην έξόντωσι του Έλληνικού πληθυσμού καί παρακαλούμεν ύμεις, όπως πράξητε ότι είναι δυνατόν, διά νά σταματήσει ή άπαγωγή του Έλληνικού πληθυσμού είς Βουλγαρίαν, έξ'ής τόσαι καταστροφάί ανθρώπων θί προκύβουν".

ΤΟ ΤΣΑΛΥΓΑΙΟΝ

ΕΤΟΣ

Συνεχίζεται καί κατά τό 1944 ή άποστολή " τροντωβάτων" καί "όμήρων στην Βουλγαρία.

Τόν Ιανουάριο του 1944 καλούνται όλοι οί Έλληνες από ηλικίας 20-48 έτών νά καταγραφούν στό Δήμο Δράμας.

Αυτό κατετάραξε τόν πληθυσμό, γιατί προοιωνίζε καινούργιες αποστολές στα στρατόπεδα θανάτου.

Ο Α΄ζαρος Γ. Αναστασιάδης από τό Κεφαλόρι Δράμας διέφυγε στη Θεσσαλονίκη στις 4-2-44. Σέ κατάθεση πρός τίς έκει Έλληνικές αρχές είπε:

" Είς τήν Δράμαν είδοποιήθη όλος ό Έλληνικός πληθυσμός νά σπεύση νά καταγραφη είς τον δήμον Δράμας. Πρός τοῦτο υποχρεούνται πάντες οί άγοντες ήλικίαν 20-48 έτών. Τοῦτο κατετάραξε τόν Έλληνικόν πληθυσμόν διότι οί Βούλγαροι ή πρόκειται νά κάμουν εβρείαν επιστράτευσιν τοῦ Έλληνικοῦ πληθυσμοῦ διά τήν χρησιμοποίησίν του είς διάφορα καταναγκαστικά έργα ή κατ' άλλο κακό θά προξενήσουν είς αὐτόν.

Ο Χρήστος Β. Βοζίκης κάτοικος Δράμας τήν 23-2-44 καταθέτει στις Έλληνικές αρχές θεσ/ικης.

"α) κατά μήνα Φεβρουάριον 1944 οί βούλγαροι διά τής γνωστῆς τυμκανοκρουσίας είδοποίησαν τόν Έλληνικόν πληθυσμόν νά προσκομίση τά άπολυτήρια τοῦ Έλληνικοῦ Στρατοῦ, διότι πῦθα νά τά αντικαταστήσουν μέ Βουλγαρικά. Όσοι τυχόν τά έχουν άπαλέσει νά παρουσιάσουν δύο μάρτυρες.

β) οί γεννηθέντες τό 1924 "Έλληνες πέρασαν από έπιτροπήν καί άναμένεται ή διαταγή προσκλήσεώς των".

Τά αυτά καταθέτει καί ό Κ. Καρδαλίδης κάτοικος Δράμας.
ΜΕΕΣ ΔΙΑΦΥΓΕΣ

Νέες διαφυγές Έλλήνων πρός τόν Στριμνα, καί νέες προσήλθειες μεταβάσεως πρός τήν Γερμανία ως εργατῶν.

Ο Άνέστης Ηέτρου κάτοικος Δράμας, διέφυγε στη θεσ/ικη μέσω Καβάλας τήν 23-4-1944. Σέ κατάθεσή του στις έκει Έλληνικές αρχές λέγει:

" Εξηναγκάσθην νά φύγω έκτάκτως διότι δι' άποικινῶν προσκλήσεων έγινετο στρατιολογία πολλῶν Έλλήνων, ίνα χρησιμοποιηθοῦν είς έργα έντός τής Βουλγαρίας καί δή διά τήν έκκαθάρισιν τῶν έρεικίων τῶν βομβαρδισθέντων πόλεων.

Πολλοί δυνάμενοι νά διαθέσωσι τουλάχιστον όένα χιλιάδες λέβα ή μίαν χρυσήν λίραν κατώρθωσαν ν' άπαιλλαγούν διά δροδοκίας τῶν Βουλγάρων".

Αλλά τώρα υπήρχε καί ένας άλλος ^{26ος} ~~26ος~~ διαφυγής. Τά Έλληνικα βουνά. Από τό 1943 οί Έθνικές Άνταρτικές όμίλεις τοῦ Γραύου Άντιών άποτελοῦν μίαν ύπολογίστην δύναμιν, ένα ασφαλές καταφύγιο τῶν Έλλήνων αλλά καί μιά συνεχῶς αύξανόμενη έκκινέδουνη άπειλή, κατά τής βουλγαρικῆς κ τοχῆς.

Οι Βούλγαροι είχαν δικαίον νά καταδιώκουν ὅλη τήν κατοχή μέ μίαν καθε ἔθνικόν φρονα Ἕλληνα. Αὕτη ἡ μερίδα τῶν Ἑλλήνων ἀποτελοῦσε τήν συντριπτικήν πλειοψηφίαν τοῦ πληθυσμοῦ καί ἄλλοίμονον στούς Βουλγάρους ἔαν ἐξολοζίζετο.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ

ΓΩΝ ΜΑΡΤΥΡΙΩΝ

Ἡ "κλάση" 1945 δηλαδή οἱ γεννηθέντες τό 1924 ἀποστέλλονται στά στρατόπεδα ἐργασίας. Παράλληλα ἀποστέλλονται καί πολλοί ἄλλοι ἄτομα πού συλλαμβάνονται τυχαῖα στά διάφορα Βουλγαρικά μετόνια καί κατόπιν τοῦς ἐπιβιβάζει ἀτομική ἀρδευση. Οἱ συνθήκες ἐργασίας καί διαβιώσεως εἶναι χειρότερες ἀπό καθε ἑλλη φράσ. Ἀπό τόν Αὐγουστο τοῦ 1944 οἱ συνθήκες αὐτές ἀπότομα ἀρχίζουν νά μεταβάλλονται. Οἱ "Ἕλληνες τῶν στρατοπέδων" παραξενεύονται γιά τήν ἀλλαγή. Δέν ἀγοῦν ὅμως νά καταλάβουν. Πλησιάζει τό τέλος. Ἡ Βουλγαρία ετοιμάζεται νά ἱκεύσῃ τό δεύτερο ἄλογο τήν Ρωσσία ἐγκαταλείποντας τήν Γερμανία πού εἶχε καταντήσῃ "ροσινάντε".

Γι' αὐτό προσπαθεῖ νά παρουσιάσῃ καλή διαγωγή.

Μέ τήν εἰσοδο τῶν Ρώσων στή Βουλγαρία (6/2ε Σεπτεμβρίου 44) ὅλοι οἱ ἐγκληματοί στά στρατόπεδα καί στίς φυλακές ὁλοῦν ἀφήνονται ἐλεύθεροι.

Ἐνα πλῆθος 10.000 Ἑλλήνων ἐργάσθηκε ἐπὶ τρία χρόνια κάτω ἀπό ἀπανθρώπους συνθήκας διαβιώσεως πρὸς ὄφελος τῆς βουλγαρικῆς οἰκονομίας κατασκευάζοντας ὁδούς καί σιδηροδρομικές γραμμές στά πιά ἐπικίνδυνα καί δυσκόλα Βουλγαρικά ἐδάφη χωροῖς καμιά ἀμοιβή.

Πότε ἀλήθεια θά πληρώσῃ ἡ Βουλγαρία; Γιατί βέβαια δέν μποροῦν νά θεωρηθοῦν σάν ἀποζημίωση αὐτά τά μηδαμινά ποσά πού διέθεσε ἡ Βουλγαρικὴ Κομμουνιστικὴ Κυβέρνηση πρόσφατα μέ τόν παμπώδη τίτλο "Βουλγαρικαὶ ἀποζημιώσεις".

Αὐτά τά ποσά οὔτε τήν προσφερθεῖσα ἐργασία δέν ἀποζημιώνουν καί ἡ ρέινα, καί τά μαρτύρια ποιός θά τὰ ἀποζημιώσῃ;

Καί οἱ νεκροὶ πού ἔμειναν ἀκεῖ στά ἄξενα βουλγαρικά ἐδάφη;

Η ΦΥΓΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΔΡΟΜΟΙ

Αυτή ἡ διαρκή καταδίωξη τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους, αὐτὸ τό διαρκές κυνηγητὸ τοῦ θανάτου ὠδήγησε μιᾷ μερίδι Ἑλλήνων τῆς Δράμας καὶ τῶν ἄλλων Βουλγαροκρατουμένων περιοχῶν στὴν φυγή.

Γιὰ νὰ ξεφύγῃ κανεὶς ἀπὸ τὰ νύχια τῶν Βουλγάρων δύο δρόμοι ὑπῆρχαν.

Ἕνας ἡ διαφυγή πρὸς τὴν ἑρμανοκρατουμένην Ἑλλάδα. Ἐκεῖ ἡ κατοχή ἦταν ἐλαφρύτερη.

Δεύτερος ἡ ἀναχώρηση στὴν Γερμανία γιὰ ἐργασία. Ἀργότερα ἐδημιουργήθη ἕνας τρίτος δρόμος. Τὰ ἐθνικά ἀνταρτικά, στὰ βουνά. Ἀλλὰ γι' αὐτὰ θὰ μιλήσουμε σὲ ἰδιαίτερο κεφάλαιο.

Ἡ λαθραία διαφυγή πρὸς τὴν ἑρμανοκρατούμενην Ἑλλάδα γινόταν μὲ δύο τρόπους.

Ὁ πρῶτος ἦταν τὸ πέρασμα μέσα ἀπὸ τὸν ποταμὸ Στρυμῶνα.

Ὁ δεύτερος ἡ μετάβαση μὲ πλοιάρια ἀπὸ τὴν Ἀρβάνη στὶς ἀκτές τῆς Χαλκιδικῆς Σταυρό-Τσαγεζί κ.λ.π.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΤΡΥΜΩΝΑ

Ὁ ποταμὸς Στρυμῶνας ἐκβάλλει ἀπὸ τὸ ἑσπέρσιον ὄρος τῆς Βουλγαρίας, δέχεται τὰ νερά πολλῶν παραποτάμων καὶ εἰσέρχεται στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν στενωπὸ τοῦ Ροῦπελ. Διέρχεται ἀπὸ τὴν λίμνη τοῦ Ἀχينوῦ καὶ ἐμβάλλει στὸν ὁμώνυμο κόλπο πρὸς τὸ Αἰγαῖο πέλαγος.

Ἐχει μῆκος 256 χιλιομέτρων. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ 122 χιλιόμετρα εἶναι στὸν Ἑλληνικὸν ἔδαφος. Εἶναι δηλαδή ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ποταμοὺς τῆς Ἑλλάδος.

Στὰ χρόνια τῆς κατοχῆς ἀπετέλεσε τὸ ἀυτικὸ διαχωριστικὸ ὄριο τῶν Βουλγαροκρατουμένων Ἑλληνικῶν περιοχῶν ἀπὸ τὶς Γερμανοκρατούμενες περιοχάς τῆς Ἑλληνικῆς ἀνατολίας.

Ὅτε ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν Βουλγαροκρατουμένων ἐδαφῶν, οἱ Βούλγαροι εἶχαν ὑψώσῃ στὶς ὀφθές τοῦ ποταμοῦ πυκνά στρατιωτικὰ φυλάκια.

Ἐπομένως νὰ συλλαμβάνουν καὶ νὰ σκοτώνουν κάθε Ἑλληνα ποὺ θὰ τολμοῦσε νὰ διαπεράσῃ τὸν ποταμὸ χωρὶς τὴν ἄδεια τῶν Βουλγαρικῶν ἐρχῶν.

Ἀσχετὰ ἂν ἀπεπειρᾶτο εἰσοδοῦν ἢ ἐξοδοῦ,

οἱ Ἕλληνες τὰ εἶχαν ἀποκαλέσει "τὰ παραούλια τῶν δολοφόνων".

Ἀπὸ τὴν ἀπεναντι ὁχθὴ ὑπῆρχαν ἐλάχιστα Γερμανικὰ φυλάκια καὶ ἀρκετὰ φυλάκια Ἑλλήνων χωροφυλάκων.

Αὐτὸ λοιπὸν τὸ ποτάμι ἔφραζε νὰ διαπεράσουν οἱ Ἕλληνες τῶν Βουλγαροκρατουμένων περιοχῶν γιὰ νὰ εἰσέλθουν στὴν ἑρμανοκρατούμενη γῆ.

Καραβάνια Ἑλλήνων περνοῦσαν λαθραῖα μέσα στή νύχτα ἀπό τό ποδολεῖβος, τό Μικρό Λούλι καί τά ἄλλα χωριά τοῦ Παγγαίου μέ κατεύθυνση τόν Στρυμῶνα. Τό πέρασμα γίνονταν κατὰ τά ἡμερώματα ἄλλὰ ἐκεῖ στίς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ ἐλλόχευεν ὁ θάνατος.

Ἐνέδρες Βουλγάρων στρατιωτῶν μέ τά θαρυστικά των πυρά ἐξολόθρευαν τά Καραβάνια αὐτά.

Ἦταν ἐπικίνδuno τό πέρασμα.

Στίς ἀπέναντι ἄκτες οἱ Ἕλληνες χωροφύλακες ἀποῦγαν τοῦς πυροβολισμούς καί ἀγωνιοῦσαν γιά τήν τύχη τῶν ἀδελφῶν των Ἑλλήνων.

Ἐστελναν ὁδηγούς γιά νά υποβοηθήσουν τό πέρασμα τῶν προσφύγων. Πολλές φορές πυροβολοῦσαν τοῦς Βουλγάρους ὑποστράτες γιά νά τοῦς καθηλώσουν καί νά υποστηρίξουν τήν διαφυγή τῶν Ἑλλήνων. Πά ἐνέργεια πού μποροῦσε νά ~~πᾶς~~ ^{ἔσθαι} στοιχίσῃ ^{ἐν τῇ χωροφυλίᾳ} τόν ἀμεσο τυφεκισμό τῶν ἀπό τίς Γερμανικές ἀρχές Κατοχῆς.

Ποιός θά γράψῃ μιά μέρα γιά τήν ἐποποιία αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων χωροφυλάκων.

Ἐπετέλεσαν τό καθήκον των μέ ἀνιδιοτέλεια καί ἡρωϊκὴν αὐτοθυσία. Μόνη τους ἠθικὴ ἀμοιβή ἡ ψυχικὴ ικανοποίηση ὅτι στίς κρίσιμες γιά τήν πατρίδα ἡμέρες προσέφεραν ἀδῶ στίς ἐπάλξεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀκόμη καί τήν ζωὴ των γιά νά προστατέψουν τὰ ὑπόδουλα στοῦς Βουλγάρους ἀδέλφια των.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΑ

ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΩΝΑ

Στίς Ἑλληνικὲς ἀρχές ὁ Εὐστάθιος Χαράλαμπος ἀπὸ τήν Βέσμη (Ἐξοχή- Δράμας) ἔδωκε τήν ἀκόλουθη κατάθεση .

Τὴν παραθέτουμε αὐτούσια γιὰτί ἡ δικὴ του τραγωδία, εἶναι ἡ τραγωδία χιλιάδων Δραμητῶν καὶ πού προσεπάθησαν νά διαπεράσουν τόν Στρυμῶνα, γιά ν' ἀποφύγουν τόν ἐπαχθεὶς βουλγαρικὸ ζυγὸ.

" ..... Τὴν 1ην Ἰουνίου τοῦ 1943 ἔφθασα μετὰ τῆς οἰκογενείας μου, ἀποτελουμένης ἐξ' ἐμοῦ, τῆς συζύγου μου καί τῶν τέκνων μου, ἀρραβενούλας ἐτῶν 18, Δημητρίου ἐτῶν 8, Ραρδενόκης ἐτῶν 14, Χαράλαμπος ἐτῶν 12 καί Βασιλικῆς ἐτῶν 10, εἰς θέσιν Ἀρατζᾶ τοῦ Στρυμῶνος.

Ἦκετ παρεμείναμεν 24 ὥρας, ἀναμένοντες νά εὑρωμεν ὁδηγόν, δια νά μᾶς περάσῃ ἀπὸ τόν ποταμόν.

Τὰ ἡμερώματα τῆς 1ης Ἰουνίου εἶδομεν εἰς τὴν ἀπέναντι Ἑλληνικὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Ἕλληνας χωρικοὺς, τοῦς ὁποίους παρακαλέσαμεν νά μᾶς ἀποδείξουν τό σημεῖον, ὅπου ἦταν ρηχὰ τὰ νερά, διὰ νά περάσωμεν.

Εἰς ἐκ τούτων προσεφέρθη καί ἦλθεν ἀπέναντί μας, παρέλαβεν

είς τον ὦμον του τόν μικρόν υἱόν μου Δημήτριον καί μᾶς συνέστησε νά τόν ἀκολουθήσωμε κατά πόδας εἰς τό ποτάμι, ὅπερ καί ἐπράξαμεν.

Μόλις ὅμως ἐφθάσαμεν εἰς τό μέσον τοῦ ποταμοῦ, ὁμοβροντία πυροβολισμῶν ἠχηροῦσα. ἤβαλλον οἱ Βούλγαροι, οἱ ὁποῖοι ἐνήδρευον κάλου ἐκεῖ.

Ὁ υἱός μου Δημήτριος ~~ἐπὶ τῶν~~ τόν ὁποῖον ἔφερεν ἐπὶ τῶν ὦμων του ὁ προαναφερθεῖς Ἕλλην Χωρικός, ἐβλήθη εἰς τόν λαίμον καί ἔμεινεν ἄνους, κυλισθεῖς εἰς τόν ποταμόν καί παρασυρθεῖς ὑπὸ τοῦ ρεύματος.

Ὁ φέρων αὐτόν ἐκ τῶν ὦμων του ἐβούτησεν εἰς τό νερό καί ἔτσι κατέρωθε νάσωθη. Συγχρόνως ἐβλήθη εἰς τήν κεφαλὴν ἡ κόρη μου Παρασκευούλα ἑτῶν 18 ἥτις ἐπίσης ἔμεινεν ἄνους.

Τήν στιγμήν ἐκεῖνην ἀκίνητησαν διά πυροβολισμῶν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους εὐρισκόμενοι εἰς τι σημεῖον Ἕλληνες Χωροφύλακες καί οὕτω κατέρωθε νά διασωθῶμεν ἡμεῖς.

Κατόπιν δ/γῆς τοῦ Γερμανοῦ Ἀρχιφύλακος ἐπετράπη ν' ἀνασύρωμεν τό πτώμα τῆς φονευθείσης κόρης μου καί τήν ἐνεταφιάσαμεν ἐκεῖ.

Τό πτώμα τοῦ φονευθέντος τόσον ἀγρίως υἱοῦ μου Δημητρίου 8 ἐτῶν δέν ἠδυνήθημεν ν' ἀνεύρωμεν καθ' ὅσον παρεσύρθη ὑπὸ τοῦ ρεύματος...

Πόσα δράματα, πόσες τραγωδίες ἐκεῖ στίς ὄχθες τοῦ Στρυμῶνα.

Ἐκατοντάδες τάπτώματα πού ἐξέβρασεν ὁ ποταμός ἐκεῖνα τά χρόνια στίς "Ἑλληνικές ὄχθες" τῆς Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς, Νιγρίτης.

Τά μάζευαν οἱ Ἕλληνες Χωροφύλακες καί προσπαθοῦσαν νά διαπιστώσουν τήν ταυτότητά των. Αὐτό τό πέρασμα συνεχίστηκε σέ ὅλη τήν Κατοχή.

Ὑπῆρχαν καί Ἕλληνες ὁδηγοί πού μέ ἀλοιρή ἀνελάμβαναν νά περάσουν τοὺς πρόσφυγες ἀπὸ ἀκίνδυνα "περάσματα".

Ἀλλά καί πάλιν ὅμως δέν ἔλλειπαν οἱ περιπτώσεις ἀποτυχίας πού ἐσημάνε θάνατον ἢ βασανιστικὰ μαρτύρια σέ περίπτωση συλλήψεως.

Ἀργότερα πολλά ἀπ' αὐτά τά "περάσματα" περιήλθαν στά χέρια τοῦ κομμουνιστικοῦ ΕΛΑΣ μέ ἀποτέλεσμα γιά νά περάσης θά ἐπρέπη ν' ἀποδείξη ὅτι εἶσαι μέλος κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων ν.

Ἄν ἦσουν ἐθνικῶν φρονημάτων τότε ἡ τύχη σου ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τήν διάθεσιν τοῦ "Κατετάνιου". Τίς πλοῦς πολλές φορές καί σέ ἐπνιγαν στό Στρυμῶνα καί ὁ θάνατος ἀπερίδετο στούς...Βουλγάρους.

Ὁ Στρυμῶνας τό θολό ποτάμι ἂν μοροῦσε νά μιλήσῃ, πόσα καί πόσα θά μᾶς ἐλεγε....

Ἀνάμεσα στά ἑρμανοκρατούμενα καί βουλγαροκρατούμενα ἐδάφη λειτουργοῦσε παράνομον μυστικὸν ταχυδρομεῖον. Ριφιζίνδουνοι Ἕλληνες ἀνελάμβανον νά μεταφέρουν λαθραία στήν πέραν τοῦ Στρυμῶνος

Ελλάδα καθώς και αντίστροφως, γράμματα, χρήματα και μικρά δέματα με μιάνικρή αμοιβή. Ανάμεσα σ'αυτούς ο πιο τίμιος και ο πιο λιανός ήταν ο Τάκης «αυτός η Τσιτσιλιμιτάς 16 ετών τότε. Προσέφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες στον τοιέα αυτό.

ΛΕΞΙΣ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Πολλοί Έλληνες που είχαν καταφύγει στην πέραν του Στρυμόνος Ελλάδα κατάφερναν έπειτα από πολλές προσπάθειες να αποσπάσουν μιάν άδεια για την μετάκληση και της οικογενείας των που υπέφερε στα βουλγαροκρατούμενα εδάφη.

Στό τέλος όμως του 1943 με την ολοφάνερη πιά ήττα του ^{Οα} Λέονος οι Έλληνες ήλπιζαν ότι θα έτελείωνε σύντομα ο πόλεμος και έλευθε-
ρώνοντο.

Πολλοί Έλληνες της Δράμας που είχαν επιτύχει την άδεια και είχαν υποβάλει τάσχετικά δικαιολογητικά στις βουλγαρινές αρχές θέλησαν να την άκυρώσουν.

Εύρισκαν άσικοπη πλέον την μετακίνησή των. Που να ήξεραν ότι η άποχή θα διαρκούσε, 1 άκόμη έτος.

Οι βουλγαρινές αρχές όμως δεν έδέχοντο την παραμονή των στην περιοχή Δράμας και τους έξηνάγκαζαν να φύγουν πέραν του Στρυμόνος δια της βίας.

Άκόμα και ως την ύστατη στιγμή έπερίωσαν άποχώρηση του Έλλη-
νικού πληθυσμού.

Οι άναχωρούντες με άδεια Έλληνες ταξίδευαν σιδηροδρομικώς και διήρχοντο από τό Σιδηροδρομικό σταθμό Παροϊών.

Ήμεϊ τους γινόταν ο τελευταίος έλεγχος από τους βουλγάρους χωροφύλακες και ή τελευταία έρευνα από τις βουλγαρινές τελωνια-
κές αρχές. Ήταν μία κανονική ληστεία. Γιατί με την βία των όπλων των άρπαζαν τά πάντα από τους άτυχους αυτούς Έλληνες.

ΔΙΑΡΗΓΕΣ

ΣΤΑ ΠΟΡΟΙΑ

Ο Σπύρος Λεων. Αναβαίτος κάτοικος Δράμας καταφθάνει την 23-9-
1943 στις Έλληνικές αρχές.

"Είς τόν Σταθμόν Παροϊών ήρευνήθησαν αϊ άποσκευαί μου και μο
άφήρεσαν τά τρόφιμα τά όποια έφερα μαζί μου (περί τάς 50 διαδας)
Επίσης μου άφήρεσαν 26.500 λέβα είς χαρτονρίσματα χωρίς να μου
παραδώσουν άπόδειξιν παραλαβής.

Τά τρόφιμα και τά χρήματα μου τά άφήρεσαν βούλγαροι Τελωνιακοί
υπάλληλοι παρουσία του βουλγάρου τελώνου.

Ραπτομηχανάς, υφάσματα, άσπρόρουχα, σκεύη είδη υποδύσεως

τρόφιμα και διτιμιμαλφές εύρουν εις τας αποσκευάς των Έλλήνων τό κατάσχουν παρά πάντα νόμον και δίκαλον . Χθές επί παρουσία μου έληστεύθη εις Έλλην εκ Πόντου . Τοῦ πήραν όλα τά Έλληνικά χαρτονομίσματα πού είχε μαζί του" .

Η Έφη Κων/νίδου κάτοικος Δράμας αφίχθη στη Θεσ/κη την 16-9-43 κι' έδωσε κατάθεση στις Έλληνικές αρχές .

"...ότι ^{απο}απέμεινε από τά αρπαντικά νύχια των Βουλγάρων στην Δράμα, έκατέφη και έλεηλατήθη εις τά Ποροδία" .

Παρόμοιες καταθέσεις έχουν δώσει και πολλοί άλλοι Δραμηνοί πού υπέστησαν τις ληστρικές αυτές έρευνες στον Σιδηροδρομικό Σταθμό Ποροδίων .

Η ληστεία εκ μέρους των Βουλγάρων τελωνοφυλάκων ήταν πλήρης και σπληματική .

ΚΑΒΑΛΑ-

ΧΛΑΚΙΔΙΚΗ

Ένας άλλος δρόμος ήταν η διαφυγή με πλοίαρια από την Καβάλα προς την Χαλκιδική .

Οι Δραμηνοί κατέβαιναν με διάφορα μέσα προς την Καβάλα .

Ένα από τά μέσα αυτά ήταν τό αυτοκίνητο τοῦ Βουλγαρικού Ταχυδρομείου Δράμας . Με 5.000 λέβα ανελάμβανε να μεταφέρει κάθε Έλληνα από την Δράμα στην Καβάλα .

Στην Καβάλα υπήρχαν μυστικά οργανωμένα "πρακτορεία ταξειδίων" .

Όλοι οι θαλασσινοί και φαράδες πού διέθεταν ένα πλοιάριον ανελάμβαναν με μιáμεγάλη χρηματική απομίσθ την μεταφορά από την Καβάλα στη Χαλκιδική . Αυτή η μεταφορά ήταν μόνον για πλουσίους γιατί απαιτούσε μεγάλα χρηματικά ποσά .

Πολλές φορές έπροδίδοντο και συνελλαμβάνοντο πριν να ξεκινήσουν

Άλλες φορές κατεδιώκοντο μέσα στη θάλασσα από τό Βουλγαρικό περιπολικό . Άλλά 90 % η απόδραση είχε επιτυχία .

Οι διαφεύγοντες έφταναν στο Τσάγεζι ή σε άλλη έρημη ακρογιαλιά της Χαλκιδικής, πού άνηκεν στην ερμανοκρατούμενη ζώνη .

Πολλοί έχασαν την ζωή τους σ' αυτές τις διαφυγές . Οι Βουλγαρικές αρχές τούς συλλαμβανόμενους άλλους έτυφένιζαν άλλους έφυλάκιζαν έπειτα από πολλά βασανιστήρια για μακρύ χρονικό διάστημα .

Πολλοί όμως έδολοφονήθησαν και από όρισμένους άπαισίους ξένους ναυτικούς, πού ήρχοντο στη Καβάλα με τά πλοιάριά των για έμπορικές έργασίες . Τούς έδολοφονούσαν για να τούς ληστεύουν .

Ήταν από τις μαύρες σελίδες της Κατοχής .

~~Η ΕΦΗ ΚΩΝ/ΝΙΔΟΥ~~

~~ΠΟΡΟΔΙΩΝ~~

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ἡ ζωὴ τῶν προσφύγων στὰ Γερμανοκρατούμενα ἐδάφη δέν ἦταν βέλεια ρόδινη.

Ἡ πεῖνα καὶ ἡ δυστυχία ἦταν ἀελωμένη στὴ ζώνη ποὺ διοικοῦσαν οἱ Γερμανοί.

Ἀναγκάζονται οἱ πρόσφυγες νὰ καταφεύγουν στὴ Γενική Διοίκηση Παιδονίας καὶ εἰδικά στὴν Ὑπηρεσία Προνοίας ποὺ διηύθυνεν ὁ τέως ἤμαρχος Δράμας Παζιώνης.

Σὲ προηγούμενο κεφάλαιο εἶδαμε ὅτι οἱ πρόσφυγες εἶχαν ὀργανώσει τοπικὲς ἐπιτροπές, ^{τῶν} ~~αὐτῶν~~ παρεχωρεῖτο στέγη καὶ στοὺς ἐγκαθισταμένους στὰ χωριά ἐδίδετο ^{καὶ} γεωργικὸς ἄλλος.

Ἀλλὰ ἐχρειάζοντο καὶ καθημερινὴ ἐργασία γιὰ νὰ ἐκσφαλίσθῃ ὁ ἐπιβίος.

Διηγόροι ἔγιναν αἰτησιογράφοι, ἔμποροι ἔγιναν πλανόδιοι μικροπωλητές. Ἀπιστήμονες ἔγιναν ἐργάτες. Ἄργατες ἔγιναν μαυραγοῖτες. Ἄλλος ἕνας προσεπάθησε νὰ ~~καταλάβῃ~~ ^{καταλάβῃ}. Ἀλλὰ διετήρησαν μεταξὺ τῶν μιᾶ χαρακτηριστικὴ ἐνότητα ποὺ τοὺς ὑπεβοήθησε νὰ περάσουν ὅσο τό δυνατόν πιο ἀνώδυνα τὶς κρίσιμες ἐκεῖνες ἡμέρες.

Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνηση τῶν Ἀθηνῶν τοὺς παρεστᾶθη μὲ κάθε δυνατόν τρόπο ἀρωγῆς. Αὐτὸ εἶναι μιὰ ἀλήθεια ποὺ ὁμολογεῖται ἀπὸ ὅλους. Ἀλλὰ οἱ ἀνάγκιστρων ἦσαν τεράστιες. Σὲ 170.000 ὑπολογίζονταν οἱ πρόσφυγες ἀπὸ τὰ βουλγαροκρατούμενα ἐδάφη. Ἀπ' αὐτοὺς οἱ 30.000 καὶ πλέον προήρχοντο ἀπὸ τὸν νομό Δράμας. Στὰ μέρη ὅπου ἐγκατεστάθησαν μετέδωσαν τὸν πατριωτικὸ παλλὸ τοὺς καὶ ἀγωνίσθησαν γιὰ τὴν ἀποτίναξη τῆς ξενικῆς κατοχῆς.

Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ τὰ ὄργανα τῆς βουλγαρικῆς προαγάνδας τοὺς κατεδίωξαν μὲ πολλοὺς ἐδολοφόνησαν.

Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ Γεωργίου Κουμτζέλη. Προπολεμικὰ ἦταν Γραμματέας στὴν Κοινότητα Ἀγίου Ἀθανασίου Δράμας. Στὴν Ἀποχὴ διέφυγε στὴν Γερμανοκρατούμενην Ἑλλάδα. Ἀπὸ τὴν Γενική Διοίκηση τοποθετήθηκε Γραμματέας στὴν Κοινότητα Βένης-Φλωρίνης. Ἀνέπτυξε κλούσια ἐθνικὴ δράση. ~~Σὲ~~ ^{Κάποιο} ~~πρωῖνό~~ ^{πρωῖνό} ἐνῶ ἐπὶ γαίηνε στὴν Φλωρίνα συνελήφθη ἀπὸ ὄργανα τῆς βουλγαρικῆς. Ὀχράνα καὶ ἐξετελέσθη λίγες ἡμέρες πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως.

Ἀλλὰ καὶ μέσα στὴ Θεσσαλονίκη οἱ πρόσφυγες μὲ τὴν καθοδήγηση τῶν προσφυγικῶν ἐπιτροπῶν τοὺς, ὑπεκίνησαν μεγάλες μαζικὲς ἐκδηλώσεις κατὰ τῶν βουλγάρων.

Ἰδίως τὴν ἐποχὴ ποὺ τμήματα τοῦ βουλγαρικοῦ Στρατοῦ διηλθαν ἐκτὸς τὴν παιδονικὴ πρωτεύουσα γιὰ νὰ ἐνισχύσουν τοὺς Γερμανοὺς

στόν πόλεμο έναντίον τῶν ἀνταρτῶν στή Κεντροική καί Δυτική Ἀνατολίαν.

Ὡς ἡ Θεσσαλονίκη παρέμεινε κλειστή καί σιωπηλή τήν ἡμέραν ἐκείνην σέ ένδειξη διαμαρτυρίας γιά τό πέραςμα τῶν βουλγάρων.

Οἱ Γερμανοί τά ἔχασαν μπροστά στή μεγαλειώδη αὐτήν ἐκδήλωση, καί δέν ἐπέτρεψαν τήν ἀφιξη ἄλλων βουλγάρων.

ΦΥΓΗ

ΠΡΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

Στή Δράμα στά Ἑλληνικά Ἑκπαιδευτήρια ἦταν ἐγκατεστημένα τά Γερμανικά Γραφεῖα εὐρέσεως ἐργασίας.

Οἱ Γερμανοί εἶχαν ἀποστείλει στάπολεμικά μέτωπα ὅλους τοὺς ἄνδρες τῶν.

Τά μετώπισθεν τά ἐργοστάσια πού παρασιεύαζαν τά ὑλικά τοῦ πολέμου εἶχαν ἀπομείνει χωρίς ἐργατικά χέρια. Εἶχαν ἀνάγκη ἀπό ἐργάτες ὅπως εἶχαν ἀνάγκη ἀπό στρατιῶτες.

Χωρίς τόν ἐργάτη πού παρασιεύαζε τά πολεμικά ὑλικά δέν ἦταν δυνατόν νά πολεμήσῃ ὁ Γερμανός Στρατιώτης καί ὁ πόλεμος θά ἐχάνετο. Ὅπως καί τελικά παρά τίς τρομερές γερμανικές νῆες οἱ Γερμανοί ἐμειλήθησαν ἀπό τήν ἑλλειψη ἐλασικῶν πολεμικῶν ἐφοδίων.

Ἡ Γερμανική προπαγάνδα ἀνεζήτησε τά ἐργατικά χέρια στοὺς κατοίκους τῶν ἀτεχομένων ἀπό τήν Ἑρμανία κρατῶν.

Ἡ προπαγάνδα τῶν ὑμιάχων ἀντέδρασε μέ ὅλη τήν δύναμή της. Γιτί ἡ ἐνίσχυση αὐτῶν τῶν ξένων ἐργατῶν στήν Γερμανικήν Οἰκονομία ἦταν πραγματικά ἀνυπολόγιστου ἀξίας.

Ἀλλά οἱ δυσμενεῖς συνθήκες διαβίσεως στά ὑπό κατοχήν ἐδάφη ἐξηνάγκασαν πολλοὺς νά καταφύγουν στά Ἑρμανικά ἐργοστάσια. Ἦταν γι' αὐτοὺς ἡ μοναδική λύση σωτηρίας.

Ὅτσι καί στή Δράμα. Μόλις ὀργανώθηκε τό Γερμανικό Γραφεῖο Ἑργασίας ἐσπευσαν πολλοί Ἕλληνες τῆς πόλεως καί τῆς ὑπαίθρου νά ἐγγραφοῦν.

Οἱ Γερμανοί ἔθεσαν ἀμέσως τοὺς ὑποψηφίους μετανάστες κάτω ἀπό τήν προστασία τους.

Οἱ Ἕλληνες ἐσώζοντο ἀπό κάθε βουλγαρική καταδίωξη.

Ὅσοι πεινοῦσαν, ὅσοι ἐπρόκειτο νά πῶνε στά καταναγκαστικά ἐργα τῆς Βουλγαρίας, ὅσοι κινδύνευαν νά φυλακισθοῦν ἀπό τοὺς βουλγάρους καί νά θανατωθοῦν ὅλοι ἔτρεξαν ἐκεῖ στό Γερμανικό Γραφεῖο εὐρέσεως Ἑργασίας.

Οἱ βούλγαροι βλέποντες ὅτι τοὺς διαφεύγουν τά οὐμάτά τους ἀντέδρασαν. Ἀρχισαν νά καθυστεροῦν τά διάφορα δικαιολογητικά πού ἔπρεπε νά ἐκδοθοῦν ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἑλλήνων, ὥστε ν' ἀναχωρήσουν

οι αποστολές και οι Γερμανοί να τους απορίψουν τις αιτήσεις.

Ευτυχώς τις περισσότερες φορές οι Έλληνες ένημέωναν τους Γερμανούς και έτσι έπετυγχάνετο ή εύνοϊκη διά τους Έλληνες λύση. Χιλιάδες Δραμηνοί έφυγαν τότε προς την Γερμανία.

Άνεις δέν μπορεί να τους προσάφη καμιά κατηγορία για την φυγή τους αυτή.

Ήπρεπε να έπιζήσουν σαν Έλληνες χωρίς να υποκύψουν στους Βουλγάρους και τό έπετυχαν.

Στην Γερμανία εργάσθηκαν σιληρά αλλά είχαν ικανοποιητική άμοιβή. Έστελναν έμβάσματα στις οίκογένειές των στον νομό Δράμας υποβοηθώντας την επιβίωσή τους.

Αλλά τό σπουδαιότερον ήταν ότι οι οίκογένειές των είχαν τώρα την Γερμανική προστασία και έτσι ήταν δύσκολο για τους Βουλγάρους να τις καταδιώξουν.

Μετά την Αποχή όλοι τους σχεδόν επέστρεφαν στο νομό Δράμας κι' έπετέλεσαν μέ τις γνώσεις που απέκτησαν στην Γερμανία, τά πιο προοδευτικά στοιχεία της περιοχής.

Ήταν λοιπόν ή μετάβαση στη Γερμανία των Έλλήνων Δραμηνών ένα θλιμμένο και έπωφελές για τον Έλληνισμό του Νομού Δράμας, τέχνασμα.-

---

ΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

Σε 9.000 περίπου ἐνέρχονται οἱ Ἰσραηλῖτες πού ζοῦσαν σέ ὅλη τήν Ἀνατολική Μακεδονία ἡ θράκη πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο.

Πεδίδονται σέ διάφορες ἐργασίες, ἀλλὰ ἰδιαίτερη ἦταν ἡ ἐπιτυχία των στὸ ἐμπόριο.

Φιλικές καὶ ἀγαθές ἦταν οἱ σχέσεις των μὲ τοὺς Ἕλληνες.

Μόλις εἰσῆλθαν στὴ Δράμα οἱ Βούλγαροι προσεπαθήσαν νά ~~τῶν~~ προσεταιρισθοῦν τοὺς Ἑβραίους καὶ νά τοὺ μεταχειρισθοῦν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων Χριστιανῶν. Οἱ Ἰσραηλῖτες ἀρνήθησαν. εἶναι πρὸς τιμὴν των καὶ ἀκόμα περισσότερο εἶναι ἱεῖοι τῆς εὐλῆς αὐτῆς γιατί ἐγνώριζαν πολὺ καλά τί τοὺς ἀνέμενε.

Τὰ πρῶτα μέτρα πού ἐλήφθησαν ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους ἐναντίον τῶν Ἑβραίων ἦσαν:

- α) Καταγραφή τῆς περιουσίας των, δήμευση τοῦ 20 % αὐτῆς καὶ δόσηυση τοῦ ὑπολοίπου.
- β) Ἡ ὑποχρεωτικὴ τοποθέτηση τοῦ κίτρινου πεντάλφα στὸ στήθος των καθὼς καὶ στίς πόρτες τῶν σπιτιῶν καὶ τῶν καταστημάτων των.
- γ) Ἡ ἀπεγόρευση κάθε ἐργασίας στοὺς Ἰσραηλῖτες.
- δ) Ἡ κατάσχεση ὅλων τῶν τιμαλφῶν.
- ε) Ἡ ἀπεγόρευση διελεύσεως τῶν Ἰσραηλίων ἀπὸ τὰ κεντρικὰ μέρη τῆς πόλεως καὶ τῆς εἰσόδου των στὰ δημόσια θεάματα καὶ κέντρα ψυχαγωγίας.

Ἡ ζωὴ τῶν Ἑβραίων ἐκτός ἀπὸ τίς παραπάνω καταπιέσεις ἦταν παρόμοια τυραννική ὅπως καὶ τῶν Χριστιανῶν Ἑλλήνων.

Στις 27-Ι-1943 γίνεται ἡ πρώτη ἐπιστράτευση πολλῶν Ἑβραίων γιὰ τὰ δημόσια ἔργα τῆς Βουλγαρίας. Στις 20-ΙΙ-43 οἱ Ἰσραηλῖτες αὐτεῖς στὸ λόφον τῆς Βουλγαρίας παραδίδονται στοὺς Γερμανοὺς πού τοὺς μεταφέρουν στὰ στρατόπεδα τοῦ θανάτου καὶ στὰ τρομερὰ κρεματορία.

Τὰ μεσάνυχτα τῆς 3-4- Μαρτίου 1943 οἱ Βούλγαροι συλλαμβάνουν ^{πολλοὺς} τοὺς Ἰσραηλῖτες τῆς Δράμας καὶ τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας- θράκης. Στὴ Δράμα τοὺς ἐγκλείουν στίς καπναποθήκες.

Ἐκεῖ σπεύδουν οἱ Ἕλληνες νά τοὺς δώσουν ὅτι ἔχουν γιὰ νά τοὺς βοηθήσουν στὸ ταξίδι χωρὶς γυρισμὸ πού ἔχουν νά κάνουν. Κλαῖνε οἱ Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες τῆς Δράμας γιὰ τὸν χωρισμὸ ἀπὸ τοὺς φίλους τους Ἰσραηλῖτες. Οἱ Ἰσραηλῖτες μετεφέρθησαν ἕλπιτα ἀπὸ 3 ἡμέρες στὴν Ἄνω Τρωμαγιά ἀπὸ ἐκεῖ στὴ Ντούμπνιτσα, μετὰ στὴ Λόφια καὶ τελικὰ στὸ Λόμ.

Οἱ Βούλγαροι τοὺς κατέκλεψαν καὶ τοὺς ἀφήσαν μακένδους καὶ περνασιένους νά δουλεύουν σὰν σκλάβοι στὰ διάφορα δημό-

σια ερχε της Βουλγαρίας . Στις 27-II-43 τούς παρέδωσαν τούς Γερμανούς .

Οι Γερμανοί τούς μετέφεραν στά φριχτά στρατόπεδα των δίκου όλα σχεδόν τά παιδιά αγόρια καί κορίτσια μέχρις ηλικίας 14 έτων τά εξανάτωσαν μέ ασφυκτικό κνή άέρια καί τά πράματα τά έλαψαν στά κρεματορία .

Οι υπόλοιποι έδούλευαν σάν σκλάβοι . Τακτικά έγίνετο ιατρική έπιθεώρηση . "Όσοι από τήν πείνα καί τρεκακουχίες δέν ήσαν σέ θέση νά προσφέρουν ικανοποιητικήν έργασία άπεστέλλοντο στούς θαλάμους άερίων δίκου εξανατώνοντο .

Η φρίκη τών στρατοπέδων αύτών άποτελεί μία από τίς μελανώτερες ηηλίδες της παγκοσμίου Ιστορίας .

Ελάχιστοι επέστρεφαν ζωντανοί στή Δράμα .

Εάν ένοειξη της εύγνωμοσύνης τών Έλλήνων Ισραηλιτών της Αιγύπτου γιά τήν άγάπη τών Χριστιανών Έλλήνων πρός όλους τούς Έβραίους της Ελλάδος στά χρόνια της άτοχής, έπεστάλη τό 1945 στήν Αρχιεπισκοπή Αθηνών μια Έλληνική σημαία κεντη μένη από κοπέλλες του Ισραήλ .

ΒΟΥΛΓΑΡΙΣΜΟΣ

ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Ἀπὸ τὰ μέσα περὶ τοῦ Ὀκτωβρίου 1941 ὅς ὡς εἶδαμε σὲ προηγούμενο κεφάλαιο οἱ Βούλγαροι διακόπτουν τὴν παροχὴν προστασίας πρὸς τοὺς Ἑλλήνας κομμουνιστὰς καὶ ἀρχίζουν μὲν ἐντυπωσιακὴ καὶ ἐντατικὴ δίωξή των.

Μελετώντας τὴν Βουλγαρικὴν ἱστορίαν κατέληξα σὲ συμπέρασμα ὅτι οἱ Βούλγαροι οὐκ εἶναι οὔτε κομμουνιστὰς οὔτε ἀντικομμουνιστὰς. Εἶναι ἀπλῶς Βούλγαροι σωβινιστὰς. Γι' αὐτοὺς ὁ ἐπιδειχθεὶς κατὰ τὴν κατοχὴ φανατικὸς ἀντικομμουνισμὸς τὸν ἀπεδείχθη τελικὰ ὅτι ἦταν ἀπλῶς Βουλγαρισμὸς τοῦ χειρόστου εἴδους. Ἀπέβλεπεν ὅχι στὴν καταδίωξιν τῶν κομμουνιστῶν ἀλλὰ κυρίως στὴν δολοφονίαν τῶν ἁγνῶν Ἑλλήνων Ὀθνικιστῶν.

Οἱ Βούλγαροι διέβλεπαν ὅτι ἐνῷ οἱ Ἑλλήνες κομμουνισταὶ μὲ τὴν ἀφέλῃ, προδοτικὴν καὶ ἀνόητην βουλγαροφιλίαν τῶν ἦταν, ἀκίνδυνοι ἀπέναντι οἱ ἁγνοὶ Ἑλλήνες Ὀθνικιστὰς μὲ τὸν φανατικὸν ὑπὸ κληρικειτικὴν καὶ πατριωτισμὸν των, ἀποτελοῦσαν τὸν ὑπέρτατο γι' αὐτοὺς κίνδυνον. Καὶ εἶχαν ὁρμὰς προβάλλει. Μὲ τὸ κάλυμμα λοιπὸν τοῦ ἀντικομμουνιστικοῦ ἁγῶνος, γιὰ νὰ μὴν εἰσπράττουντο σὲ ἐγκληματικὸ τὸν ὄργιο, ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς πατριώτες των, ἐπεδόθησαν ἀνενόχλητοι στὴ συνέχισιν τοῦ ὄργου τῆς ἐξοντώσεως τῶν ἁγνῶν Ἑλλήνων.

Ἀντικατηρήριζαν σὺν κομμουνιστῇ μάθε Ἑλληναπατριώτῃ καὶ ἔτσι τὸν ἐξόντωνον ἀνενόχλητοι. Ὁ θάνατος μὲ βασανιστὴν καὶ ζυλοδαμοὺς ἦταν συνηθεὶς φαιδόμενον.

^{ἐντυπωσιακὴ} τὸν καμιά φοὰ συνελάμβαναν κανένα κομ/στὴ ἐφρόντιζαν νὰ εἶναι ἡ τιμωρία του. Παρέχον ἔτσι τοὺς Γερμανοὺς τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ, κατὰ τῶν Ἑλλήνων, δραστηριότης των, ἀποβλέπει στὸν ἀντικομμουνιστικὸν ἁγῶνα καὶ ὅχι στὴν ἐξόντωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΚΑΤΑΒΛΕΠΤΑΙ

ΣΤΗ ΔΡΑΜΑ

Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ κατάθεσις στίς Ἑλληνικὰς Ἀρχὰς τοῦ Νικολάου Στ. Πολυδώρου, καθεῖκου Δράμας.

" Κατὰ τὴν 15ην Σεπτεμβρίου 1941 ἦλθεν εἰδικὸν Βουλγαρικὸν ἐκτελεστικὸν ἀπόσπασμα στὴ Δράμα ἐκ 12 ἀνδρῶν φερόντων πολιτικὴν περιβολήν, ἀλλὰ μὲ ὅπλα καὶ μάχιστα καὶ μὲ ἐν ὁλοπολυβόλον.

Ἀρχηγός αὐτοῦ ἦτο ὁ Βασίλειος Γεωργῆφ, Δ/ντῆς τῆς ἀσφαλείας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Αἰγαίου, μέ ἐδρα τὴν Εἰρήνη.

Τὸ ἀπόσπασμα ἔβαινεν εἰς τόξοδοχεῖον "Θεσσαλονίκη" εἰς το ὁποῖον ἦμουν ὑπάλληλος. Σκοπὸς τῆς διαδρομῆς αὐτῆς ἦτο ἡ καταδίωξις τῶν κομ/στῶν. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐρεῦνης πρὸς ἀνακάλυψιν τούτων, ἐτοποθέτουν ἐνέδρας καθ' ἐκάστην νύκτα, αἵτινες ἐφόνευον πάντα κυκλοφοροῦντα εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ πάντα εἰσερχόμενον ἢ ἐξερχόμενον ἐκ Δράμας.

Ἐκτός τῶν οὕτως ἐκτελουμένων εἰσῆρχοντο εἰς τὰς οἰκίας, συνελάμβανον κυρίως ἐθνικοφρονῶντας καὶ ἐξετέλουν ἄνευ διαδικασίας τούτους.

Μεταξύ τῶν ἐκτελουμένων ἦτο πάντως καὶ εἰς ἀριθμὸς κομ/στῶν, περὶ τοῦ ὀνόματος κυρίως τῶν ὁποίων ἐγίνετο θόρυβος, ὅτι ὤθθεν ἐξετελέσθησαν, ἐνῶ προσεπάθουν νὰ δραπέτευσωσιν. Εἰς ἄλλας οἰκίας πάλιν ἐκτός τῶν συλλήψεων προέβαινον εἰς λεηλασίας, ἀφαιροῦντες πᾶν πολῦτιμον. Ενθυμοῦμαι π.χ. τοιαύτας λεηστευθεῖσας οἰκίας τοῦ Ἰωάννου Λαζαροπούλου (ὁδὸς Σάλωμοῦ), Χρυσῆς Βουγιουκλή (ὁδὸς Σολωμοῦ), Βύριπιδου Βαφείδου (ὁδὸς π.Τσαλδάρη), Πολυδώρου Νικολάου....".

Αὐτὸς ἦταν ὁ Βουλγαρικὸς Ἀντικομμουνιστὴς.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΝ

Στις 15 Ἰανουαρίου 1942 τὸ ἀπόσπασμα τοῦ Βουλγάρου Βασίλ. Γεωργῆφ, συνεχίζοντας τὴν ἐγκληματικὴν του δραστηριότητα συνέλαβε 40 Ἕλληνες. Ἀπ' αὐτοὺς ἐκέλεζαν 10 ἄτομα τὰ ὁποῖα καὶ ἐδολοφόνησαν μέ τῇ κατηγορίᾳ ὅτι ὤθθεν ἦταν κομμουνισταί. Ἀλλ' ὅμως οἱ δολοφονηθέντες δέν εἶχαν οὐδέποτε καμμία χέση μέ τὸν κομμουνισμό.

Μέ τὸ πρόσχημα τῆς ἐρεῦνης γιὰ τὴν ἀνακάλυψιν....κομμουνιστῶν προέβαινε σέ λεηλασία διαφόρων Ἑλληνικῶν σιτιτῶν. Χρυσὰ καὶ ἄλλα τιμαλφῇ καθὼς καὶ κάθε εἶδος πού μπορούσεν εὐκολὰ νὰ πωληθῇ ἀποτελοῦσαν τὸν κύριον στόχον τῶν ἐρευνῶν τῶν.

Ο ΔΗΜΙΟΣ

ΑΡΧΙΚΗΠΟΥΡΟΣ

Ὁ Βούλγαρος ἀρχικηπουρὸς τοῦ Δήμου Δράμας ὑπερηφανεύετο ὅτι εἶχε δολοφονήσει 88 Ἕλληνες καὶ ὅτι πολὺ σύντομα θὰ τοὺς ἐφτανέ στὸν ἀριθμὸ 100.

Στις 14-6-1942 Βούλγαροι χωροφύλακες κρατοῦσαν τὸ κομμένο κεφάλι ἐνός σκοτωμένου Ἑλλήνος ἀπὸ τὰ κύργια καὶ τὸ ἐπεδείκνυναν μέ ὑπερηφάνεια στοὺς κατοίκους τῆς Δράμας.

Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1942 πέθανε ἀπὸ τὸν ἀνελέητο ξυλοδαρμὸ τῶν Βουλγάρων ὁ Δημ. Καραβίδας βαφέας ἀπὸ τὴν Δράμα.

Ο ΛΓΑΛΛΑ

ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΛΟΓΟΥ

Ὁ Ἑλληνας ὑπάλληλος τοῦ Δήμου Δράμας Ἰωάννης Ἰωργίου = σέ κατάθεσή του πρὸς εἰς πέραν τοῦ Στρουιῆνος Ἑλληνικές Ἀρχές καταθέτει, ὅτι με ἐντολή τοῦ Ἑλληνα Ἡμετέρου Δράμας Ἀθανασ. Τριανταφυλλίδου ἔκρινε μέσα στή γῆ, ~~πρὸ~~ ἄγαλμα τοῦ Ἑλλήνου ἀντάρτου, τὴν Ἑλληνική σημαία τῆς Δημαρχίας, τρεῖς εἰκόνες τοῦ ^{βασιλέως} βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου καὶ τὸ ἀπόρρητον ἀρχεῖο τοῦ Ἑλλήνου Δημάρχου.

Δυστυχῶς στὶς 15 Ἀπριλίου 1942 ἀνεκαλύφθη ἡ κρύπτη με ἄπο τέλεσμά ὅσοι ὑπεβοήθησαν στήν ἀπόκρυψη νὰ συλληφθοῦν καὶ νὰ βασανισθοῦν ἀπάνθρωπα. Δύο μάλιστα πέθαναν ἀπὸ τὰ βασανιστήρια. Οἱ ὑπόλοιποι ἀφέθησαν ἐλεύθεροι. Ἐπειτα ἀπὸ μῆνες μετὰ διάφορες πολυδάπανες δημοδοκίες βουλγαίων ἀξιωματάρχων.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

ΤΟΥ ΡΟΥΜΕΛΙΑΝΟΥ

Ἡ Παναγιώτα σύζυγος Β. Αὐτσίσταλη κάτοικος Δράμας καταφυγούσα στή Θεσσαλονίκη στὶς 2-6-1944 καταθέτει στὶς ἐκεῖ Ἑλληνικές Ἀρχές:

" Πρὸ ἡμερῶν ἐδολοφονήθη ὑπὸ Βουλγάρων ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ γέροντος καφεπώλης Ἰωάννης Ρουμπαζώτης ἀπὸ τὴν Ἡπειρο. Οἱ Βούλγαροι τοῦ ἀφῆραν 40 χρυσὰ εἰκοσόφραγμα καὶ 100.000 λέβα. Τὸ πτώμα τοῦ ἔμεινε ἔταφον περὶ τὰς τέσσαρας ἡμέρας".

Γιὰ φόνους Ἑλλήνων καταθέτει καὶ ὁ Ἀνέστης Πέτρος κάτοικος Δράμας στὶς 23-4-1944.

8 ΝΕΚΡΟΙ ΕΛΛΗΝΟΜΑΙΔΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιος Χαραλαμπίδης ἀπὸ τὴν Νέα Ἀμισσό καταθέτει στὶς 19-2-1944.

" Ὁ Βούλγαρος ἀστυνόμος τοῦ χωριοῦ μας, δέρνει ἀνηλεῶς τοὺς Ἑλληνας. Δι' ἀσπιάντους ἀφορίας μᾶς φυλακίζουν.

Πρὸ ἐνός μηνός μετέβην εἰς Δράμαν δι' ἐργασίαν. Πρὸ τοῦ δικστικτοῦ Μεγάλου εἶδα 8 πτώματα ἀποκεφαλισμένα ἀνήκοντα εἰς νεαροὺς Ἑλληνόπαιδας ἡλικίας 18-20 ἐτῶν. Κανεὶς δὲν ἐκληροφώρηται τὴν αἰτίαν τῆς ἐκτελέσεώς των".

ΚΑΤΑ ΝΕΥΡΟΚΟΝΙ

Σὲ ὅλη τὴν διάρκεια τῆς κατοχῆς δὲν σταμάτησαν οἱ ξυλοφορμοὶ καὶ τὰ ἄλλα βασανιστήρια σὲ ὅσους τῶν ἐλαχίστων Ἑλλήνων πού εἶχαν ἀπομείνει στὸ "ευροκόρι".

Οὔτε οἱ βίαιοι τῶν Ἑλληνίδων σταμάτησαν.

Ἀνάμεσα στοὺς Βουλγάρους βασανιστὲς διεκρίνοντο γιὰ τὴν θηριωδία τοὺς καὶ τῆς πληθώρα βίαιων Ἑλληνίδων πού εἶχαν διαπράξει ὁ Βούλγαρος κοινοτικὸς Χωροῦ καὶ Λέκας Νικ. Λαζάρωφ

καταγόμενος από τό Όγκνιάνοβο της Βουλγαρίας καί ὁ Βούλγαρος Ἀγροφύλακας Ἰωάννης Πελέτιουφ.

Συνεργοί καί ἠθικοί αὐτουργοί στά ἐγκλήματα αὐτῶν των ἀνθρωποδόρφων κτηνῶν ἦσαν ἐξωμότες Ἕλληνες Σλαυοφώνοι πού εἶχαν προσχωρήσει ἀπό τά χρόνια τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῆνος στή Βουλγαρικὴ Ἐξαρχία καί ἀπέκτισαν κατά τήν ἑκτοχή τήν Βουλγαρικὴν ὑπεκκοδότητα.

Τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1944 μέ τήν ἀ σχώρηση ἀπό τήν Μακεδονία τῶν Βουλγαρικῶν Στρατευμάτων κατέφυγαν καί οἱ ἐξωμότες αὐτοί μαζί τους στήν Βουλγαρία ὅπου εὐρίσκονται μέχρι σήμερα κατέχοντες θέσεις στό Κομμουνιστικό Κόμμα Βουλγαρίας.

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ

Στίς 12 Σεπτεμβρίου 1943 ἐπὶ κεφαλῆς οὐλαμοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ φθάνει στό χωριό Χαριτωμένη ὁ Βούλγαρος Ταγματάρχης Ἀθανασ. Στόεφ καταγόμενος ἀπό τό Ρουχτσούμιο ἢ Μελίνα τῆς Βουλγαρίας. Μαζί του εἶναι ὁ Βούλγαρος Λοχαγός Ἰβάν Κατσάρωφ καί ὁ Λοχίας Ἀλεξαντερ Βασίλωφ καταγόμενος ἀπό τή Γούσια- Δουνάβεως Βουλγαρίας.

Συλλαμβάνουν καί ἐκτελοῦν 22 ἄτομα.

Ὁ Κρηστός Ἀναστ. Μιρετζῆς κάτοικος Χαριτωμένης Δάμας καταθέτει τήν 30-9-43 στίς Ἑλληνικές Ἀρχές Θεσσαλονίκης ὅπου κατέφυγε, τάκιδι τουθα.

" Αἱ Βουλγαρικαί Ἀρχαί πληροφορηθεῖσαι ὅτι εἰς τήν περιοχὴν Μόζ Ντάγ / Μενοίκιον ὄρος/ μεταξύ Σερρῶν καί Δράμας ἐνεφανίσθη μικτὴ κομμουνιστικὴ Συμπορία /βουλγάρων καί Ἑλλήνων κομμουνιστῶν/ διέταξαν τήν σύλληψιν Ἑλλήνων ἐκ τῶν χωρίων Καλλῆς Βούτης Χαριτωμένης καί Μικροπόλεως.

Ἐντάῃ τήν 12-9-1943 ἀφίκετο ἐκ Δάμας εἰς Χαριτωμένην ἀπόσπασμα δυνάμεως οὐλαμοῦ μετὰ τοῦ Βουλγάρου λοχαγοῦ Κατσάρωφ, ὅστις προέβη ἀμέσως εἰς τήν σύλληψιν τῶν ἀρρένων ἀτόμων ἐκείτης οἰκογενείας τῆς ὁποίας ἐτύγχανον ἀπόντα ἄτομα καί τὰ ὅποια πρό πολλοῦ καιροῦ εἶχον μεταναστεύσει λαθραίως εἰς Θεσσαλονίκην, διὰ ν' ἀποφύγουν τὰς Βουλγαρικὰς ἐπιδιώξεις.

Κατὰ τοὺς Βουλγάρους ὅπως τὰ ἀπόντα ἄτομα πιθανόν νά ἦσαν τότε οὐντα τήν ἐν λόγῳ συμμορίαν εἰς τήν περιοχὴν ταύτην.

Συνελήφθησαν δέ οἱ ἐξῆς ἐκ Χαριτωμένης:

Ι) Κων/νος Τριανταφυλλίδης ἐτῶν 60 μετὰ τοῦ υἱοῦ του Ἰωργίου ἐτῶν 19, πρό μιᾶς ἐβδομάδος ἐπανακάμφαντος ἐκ Γερμανίας ὅπου εἶχε μεταβεῖ ὡς ἐργάτης διὰ ν' ἀποφύγῃ τὰ δεινὰ τῶν Βουλγάρων.

- 2) 'Ηλίας Χαράλαμπίδης μετά τῶν δύο υἱῶν του Χρήστου ἐτῶν 18 καί Γεωργίου ἐτῶν 14.
- 3) Δαράλαμπος Δεκλειδης ἐτῶν 40
- 4) 'Αθανάσιος Πικαδόπουλος ἐτῶν 40
- 5) Χαράλαμπος 'Αλευθεριάδης ἐτῶν 45
- 6) 'Ηλίας 'Αθανασιάδης ἐτῶν 50
- 7) Μιχαήλ Μιχαηλίδης ἐτῶν 14.
- 8) 'Ανέστης Λατζίδης ἐτῶν 25
- 9) - 'Ιωάννης Τσιγγέλης ἐτῶν 66
- 10) Κων/νος Λυμεωνίδης ἐτῶν 40.
- 11) Δημήτριος Σιχερλῆς ἐτῶν 43
- 12) Μιχαήλ Σιχερλῆς υἱός τοῦ ἀνωτέρω ἐτῶν 22
- 13) Παναγιώτης 'Ιορδανίδης ἐτῶν 38
- 14) 'Αναστάσιος 'Ιορδανίδης, ἑδελφός του ἐτῶν 35
- 15) Κων/νος 'Ιορδανίδης υἱός του ἐτῶν 15
- 16) Τριαντάφυλλος Τριανταφυλλίδης ἐτῶν 35
- 17) Βασίλειος Μερβερίδης ἐτῶν 45
- 18) Βλάχος Σαρακατσάνος ἀγνώστου ἐπωνύμου
- 19) ἑτερος ἐπίσης ἐκ Μικροπόλεως ἀγνώστου ἐπωνύμου ὅστις εἶναι γαμβρός τοῦ 'Αθανασίου Δασκάλου.

Πάντες οἱ ἀνωτέρω ἐξετελέσθησαν ὁμαδικῶς διὰ πολυβόλου τὴν 15ῃ Σεπτεμβρίου 1943 βορείως τῆς Δαρτωμένης.

Διοικητὴς τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος ἦταν ὁ Βούλγαρος Λοχαγός 'Ιβάν Κατσάρωφ. Οὗτος ἐφιλοξενήθη ἀπὸ 13ης μέχρι 15ης Σεπτεμβρίου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ υἱοῦ Κων/νου Τριανταφυλλίδου μετὰ 25 στρατιωτῶν του, ^{τυχόν} ~~τοῦ~~ ἐξαιρετικῶν περιποιήσεως. Εἰς τὸ τέλος ὅμως συνέλαβεν καί αὐτόν τὸν ἴδιον μετὰ τοῦ υἱοῦ του Γεωργίου καί τοὺς ἐτυφέκισεν.

Εἰς μάτην ὁ, ἀτυχὴς οὗτος Ἕλλην ἐελιπάρει τὸν βούλγαρον ἄλξιμόν νά χαρίσῃ τὴν ζωὴν τουλάχιστον τοῦ υἱοῦ του.

Μετά τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἐξαπελύθη ἀγρία τρομοκρατία εἰς ὅλοκληρον τὴν περιφέρειαν διὰ συλλήψεων, δαμῶν, φυλακίσεων, καί ἐκτοπίσεως κατοίκων τῶν πέριξ χωρίων Μικροπόλεως, Καλλῆς Βρύσης, Καλλιθέας, Γραμμῆς κ.λ.κ."

Στις 9-5-1944 Ἕλληνες ἀντάρτες συμπλέκονται στό Μενοίκιον ὁρος μέ τιμήματα Βουλγαρικῆς Ἀρατοῦ.

Ἀγρία τρομοκρατία ἐξαπολύεται σέ βάρος τῶν Ἑλλήνων τῇ περιοχῇ.. Τὸν 'Ιούνιο τοῦ 1944 ὁ Βούλγαρος Ἀνθ/γός Πιμίτρι Σισιῶφ, ἔρχισε νά ἐπεκτείνῃ τὴν "ἐρωτική" του δραστηριότητα καί στήν Δαρτωμένη. Ἀρχισε νά καλῇ ὁθον γιά ἀνάκριση ὠραῖες Ἑλληνίδες καί στή Μικροπόλη. Τίς περισσότερες μέ τὴν ἀπειλή τοῦ ὄλου του τίς ἐβίασε αὐτὸς καί οἱ στρατιῶτες τ.υ.

Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1944 φθάνει ὁ ἴδιος μὲ τὸ ἀλόσπασμά του στὴ
Ἀριτωμένη καὶ γιὰ νὰ τρομοκρατήσῃ τοὺς κατοίκους κυρπολεῖ
τὰ σκίττια τῶν Περικλῆ Γονατιάδου, Δαβίδ Τσεγγέλη, Ἐλευθε-
ρίου Βασιλειάδου καὶ ἑπτὰ ἄλλα οἰκήματα.

Δαρατηριστικὴ εἶναι καὶ ἡ κατάθεσις πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν
Ἀρχὴν τοῦ ἑωργίου κίβου ἀπὸ τὴν Χαριτωμένη.

" Κατ' ἔλαν Ἀθῶν ἐξυλοκοπούμεθα ἐξέει ψευδῶν κατηγοριῶν
τὰς ὁποίας δημιουργοῦν οἱ Βούλγαροι Αστυνομικοὶ εἰς βάρος
μας. Οὕτως ἐφυλακίσαν τοὺς συγχωριανοὺς μου Βασίλ. Ζαμπί-
την, Σάββαν Νταουτζήν καὶ Ν. Παπαδόπουλον ἀνευ οὐδεμιᾶς
αἰτίας".

Οἱ Περικλῆς Γονατιάδης, Λεωνίδας Δεληγιαννανίδης καὶ Ἡ-
ρακλῆς Σάββας ἀπὸ τὴν Ἀριτωμένη καταθέτους εἰσίσης:

" ... Ὑπὸ τὸ προσχῆμα ὅτι κρύπτομεν ὅπλα μᾶς συνέλαβον
καθὼς καὶ ἄλλους καὶ μᾶς ἐξυλοκόπησαν ἀγρίως. Εἰσίσης μᾶς
ἀφῆρεσαν τὰ χρήματά μας καὶ τὰ τιμαλφῇ....."

ΜΙΚΡΟΠΟΛΗ

Τὴν 8 Φεβρουαρίου 1944 φθάνει στὴ Μικρόπολη ἐπὶ κεφαλῆς
διμοιροῦν Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ ὁ Βούλγαρος Ἀνθ/γός Ντιμίτρι
Σιμόφ καταγόμενος ἀπὸ τὸ Σιερπαντί Βουλγαρίας. Ἰαπὸ τὴν
ἡμερὰ αὕτῃ μέχρη τὸ τέλος τῆς Βουλγαρικῆς κατοχῆς ὁ, κτηνώδης
αὐτός Ἀνθ/γός ἐβασάνιζε καθημερινὰ τοὺς κατοίκους τῆς
Μικροπόλεως με κἄθε τρόπο.

Ἀφάνταστα εἶναι τὰ μαρτύρια πού υπέστησαν οἱ ἄνδρες
ἀπὸ αὐτόν. Ἀπὸ τὰ τρομερὰ βασανιστήρια πού τοὺς ἐπέβαλε
κατέστησαν ἀνάπηροι πολλοὶ κάτοικοι τῆς Μικροπόλεως ὅπως
ὁ Κων/νος Κασαντρίδης, ὁ Στέργιος Μελέχρας, ὁ Κων/νος Χη
Παναγνωτίδης, ὁ Δημήτριος Ἀδαμίδης καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Τίς νύκτες αὐτὸς ὁ "γεμναῖος" ἀνθυπολοχαγός ἐπεδίδεδε στὸν
βιασμό Ἑλληνίδων. Μετὰ τὸν βιασμό τίς παρέδιδε στὴ διμοιριά
του γιὰ νὰ τίς βιάσουν καὶ οἱ Βούλγαροι Στρατιῶτες του. Στούς
βιασμούς ἐλάμβανε μέρος καὶ ὁ Βούλγαρος Κομιτατζῆς Κόστα
Βοζίκι Μπότσεφ ἀπὸ τὸ Ἄνω Ἀευροκόπι. Ἐγεύετο κι' αὐτός τὰ
ὑπολείματα τῆς εὐτυχίας τοῦ κ. Ἀνθυπολοχαγοῦ σὰν τὰ τσακάλια.

Στίς 9-5-1944 Ἕλληνες ἀντάρτες συμπλέκονται μὲ τμήμα Βουλ-
γαρικοῦ Στρατοῦ. Τὴν ἐπομένην οἱ Βούλγαροι στρατιῶτες εἰσέρ-
χονται στὴ Μικρόπολη κυρπολοῦν 30 περίπου σκίττια καὶ δολο-
φονοῦν ἀθώους Ἕλληνες. Κατόπιν μεταβαίνουν στὴ Ἀριτωμένη
ὅπου συνεχίζουν τὸ καταστρεπτικὸν τῶν ἔργων.

KOKKINOΓΕΙΑ

Ὁ Βούλγαρος ἀρρέοντας τῶν Κοκκινογεῖων Παζίζλ Ρωμάνσκυ
ἀπὸ τὸ Δὸμ Παλάγκα τῆς Βουλγαρίας εἶχε δύο " χόμπυ".

Νά ξυλοκοπή ἄγρια Ἕλληνες καί νά βιάζη Ἕλληνοίδες.

Συνελάμβανε κάθε μέρα από ένα Έλληνα και άφου όλη τήν ημέρα τόν βασάνιζε τό βράδυ τόν έκλεινε στό Άστυνομικό κρατητήριο.

Ἐκεῖνος ζωσιμένος τό πιστόν του πήγαινε στό σπίτι τοῦ κρατουμένου. Μέ τήν ἀπειλή τοῦ ὀπλου καί τήν ὑπόσχεση νά τόν ἀπελευθερώσῃ ἐπιχειροῦσε νά βιάσῃ τήν γυναῖκα του. Ἄλλες ὑπέκυπταν ἄλλες τοῦ ξέφευγαν.

Ἐπίσης μὲ τὸ σύστημα τῆς "δυμοτομήσεως" κατεδάφισε ἀρκετὰ σπῆτια Ἑλλήνων.

ΔΟΞΑΤΟΝ

Τόν Αύγουστο του 1942 ο Βούλγαρος Μπόρκο της Κοινότητας Δοξάτου Έδωρος Καραβανέφσκη και ο Βούλγαρος Ένωμ/χης της υπηρεσίας Ασφαλείας Δοξάτου Κάλλιας Μούτερ από τό άνω Νευροκόπι συνέλαβαν τόν Άριστομένην Κινηματοθέτη Κιάντη 74. Χατζηδημητρίου έτών 75 και τόν τέρ τον Καπατσεμδένην έτών 74 και τούς έξυλοκόπησαν τόσο πολύ ώστε μετά από τέσσερες ήμέρες πέθαναν.

Τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1942 ὁ Κώστα Μίτσεφ Βούλγαρος Χωρ/κας
μπήκε νύκτα μέ τήν βία στό σπίτι τοῦ Νικόλα Μίσινα καί ἐβίασε
τήν θυγατέρα τοῦ Πολυ ξένη μέ τόση βαρβαρότητα ὥστε αὐτή
πέθανε ἀπό τήν ψυχική ταραχή αὐτοῦ τῆς ἐπέφερε. Τόν Ἰούνιο τοῦ
1943 ὁ Βούλγαρος Ἀγροφύλακας Δοξάτου Συμεών Τσιμπίρσκι ἀπό
τό Λιουστενδόηλ τῆς Βουλγαρίας συνέλαβε μέ τήν βία τρεῖς
ῥαῖτες νεαρές γυναῖκες τοῦ Δοξάτου καί τάς ἐνέκλεισε σ' ἓνα
σπίτι. Ἐκεῖ ἀφοῦ τίς ἐβίασε ὁ ἴδιος τίς ἐξηνάγκασε νά
δεχθοῦν καί ἄλλους Βουλγάρους Στρατιωτικούς καί Πολῖτες.
Ἀπό ἐκεῖνη τήν ἡμέρα δέν τίς ἐτρέφε νά ἐπιστρέφουν στά
σπίτια των. Τίς μετέβαλε σέ κόρνες γιά τά ὄργια τῶν Βουλγάρων
Ἀξιωματούχων. Τά χρήματα τά κατακρατοῦσεν ὁ ἴδιος. Σ' αὐτές
προσέφε εἰ μόνον ἓνα πιάτο φαγητό, κανένα γυναικεῖο ἐσώρουχο
καί πολύ....ξύλο.

Ἔλχε δ' ἡλαδὴ δημιουργήσει ἕναν οἶκον ἀνοχῆς.

Τὰ ὀνόματα τῶν γυναικῶν αὐτῶν δὲν ἀναφέρονται δι' εὐνοήτους λόγους. Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1943 ὁ Μίντζιο Ζαχ. Γκιτζῶφ, Βούλγαρος ἐνωμ/χης, ἀγνώστου τόπου καταγωγῆς, συνέλαβε τὸν Νικόλαο Πάσκα, πατέρα τῆς δύστυχης Πολυξένης, καὶ τὸν ἐβασάνισε τόσο ἀπάνθρωπα ὥστε ὁ ἄτυχος πατέρας πέθανε. Τὸν ἴδιο μῆνα ὁ Βούλγαρος Λωρ/κας Τάσκιου Βασίλειφ συνέλαβεν τὴν Α. Ζ. τὴν

Ο: ΤΑΓ/ΧΗΣ ΜΠΟΥΓΑΖ

Ο Άποστρατος Ταγ/χης Χωρ/ικής Απουγής Δημήτριος έχει πωρά-
σει μιάν έμπεριστατωμένην έκθεση για τήν Βουλγαρική κατοχή
στό Δοξάτο. Από αυτήν τήν έκθεση παραθέτουμε τό ακόλουθον
απόσπασμα:

Ἐπίσης ἐκακοποίησεν τοὺς Ἀλέξανδρον Παλιάντην, Ἀλέξανδρον Δασκαλίαν καὶ Ἀθανάσιον Καρατσεμντένην οἵτινες συνεχεῶς τῶν κακοποιήσεων παρέμεινον κληήρεις ἐκεί τριμήνον.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1942 ὁ Δασκάλωφ συνέλαβεν καὶ ἀπέστειλεν ἔξορίαν εἰς Κομπάνοβον- Βουλγαρίας 40 κατοίκους Δοξάτου, οἱτι-
νες ἐκεῖ ὑπεχρεώθησαν εἰς καταναγκαστικά ἔργα κατασκευῆς σιδη-
ρᾶς γραμμῆς καὶ γαλαριῶν (τοῦνελ) θερόμενοι καὶ ὑποσιτιζο-
μενοι ἐπὶ ἐξάτηνον.

Ἐπεὶ οὖν οὕτως ἐστὶν, ὑποχρέωσεν τοὺς κατ' ἴκους νὰ ἐμβουλαιοῖσιν τὰ νόμιμα τῶν μέμβουλων κατὰ τὰς ἐκτελέσεις εἰς τὸ καὶ Ω.

• / •

Ἐφήρμοσεν μετ' ἐμείζοντος αὐστηρότητος τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ὀμιλίας τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Κατεδάφισεν πολλά οἰκίας καὶ ἐπὶ τὰ οἰκοδομίσματα ὑλικά αὐτῶν κατεσκεύασεν ὁλόκληρον συνοικισμὸν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν βουλγάρων ἐποίκων, ὑποχρεώσας τοὺς κατοικοῦντας τὸσον εἰς ἀγ-
γαρείαν διὰ τὴν κατεδάφισιν τῶν οἰκιῶν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀνέ-
γερσιν νέων τοιοῦτων.

Ἀφῆρσεν ἀπὸ τοὺς κατοικοῦντας τὰ καλύτερα χωράφια καὶ τὰ ἔδωσεν εἰς τοὺς νεοαφιχθέντας ἐποίκους ὑποχρεώσας τοὺς πα-
λαιούς κατόχους τῶν νὰ ὀργωνοῦν νὰ σκαλίσουν, θερίζουν ἀλω-
νίζουν καὶ παραδίδωσιν τὴν συγκομιδὴν ἐτοιμὴν εἰς τοὺς νέ-
ους κατόχους τελείως δωρεάν.

ὑποχρεώσας τοὺς κατοικοῦντας νὰ πωλῶσι τὰ κατὰ τῶν εἰς
ἐξευτελιστικὰς τιμὰς, οὐδεὶς δ' ἐτόλμα ν' ἀρνηθῇ τὴν πώλησιν.
Ὁ Γεώργιος Ζεγγίλης ὅστις ἤρνηθη τὴν πώλησιν τῶν κτηνῶν του
εἰς ἐξευτελιστικὴν τιμὴν, ἐδάρη μέχρις ἀναισθησίας.

Ἀπαγόρευσεν τὸ χρωματισμὸν τῶν οἰκιῶν διὰ λευκοῦ καὶ
κυανοῦ χρώματος καὶ ἐπέβαλεν τὸν χρωματισμὸν δι' ἐρυθροῦ καὶ
πρασίνου. Ἐπίσης ἀπαγόρευσεν εἰς τὰς γυναῖκας νὰ ἐνδύωνται
ἐν λευκῶν καὶ κυανῶν φορεμάτων. Τοῦτο ἐπραττεν διότι τὰ χρώ-
ματα τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας ἦσαν λευκὸ καὶ κυανοῦν.

Κατὰ τὰ ἔτη 1943 καὶ 1944 διετέλεσαν πρόεδρος τῆς Κοινότη-
τος ὁ Βόρις Ρογκάτοφ καταγόμενος ἐκ Ρατιβόδου Βουλγαρίας, ὁ
ὅστις ἦλθεν εἰς συνενόησιν μετὰ τοὺς ἀδελφούς Καλπαντσίεφ εἰς
Φιλιππούπολιν, ἐργαστασιάρχης κεραμοποιίας νὰ τοὺς ἀποστέλλῃ
Ἑλληνας ἐργάτας ὡς δῆθεν ἐξορίστους καὶ νὰ λαμβάνῃ παρ' αὐτῶν
 χρήματα διὰ τὴν τοιαύτην ἀποστολὴν.

Δυνάμει τῆς συμφωνίας ταύτης ἀπέστειλεν εἰς Φιλιππούπολιν
ὑπὸ τύκον ἐξορίας ὑπερεξήμενον ἄτομον, ἐκ Δοξάτου λαβὼν διὰ τὴν
ἀποστολὴν ταύτην σεβαστὸν χρηματικὸν ποσόν. Οἱ εἰς τὸ ἐργαστή-
σιον κεραμοποιίας τῶν ἀδελφῶν Καλπαντσίεφ ἐργαζόμενοι Ἕλλη-
νὲς ὑπέφεραν τὰ κἀνδεῖνα. Ὅσους ἠσθενούν οἱ ἱατροὶ τοῦ ἐργο-
στασίου εἰς ὃν κατέφευγον τοὺς ἔλεγεν " δουλέψτε περισσότερον
νὰ γίνετε καλά". Ὅταν τοὺς ἀπαντοῦσαν ὅτι θὰ ἀποθάνουν ἐλάμβανον
τὴν ἀπάντησιν ὅτι ὑπῆρχον καὶ ἐκεῖ νεκροταφεῖα.

Ἡ μόνη τροφή τῶν ἦτο 100 δράμια ἄρτος κακῆς ποιότητος καὶ
ζωμός ὁ ὁ ὑπεριές. Ἡ ἐργασία ἦτο ὀδυνηρὸς καὶ πλεόν.

Συνεπεία τῶν μακροχρόνιων, στερήσεων καὶ κακοποιήσεων ἡ θνη-
σιμότης τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐργαστασίῳ ἐργαζομένων Ἑλλήνων
ὑπῆρξεν τοιαύτη ὥστε παρέστη ἀνάγκη νὰ ἰδρυθῇ ἐντός τῆς
περιοχῆς τοῦ ἐργαστασίου εἰδικὸν νεκροταφεῖον διὰ τὴν ταφὴν
τῶν σωρηδὸν ἀποθνησκόντων Ἑλλήνων ἐξορίστων. Ὅσοι ἐπέζησα
ἐπέστρεψαν εἰς τὰς οἰκίας τῶν σωστὰ ἀνθρώπων πατρίδα.

Αυτά ἦσαν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀνθρωποεμπορίου τοῦ βουλγάρου Ρόγνιτσ. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς βουλγαρικῆς κατοχῆς ἐγκατεστάθησαν ἐν Δοξάτῳ βούλγ. ιερεῖς καὶ διδάσκαλοι, οἱ δὲ Ἕλληνες τοιοῦτοι, ὡς προανέφερον ἀπηλλάγησαν.

Ἡ λειτουργία τῶν Ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν ἀπηγορεύθη καὶ ἀντ' αὐτῶν ἰδρύθησαν βουλγαρικὰ τοιαῦτα. Ἡ θεία λειτουργία εἰς τοὺς Ναοὺς ἐτελεῖτο εἰς τὴν βουλγαρικὴν γλῶσσαν ὑπὸ δύο βουλγάρων ἱερέων.

Τὸ γάλα συνεκentrώνετο ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν καὶ ἐπληρώνετο εἰς τὸ πέμπτον τῆς ἀγοραίας τιμῆς του.

Τὸ σιτάρι καὶ τὸ καλαμπόκι ἡγοράζοντο ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ κράτους εἰς τὸ πέμπτον τῆς ἀγοραίας ἀξίας των. Εἰς τὸν πωγῶν ἀφῆνετο πλὴν τοῦ σόρου καὶ ἐν ἐλάχιστον ποσὸν κατ' ἄτομον πρὸς διατροφήν.

τὰ καπνὰ ἡγοράζοντο ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ ἐταιρειῶν εἰς τὸ δέκατον τῆς τιμῆς των.

Τριακόσια καὶ πλέον μεγάλα ζῶα ἐπετάχθησαν ἄνευ ἀοζημιώσεως διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν βουλγάρων ἐποίων. Ἦσαν δὲ ἅπαντα ἀροτριῶντα.

Ἐπληρῶνετο στρεμματικὸς φόρος ἀνεξαρτήτως ἐὰν ἐκαλλιεργοῦντο οἱ ἄγροί ἢ ὄχι καὶ διὰ αὐτοὺς εἰσέτι τοὺς ἄγρους τοὺς παραχωρηθέντας εἰς τὰς ὑπερεκατόν βουλγαρικὰς οἰκογενείας τὰς μεταφερθεῖσας ἐκ βουλγαρίας καὶ ἐγκατασταθεῖσας εἰς Δοξάτον.

Ἐγένετο ὑποχρεωτικὴ στράτευσις τῶν κλάσεων 1940-1941 οἱ δὲ στρατευθέντες ὑπεχρεώθησαν εἰς κατ' ἀναγκαστικὰ ἔργα εἰς βουλγαρίαν, Κουμάνοβον καὶ Σιμιτλή.

Οὐδεὶς ἐπετρέπετο νὰ ἐξέλθῃ τοῦ χωρίου ἄνευ ἐιδικῆς ἀδείας καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς Κατοχῆς, ἐπὶ κοινῇ ἀγρίῳ ξυλοδαρμῷ καὶ μακροχρονίου φυλακίσεως. >>

ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Τὸν Ἅγιο Ἀθανάσιο ἐδολοφονήθησαν ἀπὸ τοὺς βουλγάρους τὸ 1942 πολλοὶ Ἕλληνες.

Μεταξὺ αὐτῶν ὁ Ἅθ. Βλαχόπουλος. Τὸ Φεβρουάριον 1942 ἐνῷ πηγαινεν νὰ παραστῇ σὲν παράνομος ἐ γάμο στήν Ἀδριανή.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1942 ὁ Ἅθ. Καποντάκης μέσα στὸν ἀμπελῶνα του. Τὸ πτωμα του βρέθηκε σὲ ἐναπηγάδι. Τὸν Μάϊον τοῦ 1942 ἄλλοι 3 Ἕλληνες ἀγνώτων στοιχείων.

Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1942 οἱ Κατσαντώνης Θωμᾶς καὶ Κ. ῥάτζος.

Τὴν 10 Ἰουνίου 1944 ὁ βούλγαρος ὑπὸ ἀρχος Χρήστο Στοϊκωφ ἢ Κυρίλωφ ἀπὸ τὴν Φιλιππούπολη μαζὺ μετ' ὁν ἄνθ/γὸ Πυροβολικοῦ ἑωρῆγ Λέγκωφ ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρουβα βουλγαρίας, τὸν

ἐπιλοχία Πυρ/κού Λέγκωφ Λέγκωφ καί τόν Βούλγαρο Πρόεδρο τῆς Κοινότητος Ἀγίου Ἀθανασίου ἀπό τήν λουσίτσα περιφερείας Κόρνο Ὁρέχοβοιο Βουλγαρίας συνέλαβαν χωρίς καμιάν αἰτία τοὺς ἀδελφούς Ἀντώνωφ καί Ἀλευθέριο Ἀρζομανίδην καί τοὺς ἐνέκλεισαν στό Δημοτικό Σχολεῖο τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου πού χρησιμοποιοῦσαν γιά κρατητήριό.

Ἐ λίγο τοὺς ὠδήγησαν στό προαύλιο τοῦ Σχολείου ὅπου εἶχαν παραταχθῇ σέ δύο ζυγούς Βούλγαροι στρατιῶτες.

Ἀκεῖ ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς δύο ζυγούς τῶν Βουλγαρικῶν ἀνθρωπομόρφων κτηνῶν ἐξηνάγκασαν τοὺς δύο Ἕλληνας νά διέρχωνται καί νά δέχωνται ἀνηλεῶς ξυλοκόπημα ἀπὸ τοὺς υποκοιάνους τῶν ὀπλων.

Τό μαρτύριο κράτησεν ὥρα πολὺ πρὸς γενική ψυχᾶγωγία τῶν Βουλγαρικῶν. Τελικὰ τὴν νύκτα τοὺς δύο Ἕλληνες τοὺς ἔδεσαν τόν Ἀλευθέριο τόν ἐνέκλεισαν στὸν δεύτερον ὄροφο τοῦ σχολείου τόν Ἀντώνιο στό ὑπόγειο. Ὁ Ἀντώνιος ὅμως κατίφερε νάλυθῃ πρὶν ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ὁ Λοχίας Λέγκωφ μεθυσμένος κατέβηκε στό ὑπόγειο γιὰ νά ἐκανοποιήσῃ τὰ σαδιστικὰ τοῦ ἐνστικτοῦ βασανίζοντας τόν Ἀντώνιο. Ἀλλ' αὐτὸς μὲ μιὰ ἀστραπιαία κίνηση πέτεξε κάτω τόν Λοχία καί βγήκε ἔξω ἀπὸ τὸ ὑπόγειο. Τρέχοντας πρὶν καλοκαταλάβουν οἱ Βούλγαροι σκοποὶ βρέθηκε στά χωράφια καί ἔφυγε μακριά.

Τὴν ἄλλη μέρα τό πρωῒ οἱ Βούλγαροι ἐξετέλεσαν τοῦ Ἀρζομανίδα καί τόν πατέρα του μέ λογχισμοὺς καί φρικτὴ βασανιστήρια.

Τελικὰ ἐκυρπόλησαν καί τό σπῆτι τῆς οἰκογενείας Ἀρζομανίδου

ΦΤΕΛΙΑ

Τόν Μάιο τοῦ 1944 ὁ Βούλγαρος Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Φτελιᾶς Ἀλέξανδρος Χρίστεφ ἀπὸ τὴν Βασιλία Βουλγαρίας καί ὁ Διοικητὴς Βουλγαρικῶν Λόχου πού εἶχε τὴν ἔδρα του στή Φτελ' Ἀνθ/γὸς Πασχάλεφ ἀγνώστου τόπου καταγωγῆς, συνέλαβαν καί ἐφυλάκισαν τόν Γεώργιο Δημητριάδη. Γιὰ νά τόν ἀπελευθερώσουν τοῦ ζητοῦσαν χρήματα. Αὐτὸς ὅμως ὁ δυστυχὴς δέν εἶχεν. Γιὰ νά τόν ἐξαναγκάσουν νά τοὺς δώσῃ τόν ἐρασάνισαν μέ διάφορα μέσα. Πρῶτα μέ ἄγριο ξυλοδαρμό, μετὰ ἄρχισαν νά τόν χαράζουν μέ κοφτερό μαχαῖρι τὸ στήθος, τὰ πόδια του, ὅλο του το κορμί. Τό σῶμα του ἦταν ὅλο μιὰ πληγὴ. Πάνω σ' αὐτό τό πληγιασμένο κορμί ἐρίχναν ἀλάτι πού προκαλοῦσε κραυγὲς τοῦ Δημητριάδη ἐνῶ οἱ βασανιστὲς του γελοῦσαν. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες

ακουγαν τὰ μαρτύριό του. Κανείς όμως δέν μπορούσε νά ἐπέμνη. Δεκαπέντε ἡμέρες κράτησε τό μαρτύριο αὐτό- ξύλο, μαχαίρωμα ἀλάτι.

"Όταν εἶδαν ὅτι δέν ἐλύγιζε, συνέλαβαν τήν νέα καί ὠραία γυναῖκα του Παρθένα καί τίς κόρες του Ἀναστασία 14 ἐτῶν καί Εὐγενία 12 ἐτῶν.

Τίς βίασαν ὅλες, ὅλοι οἱ Βούλγαροι, ὁ ἕνας ἔπειτα ἀπό τόν ἄλλο μέ τούς πιο ἀναίσχυντους καί διεστρωμένους τρόπους καί τελικά ὁλοκληρη τήν οἰκογένεια τήν ἐξετέλεσαν μέ τίς λόγχες. Τούς ἐνεταφίασαν ἔξω ἀπό τό χωριό. "Όταν ἔπειτα ὁ τετράμηνης περίπου οἱ συγγενεῖς των ἔβαναν τήν ἐκταφή διακρίνοντο ἀκόμα τά ἔχνη τῶν βασανισμῶν.

Τό σπῖτι τους τόξεληλάτησαν οἱ Βούλγαροι καί μετά τό ἔναφαν τό δεύερο δεκαήμερο τοῦ μηνός Μαΐου 1944 οἱ ἴδιοι Βούλγαροι πρόεδρος καί Ἀνθ/γός συνέλαβαν τό γέρο κων/νο Φατσελίδη 78 ἐτῶν τήν γυναῖκα του, τόν ποιμένα τους Ἀθανάσιο Κρηνη Μάμογλου καί τόν ἐργάτη τους Ζήση Ἀραμπατζή. Ζητοῦσαν ἀπό αὐτούς χρήματα. Μόνο νά σκεφθῇ κανείς ὅτι στήν Κατοχή οἱ Ἕλληνες γιά νά ἐπιζήσουν ἔδωσαν ὄχι μόνον τά χρήματά των ἀλλά ὅτι ἀντικείμενο εἶχαν γίνεται κατανοητό ἂν ἦταν δυνατό ποτέ νά ὑπῆρχαν χρήματα στήν οἰκογένεια Φατσελίδου καί στήν οἰκογένεια Δημητριάδου.

Γιά νά ἐξαναγκάσουν τόν γέρο Φατσελίδη νά τοὺς δώσῃ χρήματα τόν ξυλοκόπησαν ἄγρια, τῶν ἔκοψαν καί τά δύο τά χέρια ἀπό τοὺς κερπούς καί πολλά ἄλλα βασανιστήρια μετεχειρίσθησαν.

Μέ τόν ἴδιο τρόπο "ἀνεκρίνοντο" καί οἱ ἄλλοι.

Οἱ κραυγές τοῦ μαρτυρίου των ξέσχιζαν τίς καρδιές τῶν ὁμοχωρίων των πού τοὺς ἀκουγαν. "Όταν πιά κατάλαβαν ὅτι χρήματα δέν ὑπάρχουν λεηλάτησαν τό σπῖτι τοῦ Φατσελίδη καί ἀφοῦ ἐνέκλεισαν σ' αὐτό τοὺς συλληφθέντας ἔβαλαν φωτιά καί τό ἔναφαν μαζί μέ τοὺς 3 τυχούς Ἕλληνες πού ἤδη ἦσαν μισοπεθαμένοι ἀπό τά βασανιστήρια. Ὅλη ἡ φτελιά βρώμισεν ἀπό τήν μυρωδιά τῆς καυομένης ἀνθρωπίνης σάρκας.

Τόν Ἑλληνικό πληθυσμό τῆς φτελιᾶς ὑπεχρέωσαν νά παρελάσῃ μπροστά στά καπνίζοντα ἐρείπια γιά νά ἀντιληφθοῦν ὅλοι πῶς τιμωροῦντο οἱ δέν ἐξυπηρετοῦν κάθε ἐπιθυμία τῶν Βουλγάρων.

Ἀηγόρευσαν ἐπὶ ποινῇ θανάτου τόν ἐνταφιασμό τῶν πτωμάτων. Τάεφαγαν τά σκυλιά καί οἱ χοῖροι.

Τήν ἴδια ἡμέρα συνέλαβαν τόν Σταύρο Παντζιάλα ὁποῦ τυχαία εἶχε διαφυλαχθεῖς ὁ Ἀπόστολος Φατσελίδης, γιός τοῦ γέρο Φατσελίδη πού σκότωσαν οἱ Βούλγαροι, κι' ἔτσι ἐγλύτωσε τό μαρ-

Μετά από 5 ημερών βασανιστήρια τόν Σταυρο Παντζιάλα τόν ξάκι
έσκιώτωσαν οί Βούλγαροι συντρίβοντας τό κρανίο του μέ τίς
έρβυλες των.

Ο Ανθ/γός Ιασχαλεφ έπεΐνες τίς ημέρες έβίασε μέ τήν άπει-
λή του όπλου του τήν ώραιότερη κοπέλλα του χωριού Α.Κ. καί
μετά τήν παρέδωσε στούς στρατιώτες του πού άφού τήν έβίασαν
αί'αυτοί τήν πέταξαν στό δρόμο μισοπεθαμένη.

ΚΑΛΑΜΠΑΚΙ

Οί Δημητάρ Αβράμωφ Βούλγαρος Ανωμ/χης έξ' Ανω Ευροκο-
πόου καί Γεοντωρ Στανιμίρωφ λοχαγός του Βουλγαρικού Στρατού
άπό τό Ανω Ευροκόπι έξετέλεσαν τά άκόλουθα έγκλήματα.:

Τόν Μάιο του 1944 συνέλαβον δύο Έλληνες. Ο ένας κατήγετο
άπό τούς Υδρομόλους καί ό άλλος άπό τίς Ασηνίδες. Τούς
ένέκλεισαν στόν Αχυρώνα στού Στυλιανού Κωνσταντινίδη πού
χρησιμοποιοΰσαν γιά κρατητήριο. Όλη τήν νύκτα τούς βασάνι-
ζαν. Τά ξεμερώματα οί δύο Έλληνες πέθαναν άπό τάμαρτυρία
πού υπέστησαν. Τούς φόρτωσαν σέ κάρρο καί τούς έθαψαν έξω άπό
τό χωριό. Ο ένας άπό τούς δύο όπως έξηκριώθη ώνομάζετο Βασί-
λειος Παναγιώτογλου. Τόν ίδιο μήνα έξω άπό τό Καλαμπάκι ^{στην περιοχή} έναν
Έλληνα καταγόμενον άπό τήν Μυτιλήνη ώνομαζόμενο Σταύρο
άγνώστου έπωνύμου. Τόν Ιούνιο του 1944 συνέλαβαν δύο Έλλη-
νες άγνώστου ταυτότητος καί άφού τούς βασάνισαν καί τούς έβγά-
λαν άκόμη καί τά μάτια τους έξετέλεσαν.

Τόν ίδιο μήν έδοξοφόνησαν καί λήστεψαν δύο Έλληνες άγνώ-
στου ταυτότητος πού έπέστρεψαν άπό τήν Γερμανία όπου είχαν
μεταβεί έργάτες καί έστάθμευσαν στό Καλαμπάκι, πρίν μεταβούν
στό χωριό τής καταγωγής των.

Τόν Ιούλιο του 1944 συνέλαβαν τόν Κων/νο Μαγδόπουλο καί
τούς τρεις γιουούς του. Άπό τά βασανιστήρια πέθανε ό ένας.
Ο Στανιμίρωφ τό καλοκαίρι του 1944 έκανε μία έξόρμηση μέ
τούς στρατιώτες του στό Λαγγαίο καί έλεηλάτησε καί έπω-
λόησε τήν μονή τής Μισοιφοινίσσης.

Ένας άλλος βασανιστής Έλλήνων στό Καλαμπάκι ήταν ό Βούλ-
γαρος Χωρ/κας Πέτρος Γεωργίεφ Σόσαφ άπό τό Δέρκιοβο Πεστέρσκα
Βουλγαρίας. Πολλά τά θύματά του.

Ένα άπ'αυτά ό Ιωάννης Αλευθεριάδης ό όποιος συλληφθεί
άπό τόν Σόσαφ τόν Ιούνιο του 1942 πέθανε άπό τά βασανιστήρια
πού του έπέβαλε αυτό τό ανθρώπινο κτήνος.

Σέ όλη τήν διάρκεια τής άκτοχής άπό αυτούς πού προαναφέ-
ραμε καί άπό άλλους Βουλγάρους έβιάσθησαν μέ τήν άπειλή των
όπλων πολλές Έλληνοπούλες. Δέν έπιτρέπεται νά άναφερθούν
τά όνόματά των.

ΣΤΟ ΒΑΛΤΟΧΩΡΙ

Στό χωριό αυτό έδρασαν φυσικά διάφοροι Βούλγαροι. 'Αλλά ό " έπιφανέστερος" και πιο άνελέητος βασανιστής στό χωριό ήταν ό Βούλγαρος Ενωμ/χης Ατάγκο Μπαλαμπάνωφ.

Τόν Μάϊο τοϋ 1944 συνέλαβεν τούς Έλληνες Βασίλειο Τέντα, 'Αντώνιο Καρπούζη, Νικόλαο 'Οριανόπουλο, Πολυχρόνη Μανίτσα και πολλούς άλλους κατοίκους τοϋ χωριοϋ. Τούς έξυλοκόπησε τόσο πολύ ώστε ό Βασίλειος Τέντας πέθανε από τό ξυλοκόπημα και οί άλλοι κλαΐοντι έμειναν μισοπεθαμένοι στό κρεβάτι τρεΐς μήνες.

Τόν 'Ιούνιο τοϋ 1944 συνέλαβεν δύο Έλληνες κατοίκους Αλαμύνος καθώς και τούς Στέφανον Γκαμποϋτσο και Γεώργιο 'Αγγελόπουλο κατοίκους Βαλτοχωρίου.

Τους έβασάνισε μέ ότι μπορούσε νά συλλάβη ή άρρωστημένη φαντασία του. Ξυλοδαρμός, κυριένια σίδερα, χάραξη μέ μαχαίρι στό κορμί κ.λ.π.

Τό πρωΐ τούς ώδήγησε έξω από τό χωριό στή θέση Βάλτα με ένα κάρο και τούς έξετέλεσε. Για νά μή φωνάζουν τούς είχε φιδώσει.

Στίς 3-6-44 έξεβίασε τόν 'όδωρο 'Αγγελόπουλο μέ τήν υπόσχεση ν' αφήση έλεύθερο τόν πατέρα του Γεώργιο και τοϋ πήρε 20.000 λέρα. Όπως είδαμε όμως όχι ^{οπο}δέν έτήρησε τήν υπόσχεσή του αλλά τόν έσκότωσε.

'Ο 'Αντώνης Καρπούζης κάτοικος Βαλτοχωρίου σέ μία συντακτική του κατάθεση μάς άφηγεΐται τόν τρόπο μέ τόν όποιο έστοιχειοθετοϋντο από τούς Βουλγάρους οί κατηγορίες κατά τών Έλλήνων.

"....Τήν νύκτα ήμέραν ήτοι τήν 3-6-44 ό ίδιος άνακάνηκεν ό Βούλγαρος Ενωμ/χης Μπαλαμπάνωφ, έπειδή μέ έθεώρησεν ως άσχοϋντα έπιρροήν επί τών συγχωριανών μου, μέ έναλεσεν μαζί μέ τήν γυναίκα μου εις τήν 'Αστυνομία και μοί έπρότεινεν έμπστευτικώς νά ενεργήσω έρανον διά τάς 'Αθηνιάς 'Ανταρτικής 'Ομάδας Παγγαίου και έπειτα νά τοϋ δώσω κατάλογον τών κατοίκων ποϋ θά τοϋ έδιδον χρήματα διά νά λάβη άφορμήν νά τούς έξοντώσ εις έντάλλαγμα μοϋ ειπεν θά έχω μεγάλες άπολαυές και ίσα δικαιώματα μέ τούς Βουλγάρους. Τοϋ άπηντησα ότι τέτοιο πράγμα ήτο δύσκολον νά γίνη. Είδον όμως ότι εάν ήρνούμην ρητώς έκινδύνευεν ή ζωή μου. Τοϋ υπεσχέθην ότι θά κάμω ότι μπορέσω και ούτε κατώρθωσα νά τόν πείσω νά μέ αφήση νά έπιστρέψω ε τήν οίκίαν μου μαζί μέ τήν γυναίκα μου.

'Υστερα από τρεΐς ήμέρες ήτοι τήν 6-6-44 άνεχώρησα ώς έργ της εις Γερμανίαν διά νά γλυτώσω τήν ζωήν μου. Διότι επ'ούδε λόγω δέν ήθελον νά διαπορέω αυτήν τήν ποσοσίαν εις άδίκους

τῶν συγχωριανῶν μου....."

Ἀλλά ὁ Μπαλαμάνωφ σάν ὅλους τοὺς Βουλγάρους εἶχε τὴν λαγνεία τοῦ πιθήμου. Εἰδικότης του ἦταν ὁ βιασμός κοριτσιῶν 12-15 χρόνων ποὺ ἔφταναν ἀπὸ τὴν Δράμα ἢ τὴν Καβάλα γιὰ ν' ἀγοράσουν τροφίμα ἢ νὰ ζητιανέουν.

Ἡ διακίνηση τροφίμων ἀπὸ τὰ χωριά πρὸς τὴν Δράμα ἀπηγορεύετο ἀπὸ τίς βουλγαρικὲς Ἀρχές.

Μέ τὴν αἰτία αὕτῃ συνελαμβάνοντο οἱ μικρὲς Ἑλληνοπούλες καὶ ἐβιάζοντο μέσα στὸ Ἀστυνομικὸ Κρατητῆριο, ἀπὸ τὸν Μπαλαμάνωφ καὶ τοὺς Χωρ/κὲς του.

ΠΑΤΑΝΙΑ

Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1942 ὁ Καντζιοθεοδώρου Τίγκωφ, Βούλγαρος πρόεδρος τῆς Κοινότητος Πατανιάς συνέλαβε τὸν Συμεῶν Ἀπαδόπουλο καὶ τὸν ἐκαιοποίησε σέ τέτοιο σημεῖο ὥστε αὐτὸς πέθανε τὴν ἴδια μέρα.

Τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1942 ὁ ἴδιος αἰμοβόρος Βούλγαρος Πρόεδρος ἐβασάνισε τόσο σκληρὰ τὸν Μιχάλαο Τοπαλίδη ὥστε πέθανε καὶ αὐτὸς μέσα σέ δύο ἡμέρες.

Τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1943 ὁ Βούλγαρος Χωρ/κας Πέτρος Γέτσεφ τοῦ Στεφάνου ἀπὸ τὴν Σέλο - Σατινα Βουλγαρίας ἐβίασε μιὰ τίμια παντρεμένη γυναῖκα μητέρα 5 παιδιῶν. Ἀπὸ τὴν ντροπὴ τῆς ἐκείνη αὐτοκτόνησε τὴν ἴδια μέρα.

Τὸ ὄνομά της δὲν τὸ ἀναφέρουμε.

ΛΑΡΙΔΗ

Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1943 ὁ Βούλγαρος Πρόεδρος Ἀδριάνης Ράσο Πένιο ἔνιεφ ἀπὸ τὴν περιφέρεια Φιλιππουπόλεως ἐκυρόληψε τὸ σπῖτι τοῦ Γεωργίου Καλῶτζη, ~~καὶ~~ ἐξυλοκόπησεν ἄγρια αὐτόν καὶ τὸν πατέρα του, καὶ τοὺς ἄρπαξε 20.000 λέβα ποὺ εἶχαν.

Καθ' ὅλη τὴν διάρκεια ποὺ αὐτὸς ὁ Πένιεφ ἦταν πρόεδρος τίς νύχτες ἐπέδραμε σέ σπῖτια ποὺ ἔμεναν γυναῖκες χῆρες ἢ ἔλλειπαν οἱ σύζυγοί των καὶ μέ τὴν ἀπειλὴ τοῦ οἴλου του τίς ἐβίαζε.

Εἶχε φθάσει σέ τέτοιο σημεῖο ἀνασχυντίας ὥστε προσεκάλει καὶ ἄλλους βουλγάρους Στρατιωτικούς νὰ ἐπιδίδωνται σέ βιασμούς γυναικῶν.

Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1944 μέ τὴν ὁμιλίαν τοῦ σύμβουλή Βούλγαροι στρατιῶτες συνέλαβαν μιὰ Ἑλληνοπούλα 18 ἐτῶν τὴν Κ.Ρ. τὴν ἐβίασαν καὶ τὴν ἐγκατέλειψαν ἀναίσθητη, αἰμοραγοῦσα καὶ μισοπεθα ἔνη.

Ὅταν ὁ πατέρας τῆς Ἑλληνοπούλας κατήγγειλε τὴν βδελυγὴ αὕτῃ πράξη στὸν Πένιεφ ποὺ ἦταν σάν πρόεδρος ἢ ἀνωτάτη ἀρχή

της 'Αδριανής αυτός τήν ἐνακοποίησε καί τήν διέταξε νά ῥάφη νά τόν ἐνοχλή γιατί θά τόν τείλη ἐξορία.

Δέν ὑ ἄρχει 'Ελληνας στήν 'Αδριανή πού νά μήν ἐδάρη ἡ ἐνακοποιήθη ἀπό τόν Πένεφ. Κατά πληροφορίας μας ἐπέζησεν καί ἀπολαμβάνει σήμερα πολλῶν προνομίων στήν Κομμουνιστική Βουλγαρία.

ΚΥΡΙΑ

Τόν Φεβρουάριο τοῦ 1942 στάκ'υργια συνελήφθησαν 30 'Ελληνες. Κατηγορήθησαν ὅτι εἶχαν συμμετάσχει στό ψευδοκίνημα. Στίς φυλακές τῆς Δράμας ὑπέστησαν ἀπάνταστα μαρτύρια. Οἱ 15 ἀπ' αὐτούς δέν ἔντεξαν στά βασανιστήρια καί πέθαναν.

Τήν 14-6-1942 Βουλγαρικόν αὐτοσπασμα προέβη σέ ἔρευνες πάλι στό χωριό Κύργια.

Στό σπίτι τοῦ Σωκράτη 'Αρβανιτίδη, οἱ Βούλγαροι στρατιῶτες βρῆκαν ὀλίγα σιτηρά. Τά κατέσχεσαν. 'Ετυφέμισαν τοὺς γέφυς γονεῖς τοῦ πού βρῆκαν ἐκεῖ.

Κατόπιν ἐπετέθησαν μέ ἀνηθίκους σκοπούς στίς δύο νεαρές ἀδελφές του. Αὐτές ἀντεστάθησαν καί οἱ Βούλγαροι τίς ἐσκότωσαν.

Ὁ Σωκράτης 'Αρβανιτίδης κατόρθωσεν νά τοὺς διαφύγῃ καί νά σωθῇ.

Ὁ ἴδιος διηγεῖται ὅτι φεύγοντας ἀπό τό χωριό του ἐκεῖνη τήν ἡμέρα εἶδε σέ μιᾷ χαράδρ πολλὰ πτώματα ἀγνώστων 'Ελλήνων χωρικῶν.

ΦΩΤΟΛΕΙΒΟΣ

Στό Φωτολεῖρο οἱ Βουλγαρικέσ'αρχές ὅπως καί σέ ὅλη τήν 'Ανατολική 'Αμαεδονία δέν ἦσαν παρά μιᾷ σπείρᾳ δολοφόνων, ληστῶν καί βιαστῶν.

Εἰς κεφαλῇς τῆς σπείρας αὐτῆς στό Φωτολεῖρος ἦταν ὁ Βούλγαρος πρόεδρος τῆς Κοινότητος ὀνομαζόμενος Κρούμ 'Ιβαν Πεύκωφ ἀπό τό Σεγεστώφ Βουλγαρίας. Συνεργοί του ἦταν ὁ 'Αντώνης Γκεώργκιη 'Εντσεφ, βούλγαρος 'Αγροφύλακας καταγόμενος ἀπό τό χωριό Κουζάρεβο τῆς ἐπαρχίας Κουκούλεβο τοῦ νομοῦ Γιάμπόλ Βουλγαρίας, καί ὁ 'Ητιμίτρι 'Ιλίεφ 'Ατ νάσωφ Βούλγαρος 'Αγροφύλακας ἀπό τό Λέτσεν τῆς ἐπαρχίας Κοβατσέφικο τοῦ νομοῦ 'Ανω Νευροκοπίου Βουλγαρίας.

Ἦσαν τόσα τά μαρτύρια πού ὑφίσταντο οἱ κάτοικοι τοῦ Φωτολεβους ἀπό αὐτούς ὥστε πολλοί πέθαναν ἀπό τοὺς ξυλοδαμούς. 'Ανάμεσα στοὺς φονευθέντες ἀπό τό ἀνηλεές ξυλοκόπημα εἶναι ὁ Γρηγόριος Δανᾶς (Μάιος 1943) καί ὁ Φώτης 'Αρβανιτάκης (Μάιος 1944).

ΜΑΥΡΟΛΙΘΟΣ

Μιά από τις πιο φρικαλέες θηριωδίες της βουλγαρικής κατοχής είναι η σφαγή των κατοίκων του Μαυρολίθου.

Στις 13 Μαΐου 1944 ο Βούλγαρος 'Ανθυπολοχαγός Μπερώφ επέ- κεφαλής τμήματος Βουλγαρικού Στρατού μπαίνει στο χωριό Μαυ- ρόλιθος. Συγκεντρώνει όλους τους κατοίκους που εύρηκεν εκεί και τους δολοφονεί όλους με πολυβολισμούς.

Ήσαν τὰ ακόλουθα 16 άτομα όλα άθώα γυναικόπαιδα . Οι άντρες είχαν φύγει,

- 1) Σοφία σύζυγος Σολομώντος Κων/νίδου έτών 28
- 2) Θεόδωρος Κων/νίδης του Σολομώντος έτών 8
- 3) 'Αναστασία σύζυγος Βασιλείου Κων/νίδου έτών 32
- 4) Μακρίνα σύζυγος Θεοφ. Κων/νίδου έτών 60
- 5) Σοφία Κωνσταντινίδου του Βασιλείου ετών 14
- 6) Μαρία " " " " 5
- 7) Σάρρα " " " " 2
- 8) Σοφία Στεφανίδου έτών 45
- 9) 'Ανασούλα " " 10
- 10) Άννα " " 3
- 11) Μάρκος " " 75 (τυφλός)
- 12) Καλλιόπη σύζυγος Δημητρίου Προδρομίδου έτών 35
- 13) 'Αναστάσιος Προδρομίδης του Δημητρίου έτών 14
- 14) 'Αγνή Προδρομίδου " " " 8
- 15) 'Εώργιος Προδρομίδης " " " 6
- 16) Χρήστος " " " " 4

Θεού θέλημα ήταν νά διασωθύν από τους έκτελεσθέντας ή Καλλιόπη σύζυγος Δημ. Προδρομίδου μέ 9 τραύματα, τὰ παιδιά της 'Αναστάσιος μέ 5 τραύματα και ή Σοφία κόρη του Βασιλείου Κων/νίδου μέ 7 τραύματα.

" εΐμαστε συγκεντρωμένοι και οι Βούλγαροι έστησαν τὰ πολυ- βόλα για νά μς εκτελέσουν, διηγείται ή διασωθεΐσα 'Ελληνίδα. Καλλιόπη Προδρομίδου. Τὰ παιδιά μου είχαν συσπειρωθει γύρω μου. 'Εβλαιγαν και παρακαλούσαν τον Βούλγαρον 'Ανθυπολοχαγό Μπερώφ νά τὰ άφήση νά ζήσουν. 'Εκεϊνος καθόταν και έναπνιζε την πίπα του ανάληγτης και άδιάφορος. 'Ενας γνήσιος δολοφόνο μέστολη. Γύρισε και μας έλεπεν ειρωνικά:

- Τί κλαΐτε, ό Τσώρτσιλ θά έλθη νά σς σώση.

Διέταξε πύρ. Οι σφαΐρες καφτές χώθηκαν στα κορμιά και τὰ πέταξαν στη γή. 'Εγώ είχα γλυτώσει. Από τὰ παιδιά μου τὰ τρία ήταν νεκρά. 'Ο 'Αναστάσιος μου, σπαρταρούσε μέ πέντε τραύματα στην άγκαλιά μου.

Μανιασμένος ό Μπερώφ διέταξε και μέ ξαναπυροβόλησαν 9 βό- λια χώθηκαν στη θώρα μου καφτά. 'Επεσα μαζί μέ

Ἄλλὰ δὲν ξεφυχοῦσα. Πονοῦσα τρομερά. Καί ὀνυχάζει ἀκόμα
πολύ γι' τὰ νεκρά παιδιὰ μου. Σπαρταροῦσα πάνω στή γῆ.
Βογγοῦσα, παράδερνα ἢ δυστυχισμένη. Παρακάλεσα στὸν Βούλγαρο
Ἀνθυπολοχαγὸ νὰ μὲ ἀποτελειώσῃ. Δὲν ἔντεχα ἄλλο. Ἐνεῖνος
ἀφιέφορος μοῦ εἶπε

- Καλὰ εἶσαι. Ἀφοῦ θά πεθάνῃς τί σέ νοιάζει κι' ἂν πονᾷς.
Κι' ἔφυγε μαζί μὲ τοὺς στρατιῶτες του γελῶντας. Τό κτῆνος".

Κι' ὅμως ἡ Καλλιόπη Προδρομίδου εἶχε σωθεῖ. Αἰμόφυρτη παρέ-
μεινε μαζί μὲ τὰ πτώματα καί τό μισοπεθαμένο παιδί της δώδε-
κα ὥρες ἐκεῖ στὸν τόπο τοῦ μαρτυρίου, μέχρις ὅτου ἦλθαν
οἱ δικοί της καί τὴν διέσωσαν.

Παραμένει ἡ ζωντανή μαρτυρία τῆς βουλγαρικῆς θηριωδίας στὸ
Νομό Δράμας.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀνφέρωμε ὅτι πτό χωριὸ Μακρολάγιο ἀ-
φοῦ ἐλεηλατήθη ἀπὸ τοὺς βουλγάρους στρατιῶτες ἐπυρπολήθη.
Αὐτὰ εἶναι τό ἐπακόλουθο καί ἡ ὁλοκλήρωση τοῦ βουλγαρικοῦ
ἐγκλήματος.

ΜΑΚΡΥΠΛΑΓΙΟΝ

Τὴν ἴδια ἡμέρα στὶς 13-5-1944 ὁ Ἀνθ/γός Περσῶφ ἀπέστειλε
τμήμα τῆς στρατιωτικῆς του δυνάμεως στὸ χωριὸ Μακρυπλάγιο,
Δ/γὴ του νὰ ἐκτελεσθῇ καθε Ἑλληνας ποὺ θά βρεθῇ στὸ χωριό.

Ἡ Δ/γὴ ἐξετελέσθη.

Ἐδολοφονήθησαν ἐπὶ τόπου οἱ ἀνευρεθέντες ἄθωοι Ἕλληνες.

1) Χαράλαμπος Τσοκαντοῖδης

2) Κων/νος Τσοκαντοῖδης

3) Ἀναστάσιος Κιοκτοῖδης

4) Δημήτριος Παλιτζίδης

5) Βασίλειος Καλαϊτζίδης

6) Βασίλειος Βουτσᾶς, τοὺς δύο τελευταίους τοὺς ἔκασον ζωντανοὺς
ἀφοῦ τοὺς ἐτραυματίσαν μὲ λογχισμοὺς.

Μετά τὶς ἐκτελέσεις ἐπὶ κολούθησεν ἡ λεηλασία καί ἡ πυρπό-
λησι τοῦ χωριοῦ.

Σημειωτέον ὅτι ἄλλοι κάτοικοι δὲν ὑπῆρχαν στὸ μισρὸν αὐτοῦ
χωριοῦδάνι. Εἶχαν καταφύγει στὰ βουνά γιὰ νὰ γλυτώσουν.

ΜΕΣΟΧΩΡΙΟΝ

Στὶς 25 Ἰουνίου 1942 ὁ Βούλγαρος Χωρ/κας Χρίστο Μιτάνωφ
συνέλαβε τὸν Νικόλαο Περεζίδη. Τὸν ἐβασάνισεν ἄγρια καί τε-
λικὰ τὸν ἐδολοφόνησε πυροβολῶντας του μὲ τό τουφέκι του.

Τὸν Νοέμβριο τοῦ 1943 ὑπέστησαν τὸν ἴδιο μαρτυριὸ θάνατο
οἱ Σάββας Λαββίδης, ἑωργίος Λουκανίδης καί Κυριάκος Καραβα-
σίλης.-

ΑΗΔΟΝΟΧΑΣΤΡΟΝ

Τόν Νοέμβριο τοῦ 1943 εἰσέρχονται στό χωριό Ἀηδονόχαστρο οἱ Βούλγαροι Χωρ/κας Μαρτίνος Πετσώφ καί Νικόλα Κότσεφ μαζί μέ Βουλγαρισό Στρατιωτικό ἀπόσπασμα.

Συγκεντρώνουν τοὺς κατοίκους μέσα στό σχολεῖο καί τοὺς βασανίζουν ἀπάνθρωπα. Δώδεκα ἀπ' αὐτοὺς δέν ἄντεξαν στά βασανιστήρια καί ἀπέθαναν.

ΚΑΣΤΑΝΩΤΟΝ

Στίς 12 Μαΐου 1944 ὁ Βούλγαρος Ἀνθυπολοχαγός Μπερώφ καί ὁ Βούλγαρος Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Καστανωτοῦ Ντούρεφ ἐπὶ κεφαλῆς Βουλγαρισό Στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος εἰσέρχονται στό χωριό καί συγκεντρώνουν ὅλους τοὺς εὐρεθέντες ἐκεῖ κατοίκους.

Διώχνουν τὰ γυναικόπαιδά καί κλείνουν 14 ἄτομα μέσα στό Σχολεῖο. Ἐκεῖ προστά στά μάτια τῶν ὁδοιπόρων γονέων των, συζύγων των καί τέκνων των ἔκαψαν ζωντανά. Οἱ Βούλγαροι μᾶς ἐπανεφέρον στήν ἐποχή τοῦ Νέρωνος. ^{Οἱ συγγενεὶς ἔσαν} ~~ἦσαν~~ ὅλοι τοὺς καλοὶ Ἕλληνες πατριῶτες πού ἔως τὴν τελευταία στιγμή δέν ἐλύγισαν. Παραθέτουμε τὰ ὀνόματά των.

- 1) Δημήτριος Καραγκιοζίδης
- 2) " Σαββίδης
- 3) " Ἰορδανίδης
- 4) Ἰωάννης Ἀντωνιάδης
- 5) " Σελαμαζίδης
- 6) Σωτήριος Παπαδόπουλος
- 7) Ἀνέστης Ἰωαννίδης
- 8) Χαράλαμπος Καλπακίδης
- 9) Σοφία Παπαδοπούλου
- 10) Χαράλαμπος Παπαδόπουλος
- 11) Μάρια Ἀρχιτεκτονίδου
- 12) Ἰωάννης Βοϊβοδόπουλος
- 13) Ἀναστάσιος Σαρηγιαννίδης
- 14) Γεώργιος Τουρφανίδης

Μετά τὴν ικανοποίηση τοῦ σκεδισμοῦ των οἱ Βούλγαροι ἐπεδόθησαν στή λεηλασία καί στοὺς βιασμούς.

Τελικά ἐκυρπολήσαν ὅλο τό χωριό.

Τὰ ἐπιζήσαντα γυναικόπαιδα ἀξεδιμάχθηκαν πρὸς τίς πεδινές περιοχές τῆς Δράμας χωρίς στέγη, ^{ἔσθ} ~~ζητιανεύαντες~~ λίγη τροφή.

ΠΑΣΧΑΛΙΑ

Τό χωριό Πασχαλιά ἀποτελούμενο ἀπὸ 100 σπῖτια ἐκυρπολήθη ὁλοκληρῶς ἀπὸ τό ἴδιο βουλγαρισό ἀπόσπασμα τῶν Μπερώφ-Ντούρεφ μέ ὁδηγό τόν Βούλγαρο Χωρ/κα Νικόλα Κότσεφ.

Εὐτυχῶς οἱ κάτοικοι ὅλοι εἶχαν διαφύγει στό βουνό.

Ἐσφάγησαν ἀπὸ τοὺς βουλγάρους σάν κατσίκια οἱ Ἕλληνες.

- 1) Νικόλαος Τσουπανίδης
- 2) Σάββας Τσουβαλτσίδης
- 3) Ἐωργίος Παπαδόπουλος
- 4) Νικόλαος Λαλκίδης

Ἦσαν πολὺ γέροι καὶ ἦταν ἀδύνατον νὰ ἀνέβουν στὶς κακο-
τράχαλες ράχες τῶν βουνῶν.

Ἀλλὰ οὔτε ἐφαντάζοντο ὅτι στήν ἡλικία πού ἦσαν οἱ βουλ-
γαροὶ θά τοὺς θεωροῦσαν τόσον ἐπικίνδυνους ὥστε νά τοὺς
δολοφονήσουν.

ΒΟΥΝΟΠΛΑΓΙΑ

ΚΑΙ ΠΟΤΑΜΑΚΙΑ

Στὶς 28-5-1944 Βουλγαρικὸ στρατιωτικὸ ἀπόσπασμα μέ ὁδηγὸ
τὸν Βούλγαρο Χωρ/κα Νικόλα Κότσεφ ἐλεηλάτησε καὶ ἐπυρπόλησε
τὰ χωριουδάκια Βουνοπλαγὰ καὶ ποταμάκια. Δέν ἔμεινε οὔτε ἓνα
σπίτι ἀκαπτο.

Εὐτυχῶς οἱ λιγοστοὶ κάτοικοι τῶν χωριῶν αὐτῶν εἶχαν καταφύ-
γει στὰ βουνά.

ΠΟΛΥΓΕΦΥΡΟΝ

Ἀρχές Ἰουνίου 1944, Βουλγαρικὸ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα
μέ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Βούλγαρο Ἀρσένιο Παρανεστίου εἰσέερχεται σ
στό Πολυγέφυρο.

Οἱ περισσότεροὶ κάτοικοι ἔχουν καταφύγει στὰ βουνά.

Ἦσαν ἐκεῖ μόνον οἱ οἰκογένειες τῶν Δημητρίου Ἐντερίδου,
Ἰορδάνου Κεφαλᾶ καὶ Ἀλευθερίου Καλπακτσίδου.

Ἐνα σύνολο 12 ἰσχυρῶν ἀπὸ γέροντες γυναῖκες καὶ παιδιὰ .

Τοὺς συγκεντρώνουν στό ἐκεῖ Δημοτικὸ Σχολεῖο. Ἀφοῦ τοὺς
ἐκαιοποίησαν τοὺς ἐρᾶντισαν μέ πετρέλαιο καὶ τοὺς ξινασαν
ζωντανούς . Τάδνόματα αὐτὰ τῶν νέων ἐθνομαρτύρων εἶναι,

1) Βασιλική σύζυγος Ἰορδάνου Κεφαλᾶ ἔτων 37

2) Χρήστος Κεφαλᾶς τοῦ Ἰορδάνου ἔτων 18

3) Ἀντωνία Κεφαλᾶ " " " 15

4) Μαρία " " " 12

5) Βαρβάρα " " " 8

6) Σταυρούλα " " " 6

7) Βασίλειος Κεφαλᾶς " " 4

8) Δημήτριος Ἐντερίδης ἔτων 60

9) Ἰωάννης Ἐντερίδης τοῦ Δημητρίου ἔτων 16

10) Ἑλένη Μελλίδου ἔτων 15 ἀπὸ τὸ ὅλο.

11) Ἑλένη σύζυγος Ἀλευθερίου Καλπακτσίδου ἔτων 40

12) Ἀθηνᾶ Καλπακτσίδου τοῦ Ἀλευθερίου ἔτων 18.

Μετά τὴν δολοφονία αὐτὴ ἐλεηλάτησαν καὶ ἐπυρπόλησαν ὅλο τὸ

ΠΕΥΚΗ- ΘΕΡΜΙΑ

ΧΤΡΟΦΕΣ- ΛΕΤΟΡΑΧΗ

ΒΑΡΑΣΙΝΟΝ- ΖΑΡΚΑΔΙΑ

ΠΕΥΚΟΛΟΦΟΣ

Το ὄδιο Βουλγαρικόν ἀποσπασμα ἐλεηλάτησε καί ἐηυρόλησε ὅλα τὰ σπίτια τῶν χωριῶν αὐτῶν. Τίποτε δέν ἔμεινεν ὀρθιο. Γενική καταστροφή. Εὐτυχῶς οἱ κάτοικοι εἶχαν καταφύγει στά βουνά καί διεσώθησαν.

ΤΡΑΧΩΝΙ

Στίς 12-9-1944 Βουλγαρικά Στρατεύματα συλλαμβάνουν καί ἐκτελοῦν ὁμαδικά χωρίς αἰτία στή θέση Τεμήρ καί οὐ τοῦς ἀκολούθους κατοίκους Τραχωνίου τῆς Κοινότητος Σύλλης.

- 1) Δελλίδης Μουκιανός ἐτῶν 20
- 2) Τσάμογλου Νικόλαος ἐτῶν 46
- 3) Πετρίδης Ἰωάννης " 30
- 4) Γεωργιάδης Χρήστος " 46
- 5) Πετρίδης Μέτρος " 18
- 6) Κερασίδης Παναγιώτης " 30
- 7) Τσάμογλου Ὀνούφριος " 37
- 8) Χη' Αβανίδης Νικόλαος " 26
- 9) Καλτσίδης Κων/νος " 45
- 10) Σεραϊδης Λάζαρος " 21
- 11) Παπαδόπουλος Ἐωργιος " 21
- 12) Καλτσίδης Δημήτριος " 47
- 13) Γεωργιάδης Σάββας " 25
- 14) Παπαδόπουλος Βασίλειος " 37
- 15) Κυκαρίδης Σαμουήλ " 38
- 16) Παπαδόπουλος Ἀναστάσιος " 48
- 17) " Ἐωργιος " 18
- 18) Κερασίδης Ἀλέξανδρος " 44
- 19) Μωυσιδίδης Κυριάκος " 48
- 20) Παλτινίδης Ἰωάννης " 33
- 21) Τσάμογλου Μιχαήλ " 33
- 22) Τολμαϊδης Δημοσθένης " 41
- 23) Μεταξῆς Σπυρίδων " 49
- 24) Κουτσομιχάλης Δημήτριος " 33
- 25) Τσάμογλου Ἀναστάσιος " 31

Μετά τίς δολοφονικῆς ἐκτελέσεις ἐπληκολούθησεν λεηλασία καί πυρπολήσεις σπιτιῶν.

ΤΥΧΩΤΑ ΔΡΑΤΙΣΤΑ

Τόν Αύγουστο του 1944 τό ίδιο Βουλγαρικόν ἀκόσπασμα σένέα του ἐπιδρομή πυρπολεῖ καί λεηλατεῖ τὰ χωριά Τυχωτά καί Δρατίστα.

Στά Τυχωτά ἐσκότωσε καί τόν γέροντα Ἰωάννη Ἰντζεραλίδη καί τήν γριά Καροπούλου πού εἶχαν παραμείνει ἐκεῖ.

Ξεύγοντας τό Βουλγαρικόν ἀκόσπασμα παρέλαβε καί ὅλα τὰ με ἄλλα καί μικρά ζῶα πού βρῆκεν.

Στά Τυχωτά κατεστράφησαν ἐντελῶς 15 σπίτια καί στήν Δρατίστα 20.

ΔΕΛΤΑ ΑΓΡΙΟΚΕΡΑΣΙΑ

Τόν Μαῖου 1944 τμήμα τοῦ Βουλγατικοῦ Στρατοῦ λεηλατεῖ καί πυρπολεῖ ἐξ' ὁλοκλήρου τὰ χωριά Δέλτα καί Ἀγριοκερασιά, περιοχῆς Σιδηροκάστρου.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ Δέλτα εἶχαν καταφύγει στά βουνά καί διεσώθησαν. Στήν Ἀγριοκερασιά ὁμοῦ βρῆκαν λίγους Ἕλληνες.

Ἐδολοφόνησαν 10 ἀπό αὐτούς καί τούς ὑπολοίπους ἐξετόπισαν στά πεδινά χωριά τῆς Δράμας, ὅπου ἐκαιτοῦσαν γιά νά ἐπιζήσουν.

ΜΕΛΙΣΣΟΜΑΝΔΡΑ

ΔΙΠΛΟΧΩΡΙΟΝ

Στίς 6-5-1944 ἡ Βουλγαρικὴ Ἀστυνομία ποταμῶν ἐκέφαμεν στὰ χωριά Μελισσομάνδρα καί Διπλοχωρί.

Τὰ βρῆκε ἄδεια ἀπὸ τούς κατοίκους των. Οἱ Ἕλληνες εἶχαν καταφύγει στά βουνά.

Οἱ Βούλγαροι κωροφύλακες τὰ ἐλεηλάτησαν καί τὰ ἐπυρπόλησαν ἐξ' ὁλοκλήρου.

ΠΑΠΑΔΕΣ- ΜΙΚΡΟΜΗΛΙΑ

ΛΑΚΟΥΔΑ- ΜΥΛΟΠΕΤΡΑ

ΒΟΥΝΟΧΩΡΙΟΝ- ΚΑΛΛΙΚΑΡΠΟΣ

Τήν 10 Μαΐου 1944 στίς ἐκκαθαριστικῆς ἐπιχειρήσεις τοῦ Βουλγατικοῦ στρατοῦ τήν ὀρεινὴν αὐτὴν περιοχὴν, τὰ χωριά αὐτά ὑπέστησαν ὁλοκληρωτικὴ καταστροφή 15 ἄτομα ἐδολοφονήθησαν. Τὰ γυναῖκα καὶ τὰ ἑξαιρέτως μικρά ἄφου ὑπέστησαν τὰ πάνδεινα ἐξετοπίσθησαν στήν πεδινὴν περιοχὴ τῆς Δράμας. Τὰ σπίτια ἐλεηλατήθησαν καί ἐπυρπολήθησαν.

ΣΙΔΗΡΟΝΕΡΟΝ

ΟΡΟΠΕΔΙΟΝ

Τήν 8 Μαΐου 1944 Βουλγαρικὰ Στρατεύματα ἐνργοῦντα ἐκκαθαριστικῆς ἐπιχειρήσεις κατὰ τῶν Ἑλλήνων Ἀνταρτῶν καί προερχόμε ἀπὸ τὴν καράλα τὴν Δράμα καί τις εἴρρες ἐλεηλάτησαν καί ἐπυρπόλησαν τὰ χωριά Σιδηρόνερον καί Ὀροπέδιον.

Έδολοφόνησαν 30 άτομα.

Τά γυναικόπαιδα τάξετόπισαν στην περιοχή Σερρών.

Τόν Ιούλιο σέ νέα έηιδρομή των έκαφαν όλη τήν σιτοπαραγωγή.

ΚΛΕΙΣΤΑ ΚΟΚΚΙΝΟΠΕΤΡΟ ΤΟΠΟΣ

ΜΑΓΝΗΣΙΟΝ

Τά έδια Βουλγαρικά τμήματα έπυρπόλησαν και έλεηλάτησαν τά χωριά Κλειστά- Κοκκινοπετρότοπος- Μαγνήσιον και έδολοφόνησαν 30 περίπου Έλληνες.

Τά γυναικόπαιδα τά έξετόπισαν στην πεδινή περιοχή της Δράμας.

ΣΚΑΛΩΤΗ

Στίς έκκαθαριστικές έπιχειρήσεις του Μαΐου του 1944 τμήμα Βουλγαρικού Στρατού προερχόμενο από Ντόβλια Βουλγαρίας έλεηλάτησε και πυρπόλησε τό χωριό Σκαλωτή.

18 από τούς άνευρεθέντας κατοίκους έδολοφόνησε. Οί υπόλοιποι είχαν καταφύγει στα βουνά.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΣΑΚΙΔΙΑ

Στίς 10 Μαΐου 1944, κατά τίς έκκαθαριστικές έπιχειρήσεις, απόσπασμα βουλγαρικού Στρατού προερχόμενο από τήν Δράμα έλεηλάτησε και έπυρπόλησε τά χωριά Θησαυρός και Σακιδία.

7 από τούς κατοίκους των έδολοφόνησε άπάνθρωπα.

Στίς 15 Αυγούστου 1944 τό έδιο Βουλγαρικό απόσπασμα έπανέρχεται και πυρπολεϊ τήν σιτοπαραγωγή.

ΞΥΛΟΔΑΡΜΟΙ

Κατά τό 1942 συνεχίζεται ό άγριος ξυλοδαρμός κάθε Έλληνος χωρίς καμιά άφορή. Ό Διαμαντής Άγγελίδης από τήν Δράμα κατ θέτει τά ακόλουθα στίς Έλληνικές Άρχές:

"...Όλα τά ζητήματα λύνονται εκ μέρους των Βουλγάρων με έυλο. Είς πᾶσαν έπαφήν μετά των Βουλγαρικῶν άρχῶν ή των όργάνων της τάξεως οίσοδῆποτε μορφῆς και εάν είναι ή έπαφή αυτή, έν γενναῖον ξυλοκόπημα, παίζει πάντοτε τόν ρόλον άνταπόδόσεως, φαίνεται του χαιρετισμοῦ.

Οί συλλαμβανόμενοι και φυλακισόμενοι Έλληνες ύφίστανται καθημερινως ξυλοδαρμούς και άλλα βασανιστήρια. >>

Γιά νά συλληφθῇ κανείς δέν ήταν και τόσο δύσκολο. Άρκουσε κάποιος Άριένιος ή Βουλγαρίζων νά κατ γγείλη έναν Έλληνα ότ δηθεν κατέχει όπλο για νά έκκακολουθήσῃ ή συλληφῇ και ό βασανισμός. Εέ όλα τά χωριά του νομού Δράμας ό Βουλγαρικός ξυλοδαρμός ήταν πασίγνωστος και τρομερός. Άκόμα και σήμερα συνηθίζεται νά λέγεται.

- 'Ο Θεός νά σέ φυλάη ἀπό Βουλγαρικὸ ξυλο.
καί ἀμφιβάλλω ἂν ὑπάρχη Ἑλληνας ^{ἐξ ὧν Νότος Δεσφός} πού νά μὴν ἐδοκίμασε αὐτό
τό τρομερὸ ἀπάνθρωπο καί ἐξευτελιστικὸ βασανιστήριο. Στό θυ-
ξάρι ὁ ἐκεῖ διοικητὴς τοῦ Βουλγαρικοῦ ἀπ'σπάσματος ἀκηρόφωφ
ἐδερνεᾶνελέητα τοὺς κατοίκους ἅμα τυχόν δέν ὑπεκλίνοντο βαθεῖ
προστά σέ καθεδιερχόμενο Βούλγαρο στρατιώτη ἢ πολίτη.

Οἱ Ἕλληνες παντοῦ ἀπέφευγαν κάθε συνάντηση μὲ Βουλγαρικὴ
περίπολο ἢ ἔστω καί μεμονωμένο χωρ/κα στρατιώτη ἢ κομιτατζή
Ἐφοβοῦντο τὸν ἀναίτιο ξυλοδαρμὸ των.

καί δέν ἦταν ἀνάγκη νά ἔχη ὑποπέση κανεὶς σέ παράβαση γιὰ νά
ξυλοδαρῇ. Οἱ ἴδιοι οἱ Βούλγαροι εὑρισκαν χίλιες δυὸ ἀφορμές

τὴν νύκτα, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ὠρισιμένην ὥρα ἡ κυκλοφορία τῶν
Ἑλλήνων ἀπηγορεύετο. Οἱ Βούλγαροι χωρ/κες ἐρύθμιζαν τὰ ὠρο-
λόγια των πρὸς τὴν κανονικὴν ἔρα. Ἔτσι κάθε
Ἕλληνα πού εὑρισκαν στὸν δρόμο τους τὸν ἐδερναν ἀνελέητα
γιατί...ἄργησε.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

ΚΥΡΤΣΗ

'Ο Ἀναστάσιος Κύρτσης ἡλικίας τότε 17 ἐτῶν Ἕλληνας κάτοι-
κος τῆς Πετρούσης πῆγινε πρὸς τὸ σπίτι του. Στὸ δρόμο τὸν
συναντᾷ ὁ Βουλγαρίζων 20ετής ὁμοχώριδς του στὸν ὁποῖο οἱ
Βούλγαροι ~~καὶ~~ εἶχαν ἀναθέσει καθήκοντα Ἀγροφύλακος. Ἐκείν
τὴνστιγμὴ κτυπᾷ ἢ καλπᾷ. Σημεῖον ὅτι οἱ Ἕλληνες πρέπει
νά κλειστοῦν στὰ σπίτια τους. Ὁ Βούλγαρος ἀγροφύλακας χωρὶς
νά χάσῃ καιρὸ ἀρχίζει τὸν ξυλοδαρμὸ τοῦ Κύρτση μέσα στὸ
δρόμο.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

ΚΑΤΡΑΝΤΣΗ

'Ο Νίκος Κατρατζῆς ἀπὸ τὴν Πετροῦσα μαζί μὲ φίλους του,
ἐβοσκᾶν τὰ ζῶα των σ' ἓνα μικρὸ λιβαδότοπον ἔξω ἀπὸ τὰ χωριὸ
τους. Ἀργησαν καί δέν ἐπρόλαβαν νά εἶναι στὰ σπίτια τους
πρὶν νά κτυπήσῃ ἢ καλπᾷ.

Τοὺς συνέλαβεν ὁ ἴδιος Βουλγαρίζων Ἀγροφύλακας. Τοὺς
ᾤδήγησε στὴν κοινότητα ὅπου τοὺς ἐδερναν ὅλη τὴν νύκτα μὲ
τὴν κατηγορία ὅτι ἦσαν .....κατάσκοποι.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΜΑΡΤΣΙΟΥ

'Ο Γεώργιος Μάρτζιος κάτοικος Ἀαλῆς πόλεως ἐκθέτει τὰ
ἀκόλουθα γιὰ τὴν σύλληψιν τοῦ πατέρα του καί τοῦ ἰδίου.

" Ἀπὸ τὸ χωρίον μου μετήχθην ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τὴν
4-2-43 εἰς Δράμαν.

Μετά ὀκταήμερον παραμονὴν ἐντὸς τῶν κρατητηρίων Δράμας μετ-
χώρηεν εἰς τὴν Καβάλα κρατητήρια ἀναῖσαν τῆς Ἀσφαλείας

μέχρι της 24-2-1943 και έκειθεν απελάθημεν εις την Γερμανοκρατούμενην περιοχήν.

Αίτία της απελάσεώς μας ήτο τό ότι υπήρξαμεν Μακεδονομάχοι. Έδωμιούργησαν αίδημη και την κατηγοριαν ότι όηθεν ειμεθα μέλη ωλλόγου τινος, παρά του όποιου λαμβάνομεν χρήματα και τά διανέμομεν εις άλλους Έλληνες.

Διά νά όμολογήσωμεν έδάρημεν κατ' επανάληψιν εις τά κρατητήρια Δράμας.

Αί οίκογένειαι μας μετεφέρθησαν εις Δράμαν άφου προηγουμένως έδωμεύθησαν αί περιουσίαι μας. Ή κατάσταση των Έλλήνων, είναι αξιοθρήνητος.

ΕΥΛΟΔΑΡΧΟΙ ΣΤΟΝ ΝΕΡΟΦΡΑΚΤΗ

Ό Δανιήλ Ουζούνης και ό Γεώργιος Αραβανιόλας κατέθεσαν στις Έλληνικές Αρχές ότι στις 4-9-43 τά μεσάνυχτα στάν Νεροφράκτη Δράμας μιά βουλγρική περίπολος έκυροβόλησε στόν άέρα. Εό έπόμενo πρωϊ μέ την αίτία ότι άκούστηκαν κυροβολισμοί από Έλληνες άντάρτες συνελήφθησαν πενήντα περίπου άτομα άνδρες, γυναίκες, καιδιά. Τά έκράτησαν όλη την ήμέρα και τά έξυλοκόπησαν άγρίως για νά τρομοκρατήσουν τούς ύπολοίπους χωρικούς.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Χαρακτηριστική είναι ή κατάθεση του Ιωάννου Γεωργίου από τή Δράμα. " Κατηγορηθείς ότι έκρυπτον όπλα συνελήφθη και έφυλακίσθη. Επί 7 ήμέρας συνεχώς έδερόσην. Αρχικώς έμαστίζωσαν τάς χειράς μου, εις τρόπον ώστε νά καταστῶνιν αύται έντε λως άχρηστοι.

Από την τρίτη ήμέρα ήρχισαν νά μέκτυλουν εις τούς πόδας.

Τήν τετάρτην μέ έντύπων άνηλεώς εις όλόκληρον του σώματος μέχρις ότου έκαμον αίμόπτυσιν.

Τάς ύπολοίπους ήμέρας έντύπων τήν κεφαλήν μου επί του τοίχου μέχρις ότου κατέπιπτον άναίσθητος.

Τότε μέ έρριπτον έντός ένός κάδου μέ ύδωρ ίνα άναλάβω τά αίσθήσεις μου και ίνα άναλάβωι τά μαρτύριόν μου.

Τέλος δωροδοκήσας ένα βούλγαρο άνθυπασπιστήν διά 16.000 λεβίων, μετεφέρθη εις τάς φυλακάς όπόθεν απελύθην δι' έγγυήσεως....."

ΑΛΛΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Στις Έλληνικές αρχές πολλοί Έλληνες της Δράμας κατέθεσαν για τής κακοποιήσεις που υπέστησαν.

Ό Γεώργιος ... Λαμωριανίδης από την Δράμα λέει:

"..... Όταν πανεύς των Έλλήνων παραβιάση την δι ταγήν κυκλοφορίας επί έν έστω δευτερόλεπτον παρορμεται και ίφαιρετ.

τό δελτίον του ἄρτου του".

Ὁ Χαρ. Γ. Γιαρμάλικογλου ἀπό τήν Δράμα καταθέτει :

"....Ὡς Ἑλλην συλλαμβάνεται ὅταν ὁμολεῖ τήν Ἑλληνικήν ὁδηγεῖται εἰς τήν Ἀστυνομίαν καί δέρεται ἀνηλεῶς.

Ὁ Ἀρῆστος Κουγιουμτζής ἀπό τήν Πετρούσα καταθέτει :

"...Ὡς Ἑλλην καταγόμενος ἐν Πετρούσῃς, ὑπέστην συλλήψεις διωγμούς καί φυλακίσεις. Ἀποῖν τούτων ἠναγκάσθην νά καταφύγω ἐν αὐθᾷ".

Ἀτελείωτες εἶναι οἱ περιπτώσεις τῶν ξυλοδαμῶν τῶν βασιτιστηρίων. Γιά νά τίς παραθέσουμε ὅλες θά χρειάζοταν σειρά πολυσελίδων τόμων. Γιατί δέν ἔμεινεν Ἑλληνας στόν νόμό Δράμας πού νά μήν ἐδοκίμασε τό πολυθύλλητο " Βουλγαρικό ξυλό". Παραθέτουμε ἕνα ἄλλο εἶδος βασανιστικοῦ θανάτου πού ἐχρησιμοποίησαν οἱ Βούλγροι κατά τῶν Ἑλλήνων στήν Ἀτοχή.

ΤΟ ΣΠΟΡ ΤΟΥ ΛΙΘΟΒΟΛΙΣΜΟΥ

Τόν Ἰούλιο τοῦ 1942 οἱ Βούλγροι /χωρ/ικες καί Στρατιῶτες/ συλλαμβάνουν στόν Ἅγιον Ἀθανάσιο Δρέμας τέσσαρες Ἑλληνες ἐργάτες ἀπό τά κύρια. Καμιά συγκεκριμένη κατηγορία δέν ὑπῆρχεν ἐναντίον των.

Τούς ἔδεσαν σέ κἀτι στύλους κι' ἄρχισαν μετὰ νά ρίχνουν μεγάλες πέτρες. Οἱ πέτρες ἔσπαζαν τά κρανία καί τά ὀστά τῶν Ἑλλήνων. Γοερές ἀκούγονταν οἱ κραυγές τῶν. Τό αἷμα τους εἶχε πλημμυρίσει. Ἀργός, μαρτυρικός ἀκαίρια φοικιαστικός μέσα σέ τρομερούς πόνους ἀπό τά κατάγματα των ὀστέων ἐπήρχετο ὁ θάνατος.

Τό μαρτυριο τοῦ Ἀγίου Στεφάνου ἐπανελήφθη στόν 20ον αἰῶνα. Στό λιθοβολισμό ἐλάμβαναν μέρος καί βουλγαροπαῖδες. Ἐπρεπε νά ἐξακουθοῦν καί οἱ νεαροί τίγρεις στό ἔγκλημα.

Μέ τόν ἴοιο τρόπον ἐξετελέσθησαν καί ἄλλοι Ἑλληνες σέ διάφορα χωριά τοῦ νομοῦ Δράμας. Ἦταν ἕνα νέο...σπόρ πού ἄρχισε νά διαδίδεται εὐρύτατα ἀνάμεσα στούς βουλγάρους.

Ἀκόμα καί τίς τελευταῖες ἡμέρες τῆς βουλγαρικῆς Ἀτοχῆς, στίς 299-44 στό χωριό Νικηφόρος ἐξετελέσθησαν μέ λιθοβολισμό οἱ

1.- Τσοκαντοῖδης Παντελής

2.- " Ἰωάννης

3.- Πασχαλίδης Κων/νος

Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΤΑΓ/ΧΟΥ ΜΟΥΓΑ

Τελειώνοντας τό κεφάλαιο αὐτό παραθέτουμε σχετικό ἀπόσπασμα ἀπό τήν ἔκθεση τοῦ ἀποστράτου Ταγ/χου Χωρ/κος Μουγά Δ. ΚΥΡΓΙΑ - ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ - ΚΑΤΩ ΧΕΛΩΡΙΟΝ - ΠΛΑΤΑΝΙΑ - ΠΛΑΤΑΝΟΡΥΣΗ ΚΑΙ.

Ἡ ἰδίᾳ πνευματική καί ἐξοντωτική πολιτική ἀφήρηδση καί εἰς

διότι ταυτακείμενα μακράν τοῦ κέντρου οἱ ἐκάστοι ἀφ' ὧν κοινότητων, χωρ/ιες, ἀγροφύλακες καὶ κἀσης φύσεως ὑπαλληλίσκοι καθίσταντο ἀληθεῖς τύραννοι, φέροντες, ἐμβιάζοντες, πυρπολοῦντες, καταστρέφοντες καὶ φονεύοντες κατ' ἀρέσκειαν μὴ τηροῦντες οὐδέν πρῶγμα.

Ἀκάντησις εἰς τὰς διαμαρτυρίας ὑπερβασίων ἦτο ὁ ἄγριος ξυλοδαρμός καὶ ἡ ἐκτόπισις.

Δύο ἦσαν οἱ ἐντικειμενικοὶ σκοποὶ αὐτῶν, ὁ ἐβουλγαρισμός τῶν κατοίκων καὶ ἡ ἀργυρολογία.

Ὁπλοὶς ἐκ τῶν κατοίκων ἐκάμπτετο καὶ ἐδόλου βουλγαρικὴν ὑπηκοότητα καὶ ἐθνικότητα, ὡς διὰ μίγείας ἡ ἀπέναντί του στάσις μεταβάλετο, ἐτύγχανεν περιοιήσεων προστασίας, ἀπαλλαγῆς ἐκ τῶν φόρων καὶ ἀγγαρειῶν καὶ τῷ ἐχορηγοῦντο ἐπαριή τροφίμα κ.λ.π.

Εἰς κυρία τὴν 4-10-41 ἐπυρπολήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀντ/χου Χρ/στου Χρίστου 132 οἰκίαι, 48 καταστήματα, 18 ἀχυρῶνες, ἤτοι ἐν συνόλῳ 198 κτίρια. Ἀννοεῖται ὅτι αὐτὰ πρόωγης πυρπολήσεως ἐλεηλατήθησαν.

Εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ἐγκατεστάθησαν 40 βουλγαρικαὶ οἰκογένειαι, εἰς ἃς διενεμήθησαν ἀγροὶ ἐκτάσεως 2,500 στρεμμάτων ἀννίζοντες εἰς τοὺς βίαι ἐκκατρισθέντας κατοίκους.

Τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα ζῶα ἐπιτάσσοντο εἰς τὸ δέκατον τῆς ἀξίας των, ὅσαις φέν ἐπαρῶνοντο διόλου, διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐποίκων καὶ τοῦ βουλγαρικοῦ Στρατοῦ.

Ὁ σῆτος, ὁ ἀραβόσιτος καὶ ὁ καπνός ἐπωλοῦντο ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ δέκατον τῆς ἀγοραίας τιμῆς των.

Ἡ ἐγγραφή εἰς ἐκδοθὲν ἀναγκαστικὸν δάνειον ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ἦτο ὑποχρεωτική.

Οἱ κάτοχοι πυρποληθειῶν οἰκιῶν κατέβαλον ὑποχρεωτικῶς τὸν φόρον οἰκοδομῶν καὶ αἱ οἰκίαι των ἔκειντο εἰς ἐρείπια.

Ἀλλήρων φόρον γαιῶν καὶ δι' αὐτὰ εἰσέτι τὰ ἀφαιρεθέντα κτήματα τίνα παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς Βουλγάρους ἐοῖκους.

Ἀνκατήθησαν χρεὴ ἀγροτῶν πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Εἰς ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω χωρία αἱ ἀγγαρεῖαι καὶ οἱ ξυλοδαρμοὶ ἦσαν καθημεριναί.

Περιορισμός τῆς κυκλοφορίας ἀπὸ τῆς οὐσσεως μέχρι τῆς ἀνατολῆς. Ἡ μετάβασις ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον ἐπετρέπετο μόνον κατόπιν ἀδείας χορηγουμένης μετὰ μεγάλης φειδοῦς καὶ πολυμέρου ἀναιδονῆς.

ΠΡΟΣΩΤΣΑΝΗ - ΜΙΚΡΟΜΟΛΙΣ - ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΔΡΑΜΑΣ

Καὶ εἰς τὰ χωρία ταῦτα ἡ ἰδίᾳ πολιτική.

Εἰς τὸ χωρίον Κοκκινόγεια μετελίζοντο τοὺς κατοίκους ὁ

καί μετεφέρθησαν εἰς τὴν βουλγαρίαν. Ἐντὸς δὲ αὐτῆς ταύτης τῆς πόλεως ἀράμεις πλέον τῶν δισχιλίων ἀνέρχονται αἱ λεηλατηθεῖσαι, καταστραφεῦσαι καὶ ὀπωσδήποτε ὑποστᾶσαι ζημίας οἰκίαι.

Ἡ τραγωδία τέλος τῶν Ἑβραίων ὑπῆρξεν ἀνεκδιήγητος οὐδὲ τὰ 5 % ἐκ τῶν ὑπαρχόντων προπολεμικῶς δὲν ἐναπέμειναν.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω κακουργίας καὶ πιέσεις καὶ ὅσα παρακατιόντες ἀναλυτικῶς θὰ ἐξιστορήσωμεν ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος ἅπαντες γενικῶς οἱ βούλγαροι ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου στρατιωτικοῦ καὶ κρατικοῦ ὑπαλλήλου μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου ὑπαλληλίσκου καὶ στρατιώτου καὶ ἀχθοφόρου ποῦ ἐγέμισαν τὴν Ἑλληνικὴν ἀκεδονίαν καὶ θράκην. Βασίμως δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι οἱ κατώτεροι ὑπάλληλοι καὶ ἰδιῶται βούλγαροι ὑπῆρξαν σκληρότεροι τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων. Στανιώταται ἐξαιρέσεις δύνανται νὰ συντηθῶσι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς βουλγαρικῆς κατοχῆς, οἷτινες ἔδειξαν ἀνθρώπινα αἰσθήματα. Δὲν ὑπερβαίνουν αἱ ἐξαιρέσεις αὗται ὅτε τὸ ἐν εἰς τοῖς χιλίοις. Οὕτω ἀποδεικνύεται διὰ πολλοστήν φοράν, ὅτι ὁλόκληρος ὁ βουλγαρικὸς λαός, ἀνεξαρτήτως πολιτεύματος, τὸ ὅποῖον διὰ λόγους κυρίως ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐκάστοτε ἐκλέγει καὶ τοῦ διεθνοῦς αὐτοῦ προσανατολισμοῦ, ἐκακουργήσεν ἐν συνειδήσει ὁσάκις παρουσιάσθη εὐκαιρία, εἰς τὸς ὅς τῶν Ἑλληνικῶν κληθυσίων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν δι' ἐξοντώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου παρακοίησιν τοῦ ἐθνολογικοῦ χαρακτῆρος.

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

Συνεχεῖς εἶναι οἱ διαμαρτυρίαι τῆς Ἐπιτροπῆς Μακεδόνων καὶ Θρακῶν στὴν Ἀθήνα καθὼς καὶ τῆς προσφυγικῆς ἐπιτροπῆς στὴ Θεσσαλονίκη.

Ἀπεδίδοντο στοὺς πληρεξουσίους τοῦ Ρίιχ καὶ τῆς Ἰταλίας στὴν Ἀθήνα καὶ στὸν Ἀνώτατο Ἑρμᾶνὸ Στρατιωτικὸ Διοικητὴ στὴ Θεσ/κη στρατηγὸ Κρένσκυ. Παραέτω υμε μικρόν ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν διαμαρτυρία τοῦ Ἰουνίου 1943 τῆς Ἐπιτροπῆς Μακεδόνων - Θρακῶν στὴν Ἀθήνα,

Ἐξοχώτατε

Τὰ δε νοπαθήματα τῶν ὑπὸ τὴν βουλγαρικὴν διοίκησιν ἀδελφῶν μας εἶναι ἀπερίγραπτα. Ἐσχόμεν τὴν τιμὴν ἐπὶ δύο σχεδὸν ἔτη νὰ σᾶς καταγγέλλωμεν πλὴν τῶν σφαγῶν τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 194 ἀπειρίαν διώξεων καὶ κακομεταχειρίσεων τῆς βουλγαρικῆς διοικήσεως ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων.....

Διαμαρτυρομεθα καὶ ἡλὲν....."

Ἀλλὰ φωνὴ βωδόντος ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Οἱ Γερμανοῖταλινεῖς ἀρχεῖς κατοχῆς δὲν δύνουν καμμίαν ἀπάντησιν εἰς ἐπανηλημένες διαμαρτυρίαι τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀλλὰ καί ἡ ἐπιτροπή δέν σταματᾷ τίς διαμαρτυρίες τῆς γιά ὅλα, ὅσα πληροφορεῖται ὅτι ὑποφέρει ὁ Ἑλληνισμός τῆς Μακεδονίας μας. Καί φαίνεται ὅτι ἦσαν ἀριστα πληροφορημένοι γιά τὰ διαπραττόμενα ἀπό τοὺς Βουλγάρους σ' ἐς περιοχές αὐτές.

Τὰ ὑπομνήματα διαμαρτυρίας περιέχουν λεπτομερεῖς ἐξιστορήσεις ἐπεισοδίων μέ ὀνόματα θυμάτων καί δραστῶν, μέ ἡμερομηνίες, μέ λεπτομερῆ στατιστικά στοιχεῖα. Ἀποτελοῦν μιᾷ ἀμενῶτη πηγῇ πληροφοριῶν γιά τόν ἱστορικό ἐρευνητή.

Θά ἐπρεπε νομίζω ἡ Ἑλληνική Κυβέρνηση νά συγκεντρῶσιν τὰ κείμενα τῶν διαμαρτυριῶν αὐτῶν καί νά τὰ ἐκδώσιν σέ εἰδικό βιβλίον, πού ν' ἀποτελῇ ντοκουμέντο τῆς Βουλγारीκῆς θηδωρίας. Γιατί ποτέ δέν πρέπει νά ξεχνᾷμε αὐτά πού ὑπέστη ὁ Ἑλληνισμός ἀπό τοὺς Βουλγάρους.

Μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς Κατοχῆς οἱ Βούλγαροι συνέχισαν τοὺς διωγμούς κατὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Δράμας, ὅπως ἀναφέρουμε σέ προηγούμενες σελίδες.

Ἡ Ἑλληνική Κυβέρνηση διαμαρτύρεται ἐντονώτατα στίς 24-9-1944 γιά τίς βουλγारीκές κακουργίες πού ἐξακολουθοῦν νά διαπράττονται στό Νομό Δράμας. Ἀ

" Ἀπευθυνόμεθα πρὸς ὅλον ἥνον τόν πολιτισμένον κόσμον καί καταγγέλλομεν ὅτι οἱ Βούλγαροι καί τήν 12ην ὥραν συνεχίζουν τὰ ἐγκλήματα ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μακεδονίας καί τῆς Θράκης.

Ὁμάς κομιτατζήδων εἰς τόν συνοικισμόν Πολυγέφυρον ὅπου ἔμενον 3 οἰκογένειαι προσφύγων, ἀφοῦ ἐμάζευσαν τὰ 20 μέ η τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν τὰ ἐνέκλεισαν εἰς τό οἶκημα τοῦ Σχολείου καί τοὺς ἔκασαν.....

Ἀπόσπασμα Βουλγάρων χωροφυλάκων μετέβη εἰς τόν συνοικισμόν Καστανιά, ὅπου συνέλαβε 13 ἄνδρες καί 4 γυναῖκες, ἀέβοφε τὰ χέρια τῶν ἀπό τοὺς καρπούς, τοὺς ἰόδας καί τοὺς ταρσοὺς, τὰ πύτια, τίς μῦτες, τοὺς ἐτύφλωσε καί τέλος τοὺς ἔκασεν ἐνῶπιον τοῦ ὑπολοῖπου πληθυσμοῦ.

Ἀλλή δύναμις τακτικοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ μέ τήν πρόφασιν ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου ὑπέθαλπον τοὺς ἀντάρτες, ἔκασεν 85 σπύτια καί 100 κατοίκους.

Πολλά χωρία δέν ὑπάρχουν πλέον καί οἱ κάτοικοι ἐχάθησαν.

Ἡ ὥρα τῆς τιμωρίας τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν καί ὅλων τῶν ὑπολοβίων εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ πλησιάζει.

Καμιᾷ πονηρίᾳ, καμιᾷ μεταμφίεσις, προοριζομένη νά θολώσῃ τὰ νερά δέν πρόκειται νά σώσῃ τοὺς ἐνόχους".

Ἀλλά οἱ Βούλγαροι δέν ἐκτοδύντο καί συνέχιζαν τό καταστροφικό των ἔργο καί τό ἐγκληματικό των ὄργιο. Στό μικρό χωρο αὐτοῦ τοῦ βορείου δέν εἶναι οὐν τόν νά συμπεριληφθοῦν ὅλα τά βουλγαρικά ἐγκλήματα. Ἀπλῶς πειμαθήμεν π.ρ.α.θ.έ.σ.α.μ.ε. ἕνα μικρόν πρόχειρον ἀπάνθισμα. Ἀλλά ἔστω καί αὐτά τά ἐλάχιστα πού παραθέτονται μᾶς δείχνουν τήν ἀπαίσια εἰκόνα τῆς βουλγαρικῆς κατοχῆς στή Δράμα.

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΣΙΩΠΗ

Χαρακτηριστική εἶναι ἡ σιωπή τοῦ κομμουνιστοῦ καὶ ὁμήματος τῆς βουλγαρίας μπροστά στήν συντελουμένη ὁμαδικήν ἐξόντωση τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Θράκης. Αὐτοί πού ἤξεραν καί ἐκδίδουν διεθνεῖς διαμαρτυρίες " γιά τους προλεταρίους καὶ χιλιάδες σφάζουν στήν Κιντώνα" σιωποῦσαν γιά τά ἐγκλήματα πού διεπράττοντο μπροστά στά μάτια των ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων.

Ἀλλά ἔχει τό ΚΚΒ ἐναέλαφουντικό. Πάνω ἀπό τήν κομμουνιστική ἰδεολογία πιστεύει στήν Μεγάλη βουλγαρία. Ἦταν λοιπόν ἀπόλυτα σύμφωνο μέ τήν βασιλική βουλγαρική κυβέρνησι γιά τήν προσάρτηση τῆς Μακεδονίας στή βουλγαρία καί τήν ἐξόντωση τῶν Ἑλλήνων Μακεδόνων. Ὁ περίφημος ἀρχηγός τοῦ ΚΚΒ ὁ Δημητρώφ εἶναι ἐκεῖνος πού ἐλάνσαρε στήν Γ' Διεθνή κατὰ τήν διάρκεια τοῦ Μεσοπολέμου τό σύνθημα τῆς αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας μας καί τό κατέστησεν ἕνα ἀπό τοὺς κυριωτέρους στόχους τοῦ Διεθνοῦς Κομμ/σμοῦ.

Ἐκεῖνοι πού παραμένουν ἀδικαιολόγητοι εἶναι οἱ ἄλλοι.

Οἱ κομμουνισταί ὅλου τοῦ κόσμου καί ἰδίαιτερα οἱ Ἕλληνες, κομμουνισταί καὶ σιωπηλοί καί ἀδιάφοροι ἐστάθησαν μπροστά στό φρικτό μαρτύριο τῶν Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας.

Οἱ Ἑλληνικές κομμουνιστικές ὁργανώσεις τῆς Μακεδονίας σέ πολύ σπάνιες περιπτώσεις προέβαιναν σέ διαμαρτυρίες. Καί τότε μόνον ὅταν κατὰ τύχη συνελαμβάνετο κανένα κομμουνιστικό στέλεχος, ἀπό τίς βουλγαρικές ἀρχές.

Καθηγηταί τῶν πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καί Θεσσαλονίκης περιώδευσαν τίς περιοχές τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Θράκης κατά τόν Ἀπρίλιον τοῦ 1945.

Εἶχαν ἐπίσημη ἐντολή τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους νά διαπιστώσουν τάγενόμενα ἀπό τοὺς Βουλγάρους ἐγκλήματα σέ βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῶν περιοχῶν αὐτῶν.

Στίς 31-5-1945 οἱ καθηγηταί ὑπέβαλον τίς ἐκθέσεις των στήν Ἑλληνική Κυβέρνηση. Τό περιεχόμενό των ἐξεδόθη σέ βιβλίον μέ τόν τίτλον " Μαύρη βίβλος τῶν Βουλγαρικῶν ἐγκλημάτων εἰς τήν Ἀνατολικήν Μακεδονίαν καί Δυτικήν Θράκην 1941-1944".

Ἀποσιῶσα ταῦτό τίς ἐκθέσεις αὐτές παραθέτωμε στοὺς ἀναγνώστες μας. Δίνουν μιᾶ γενική εἰκόνα τῆς φρικτῆς καταστάσεως καί τῶν μαρτυρίων πού ὑλέστη ὁ Ἑλληνικός πληθυσμός τῆς Θράκης ἀπό τὰ βουλγαρικά κτήνη, ὅπως διεπιστώθησαν ἀπό ἄτομα μέ ἀντικειμενική κρίση καί ἐπιστημονικό κύρος.

Οἴωσι ἄλλοτε

Γράφουν λοιπόν οἱ καθηγηταί αὐτοί.

" Ἐπεσιφέρθημεν εἰς δύο ταξείδια, διαρκέσαντα περί τίς 35 ἡμέρας τάς πόλεις καί κλειστάς κομποπόλεις καί χωρία τῶν περιοχῶν τούτων, καί ἀπό ἀξιολύστους κατοίκους ἐξ' ἐκείνων κυρίως, οἱ ὅποιοι παρέμειναν κατά τό διάστημα τῆς κατοχῆς, τοὺς ἐξετάζομεν ἐκί παρούσα πολλῶν συγκατοίκων πρὸς ἀμοιβαίαν ἐλεγχον συνελέξαμεν πληροφορίες σχετικὰς πρός τὰς ἐρεῦνας ἡμῶν.

Τὰς πληροφορίες ταύτας συναληρώσαμεν δι' ἐιδήσεων, τὰς ὁποίας εἶχομεν ἐξ' ἄλλων, ἀξιολύστων ἐπίσης πηγῶν καί ἰδίως ἐκ καταθέσεων τῶ ἐκκατριθέντων κατοίκων κατά τήν διάρκεια τῆς κατοχῆς, ἐξ' ἄρθρων βουλγαρικῶν ἐφημερίδων, ἐπισήμων ἐγγράφων, ἐκθέσεων ὑπομνημάτων κ.λ.κ. καί ἐξ' αὐτοφίας τῶν θυμάτων καί τῶν ὑλιστῶν καταστροφῶν τῆς βουλγαρικῆς θηριωδίας /σελ. 9/.....

Ἡ γενική εἰκὼν τήν ὁποίαν ἀντιλαμβάνομεν δέν διαφέρει ἐκείνην τὴν ὁποίαν περιγράφει ἡ ἐκθεσις τοῦ 1918. Μονον συστηματικώτερα καί, ἔνεκα τῆς μακροτέρας κατοχῆς, μεγαλυτέρα εἰς ἑκτασιν εἶναι ἡ μακρογρία.

Ομοίως δὲ καί τώρα ὅπως καί ἄλλοτε ὑπῆρξεν ἡ οὐδ' αὐτῆς ἐξουδετέρωσας τῶν Ἑλλήνων κατοίκων καί διὰ βουλγαρικοῦ ἐποικισμού παραπολίησιν ἐθνολογικῆς συνθέσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν βορείων ἐπαρχιών, διὰ νά ἀποκτήσῃ, ἡ βουλγαρία τίτλους διεκδικήσεως τῶν Ἑλληνικῶν αὐτῶν χωρῶν τὰς ὁποίας ἀπὸ μακροῦ ἐπωφθαλμιᾷ.

Ἡ σκληρότης τῶν μέσων, τὰ ὁποία μετεχειρίσθησαν οἱ βούλγαροι διὰ τήν ἐκτοίωσιν τοῦ σκοποῦ τούτου ἐξηγεῖται ἀπὸ αὐτὴν τήν

φυσικὴν ὁμότητα τοῦ ληστρικοῦ τούτου λαοῦ, τῆς ὁπόας ἡ πρόσφατος Ἱστορία τόσα δείγματα εἰς βάρος τῆς Πατρίδος μας ἔχει παρουσιάσει (σελ. 10)....

Η ΚΑΤΑΛΥΣΗ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Οἱ Βούλγαροι εἰσῆλθον εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα ὑπὸ δρους πρωτοφανεῖς ὑπὸ ἀλόφως Διεθνoῦς Δικαίου. Σύμμαχοι δηλαδὴ τῶν Γερμανῶν, οἱ ὅποιοι δολοφονικῶς ἐπιτεθέντες κατὰ τῆς Ἑλλάδος κατέβαλ' αὐτήν, εἰσῆλθον καὶ ὡς ἀντολοδοχοὶ αὐτῶν, ἀντιστασέως καὶ κατέλαβον ἐπαρχίας ἀνηκούσας εἰς κράτος πρό τὸ ὅποτον δὲν εἶχον κηρύξει τὸν πόλεμον / σελ II/.....

Εὐθὺς ὡς οἱ Βούλγαροι εἰσῆλθον εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἑαρχίας ἔθεσαν μὲ ἀμείλικτον συστηματικότητα εἰς ἐφαρμογὴν τὸ πρόγραμμα ἐμβουλαγορισμοῦ αὐτῶν.

Πρὸς τοῦτο κατέλυσαν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὑπὸ πᾶσαν αὐτοῦ ἐκδήλωσιν.

Ἀπῆλθον ἡ δι' οἰωνοῦ ποτε ἄλλον μέσων ἠνάγκασαν εἰς ἀναχώρησιν τοὺς νομάρχας καὶ τοὺς ἄλλους διοικητικοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς δικαστικοὺς, τοὺς ἀθητοπολίτας καὶ χωροφυλακὴν.

Τοὺς Δημοτικοὺς ἄρχοντας μέχρι καὶ τῶν τελευταίων χωρίων ἀντικατέστησαν μὲ Βουλγάρους, βοηθουμένους ἀπὸ δύναμιν Βουλγαρικῆς Χωροφυλακῆς.

ΔΙΩΞΕΙΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἀντικατέστησαν ἐπίσης διὰ Βουλγάρων τοὺς Ἑλλήνας πᾶς ἱερεῖς εἰς τοὺς ὁποίους ἀπηγόρευσαν τὰς ἱεροπραξίας, κατεδίωξαν δὲ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς ὑπέβαλον εἰς παντός εἶδους ἐξευτελισμοὺς, κακώσεις, φυλακίσεις, πολλοὺς δὲ μὲ βασανιστρία ἐθανάτωσαν.

ΔΙΩΞΕΙΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Συγχρόνως ἐστράφησαν κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἀπῆλθον τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἀπῆλθον καὶ κατεδίωξαν τοὺς διδασκάλους, ἀπῆλθον τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ καταστήματα, δρόμους, ἐκκλησίας καὶ ἐπέβαλον ὅχι μόνον εἰς τοὺς νέους τάφους ν' ἀναγράφονται ὀνόματα μὲ βουλγαρικὰ γράμματα, ἀλλὰ καὶ εἰς παλαιούς τάφους νὰ ἀντικατασταθοῦν αἱ Ἑλληνικαὶ διὰ Βουλγαρικῶν ἐπιγραφῶν.

Οἱ ὁμιλοῦντες ἑλληνικὰ εἰς τοὺς δρόμους διέτρεχον κίνδυνον προστίμου καὶ ξυλοκοπήματος.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΥΠΗΚΟΟΤΗΣ

Τὰς ἀπελάσεις ἐπεξέτεινον καὶ εἰς ἄλλους σημαίνοντας Ἑλλήνας καὶ προέβησαν εἰς τὴν λεγομένην ἀογραφήν τῶν κατοίκων, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἀπειλῶν ὑποσχέσεων, ἐκβιασμῶν προσεκλήθουν ν' ἀναγκάσουν τοὺς Ἑλλήνας νὰ δηλώσουν τὴν

Βουλγαρικὴν ὑποκοδότητα, ἐθέσπισαν δὲ τὸν περίφημον " νόμον
περὶ 'Ιθαγενείας " κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἐπιμένοντες εἰς τὴν Ἑλ-
ληνικὴν Ἰθαγένειαν ἀπηλαύνοντο ἀποξενούμενοι καὶ τῆς περιου-
σίας των (σελ. ΙΙ-Ι2).

ΤΟ ΨΕΥΔΟΚΙΝΗΜΑ

"Όταν εἶδαν ὅτι μὲ τὰ " ἥλια" αὐτὰ μέσα δὲν ἐπετύγχανον τὸ
ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν, κατέφυγαν εἰς τὴν βδελυρὰν σκηνοθεσίαν
τοῦ ψευδοκινήματος τὸ ὁποῖον ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἀφορμὴν ἐξον-
τώσεως 15.000 περίπου Ἑλλήνων εἰς τὴν Δοάμαν καὶ εἰς τὴν
πέριε περιοχὴν .

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΕΠΟΙΟΙ

Τὸν ἐμβουλγαρισμὸν ἐπεχείρησαν νὰ συμπληρώσουν μὲ τὴν ἐγν-
τάστασιν δεκάδων χιλιάδων Βουλγάρων ἐποίκων, οἱ ὁποῖοι ὡς ἀ-
ληθεῖς ἀκρίδες ἐπέπεσαν κατὰ τῆς δυστυχισμένης χώρας. Τὰ
καλύτερα σπίτια καὶ ἔπιπλα, ἐνδύματα καὶ ἄλλα ἐφόδια, τὰ
γονιμώτερα χωράφια ἠρπάγησαν καὶ παρεδόθησαν εἰς τοὺς ἐποίκοι

"Όπου δὲν ὑπῆρχον κατάλληλα οἰκήματα ἠναγκάζοντο οἱ κῆποι
νὰ κρημνίζουσιν τὰ σπίτια των καὶ μὲ τὰ ὑλικά νὰ κατασκευάζουσιν
ἐνπροσώπους κατοικίας διὰ τοὺς ἐποίκους μὲ προσωπικὴν των
ἐργασίαν.

Αἱ ἀγγαρεῖται ἦσαν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Οἱ δυστυχισμένοι χωρικοὶ ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ καλλιεργοῦν
τὰ χωράφια των τὰ ὁποῖα εἶχον παραχωρηθεῖ εἰς τοὺς Βουλγάρους
ἐποίκους καὶ εἰς τὸ τέλος ἔπρεπε νὰ εὑρουν καὶ χρήματα διὰ νὰ
πληρώσουν τοὺς φόρους τῶν χωραφίων αὐτῶν.

Ἐπίσης ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ πληρώνουν καὶ ἄλλας τοικίλλαι
νύμους χρηματικὰς πιβαρύνσεις /σελ Ι2/

ΠΕΙΝΑ

Φυσικὸν ἐπακολούθημα ὄλων αὐτῶν ἦτο ἡ πείνα εἰς τὴν ὁποίαν
προσετέθη καὶ ἡ πεῖνα, πεῖνα φρικτὴ, ἡ ὁποία καὶ ἐδεδιάτισε τὸ
πληθυσμὸν.

200 γραμμάρια μισοκότα τὴν ἡμέραν εἰς τὰς πόλεις καὶ 50 ἢ
ὀλιγώτερα εἰς τὴν ὑπεῖθρον κατ' ἄτομον ἦτο σχεδὸν ἡ μόνη παρο-
χὴ πρὸς τοὺς κατοίκους.

Αἱ κρατικαὶ διανομαὶ ἀφθόνων καὶ παντοειδῶν τροφίμων ἦταν
μόνον διὰ τοὺς Βουλγάρους (σελ. Ι2-Ι3).

ΔΙΑΦΥΓΗ

Διὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὸν ἐκ τείνης θάνατον προσεπάθουν πολ-
λοὶ νὰ διαφύγουν εἴτε διὰ τοῦ Στρυμῶνος πρὸς τὴν Γερμανοκρα-
τουμένην Μακεδονίαν, εἴτε εἰς τὴν πρὸς ἀνατολὰς οὐδετέραν
ζώνην.

Ἄλλ' οἱ Βούλγαροι ἔστησαν διὰ πυκνῶν φυλακίων ἀληθινὰς πα-
γίδας εἰς τὰς περιοχὰς διαφυγῆς.

Οἱ συλλαμβανόμενοι ἐφονεύοντο ἀλύπητα σὺν γυναιξί καὶ τέκνοις εἴτε εἰς τόπου εἴτε ἐπιδεικτικῶς εἰς τὰ παρακείμενα χωρία. Χιλιάδες πτώματα ἀνδρῶν γυναικῶν, νηπίων ἐρρίφθησαν εἰς τὸν Στρυμῶνα ἢ ἐτάφησαν παρ' αὐτόν καὶ πλησίον τῆς οὐδετέρας ζώνης εἰς προ χείρους τάφους. (σελ. 13).

ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ - ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ

Τὴν δυστυχίαν ἐσυμπλήρωσαν ἡ στρατολογία τῶν νέων δι' ὑπερχειντικὴν ἐργασίαν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, βιασμοὶ γυναικῶν, κακώσεις, διαρπαγαὶ καὶ καταστροφαὶ παντὸς εἴδους τοῦ κινήτου καὶ ἀκινήτου πλοῦτου τῆς χώρας. 67 χωρία κατεστράφησαν ἐντελῶς εἰς μόνην τὴν περιφέρειαν Δράμας, 58 δὲ ἄλλα ὑπέστησαν εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν λεηλασίας καὶ μερικὴν καταστροφὴν / (σελ. 13).

ΟΛΟΙ ΕΓΓΛΗΜΑΤΙΑΙ

Τόσον εἶναι τὸ μέγεθος τῆς μακουργίας, ὥστε χρειάζεται ὁ τό κύρος τῆς Πανεπιστημιακῆς παραδόσεως διὰ νὰ γίνουσι τὰ καταγγελλόμενα ἀνεπιφυλάκτως πιστευτά. (σελ. 13)....

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσωμεν κατὰ τὸν κατηγορηματικὸν τρόπον ὅτι ὅλοι οἱ Βούλγαροι ἡμιλλῶντο εἰς σκληρότητα ἀπέναντι τῶν κατοίκων τῆς πολυπαθοῦς χώρας. Εἰς ὅλην τὴν ἔρευνάν μας σπανιστάτας μόνον ἑξαίρέσεις ἀπιστοποιήσαμεν.

Αναφέρομεν ἓνα ἱατρόν εἰς τὴν Κομοτινὴν, ὁ ὁποῖος ἀπένο 'Ελληνίδος 'Ασθενοῦς ἐδειξεν ἀνθρωπινὰ αἰσθήματα. Ἐνα 'Αξιωματικὸν εἰς τὴν Χρυσούπολιν, ὁ ὁποῖος δέν ἐνακομεταχειρίσθη τοὺς κατοίκους (ἢ μητέρα του ἦτο 'Ελληνίς).

Ἐνα διδάσκαλον εἰς τὴν Καλὴν Βρύσην ὁ ὁποῖος ἀπεσόβησε τὸ τυφελισμόν 32 'Ελλήνων, καὶ ἓνα 'Αξιωματικὸν εἰς Δράμαν ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ ψευδοκίνημα ἔσωσε ἅνδρας τῶν 100 'Ελλήνων.

Οὕτω ἀποδεικνύεται διὰ πολλοστήν φοράν ὅτι ὁλόκληρος ὁ Βουλγαρικὸς Λαὸς, ἀνεξαρτήτως τοῦ πολιτεύματος ἐκκαούργης ἐν συνειδήσει εἰς βάρος τῶν 'Ελληνικῶν πληθυσμῶν τῶν ὁμοῦ ἐπαρχιῶν μας διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν παρακρίσιν τοῦ ἐθνομολογικοῦ χαρακτῆρος (σελ. 14).

Εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐγγλεμτικῶν τούτων ἀποπειρῶν συνέτεινεν βεβαίως ἡ ἀτιμωρησία τῶν προηγούμενων μακουργιῶν.

Τὴν ἐκθεσὴ αὕτη υπέγραψαν οἱ ἀγοτελέσαντες τὴν ἐπιτροπὴν καθήγηται.

- 1) Δ. Χονδρός
  - 2) Γ. Θεοδωρόπουλος
  - 3) Ν. Βλάχος
  - 4) Σ. Κυριακίδης
  - 5) Χ. Φραγκίστας.
-

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

- "Όχι δέν είμαι γεννημένος στη Δράμα, μάς άρρηγείται ό Μιχαήλ Μαυριδάκης, πρόεδρος της ΕΣΕΑ. Γεννήθηκα τό 1916 στη Σμύρνη της Μ' Ασίας. Ό πατέρας μου ήταν Αρμενιός από τό Ρέθυμνον. Στην Δράμα ήλθομεν οίκογενειακάς τό 1922 σάν πρόσφυγες. Έγώ είμουν ό μικρότερος γυιός της οίκογενείας μας.

Τό 1940 ύπηρετήσα Στρατιώτης στόν 7ον Σύνιοριακό Τομέα, καί τό 1941 ήμουν στό όχυρό Μαλιάγκα όπου δώσαμε σκληρές μάχες έναντίον τών Γερμανών.

Μέ τήν κατάρρευση του Μετώπου γυρίσαμε στη Δράμα. Οί Γερμανοί είχαν καταλάβει τήν πόλη καί οί πρώτες πιέσεις είχαν αρχίσει. Οί Έλληνες φαντάροι είχαν μέ διαταγή του Χίτλερ άφθεεϊ έλεύθεροι, αλλά οί Έλληνες 'Αξ/κοί εξακολούθουσιν νά παραμένουν κρατούμενοι στά χέρια τών Γερμανών.

Στη Δράμα οί Έλληνες 'Αξ/κοί είχαν τεθεϊ μέ περιορισμό στις καπναποθήκες. Εκεί ήταν αιχμάλωτος καί ε Δ/τής του 26ου Πεζ. Συντάγματος 'Αδαμ. 'Αδαμόπουλος. Όταν ήμουν στρατιώτης είχαμε γνωριστεί καλά. Μόλις πληροφορήθηκα ότι βρισκόταν κρατούμενος στις καπναποθήκες έτρεξα καί προσεφέρθην ντόν εξυμνηρήσω.

Μάθε μέρα του πήγαινα φαγητό σ' αυτόν καί σέ άλλους 'Αξιωματικούς, από τό έστιατόριο " Δόξα" που διήθθυνεν ό αδελφός μου. Ό συν/ρχης αυτός μου είχε παραώσει νά του φυλάξω ένα ώρατο άλογο ίππασίας Πολωνικής καταγωγής, που ήταν ίδιο κτησία του καί τό διατηρούσε στη Δράμα.

Άρχές Μαΐου έντελώς ξαφνικά οί 'Αξ/κοί μετήχθησαν στην 'Αθήνα. Έτσι τό άλογο του 'Αδαμοπούλου έμεινε στά χέρια μου ΑΦΟΡΗ ΤΟ ΑΛΟΓΟ

"Ημουν τότε στόν άνθό της νιότης μου. Τό καβαλοῦσα μέ χαρρί καί περήφανος έίκανα βόλτες μή λογαριάζοντας ότι οί Βούλγαροι είχαν έν τρ μεταξύ αναλάβη τήν διοίκηση της Δραμας κα είχαν αρχίσει τήν καταδίωξη τών 'Ελλήνων.

Η προκλητική μου αυτή διαγωγή δέν άσχησε νά έπιφέρη τό μοιραίο αποτέλεσμα της.

Οί Βούλγαροι ζήλεσαν τό ώρατο άλογό μου. Μίσησαν έμέν καί τήν υπερηφάνειά μου. Ήταν αρχές 'Ιουνίου 1941. Η Βουλγερική τρομοκρατία έμπηγε τά σουβλερά νύχια της στις σάρκες με

Έγώ καβάλησα τό άλογό μου ένα πρωινό. Τό πήγα για βοσκή στην περιοχή του σημερινού Γενικού Νοσοκομείου.

Κίκοιος Βούλγαρος έπιλοχίας μαζί μέ δύο τρεϊς Βουλγάροι πολίτες μέ περικύλισαν καί θέλησαν νά μου κατασέσουν τό άλ

γο ὡς δὴθεν στρατιωτικὸν εἶδος.

Ἐγὼ ἀρνήθηκα ἐξηγῶντας τοὺς ὅτι εἶναι ἰδιοκτησία μου καὶ ὄχι στρατιωτικὴ. Αὐτοὶ ἐπέμεναν ἀγριεμένοι, ἀπειλητικοί. Κατάλαβα ὅτι θὰ μὲ σκοτώνουν γιὰ νὰ μοῦ τὶ πάρουν. ἤρθαμε στὰ χέρια παλεύοντας. Δὲ μιά στιγμή ἔρπηξα τὸ μαχαῖρι στὴν κοιλιά τοῦ Ἀχιλλοῦ. Τὸν ξάλλωσα νεκρό. Στὴν ἀναταραχὴ καβάλησα τ' ἄλογό μου καὶ ξέφυγα.

Ἔτσι ἔγινε φυγόδικος καὶ ἀντάρτης.

ΑΝΤΑΡΤΗΣ ΕΚΔΙΚΗΤΗΣ

Μόνος μου τριγυροῦσα στὴν ὄρεινὴ περιοχὴ, Μικρός (Λειβαδερόν) ἔπαιζα καὶ μοῦ ἔφερναν μυστικὰ τὰ τρόφιμα οἱ δικοί μου γιὰ νὰ ζῶ. Ἐπίσης μὲ τροφοδοτοῦσαν φίλοι καὶ συγγενεῖς ἀπὸ τὸ γύρω χωριό.

Ἀπόστολος Δραμηνός, φίλος τοῦ ἀδελφοῦ μου, ποῦ ἦταν ἄλλοτε ὑπαξιῶς στὴς μονάδες τῆς Ἑλληνικῆς Παθητικῆς Ἀεραῖνης Δράμας, εἶχε κρυμμένο ἓνα αὐτόματο ὄπλο, μαζί μὲ σφαῖρες καὶ δυὸ τρεῖς γεμιστῆρες.

Τὸ ἔδωσε στὸν ἀδελφό μου γιὰ νὰ μοῦ τὸ στείλῃ. "Νὰ ἔχῃ, ὅπως εἶπε, νὰ φυλάγεται ὁ μικρός".

Αὐτό ἦταν τὸ πρῶτο μου ὄπλο.

Οἱ Βούλγαροι ἄρχισαν νὰ μὲ καταδιώκουν. Ἄλλοτε τοὺς ξέφεγα, ἄλλοτε ἀναγκαζόμουν νὰ πολεμήσω.

Σκοτώνοντας μερικοὺς ἀπὸ αὐτοὺς διέφευγα. Σιγά-σιγά ἄρχισα νὰ παίρνω θάρρος καὶ νὰ τοὺς ἐπιτίθεμαι πρῶτος ἐγὼ καὶ νὰ σκοτώνω, ὅποιον βούλγαρο μάθαινα ὅτι ἐγκαταμενοῦσε ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων.

Ἔγινε ὁ Ἑλληνας ἐκδικητὴς καὶ ὁ τρόμος τῶν Βουλγάρων.

Εἶσι Ἀρχισεν

Η ΔΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Ἔτσι ἄρχισεν ἡ Ἀθηναϊκὴ Ἑλληνικὴ Ἀντίσταση. Στὴν ἀρχὴ ἦταν ἀπλῶς μιὰ διαφυγὴ τῶν πρὸς ζωηρῶν στοιχείων τοῦ Ἑλληνικοῦ τῆς Δράμας καὶ τῶν ἄλλων βουγαροκρατούμενων περιοχῶν. Οἱ ὄρεινές περιοχές ἀπετέλεσαν μιὰ προσωρινὴ διέξοδο γιὰ τοὺς καταδιωκόμενους ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους, Ἑλληνας ἐθνικιστὰς δὲν ὑπῆρχεν εὐρύτερη ὁργάνωση. Ἀλλὰ τότε ξέσπασε ἡ ἀντίσταση τὸ φευδοκίνημα τοῦ 1941. Οἱ κομμουνιστὰς ὅπως εἶδαμε σὲ προηγούμενο κεφάλαιο εἶχαν ὀργάνωσει τὴν συμμορίαν τῶν παρτιζάνων καὶ συνεργαζόμενες μὲ τοὺς Βουλγάρους ἐδημιούργησαν τὴν φριχελὴ σφαγὴ τοῦ 1941 στὴν περιοχὴ Δράμας.

Οἱ σφαγὲς καὶ οἱ διώξεις προεκάλεσαν ἓνα κύμα καλῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν πρὸς τὰ βουνά, γιὰ νὰ σωθοῦν.

Οἱ κομμουνιστὰς παρτιζάνοι ἐν τῷ μεταξύ διελύθησαν εἴτε

διαρρέοντες προς τὰ χωριάτων, είτε διωκόμενοι ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους. Ἀπὸ τὸ κίνημα τῶν κομμουνιστῶν τίποτε δὲν ἀπέμεινε.

Ἀντίθετα οἱ Ἕλληνες ἐθνικιστὰς μὲ ἐπιμεφαλῆς τὸν Ἄντελλῃ Παπαδόκη στήν περιοχὴ Δράμας καθὼς καὶ ἄλλους ὁπλαρχηγούς ὀργανώθησαν ἀμέσως σέμικροομάδες ἀνταρτῶν. Ὁπλίσθησαν μὲ ὅπλα ποὺ εἶχαν κρυμμένα στὰ χωριάτων καὶ ἔδωσαν σκληρὲς μάχες ἐναντίον τῶν Βουλγάρων.

Οἱ περισσότεροι ἦσαν ἰόντιοι. Ἦσαν νέοι καὶ γέροι, ἄντρες καὶ γυναῖκες ἀτσαλωμένοι στήν φωτιά τοῦ ἀνταρτικοῦ πολέμου, ἀπὸ τοὺς τραχεῖς καὶ ἡρωϊκοὺς ἀγῶνες ποὺ εἶχαν ὀώσει ἐκεῖ στὸν μακρινὸ Πόντο.

Οἱ Βούλγαροι ἀντελήφθησαν ἀμέσως ὅτι ἀντιμετώπιζαν ἓναν ἄλλο καλινούργιο, σκληροτράχηλον ἐχθρό. Αὐτοὶ δὲν ἦσαν κομμουνιστῆς γιὰ νὰ ὑποχωροῦν καὶ νὰ προδίδουν τὴν πατρίδα των. Αὐτοὶ ἦσαν Ἕλληνες ἀληθινοί. Καὶ τοὺς Ἕλληνες οἱ Βούλγαροι πάντα τοὺς ἐφοβοῦντο, τοὺς μισοῦσαν καὶ τὺς φθονοῦσαν.

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΜΑΧΕΣ

Στις 6-10-41 δύναμη Βουλγάρων χωρικών καὶ στρατιωτῶν ἀνερχομένη σὲ 200 περίπου ἄνδρες ἐνεργοῦσα ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις εἰσέρχεται στὸ χωριὸ Ζυγκοβίτσα. Ἐκεῖ ἐπιδίδεται σὲ διάφορες καταστροφές. Ἐν τῇ μεταξύ οἱ Ἕλληνες ἀντάρτες μὲ ἐπιμεφαλῆς τὸν Καπετάν Πατελλῇ Παπαδόκη στήνουν 3 ἐνέδρες στὰ σημεῖα ὁλοθοχωρήσεως τῶν Βουλγάρων.

Ἡ πρώτη μὲ ἐπιμεφαλῆς τὸν Ἐωργίου Ἀπανοζίδη καὶ 12 ἀντάρτες.

Ἡ δευτέρα μὲ τὸν ὁπλαρχηγὸ Σταῦρο Λάφα καὶ ἡ τρίτη μὲ τὸν ὁπλαρχηγὸν Ὑδουσέα Παπρίδη. Κατὰ τὴν διεξαχθεῖσα μάχη φονεύονται 32 Βούλγαροι καὶ ἓνας Ἀνθ/γός ὅπως ἀνηφίος τοῦ Βουλγάρου ποταρχοῦ Ἀντ. Νευροκοπίου. Οἱ Βούλγαροι ἐγκατέλειψαν πομπικὸν ὕλικόν καὶ 12 μουλάρια μὲ λάφυρα.

Ἡ μάχη διήρκεσεν ἀπὸ τίς 12 ἕως τίς 5 μ.μ. Ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες ἐτραυματίσθησαν 4 ἀντάρτες.

Τῇ νύχτᾳ δίδεται μὲ δεύτερη νικηφόρος μάχη ἐναντίον ὁμῶς 40 Βουλγάρων στρατιωτῶν στὸ ἴδιο μέρος. Φονεύονται 1 Βούλγαροι. Συλλαμβάνονται αἰχμάλωτοι μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ Λοχίας Γιολάντζο, ὁ ὁποῖος γιὰ νὰ σωθῇ ἰσχυρίζετο κλαίγοντας ὅτι ἡ μητέρα του ἦταν Ἕλληνίδα.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

Τίς ἡμέρες αὐτές ὅλο καὶ αὐξάνει ὁ ἀντιθετικὸς τῶν πατριωτῶν Ἕλλήνων καὶ τῶν γυναικολαίδων ποὺ κατέφευγαν σὲς ὁμάδες τοῦ Καπετάν Πατελλῇ Παπαδόκη γιὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τίς σφαγές Βουλγάρων.

Ἀπὸ τὸν Πατελλῇ Παπαδόκη προετοιμάζεται ἡ ἄμυνα σὲ περί

νέας Βουλγαρίας ἐπιθέσεως καί καταστρώνονται τὰ σχέδια μιᾶς διοργανώσεως ὅλων αὐτῶν τῶν ἀγωνιστῶν. Γιατί ἦταν ἀπαραίτητη ἡ ὁργάνωση ἐκεῖνες τὶς δύσκολες ἡμέρες. Ὁ ἴδιος ὁ Παντελής Παπαδόπουλος μᾶς διηγεῖται:

" Ἐότε τὸ πρῶτο δεκαήμερο τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1941 εἴχαμε συγκεντρωθεῖ στὰ καλύβια τοῦ Μπούτου ἐπάνω στὸ Μπόζ- Μτάγ 500 περίπου Ἕλληνες. Οἱ περισσότεροι ἦταν πόντιοι, παλαιοὶ ἀγωνισταί. Συμμεφθήκαμε ἐπάνω στὴν κατάσταση ὅπως παρουσιάζονταν μετὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα. καὶ ἃ ποφασίσαμε.

Δὲν ὑπῆρχεν γιὰ μᾶς τοὺς Ἑλληνες παρά μόνον μιὰ λύση . Ὁ Ἀγῶνας. Ἀγῶνας συνεχῆς, ἀδυσίμητος ἐναντίον τῶν Βουλγάρων κατακτητῶν, μέχρις ὅτου τοὺς ἐξαναγκάσουμε νὰ φύγουν ἀπὸ τὸν τόπο μας. Ὁ Ἀγῶνας αὐτός θὰ γινόταν μὲ πρωτοπόρους ἐμᾶς, τοὺς ἀγωνιστάς καί, θ' ἀκολουθοῦσαν σιγά-σιγά καί οἱ ἄλλοι ἔτσι καὶ νὰ ξεσηκώσουμε ὅλο τὸν πληθυσμὸ τῆς Ἀνατολικῆς Ἀνατολίας καί Θράκης γιὰ τὴν Μεγάλῃ Μάχῃ τῆς Ἀπελευθερώσεως σε συνεργασία μὲ τοὺς Συμμάχους μας καί τὴν Κυβέρνηση τῆς Ἑλλάδος πού βρισκόνταν στὸ ἐξωτερικόν.

"μεῖς οἱ 500 Ἑλληνες πού εἴμαστε ἐκεῖ στὰ καλύβια τοῦ Μπούτου προερχόμεθα ἀπὸ ὅλα σχεδόν τὰ χωριά τοῦ Νομοῦ Δράμας. Ἡ συνέλευση λοιπὸν αὐτὴ τῶν ἀντιπροσώπων, (ἃς τὴν ὀνομάζουμε ἔτσι) μοῦ ἔκανε τὴν τιμὴ ν' ἀναγνωρίσῃ ὁμόφωνα ἐμένα σάν ἀρχηγὸ τοῦ ἀνταρτικοῦ ἀγῶνος τῆς περιτοχῆς Δράμας....".

Η ΣΚΗΠΡΟΤΕΡΗ ΜΑΧΗ ΤΟΥ 1941.

Στις 10-10-41 πληροφοριοδότης ἀναφέρει στὸν Καπετάν Πατελί ὅτι δύο Βουλγαρικὰ πόχοι ἐνεφανίσθησαν στοὺς Παπάδες.

"Ἄλλος σύνδεσμος πληροφορεῖ ὅτι 18 Αὐτοκίνητα Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ καί Κομιτατζήδων ἐστάθμευσαν στὸ Τουλουμενάρ.

Τρίτος ἐνημερώνει ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ Διλοχία τῆς Προσωπῶνης μετεκινήθη στὸν Βόλακα. Ὁ Καπετάν Πατελής σὲ σύσκεψη μὲ τοὺς ἀρχηγούς του κατανέμει τὴν δύναμη σέ τρία τμήματα. Ἐκεῖ καὶ αὐτὸς ὁρίζει τοὺς ἴσιους πού εἶχαν ὁώσει τὶς δύο προηγούμενες νικηφόρες μάχες.

Οἱ Παρακατσάνοι τῶν καλυβιῶν τοῦ Μπούτου προσέρχονται καὶ οἱ τοὶ νὰ πολεμήσουν οἰκογενειακῶς, μὲ πρωτοπόρως τέσσαρες γιγνόμενες Παρακατσάνες.

Στις 11-10-41 ἀρχίζει ἡ μάχη, σιληρὴ καί φονικὴ. Δράτησεν ἑπτὰ ἡμέρες. Ὁ Καπετάν Πατελής Παπαδόπουλος, καθάλα στὸ ἄλγος του διεθύνει ἄγρυπνος καί ἀτρόμητος τὴν μάχη.

Οἱ Βούλγαροι ἐπετέθησαν μὲ μεγάλες δυνάμεις Στρατοῦ καί Προβολετικοῦ πρὸς τὰ μεταχόμενα ἀπὸ τοῦς Ἑλληνες ἀντάρτες ὑψώματα.

Ἡ μάχη ἦταν ἡ σκληρότερη μάχη πού ἔδωκεν ὁ Καπετάν Πατελής τὸ 1941.

Εκράτησεν 7 όλοκληρες ήμέρες.

Γελικά οί άντάρτες ήναγκάσθησαν νά υποχωρήσουν προς τίς πιο άπρόσιτες βουνοκορφές. Οί βούλγαροι επέστρεψαν στις βάσεις των μέ μεγάλες άπώλειες.

Πολλοί οί νεκροί των. Υπολογίζονται σέ 143 'Αξ/κούς και Στρατιώτες. Οί Βουλγαρινές άρχές τους έθαψαν έξω από την Δράμα σέ κοινό τάφο.

Πολλοί και οί τραυματίαι των. 182 'Αξ/κοί και Στρατιώτες ένοσηλεύθησαν στο νοσοκομείο του "Ανω Ευροκοπίου. Οί άπώλειες των άνταρτών άνέρχονται σέ 16 νεκρούς και 25 τραυματίες.

ΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΣΤΗ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

Μέ διαταγή του Καπετάν Πατελή οί τραυματίες άντάρτες, έπειτα από την πρώτη παροχή περιθάψεως, μεταφέρθησαν κρυφά στη Θεσσαλονίκη.

Ευνοδός των και Αρχηγός των είχεν όρισθί ο Καπετάν Σταύρο Καμινής. Σ' αυτόν έδόθη και όλος ο χροσός που άνευρέθη στα έγ ταλειφθέντα λάφυρα των βουλγάρων. Μέ την πώλησή του στην Θεσ/κη συνεκεντρώθη τό ποσόν των 283.000 δραχμών που διετέθησαν για την νοσηλεία των άνταρτών.

Στη Θεσ/κη χάρις στον --ελοίδα Πινάτη και τον Υπομ/χο Χωρ/κής Σαμαρτζή, της Έλληνικής Υπηρεσίας Άλλοδαπών, του παρεσχέθη νοσηλεία από τον Ιατρόν Οίκονόμου, της μυστικής έθνομαιαπελευθερωτικής Όργανώσεως ΠΑΟ και οίκονομική βοήθεια από την Συνταγματάρχη Παπαγεωργίου ήγετιμόν στέλεχος της ίδιας οργανώσεως.

Αυτή ήταν ή πρώτη έπαφή της Έθνικής Άντιστάσεως της Άντολικής Μαιονιδίας μέ την ΠΑΟ.

Α.ΒΕΛΙΝΑΝ ΔΥΟ

Έν τω μεταξύ ή Βουλγαρική Κυβέρνηση έδωσεν ενα είδος άπιστίας για νά απαλλαγί από την ένοπλο δράση των άνταρτών.

Σιγά σιγά τά γυναικόπαιδα επανήλθαν στα χωριά των και σε λίγο άκολούθησαν και οί άνδρες.

Άλλά ο Καπετάν Πατελής, ο Οδυσσεύς Μακρίδης και ο Κω μαυρομάτης κατεδικάσθησαν από βουλγαρικό Στρατοδικείο έρήμη σέ θάνατο, γιατί ήγούντο των σιλησών εκείνων μαχών. Ο Καμινής σάν Αρχηγός επεκηρύχθη αντί 400.000 λεβίων.

Στο βουνό μέ την έλευση του χειμώνας χωρίς έφόδια και άνλογη όργάνωση δέν ήταν δυνατόν νά διατηρηθί ο άνταρτικός έστρατός. Διελύθησαν προσωρινά και οί άντάρτες εκρύφθησαν ή στα χωριά των ή άλλου.

Μόνον δύο απέμειναν νά συνεχίζουν τον άγώνα.

Εις ένα 20 ήμερο κατέφυγαν σέ φιλικό σπίτι στην 'Αμφίπολη. Από εκεί πήγαν στην Πρίτη όπου στις 10-2-1942 συνήντησαν τό επιστρέψαντα από την Θεσ/κη Σταύρο Λαμάνη. Αύτος τούς έδωσε ανφορά καί απολογισμό του έργου του.

ΕΛΠΕΡΧΙΖΕΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ

Τήν 5-3-1942 ο Καπετάν Παντελή Παπαδόκη καί ο 'Οδυσσεύς 'Ακριδής κατέρχονται στό Φατολεΐβος. Σκοπος των νά επανέλθουν στάλημέρια των, του Μπόζ Ντάγ.

Έπειτα υπό διήμερη παραμονή ξεμινούν νύχτα. Μερνούν την γέφυρα του έκει ποταμού δίνοντας μις σκληρή μάχη.

Έξω από τά κουδούνια συναντούν τόν Α. Παπαδόπουλο ο οπού ος τούς περιθάλλει στό καί σπίτι του.

Έκει πληροφοροϋνται ότι κάποιος βούλγαρος άλωνατοής όνο μαζόμενος Στογιάννωφ, ο οπούος είχε λάβει μέρος στις έκτελέσεις άθώνων Έλλήνων κατά τό ψευδοκίνημα, καταπιάζει, τυρανεί καί έμβιάζει τόν Έλληνικό πληθυσμό.

Τό ίδιο βράδυ οί δύο Έλληνες Καπετάνιοι του στήνουν ένέδρα.

Καθώς ο Στογιάννωφ επέστρεφε από την άρμία μαζί μέ τόν Βούλγαρο πρόεδρο 'Αντώνωφ καί τόν βούλγαρο 'Αγροϋλάνα τόν συλλαμβάνουν καί τόν έκτελούν. Τόν Πρόεδρο καί τόν 'Αγροϋλάνα τούς ά φίνουν έλευθέρους, για νά αποϋύγουν τυχόν άντ ποίνα σέ βάρος του πληθυσμού.

Στό πτώμα του Στογιάννωφ έπικολλούν ένα χαρτί πού γράφει **ΜΑΧΑΛΛΑΧ "Ετσι τιμωρεί ο Καπετάν Παντελής"**.

Μετά από διάφορες περιπέτειες καί συμπλοκές φθάνουν επί τέλους στό Μπόζ Ντάγ όπου οργανώνουν καινούργιες άνταρτομαχίες **ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΑΝΤΑΡΤΙΚΑ**

Κατά τό 1942 τά 'Αθηνικά 'Αντ αρτικά διαμορφώνονται στην περιοχή άρμιας- Καβάλας στά ακόλουθα συγκροτήματα.

1) Στο Μπόζ- Ντάγ μέ τόν Καπετάν Παντελή Παπαδόκη, τόν γενικό πρωτοκόρο της 'Αθηνικής 'Αντιστάσεως.

2) Στο Σιδυρόνερο, Καρά- Ντερέ μέ τόν καπετάν 'Αναστάση 'Αμίδην, τόν άξέχαστον ήρωα.

3) Στο Τσαλ- Ντάγ μέ τόν άτρόμητο καί άκαταμάχητον ήγέτη της 'Αθηνικής άντιστάσεως, τόν Τσαούς 'Αντών ('Αντώνιον Φωστηρί).

4) Στο Σύμβρολο Παγγαίωυ μέ τόν άεικίνητο καπετάν Νικόλαο Κήρυκα ν.

5) Στο Κοτζα- 'Ορμάν μέ τόν άκαταπόνητον άγωνιστή Καπετάν Ευάγγελον Καρανάσο.

6) Στο Παγγαίο μέ τούς Ποντίους 'Οπλαρχηγούς 'Ισαάκ καί 'Αβ Παπαδόπουλον, από τόν Καλαμπόνα άρμιας, τόν 'Εσόδωρο Τσανιδη από τή Νέα Μάφρα καί τόν 'Εσολόγον Λαπαλουγιούκογλου

ἀπὸ τὴν Ἡλιουβλή.

Τίς ομάδες αὐτές ὑπῆρχαν ἀναμεμιγμένοι καὶ ἐλάχιστοι Κομμουνιστὰς. Ἀλλὰ κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1942 ὅλοι αὐτοὶ με ἐντολὴ τοῦ ΚΚΕ ἀποχωροῦν ἀπὸ τίς ἐθνικὲς ἀνταρτομαδες καὶ ποσχωροῦν στὸν ΕΛΑΣ.

Οἱ Κομ/σταὶ ἀρχίζουν τὸν διαχωρισμὸ καὶ τὴν προετοιμασία γιὰ τὴν ἐπίθεση κατὰ τῶν Ἑθνικῶν ἀνταρτομαδῶν ποὺ τίς θεωροῦν σὰν ἐμ-όδιο στήν πορεία τους γιὰ τὴν κατάληψη τῆς ἐξουσίας. Γιὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν Βουλγάρων ὁ Κομμουνιστικὸς ΕΛΑΣ δὲν ἐνδιαφέρεται.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ

Ἀμέσωςμετὰ τὴν εἴσοδο τῶν κατακτητῶν (Γερμανῶν- Ἱταλῶν καὶ Βουλγάρων) στὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, μέσα στήν καρδιά τοῦ λαοῦ μας φούντωσεν ὁ κόθος τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως.

Στὸν πανελληνιον αὐτὸν ἐθνικὸν κόθον, οἱ ἡγέτες τῶν Ἑλληνικῶν νοματίων δὲν ἔδωσαν σημασία. Αὐτοὶ ἀπέβλεπαν στὶ προσοπικὲς μεταξὺ των νοματικὲς διαμάχες καὶ ἕναν εἶχαν κοινὸ σκοπὸ νὰ μὴν ἐπανεέλθῃ στήν Ἑλλάδα μετὰ τὸν πόλεμο ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ποὺ εὐρίσκετο στήν Μέση Ἀνατολή συνεχίζοντας τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδος τὴν εἶχαν ἐναποθέσει στὰ χέρια τῶν ἄγγλων. Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀδιαφορία τῶν Ἑλλήνων Πολιτικῶν ἐξεμεταλλεύθη τὸ ΚΚΕ σ' ἐκείνη τὴν περίοδο καὶ ὀργάνωσε τὸ Ἑθνικὸ Ἀπελευθερωτικὸ μέτωπο με σκοπὸ νὰ μεταχειρισθῇ τὸν πανελλήνιο κόθο τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως γιὰ νὰ ποιετῇ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν νὰ καταλάβῃ τὴν ἐξουσία. Ἐάν ἐπέτυχῃ τοῦ σκοποῦ του, αὐτὸ ὀφείλεται σ' ὅτι Ἕλληνες ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος ξεσηκώθηκαν μόνον των αὐθόρμητα κίνησις καὶ σήκωσαν τὴν σημαία τῆς Ἀντιστάσεως καὶ τοῦ ξένου κατακτητοῦ καὶ κατὰ τὴν ἐσωτερικοῦ ἐχθροῦ, τοῦ Κομμουνισμοῦ. εἶναι αἰεὶ ἐποποιία ποὺ ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τίς μεγαλύτερες δόξες τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Χωρὶς μεσα, μόνον με τὸν ἀγνὸν ἐνθουσιασμὸ των οἱ Ἕλληνες νέοι τῶν Ἑθνικῶν ὀργανώσεων ἀντιστάσεως ἐπετέλεσαν θαύματα ἡρωϊσμοῦ. Ἀπειρα τὰ θύματα. Τί γέμιζαν οἱ Γερμανοί. Τυφένιζαν οἱ Ἱταλοί. Δολοφονοῦσαν καὶ οἱ Κομ/σταί. Ἀλλὰ ἡ σημαία τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως δὲν ὑπεστάλη ποτέ.

Πολλές ἦταν οἱ Ἑθνικὲς αὐτές ὀργανώσεις στήν Γερμανοκατουμένην Ἑλλάδα.

Ι) Ἑλληνικὸς Δημοκρατικὸς Ἀναστατικὸς Στρατός (ΕΔΕΣ) τοῦ στρατηγοῦ Ζέρβα ποὺ κυριάρχησε στήν Ἠπειρὸ με τοὺς ἀντά του.

2) Πανελλήνιος 'Απελευθερωτική 'Οργάνωση (ΠΑΟ) με τις δοξασμένες 'Ανταρτοομάδες της Κεντρικής 'Ακεδονίας. Δυστυχώς οι Κομμουνιστές συνέτριψαν με όλο τις 'Ανταρτικές ομάδες της ΠΑΟ και η 'Οργάνωση σχεδόν διελύθη.

3) 'Εθνική 'Οργάνωση Χ του συνταγματάρχου Γρίβα (Διγενή).

4) 'Εθνική Δράσις /ΕΔ)

5) Πανελλήνιος 'Ενωση 'Αγωνιζομένων Νέων (ΕΕΑΝ)

6) 'Εθνικός Σύνδεσμος 'Ανωτάτων Σχολών (ΕΣΑΣ)

7) 'Αγωνιζομένη 'Ελλάς I (ΑΕ).

8) 'Εθνικό Δοιπάτο (ΕΚ).

9) 'Ιερή Ταξιαρχία (Ι.Τ.) και άλλες πολλές.

ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΕΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Τό ΕΑΜ περιέλαβε ευρύτερες μάζες του 'Ελληνικού Λαού που δεν είχαν αντιληφθή μέσα στο πυκνό σκοτάδι της σκλαβιάς και τόν συνωμοτικό κομμουνισμό των κομμουνιστών, την αλήθεια. Διεχωρίζετο εκτός από τό κυρίως ΕΑΜστίς ακόλοθες 'Οργανώσεις που 'Ενίσχυαν οι Ρώσοι αλλά και οι Σύμμαχοι.

1) 'Ελληνικός Λαϊκός 'Απελευθερωτικός Στρατός /ΕΛΑΣ)

2) 'Ενίαία Πανελλαδική 'Οργάνωση Νέων (ΕΠΟΝ)

3) 'Επιμελητεία του 'Αντάρτη (ΕΤΑ)

4) 'Εθνική 'Αλληλεγγύη (ΕΑ) Τό οίκονομικό τμήμα της 'Οργάνωσης

5) 'Εθνική Πολιτοφυλακή (ΕΠ) ή Κομμουνιστική Αστυνομία.

6) 'Οργάνωση Μεριφορύησης Λαϊκού 'Αγώνα (ΟΠΛΑ). 'Η 'Οργάνωση που 'Ανελάμβανε όλες τις 'Εκτελέσεις των 'Ελλήνων που δεν 'Υπέκυπταν στην προδοσία του ΕΑΜ-ΚΚΕ.

Στις δύο τελευταίες 'Οργανώσεις είχαν 'Ενταχθεί μόνον δοκιμασμένα και πιστά μέλη του ΚΚΕ. 'Επίσης όλες τις 'Ηγετικές θέσεις των 'Εαμικών 'Οργανώσεων κατείχαν 'Εμιστα μέλη του ΚΚ 'Ετσι 'Ολήκληρη αυτή η 'Ελληνική μάζα, 'Ερχισε σιγά-σιγά νά δι παιδωγαγείται νά φανατίζεται νά 'Εγίγεται χωρίς νά τό θέλη και νά τό αντιλαμβάνεται όχι για τό 'Οιωξίμο των κατακτητηών από την 'Ελλάδα αλλά για την 'Επιβράτηση του Κομ/σμοῦ.

Στην περιοχή Δράμας τό ΕΑΜ δεν μπόρεσε νά δραστηριοποιηθῇ παρά μόνον τό τέλος της Κατοχής. Δύο ἦσαν οἱ λόγοι της ἀδυναμίας του. Πρῶτον τό ὅτι τάξιδάρη αὐτά ἦσαν Βουλγαροκρατούμενα καί δέν ἤθελαν νά δημιουργήσουν προβλήματα στούς γείτονας Βουλγάρους καί δεύτερον τό ὅτι στην περιοχή αὐτή ἐπιδητική ἦταν ἡ παρουσία τῶν 'Εθνικῶν 'Ανταρτικῶν 'Ομάδων τοῦ Γεωργίου 'Αντωνίου, της ἡρωϊκής ΕΕΕΑ, που ὁ Λαός της περιοχῆς ὑπεστηριζε καί ὑποβοηθοῦσε μέ θέρμη.

Μετά από επιτεύχθεισα συμφωνία, ο βουλγαρικός Στρατός υπεβοήθησε τους κομμουνιστές να οργανώσουν ισχυρή κομ/κή ομάδα στο Παγγαίο.

Τέλη του 1942 τμήματα του βουλγαρικού στρατού επιτεθέντα ξηναγμάσαν σε υποχώρηση προς την περιοχή Νιγρίτης της Ήθνικης Ανταρτικής Ομάδας Παγγαίου.

Έτσι έδόθη η δυνατότης από τον Μπάμπη- Γιάννη ή Ψευτο-γιάννη κομμουνιστικόν στέλεχος καταγόμενον από την Κατορία να δημιουργήσει την πρώτη ισχυρή κομμουνιστική συμμορία Παρτιζάνων του ΕΛΑΣ, στο Παγγαίο.

Η ομάδα αυτή από τον Ιούλιο του 1943 ενισχύθηκε με νέα κομμουνιστικά στελέχη. Τόν καπετάν Άριστείδη (Παπαδόπουλον) α ό τó Μαμουτλή, τόν καπετάν Μπαρμπαλέξη, τόν καπετάν Πέτρο της Παμμακεδονικής έπιτροπής του ΕΚΕ και τήν έρωμένη του Μαρία, τόν καπετάν Δρόσο, τόν καπετάν Ήλιορείτη (έφεδρος Άξιός Σαυιδάκης) και τέλος τόν καπετάν Άρη (Μιχαήλ Σουγιούτ-ζόγλου). Τα περισσότερα στελέχη προήρχοντο από την Γερμανοκρατούμενη ζώνη. Παράλληλα προς την στρατιωτική οργάνωση προέβησαν και στην πολιτική οργάνωση της περιοχής ~~με το~~ με το προσωνύμιό του ΕΑΜ

Απεφεύγετο συστηματικά κάθε τί που θα μπορούσε να προδώ τους πραγματικούς σκοπούς των.

Ήλθον δε έπαφή με τις βουλγαρικές αρχές και επέτυχαν νέ αποκτήσουν βουλγαρικές ταυτότητες και σφραγίδες.

Ετήν περιοχή Μικροπόλεως και Μενοικίου τό καλοκαίρι του 1943 συγκεντρύεται μια δεύτερη συμμορία παρτιζάνων αποτελου-νη από κομ/στές και βουλγέρους λιποτάκτες, υπό την ήγεσία μεγάλου κομμουνιστικού στελέχους με τό ψευδώνυμον Άγιος.

Με τό προσωνύμιό του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ επέτυχαν να παρασύρουν πολλο-ύς πολίτες στην οργάνωση των.

Έθνικές ανταρτοομάδες όπως τού καπετάν Ματθαίου Παπαδάκη στο Αιόλ-Ητάγ και τού καπετάν Βαγγέλη Καρανάου στο Κοτζά Όρμαν έδέχθησαν να συνεργασθούν μαζί των, με την πεποίθηση ότι τό ΕΑΜ αποτελεί Έθνικήν οργάνωση.

Εύτυχως και οι δύο καπετάνιοι διετήρησαν την ανεξαρτητο- των και δεν έδέχθησαν την κομμουνιστική κηδεμονία των πολι- των καθοδηγητών. Αυτό τούς έσωσε.

Στό Παγγαίον ο κομμουνιστής Άρης (Σουγιούτζόγλου) ανέλα- την ήγεσία των κομμουνιστών παρτιζάνων της περιοχής και με σειρά ξηναγμάσε τις έθνικές ανταρτοομάδες να υ- χωρήσουν προς τό Γιάλ Ητάγ, και να συνενωθούν με τόν γενναί και άπτόητο Τσκούς Άντών.

Πρός την περιοχήν αὐτὴ τοὺς ἀκολουθεῖ ὁ Κομμουνιστὴς Ἄρης μὲ τίς συμμορίες του, Σὲ συνεργασία μὲ τίς μικροομάδες τοῦ Κομμουνιστικοῦ Ἀπάρταίου (Νικηφόρος Γεωργιάδης), Πλάτωνα (Τραπεζοῦντιος) ἀπὸ τὴν περιοχήν Δράμας καὶ ἄλλους ἀνέλαβαν μιὰ σειρά ἐπιθέσεων κατὰ τῶν ἐθνικῶν ἀνταρτικῶν ομάδων.

Τελικός στόχος των, ἡ τελεία διάλυση καθε ἐθνικοαπελευθερωτικῆς κινήσεως, ὥστε τὸ ΚΚΕ παντοδύναμο καὶ κυρίαρχο μὲ τὴν βοήθεια τῶν Βουλγαρικῶν Ἀρχῶν Ἀτοχῆς νὰ ἀναλάβῃ τὴν διακυβέρνηση τῆς Ἀκερονίας, μόλις λήξῃ ὁ πόλεμος καὶ νὰ κηρύξῃ ἀνεμμόδιστα στήν αὐτονόμηση τῆς περιοχῆς.

Κανείς δέν φανταζόταν στις Αρηνίδες ότι ο συγχωριανός των ο νεαρός Λοχίας του Πυροβολικού Αντώνιος Φωστηρίδης (Τσαούς Αντών οπωστόν αποκαλούσαν) θα γινόταν μιά μέρα ο Αρχηγός και οδηγητής της Εθνικής Αντιστάσεως της Ανατολ. Μακεδονίας και Θράκης. Ο Τσαούς Αντών γεννήθηκε στην Αμισσό του Μόντου τό 1912 και ήταν γυιός ηρωϊκού Αγωνιστού των Απροσίτων βουνών του Μόντου Μ. Ασίας. Ήλθε στην Ελλάδα τό 1922 μέ την οίκογένειά του σαν πρόσφυγας.

Ο πόλεμος του 1940 τον βρήκε λοχία του πυροβολικού υπό τω διαταγής του Συν/χου Κερσβίτσου.

Μέ την κατάρρευση του Μετώπου γύρισε στο χωριό του. Όμα μ'σα στην καρδιά του θέριευεν ή φλόγα της Αλευθερίας.

Δέν μπορούσε ν' άνεχθῇ τούς βουλγάρους στο χωριό του.

Και κάποιον μέρα του 1941 ξέσπασε τό κακό και ήρθε τά βουνά. Η φύση ^{ού}είχε προικίσει μέ άνεπτυγμένο τό αίσθημα της άνεξαρτησίας αλλά και της Προσωπικής Ελευθερίας. Ήταν ~~ο~~ γεννημένος ήγέτης. Αργότερα όταν τελείωσε ο πόλεμος ο έπι κεφαλής της Συμμαχικής Αποστολής στην Βόρειο Ελλάδα, της γνωστής Φορς Ι33 οί γράφει γι' αυτόν στην έμπιστευτική έκθεσή του για όλον τον άγώνα:

"Ο Αντώνιος Φωστηρίδης περιβάλλεται υπό εξαιρετικής εκτιμήσεως δια τήν εδούτητα του χαρακτήρος του και των ήθελών του προσόντων. Υπεήρξεν πάντοτε όλοψόλογος, ούδέποτε άθετήσας τόν λόγον του και ούδέποτε παραπονούμενος. Είς τάς συζητήσεις του είναι προσεκτικός και μετρίοτρον. Αν τῇ όράσει ισχυρός, ταχύς και αποφασιστικός...."

Παναγ. Παπαδόπουλος

Ο Παναγιώτης Παπαδόπουλος υπήρξεν τό "εταρ έγκο" του Τσαούς Αντών. Δηλαδή τό συμπλήρωμά του. Ήταν καλός οργανωτής και καλός προπαγανδιστής. Απέτυχε νά έχη μέσα στη πόλη και τά χωριά ένα καλό δίκτυο πληροφοριών. Η καλή ένημερότης βοήθησε πολύ τίς Εθνικές Ανταρτ. Ομάδες νά προλαβαίνουν κάθε έπιθετικήν ένέργεια των βουλγάρων και νά τήν μετατρέκουν σε Ελληνική νίκη.

Τόν Φεβρουάριο 1942 πρωτοσυναντῶνται ο Παπαδόπουλος μέ τόν Τσαούς Αντών. Αρχισαν τότε τήν συνεργασία των που ώδήγησε στη δημιουργία της ΕΣΕΑ.

Ο σχηματισμός της ΕΣΕΑ

Μαζύ οί δύο αυτοί άπλοί άνθρωποι πήραν τήν πρωτοβουλία νά οργανώσουν ένιαίο άνταρτικό κίνημα σ' όλη τήν περιοχή της Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης.

Ο Τσαούς Άντων Άρχιζε τός προσωρινές άπαφές μέ τούς άρχηγούς βλαναύτων των μικροομάδων που σποραδικά καί άνοργανωτα ξεφύτρωναν στά διάφορα σημεία . Άλλες φορές ή κοινή Ποντιακή καταγωγή, άλλες φορές ή προσωρινή έπιβολή του Τσαούς Άντων, έπέτυχαν τό ποθούμενο αποτέλεσμα.

Στίς 22-2-1943 συνεκλήθη γενική συνέλευση όλων των άρχηγών των διαφόρων ομάδων στό Τσάλ Ντάγ όπου ήταν τό λημέρι του Τσαούς Άντων.

Η συνέλευση είχε δυό βασιλικές αποφάσεις.

1) Άνεγνώρισε ως Γενικό Άρχηγό του Άγώνος τόν Άντένιο Φωστηρίδη.

2) Οργάνωσε τίς Άνταρτικές δυνάμεις σέ Άρχηγεία κατά περιοχής. Τά Άρχηγεία αυτά ήταν 7

1) Άρχηγεϊον Τσάλ Ντάγ μέ άρχηγό τόν Θωμά Πεχλιβανίδη καί έδρα τό Γενικό Άρχηγεϊο.

2) Άρχηγεϊον Καρά Ντερέ μέ άρχηγό τόν Άναστάσιο Αραμίδη καί υπάρχηγό τόν Κυριάκο Ααζαρίδη

3) Άρχηγεϊο Μπόζ Ντάγ μέ άρχηγό τόν Άντελή Παπαδόη καί Υπαρχηγό τόν Όδυσσέα Μανρίδη.

4) Άρχηγεϊο Μπαϊράμ Τασέ μέ Άρχηγό τόν Ήρόδοτο Μικρόπουλο καί Υπαρχηγό τόν Βασιλέιο Σιδηρόπουλο.

5) Άρχηγεϊο Παγγαίου μέ άρχηγό τον Ήρόδοτο Τσακίριδη καί Υπαρχηγό τόν Ήρολδο Καραμπουγιούκογλου.

6) Άρχηγεϊο Κοτζά Όρμεν μέ Άρχηγό τόν Ευάγγελο Αραναάσο καί Υπαρχηγόν τόν Ευστάτιο Τουτσέρογλου.

7) Άρχηγεϊο Εσωτερικής Άντιστασεως (Κατασπάεια, δολιοφθορές, προπαγάνδα) μέ άρχηγό τόν Παναγιώτη Παπαδόπουλον.

Αργότερα τό 1944 δημιουργήθηκε καί ένα όγδοο Άρχηγεϊο τίς χαϊντοές στην περιοχή Εάνθης μέ Άρχηγό τόν Άναστάσιο Τοπούζογλου.

Ο Άγώνας γίνεται τώρα ένιαίος καί συντονισμένος

στην άρχή ό δηλωτικός είναι μόνον ότι κατέχουν οι Έδριοι οι άκέρτες άτομικά.

Λίγο λίγο όμως άρχίζουν στίς συμπληρές νά σιοτώνουν βουλές καί νά τούς αρπάζουν καί τά όπλα . Υπολογίζεται ότι πάνω από 300 μάχες έδωσαν οι άντάρτες μας έναντίον Βουλγαρικων Στρατιωτικων καί Αστυνομικων Μονάδων.

Τά όνόματα του Τσαούς Άντων καί των άλλων καπετάντων άρχίζουν νά γίνωvται θούλακες που φιγουρίζεται μυστικά από τά χείλη των Έλλήνων γίνεται ή έλπίδα καί τό φως μιας έλευθερής ζωής. Καινούργιοι Έλληνες άνεκινωvσvτά βουνά καί κατατάσσον στίς άνταρτοομάδες.

Ὁ ἐφοδιασμός τῶν ἀνταρτῶν σέ τρόφιμα γίνεται βεβαία ἀπὸ τίς προσφορές τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν.

Σιγά-σιγά ὅμως οἱ ἀντάρτες ἀποκτοῦν τέτοια δύναμη καὶ ἀρχίζουν τίς ἐπιδρομές μέσα στό βουλγαρικὸ ἔδαφος.

Ληλατοῦν τὰ βουλγαρικὰ χωριά καὶ συναποκομίζουν τὴ λεῖα τῶν σιτῶν ὀρευνᾶ κρυφύγιά τῶν.

ἔχουν καταστῇ ὁ τροπὸς τῶν βουλγάρων καὶ τῶν προδοτῶν.

Τὸ 1943 ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐξαφάνισις τῆς ἀντιτολῆς. Τὸ κίνημα ἀνιχνεύεται ἀπὸ τὸ ὑπὸ ἑνδοχρῆμα Στρατηγεῖο.

Ἔτσι ὁργανώθηκεν ἡ ἑνωμένη ὑποπολεμιστικὴ ὁμάδα τοῦ Ἑλληνικοῦ (Ε.Ε.Ε.Α.).

Τόν Δεκέμβριο του 1943 ο Άγγλος Ταγ/χης Μίλλερ της Βρεττανικής τρατιωτικής Αποστολής στις Κομμουνιστικές Ανταρτοομάδες της Δυτικής Μακεδονίας, διατάχθη από το Συμμαχικό Στρατηγείο της Μέσης Ανατολής ν'αμεταβή στην Ανατολική Μακεδονία καί νά οργανώση τόν Ανταρτικόν Αγώνα.

Οι Κομμουνιστάς αναλαμβάνουν καί τόν διαπερνούν στο Παγαίο. Μέ ενέργειές του οι Κομμουνισταί Παρτιζάνοι εφοδιάζοντα από τους Άγγλους με όπλισμό. Τά εφόδια αυτά μετέφεραν συμμαχικά αεροπλάνα που τάερχιναν σε όρεινά μέρη. Κατόπιν μετακινείται στο Μπόζ - Ντάγ στην Κομμουνιστική ομάδα του Καπετάν Άγι.

Τά Συμμαχικά αεροπλάνα ενεργούν ρίψεις καί στον Άγι. Άλλά ο Μίλλερ, αντιλαμβάνεται ότι οι Κομμουνιστάς δέν επιδιώκουν εθνικοαπελευθερωτικόν αγώνα αλλά αποβλέπουν σε συνεργασία με τους Βουλγάρους καί στην τελική Κομμουνιστική επίκρατηση.

Ζητά νά έλθη σέ επαφή με τίς εθνικές ανταρτοομάδες του Τσαούς - Αντών, για τίς όποιες έχει πληροφορίες ότι πολεμούν έναντίον των Βουλγάρων άν καί στεροϋνται εφοδίων καί όπλισμοί.

Σκοπός του Μίλλερ νά οργανώση ένιατο αγώνα Κομμουνιστών καί Εθνικιστών Ελλήνων κατά των Βουλγαρικών δυνάμεων Κατοχής. Ο Καπετάν Άγις όμως αρνεϊται νά του έπιτρέψη νά μεταβή στις Εθνικές ανταρτοομάδες καί τόν θέτει σε άυστηρό περιορισμό. Μερικά νύχτα τόν φυλάει καί τόν ακολουθούν νά ξεφύγη. Τά γεγονότα αυτά πληροφορήθηκαν οι Εθνικές Ομάδες Ελλήνων ανταρτών καί ανέλαβαν μία σοβαρή επίχειρηση για τήν απελευθέρωση του.

ΣΚΟΤΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ

Στις 4-Ι-1944 μία ομάδα Κομ/στών παρτιζάνων πέρασε μέσα από τό Καστανωτό καί τόν Δρυμότοπο χώρο ανήκοντα στην περιοχή δράσεως των Εθνικών Ανταρτοομάδων της ΕΣΕΑ.

Συνώδευσαν τόν Έλληνα ΑΕ/κό Αλεξίπτωτιστή, Κλέαρχο Πετρά που είχε πέσει με Αλεξίπτερο μυστικά στα Μακεδονικά βουνά για νά ενεργή διολοφθορές καί κατασπορεία σε βάρος των καπητητών. Ο Πετράκης ήταν φανατικός εθνικιστής καί γενναίο πλῆμα. Επειδή η ομάδα αυτή θεωρήθηκε ύποπτη από τίς Εθνικές ανταρτοομάδες συνελήφθη. Με σωματικήν έρευνα που έγινε βρέθηκε πάνω σ'ένα κομμουνιστή παρτιζάνο τό έξής σημείωμα:

" Αρχηγείο Μπόζ - Ντάγ σύντροφον ~~καί~~ Καπατάσον

Είς Τσάλ - Ντάγ

Ευναγωνιστά

Πρόκειται εις Τσάλ-Ντάγ νά γίνη ρίφις άνδρων. Εάν οι πεσόντες είναι Έλληνες Αξ/μοί νά έκτελεσθούν επί πόπου εάν θά είναι Άγγλοι νά συνοδευθούν εις τό Αρχηγείον Μπόζ-Ντάγ. Τόν Αλεξιπρωτιστή Κλέαρχον Πετράκη νά προσέξητε ιδιαίτερα, Μας κατηγορεϊ ότι είμαστε Κομμουνιστάι".

Υπογραφή Άγις.

Ο Πετράκης μόλις διάβασε τό φιλίωμα τά έχασε. Από τότε απέφυγε κάθε συνεργασία μέ τούς Έλασίτες.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΚΙΤ- ΚΑΤ

Πραγματικά ή ρίψη πού προέλεγε ό Άγις έγινε τήν νύκτα στις 4 πρός 5 Ιανουαρίου 1944.

Έβλεπε μέ Αλεξιπρωτο στήν περιοχή τών Ανταρτομάδων του Τσαούς Αντών ό Ταγ/χης Κίτ-Κίτ.

Ζήτησε νά έλθη σ' έπαφή μέ τόν Αρχηγό της Συμμαχικής Στρατιωτικής Αποστολής Ταγ/χη Μύλλερ.

Αυτός ήταν όπως είπαμε αιχμάλωτος της ανταρτομάδος του Κομ/στού Απετάν Άγη στό Μενοίκιον.

Αμέσως οργανώθηκε έπιχείρηση απελευθερώσεως μέ επί κεφαλόν Απετάν Πατελή Απαδόκη, καί τούς Άνιστ. Αβραμίδι, Θεοδ. Τσακνρίδη, Θεοδ. Μικρόπουλον, Άνιστ. Τοπούζογλου καί Κων. Βασιλειάδην.

Έπειτα από συμπλοκή μετέωροσκαμα Βουλγαρικού στρατού καί τήν ομάδα ανταρτών του Άγη κατορθώθηκε νά διασωθώ όλόκληρη ή Συμμαχική Αποστολή καί νά φε νευθώ ό Άγις. Από τις 9-1-1944 ή έδρα της Συμμαχικής Στρατιωτικής Αποστολής ήταν στό Γενικό Αρχηγείο του Τσαούς Αντών μέ ειδική φρουρά ασφαλείας ~~των~~ υπό τόν Αλέξανδρον Παπαδόπουλον. Ο Μύλλερ, ό Κίτ-Κάτ καθώς καί οι άλλοι Έλληνες καί Σύμμαχοι Αξ/μοί της Αποστολής προσέφεραν πολύτιμες υπηρεσίες στόν άγώνα ένα τείον τών Βουλγάρων καί βοήθησαν στόν άναγκάστον έφοδιασμόν του ανταρτικού στρατού του Τσαούς Αντών.

Ο Μύλλερ προσεπάθησεν νά συνενώση όλους τούς άντάρτες Κομ/στές καί Έθνικιστές σέ ένιαίο σώμα ή τουλάχιστον σέ δις συνεργαζόμενα σώματα. Εστάθη όμως άδύνατο. Οι Κομ/στές άρνήθηκαν κάθε συνεργασία μέ τούς ^{Αντιόχοι} Εθνικιστές, ένήτυχον στις 10-2- νά κατευθύνουν τιμήματα Βουλγαρικού Στρατού στό πεδίο ρίψεων του ΤσάλΝτάγ. Σκληρή μάχη έγινε στό Καρσινελί Βορειοδυτική της Λειάνης μεταξύ του σώματος του Τσαούς Αντών καί μεγάλης δυνάμεως του Βουλγαρικού Στρατού. Καί ναί μέν οι Βούλγαροι έγιναν κύριοι του πεδίου ρίψεων αλλά καθοδηγούμενοι άπό τοι Κομ/στές προέβησαν σέ σκληρά αντίποινα έναντίον τών Έθνικιστών χωρίων της περιοχής πού τροφοδοτούσαν τούς Έθνικιστές άντάρτες.

851

κω

ΜΑΧΗ ΣΤΗ ΣΤΡΑΝΙΑ

Στις 14-1-44 ο Ταγ/χης Μύλλερ είδοποιεί τόν Καπετάν Πατε-
λη νά στείλη μιά δύναμη άνταρτών νά παραλάβουν τόν άσύρματο
καί τά άλλα έφόδια πού είναι καταχωνιασμένα στάχιόνια.

Συγκεντρώνονται 400 άντάρτες. Άλλά ~~έπει~~ αντιμετωπίζουν
δύναμι ίσχυρα Βουλγαρικού Στρατού, στήν περιοχή Στρονία-
Σιδέροβα- Περών- Φούρτσα καί Ζυρνοβίτσα μέχρι τά ύψωματα Νέθ-
στου. Άρχηγοί τών τμημάτων είναι οί Άναστ. Άβραμίδης, Θεο-
μικρόπουλος, Άναστ. Καρατοπούδης, Σαρή Αυτιάς, Όδυσ.
Τσακνρίδης, Κ. Παπαδόπουλος, Αναγ. Γκιλιγκάκος, Ηλ. Σελαλ-
μαζίδης κλπ.

Μέ συνθημα του Καπετάν Άναστάση Καρατοπούδη έπιτίθενται
"Ολοι πολεμούν ήρωικά. "Έξαλλος έπιτίθεται ο γενναίος Καπετάν
Άβραμίδης. Οί Βούλγαροι μετά 4ωρον υποχωρούν. Μία φάλαγγ
κατευθύνεται προς Βέλαμα ή άλλη προς Γεφυρα Μπορόλου Νέστου
"Εκεί άλλη 20μελής ομάδα άνταρτών τους έπιτίθεται. Πολλοί
Βούλγαροι στήν προσπάθειά τους νά ξεφύγουν από τόν θανατη-
φόρο κλοιό πέφτουν στόν ποταμό καί πνίγονται.

Οί Βρεττανοί Μύλλερ, ό Τσίς, ό Θεόδωρος καί ό Άλέκο
μένουν κατενθουσιασμένοι. Άλλά ό άσύρματος άνηλιάγη από τους
Βουλγάρους. Οί άντάρτες κατεδιώξαν τους Βουλγάρους μέχρι τό
Βέλαμα. Νεκροί Βούλγαροι περίπου 60 Άντάρτες 1 ό Γεωρ. Κουτ-
σίδης από τό Βίτορον, τραυματίας ό Γεωρ. Γαβριηλίδης από
τήν Στράνια.

Ο Μύλλερ μέ ενέργειές του έπιτυγχάνει ρίψεις από τά Συμμα-
χικά αεροπλάνα μεγάλης ποσότητας ύλικών. Γι' αυτό δίνει τήν
έντολή στόν Καπετάν Πατελή Παπ δάκη νά εγκατασταθώ στό Μπό
Ντάγ Σερρών (Μενοζίμιον) καί νά εξασφαλίσω τόν χώρο ρίψεων.

Άμέσως εγκαθίστανται εκεί οί Καπετάνιοι Κοτάνος, Πολυζών
παρίσης καί Μπόλας του Άνε ξαρτήτου Τάγιατος Στρωμίνος.

Εάνταφοδιάζονται στή Ζυρνοβίτσα, όπου τό Άρχηγείο του Καπε-
τάν Πατελή, μέ καινούργιο ιματισμό καί όπλισμό προσερχόμενο
από τίς προηγούμενες ρίψεις.

ΟΙ ΜΑΧΕΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ

Στις 26-3-44 δύο ισχυρά αποσπάσματα Βουλγαρικού Στρατού καί
Χωρ/κής έπιτίθενται στό Μενοζίμιον. Μετά από σκληρή μάχη υποχα-
ρούν προς τήν Δίχνη. Στις 28-3-44 νέες καί μεγαλύτερες δυν-
μεις Βουλγάρων κυκλώνουν τήν περιοχή του Μενοζιμιού καί έπιτί-
θενται. Οί άντάρτες τους αφήνουν νά πλησιάσουν στά 300 μέτρ.
Ο Καπετάν Κοτάνος μέ τόν όπλο του δίνει τό συνθημα, Οί Βούλ-
γαροι ξαφνιαάζονται. Σκληρή ή μάχη. Πολυάριθμος ό έχθρός. Υ-
πάρχει φόβος κυκλώσεως. Τήν επομένη άνυψάζονται οί άντάρ-
τες νά υποχωρήσουν.

ΕΓΓΡΑΦΙΑ

ΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΓΕΩΡΓΙΟ

Μία γενική συνέλευση τών οπλαρχηγών τής ΒΣΕΑ γίνεται στό Τσαλ-
κιά παρουσία καί τών 'Αξιωματικών τής Συμμαχικής 'Αποστολής. 'Ανανε-
μεται ή έμπιστοσύνη τών οπλαρχηγών πρὸς τό προσωπ. του 'Ενικού
αρχηγού του Τσαούς 'Αντών καί δίδονται οί οδηγίες γιά τήν καλύ-
ψη πολεμική δράση. 'Η ΒΣΕΑ άποτελεί ένα πανίσχυρο ένοπλο σώμα
.500 ανδρών.

Τό αποτέλεσμα τής συσκέψεως οί Βρετανοί ανακοινώνουν στό
συμμαχικό Στρατηγείο Μ., 'Ανατολ. ής καί στην 'Ελλ. Κυβέρνηση του
αίλου.

Στίς 14 Φεβρουαρίου 1944 ο Τσαούς 'Αντών στέλνει στον Βασιλέα
των 'Ελλήνων Γεώργιο Β' τό ακόλουθο τηλεγράφημα διατρανώνοντας
έτσι τήν πίστη τών 'Ελλήνων τής Μακεδονίας πρὸς τόν νόμιμον 'Ανώ-
τατον 'Αρχοντα καί πρὸς τήν νόμιμη Κυβέρνηση του 'Ελληνικού
κράτους:

"6500 άντάρται Βουλγαροκρατούμενης Μακεδονίας καί Θράκης άγω-
νισθῶς αναμένομεν ύμετέρας διαταγῆς πρὸς άποτελεσματικήν δράσιν
υπέρ τής 'Εθνικής ήμιν ανεξαρτησίας STOP. Σύσσωμος 'Ελληνικός
Λαός αναμένει σύνθημα ύμῶν STOP Πρῶτον νεύμα ύμῶν έτοιμοι προστρέ-
ξουν δυνάμενοι νά φέρουν όπλα STOP Διαβεβαιούμεν μέ 'Εθνικήν
υπερηφάνειαν ότι είμεθα πανέτοιμοι νά έιφέρωμεν άποτελεσματικό
πληγμα εις τόν έχθρόν ενισχυόμενοι υπό Συμμάχων καί Κυβερνήσεως
STOP .

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΣΤΗ

ΕΠΙΘΕΣΗ

Τήν εποχή/αυτήνή όρεινή περιοχή τής Δράμης καί Κορβάλας ^{είναι} σχεδόν
τελείως έλεύθερη .

'Η παρουσία τών 'Ελλήνων άνταρτών του Τσαούς 'Αντών έχει κατα-
λύσει τήν Βουλγαλικήν κυριαρχία.

Αυτό προκαλεί μεγάλη άνησυχία στις βουλγαρικές αρχές που
άποφασίζουν μία σειρά συνδεδεμένων στρατιωτικών επιχειρήσεων γιά
νά διαλύσουν αυτό τό 'Πλεόθερο 'Ελληνικό Κράτος του τόσον άπρο-
σδόκητα δημιουργήθηκε στην Μακεδονία.

Τά νέα από τό 'Ανατολικό μέτωπο δέν είναι καθόλου ευχάριστα
καί ο φόβος μιας προεχούσης Γερμανικής ήττης γίνεται ακόμα πιο έ-
κίνδυνος καί άμεσος γιά τους βουλγάρους, με τό φάσμα τής άνταρ-
τίας.

Τό Φεβρουάριο 1944 αρχίζουν οι έπιχειρήσεις ^{μαζά} του 'Αρχ. Γεώργ. το
Κοτζα 'Ορμάν τής Δράμης πού άπολήγουν σέ συντριπτική ήττα τών

Βουλγαρικῶν δυνάμεων καί ξεσκειάζουν τήν συνεργασία ΚΟΜ/στῶν καί Βουλγάρων.

Τόν Ἀπρίλιο 1944 μιά νέα σειρά ἐπιχειρήσεων δέν κα τορθώνει ν' ἀπολήξῃ σέ θετικό ἀποτέλεσμα, γιά τούς Βουλγάρους στήν ὀρεινή περιοχή Δράμας Καβάλας καί Ξάνθης.

Τήν I-5-1944 ἀρχίζουν οἱ Βούλγαροι μιά καίνουργια ἐξόρμηση. Στρατός Βουλγαρικός πυροβολικό, Ἀεροπορία, Ἀστυνομία καί

Κ.Ε.Τ.Α.Π.Ε.Ε.

ΟΙ ΣΤΑΓΕΣ

Τήν 1-5-1944 αρχίζουν εύρες έκκαθαριστικές έπιχειρήσεις του Βουλγαρικού Στρατού με συμμετοχή πυροβολικού 'Αεροπορίας και κομιτατζήδων εναντίον των 'Εθνικών ανταρτοσμάδων της ΕΣΕΑ προς την περιοχή Σιδηρονέρου και Παρανεστίου όπου ήταν ο κύριος δγκος των 'Ανταρτικών σωμάτων.

'Αρχηγός των Βουλγαρικών δυνάμεων ήταν ο στρατηγός Χυράκωφ. 'Η προέθεση του Βουλγαρικού Στρατού είναι ένα όργιον αίματος σε βάρος του 'Ελλάχου πληθυσμού.

Περιγράψαμε σε γενικές γραμμές τις σφαγές, τις πυρπολήσεις και τις καταστροφές ολοκληρών χωριών της περιόδου αυτής σε ηροηγούμενες σελίδες. (Βουλγαρική Γενική Γραμματεία 25-5)

ΑΛΛΟΙ ΚΟΛΛΟΥΝΙΣΤΑΙ

Παράλληλα με τον Βουλγαρικό Στρατό κινούνται εναντίον των 'Εθνικών ανταρτοσμάδων και οι Κομ/σταί, Βούλγαροι και Έλληνες.

Μετά τη Μάχη των 'Αρηνίδων Καβάλας και παρά την ήττη του Τσαούς 'Αντών κατά των Βουλγάρων αποφασίζεται από τη Συμμαχική αποστολή ή μεταφορά του 'Εθνικού 'Αρχηγείου των 'Ανταρτών μας από τό όρος Κασσίου στο όρος Χαλίντος Ήως.

Στόν κενό πιά χώρο του Τσαλ Ντάχ περιφέρονται άσύδοτοι οι άρχηγοί των Βουλγάρων Κομ/τών και Κομιτατζήδων Στάθη Σταθιεφ και 'Εφραίμ Βαντέρ.

Σκοπός των να οργανώσουν καλύτερη την καταδίωξη των 'Ελλήνων ανταρτών. 'Εσημούνται 'Ελληνες Κομ/σταί και πράκτορες των Βουλγάρων σε κοινό άγώνα με το Τσαούς 'Αντών.

Συγκεντρώνουν οι Κομ/σταί πληροφορίες που διοχετεύουν στο βόλγαρο Στρατηγό Χυράκωφ για τη δύναμη και τις θέσεις των 'Ελλήνων ανταρτών.

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

'Αντικειμενικός σκοπός των Βουλγάρων είναι να διασπάσουν τις 'Εθνικές 'Ελληνικές ανταρτικές δυνάμεις που βρίσκονται όχυρωμένες από την μία και την άλλη πλευρά του ποταμού Νέστου.

Κατόπιν επιτιθέμενοι πάντα στην μία πλευρά και μετά στην άλλη να τις εξοντώσουν σε μάχες έμ παρατάξεως.

'Ηταν σίγουροι για την νίκη των γιατί έστηρίζοντο στη άμαμφιστηση υπεροχή των σε δύναμη πυρός και στον δγκο των στρατευμάτων των.

Είχαν ήδη επιτύχει έναν έπιτεμένο κλοιό γύρω από τον κύριο δγκο των ανταρτών.

ή σφήνα είχε αρχίσει να ξεινᾷ πρὸς τὴν γέφυρα τῶν Παπάδων ποταμοῦ. Ἡ κατάληψή της θά εἶχε σάν ἀποτέλεσμα τὸν διαχωρισμὸν ἀνταρτικῶν δυνάμεων ἀπὸ τὴν μιὰ καὶ τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ ποταμοῦ.

ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΠΟΡΟΒΟΥ

Τὸ βράδυ 3 Μαΐου 1944 τμήματα τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ προχωροῦν γιὰ τὴν κατάληψή τοῦ χωριοῦ Ποταμοί- Δράμας (Πόροβον). 35 Ἑλληνες ἀντάρτες μέ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Κυριᾶνο Καλπακίδη καὶ τὸν Βασίλειο Παπαδόπουλο ἐξορμοῦν νά τοὺς ἀντιμετωπίζουν.

Στῆς 12 τὰ μεσάνυχτα φτάνουν ἔξω ἀπὸ τὴν γέφυρα τοῦ Πόροβου τὸ Νέστο. Ἐχει καταληφθεῖ ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους. Μὲ μιὰ ἐπιτυχή ἐνημερίων διαρκετικὴν ἐνέργειαν ἐξουδετερώνουν τὴν βουλγαρικὴ φρουρὰ καὶ προχωροῦν πρὸς τὸ χωριὸ Ποταμοί.

Ὁ Κυριᾶνος Καλπακίδης μέ 12 ἀντάρτες καταλαμβάνει τὸ οἰκηματὶς βουλγαρικῆς ἀστυνομίας. Οἱ ἄλλοι ὁχυρώνονται σὲ ἐπίκαιρες θέσεις.

Ἡ 4 Μαΐου περνᾷ μέ ἀφθμαχίες. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Μπόζ Ντάγ Πατελῆς Παπαδάκης μόλις πληροφορεῖται τὰ γεγονότα, ἀνησυχεῖ. Τὸ σημεῖο τῶν ποταμῶν εἶναι ἐνικαίρο καὶ πιστεύει ὅτι οἱ Βούλγαροι θά ἐπιτεθοῦν καὶ μάστι γιὰ νά τὸ καταλάβουν. Ἀμέσως στέλνει 180 ἄνδρες τοῦ μέ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ὀπλαρχηγὸ πολυχρόνη Τσαμιρίδη καὶ ἐνισχύσουν τὴν φρουρὰ τοῦ ποταμοῦ. Ἡ ἐνίσχυση φθάνει στὸ Πόροβον ὥρα II τῆς νυκτός.

Ἀμέσως ἀρχίζει γενική ἀντεπίθεση. Μέχρι τὴν 3ην ἀπογευματινὴν τῆς 5ης Μαΐου ἡ περιοχὴ Πόροβου ἔχει ἐνκαταρισθεῖ ἀπὸ τὸν ἐχθρό, πού υποχωρεῖ. Οἱ ἀντάρτες πανηγυρίζουν τὴ νίκη των.

Ἡ μάχη ἦταν σκληρὴ, 5 ἀντάρτες μας σκοτώθηκαν καὶ 3 ἐτραυματίσθησαν. Οἱ Βούλγαροι ἔφησαν 29 νεκρούς καὶ 16 τραυματίες.

Ἡ ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΠΑΠΑΔΩΝ

Τὸ φενικό Ἀρχηγεῖο γνωρίζει πιά πολύ καλὰ ποιὸς εἶναι ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ βουλγαρικοῦ Στρατηγοῦ Σθράκωφ.

Ἦδη ἡ βουλγαρικὴ πικρὴ σφήνα πρὸς τὴν γέφυρα Παπάδων πλησιάζει.

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Μπόζ Ντάγ Πατελῆς Παπαδάκης ὁρίζεται ἀπὸ τὸν φενικό Ἀρχηγὸ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀνταρτικῶν δυνάμεων πού θά φρουρήσουν τὴν γέφυρα.

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Καρὰ Νερέ Ἀναστάσιος Ἀβραμίδης διατάσσεται νά παρεμποδίσει τὴν εἴσοδο ἐχθρικῶν δυνάμεων ἀπὸ τὸ βουλγαρικὸ ἔδαφος. Ὁ Παντελῆς Παπαδάκης μέ τὴν διακρίνουσα αὐτὸν ἐτοιμότητα καὶ ἐπιστροφία ὁρίζει τοὺς ὑπευθύνους στάδια φάρα ὑψώματα γύρω ἀπὸ τὴν διεκδικουμένην γέφυρα.

Είναι άνοιξη και τα ύψωματα είναι γιομάτα θά μνου γιομάτους φυλλώματα. Η πρωινή όμίχλη δέν έχει άκόμα σηκωθεί. Οί άντάρτες έχουν όχυρωθεί στις διάφορες θέσεις των χωρίς κανείς νά μπούη νά τούς άντιληφθή. Όλη τήν νύχτα τής 6-7 Μαΐου οί Βουλγαρικές δυνάμεις περνούν από τό Τουλουμεάρ και καταλαμβάνουν τήν δεξιάν όχθη.

Δέν ξέρουν ότι άπέναντί των έλλοχεύει μιá ισχυρή άνταρτική δύναμη. Στις 6.30 τό πρωί τής 7-5-68 οί βούλγαροι έκροβολιστάς ξεπινούν και διασχίζουν τήν γέφυρα. Έίποτα τό ύποπτο δέν παρουσιάζεται πουθενά.

Ο Βουλγαρικός Στρατός ξεχύνεται άρρβα από τό κτήριο Σκωλεκίη και κατέρχεται άνάλυπτος. προς τήν γέφυρα. Συλλαμβάνουν τυχαία έναν Έλληνα άντάρτη. Οί όίμοί μας ρίχνουν μιá χειροβομβίδα σκοτώνονται δύο βούλγαροι και ό άντάρτης διαφεύγει ~~από τήν~~ ~~από τήν~~. Αυτό είναι τό σύνθημα όλα τά γύω ύψωματα ξερνούν φωτιά και σίδερο, μίσος και θάνατο στους βουλγάρους.

17 Άγγλικά πολυβόλα μαζί μέ αυτόματα και απλά τυφέκια ρίχνουν ένα φονικό δόχτυ από σφαίρες που σχίζει τις σάρκες των βουλγάρων.

Τά μαζύρια που ύφίστατο ή Φυλή από τούς βουλγάρους έδω στη μάχη ξεπληρώνονται. Βούλγαροι στρατιώτες πέφτουν νεκροί και τραυματίες στη γή. Δέν προλαβαίνουν ούτε νά υπαχωρήσουν. Πολλοί για νά σωθούν πέφτουν στα άφρίζοντα νερά του ποταμού Νέστου και πνίγονται. Όλα είναι έναντίον τους. Άκόμα και τό ποτάμι τούς έδδικαίται. Μέ γοερές κραυγές "Δελέ Μαΐιο" υποχωρούν και προσπαθούν ν' άντιτάζουν μιάν άκαταμάχητην ήμυνα.

Ο ήχος τής μάχης άντιλαλεί στις γύρω πελοχές.

Άπ' όλα τά σημεία όπου εύρίσκονται άντάρτες τρέχουν στο έπικίνδυνο σημείο. Κωρίς νά έχουν σπουδάσει σε καμιά στρατιωτική σχολή τό άλάθητο αίσθητήριο του μοντίου πολαιστή τούς οδηγεί. Νοιώθουν ότι πρέπει έκεί νά τρέξουν νά ~~π~~ πολαιίσουν γιατί έκεί είναι ό μεγάλος κίνδυνος, αλλά και ή Νίκη.

Ο νεαρός όπλαρχηγός Άναστασιος Άναστασιάδης (Καπετάν Πουρτούλης) ή Φουρτούνας) βρίσκεται στο Όροκέδιο μέ 14 παλληκάρια του συνοδεύοντας πολιτικούς ύληνός.

Άφήνει τά ζώα στα χέρια των χωρικών και τρέχει μέ τά παλληκάρια του στη μάχη.

Όχυρώνεται στα ύψωματα άπέναντι από τό Τουλουμεάρ. Μέ σημάδι του ένημερώνει τόν Άκαετάν Πάλα Σελαματζίδη για τήν θέση του.

Από τό 'Αρχηγείο τοῦ 'Απόζ Ντάγ φθάνουν 87 ἄνδρες μέ ἓνα ὁμαδικόν ὄπλο καί δύο ἀτομικούς καί ὁ χυρώνονται στά ὑψώματα τῶν Παπάδων.

Ὁ 'Αρχηγός τοῦ Καρά 'Ητερέ 'Αναστάσιος 'Αβραμίδης μέ 170 παλληκάρια τοῦ φθάνει στό Σιδηρόνερο. Στό ὁρόμο τοῦς ἐπιτίθεντ Βουλγαρικὰ ἀεροπλάνα . Ὁ 'Αβραμίδης τραυματίζεται. Εὐτυχῶς δέ πέθανε (Ἦταν γραφτό του νά μὴν σκοτωθεῖ ἀπό βουλγαρικό βόλι, ἀλλά ἀπό βόλι κομμουνιστοῦ. Ἔπλεσε στίς 13-7-1948 πολεμῶντας τοὺς κομμουνιστὰς στήν περιοχή Λουφλίου Ἑβρου).

Ὁ 'Αβραμίδης ἀναθέτει τήν ἡγεσία τῆς ὁμάδος στόν ὁπλαρχηγό Ιωάννην Ἀμανατίδη πού φθάνει στοὺς παπάδες γιά νά ἐνισχύσῃ τοὺς ἀγωνιζομένους. Στό πύκνισμα σημειοῦ τῶν μαχομένων ἀνταρτῶν εἶναι τὰ τιμήματα τῶν ὁπλαρχηγῶν 'Ηλία Σελαματζίδη καί 'Αναστασίου 'Αναστασιάδη. Μάχονται ὅλη τήν ἡμέρα νηστικοί καί διψῶντες.

Τήν νύκτα τῆς 7ης Μαΐου στήν ἀνάπαυλα τῆς μάχης γυναῖκες ἀπό τό Ὑποπέδιο κουβαλοῦν στοὺς μαχητὰς νερό , τροφίμα καί πυρομαχικά. Ξαναζοῦν οἱ γυναῖκες τῆς Πίνδου.

Τό πρωῒ τῆς 8ης Μαΐου ὁ Ὑπαρχηγός τοῦ Λυγροτήματος Καρά 'Ητερέ ἐπιστρέφει ἀπό τό βουλγαρικόν ἔδαφος ὅπου εἶχεν ἀποσταλλεῖ γιά ἐπιθέσεις κατὰ βουλγάρων χωριῶν καί ἀρπαγή τροφίμων.

Εἶναι 180 ἄνδρες. Πάνουν κι' αὐτοί στό χορό τῆς μάχης. Ἔρχονται ἐπίσης καί οἱ ἀγωνιστὰς τοῦ 'Αρχηγείου Παῖραμ Τεπέ μέ τό 'Αρχηγό τῶν θεόδωρο Μητρόπουλο.

Στόν ὁρόμο ἀντιμετώπισαν τιῆμα βουλγαρικοῦ στρατοῦ μέ ἐπί κεφαλῆς Ταγ/χη πού συνώδευε τρία φορτηγὰ αὐτοκίνητα μεταφέροντα πυρομαχικά.

Ἐπειτα ἀπό μικρὴ συμπλοκή οἱ βούλγαροι ὑποχωροῦν. Εἰς αὐτοκίνητα ἀποστεύτηκαν. Ὁ Βούλγαρος Ταγ/χης ἀποτῶθηκε.

Τὰ ἔγγραφα πού ἀνευρέθησαν, παρεδόθησαν στόν 'Αρχηγό τῆς Λρεττανιῆς 'Αποστολῆς Ταγ/χη Μύλλερ.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΑΝΤΕΠΙΡΟΘΕΝΤΑΙ

Ὁ Στρατηγός Σωρᾶκωφ ἀντιμετωπίζοντας πρωτοφανῆ ἀντίσταση ἀνιχνάζεται νά ἀποστείλῃ νέες ἐνισχύσεις πρὸς τὰ βουλγαρικὰ στρατεύματα πού μάχονται ἐγγλεβισμένα στήν γέφυρα τῶν παπάδων.

Λυγχρόνως μέ ἄλλη δύναμη προσπαθεῖ νά δημιουργήσῃ ἀντιπερισπασμό καί νά παρεμποδίσῃ τήν ἀποστολὴν ἐφεδρικῶν φυνάμεων καί πολεμοφοδίων στοὺς Ἑλληνες ἀντάρτες.

Αὐτό τίς 8-12 Μαΐου ἓνας φονικός ἀγῶνας γίνεται σ' ὅλη τήν περικλή παπάδων.

Τά βουλγαρικά αεροπλάνα αντισχυμένα μέ γερμανικά αεροπλάνα τούρκας εξορμούν σέ άλλα πάλαιες επιδρομές πολυβολώντας καί βομβαρδίζοντας τίς θέσεις τῶν ἀνταρτῶν. Ἀπό τίς αεροπορικές αὐτές πιλοτές σποτώθηκαν οἱ ἀντάρτες Γ. Κουφίδης, Ι. Λαφτισίδης, Ι. Λαφτισίδης καί ἐτραυμαρίσθηεν ὁ Ἰωάνν. Λαφτισίδης. Ὁ Ι. Τσοπανίδης ἐτραυμαρίσθη θανάσιμα.

Ὁ ἀγῶνας ἐξακολουθεῖ νά εἶναι ἀμφίροπος, κατ' ὅλην τήν σιληρότητα του. Ὁ Καπετάν Μίλητος βλέποντας σέ κάποια φάση τῆς μάχης τοὺς βουλγάρους νά πλησιάζουν τήν γέφυρα, σηκώνεται ἀπό τό πάθος του ὄρθιος καί τοὺς πυροβολεῖ ἀκόλουτος.

Ἕνα βλήμα ὁλοῦ τόν ξαπλώνει νεκρό.

Στις 15 Μαΐου οἱ ἀντάρτες μᾶς εἶχαν πιά ἀποσυρθεῖ ἀπό τίς θέσεις του κοντά στή γέφυρα καί εἶχαν καταλάβει τά ὑψώματα Ὀροπεδίου καί Σιδηρονέρου. Ὁ ἀγῶνας ἐκρίθη. Οἱ βούλγαροι δέν ἔχουν τήν δυνατότητα νά κυριαρχήσουν στήν περιοχή. Στό πεδίο τῆς μάχης διασάν ὅπως ὁμολόγησαν οἱ βουλγαρικές ἀρχές 42 βούλγαροι Ἀξιωματικοί ἀνώτεροι καί κατώτεροι καί 702 ὁπλίτες.

Οἱ ἀπώλειες ἦταν πολύ μεγάλες. Τό κέρδος μηδαμινό. Ὁ κύριος ὄγκος τῶν ἀνταρτῶν δέν διεσείσθη καί ἐξακολουθοῦσε ν' ἐποτελῇ σοβαρή ἀπειλή.

Ἡ μάχη τῶν μακίδων γιορτάζεται κάθε χρόνο εἰσημα ἀπό τίς Ἑλληνικές ἀρχές.

Γίνεται ἡ Ἑλληνική παλλημαριά. Σέ ~~κοντά τήν γέφυρα~~ δημοθυεμένον ~~τίς ἀπομακρυνόμενες~~ "Ταχυδρομικές" Καράλας καί "Πρωτονοῦς Ἰθός" ~~ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ~~ ~~ἀπώλειες γίνονται ἀκόλουθα:~~

Στόν βούλγαρον Ἀρχινομιτατζίη Σταθίεφ ὁ Καπετάν Μανταλῆς ἀπέστειλε τήν ἀπόδοθον ἐπιστολή, μεσαί ζεύ μαίχη τῶν Παπαῶν.

Ἀρχηγεῖον Μπόζ- Ντάγ

Ἀριθ. Πρωτ. 147

29 Μαΐου 1944

Πρός

τό Βουλγαρικόν Νομιτάτον Δούμας

Ἀρχινομιτατζίη Σταθίεφ.

Δέν εἶναι πρώτη φορά καθ' ἣν ἐπικοινωνοῦμεν. καί ἄλλοτε μᾶς ἔδω ἀφορμές. Ἀλλά ἡ σημερινή ἀφορμή εἶναι σοβαρότερη. Διότι σάν αἰμοκαρής καί αἰμοταγής τύραννος πού εἶσαι ἐπρότεινες καί πάλιν εἰς τήν προχθεσινήν σας σύσκεψη νά φράξετε καί τόν ὑπόλοιπον Ἀ' Ἑλληνικόν Κόσμον, ὅστις ὡς ἑαυτοῦ ἐσέθη ἀπό τήν πρώτην σφαγήν τοῦ Σεπτεμβρίου 1941.

Τό ὅτι εἶσαι ἕνας παλιάνθρωπος καί ἕνα κτηνός τό ἔχουμεν ἀντιληφθεῖ πρόσ πολλοῦ.

Ἐγνωρίζαμεν ἀκόμη ὅτι εἶσαι καὶ ἓνας δειλὸς καὶ φοφοδής
βούλγαρος, σὺν ὅλοις τοῖς ἄλλοις ὁμοφύλοις σου βουλγάροις.

Ἀντί σὺν ἀρχηγὸς τοῦ Ἀομιτάτου πού εἶσαι νὰ συγκεντρώσῃς
τοὺς Ἀομιτατζήδες σου καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὸν βουλγαρικὸν Στρα-
τό νὰ βγῇς πρὸς συναντησὶν μας καὶ νὰ μῆς κτυπήσῃς, προτεινῇς τὸ
τό σφάξιμον ὅλου τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἀράμας.

Ὅταν δὲν μποροῦν νὰ κτυπήσουν τὸν γαῖδαρο λέει μιά παροιμία
κτυποῦν τὸ σαμάρι.

Ἔτσι τώρα καὶ σύ. Τρέμων τὴν δύναμίν μας καὶ ἀποφεύγων τὴν
κατὰ μέτωπον συνάντησιν μῆν, προτείνεις νὰ σφαγοῦν ὅλοι οἱ Ἕλ-
ληνες γιὰτὶ μᾶς υποθάλλουν καὶ μῆς διατρέφουν.

Ψεῦδος καὶ συκοφαντία καὶ νὰ ἰσχυρίζεσθε ὅτι τρεφόμεθα ἀπὸ
τὸ ὑστέρημα τοῦ λαοῦ. Δηλαδή τὰ 40 ἑτάμια μπομποτάς τοῦ δελτίου
πού χορηγεῖται εἰς τοὺς Ἕλληνας.

Ἐχομεν ἀπὸ τὰς ρίψεις τῶν ἀεροπλάνων τόσα τρόφιμα, διὰ νὰ
συντηρήσωμεν πολλὰς μεραρχίας Στρατοῦ.

Ἀρχικομιτατζή Σταθίεφ.

Μὴ τολμήσῃς νὰ διαπράξῃς παρὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς
μυστικῆς συμέθεώς σας καμμιὰ ἀτιμίαν εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ
στοιχείου. Διότι τὰντίποινά μας εἰς βάρος τῶν βουλγάρων θὰ
εἶναι σκληρά. Ἄνευ ὅτι οἱ βούλγαροι εἶναι χονδροκέφαλοι. Καὶ
ὅντως εἴσθε τοιοῦτοι.

Διότι ἐνῶ ὅλος ὁ κόσμος ἀντελήφθη ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἔχασαν
πλέον τὸν πόλεμον καὶ ἐπομένως μαζὺ μ' αὐτήν καὶ ὅλα τὰ ἄρατῃ
τοῦ Ἀξονος, μόνο σεῖς οἱ βούλγαροι ἐλπίζετε ἀκόμα σὲ νίκη.

Χωνεύσατέ το. Ἡ Γερμανία συντρίβεται καὶ πίνει παρασύρουσα
καὶ σᾶς. Καὶ τότε δένκέπτεσθε τί θὰ ἐπακολουθήσῃ εἰς μέλλου-
ν βᾶρος σας;

Πόσα δὲν θὰ πληρώσετε;

Ἦν τούτοις σεῖς καὶ τὴν τελευταίαν ἀκόμη στιγμήν ὄχι μόνον δέ
μετανοεῖτε ἀλλὰ διέπτεσθε καὶ συζητεῖτε γιὰ νέας σφαγὰς τῶν
Ἑλλήνων.

Εἴσθε ἡλίθιοι.

Προσέξατε σεῖς οἱ Κομιτατζήδες. Μὴν αἰματώσει ἀπὸ τώρα καὶ
εἰς τὸ ἐξῆς μύτη Ἑλληνική εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀράμας, διότι
τότε ἀλλοίμονόν σας.

Εἰάν ἔχετε κόκκινον ἀνδρισμόν, καὶ φιλοτίμου ἔλατε μετ' ὅσων
δύναμιν θέλετε ἐναντίον μας νὰ μετρηθοῦμε καὶ νὰ κληθῶμε
ἀνδρικά καὶ γαλλημερέσια καὶ ὅχι

μπαιξέσιναι αὐτὴ ὑποῦλα ὅπως ἐσυνηθείσατε μέχρι σήμερον.

Ἡ ἀληθία μας οὐκ εἶναι γνωστὰ· αἱ δυνάμεις μας ἐλπίσας,
προχθεὺς ἀνόμη τάξις δοκιμάσατε εἰς τὴν γέφυραν τῶν Βασιλέων.

Σὺς περιμένω Ἀρικομιτατῆς Σταθίον. Ἀπὸ παντός ὅμως κάτω τὰ
Βουλγαρικὰ χέρια ἀπὸ τὸν ἄδικον Ἑλληνικὸν πληθυσμόν.

Παντελῆς Παπαδόπουλος

Ἀρχηγός

Ἑπαρχικῆς Μηδός- Μπαγ.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟ 1944 ΕΩΣ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΟΙ ΜΑΧΕΣ

ΤΟΥ ΙΟΥΝΙΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ

Τόν 'Ιούνιο 1944 οί Βρεττανοί σύνθετοί εδωσαν έντολή στά άντι-
τικα τμήματα νά άνατινάξουν όρισμένες γέφυρες, οί όποτες έθεωρού-
το άπαραίτητες γιά τήν διακίνηση τών βουλγαρικών Στρατευμάτων.

Δυναμιτισταί ήσαν οί Μύλερ, Μείκαί Μτίκ βοηθούμενοι άπό τούς
καπετάνιους 'Οδυσσέα Μακρίδην καί Σαρή Κυργακόν. 'Ανετινάχθη
ή γέφυρα παρά τό Ι9ον χιλ. τής δημοσίας όδοϋ Δράμας- Νευροκοπιου.

'Εκπυρπολήθη ή γέφυρα ξύλινη γέφυρα έξω άπό τό Κ. 'Ευροκοπί

'Ανετινάχθη ή γέφυρα Νευροκοπίου- κάτω Βροντού καθώς καί ή
γέφυρα Δράμας Μακρός άπό Ι3ον χιλ.

Πολλές συμπλοκές καί μάχες έδόθησαν κατά τήν διάρκεια αύτών
των έπιχειρήσεων. Μετά τίς γενόμενες άντινάξεις ισχυρά άποσπά-
σματα βουλγαρικού Στρατού άνέλαβαν τήν ασφάλεια τών όδών καί
γεφυρών καί άρχισαν νά διατρέχουν τήν περιοχή.

Στίς 7-7-44 δύο βουλγαρικά άεροπλάνα πυρπολουν μέ 26 έμπρηστι-
κές βόμβες τά καλύβια τοϋ Μπούτου όπου τάλημέρια τοϋ Σαρή
Κυργακόν.

47 καλύβες γίνονται παρανάλημα πυρός καί μένουν έστεγα έκατον-
τάδες γυναικόπαιδα πού είχαν καταφύγει εκεί.

Τήν 8-7-44 δύο βουλγαρικά άεροπλάνα μέ 18 βόμβες πυρπολουν
τάλημέρια τοϋ καπετάν Γιώργη Δημητριάκοπούλου /Τσαούση) μεταξύ
Λυρνοβίτσας καί Μπούτου.

'Από τά 96 καλύβια καίγονται τά 22 . Τά άεροπλάνα πολυβολουν
τά γυναικόπαιδα . καταστρέφονται καί οί δύο συσκευές άσυρμάτου.

Τήν 10-7-44 άλλα βουλγαρικά άεροπλάνα βομβαρδίζουν τό 'Αρχηγεί-
ο τοϋ Μός- Μτάγ.

6 καλύβες καίγονται κίηη χωρίς άλλες συνέπειες. Τμήματα
βουλγαρικού Στρατού συνεχώς παρενοχλουν τίς άνταρτομάδες.

ΑΠΙΘΕΣΗ

ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΔΟΦΟ

Στίς 6 'Ιουλίου 1944 νέα έπίθεση τοϋ βουλγαρικού Στρατού. Αύτή
τήν φοράν έναντίον τοϋ Γενικού 'Αρχηγείου πού έδρεύει στόν 'Αντά-
δοφο, μαζί μέ τήν Συμμαχική 'Αποστολή.

'Ο έχθρός έπετέθη μέ πυροβολικό καί άεροπλάνα. Οί άντάρτες
μας μέ τόν άδάμαστον ήρωισμό τους προκαλουν τόν θαυμασμό καί τά
συγχαρητήρια τοϋ βρεττανού 'Αξ/κού Κίτ Κάτ.

Τό Γενικό 'Αρχηγείο γιά νά προφυλάξη τά γυναικόπαιδα των
όποίων έχει άναλάβει τήν προστασία μεταφέρεται στό 'Όροπέδιο.

ΟΙ ΜΑΧΕΣ ΤΟΥ ΛΥΓΟΥΣΤΟΥ

Στις 22-8-1944 οί Βούλγαροι εξαπολύουν νέα επίθεση Στρατού, πυροβολικού και αεροπορίας κατά του Γενικού Αρχηγείου των Άντα των μας. Από τά Αρχηγεία Ααρά Ντερέ και Μόζ Μτάγ έρχονται ενισχύσεις.

Οί Βούλγαροι βάλλονται από τρία σημεία αλλά δεν υποχωρούν.

Ο άγώνας είναι σκληρός και κρατά μέρες.

Σέ μια κρίσιμη και αποφασιστική στιγμή της μάχης στις 25 Αυγούστου 1944 τραυματίζεται ο Γενικός Αρχηγός ο Τσάους Άντων.

13 ημέρες νοσηλεύεται, από τόν Αρχίατρο Βαφειάδη. Στις 27 Αυγούστου ο Θεόδωρος Τσακνρίδης επιτίθεται στον έχθρο και του προξενεί σοβαρές απώλειες.

ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΕΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

Στις αρχές του 1944 ή ΠΛΟ παρ' όλη τήν ήρωική προσπάθειά της στην Κεντρική και Άντική Μακεδονία μέ τήν διοργάνωση Ήθνικων ανταρτικών ομάδων, καζά των Έρμανδν δεν επέτυχε νά τύχη ικανοποιητικής βοήθειας από τίς τότε Έλληνικές Κυβερνήσεις της Μέσης Άνατολής, λόγω των φιλοβασιλικών προσηλάτων της. Οί κομμουνιστικές έπιθέσεις και οί Έρμανδικές έκκαθαριστικές έπιληρήσεις είχαν εξαναγκάσει τίς ένδικές ανταρτοομάδες νά συμπτυχθούν, από έλλειψη όπλισμοΰ και πυρομαχικών.

Απόθή έντολή στά μέλη Αξ/κούς και Υπαξ/κούς έφ' όσον έμεινουν νά ένταχθούν στις δοξασιένες όμάδες της ΕΕΕΑ, της μόνης Έθνικης Όργανώσεως που εξακολουθούσε απόλη τόν έννοικον άγώνα κατά των κατακτητών και κυριαρχούσε στον χώρο της Άνατολ. Μακεδονίας.

Τόν Αύγουστο 1944 ο Γενικός Αρχηγός της ΕΕΕΑ Τσάους Άντων φεύγει μέ μυστική Άποτολή.

Διαπερνά τόν Στρυμόνα και εΰσέρχεται στη Γερμανοκρατούμενη Ελλάδα.

Έπει έρχεται σ' επαφή μέ Έλληνες Αξ/κούς της ΠΛΟ. Άρχει άνόγιη νά πλαισιώσει τό ανταρτικό μέ έμειροπολέμους Αξ/κοί.

Τό δεύτερο δεκαήμερο του Αύγουστου 1944 μία ισχυρή ομάδα Αξ/κων και Υπαξ/κων έφθασε στην Είλοσιφοίνισσα μέ σκοπόν νάπεράση προς τό Αιόλ- Μτάγ ή τό Ισάλ Μτάγ για νά πλαισιώσει τίς ανταρτοομάδες της ΕΕΕΑ.

Τήν 29-8-44 σέ συνεργασία μέ τούς άντάρτες του λαοετάν θόδρου και λαοετάν Ιαμιώτη που είχαν τήν έδρα τους στο παγγαίο έ

ινε ή πρώτη προσπάθεια νά περάουν τόν κάμπο τών Φιλίππων
έ κατεύθυνση τό Γοάλ Ντάγ.

Η δλη δύναμη ήταν χωρισμένη σέ τρία τμήματα.

Ετούς Φιλίππους ένέπεναν σέ ένέδρα Βουλγάρων.

Τό πρώτο τμήμα πέρασε κι έφθασε στό Γοάλ-Ντάγ.

Τά άλλα δύο τμήματα έρέπτεφαν στό Παγγαίο.

Τήν 16-9-44 μέ τήν ένίσχυση και τήν καθοδήγηση του Καπετάν
Ανα τα δύο αυτά τμήματα έφθασαν στό Γοάλ Ντάγ. Στο χωριό Ματζά-
ν (Λυδία) πα'όλίγον ο Κομμουνιστικός ΕΛΑΣ νά τους διαλύση
δευχώς μέ τήν παρέμβαση πρού Ιατρού Βαφειάδη οωις που άπολου-
ιουσε ένα λος τήν οιάδα τών 'Αξι/κων διεσώθησαν.

Τίς 19-9-44 έφθασαν στό Καλλύψυτο όπου είχε κιά τήν έδρα του
Γενικός Αρχηγός. Έπειτα άό τήν συνθηκολόγηση τών Βουλγάρων.

Οι Ανταρτομαδες της ΕΣΕΑ κλειστωμένες τώρα μέ τους Έλληνες
'Αξι/κους μετέβαλαν τήν σύνθεσή του και ιεπεβλήθησαν σέ Συντάγμα-
τα Τάγματα και λόχους κατά τό πρότυπο του Έλληνικού Στρατού.

ΟΙ ΛΕΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣΕΙΣ ΜΑΧΗΣ

Ομοβροντίζες πυροβολισμών χαιρετίζουν ^{εμινωδ/κων} τήν άφιξή τών. καινούργιες
έλπίδες ξεπηδούν άφ'τίς καρδιές τών ανταρτών μας, για νέες νικη-
φόρες μάχες.

Θά γίνουν τώρα κιά Ήρακτικός Έλληνικός Στρατός.

1) 'Ο Συν/χης Άρθελας Βασίλειος τοποθετείται στο τιτωτικό Δ/τής
παρά τή Γενική Αρχηγεία.

2) 'Ο Αντ/ρχης Πεζικού Λφέτζος οωις Υποδ/τής

3) 'Ο Ταγ/χης Πεζικού Παπαθανασίου Ιωάννης έπιτελείουης.

4) 'Ο Ιατρός Βαφειάδης οωις Ένικός Αχιάτρος.

5) 'Ο Ταγ/χης Πεζικού Ιωάννης Παπαγεωργίου συνδιοικητής Αρχηγεί-
ου Γοάλ Ντάγ.

6) 'Ο Ταγ/χης Ευρ/κου Παπανικολάου Διμήτριος συνδιοικητής
Αρχηγείου Παγγαίου

7) 'Ο Ταγ/χης Πεζικού Κωτρίδης Παναγιώτης συνδιοικητής Αρχηγεί-
ου Γοάλ Ντάγ.

8) 'Ο Ταγ/χης Πεζικού Ροθύμης Διυρίδων συνδιοικητής Αρχηγείου
Ντερέ.

9) 'Ο Ταγ/χης Πεζικού Δρακόπουλος Εώργιος συνδιοικητής Αρχηγεί-
ου Κέντου μεν.

10) 'Ο Ταγ/χης Πεζικού Ηλίας Κατσηγεωργίου ετε ~~Αρχηγείον Γοάλ Ντάγ~~
~~Ντερέ.~~ Είς Αρχηγείον Αιώραν - Τωι

11) 'Ο Ταγ/χης Πεζικού οωις Κρήστος συνδιοικητής Αιώραν
./.

επέ.

- 2) "Πλαρχος "Υππιο" Μελίδης Γ.
- 3) "Εφεδρος "Υπολοχαγός Βλάχου Ι.
- 4) " " "Ανθ/γός "Αηδωνᾶς "Απόστολος
- 5) " " "Καντόπουλος Φιλώτας.

Είς "Αρχηγείον "Ααρά - Ντερέ

- 6) "Εφεδρος "Υπολοχαγός "Αποστολάκης Γ.
- 7) "Αντ/γός Πεζικοῦ "Πούρας Θεόδωρος
- 8) "Αντ/ρχος Χωρ/νῆς Σαρπατάκος Παν.
- 9) "Ανθ/γός Πεζικοῦ Σταματέλος Νατολ.
- 10) "Ανθ/γός "Ταχειοῦσεως Πάνετσος Θεοφ.
- 11) " " Πεζικοῦ Εανθάκης "Εμμανουήλ.

Είς "Αρχηγείον Παγγαίου (Κοπλάς Ν).

- 12) "Εφεδρος "Ανθ/λοχαγός "Αθανασιάδης "Ιουδάνης
- 13) Λοχαγός Πεζικοῦ Τσανίρης Νικόλαος

Είς "Αρχηγείον Καρά- Ντερέ

- 14) Λοχ/γός Πεζικοῦ Κουμπλῆς Νιλτιάδης.
- 15) "Εφεδρος "Ανθ/γός Κουμπλῆς Γ.
- 16) "Ανθ/γός Πεζικοῦ Μάτσος Βασ.
- 17) "Ανθ/γός Αὐτοκιν. Μωρέλας Σωτήλιος
- 18) "Ανθ/στής Πεζικοῦ Βλασταρᾶκος "Ηλίας.

Είς "Αρχηγείον Μπαϊραν Τελέ

- 29) "Υπολοχαγός Κοτρίδης Νικόλαος
- 30) Λοχαγός Τεχνικοῦ "Αριόπουλος Κ.
- 31) "Ανθ/γός Μανλῆς Σταμάτιος
- 32) "Εφεδρος Λοχαγός "Αραῖσιος Χρυσος.
- 33) " " "Ανθ/γός Νίκου Εὐθύμιος
- 34) " " "Ρᾶδος Χριστόφορος
- 35) "Εφεδρος "Υπολοχαγός Τσανάκας Μιχ.
- 36) " " "Ανθ/γός Τσαλάκης Δαυίδ.

γ. Είς "Αρχηγείον Τσαλ Ντάγ

- 37) "Εφεδρος "Ανθ/γός Καραμανγιολᾶς "Πραν.
- 38) " " "Στεφανίδης Παν.
- 39) " " "Αντιτίδης "Ακρίτας.
- 40) "Ανθυλάτρος "Υγειονομικῶν "Απλ ὤρης Μιχαήλ

Εἰς Γενικόν Ἀρχηγεῖον

- 41) Ὑπολ/γός Ἀμεσινόπουλος Σταῦρος
42) " Παπαγεωργίου Δων.
43) Ὑπολ/γός " Κατσηδάκης Ἰωάννης
44) Ἀνθ/οῦς Ὀπλουργός Κατσαούνης Νικολ.
45) Λοχαγός μεζικοῦ Χριστιᾶς Νικολ.
46) Λοχίας Κουρούλης Σπυρίδων πεταλωτής.

Εἰς Ἀρχηγεῖον Καρά - Πτερέ

- 47) Ὑπολ/γός μεζικοῦ Θεοφωρίδης Κυρ.
48) Ἐνωμ. Καρδαχάκης Ἐμμαν.
49) Συν/χη μεζικοῦ Παπαλέτρου Ἰωάννης
50) Ταγ/χης μεζικοῦ Θεοφωρίδης Χαρ.
51) " " Λεβαντῆς Μιχ.
52) Λοχαγός " Ἀκομπάρης
53) Ὑπολ/γός " Γκιέκας Βασίλειος

1 ΑΛΟΔΡΑΣΗ

204 ΜΠΟΛ

Ὁ ἄγγλος λοχαγός Μπώλ τῆς Σωμαχικῆς Ἀποστολῆς τραυματί-
ζεται σέ μιὰ μάχη καί συλλαμβάνεται ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους αἰχμάλωτος.

Μοσηλεύεται στὸ Στρατιωτικὸ Νοσοκομεῖο Δράρας.

Ἀρχινοσοκόμος στὸ Νοσοκομεῖον ἡ Βουλγάρη δημοδιδασκάλιστριά
Ἐλέγκω. Ἐνεκτὸ ἀμοιβῆς ἀναλαμβάνει νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἀπόδραση
τοῦ βρεττανοῦ Ἀξ/κοῦ. Παραδίδει στὸν εἰδικὸ σύνδεσμο τῶν ἀνταρ-
τῶν σχεδιάγραμμα τοῦ Νοσοκομεῖου.

Ὁ Γεώργιος Μικηφορίδης κού εἶχε εἰδικὴν ἐντολὴν ἀπὸ τὸν Μπύλλερ
σημαιοκοιτεῖται ὡς ἐνδεδίαιμετος κρῖνος.

Στίς 13-9-44 τρεῖς χωρικοὶ ρακένδυτοι καί ἀκάρτοι περιφέρου-
σι στήν συνοικίαν τοῦ Στρατ. Νοσοκομεῖου κουλῶντας κινεσόζυλα.

Ἦσαν οἱ Ταγ/χης Κίτ-Κάτ, Λοχαγός Ράμφ καί Ἐνώγ. Μικηφορίδης.
Τὸ βράδυ καταλύουν στὸ σπίτι τοῦ τελευταίου.

τὴν ἐπομένη/οἱ δύο ἄγγλοι ἐλιστρέφουν στὸ θαδύλακο.

Ἡ ἀπαγωγή ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ στίς 16-9-44 ἀπὸ τὸν Ἀμετάν
αυταγῆ καί 150 ἄνδρες του.

τὴν 3η ὥστε ἀπογευματινὴ τῆς 16-9-44 φθάνει στὸ θαδύλακο ὁ
Γεώργιος Μικηφορίδης ὁ ὁποῖος ἀναφέρει ὅτι οἱ Βούλγαροι φεύγουν
ἀπὸ τὴν Δράμα. Ἡ Ἐλέγκω στήν φασαρία αὐτὴ φυγαδεύει τὸν Μπώλ
ὁποῖος φθάνει τὸ βράδυ τῆς 16-9-44 στὴ Σέφα δόκου ὅπου ἦσαν Ἕλληνες
αὐτῶτες.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΠΤΩΣΗ

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ

ΠΕΘΑΙΝΕΙ

Από τις αρχές του 1943 έχει γίνει πιά σαφές ότι οι Γερμανοί είχαν χάσει τον πόλεμο.

Αυτό ξγινεν αιέσως αντιληπτόν από τον βασιλέα της Βουλγαρίας Βορίδα, "Αρχισε κρυφά νά προσανατολίζεται σέ μιά αλλαγή της εξωτερικής Βουλγαρικής πολιτικής, ώστε ν' αποφευχθοῦν οι επωδυνες συνέπειες της ήττης γιά τήν Βουλγαρία. Σκοπός του νά προσεταιρισθῇ τήν Σοβιετικήν Ένωση γιά νά μπορέσῃ νά κρατήσῃ οριστικά καί μετά τόν πόλεμο τά κατεχόμενα έλληνικά έδάφη της Μακεδονίας καί Θράκης.

Δέν γνωρίζουμε αν αυτή ή κρυφή αλλαγή της στάσεως του Βορίδος έγινε γνωστή στους Γερμανούς.

Πάντως στις 13-8-1943 καλεΐται από τόν Χίτλερ στό Γερμανικό Γενικό Στρατηγετό. Φθάνει εκεί στις 15 Αυγούστου. Δέ σχετική πρόταση άρνεΐται νά πολιμήσῃ κατά της Ρωσίας. "Ο Χίτλερ άρύεται. "Βόρις έπιστρέφει κινή στή Σόφια στις 17 Αυγούστου μέ γερμανικό άεροσκάφος. Βόρις καβαΐνει από τό άεροπλάνο όλοι παρατηροῦν ότι είναι άρρωστος.

Τό Σάββατο 28-8-1943 καί ώρα 16.22 ό Βασιλεὺς πεθαίνει.

Τό Ιατρικόν ανακοινωθέν όμιλεΐ γιά απόφραξη της αοιστερικής στεφανιαίας αρτηρίας, όπλης πνευμονίας καί πνευμονιου καί έγκεφαλικου οίδηματος.

Κεύτερες όμως Ιστορικές έρευνες λένε ότι έδηλητηριάσθη από άγνωστου μορφής άέριο. Τό εισέπνευσε από τήν μάσκα όξυγόνου πουΐ του έπεβλήθη νά φορέσῃ, κατά τήν διάρκεια της πτήσεως μέ τό γερμανικό άεροπλάνο.

Οι Βούλγαροι έθρήνησαν είλιπρινά τόν βασιλέα των. Τόν απειάλεσαν "Βασιλέα Ένωτή". Στή Δράμα καί στήν περιοχή έπέβαλαν ως υποδούλους Έλληνες νά πενθήωvν. Έλληνες που έτολμησαν εκείνες τις ήμέρες νά σογοτραγουδήσουν έδόρησαν αλύπητα.

Οι πολιτικές συνέπειες γιά τήν Βουλγαρία είναι σοβαρές. Αρχίζει ούσιαστικά ή αλλαγή της εξωτερικής πολιτικής της.

"Ο διάδοχος Ζισέβν είναι ανήλικος.

Εκκηρύσσεται αντιβασιλεία μέ επικεφαλής τόν αδελφό του Βορίδος πρίγκηπα Κύριλλο καί μέλη τόν πρωθυπουργό φίλωφ καί τόν στρατηγό Μίχο. Στις 14-9-1943 αναλαμβάνει πρωθυπουργός ό Ντόμπρε Μποζίλωφ.

Ἡ κατάσταση τοῦ Πυλίου χειροτερεύει γιὰ τοὺς Γερμανοὺς καὶ οἱ Βούλγαροι προσπαθοῦν ν' ἀπαγιοστρωθοῦν ἀπ' αὐτοὺς. Προσπαθοῦν νὰ ἱππεύσουν τὸ δεύτερο ἄλογο.

Στις 3-9-1943 οἱ Ἀγγλοαμερικανοὶ ἀποβιβάζονται στὴν Ἰταλία. οἱ Ἰταλοὶ παραδίδονται. Ἀρνοῦνται νὰ πολεμήσουν. 70.000 Γερμανοὶ στὰ Βαλκάνια συλλαμβάνουν καὶ ἐγυλεύουν σὲ στρατόπεδα συγκέντρωσως 300.000 Ἰταλοὺς. Αὐτὸ ἦταν τὸ κατάντημα τῶν " γιλοριδῶν στρατιῶν τοῦ ἀκμιδήγητου Μουσολίνι. Παρόμοιο κατάντημα δὲν ἔχει παρουσιάσει ἄλλος στρατὸς στὴν παγκόσμιον Ἱστορία.

Οἱ Γερμανοὶ ἀπομένουν μόνοι στὸν πόλεμο. Ἡ ἥττα των εἶναι βέβαιη.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΙ

ΕΛΙΓΜΟΙ

Μετὰ τὴν ἀνοιξὴ τοῦ 1944 τὰ γεγονότα ἐξελίσσονται ραγδαῖα. Ἀγγλοαμερικανοὶ καὶ Ῥώσοι προελαύνουν σὲ ὅλα τα μέτωπα. Γερμανοὶ καὶ Ἰάπωνες ὑποχωροῦν. Τὸν Μάιο 1944 γίνονται μυστικές προτάσεις στὴν Σοβιετική Ἑνωση ἀπὸ τὴν Βουλγαρία, οἱ ὁποῖες ἀπορρίπτονται.

Στις 3-6-1944 ὁ πρωθυπουργὸς Μποζίλωφ ἐξαναγκάζεται νὰ παραιτηθῇ καὶ ἀναλαμβάνει ὁ γερμανόφιλος Ἰβάν Μπαγκριάνωβ.

Μετὰ τρεῖς ὅμως ἡμέρες (6-6-1944) γίνεται ἡ μεγάλη ἀπόβαση τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν στὴν Νορμανδία. Εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους τοῦ πολέμου.

Ὁ Μπαγκριάνωβ ἀνησυχεῖ καὶ βιάζεται, παρὰ τὴν γερμανοφιλίαν του, νὰ.....προδῶσιν τοὺς Γερμανοὺς.

Ἀποστέλλονται στὴν Ἀγκυραναὶ ἀρχίζουν μυστικές συνομιλίες μετὰ τοὺς Συμμάχους πρεσβευτῆς, οἱ Βούλγαροι ἀντιπροσώποι Μουσάνωφ καὶ Δασιάλωφ. Δέχονται τὰ πάντα ἀρνεῖ νὰ κατακρατήσουν τίς περιοχὰς τῆς Δράμας καὶ ὅλης τῆς Ἀνατολ. Μακεδονίας καὶ Θράκης.

Ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερίδα " Ὁμπσερβερ " τῆς 22-8-1944 γράφει:

".....Ἡ Κυβέρνησις Μπαγκριάνωβ θὰ ἐδέχετο νὰ ἀποσύρῃ τὰ στρατεύματά της ἀπὸ τὰ ἐδάφη τῆς Γιουγκοσλαβίας, ἀλλὰ διαπραγματεύεται τὴν ἐλληνικὴν περὶοχὴν ἣτις ἐκτείνεται μεταξὺ τῶν ποταμῶν Νέστου- Ἐβρου ".

Καὶ οἱ " Τάιμς " τῆς 1^{ης} ἡμέρας διασαφηνίζουν ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις " ὑποβάλλει πρότασιν προσωρινῆς κατοχῆς τῶν ἐδαφῶν αὐτῶν ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, Ἀμερικῆς καὶ Ῥωσίας μέχρις ὅτου ληφθεῖ ὁριστικὴ ἀπόφασις κατὰ τὸ συνέδριον τῆς εἰρήνης ".

Στις 25-9-1944 ὁ Βούλγαρος ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν Δραγάνωφ δηλῶν ὁρασύντατα " Ὁ Βουλγαρικὸς Λαὸς οὐδέποτε θὰ ἐνέκρινεν ἀπόφασιν

επιβληαντικοῦ ζητήματος ἡ ὁποία δέν θά ἱκανοποιῇ τὰς ἐπ' αὐτοῦ
βουλγαρικὰς ἀπαιτήσεις".

Στίς 26-8-1944 οἱ Ρῶσοι μπαίνουν στό Γαλάτσι τῆς Ρουμανίας.
Ὁ κίνδυνος εἶναι μπροστά στίς βουλγαρικὰς πύλες.

Ἐν τῷ μεταξύ ὅπως εἶδαμε ὅλο τό καλοκαίρι τοῦ 1944 συνεχί-
ζονται οἱ ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις τοῦ βουλγαρικοῦ Στρατοῦ
ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων Ἀνταρτῶν τῆς ΒΣΕΑ στήν περὶ περιοχή Δράμας.

Σκοπὸς τῶν βουλγαρικῶν κυβερνήσεων εἶναι νά υποβοηθηθῇ τό ΚΚΕ
νά κυριαρχήῃ στήν Ἀνατολ. Μακεδονία, ὥστε νά αὐτονομηθῇ ἡ
περιοχὴ αὐτή.

Ἡ μόνη καὶ τὴν ὥρα τῆς πτώσεώς των οἱ Βούλγαροι δέν ξεχνοῦν
τόν ἀπὸ αἰῶνός ἀμετακίνητο σκοπὸ των. Τὴν κατάκτηση τῆς Μακεδονίας.
ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΛΟΓΟ

Ὁ θρασύτερος ἀρραγάνωφ ἀνακλινοῦ στόν Ρῶσο ἐπιτετραμένο στήν
Λόφια ὅτι διέταξε τὰ γερμανικά στρατεύματα νά ἐγκαταλείψουν τὴν
Βουλγαρία καὶ ὅτι τὰ υποχωροῦντα ἀπὸ τὴν Ρουμανία γερμανικά στρα-
ωτικά τμήματα θά ἀφοπλίζονται. Θαυμάστε τὴν ταχύτητα τῆς ἀλλαγῆς
θέσεως. Οἱ Βούλγαροι παρουσιάζονται....οὐδέτεροι.

Στίς 3-9-1944 παραιτεῖται ὁ Λπαγερλιάνωφ καὶ ἀναλαμβάνει πρωθυ-
πουργὸς ὁ Ρωσσοφίλος Λουκάβιεφ. Ἡ Βουλγαρία ἱππεύει πιά τό
δεύτερο ἔργο.

Ἀλλὰ ἡ Ρωσσία ἀποβλέπουσα στήν μεταβολὴ τοῦ κοινωνικοῦ καθε-
στῆτος τῆς βουλγαρίας καὶ τὴν προσάρτησή της στόν Κομμουνιστικὸ
συνασπισμὸ τῆς κηρύσσει τόν πόλεμο στίς 5-9-1944.

Στίς 9-9-1944 ἀναλαμβάνει πρωθυπουργὸς ὁ Κίμων Γεωργήεφ, καὶ
σχηματίζει τὴν φιλοκομμουνιστικὴν κυβέρνηση τοῦ " πατριωτικοῦ
μετώπου"

Στίς 17-9-1944 οἱ Ρῶσοι εἰσέρχονται ἀπόλεμοι στὴ Λόφια. Ὁ Βο-
γαριλὸς Λαὸς τοὺς υποδέχεται μὲ τόν ἴδιο ἐνθουσιασμὸ ποὺ υποδέχθη-
κε τοὺς Γερμανοὺς τὸν Μάρτιο τοῦ 1941. Ἐθιμικὰ σημαίες καὶ σφυ-
ροδρέπανα πλημμυρίζουν τίς πόλεις καὶ τὰ χωριά. Ὁ βουλγαρικὸς
στρατὸς ποὺ ἐσφαγίασε τὴν Μακεδονία καὶ τὴν ὅλην φορᾷει κόκκινι
πορδέλλες, οἱ φασίστες μεταβάλλονται σὲ ἀντιφασιστὲς

Εἶναι αἰτίθανοι ἐξελαφίσαιες μεταβολές οἱ βούλγαροι.

Ὁ νέος πρωθυπουργὸς δηλώνει πρὸς τὴν σοιετικὴν ἐφημερίδα
" Ιβένσκα Τάγκεν μπλάτ".

" Ἡ Βουλγαρία δέν παραιτεῖται τῆς ἀξιώσεώς της ἐπὶ τῆς
ἐντιμῆς ὁράμας".

Καὶ μὲ τηλεγράφημά του πρὸς τὸν ἀρχηγὸ των Γιουγκοσλάβων κομμουνισ-
τῶν ἐφ' ὅτι τὴν ἴδια ἔλεγε.

46 συνεργασία με τούς Έλληνες Κομμουνιστές παρτιζάνους παραμέ-
γουν καί έτελοῦν ἀδόμη καί .....ἀστυνομικά καθήκοντα.

Ο Ἄγγλος πρωθυπουργός Ουένστον Τσώρτσιλ ἐδήλωσε στίς 28-9-44.

Εἰς τὸν ἡμερινὸν πόλεμον ὁ Βουλγαρικὸς Λαὸς δὲν ὑπέφερε τίποτε.
 «Μερικοὶ ἀπὸ τοῦς μεγαλυτέροις ἐγκλημάτων πολέμου εἶναι Βούλγαροι.
 Ἡ διαγωγή τῶν Βουλγαρικῶν στρατευμάτων εἰς τὸ ἔργον καταταυρανῆσεως
 καὶ καταπίεσεως τῶν δεινῶς δοκιμαζομένων γειτόνων των ἀποτελεῖ
 ἐπάσιχυντον ἀρὰν, διὰ τὴν ὁποίαν θάἐπιβληθῇ πλήρης τιμωρία....»

H EARTHLINE

Κατά τό 1944 ~~την~~ υπόδουλον Ἑλλάδα τρομοκρατεῖ τό ΕΛΑΜ-ΕΛΑΣ
μέ συστηματικῆς δολοφονίες τῶν πολιτικῶν του ἀντιπάλων καί ἐξόντω-
ση τῶν ἐθνικῶν ἀνταρτομάχων (Φαρροῦ, Καραχάλιας, ΠΑΟ, Κωστοπούλου
κ.λ.π.)

Μόνες περιοχές όπου συνεχίζεται ο αγώνας κατά των κατακτητών
καί δεν τολμά νά δράση το ^{Soviet} ΕΑΜ είναι ή Ήπειρος, ή Κρήτη καί ή
'Αντολ. Μακεδονίας - Θράκη.

καὶ κυριαρχοῦν οἱ Ῥηνιᾶς οἰκίαις Ἑλλήνων Ἀνταρτῶν τοῦ
ΠΑΝΣ(Ζέρβας) τῆς ΕΟΚ (Μπαντουῆς) καὶ τῆς ΕΣΕΑ (Γραφὸς ἑνῶν).

Τό ΕΑΜ-ΚΚΕ ὀργανώνει σιὰ Βουλὴ δική του Κυβέρνηση . Πῆν Πολιτικὴ
Ψευδοκράτεια Ἰσχυρὴς Ἀναγκαστικῶν καὶ ἀπαιτητικῶν ἐργασιῶν
ἀπελευθερώσεως (ΛΕΒΕΑ) καί δική του Βουλὴ, τὸ Ἰσχυρικὸ Συμβούλιο
τῶν Κορυφαίων. Εἶναι μιὰ κωμωδία τοῦ δυστυχῶς δέν εἶναι γιὰ γέλιον.

~~Ἡ Ἑλλάς δὲ δικάζεται, ἢ ἐπὶ τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῇ γῆτι· καὶ ἐν ταύτῃ τῇ κρίσει τοῦ Θεοῦ τοῦ Πατρὸς πάντες οὐκ ἀποδύνονται.~~

Δυστυχώς ἡ αἱματοχυσία δέν ἀνεφεύχθη.

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΗΛΘΕ

Η ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ

ΑΔΕΛΦΟΠΟΙΗΣΗ

Τό τελευταίο δεκαήμερο τοῦ Αὐγούστου 1944 οἱ Βούλγαροι ἔποικοι τῆς περιοχῆς Δράμας ἀρχίζουν νά φεύγουν, ἐνῷ στά θυνά τά βουλγαρικὰ στρατεύματα καταδιώκουν τίς ἑθνικές ομάδες Ἑλλήνων ἀνταρτῶν τῆς ΕΣΕΑ.

Οἱ Βουλγαρικές ἀρχές τῆς Δράμας ἀπαγορεύουν ξαφνικά τήν ἀναχώρηση τῶν ἐποίκων. Ἡ Βουλγαρική Κυβέρνηση πιστεύει ἀκόμα ὅτι θά συνηθῇ νά κατακρατήσῃ, μέ τήν μεσολάβηση τῆς Ρωσσίας, τήν Ἀνατολ. Μακεδονία καί Θράκη.

Οἱ Ρῶσοι εἰσέρχονται ἐν τῷ μεταξύ στήν Βουλγαρία, τήν 6-9-44.

Οἱ Κομμουνιστικές Βουλγαρικές συμμορίες τῶν Ράδεφ καί Ἀποστολέφσκυ προωθοῦνται πρὸς τήν περιοχή τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Θράκης, καί συνενώνονται μέ τίς συμμορίες τῶν Παρτιζάνων τοῦ ΕΛΑΣ.

Ἡ Βουλγαρική Κυβέρνηση ἀποκαλουμένη τώρα " Κυβέρνηση Πατριωτικοῦ Μετώπου", πληροφορηθεῖσα ὅτι ὁ Βουλγαρικός στρατός ἐτοιμάζεται ν' ἀποσυρθῇ ἀπό τήν Ἀνατολική Μακεδονία καί Θράκη διατάσσει τήν ἀναστολή πάθε Στρατιωτικῆς μετακινήσεως.

Ὁ Στρατηγός Λυράκωφ στή Δράμα διατάσσεται νά συνεργασθῇ μέ τό ΕΛΑΣ, καί νά παραδώσῃ σ' αὐτόν τήν πολιτική Διοίκηση τῶν περιοχῶν χωρίς ὅμως καί ν' ἀποχωρήσῃ.

Οἱ Βούλγαροι στρατιωτικοί διατάσσονται νά φέρουν στό χιτῶνιό των μιά κόκκινη κορδέλλα καί νά παριστάνουν τοὺς Κομμουνιστές, ἀδελφοποιούμενος μέ τοὺς παρτιζάνους τοῦ ΕΛΑΣ.

Ὅρισμένοι φανατικοί ἀντικομμουνιστές βούλγαροι πού δέν παρεδέχθησαν τήν ἐλελθοῦσα μεταβολή συνελήφθησαν καί παρεδόθησαν στόν ΕΛΑΣ. Μετά ἀπό μιά θεματική δίκη σέ λαϊκό δικαστήριο ἐτυφειώσθησαν μέ τήν κατηγορία ὅχι τοῦ ἀντικομμουνιστοῦ ἀλλά τοῦ ἐγγληματίου πολέμου. Λές καί μόνον αὐτοί ἐγγλημάτισαν κατά τῶν Ἑλλήνων τῆς περιοχῆς.

Ὅλοι οἱ ἄλλοι Βούλγαροι Στρατιωτικοί καί Ἀστυνομικοί ἐθεωρήθησαν....ἀπελευθερωταί. Ἡ κόκκινη κορδέλλα στό χιτῶνιό τοὺς ἔδωσεν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Γιά τήν ὑλοποίηση τῶν κυβερνητικῶν αὐτῶν ἀποφάσεων ἀπεστάλησαν στήν Καβάλα οἱ Βούλγαροι Κομμουνιστές ὑπουργοί Τερπέσεφ καί Νότιωφ μαζί μέ τόν Ἀρχηγό τῶν βουλγάρων Παρτιζάνων Ράδεφ.

Στίς 13-9-1944 στήν Δαβάλα, οί Βούλγαροι αὐτοί ὑπουργοί, παρα-
δίδουν τήν Πολιτική Διοίκηση των περιοχῶν στό ΕΛΑΣ-ΚΚΕ ~~καί ἐξέρχονται~~
~~στεφάνου του~~ Νέραρχος τοῦ ΕΛΑΣ Κωνσταντῆραμαζύ μέ τόν Βούλγαρο
Παρτιζάνο Ράδεφ, γνωστοί γὰρ καί θαυνοῦνται ἐν τῷ Σοβιετικῷ

Ἀδελφωμένα τμήματα τοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ καί τοῦ ΕΛΑΣ
εἰσέρχονται στή Δράμα καί σέ ἄλλες πόλεις καί ὁλοῦν ἀστυνομικά καί
φρουραρχικά καθήκοντα μέ μιχτές περιπόλους.

Οἱ ἄνθρωποι καί Κοινοὶ τῶν περιοχῶν πού "ἀπελευθερώνουν" ~~καί~~
~~καί ἐξέρχονται~~ παραδίδονται ἀπό τοὺς βουλγάρους "Κμέτς" στοὺς "Ελ-
ληνες Κομμουνιστές ἐπιτρόπους.

Ἡ ἐφημερίς τῆς Σόφιας "Σβόμποντα" γράφει στό φύλλο τῆς
17-9-44.

"Ἡ Βουλγαρία ἀποκατέστησε τίς ἐλευθερίες τῶν λαῶν στή Δυτική
Θράκη. Ἡ διοίκηση ἀναλαμβάνεται ἀπό τήν τοπική ὀργάνωση τοῦ
ΕΑΜ.... Ὁ Βουλγαρικός Στρατός ἐν συνεννοήσει καί πλήρη ἀδελφο-
σύνη μετά τοῦ Ἑλληνικοῦ ΕΑΜ παραμένει στίς θέσεις του μέσα στά
ὄρια τῆς Μακεδονίας καί Θράκης γιά νά διατελῇ στήν ἐξυπηρέτηση
τοῦ λαοῦ καί τῆς Νέας Ἀζουσίας".

Συνεργαζόμενοι λοιπόν καί ἀδελφοποιημένοι οἱ παρτιζάνοι τοῦ
ΕΛΑΣ καί ὁ Βουλγαρικός Στρατός ἐστράφησαν ἀτά τοῦ κοινοῦ
των ἐχθροῦ.

Τῶν ἑθνικῶν ἀνταρτικῶν ὁμάδων τῆς ΕΣΕΑ καί τῶν ἑθνικιστῶν
Ἑλλήνων πατριωτῶν στίς πόλεις.

Ἡ συνεργασία καί ἀδελφοποίηση τοῦ ΕΛΑΣ μέ τοὺς βουλγάρους σ'
αὐτήν τήν περίοδο ἀποτελεῖ τήν πρῶτη ἐπαίσχυνη σελίδα τῆς ἱστο-
ρίας τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ καί τοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ κυκλώνουν τίς
θέσεις τῶν Ἑλλήνων Ἀνταρτῶν καί ἐνεργοῦν τοπικές ἐπιθέσεις
καί συμπλοκές στά πρῶτα εὐπαθῆ σημεῖα τῶν ἑθνικῶν Ἀνταρτικῶν
ὁμάδων. Στίς πόλεις δολοφονοῦν Ἑλλήνες πατριῶτες.

ΠΑΥΣΗ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Οἱ ἀντάρτες τῆς ΕΣΕΑ, τὰ παλληκάρια τοῦ Τσαούς Ἀντών ἀρχί-
ζουν στίς 14-9-1944 νά κατεβαίνουν ἀπό τὰ λημέρια τους μέ σκοπό
νά ἀπελευθερώσουν τήν Δράμα καί τίς γύρω περιοχές.

Ἀνταρτικές δυνάμεις μέ ἐπὶ κεφαλῆς τό Ταγ/χην Πρεζικίου Φωκῆ
Χ. ἐπιτίθενται κατά τῶν βουλγαρικῶν Στρατιωτικῶν ἀποθηκῶν Νικη-
φόρου.

Συμμετέχουν Λοχαγοί Ἡλίας Χατζηγεωργίου, Καραϊσκιος Χρυσόστο-
μος, Κοτρίδης Νικόλαος, Ὑπολοχαγός Ἀποστολάκης Γεώργιος, Ἀνθ/σι
Πουλῆς Σταμάτιος καί μόνιμος λοχίας Μαρκόπουλος.

Τίς αποθήκες υπερέβαιναν διλοχία Βουλγαρικού Στρατού.

Ἡ μάχη υπήρξεν σκληρή. Οἱ Βούλγαροι υπεχώρησαν. Ἐμείνη ὅμως τήν στιγμή καταφάνει ὁ Μύλλερ ὁ ὁποῖος διέταξε νά καταπαύσῃ τό πῦρ διότι ὅπως εἶπεν ἡ Βουλγαρική Κυβέρνηση υπέγραψεν ἀνακωχή.

Στό χωριό Ταξιάρχες 15 χιλ. ἔξω ἀπό τήν Δράμα οἱ Ἕλληνες Ἀξ/κοί Μύλλερ καί Μέρν μαζύ μέ τόν Ἀμερικανόν υπολοχαγόν Πτόναλτ σταματοῦν, τοὺς κατεχομένους πρός Δράμαν Ἕλληνες ἀντάρτες. Οἱ Σύμμαχοι Ἀξ/κοί σύνδεσμοι ἀπαγορεύουν κάθε ἐπιθετικὴν ἐνέργεια τῶν Ἑλλήνων ἀνταρτῶν, ἐναντίον τῶν Βουλγάρων λόγῳ τῆς ἀνακωχῆς. Τά σώματα τῶν ἀνταρτῶν ἀναγκάζονται νά σταθμεύσουν στοὺς Ταξιάρχες.

Σφᾶλμα μεγάλο τῆς Συμμαχικῆς Ἀποτολῆς. Τά σφᾶλμα αὐτό θά τό πληρώσῃ ὁ πληθυσμός τῆς πόλεως Δράμας, ποῦ θά βασανίζεται μέχρι τῆς 12-3-1945 ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους καί τοὺς Κομμουνιστάς.

ΣΥΣΚΕΨΗ

ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΡΑΚΩΦ

Στίς 15-9-1944 ὁ Γενικός Ἀρχηγός Ἑλλήνων ἀνταρτῶν Τσαούς Ἀντῶν μετέβη Ἀξ/κοὺς τῆς Συμμαχικῆς ἀποστολῆς στήν Δράμα. Τόν συνοδεύουν ὁ Ἀντ/ρχης Λφέτσος καί ὁ Π. Παπαδόπουλος Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ἀρχηγείου του.

Ὁ ἴδιος σέ κατάθεσὴ του λέει τὰ ἀκόλουθα:

".....Ἐμεῖς εἶδα τοὺς Ὑλασίτας συναδελφωμένους μέ τοὺς Βουλγάρους, νά ἐρευνοῦν στὰ σπίτια τῶν Ἑλλήνων καί νά ἐλέγχουν τήν κατάστασιν.

Οἱ Βούλγαροι εἶχαν βάλει μιὰ κόκκινη κορδέλλα στό πέτο των, χωρὶς ὅμως ν' ἀφαιρέσουν καί τό ἐθνόσημον ἀπὸ τὰ καπέλλα των.

Πήγαμε στό Βουλγαρικό Στρατηγεῖο καί ὁ Ταγ/χης Μύλλερ εἶπε στόν Στρατηγόν Συράκωφ ὅτι αἱ βουλγαρικαὶ δυνάμεις θά πρέπει νά περιορισθοῦν εἰς τοὺς στρατῶνας μέχρι νεωτέρας διαταγῆς, καί ὅτι αἱ ἑθνικαὶ δυνάμεις τοῦ Φωτηρίδου νά καταλάβουν τίς πόλεις στρατιωτικῶς καί πολιτικῶς.

Ἐμεῖς στή συζήτησή μας μπάινει καί ὁ Ράντεφ. Μόλις μπῆκε, σηκώθηκε ὁ στρατηγός καί μᾶς τόν συνιστᾷ σέ μένα καί στόν Ἀγγλο καί Ἀμερικανό ὅτι εἶναι Ὑπουργός τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Νέας Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ράντεφ δέν κἀθήσε καί εἶπε στόν Συράκωφ, ὅτι τὰς πόλεις θά παραδώσῃ στόν ΕΛΑΣ καί ὅχι εἰς τὰς δυνάμεις τὰς ἰδικὰς μου. Τότε διεμαρτυρήθην. Ἀλλ' αὐτός διέκοψε κι' ἔφυγε.

Διεμαρτυρήθη ζωηρῶς καί ὁ Μύλλερ ἀλλὰ ὁ Συράκωφ τοῦ εἶπε ὅτι

δέν μπορούσε νά κάμη διαφορετικά ἐφ' ὅσον ἐλάμβανε τέτοιες διαταγές ἀπό τήν Κυβέρνησή του. Ἐκεῖ στό Βουλγαρικό Στρατηγεῖο ἐγνώρισα καί τόν Μέραρχο τοῦ ΕΛΑΣ Κωνσταντάραν, πού ἦταν μαζί μέ τόν Ράντεφ, χωρίς νά συζητήσω μαζί του".

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΣΤΗ ΣΟΦΙΑ

Στίς 17-9-1944 μιά ἐπιτροπή ἀποτελουμένη ἀπό ²⁰⁰⁵ 1) Ταγ/χη Μύλλερ 2) Λοχαγὸ Ντόναλτ 3) Ἄντ/ρ χη Λφέτζο Θωμά 4) Διαδόπουλον Π. καί 5) Τοπούζογλου Ἄντας. μεταβαίνει στή Σόφια στήν ἐκεῖ διασυμμαχικήν ἐπιτροπή γιά νά ζητήσουν νά μὴν παραδοθοῦν στοὺς Κομ/σζές οἱ πόλεις τῶν Βουλγαροκρατουμένων Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν.

Ἡ διασυμμαχική ἀποστολή καί ἡ ἐπιτροπή συνεσιέφθη στό Βουλγαρικό Ὑπουργεῖο Στρατιωτικῶν μέ τοὺς ἀρμοδίους Βουλγάρους Ὑπουργούς. Ἐπειτα ἀπὸ 12ωρο συνεδρίαση ἐπῆλθε συμφωνία.

1) Ἑλληνικὲς Στρατιωτικὲς καί πολιτικὲς ἀρχές θά τοποθετηθοῦν ἀπὸ τρεῖς ὁμάδες Ἑλλήνων ἀνταρτῶν σ' ὅλους τοὺς δήμους καί κοινότητες τῶν ἐδαφῶν αὐτῶν.

2) Οἱ Βούλγαροι ἔποικοι καί ὑπάλληλοι μέ τρεῖς οἰκογένειές των θ' ἀποχωρήσουν ἀμέσως.

3) Θά γίνῃ ἐλεγχος τῶν ἀποσιευῶν των ὥστε νά μὴν πύρουν μαζί τους πράγματα ἀνήκοντα στοὺς Ἕλληνες.

4) Τὰ Βουλγαρικὰ Στρατεύματα θά ἐγκαταλείψουν τήν περιοχὴ καὶ τόπιν ἀποφάσεως τῶν Συμμάχων.

5) Τόπος τε ὅμως ἀπὸ ὅλα αὐτὰ δέν ἐφαρμόσθημε. Οἱ Βούλγαροι παραδίδουν τρεῖς πόλεις στοὺς Ἑλασίτες. Ἀγανακτισμένοι Βούλγαροι καί Ἑλασίτες παρελαύνουν στοὺς δρόμους. Ἀξ/κοὶ Βούλγαροι καί Ἑλασίτες ἐκφωνοῦν πύρινους Κομ/κοὺς λόγους ἀπὸ τὰ μπαλκόνια. Ὁ Μέραρχος τοῦ ΕΛΑΣ Κωνσταντάρας δαφνοστεφανώνεται στήν Καβάλα μαζί μέ τόν ὑπουργό τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως.

Καί τρεῖς νῦντες τὰ μικτὰ περίπολα Βουλγάρων καί Κομ/στῶν μπαίνουν στά σπίτια τῶν Ἑλλήνων καί ἐγκληματοῦν, δολοφονοῦν, βιάζουν, ληστεύουν.

Ὁ Βουλγαρικὸς Στρατός μαζί μέ τόν ΕΛΑΣ ἐπιτίθεται συνεχῶς κατὰ τῶν Ἑθνικῶν ὁμάδων Ἑλλήνων Ἀνταρτῶν τοῦ Τσαούς Ἀντών.

Ἡ Κατοχὴ ξανάρχισε. Γιά τήν Δράμα δέν ἀνέζειλεν ἡ Ἐλευθερία.

Εὐτυχῶς ὁ Τσαούς Ἀντών μέ τὰ παλλημάρια του ἐπέτυχεν ν' ἀπελευθερώσῃ ἓνα σημαντικὸ μέρος τῆς ὑπαίθρου, ἰδιαίτερα τῶν ὀρεινῶν περιοχῶν. Γίνεται παντοῦ δευτὸς μέ ἀλλαλαγμοὺς χαρᾶς καί ἀγνοῦ αὐθορμητοῦ πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Στό προσώπῳ του οἱ Ἕλληνες τῶν περιοχῶν αὐτῶν ἔβλεπαν τήν ἐλπίδα τῆς ἀληθινῆς ἐλευθερίας των

Η ΣΥΛΛΗΨΗ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑ

Βουλγαρικός Στρατός και Έλασιτες έχουν αρχίσει να καταλαμβάνουν θέσεις με άνδρες και πυροβολικό γύρω από τις περιοχές όπου κυριαρχούν οι Έθνικές ομάδες Ελλήνων ανταρτών του Τσαούς Αντών.

Είναι φανερό ότι προετοιμάζεται βουλγαροελασιτική επίθεση. Ήδη μικροσυμπλοκές γίνονται σε διάφορα σημεία.

Στις 18-9-1944 διέσχεται από την Εθνική οδό Αρβύλας- Δράμας ο Μέραρχος του ΕΛΑΣ Κωνσταντάρας και ο Καπετάν Άρης (Μιχάλης Σουγιουντζόγλου δημοδιδάσκαλος).

Συνωδεύονται από βουλγάρους Άξι/κούς και ένα λόχο βουλγαρικού Στρατού. Μεταβαίνουν με βουλγαρικά αυτοκίνητα προς Δράμα, για την τελική σύσκεψη πριν από την γενική επίθεση κατά των Ελλήνων ανταρτών.

Ο καπετάν Άνταστας Καραντελής (Αν. Αβραμίδης) των εθνικών ομάδων Ελλήνων ανταρτών τους συλλαμβάνει έξω από την Χωροστή.

Ο Τσαούς Αντών εξηγεί ότι συνελήφθησαν " διότι είχαν συμμαχήσει από τις 11 Σεπτεμβρίου με τους Βουλγάρους και με χτυπούσαν θά τους παρέδύδα στις Ελληνικές Κυβερνήσεις αρχές όταν θά ήρχοντο, οι όποιες εάν είναι άσσοι θά τους αφήναν ελεύθερους και αν όχι θά τους τιμωρούσαν " .

Η ΜΑΧΗ

ΚΑΙΝΙΔΩΝ - ΚΙΚΗΦΟΡΟΥ

Τάμεσάνοντα της 20-21 Σεπτεμβρίου 1944 ξέσπασεν ή μάχη. Οι Βούλγαροι και Έλασιτες έπετέθησαν μέμιντό πεζικό και Βουλγαρικό πυροβολικό κατά των Αρηνίδων- Κουρουντζού- Ζυγού και Κικηφόρου όπου ήσαν στρατοπεδευμένα τμήματα των Έθνικών ομάδων Ελλήνων ανταρτών της ΕΣΕΑ.

Η μάχη υπήρξε σκληρή.

Τό Βουλγαρικό πυροβολικό έκανε θραύση αλλά οι Έλληνες άντάρτες δέν υποχωρούσαν.

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑ

Ο Τσαούς Αντών πήρε τόν Κωνσταντάρα και του έδειξε την άνοικτη πιά συνεργασία Βουλγαρικού Στρατού και Κομμουνιστών και του είπε.

- Σύ ένας Έλληνας Άξι/κός ανέχεσαι να είσαι και να πολεμάς με τους σφαγείς των Ελλήνων;

- Δέν τό θέλω κι' εγώ αυτό, είνεν ό Κωνσταντάρας.

- Τότε σου αναθέτω ένα τάγμα μου διά να πολεμήσης τους Βουλγάρους.

Ὁ Κωνσταντῖνος ἀρνῆθηκε. Ζήτησεν ὅμως ν' ἀφεθῇ ἐλεύθερος καὶ εἰς ἕνα ἡμέρας τοῦ ΕΛΑΣ πού ἦταν ὑποσχέθη νά σταματήσῃ τὴν προδοτικὴν ἐπίθεσιν καὶ νά διακόψῃ τὶς ἐπαφές τοῦ ΕΛΑΣ μὲ τὸ Βουλγαρικὸ Στρατό. Ἀλλά εἶπε ὅτι αὐτὸς θὰ διασώσῃ τὴν ομάδα τοῦ Ἀξ/κοῦ Παπακῆτρου πού εἶχαν συλλάβῃ οἱ κομ/σταὶ μὲ τοὺς βουλγάρους καὶ ὠδηγοῦσαν πρὸς ἐκτέλεσιν.

Μὲ ἐπίσημη κατάθεσὶς τοῦ ὁ Γραφεὺς Ἀντὼν λέει:

"Μοῦ ἔδωκε τὸν λόγο τῆς στρατιωτικῆς καὶ οἰκογενειακῆς του τιμῆς καὶ τὸν ἔφησα ἐλεύθερο..... Στὶς 3 τὸ πῶγευμα ὁ Κωνσταντῖνος ἄρχισε νά κάμῃ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ ἐναντίου μου, μαζί μὲ βουλγαρικὸ Στρατό καὶ πυροβολικό".

Οἱ μάχες συνεχίσθησαν μέχρι τῆς 24-9-1944 στὸ Νικηφόρο - Σηλὴ Ρίχη - Παρνεῶσι - Σταυροῦπολη - Βάνθη - Νευροκόπι κ.λ.π.

Συγχρόνως ἔθεσαν σὲ περιορισμὸ μέσα στὴ Δράμα ἀπὸ τὶς 22-9-44 τὴν Ἀγγλικὴν Ἀποστολὴν ὥστε νά μὴν διακινηθῶνται τὰ κομ/στῖμα κακουργήματα.

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΛΑΣΙΤΟΥ

Σχετικὰ μὲ τὴν κομμουνιστικὴ ἐπίθεσιν στὶς Κρηνίδες ὁ Ἐλασίτης Νικολάος Ζεῦτσίδης κατέθεσε ἐπίσημα πρὸς Ἑλληνικὰ δικαστήρια τὰ ἀκόλουθα.

"Μὲ δύο ἡμέρες ἡ δύναμις τοῦ ΕΛΑΣ στὴν ὁποία ἀνήκα μαζί μ' ἕνα βουλγαρικὸ τάγμα καὶ μιὰ βουλγαρικὴ πυροβολαρχία ξεκίνησε γιὰ τὸ χωριὸ Κορυφές καὶ ἐκεῖ σὲ μιὰ τοποθεσίᾳ ἔβαλαν οἱ βούλγαροι τὸ πυροβολικό τους μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὰ Λημνιά.

Ἐν τῷ μεταξύ τὸ βουλγαρικὸ Τάγμα μῆς εἶχεν ἐφοδιάσει μὲ πασέρ καὶ ἔσπερο φωσι καὶ κατεβήκαμε πρὸς τὸν Ζυγὸ γιὰ νά κτυπήσουμε τὶς Κρηνίδες ὅπου βρίσκονταν οἱ δυνάμεις τοῦ Γραφεὺς Ἀντὼν. Προχωρήσαμε καὶ ἡ μάχη ἄρχισε μὲ τὴν ἐνίσχυση βουλγαρικοῦ πυροβολικοῦ πού ἦταν τοποθετημένο στὸ ἡεροδόμιο Ἀμυγδαλεῶνος....."

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

ΤΟΥ ΑΒΑΣΕΛΑ

Στὶς 21-9-1944 στὸν Ἅγιο Ἀθανάσιον Δράμας μὲ πρωτοβουλία τοῦ Ἀγγλοῦ Ταγματάρχου Κίτ- Κάτ ἐπραγματοποιήθη σύσκεψη ἀντικατο- πειρίας τοῦ ΕΛΑΣ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν τέως Ταγ/χην τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ Κίμωνα Γλύπη ὑποδιοικητὴ τοῦ 26 Συν/τος τοῦ ΕΛΑΣ καὶ ἀντικατοπείρας τῆς ΕΛΛΑ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἴδιο τὸν Γραφεὺς Ἀντὼν.

Σκοπὸς τῆς συσκέψεως ἡ κατάλυσις τῶν ἐχθροπραξιῶν μεταξύ Ὀνι- κιστῶν καὶ κομμουνιστῶν.

Τὴν ὥρα τῆς συσκέψεως ἔρθαν οὗο μαυροφῶδες γυναῖκες ἀπὸ τὸ Ροδολεῖτρος. Μὲ δάκρυα στὰ μάτια ἀνέφεραν ὅτι στὸ χωριὸ των οἱ

Βούλγαροι μαζί με τούς Έλασίτες απήγαγαν 50 Έθνικόφρονες Έλληνες και θά τούς δολοφονήσουν. Παρακαλούσαν νά πάη κάποιος νά τούς σώση.

Ήκείνη τήν στιγμήν έφθασεν από τά Κύργια ό Συντ/χης Άβδελας επιβαίνων Άγγλικού αυτοκινήτου πού ώδηγοϋσε Άγγλος υπολοχαγός- σύνδεσμος.

Μέ τό θάρρος, τήν όρμητικότητα και τόν άδερουισμό πού τόν διέκρινε ό Άβδελας προθυμοποιήθηκε νά μεταβή ό ίδιος στό Ροδολεϊβος.

- Κύριε Συνταγματάρχα προσέξατε, τοϋ είπεν ό Τσαούς Άντών πού ώτελήθη τήν παγίδα. Θά εύρεθίτε μέσα γέ Έλασίτες και βουλγάρους. Και αϋτοί δέν έχουν μπέσα ψιά μπέσα. Δέν είναι άνθρωποι φοβοϋμαι ότι δέν θά ξαναγυρίσετε.

Ό Άβδελας σταμάτησε γιά μιá στιγμή.

- Λέτε νά μου κάνουν τίποτε;

Έπενέβη όμως ό Έλασίτης Ταγ/χης Κίμων Γλύπτης ό όποιος έγγυήθηκε προσωπικά και μέ τήν στρατιωτική του τιμή ότι αϋτός θά τόν πάη στό Ροδολεϊβος και αϋτός θά τόν ξαναφέρη χωρίς νά πάθη τίποτ.

Ό Κίτ- Κάτ έδωσε στόν Άβδελα τό αυτοκίνητο μέ τόν Άγγλον Υπολοχαγό γιά προστασία και τούς έδήλωσε ότι τούς αναμένει γιά νά συνεχίσουν τήν σύσκεψη.

Ό Τσαούς Άντών όμως δέν επείθετο. Πίστευε ότι ήταν Κομμουνιστική παγίδα.

Έλές Άντώνη νά μου τήν σιάση ό Γλύπτης έρώτησεν ό Άβδελας

- Αϋτός έπρόδωσε τόν όρκο στήν πατρίδα και θά τόν σεβαστή τώρα, τοϋ απήντησεν εκείνος . και

Παρ'όλο αϋτά ό Άβδελας επέμεινε και έφυγε σωνωδεϋόμενος από τόν Γλύπτη και τόν Άγγλο υπολοχαγό.

Μόλις έφθασαν στό Ροδολεϊβος τούς ανέμειναν Βούλγαροι και Έλασίτες Ιαξ/κοί και όπλίτες . Ό Γλύπτης συνεζήτησε μυστικά κάτι μαζί τους.

Μετά οι Βούλγαροι μαζί με τούς Έλασίτες συνέλαβον τόν Άβδελα.

Ό Γλύπτης δέν έκανε ούτε καν άπόπειρα γιά νά τόν σώση.

- Γλύπτη πού είναι ό λόγος τής στρ τιωτικής σου τιμής; Ποϋ είναι ή προσωπική σου έγγυηση φώναξεν ό Άβδελας.

Αϋτά προκύπτουν από τήν κατάθεση τοϋ Άγγλου υπολοχαγοϋ στόν όποιον έπετράνη νά έπιστρέφη έλεύθερα στήν Μονάδα του.

Ο Αβδελαςμαζύ με άλλους έθνικιστές μετεφέρθησαν από τους Βουλγάρους στη Δράμα και παρεδόθησαν στα όργανα της Κομμουνιστικής Πολιτοφυλακής.

Υπέστη άφαντάτους έξευτελιστικούς και βασανισμούς. Άνοιξαν τις σάρκες του με μαχαίρι και του έριχναν αλάτι στις πληγές.

Αλλά ο Αβδελας δεν έλύγισε. Τίποτε δεν έπρόδωσε.

Απελπίσθησαν οι βασανισταί του. Στις 27-9-44 τον έξετέλεσαν.

Όλα αυτά άπεκαλύφθησαν από Άλασίτες που είδαν με τά μάτια τους τά βασανιστήρια που υπέστη.

Σήμερα ή προτομή του έχει άνεγερθ ή στο Δημοτικό Αήπο της Δράμας για νά θυμίζη στους έπιγενομένους τήν άγνή πίστη στην Έλλάδα και τήν φρίκη της Κομμουνιστικής τυρανίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΑΒΔΕΛΑΣ

Ο Βασίλειος Αβδελας γεννήθηκε στην Στρώμνιτσα Θεσ/κης είσήχθη στην Σχολήν Εύελπίδων. Μετά τήν άποφοίτησή του. Έλαβε μέρος στον Α' παγκόσμιο πόλεμο, ως άνθυπολοχαγός.

Στόν Έλληνοϊταλικό πόλεμο του 1940-41 διετέλεσε διοικητής της XV Ταξιαρχίας Πυροβολικοῦ με ένδοξη δράση.

Κατά τήν Ατοχή μαζί με άλλους Αξι/κούς ίδρυσαν τήν μυστική οργάνωση Έθνικής Άντιστάσεως ΠΛΟ που είχεν έπαφή με τό Στρατηγείο της Μέσης Ανατολής. Άγωνίσθηκε γενναία έναντίον των κατακτητών αλλά οι Κομ/σταί έέτυχαν με δόλο νά έξοντώσουν τις έθνικές αυτές άνταρτοομάδες. Έτσι ο Αβδελας πέρασε από τό 1944 στην Άνατολική Μανεδονία και προσεχώρησε στην ΕΣΕΑ.

ΑΦΙΞΗ

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΚΛΙΜΑΚΙΟΥ

Μεταξύ 4-15 Οκτωβρίου 1944 μέες μάχες δίδονται από τόν Δαφνώνα μέχρι Παράνεστιο. Οι Κομμουνιστικές όρδες μέτίν βοήθεια του Βουλγαρικοῦ πυροβολικοῦ επιτίθενται παντού έναντίον των έθνικών ομάδων Έλλήνων άνταρτών. Σε πολλά σημεία, οι έθνικές δυνάμεις υποχωρούν.

Μέσα στην χαώδη και έκρηκτική αυτή κατάσταση φθάνει στη Δράμα στις 15 Οκτωβρίου 1944 Κυβερνητικό Κλιμάκιο της Κυβερνήσεως Παπανδρέου με επικεφαλής τόν έθνικοφρονα Λάμπρο Αμπριανίδη και μέλος τόν Μιλτιάδη Πορφυρογένη, Υπουργό και ήγετικό στέλεχος του ΚΚΕ.

Βοηθός του Αμπριανίδη είναι ο Α. Λ. Αωστόπουλος.

Τεράτια τά προβλήματα που πρέπει νά αντιμετώπιση, τό Κυβερνητικό Κλιμάκιο.

Πρωτ' ἅπ' ὅλα ἡ εἰρήνευση καὶ ἡ κατάπαυση τῶν ἐχθροπραξιῶν μεταξύ τῶν Κομμουνιστῶν καὶ Ὑποκλιτιστῶν. Δεύτερον ἡ ἄμεσος ἀποχώρηση τῶν Βουλγάρων, ἀπὸ τὰ Ἑλληνικά ἐδάφη.

Οἱ Δραμηνοὶ ὑποδέχονται μὲ εὐθουσιασμοὺς τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ οἱ Κομ/σταὶ προσπαθοῦν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν ἄφιξη τῶν δύο ὑπουργῶν πρὸς ὄφελός των, μὲ τὴν συμπάρασταση τοῦ Πορφυρογένη.

Ἐν τῷ μεπαεῦ ἡ Ἑλλάδα πλὴν ἀπὸ τὴν ἄρῃτη εἶναι ἡλύ ἐλεύθερη. Οἱ Γερμανοὶ φεύγουν πρὸς τὴν Σερβία. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση ~~καὶ~~ φθάνει στὴν Ἀθήνα στίς 18-10-1944. Γίνεται δεκτὴ μέσῃ σὲ μιά ἀποθέωσι χαρῶς ἀλλὰ καὶ σὲ μιά προκλητικὴ παρουσίασι τῆς Κομμουνιστικῆς ἰσχύος.

Ἡ ἀπειλὴ μιᾶς Κομμουνιστικῆς εὐκρατίσεως ἔχει ἀρχίσει πιά νὰ φαίνεται ὁλοένα καὶ πιδ σίγουρη. Οἱ Ἑθνικὲς ἔνοπλες δυνάμεις εἶναι ἀσήμεντες.

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

Τὴν ἴδια ἡμέρα στή Δράμα ἀναλαμβάνει Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Μακεδονίας-Θράκης ὁ Συν/ρχης Στέφανος Πρόκος.

Ἡμερησία διαταγὴ πού παραθέτουμε ὁλόκληρη ἀπὸ τὴν κρισιμότητα τῶν στιγμῶν.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ Διοίκησις

Μακεδονίας-Θράκης

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

18 Ὀκτωβρίου 1944

Παρουσιασθεῖς χθὲς ἀνέλαβον τὰ καθήκοντα τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας-Θράκης, δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. Ε.Π.Π7/1867/9-Χ-1944 ΓΕΕ καὶ ΤΟΣ 1931/Π-Χ-1944 3ου Βρετανικοῦ Σώματος Διαταγῶν.

Συναντηθεῖς μετὰ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν ἐθνικῶν ἀνταρτικῶν ομάδων, οἱ ὅποιοι καταννοοῦντες πλήρως τὰς περιστάσεις ἐδήλωσαν νομιμοφροσύνην καὶ ὑποταγὴν εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Ὑποκλιτικῆς Κυβερνήσεως.

Ἀ π ε υ θ ὶ ν ω

ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν πρὸς ἅπαντα τὰ μέλη τῶν ἀνταρτικῶν ὁργανώσεων τὰ ὅτι οἶα ἡ Πατρίς εὐγνωμονεῖ διὰ τοὺς σκληροὺς ἀγῶνας των κατὰ τὰς κατακτητῶν καὶ θά ἀποδείξῃ καὶ ἐμπράκτως διὰ ἀνταξίας ἡθικῆς καὶ ὑλικῆς ἀμοιβῆς.

Ὅπως καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ ὑμῶν θά σᾶς ἀνακοινώσουν εἶναι ἀνάγκη Ἑθνικὴ νὰ τηρήσῃτε τὰς κάτωθι συστάσεις.

1) Μέχρις ἀποχωρήσεως τοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ ἐκ τοῦ πατρίου ἐδάφους, οὐδεὶς ἐξ' ὑμῶν ἀπολύτως νὰ δώσῃ ἀφορμὴν ἐνέπλου συγκρού-

σεως διότι θά γίνη άφορμή άσκοπού αίματοχυσίας.

Οι βούλγαροι θά έχουν απέλθη μέχρι της 25ης τρέχοντος μηνός.

2) Σύμφωνα μέ άς διαταγές της Έθνικής Κυβερνήσεως καί του Βρεττανού Στρατιωτικού Έλεγκτή Έλλάδος Στρατηγού Σκόμπυ καί κατοπιν συμφώνου δηλώσεως των Αρχηγών σας, ούδεμία έπ' ούδεμί λόγω άφορμή νά υπάρξη μεταξύ των άνταρτών διαφορών οργανώσεων.

Θά είναι έθνικόν έγκλημα νά προσθέσωμεν μαχόμενοι Έλληνες κατά Έλλήνων καί άλλα θύματα εις τάς εκatóμβας των θυμάτων της βουλγαρικής κατοχής.

3) Οι υπεύθυνοι έγκλημάτων θά τιμωρηθώσι σκληρώς βάσει τεθέντος έν ισχύει Κυβερνητικού νόμου, οι δέ Αρχηγοί των διετάχθησαν νά μοί υποβάλλωσι τά σχετικά στοιχεία.

4) Τηρήσατε πειθαρχίαν καί σύμπνοιαν ακολουθούντες δι' ολίγον χρόνον άκόμη το παγκοσμίως άναγωνρισθέν ιερόν έργον σας, διότι καί οι βούλγαροι άκόμη δέν έγκατέλειψαν ολοκληρωτικώς τό έδαφος μας, καί οι γερμανοί εύρίσκονται εις την πεδιάδα της Θεσσαλονίκης καί ανενεώς δέν άρρηκούνται άπρόοπτα.

Ζήτω ή μεγάλη Έλλάς

Ζήτωσιν οι ήρωικοί άντάρται.

Ζήτω ό άλύγιστος Έλληνικός Λαός.

Ο Στρατιωτικός Διοικητής

Μακεδονίας- Θράκης

Πρόκιος Στέφανος

Συνταγματάρχης Πυροβολικού

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΕΣΣΑ

Τό Κυβερνητικό Κλιμάκιο μάταια προσπαθεί νά κατευνάση τάπνεύματα. Οι Κομ/σταί ένθαρρυνόμενοι από τον ^{καταρτινόν} Υπουργό Πορ υρογέννη γίνονται υπερφύλακοι στις άπαιτήσεις των.

Στίς 21-10-1944 ή Κυβερνητική Επιτροπή μαζί μέ τον Συν/χη Πρόξιο έπιθεωρούν τίς άνταρτικές δυνάμεις της ΕΣΣΑ στό χωρίο Ταξιάρχης.

12.000 άντάρτες ένοπλοι, 317 πολυβόλα, παρετάχθησαν στόν δημόσιο δρόμο.

Ο Λαμπριανίδης έμεινε κατάπληκτος. Έχοντας υπ' όφιν του τίς άσθενείς ένοπλες δυνάμεις των έθνικιστών άνταρτών σέ άλλα μέρη της Έλλάδος, έθαύμασεν είλικρινά τό μέγεθος της ισχύος της ΕΣΣΑ
ΣΥΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΚΑΛΑΙΦΥΤΟ

Στίς 25-10-1944 έχουν πιά φύγη οι περισσότεροι βούλγαροι.

Στό χωρίο Καλλίφυτος γίνεται σύσκεψη τοῦ Κυβερνητικοῦ Κλιμα-
κίου μέ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Κομ'σῶν Ὁργανώσεων καί τῆς ΕΣΕΑ
τοῦ Τσαοῦς Ἀντῶν . Μαρτυρεῖται ὁ Ἑλληνας Στρατιωτικὸς Διοικητὴς
καί ὁ Ἀγγλος Ταξίαρχος Μπόουντ.

Διαχωρίζονται οἱ ζῶνες εὐθύνης τῶν δύο ἐνόπλων ὀργανώσεων.

Οἱ Κομ/στῆς μέ τὴν ἐνίσχυση τοῦ πορφυρογένη ἐπιτυχάνουν νά
πρατήσουν τὶς πόλεις.

Στὴν ΕΣΕΑ ἀνατίθεται ὁ 7ος συνοριακὸς τομέας. Φρουροὶ τῶν
συνόρων οἱ Ἕλληνες ἀντάρτες μακριὰ ἀπὸ τὶς πόλεις. Στὶς πόλεις
ὅμως οἱ Κομ/στῆς κυρίαρχοι ἔχουν ἐξαχρειωθεῖ. Προμοκρατοῦν
τοὺς Ἕλληνες πολίτες καθιστοῦν ἄχρηστη τελικὰ τὴν παρουσία τοῦ
Κυβερνητικοῦ Κλιμακίου καί τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητικοῦ στὴ Δράμα.
ΦΡΟΥΡΟΙ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

Ἡ διάταξη τῶν δυνάμεων τῆς ΕΣΕΑ ἄλλαξε καί κατέλαβε νέες
ἐπιχειρήσεις στὰ Ἑλληνικὰ σύνορα.

Ἔτσι παρουσιάζεται ἡ ΕΣΕΑ μέ τὴν ἀδόλουθη μορφή.

I.- ΓΕΜΙΚΟΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ Καλλίφυτος

Ἔδρα τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ Τσαοῦς Ἀντῶν καί τοῦ Δ/τοῦ τοῦ
VII Συνοριακοῦ τομέως Ἀντ/ρχου Σφέτσου Θωμᾶ .

Ἀπιτελάρχης ὁ Ταγ/χης Πεζικοῦ Παπαθανασίου Ἰωάννης.

III γραφεῖον λοχαγὸς Παπανικολόπουλος Δ.

2. 25 ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΠΕΖΙΚΟΥ (Ἀνεξάρτητον Τάγμα Κεβάλας) Νικηφόρος
Δ/τῆς Ταγ/χης Παπαγεωργίου Ἰωάννης

Ἀξ/κοί: Ἀνθ/ρχος Σαμπατάκος Παν.

Ἐφ. Ἀνθ/γός Πυρ/κοῦ Καραμαγκιωλῆς Ἡρ.

Κοντόπουλος Φιλ. καί Ἐφ. Ἀνθ/γοί

Πεζικοῦ Στεφανίδης καί Ἀντιτίδης.

71ον ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΠΕΖΙΚΟΥ Ἔδρα Ψηλὴ Ράχη (Ζάρετσο).

Δ/τῆς: Ἀνθ/γός Κοτίδης Νικολάος

Ἀξ/κοί Καπετάν Μιρόπουλος καί Ἀνθ/στῆς Πολῆς Σταμάτιος

4. 26ον ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΠΕΖΙΚΟΥ (Ἀνεξάρτητον Τάγμα Παγγαίου) Ἔδρα
Καλλίφυτος καί Λόχους στὸ Παγονέρι καί Ποταμούς

Ἀξ/κοί: Οἱ Εὐέλπιδες καὶ Ξανθάκης Ἀθαν. Μπούρος Θεοδ. Ἐφ.

Ἀνθ/γοί Νίκου Εὐθύμ. καί Ἀθανασιάδης Ἰορδάνης.

5.- 19 ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΠΕΖΙΚΟΥ: Πετρούσα, Ξηροπόταμος Ὑργος, Βύλακας.

Δ/τῆς Ταγ/χης: Κοτρίδης Παναγ. καί μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του στὴν
Ἀθῆνὰ Ἰλαρχος Μελίδης Γεώργιος.

Λόχος εἰς Κ. Μευροδόπιον

Δ/τῆς: Ὑπολοχαγὸς Κουμπλῆς Μιλτιάδης

Ἀξ/κοί: Ἐφ. Ἀνθ/γός Κουμπλῆς Γεώργιος

Ἐξελ. Μάτσιος Βασιλ. Ἀνθ/γός Πυρ/κοῦ Τζανετάκης Δ. καί

Ἐπιλοχίας Βλασταρᾶκος Ἠλίας.

6.- 41ον Σύνταγμα μεζικοῦ (τέως Ὑπαρχηγεῖον Νέστου) Ἔδρα Παρα-
νέστι .

Ὑπαρχηγός: Ἀναστ. Τοπούζογλου

Δ/τῆς VII γ Δυνωριακοῦ Τοτέως

Ταγ/χης Δρακίopoulos Γεώργιος

Ἀξ/κοί Ἀνθ/γοί Βλάχος Ἰωάννης

καί Ἀθωνᾶς Ἀπόστολος.

7.- ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Γενικός Ἀρχίατρος: Ἰατρός Βαφειάδης Θωμᾶς.

Στὴν Στρατιωτικὴ Διοίκηση Δράμας ἀπεσπάσθησαν οἱ Ἀξ/κοί
Δοχαγός Χατζηγεωργίου Ἠλίας, Ἀνθ/γός Σταματέλος Ἀπολέων,
Πανέτσος Θεοφ.

Ὁ Ταγ/χης Φωκᾶς κατὰ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου ἀνεχώρησεν ἀεροπορι-
κῶς στὴν Ἀθήνα μαζί με τόν τότε ὑφυπουργό Λαμπριανίδη.

Η ΕΛΛΟΚΡΑΤΙΑ

Ἀπὸ τὴν περίοδο αὕτῃ μέχρις τῆς ἀφίξεως τῶν Ἑλληνικῶν στρα-
τευμάτων (12-3-45) στὴν Δράμα καί σέ ὅλες τίς κομμουνιστοκρατού-
μενες περιοχές, κυριαρχεῖ ἡ κομμουνιστικὴ τρομοκρατία . Ἕλληνες
συλλαμβάνονται ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν πολιτοφυλακὴ καί δολοφονοῦν-
ται χωρὶς ὁρμή, χωρὶς αἷτια. Ὁ Γραμματέας τοῦ ΚΚΕ Δράμας, ^{ἀρ. 190} Δούμπ-
λης ποῦ κατήγετο ἀπὸ τὴν Χωριστὴ μετὴν ὁμάδα τῶν Σωματοφυλάκων
τοῦ ἀπὸ τὴν πελοχή τοῦ Ἑβρου ὀργιάζει. Δέν ἀρνεῖται μόνον σὺν
αἵμα τῶν Ἑλλήνων, δέν ἀρνεῖται σὴν ληστεία, διότι καί γιὰ γυ-
ναικεῖα σάρκα. Ἐνὰ μπουκέτο ἀπὸ νεαρές Ἑλληνοπούλες τίς ἐξα-
ναγιάζει νὰ ἀποτελέσουν τὸ χαρέμι του.

Ἡ κακία, ἡ ἀχρεΐτης, τὸ μῖσος, ὁ σαδισμός παρουσιάζονται αὐτὴν
τὴν περίοδο στίς χειρότερες μορφές των.

Ἀρκεῖ νὰ μὴν συμφωνῇς μετὶ τίσ' ἀπόψεις τοῦ οἰουδῆποτε ἀνοήτου
Κομμουνιστοῦ ἰνστρούχτορα γιὰ νὰ συλληφθῇς τὸ ἴδιο βράδυ καί
νὰ βασανισθῇς, ἢ νὰ θανατωθῇς.

Ὁ γηραιός ἀμεδονομᾶχος Πολυχρόνης Παλιέγκας ^{ἀπὸ τὴν χωριότη} δολοφονεῖται
ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς γιὰτὶ μισοῦσε τοὺς....Βουλγάρους.

Ἡ λεηλασία τῶν περιουσιῶν ἐν ὀνόματι τοῦ κόμματος ἦταν καθη-
μερινή. Μὲ τὴν διαφορά ὅτι τὰ λεηλατούμενα δέν ἐδίδοντο σὺν
κόμμα ἀλλὰ ἐνεθυλακίωνοντο ἀπὸ τὰ στελέχη γιὰ τὴν οἰκονομικὴ των
ἐξασφάλιση στὴν μετὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴ ζωὴ τους.

Παράλληλα ἐνῶ ὁ λαός πεινοῦσε, τὰ κομμουνιστικὰ στελέχη εἶχαν
ἐξασφαλίσει ἀνετη καί πολυφάπανη ζωὴ ποῦ ἀποτε οὔσε κατάφωρη
πρόδωληση.

Εἶχαν καταλάβει ὅλα τὰ δημόσια κτίρια καί ὅλα τὰ καλὰ σπίτια τῶν περιοχῶν ἐκτοπίζοντας ἢ θανατώνοντας τοὺς ἰδιοκτῆτες των ὅπως ἔβλεπαν καί οἱ Βούλγαροι.

Μέσα σ' αὐτά ἐγκατεστάθησαν πολυτελέστατα λεηλατῶντας διάφορα ἑλληνικά σπίτια καί ζοῦσαν ζωή ὀργισμένη μέ τις φιλενάδες τους ἢ μέ τις Ἑλληνοπούλες πού ἐξηνάγνιζαν μέ τήν βία νά τοὺς παραδίδονται.

Ἦν τῷ μεταξύ τό μεγαλύτερο αἶσχος καί ἡ μεγαλύτερη προδοσία αὐτῆς τῆς περιόδου ὑπῆρξεν ἡ ἀναίμακτος ἀλλά καί ἀνενόχητη ἀποχώρηση τῶν Βουλγάρων.

Ἡ ἀδελφοποίησίς τους μέ τοὺς Ἑλληνας κομμουνιστές τοὺς ἐπέτρεψε νά ἀποχωρήσουν κέρνοντας μαζί τους ὅλα τὰ εἶδη πού εἶχαν ληστέψη ἀπό τὰ Ἑλληνικά ἐδάφη. Ἀκόμα καί τὰ αὐτοκίνητα καί τὰ κάρρα καί τὰ ζῶα καί τὰ βαγόνια τῶν σιδηροδρόμων.

Ἡ βουλγαρική αὐτὴ ἐπιτυχία εἶναι πρωτοφανής στήν Παγκόσμιο Ἱστορία.

ΜΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ
ΤΟΥ ΤΣΑΟΥΣ ΑΝΤΩΝ

Χαρακτηριστική εἰκόνα τῆς καταστάσεως μᾶς δίδεται ἀκόλουθος ἀναφορά.

Ε.Σ.Μ.Θ.

Γενικόν Ἀρχηγεῖον

Ἀριθ. Πρωτ. 161

Π ρ ό ς

Τόν Σ.Δ.Α.Μ.Θ. Συντ/ρχην κ. Ἀρόκιον

Εἰς Δ ρ ᾱ μ α ν

Μετά βαθύτατου πόνου καί ψυχικῆς ταραχῆς ἀαμβάνω τήν τιμήν ν' ἀνιφέρω Ὑμῖν ὅτι καθ' ἐκάστην ἡμέραν καταφθάνουν ἐδῶ γυναῖκες, παιδιά καί ἄνδρες καί μέ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς των παρακαλοῦν νά σώσωμεν τοὺς προσφιλεῖς των ἀπό τοὺς βανδαλισμούς τῶν ὀργάνων τοῦ ΕΛΛΣ.

Παυ ταχόθεν καταφθάνουσι πολῖται οἱ ὅποιοι ἔντρομοι καταγγέλουν συλλήψεις, ἐμβιασμούς ἐρεῦνας κατ' οἴκων, ἀπειλές ἑυλοφαρμούς καί ἐξαφανίσεις ἀτόμων ἀπό τὰς φυλακάς.

Εἰς τὰς φυλακάς Σερρῶν πρό μηνός συλληφθέντες παρ' ὀργάνων τοῦ ΕΛΛΣ ἐνενκλείσθησαν πρόσφυγες τῆς περιοχῆς μας, οἱ ὅποιοι συνεπεία τοῦ βουλγαρικοῦ διωγμοῦ εἶχον φύγη εἰς τήν Ελλάδα, ὁπόθεν μετά τήν ἀποχώρησιν τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ ἐπέστρεψαν εἰς τὰς ἐστίαις των.

Οἱ θῦτω συλληφθέντες καθ' ἃς ἔχομεν ἀσφαλεῖς πληροφορίες, ἐξετέλέσθησαν οἰκτρῶς πολλοί ἐξ' αὐτῶν διὰ τόν μοναδικόν λόγον ὅτι οἱ

ἐνταῦθ' ἀντισυγγενεῖς τῶν ὑπηρετοῦσιν εἰς τὰς ἐθνικὰς ἀνταρτικὰς ομάδας.

Αὐτόπται μάρτυρες καταγγέλλουν ὅτι εἰς χαράδραν κειμένην μεταξὺ Σερρῶν- Βροντοῦ ὑπάρχουσι περὶ τὰ 250 ἄτομα οἰκτρῶς ἀκρωτηριασμένα.

Εἰς χαράδραν κειμένην βορείως τοῦ χωρίου Βροντοῦ εἰς ἀόστασιν δύο χιλιομέτρων καὶ δεξιὰ τῆς δημοσίας ὁδοῦ εὐρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν περὶ τὰ 200 ἄτομα.

Ἀπάντων αἱ χεῖρες ὥσιν δεδεμέναι διὰ χαλκίνου σύρματος, κόμη, ὄφρεις, μύσταξ ξυρισμένοι. Τῶν πλείστων ἡ ἐκτέλεις ἐγένετο διάπελέκως καὶ μαχαίρας.

Οἱ ἄνδρες τῆς ἡμετέρας δυνάμεως θῆτινες ἀνεῦρον τὰ ἀνωτέρω πτώματα εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῆς κρατικῆς ὑπηρεσίας πρὸς ἀποδείξιν τοῦ τόπου τοῦ οἰκτροῦ θεάτρου οἰανδῆποτε στιγμὴν καὶ ἂν ζητηθῶσιν.

Ἐπειδὴ παρὰ τὰς ἡμετέρας διαταγὰς δὲν ἔπαυσεν ὁ ΕΛΑΣ τὸν ἐξοντωτικὸν εἰς μέρος τοῦ ἐθνικοφρονος πληθυσμοῦ ἀγῶνος του νηπαρακαλοῦμεν ὑμᾶς θερμῶς καταβάλατ κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν διάσωσιν τῶν τῶσων δεινοκαθησάντων ἀπὸ τὴν φασιστικὴν βίαν ἀδελφῶν μας. Διετάχθη παρ' ἡμῶν ἡ ἀποφυλάκισις τῶν 1) Ἀλεξάνδρου Μίχου Μούτζου, 2) Ἀρίστου Στογιαννίδου.

3) Ἀποστόλου Μαυροῦτση κατοίκων Ἡλιοκώμης Παγγαίου καὶ ἀντὶ ἀπολύσεως μεταφέρθησαν εἰς τι ὑπόγειον παραλιακὸν ἐν Καβάλα ἐνθα καὶ κρατοῦνται. Εἰς φυλακὰς Εὐάνθης κρατεῖται μέ τὴν ομάδα του καὶ κακοποιεῖται ὁ Ἀκαπετάν Χαράλαμπος Δελιόρτζης. Ἐνα ἡρωϊκὸ παλληγάρι τοῦ πολέμισε ὡς πραγματικὸς ἀλόγονος τῶν ἀθανάτων ἡρώων μας λατὼν μέρος εἰς πλείστας μάχας κατὰ τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ.

Εἰς τὰς Σέρρας ὑπάρχουσι ἀκόμη ~~ὑπάρχουσι~~ οἱ ὁποῖοι κρατοῦνται ἀσφαλῶς πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ εἰς τὴν ὑπαιθρον χώραν συνεχίζονται συλλήψεις.

Εἰς Μεσσηνίαν καὶ Ἀχαΐαν μετέβησαν πολυάριθμα ὄργανα τοῦ ΕΛΑΣ ἐνήργησαν κατ' οὐκον ἐρεύνας, ἀφῆρσαν εἶδη καὶ κακοποίησαν τοὺς κατοίκους.

Ἡμεῖς πειθαρχοῦντες εἰς ἡμετέρας διαταγὰς ἀναφέρομεν μόνον τοὺς βανδαλισμοὺς τοῦ ΕΛΑΣ ἡ δὲ ὑπαρξίς εἰς το μέλλον τῶν οἰκογενειῶν καὶ προσφιλῶν μας δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς ἐφ' ὅσον εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ἡμεῖς μόνον νὰ πειθαρχήσωμεν εἰς ἡμετέρας διαταγὰς λυπούμεθα ὅμως κατὰκαρδὰ διότι αὐτοὶ ποὺ ἐσώσαμεν ἀπὸ τὴν βουλγαρικὴν θηριωδίαν σήμερον κινδυνεύουν ἀπὸ τὰ ὄργανα τοῦ ΕΛΑΣ.

Ὁ ἑνικός Ἀρχηγός

Ἀντώνιος ΦΩΤΗΡΙΑΝΗΣ.

Τέλη Ὀκτωβρίου ὁ Λαμπριανίδης μέ τὸν Ἰορφοφογένη ἀναχωροῦν γι τὴν Ἀθήνα. //.

Ο ΤΣΑΟΥΣ ΑΝΤΩΝ

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ἐνῶν ἐκπράττει τάτοια κατάσταση μιᾶ ἀστοχῇ ἐξέργειᾳ τοῦ Λάμπρο Λαμπριανίδη ἀφήνει ἀκέφαλῃ τὴν ΕΣΕΑ.

Στίς 13-11-44 καλεῖται στήν Ἀθήνα ὁ Τσαούς Ἀντών γιά σύσκεψη δῆθεν μέ τόν Ἀρχηγό τῶν Φρεττανικῶν δυνάμεων στήν Ἑλλάδα Στρατηγός Σιόμπυ καί τόν Στρατηγό Ζέρβα.

Ὁ Τσαούς Ἀντών μαζί μέ τόν Ἀντ/χῆ Σφέτσο Θ. καί τόν Ταγ/χῆ Κουτρίδην Π. ἀναχωρεῖ ἀεροπορικῶς στήν Ἀθήνα.

Ἐκεῖ ὁ Στρατηγός Σιόμπυ δηλώνει ὅτι ἔχει ἄγνοια τελείως μιᾶς παρομοίας συναντήσεως.

Ἐν τῷ μεταξύ ἔσπᾶ στίς 3-12-44 τό Δεκεμβριανό κίνημα καί ὁ Τσαούς Ἀντών ἀπειλήσθη στήν Ἀθήνα. Ὁ Τσαούς Ἀντών μάχεται στό πλευρό τοῦ Ἀθηνικοῦ Στρ. τοῦ γιά τὴν συντριβή τῶν Κομ/στῶν τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν.

Η ΚΡΙΣΗ

ΤΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΩΝ

Στὴν Κυβέρνηση Ἑθνικῆς Ἐνότητος συμμετέχουν ὅπως εἴπαμε καί οἱ Κομ/σταί μέ 7 ὑπουργεῖα. Ἡ Κυβέρνηση ἔλαβε ἀπόφαση νά διαλύσῃ τίς Ἑθνικιστικές καί Κομμουνιστικές ἐνοπλες ὁργανώσεις ἀντιστάσεως καί νά δημιουργήσῃ Ἑθνικό Στρατό.

Γιά τόν σκοπόν αὐτόν ἐκάλεσε ὀρισμένες ἡλικίες τίς ὁποῖες ἐνέταξε στά ἰδρυθέντα τάγματα Ἑθνοφυλακῆς. Ἡ Ἑθνοφυλακὴ παύσῃ ἀλλήλα πρὸς τὰ Στρατιωτικά καθήκοντα θά ἐκτελοῦσε καί χρεὴ Ἀστυνομίας στήν ὑπαθροῦ ὁπου τά πάντα εἶχαν διαλυθεῖ.

Οἱ Ἑθνοπλες ὁργανώσεις ἦσαν ὑποχρεωμένες νά παραδώσουν στήν Ἑθνοφυλακὴ τὸν ὅπλισμό τους καί νά διαλυθοῦν.

Ὅλες οἱ ὁργανώσεις πᾶ συνεφώνησαν. Μόνον τό ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΚΚΕ δέν ἐδέχθη διότι ἀπέβλεπε στήν βία κατὰληψὴ τῆς ἐξουσίας. Οἱ Κομ/σταί ὑπουργοὶ παρῆνθησαν καί ἡ κρίσις τῶν Δεκεμβριανῶν ἐξέσπασε.

Σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα οἱ Κομμουνιστικὲς ὁρδὲς ἀνέτρεφαν τίς τυχόν ὑπάρχουσες νόμιμες Ἑλληνικὲς ἀρχές καί ἐπετέθησαν μέ ὅλα τους τὰ πυρὰ κατὰ τῶν ἐνόπλων Ἀγγλοελληνικῶν δυνάμεων τῆς Ἑθνοφυλακῆς, τῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Ἀστυνομίας καί τῶν Ἀθηνιστῶν ἀνταρτῶν.

Ἦταν μιᾶ ἀπροσδόκητῃ ἐξέλιξει. Παρ' ὀλίγο νά ἐκέρδιζαν τό παιχνίδι. Ἐτύχως χάρις στή γενναιότητα τῶν Ἑλλήνων καί Ἀγγλῶν μαχητῶν κατεσκευερίσθησαν.

ΟΙ ΜΑΧΕΣ

ΤΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΩΝ

Λίφνιδιαστική ήταν η νέα Κομμουνιστική επίθεση. Εξέσπασε τὰ ξημερώματα τῆς 1-12-44.

Με τὴν ἔναρξη τῆς Δεκεμβριανῆς Κομμουνιστικῆς ᾠπαναστάσεως τὸ 1944, ἀρχίζει μιὰ σειρά μαχῶν ἀπὸ τὸ ἑοχώριο Σταυρουπόλεως εἰς τὴν Μικροπόλιν Δράμας.

Ὁ Κομ/κός ΕΛΑΣ ἀποτελούμενος ἀπὸ 8 συντάγματα συγκεντρωμένα ἀπὸ διάφορες περιοχὲς καὶ βοηθούμενος ἀπὸ 13 Τάγματα Βουλγαρικῆς Στρατοῦ καὶ ἀνάλογον Βουλγαρικῆς Πυροβολικῆς ἐπιτίθεται κατὰ τῶν κατωτέρω κατανεμημένων ἑθνικῶν ἀνταρτικῶν δυνάμεων.

Ὁ Γεν. Ἀρχηγὸς Γσαοῦς Ἀντὼν ἀκουσιάζει στὴν Ἀθήνα κληθεὶς σὲ σύσκεψη ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση.

Ἡ Κομμουνιστικὴ ἐπίθεση ἀπλώνεται στὸν Εὐροπόταμο, στὴν Πετροῦσα, στὴν Δράνοβα, στὴν Ἀδριανὴ στὰ Κυργια, στὸ Νικηφόρο στο Παρνεῖστι, στὸ ἑοχώριο, στὴν Σταυρούπολιν καὶ κυρίως στὴν Καλλιφυτο τῆς Δράμας ὅπου ἦταν ἡ ἔδρα τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου.

Ἐκεῖ ἦταν καὶ οἱ Ὑπαρχηγοὶ Παντελῆς Παπαδάκης, Ἀναστ. Ἀβραμίδης, Κάππας, Κυριῆκος Καζαρίδης κλπ.

Ἡ μάχη ὑπερῆεν σκληρὴ καὶ φονικὴ. Τὸ Βουλγαρικὸ πυροβολικὸ ἐβάλεν ὄχι μόνον κατὰ στρατιωτικῶν στόχων ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν οἰκημάτων τοῦ χωριοῦ.

Συλλαμβάνονται καὶ Βούλγαροι στρατιῶτες αἰχμάλωτοι.

Προστὰ ὅμως στὸν ὄγκον καὶ στὸν ἀριθμὸ τῶν ἐπιτιθεμένων οἱ Ἕλληνες ἀντάρτες ἀνεγιάσθησαν σὲ ὁρισμένα σημεῖα νὰ ὑποχωρήσουν καὶ νὰ καταλάβουν μιὰ δεύτερη σειρά ἀμύνης.

Στὶς 20-12-44 συγκαλεῖται σύσκεψη τῶν Ὑπαρχηγῶν ἀπὸ τὸν Γενικὸ Ἀρχηγὸν στὸ Καστανωτὸ.

Οἱ ἀντάρτες ποὺ ἡμύνοντο στὸ ἑοχώριο μετὰ τὸν Ταγ/χη Δρακοπούλου ἀνεγιάσθησαν νὰ ὑποχωρήσουν πρὸς τὸ παρνεῖστι πίσω ἀπὸ τὴν Σιδηροδρομικὴ γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Νέστου. Ἐκεῖ στὶς 2-12-1944 συνάπτεται νέα μάχη.

Στὶς 3-12-44 τὰ ἑθνικὰ ἀνταρτικὰ τμήματα τοῦ Δρακοπούλου εἰχαν ἀπομείνει σχεδὸν χωρὶς πυρομαχικά καὶ ὅμως συνεχίζουν τὴν μάχην.

Στὶς 4-12-44 Ὁ Ὑπαρχηγὸς Τοπουζογλου σὲ σύσκεψη μετὰ τοὺς ἄλλους Λε/κούς καὶ καπετάνιους τοῦ Ὑπαρχηγείου Νέστου ἀποφασίζει νὰ διαλυθοῦν σὲ μικροομάδες καὶ νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα.

Μιὰ ἀπὸ τίς ομάδες αὐτές μετὰ ἐνημερώσεως τὸν Ταγ/χη Δρακοπούλου καὶ τοὺς Ἀνθ/γούς Βλάχο καὶ Ἀηδονᾶ καθὼς καὶ τοὺς ᾠθελοντές Βουλγαροβούλον καὶ Μπροῦσιαν μαζί μετὰ 13 ἀντάρτες διετήρησαν ἐλεύθερη τὴν περιοχὴ τοῦ Βορείου Παρνεστίου.

Επίσης καί ὁ Ὑπαρχηγός Τοκούζογλου συνέχισε τήν δράση του στήν Χαϊντοῦ καί ὁ Ταγ/χης Παραγεωργίου στήν περιοχή Αιργίων.

Ἀλλά καί ἄλλες μικροομάδες ζόρασαν παντοῦ μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1945. Δυνάμεις Ἑλασιτῶν ἐνισχυμένες ἀπό Βουλγάροις μάταια προσεπάθησαν νά τούς ἐξοντώσουν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΒΑΡΚΙΖΑ

Ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἐν τῷ μεταξύ συμφωνία τῆς Βάρκιζας δέν ἐπε-
φερε στήν Ἀνατολ. Μακεδονία παῦση τῶν ἐχθροπραξιῶν. Οἱ Κομμουνι-
σταί ἐνέβλεπαν στήν τελική ἐξολόθρευση τῶν ἐθνικῶν ἀνταρτοομάδων.

Ἡ Στρατιωτική Διοίκηση τῆς Δράμας εἶχε ἀποχωρήσει ἀπό τήν
Ἀνατολ. Μακεδονία ἀπό τόν Δεκέμβριο τοῦ 1944. Ἐτσι οἱ μόνες
ἐθνικές δυνάμεις εἶχαν ἀπομείνει οἱ ἀντάρτες τῆς ΕΣΕΑ.

Στόν ἀγῶνα αὐτόν βοήθησαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ νομοῦ Δράμας
καί ἰδιαίτερα τῶν ὀρεινῶν περιοχῶν. καί μάλιστα τῶν χωριῶν Βουνοπλά-
τα καί Φαχούλα. Μεταξύ αὐτῶν ἐξαίρετη δράση ἀνέπτυξαν οἱ Μιχ.
Καλλετζίδης Ἰωάνν. Φραγιόπουλος, Ἡρόδοτος Παρανογιάννης, Ἀμβρό-
σιος Ῥηγοριάδης, Δημ. Δαλακούρας, Κ. Τσάνιαλος καί ἄλλοι.

Ἀπό τίς 24-2-45 ἀρχίζουν συνενοήσεις γιά τήν κατάπαυση
τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Τήν 1-3-45 στό Παρνεόστι καί τήν Σταυρούπολη κατέρχεται ὁ
Ταγ/χης Δρακόπουλος. Συμφωνεῖται ἐνεχειρία. Μέχρι τῆς ἀφίξεως
τῶν Κυβερνητικῶν Στρατευμάτων ὁ Ταγ/χης καί οἱ ἀντάρτες του θά
κυκλοφοροῦν ἐλεύθερα.

Στίς 6-3-45 στήν Πλατανιά ὁ Ταγ/χης Δρακόπουλος ἔρχεται σέ
ἐπαφή μέ Βρεττανούς ἈΕ/κούς πού προσεμάλεσε ἀπό τήν Καβάλα.
Καλοῦνται καί ἀρχηγοί τμημάτων ΕΛΑΣ. Ἀποφασίζεται ἡ περιοχή
ἀπό Βιληφόρων μέχρι Σταυρουπόλεως νά διοικηται ἀπό τά Ἑθνικά
ἀνταρτικά τῆς ΕΣΕΑ.

Στήν περιοχή αὕτη συγκεντρώνονται τώρα ὅλοι οἱ διασκορπισμένοι
ἀντάρτες τῆς ΕΣΕΑ.

Μετὰ ἀπό 10 ἡμέρες ἀφίνοῦνται τάπρωτα Βρεττανικά Στρατιω-
τικά τμήματα. Ἀποτελοῦνται ἀπό Στρατεύματα τῶν Ἀποικιῶν. Οἱ
Ἀγγλοι ἈΕ/κοί πού τά διοικοῦν δείχνουν δυστυχῶς ὅλη τήν συμπά-
θειά των πρός τοῦς Κομμουνιστάς.

Ἡ μεροληπτική αὕτη στάση των δημιουργεῖ πολλά ζητήματα σέ βά-
ρος τῶν Ἑλλήνων καί υποβοηθεῖται ἡ προετοιμασία τοῦ Γ' γύρου
πού θ' ἀρχίσῃ τό 1946 καί θά τελειώσῃ τό 1949 μέ τίς τρομακτικές
του καταστροφές.

Παραμονές τῆς 25-3-45 ὁ Ταγ/χης Δρακόπουλος μέ τό ἐπιτελετο
του ἐπιβιβάζεται Ἀγγλικῶν Αὐτοκινήτων καί φθάνει στή Θεσσαλονίκη

Επανερχεται στον τακτικό Έλληνικό Στρατό

ΔΡΑΜΑ

ΜΑΡΤΙΟΣ 1945

Ο Ιατρός Νικόλαος Τσίμπας καταγόμενος από την Άλιστράτη έπεσε κέφθη τον Μάρτιο του 1945 την Ανατολική Μακεδονία ~~του~~, και υπέβαλε σε αρμόδιες υπηρεσίες έμπεριστατωμένη και λεπτομερή έκθεση για την υγειονομική κατάσταση του πληθυσμού. Είναι μια ολοζώντανη εικόνα της καταστάσεως που εύρίσκετο.

Καταχωρούμε τό απόσπασμα της έκθεσεώς του που αφορά τον νομό Δράμας.

" Η Δράμα είναι ο τόπος όπου η βουλγαρική θηριωδία έξεδηλώθη κατά τον άγριώτερον τρόπον κατά τό διάστημα της τετραετούς κατοχής. Εδώ τά υπολείματα της καταστροφής είναι ακόμη περισσότερο καταφανή. Εγκαταλελειμμένα και διαρπαγείσαι οίκοι, ρακένδυτοι και άνυπόδητοι οί όλίγοι κάτοικοι οί περιτρέχοντες τάς όδούς, θλίψεις και κατήφεια εις τάς οίκοις των κατοίκων, αί πλεΐσται των όποιων συγκαταλέγουν και ένα νεκρόν, θύμα των βαρβάρων κατακτητών.

Η ζωή της ώρας πόλεως είναι σήμερα άνύπαρκτος. Τίποτε δέν έχει μένει από τό παρελθόν και δυσκολεύεται ό επισκέπτης ν' αναγνωρίση την σφύζουσαν άλλοτε από κίνησιν πόλιν. Η όργή των έμφορέων έχει έκδηλωθεί εις όλας τάς ύπ' αυτών κατεχομένας πόλεις. ΑΛΛ' ή Δράμα μετά των περιχώρων της έπλήρωσε κυρίως τον φόρον του αίματος και αίθμεϊ περί τάς 15 .000 θυμάτων μεταξύ των κατοίκων της.

Τό Δοξάτον άνανεώσε την θυσίαν του και υπάρχει πληθος χωρίων, έναστον των όποιων συνέθεσε και μίαν σελίδα μαρτυρίου εις την νεωτέραν Μακεδονικήν Ιστορίαν ενώ συγχρόνως οί κάτοικοι της Παρανεστίου περιοχής, οί θρυλικοί Ακρίτες έζωντάνευσαν παλαιούς έπικούς θρύλους, κατεδιώχθησαν κατεσφάγησαν και όσοι διεσώθησαν κατοικοῦν ήμίγυμνοι και πενήντες σήμερα εις τάς εγκατελελειμένο και έρειπωμένας οίκοις της Δράμας, ενώ τά χωρία των έχουν δηλωθεί και κυρποληθή.

Διατροφή: Όπως και εις τον Νομόν Σερρών ή εξαιρετιστική κατάσταση του νομού Δράμας δύναται νά διακριθῇ εις δύο κατηγορίας.

Ούτω ή διατροφή εις τάς περιοχάς των παραγόντων δημητριακού καρπούς χωρίων είναι σχετικώς καλή και οί κάτοικοι ούτε άρτου, ούτε κρέατος στεροῦνται τελείως.

Άλλως όμως έχει τό πρόβλημα διά την πρωτεύουσαν του Νομού και τό μεγαλύτερον τμήμα αυτού, τό όποϊον όρεινόν και καπνοαραγωγικόν, στερεΐται σήμερα και αυτής της απαραίτητου βασιικής τροφής.

Οι κάτοικοι της πόλεως καί μόνον αὐτῆς ἐλάμβανον ἡμερσίως 100 δράμια ἄρτου χειρίστης ποιότητος (συγκειμένου ἐκ καλαμποκά-
λεύρου, κριθαραλεύρου καί μιζεφαλεύρου).

Ἡ ὑπαιθρος στερεῖται ἐκτελῶς ἄρτου. Ὡς ὑποκατάστατον τοῦ
ἄρτου χρησιμοποιεῖται εἰς μεγάλην κλίμακα ἡ κολοκύνθη, πωλουμένη
κατά τεμάχια εἰς τὴν ἀγοράν.

Τό ἔλαιον εἶναι κατεῖ ἀγνωστον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς καθόδου τῶν
Βουλγάρων, γίνεται δέ μόνον χοῆσις χοιρείου λίπους εἰς ὀλίγας
περιοχάς, αἵτινες διέτρεφαν ζῶα.

Τό αὐτό ἰσχύει καί διὰ τὸ κρέας, τό ὅποτον λόγω τῆς σπάνιος
κρημάτων εἶναι ἀποδείκνυται.

Σπανίζουσι ἐπίσης τὰ ὄσπρια καί ἄγνωστος εἶναι ὁ σάπων.

Ἐν συμπεράσματι ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω συνθήκας ἡ διατροφή τοῦ
πληθυσμοῦ εἶναι οἰκτρὰ καί περιορίζεται εἰς τὸν ὀλίγον ἄρτον
τῆς διανομῆς (ἐν τῇ πόλει) καί εἰς τὰ ἐναπομένοντα λαχανικά,
ἡ δέ ἔλλειψις τοῦ σάπωνος συντελεῖ εἰς τὴν μετάδοσιν διαφόρων
λοιμωδῶν νόσων.

Ἐπενδύσεις: Εἰς ὁλόκληρον τὸν νομόν Δράμας καί ἰδίως εἰς τὰ
καπνοπαραγωγικά καί ὀρεινὰ χωρία, ὅπως εἰς τὴν πρωτεύουσάν, ἡ ἐμ-
φάνισις τῶν κατοίκων ἀπὸ ἀπόφραξης ἐπενδύσεως εἶναι τραγική.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἱστορίας ὅχι μόνον δέν ἀνενεώθη ὁ
δηματισμός τῶν κατοίκων, ἀλλὰ καί ὁ ὑπάρχων ἡ ἐγένετο λεία τῶν
κατακτητῶν ἢ ὑπὸ τὴν πρῆσιν ἀντηλλάγη μέ εἶδη ἐπισιτισμοῦ.

Τὰ ἑξωτερικά ἐνδύματα (ἐάν δύνανται νά ὀνομαзоῦν οὕτω) τῶν
κατοίκων ἀποτελοῦν μωσαϊκὸν διαφόρων ἐμβαλωμάτων, σάνιοι δέ καὶ
παλαιοί, κουβέρται καὶ κουρτίνας, καί κουρτίνας μετετράπησαν εἰς
εἶδη ἱματισμοῦ καί θεωροῦνται πολλάκις εὐτυχεῖς οἱ δυνάμενοι νά
παρουσιάσοῦν οὕτω ἐνδεδυμένοι.

ὑπόδησις: Συνήθως οἱ κάτοικοι περιφέρονται ἀνυπόδητοι. Σπανίως
ἀπαντᾷ τις φέροντας ξύλινα ῥέδιλα (τσόκαρα) καί τὰ τσαρούχια.
Σπανιώτατον εἶναι τὸ θέαμα τῶν υποδημάτων.

ὑδρευσίς: Γενικῶς ἐκ πηγῶν καί φρεάτων. Οὐδεμία ἀπολύμανσις ἢ
μικροβιολογική ἐξέτασις. Δίκτυον ὑδρεύσεως κατεστραμμένον εἰς
πολλὰ σημεῖα.

ὑγειονομική περίθαλψις: Ὁ νομός Δράμας διέθετε προπολεμικῶς περὶ
τούς 150 ἱατρούς.

Σήμερον ἡ μὲν πόλις ἐξυπηρετεῖται ἀπὸ 8 ἱατρούς ἡ δέ ὑπαιθρος
συγκειμένη ἐκ 165 χωρίων καί κωμοπόλεων μόνον ἀπὸ 2.

Εἰς τὴν πόλιν τῆς Δράμας ἐλειτουργοῦν ἐντὸς τῶν 4 ἰδιωτικῶν

κλινικῶν, 2 πολιτικά νοσοκομεῖα τὸ " Δημοτικόν " καὶ τὸ " Δρατικόν " σήμερον ὁλόκληρος ὁ Νομός ἐξυπηρετεῖται ἀπὸ τὸ μοναδικόν Δημοτικόν Νοσοκομεῖον διαθέτων περί τὰς 75 κλῖνας ἐν συνόλῳ.

Εἰς τὸ ἐν λόγῳ νοσοκομεῖον λειτουργεῖ τμήμα λοιμωδῶν νόσων, καθολογικόν, παιευτικόν καὶ μηνιγγίτιδος καὶ περιτονίτιδος.

Ἡ ἀναλογία τῆς παιδικῆς φυματιώσεως πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τὰ 10 %.

3.- Ἐξανθηματικός τύφος: Κατὰ τοὺς τελευταίους 4 μῆνας, δηλαδή μέχρι τέλους Μαρτίου, ἐξηκριβώθησαν περί τὰ 120 κρούσματα τύφου καθ' ἅπαντα τὸν Νομόν, ἐξ' ὧν περί τὰ 10 θανατηφόρα. Εἶναι εὐνόητον ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι μικρότερος τοῦ πραγματικοῦ διότι πλῆθος περιπτώσεων λόγῳ τῆς ἐλλείψεως ἰατρῶν δέν διεγνώσθη.

4.- Ἐπιδημικὴ μηνιγγίτις: Εἰς τὸ νοσοκομεῖον Δράμας ἐνόσηλεύθησαν 7 περιπτώσεις κατὰ μῆνα Φεβρουάριον καὶ 4 κατὰ τὸ πρῶτον 10ήμερον τοῦ Μαρτίου.

5.- Τυφοειδής: Ἀριθμὰ κρούσματα ἰδίως εἰς τὴν περιοχὴν Προσωπείας.

6.- Ἰλαρά: Ὑπῆρξεν μία τῶν μεγαλυτέρων ἐπιδημιῶν τῶν τελευταίων ἐτῶν. Τὰ κρούσματα ἦσαν ἀφθονώτατα, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς βρεφικῆς ἡλικίας μέχρι τῆς ἐφηβικῆς.

Τὰ 8/10 τῶν περιπτώσεων παρουσίασαν ὅλας τὰς ἐπιπλοιάστικας νόσους, ἰδίᾳ δέ βρογχοπνευμονίας, πνευμονίας, μετ' ἐμπυημάτων καὶ πυώδους ωτίτιδος.

Χειρουργικόν.

Τὸ μικροβιολογικόν ἐργαστήριον τοῦ Νοσοκομείου ἐλλεῖπει μέσων, λειτουργεῖ, κατὰ τρόπον ὑποτυπώδη, ἐνῶ τὸ ἀκτινολογικόν ἐργαστήριον δέν δύναται νὰ λειτουργήσῃ ἐλλεῖπει λαμπτήρων καὶ εἰδικοῦ ἱατροῦ.

Ἐν τῇ συνόλῳ τὸ Νοσοκομεῖον τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ἐφοδιασμοῦ εἰς ὑγειονομικὸν ὕλικόν, κλῖνας, κλινοστρωμνὰς, κλινοσκεπάσματα, ἐγκαταστάσεις (ὑπάρχει εἰς μόνον παλαιὸς μικρὸς ἀρροστειωτικὸς κλίσανος) δέν λειτουργεῖ. Σημειοῦμεν ἀκόμη ἐνταῦθα ὅτι τὸ Κρατικὸ Νοσοκομεῖον ἔχει κατεδαφισθεῖ ὑπὸ τῶν κατακτητῶν.

Εἰς τὴν πόλιν τῆς Δράμας λειτουργεῖ ἀκόμη παιδικὸς Σταθμὸς εἰς τὸν ὅποιον περιθαλπονται 150 παιδιὰ.

Ἐπίσης λειτουργοῦν παιδικὰ συσσίτια ὅπου παρέχεται τροφὴ διὰ 100 παιδιὰ.

Ἡ ἐνίσχυσις ἀμφοτέρων εἶναι ἀπαραίτητος.

Ἐπιδημία:

1.- Ἐλονοσία: Παρατηρεῖται εἰς ἀναλογίαν 70 %. Κατὰ τὸ διάστημα

τῆς Ἀποψῆς οὐδέν ἀνθελονοσιακόν φάρμακον ὑπῆρχε καί οὐδεμία περί-
θαλψις ἐγένετο ἔνεκα ἐλλείψεως ἰατρῶν.

2.- Φυματίσεις: Ἀρκετά διαδεδομένη, ἰδίως εἰς τὴν μεγάλην ἡλικίαν
εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν παρατηρεῖται ἡ τραχειοβρογχικὴ ἀδενίτις
μετά κλινικῶν ἐκδηλώσεων.

Ἀναφέρονται καί κρούσματα φυματιώδους.

7.- Τύφω: Ἀπείρα κρούσματα μετά ἐπιμολύνσεως ὑπολογιζόμενα εἰς
70 % .

8.- Ἀφροδίσια: Ὡς καί εἰς τὸν νομόν Σερρών οὕτω καί ἐνταῦθα ἡ
παραμέλησις τῆς θεραπείας ἐπὶ τετραετείαν συνετέλεσεν εἰς τὴν
μεγάλην ἐξάπλωσιν τῶν Ἀφροδισίων, ἰδίᾳ δέ τῆς συφιλίδος καί
τῆς γονοκοκκικῆς οὐριθρίτιδος καί κολπίτιδος.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΥΘΕΡΩΣΗ

Η ΖΩΗ ΞΑΝΑΡΧΙΖΕΙ

Στις 12-3-1945 εισέρχεται στην Δράμα τό 159 Τάγμα Έθνοφυλακής με επί κεφαλής τόν Αντ/ρχη Κ. Τούτουζαν.

Επί τέλους ή Έλευθερία ανατέλλει καί γιά τήν Δράμα. Ό λαός πανηγυρίζει. Οί όρδές τών Έλασιτών- Δομμουνιστών καταφεύγουν στή Βουλγαρία. Έκει ήταν καί εΐνα ή θέση των. Αφήνουν πίσω των έρείκια καί μιá άτελείωτη σειρά άγρια δολοφονημένων από πύτους Έλλήνων

Γιομάτοι μίσος γιά τήν Έλληνική Πατρίδα θά μάς ξαναγυρίσουν άπειτα από ένα χρόνο, γενίτσαροι τοῦ Σλαυισμού.

Η ζωή έν τῷ μεταξύ ξαναρχίζει στόν νομό Δράμας . Αστυνομικά καθήκοντα έντελοῦν οί άνδρες τοῦ 159 Τάγματος Έθνοφυλακής.

Από τίς άρχές Μαΐου καταφθάνουν οί πρώτοι Αξ/κοί καί όπλεται τής Χωροφυλακής μας.

Στις 24-5-1945 αναλαμβάνει ή Χωροφυλακή με τήν ένίσχυση πάν-
τοτε τής Έθνοφυλακής τήν τήρηση τής τάξεως στήν πόλη τής Δρά-
μας καί στήν ύπαιθρο .

Οί πρώτοι Δ/ταί Αξ/κοί εΐναι οί άκόλουθοι:

Διοικητής Χωρ/ικής Δράμας

Αντ/ρχης Ζωγράφος Ζώης

Δ/τής Τμήματος Ασφαλείας Δράμας

Μοιρ/χος Δημητρίδης Διογύσιος

Δ/τής Υποδ/σεως Χωρ/ικής Δράμας

Μοιρ/ρχος Χαλιώτης Αντώνιος

Δ/τής Υ.Χ. Δοξάτου

Μοιρ/χος Δημητριάδης Διονύσιος

Δ/τής Α΄ Αστυν. Τμήματος Δράμας

Ανθ/ρχος Φράγκου Δημήτριος

Δ/τής Β΄ Αστυν. Τμήματος Δράμας

Υπομ/χος Μακαρούνης Δημήτριος

Δ/τής Υ.Χ. Παρανεστίου

Ανθ/ρχος Αρνόκουρος Θεμιστοκλής

Δ/τής Υ.Χ. Σιδηρονέρου

Ανθ/ρχος Βαρβιτσιώτης Αλδοστολος

Δ/τής Υ.Χ. Νευροκοπίου

Ανθ/ρχος Μπουγάς Δημήτριος

Δ/τής Υ.Χ. Προσωτσάνης

Ανθ/ρχος Μεροῦ Νικόλαος

Αρχίζουν καί καταφθάνουν καί οί άλλοι υ΄άλληλοι τών Κρατικών

Υπηρεσιών Νομάρχης Δράμας διορίζεται ο Τζεμαΐλας Γεώργιος του Αντωνίου από την Ήρακλεια Σερρών και Ήμαρχος Δράμας, ο Κισαγι-σλης Σταύρος. Είσαγγελεύς τοποθετείται από τις 29-5-45 ο Γεωργιάδης Γεώργιος του Βασιλείου, Πρωτοφίλης ο Τασσός Γεώργιος του Νικολάου και Δ/ντής του Δημοσίου Ταμείου ο Πατασπυρίδου "πυρίδων.

Στις 15-7-45 το 159 Τ/Ήθνοφυλακής μετακινείται για την πρού-ρηση της μεθορίου με διοικητή τον Ταγ/χη Θεοδωρόπουλο. Αντιπαθί-σταται από το 101 Τάγμα Ήθνοφυλακής με διοικητή τον Ταγ/χη Κοτσώ-νη Ιωάννη. Η κατάσταση στην Δράμα δεν είναι βέβια και τόσο καλή.

Ο πολύς κόσμος χαίρεται την Ήλευθερία του και προσπαθεί να έπουλώσει τις πληγές που έφησεν η Βουλγαρική Ατοχή και η φρι-καλέα Βαμμοκρατία.

Αλλά οι Κομ/σται δεν ήσυχάζουν. Ήμεταλλευόμενοι την έλευθε-ρία που προσφέρει το άστικό καθεστώς και την έλλειψη σταθερής κυβερνήσεως, ανασυντάσσονται και αναδιοργανώνονται.

Σ' όλη την Ήλλάδα ξεσηκώνεται άπειλητικό ένα κώμα καινούργιας Βαμμοκρατίας που χρηματοδοτείται από τους Σλαύους.

Ενώ η Ήλλάδα προσπαθεί να επανέλθω στην όμαλότητα και στην ειρήνη για να μπορέη να άνοιμοδομήσει τά έρείπια που της προέκ-λεσεν η τριπλή Ατοχή και τά Δεκεμβριανά, ξεσπά ο Ασυμμοριτοπόλεμος.

Στις 31-3-1946 οι Ήλληνες ψηφίζουν. Ήλέγουν τους βουλευτάς και την άκυβερνηση που έπιθυμούν. Αυτό δεν άρέσει στους Σλαύους θέλουν να σταματήσουν την πρόοδο των Ήλλήνων και άνάβουν την πυριτιδαποθήκη.

Τό ίδιο βράδυ στο Αιτόχωρο οι Κομμουνιστοσυμμορίται του Κα-πετάν Παρούζα κτυπούν τον Αστυνομικό Σταθμό. Σκοτώνουν τους έπι-χωρ/νες και τους Στρατιώτες και καταστρέφουν τις κάλπες.

Είνα ή άρχή ενός τρομοκρατικού άγώνος που θα λήξη στο Γράμμο στις 29 Αύγουστου 1949 με την τελειωτική συντριβή των Σλαυικών όρ-δών, από τον Ήνδοξο Στρατό μας. Γνωστά και πρόσφατα τά γεγονότα.

Δέν ήρθε άκόμα η ώρα της έξιςτορήσεως των. Ας άρκεστούμε ν' άποτίσωμε φόρο τιμής σ' έμείς τους Ήλληνες που έπεςαν πολεμίντας ήρωικά για να υπερασπίσουν την ευλή μας από την Σλαυική έπιβουλή.

Οι γραμμές αυτές άς άποτελέσουν ήκνήνη επί της φόρο τιμής και για όλους τους γενναίους υπερασπιστάς της πατρίδος Αξ/μούς και Στρατιώτες του Αθινικού Στρατού, και της χωρικής, Άνδρες και Γυναίκες των Ήλληνικών πολέων και χωριών που άγωνίστηκαν με

θάρος, αυτοθυσία και έγναρτέρηση στον τιτάνιον αυτόν αγώνα που με μία λέξη ονομάζουμε συμμοριτοπόλεμο. Η Δράμα και τα χωριά είχαν μεταβληθεί τότε σε φρούρια. Τα σύνορά μας με την Βουλγαρία άνοιχτά στον έχθρο.

Από την Βουλγαρία εξορμούσαν όπλισμένες από τους Σλαύους οι κομμουνιστικές συμμορίες έναντι των Ελλήνων. Την ενίσχυση των κομμουνιστών από τους Σλαύους είχε επίσημα διαπιστώσει και η Βαλκανική Επιτροπή του ΟΗΕ που περιώδευσε ειδικά την παραμεθόριο περιοχή εκείνη την εποχή.

Η περιοχή Δράμας είναι από τις πρώτες που έδεχθησαν σκληρά ατυχήματα από τους Συμμοίτες. Κι' όμως ώρθωσαν οι Έλληνες του νομού Δράμας υπερήφανα το ανάστημά των και αντιμετώπισαν τον Σλαβοδουλον επιδρομέα.

Δόξα και τιμή σ' αυτά τάπαληιά μας. Θα έλθει η ώρα σε άλλο μας βιβλίο που θα ενδόσσουμε αργότερα να εξιστορήσουμε όλες τις μάχες και τούς γενναίους πολεμιστές που έλαβαν μέρος σ' αυτές.

Σήμερα ως αρνεστούμε σε μία αναρίθμηση μεριών από τις σημαντικώτερες μάχες που έδόθησαν.

- 1.- 3-5-46 στη Προσωτσάνη
- 2.- 6-4-47 στην Πλατανιά
- 3.- 30-6-47 στον Βύλακα
- 4.- 7-7-47 στην Μικρόπολη
- 5.- 13-9-47 στο Παγωνέρι
- 6.- 21-9-47 στον Μονό
- 7.- 20-10-47 στον Βαθύτοπο
- 8.- 25-10-47 στον Βαθύτοπο
- 9.- 30-11-47 στη Ψηλή Ράχη
- 10) 9-12-47 στον Βαθύτοπο
- 11) 24-12-47 στην Περιστεριά
- 12) 28-12-47 στα Λευιόγεια
- 13) 28-2-48 στην Προσωτσάνη
- 14) 15-4-48 στα Κοκκινόγεια
- 15) 6-5-48 στα Κοκκινόγεια
- 16) 11-5-48 στο Μοναστηράκι
- 17) 30-5-48 στον Βαθύτοπο
- 18) 27-6-48 στην Χωριστή
- 19) 28-6-48 στην Ξεοχή
- 20) 3-7-48 στην Αλ Λίφουζο
- 21) 12-8-48 στον Βύλακα
- 22) 28-8-48 στην Προσωτσάνη

23) 29-12-48 στά "ευκδγεια

Στή Δράμα έδρεύει ή 25η Ταξιαρχία Στρατού μέ τόν ταξίαρχο Κ. Εθαγγελίου.

Δ/τής Χωρ/κής παραμένει ό 'αντ/ρχης Ζωγράφος Ζώης. "Αί οί δύο συνεργάζονται στενά γιά νά οργανώσουν τήν άμυνα τής περιοχής τά είδη όπλισμού όμως είναι τελείως άνεπαρκή. Παρ'όλα αυτά άγωνίσθηκαν καί έπέτυχαν στό έργο τους. Χιλιάδες κάτοικοι του νομού Δράμας έξωπλίσθηκαν καί άπετέλεσαν τά ήρωικά Μ.Α.Ν., οί γνωστοί " Μαυδες", πού φρουρούσαν τήν νύχτα τήν πόλη τους ή τό χωριό τους καί τήν ήμέρα έργαζόντουσαν γιά νά ζήσουν τές οίκογένειές των, νά καλλιεργήσουν τά χωράφια των καί νά μή σταματήση ή οίκονομική ζωή του τόπου.

Οί άγωνιστές τής έθνικής 'Αντιστασίας έναντίον των βουλγάρων πήραν καί πάλιν τά όπλα καί μέ ερηνεφαλές τούς Γραούς 'Αντών καί τούς παλαιούς καί νεοτάτους των άνέβηκαν στά βουνά γιά νά κυνηγήσουν τούς κομμουνιστοσυμμορτες.

Ο Στρατός μας καί ή Χερσφυλακή μας προμαχούσαν γράφοντας σελίδες δόξης άθάνατες. **ΚΑΛΗΜΕΡΑ**

Ήταν μία έποποιία Ένας λαός όλόκληρος υπερασπιζόταν μέ τά δόντια τήν 'Εθνική του άνεξαρτησία καί 'Ελευθερία.

Ήταν κάτι τό μεγαλειώδες πού μόνον όσοι τό έζησαν μπορούν νά νοιώσουν τό μεγαλειό του.

Επί τέλους στις 29-8-1949 στό Γράμμα ό 'Εθνικός μας Στρατός δίνει στις Κομ/στικές όρδές τό τελειωτικό πτυχημα. Τό τίμημα τής Νίκης ήταν πολύ άκριβό 27.000 Έλληνοπαίδες είχαν άπαχθεί από στούς Κομ/στές στό παραπέταμα. Οί νεκροί άνήλθαν σέ 80.000 καί οί οίκονομικές ζημιές σέ δισεκατομμύρια δραχ.

Μέ τήν λήξη του 'υμμοριτοπολέμου ό λαός του Νομού Δράμας ξανά χεσε πάλι τά είρηνικά του έργα. Ή ζωή ξανάνοησε. Μόνον οί νεκροί αυτοί πού έπесαν δέν μπορούν νά ξεχασθούν, καί παραμένουν πάντα μία πληγή μες στις καρδιές μας, ένα μεγάλο έρωτηματικό προς τούς Ελευθοδούλους Κομμουνιστές

"Γιατί τό άνάτε αυτό τό Έγ. Λημα;

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

Εδω τελείνει ή 'Ιστορία του Νομού Δράμας. ^{ως θωρακιστός χαρακτήρ} ~~Τά υπόλοιπα γεγονότα είναι τόσον γνωστά ώστε παραλείπει ή έξειστέρηση.~~

Μέ τήν 'Ιστορία ~~καί έδω~~ ^{μεν αὐτήν} θέλησα νά παρουσιάσω τήν ^{ήρωική} ήρωική έποποιία των 'Ελλήνων τής περιοχής αυτής, πού 30 αιώνες στένονται έδω άγρυπνοι φρουροί του 'Ελληνισμού, Άπρίτες τής φυλής μας.-

Ἐάν ἐθέτυχα τόν στόχο μου αὐτόν ἄς μέ κρίνῃ ὁ ἀναγνώστης.

Ὡγὼ τούτῃ τήν στιγμή κλίνω εὐλαβικά τό γόνυ μπροστά στίς
Ἑλληνικές γενεές τοῦ παρελθόντος πού ἔζησαν σ' αὐτήν τήν αἵματό-
βρεκτο περιοχή.

Στήν σημερινή γενεά τῆς Δράμας προσφέρω τοῦτο τό βιβλίο μου
μαζύ μέ τήν ἀγάπη μου.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ

Είπαμε σὲ προηγούμενο τίτλο ὅτι, μόλις ἡ Ἑλλὰς κατελήφθη ἀπὸ τὰ γερμανικὰ στρατεύματα, οἱ Κομμουνισταί, πού ἐκρατοῦντο σὲ διάφορες φυλακὲς ἢ σὲ τόπους ἐξορίας, δραπετεύσαν. Αὐτὸ ἐγίνε καὶ στὶς φυλακὲς τῆς Ἀργοναυπλίας, μόνο πού στὴν περίπτωσι αὐτῇ, οἱ καταγόμενοι ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν Κομμουνισταί, ἀρνήθηκαν νὰ δραπετεύσουν, ἐπειδὴ περίμεναν τὴν παρέμβασιν τῆς Βουλγαρικῆς Πρεσβείας, δοθέντος ὅτι ἡ Βουλγαρία θὰ ἐνσωμάτωνε τίς περιοχὰς καταγωγῆς τους καὶ ἐπομένως αὐτοὶ θὰ ἦταν ὑπῆκοοί της. Πράγματι, τὴν 29ῃ Ἰουνίου 1941 πῆγε ἐκπρόσωπος τῆς Βουλγαρικῆς στὴν Ἀθήνα Πρεσβείας καὶ ἀπελευθέρωσε τοὺς κομμουνιστὰς αὐτοὺς καὶ ἐν συνεχείᾳ τοὺς μετέφεραν στὴ Μακεδονίαν καὶ τὴ Θράκην. Ἐκεῖ τοὺς χρησιμοποίησαν πρὸς ἐπηρεασμὸ τοῦ λαοῦ νὰ δεχθῇ νὰ βουλγαροποιηθῇ, μιά καὶ ἡ περιοχὴ αὐτὴ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης παραδόθηκε ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς στὸ βουλγαρικὸ στρατό. Ἐπειδὴ ὁ ἐκβουλγαρισμὸς δὲν ἐπιτύγχανε, διότι τὸ σχέδιο συνάντησε τὴν παντελεῖ ἄρνησιν τοῦ πληθυσμοῦ νὰ ἐνδώσῃ στὶς ἀξιώσεις τῶν Βουλγάρων, οἱ κομμουνισταί αὐτοί, καθὼς καὶ μερικοὶ ντόπιοι πρῶην κακοποιοί, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πού μεταφέρθηκαν ἀπὸ τὴ Βουλγαρίαν καὶ ἦταν Ἑλληνόφωνοι, χρησιμοποιήθηκαν γιὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐξαπόλυσιν ἐνὸς δῆθεν κινήματος, πού τάχα θὰ στρεφόταν κατὰ τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ κατοχῆς. Ἐπειδὴ καὶ ἡ ὀργάνωσις τοῦ κινήματος αὐτοῦ συνάντησε πολλὰς δυσκολίας, διότι ἦταν φανερὸ ὅτι ἦταν ἓνα τέχνασμα τῶν Βουλγάρων γιὰ νὰ βροῦν ἀφορμὴ νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ νὰ τὸν ἐξοντώσουν — εἶχε ἄλλωστε αὐτὸ διαδοθῇ στὸ λαό, πολλοὶ ὅς ἦταν κομμουνισταί δὲν ἤθελαν νὰ χρησιμοποιηθοῦν — ἀποφασίστηκε νὰ ἐκδηλωθῇ τὸ κίνημα αὐτὸ μόνο στὴν περιοχὴ Δράμας. Ἀφοῦ τὸ δῆθεν κίνημα αὐτὸ ἐκδηλώθηκε τὴ νύχτᾳ τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1941, ὁ βουλγαρικὸς στρατὸς ἐπέδραμε τὴν ἐπομένη 29 Σεπτεμβρίου καὶ συνέλαβε ἄθροα τοὺς πολίτες τῆς Δράμας. Ὅταν ἦρθε τὸ βράδυ, τέσσερες χιλιάδες ἀπὸ τοὺς συλληφθέντες ἐκτελέστηκαν στὴν κεντρικὴ πλατεία καὶ στοὺς περὶξ δρόμους, οἱ δὲ ἄλλοι χρησιμοποιήθηκαν

νά πλύνουν τὸ αἷμα. Τριακόσιοι ἐκτελέστηκαν στὸ χωριὸ Δοξάτο καὶ γενικῶς οἱ σφαγές, πού κράτησαν περισσότερες ἀπὸ 15 ἡμέρες, εἶχαν θύματα, ἐκτελεσθέντας μόνο, πολλές χιλιάδες Ἑλλήνων σὲ ὅλη τὴν περιοχὴ, ἐκτὸς οἱ ὑλικές ζημιές, οἱ θιασμοὶ γυναικῶν καὶ οἱ παντὸς εἶδους βαρβαρότητες καὶ κακουργίες. Παραθέτουμε παρακάτω μερικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ μιὰ ἐκθεσὶ τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Δράμας. Τὴν ἐκθεσὶ τὴν ὑπογράφει ὁ ταγματάρχης Χωροφυλακῆς Ζήσης Ζωγράφος ἀπὸ τὴ Δωρίδα καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ 52 σελίδες(*)).

Οἱ σφαγές στὴ Μακεδονία ἐξήγειραν καὶ αὐτοὺς ἀκόμα τοὺς Γερμανοὺς καὶ ὁ διοικητὴς φρούραρχος τῶν Ἀθηνῶν κά-

---

(*) Διοίκησις Χωροφυλακῆς Δράμας. Ἀριθ. Πρωτ. 140) 3) 1α. ΕΚΘΕΣΙΣ περὶ τῆς ἐν γένει πολιτείας τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς 1941-1944. Σελ. 4 τῆς ἀναφορᾶς. ΔΟΞΑΤΟΝ.

Ἐπέπρωτο τὸ Δοξάτονον νὰ δοκιμάσῃ τὴν θηριωδίαν τῶν Βουλγάρων διὰ τρίτην φορὰν ἐντὸς 25ετίας. Τὴν νύκτα τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1941 βούλγαροι κυθερνηγικοὶ πράκτορες συνεργαζόμενοι μετὰ Ἑλλήνων κομμουνιστῶν, ἐφόνευσαν 3—4 χωροφύλακας καὶ ἐνέπρηξαν τὸ ἀστυνομικὸν κατὰστημα καὶ εἶτα ἐξηφανίσθησαν.

Βουλγαρικὸς στρατὸς, ὦν ἐκ τῶν προτέρων ἑτοιμος, κατέφθασεν ἐκ Δράμας καὶ Καβάλας ἐντὸς τῆς αὐτῆς νυκτὸς εἰς Δοξάτονον, περιεκύκλωσε τὴν κωμόπολιν πυροβολῶν ἀσκόπως πρὸς τρομοκρατίαν τῶν κομμωμένων κατοίκων. Περίπολοι βουλγαρικοῦ στρατοῦ περιερχόμεναι τὰς οἰκίας κατὰ τὰς πρωϊνάς ὥρας τῆς 28ης Σ)βρίου 1941, συνεκέντρωσαν ἀγγεληδὸν τοὺς ἀνυπόπτους Ἑλληνας κατοίκους ἀδιακρίτως φύλου καὶ ἡλικίας εἰς τὸ βόρειον ἄκρον τῆς κωμοπόλεως ἐνθα, διαχωρισθέντων τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ τὰς γυναῖκας, ἤρχισεν ἡ διαλογὴ μεταξὺ τῶν ἀρρένων. Κατὰ τὴν διαλογὴν παρίσταντο καὶ ὑπεδείκνυσον τοὺς μελλοθανάτους οἱ: α) Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Δοξάτου ΖΕΛΕΣΚ ὁ ΔΑΣΚΑΛΩΦ ἐκ Σλίβδεν Βουλγαρίας, β) ΜΠΟΡΙΣ (Γεώργιος) ΣΛΑΤΣΟΣ ΔΡΑΜΝΣΚΟ ἢ ΝΤΡΑΜΝΣΚΟ ἢ ΝΤΡΑΜΤΙΕΦ ἢ ΜΠΕΝΖΩΦ ἢ ΠΑΠΑΓΓΙΕΛΩΦ, ὑπάλληλος τῆς Κοινότητος Δοξάτου καταγόμενος ἐξ ἄνω Νευροκοπίου, γ) ΗΛΙΑΣ ΚΟΕΦ ἐκ Καρλόδου Φιλιππουπόλεως. Κατὰ τὴν διαλογὴν ἐξελέγησαν 400 ἄτομα ἡλικίας 20—50 ἐτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν, τὰ δὲ γυναικόπαιδα καὶ οἱ γέ-

λεσε στο γραφείο του τόν πρωθυπουργό Γ. Τσολάκογλου και του είπε να διορίση επιτροπές, οι οποίες θα συλλέξουν υλικό περί της ελληνικότητας της Μακεδονίας. Το υλικό αυτό να το έχη έτοιμο ή κυβέρνησι για την περίπτωση που ή Γερμανία το χρειασθή, «άφου — είπε — είναι βέβαιο ότι θα νικήση» και να το παρουσιάση ως αντίσταθμισμα στις βουλγαρικές αξιώσεις που θα προβληθοῦν.

Ἐνῷ διεπράττοντο αὐτὰ στή Μακεδονία, τὰ ὁποῖα δέν εἶναι τὰ μόνα, ὅλα τὰ χωριά ὑπέστησαν ἐπιθέσεις κατὰ καιροῦς.

ροντες ἐνεκλεισθήσαν εἰς τὸ παρακείμενον σχολεῖον. Οἱ μελλοθάνατοι ἀφ’ οὗ ἐδέθησαν καλῶς δι’ ἀγκυρωτοῦ σύρματος διετάχθησαν νὰ καθίσωσι καταγῆς, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀφίχθη εἰς τὸ μέρος ἔνθα κατέκειντο δεδεμένοι οἱ ἀνωτέρω, ὁ Διοικητὴς τοῦ ἐν Καβάλα στρατοῦ, ἀγνώστου ταυτότητος, καὶ ἀφ’ οὗ τοὺς ἐπλησίασεν τοὺς ἠρώτησεν ἐπὶ λέξει «ὅποιος εἶναι Βούλγαρος νὰ θῇ ἔξω, θὰ μείνῃ ἐλεύθερος». Εἰς αὐτοὺς μνήμην τῶν γενναίων τούτων ἠρώων καὶ ἔθνομαρτύρων, οἷτινες θὰ μᾶς ἐνθυμίσουν τοὺς τριακασίους τοῦ Λεωνίδα, οὐδεὶς ἐξήλθεν.

Ὁ Συν)ρχης οὗτος διέταξε τότε νὰ φονευθῶσι τετρακόσια ἄτομα, ἤτοι ἑκατὸν δι’ ἑκαστον φονευθέντα βούλγαρον χωρ) κα καὶ ἀνεχώρησε διὰ Δράμην. Μετ’ ὀλίγον ἀφίχθη ἕτερον αὐτοκίνητον ἐκ Δράμας ἐφ’ οὗ ἐπέβαινεν ὁ ἀντ)ρχης ΙΩΣΗΦ ΜΠΕΚΙΑΡΩΦ, φρούραρχος Δράμας, ὅστις διέταξε νὰ ἐκτελεσθῶσι πενήντα ἄτομα δι’ ἑκαστον φονευθέντα βούλγαρον χωρ) κα καὶ ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων εἰς Δράμην. Οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ ἀξ)κοί, ὧν τὰ ὀνόματα δέν ἐξηκριδύθησαν, διέταξαν τότε γενικὴν σωματικὴν ἐρευναν καὶ ἀφῆρσαν ἐκ τῶν συλληφθέντων πᾶν ὅ,τι δέν εἶχαν ἀφαίρεισι προηγουμένως οἱ συλλαβόντες τούτους στρατιῶται, ἀκυλούθως δ’ ἐνέκλεισαν ἅπαντας ἐντὸς μᾶς οἰκίας. Ἐκ τῆς οἰκίας ταύτης καθ’ ὁμάδας ἀνὰ 10—15 ὠδήγησαν αὐτοὺς εἰς τὸ Β.Α. ἄκρον τῆς κυριοπόλεως καὶ εἰς ἀπόστασιν 30 μέτρων ἐκ τῆς τελευταίας κατοικίας καὶ ἐκεῖ ἐξετελοῦντο ἀπὸ ἀπόστασιν 300 μέτρων ὑπὸ ἐκτελεστικῶν ἀποσπασμάτων. Εἰς τριακασίους περίπου ἀνέρχονται οἱ φονευθέντες ἐκεῖ τότε κάτοικοι τοῦ Δοξάτου.

Σελ. 29 τῆς ἀναφορᾶς: Ἐν Δράμῃ ἡ μόνη ἐπαναστατικὴ ἐκδή-

κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Κατοχῆς. Ἐνῷ λοιπὸν συνέβαιναν αὐτὰ στὴ Μακεδονία, στὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα οἱ συλλήψεις κι οἱ ἐκτελέσεις ἦταν σύνηθες φαινόμενο καὶ ὥς νὰ μὴν ἔφταναν ὅλα αὐτά, τὸ φθινόπωρο τοῦ 1942 ἄρχισε καὶ ἡ κομμουνιστικὴ ἐπίθεσι. Ἦταν καὶ αὐτὴ μιὰ ἐπίθεσι φοβερὴ καὶ ἀδυσώπητη καὶ εἶχε ὥς στόχο τὴν ὀλοσχερὴ ἐξόντωσι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Αὐτὴ τὴν τελευταία ἐπίθεσι κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ — τὴν κομμουνιστικὴ — στὴν κεντρικὴ κυρίως Ἑλλάδα, ἡ ὁποία ὀνομάστηκε πρῶτος γῦρος καὶ ἄρχισε τὸ φθινόπωρο τοῦ 1942 καὶ διήρκεσε μέχρι τὸ φθινόπωρο τοῦ 1944, δηλαδὴ μέχρι τὴν ὥρα τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τῆς

λωσις ἦτο ὁ φόνος τοῦ Ἑλληνοῦ φύλακος τοῦ ἐργοστασίου ἡλεκτροπαραγωγῆς Χατζοπέτο, ὀνόματι Ἀποστόλου ἐτῶν 50, τὴν νύκτα τῆς 28—29 Σ) ὁρίου 1941.

Τὴν πρῶταν τῆς 29ης Σ) ὁρίου 1941, ἡμέραν Δευτέραν, ἤρχισαν ν' ἀκούωνται πυροβολισμοὶ καθ' ὅλην τὴν πόλιν. Τὰ πρῶτα θύματα ὑπῆρξαν ἄρτοποιοὶ καὶ ἄρτεργάται οἵτινες ἀνύπνοτοι ἐξῆλθον λίαν πρῶτ καὶ μετέβαινον πρὸς ἀνάληψιν ἐργασίας, ὥς καὶ πολλοὶ χωρικοὶ ἐκ τῶν πέριξ χωρίων οἵτινες ἀφίχθησαν ἐκωρὶς λόγῳ τῆς τελουμένης τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐβδομαδιαίας ἀγορᾶς. Ἐπηκολούθησαν φόνοι ἐργατῶν, βιοτεχνῶν καὶ καταστηματαρχῶν μεταδαινόντων εἰς τὰς ἐργασίας των. Ἀπαντες οὗτοι συλλαμβανόμενοι ἐφονεύοντο ἐπὶ τόπου ἄνευ τινὸς διαδικασίας. Οἱ λοιποὶ κάτοικοι, ἀντιληφθέντες τὰ συμβαίνοντα ἐκλείσθησαν εἰς τὰς οἰκίας των, βούλγαροι δὲ στρατιῶται καὶ ἄστυνομικοί, καθ' ὁμάδας περιερχόμενοι τὴν πόλιν, εἰσῆρχοντο ἐντὸς τῶν οἰκιῶν καὶ συνελάμβανον τοὺς ἄρρενας κατοίκους οὓς ὠδήγγουν εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως φονεύοντες ἀρκετοὺς καθ' ὁδόν. Εἰς τὸ ἀνατολικῶς τῆς ὁδοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου τιμῆμα τῆς πόλεως διὰ κηρύκιον ἐκάλεσαν τὸν λαὸν νὰ παραλάβῃ ὅτι πολῦτιμον εἶχε καὶ νὰ ἐξέλθῃ τῶν οἰκιῶν του συγκεντρούμενος εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τῆς ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, διότι τὸ τιμῆμα τοῦτο ἐπρόκειτο δῆθεν νὰ πυρποληθῇ. Ὁ λαὸς ἑξαλλος ἐξῆλθεν ἀμέσως εἰς τὰς ὁδοὺς συληφθεὶς ἀμέσως ὑπὸ τῶν ἐνεδρευόντων ἀποσπασμάτων, ἅτινα τὸν ὠδήγγησαν εἰς τὴν πλατεῖαν. Εἰς τὴν πλατεῖαν ταύτην καὶ ἔμπροσθεν τοῦ αἰκήματος εἰς ὃ στεγάζεται σήμερον ἡ Δ) σὺς Χωρ) κῆς, ἦσαν ἀπλω-

ελεύσεως τῆς ἐξορίστου ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ὁμῶς θρискόταν στὸ ἀποκορύφωμά της τὸ φθινόπωρο τοῦ 1943 προσπάθησαν νὰ τὴν μετριάσουν οἱ Ἕλληνοι, μὲ ἀπανωτὰ τηλεγραφήματα ποὺ ἔστειλε, πρὸς τὸ Γενικὸ Στρατηγεῖο τῶν ἀνταρτῶν, τὸ Γενικὸ Στρατηγεῖο τῶν συμμάχων στὴ Μέση Ἀνατολή, στὸ ὁποῖο ὑπετίθετο ὅτι ὑπάγονταν καὶ οἱ κομμουνιστὰι ἀντάρτες. Οἱ Ἕλληνοι ὁμῶς δὲν μπορούσαν νὰ βοηθήσουν τὸ λαὸ ἀποφασιστικὰ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ, ἀλλὰ μόνο κατευναστικὰ παρέμβαιναν πρὸς τοὺς ἀντάρτες μὲ τὰ τηλεγραφήματα

μένες δύο κουδέρες καὶ ἐκεῖ οἱ συγκεντρωθέντες ὑπεχρεώθηκαν ν' ἀποθέσῃ ὅσα χρήματα, ὁρολόγια κλπ. ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν. Οἱ πλείστοι τῶν συγκεντρωθέντων ὠδηγήθησαν εἰς θέσιν ΠΕΥ-ΚΑΚΙΑ ἐνθα ἐξετελέσθησαν διὰ πολυβόλων ὁμαδικῶς ἀνευ ποινικῆς τιμῆς διαδικασίας καὶ χωρὶς νὰ δικασθῇ παρ' οὐδενὸς δικαστηρίου, ἕτεροι ὠδηγήθησαν εἰς τοὺς στρατῶνας πυρ) καὶ ἐκεῖ ἐξετελέσθησαν, ἄλλοι δὲ ἐφονεύθησαν εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν ποὺ συνεκentrώθησαν καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, Βενιζέλου, Τσώρτσιλ καὶ τὰς παρόδους αὐτῶν. Ἡ πλατεῖα καὶ αἱ ὁδοὶ αὗται ἐπλημμύρισαν ἀπὸ αἷμα ἀδικαστοκτωμένων Ἑλλήνων κατοίκων Δράμας.

Ὅσον προχωροῦσε ἡ ἡμέρα τόσον καὶ τὰ αἰμοσταγῆ ἐνστικτα τῶν Βουλγάρων ἀφυπνίζοντο ἀγριώτερα. Καθ' ὅλην τὴν πόλιν δὲν ἤρπουντο εἰμὴ συνεχεῖς κρότσι ὅπλων καὶ πολυβόλων καὶ σπαρακτικαὶ φωναὶ τῶν φονευομένων ἀνδρῶν καὶ τῶν διαζομένων γυναικῶν καὶ νεανίδων.

Εἰς τὰς ὁμαδικὰς ταύτας ἐκτελέσεις ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος ὁ Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος, ὁ Στ) κὸς Δ) τῆς Χωρ) κῆς, ὁ Δ) τῆς Ἀσφαλείας, οἱ Δικαστικοί, Σιδ) κοὶ καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος κλπ.

Βούλγαροι στρατιῶται, ἀποκόψαντες τὴν κεφαλὴν φονευθέντος Ἑλλήνος εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν Δράμας, ἔπαιζαν ποδόσφαιρον ὑπὸ τὰ ὅπλα τῶν Γερμανῶν οἵτινες ἐλάμβανον φωτογραφίας.

Τέλος ἐπῆλθεν ἡ νύξ καὶ θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι μετ' αὐτῆς θὰ ἐπῆρχετο καὶ τὸ τέλος τῆς πρωτοφανοῦς ταύτης ἀνθρωποσφαγῆς, ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἄλλου λαοῦ καὶ ὅχι περὶ τῶν Βουλγάρων τοῦτο ἴσως

αυτά που τους έστελναν. Οί "Αγγλοι κατά κάποιο τρόπο ήταν οί δημιουργοί του κομμουνιστικού αντάρτικου κινήματος στην Ελλάδα, λόγω του ότι χορηγοῦσαν σ' αυτό γενναία οικονομική βοήθεια. Έννιακόσιες πενήντα χιλιάδες χρυσές λίρες, εκτός από τὰ ἄλλα ἐφόδια, ἔρριψαν οί "Αγγλοι, ὅπως εἰπώθηκε, στους Κομμουνιστάς, που τίς πήραν ἀπὸ τὴ CITY BANK ὡς εἶδος δανείου καὶ τριακόσιες πενήντα χιλιάδες ἔρριψαν στὶς ὁμάδες τοῦ Ζέρβα. Αὐτὸ γινόταν, κατὰ μιὰ ἄποψι, γιὰ νὰ πειθοῦν οί Ρῶσοι νὰ μὴν κάμουν χωριστὴ συμφωνία μὲ τοὺς Γερμανοὺς καὶ σταματήσουν ἔτσι οί ἐχθροπραξίες στὸ Ρωσικὸ μέτωπο, τὸ ὁποῖο, μὲ τὴν εἴσοδο τῆς Ἀμερικῆς στὸν πόλεμο καὶ τὴν ἀποστολὴ διὰ μέσου τοῦ Βλαδιβοστόκ ἀφθονίας ὑλικοῦ στοὺς Ρώσους, εἶχε τώρα μεγάλη βαρύτητα γιὰ τὴν ὅλη

νὰ συνέβαιναν, μὲ τοὺς Βουλγάρους ὅμως δὲν συνέβη αὐτό.

Μόλις ἐνύκτωσαν αἱ μὲν ἐπίσημοι βουλγαρικαὶ ἀρχαὶ ὑπεχρέωσαν κρατούμενους Ἑλλήνας νὰ πλύνωσι τὴν πλατεῖαν καὶ τὰς ὁδοὺς ἀπὸ τὰ αἵματα καὶ νὰ μεταφέρωσι τὰ πτώματα τῶν συμπολιτῶν των εἰς ἀπόμικρα μέρη, οἱ δὲ στρατιῶται, ἀστυνομικοὶ καὶ πολῖται βούλγαροι καθ' ὁμάδας παραβιάζοντες τὰς οἰκίας προσέβαιναν εἰς διασμούς γυναικῶν καὶ νεανίδων καὶ εἰς γενικὴν λεηλασίαν. Ἀφροῦ ἐχόρτασαν ἀπὸ αἷμα, ἐκόρεσαν καὶ τὰς κτηνώδεις ὁρμὰς των ἐπὶ τῶν ἀτυχῶν Ἑλληνίδων.

Ἐπὶ 18ήμερον περίπου διήρκεσαν τὴν μὲν ἡμέραν αἱ ἐκτελέσεις, τὴν δὲ νύκτα οἱ βιασμοὶ καὶ αἱ λεηλασίαι. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο οὐδεὶς Ἑλλὴν ἐξῆλθε τῆς οἰκίας του. Οἱ ἐντὸς τῆς Δράμας φονευθέντες τότε ὑπερβαίνουν τοὺς 4.000, οἱ δὲ ἐν τῇ περιφερείᾳ τὰς 2.000. Τὰ πτώματα τῶν φονευθέντων παρέμειναν ἀταφα, διότι οἱ Βούλγαροι ἀπηγόρευσαν τὴν ταφήν. Ἐκατοντάδες πτώματα εἰς τοὺς λάκκους, ἀντιαεροπορικὰ καταφύγια καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς πόλεως προσείλκυσαν πειναλέους κύνες καὶ ὄρνεα καὶ τὸ θέαμα ἦτο φρικτὸν νὰ βλέπη τις ἀνθρώπινα μέλη περιφερόμενα εἰς τὴν πόλιν εἰς τὰ στόματα τῶν σκύλων.

Σημειῶσι: Οἱ ἀναφορὲς αὐτὲς ἀποτελοῦν δύο ὁγκώδεις τόμους. Ὅλα αὐτὰ ὁ Γεώργιος Παπανδρέου τὸ 1964 τὰ διέγραφε μὲ μιὰ κονδυλιά κι ἔκαμε ἄρσι τοῦ ἐμπολέμου μὲ τὴ Βουλγαρία.